

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLER

KATHLEEN E. WOODIWISS

A SEASON BEYOND A KISS

The glorious sequel to
The Flame and the Flower and *The Elusive Flame*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KATHLEEN **E.**
WOODIWISS

BİR SEZON A'NIN ÖTESİNDE KISS

 HarperCollins e-books

En büyük kız kardeşim Evelyn'e.
Ben çocukken,
benim için ikinci bir anne gibiydi.
Onu çok seviyorum.

-KEW

İçindekiler

- 1 Raelynn Birmingham isteksizce uykusundan uyandı . . .
- 2 Charleston'da çok sayıda zarif küçük dükkan vardı,
- 3 Yarım saat sonra Jeff istifa etti.
- 4 Jeff doğası gereği cömert bir adamdı.
- 5 Yağmurun ferahlattığı esintiler içeri doldu.
- 6 Çok gururlu bir Jeffrey Birmingham'dı. . .
- 7 Bir valsın melodik tınları sürüklendi ...
- 8 Görevlere zarif bir şekilde uyulması ...
- 9 Zevkli kollardan sıyrılmak . . .
- 10 Güneş daha yeni doğmuştu.
- 11 Tamamen dikkat dağıtıcı bir şey vardı.
- 12 Ay ışığı suda parlıyordu.
- 13 Yağmur öfkesini tüketmiş gibi görünüyordu.
- 14 Jeff uyanıktı, dinliyordu.
- 15 Farrel Ives arkasına yaslandı . . .
- 16 Diğer çalışanlardan önce. . .

- [17](#) Takip eden günlerde Raelynn . . .
- [18](#) "Benim Raelynn'im! Raelynn'im!" Tizzy ağladı . . .
- [19](#) Cuma günü kapanış saati yaklaşıyor.
- [20](#) "Aman Tanrım, Raelynn," diye haykırdı işvereni.
- [21](#) Gustav Fridrich caddeden aşağı doğru yürüdü,
- [22](#) Cooper Frye bir omzunu destekledi ...
- [23](#) Bahçe nemliydi. [Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Kathleen E. Woodiwiss'in Diğer Kitapları](#)

[Kathleen E. Woodiwiss'e Övgüler Telif](#)

[Hakkı](#)

[Yayıncı Hakkında](#)

Charleston, Güney Carolina
yakınlarında 29 Temmuz 1803

GÜVENLE RAELYNN BIRMINGHAM UYKUSUNDAN UYANDIRILDI ve bir göz kapağını kaldırarak tehditkâr bir şekilde, içinden uzak ve tekrarlayan bir sesin geldiği açık Fransız kapılarına doğru baktı. Güneş henüz dünyevi göğsünden sıyrılmamıştı ama gece boyunca yağan kısa bir sağanak yağmurun artırdığı nemli bir sıcaklık çoktan kadının içine işlemişti ikinci kattaki yatak odası. Raelynn, dayanılmaz sıcak ve nemin habercisi olmasına rağmen, hayatta kalma şansını şöyle değerlendirdi

Birkaç dakika daha uyuyabilirdi... Tabii eğer odanın görkemli karyolasından kalkıp kapıları kapatacak kadar uzun süre uyuyabilirse. Karanlıkta geçen saatlerin çoğunda, huzursuz bir hayal kırıklığı içinde yatağında dönüp durmuştu.

Yalnız yatağında, yakışıklı kocasının içinde uyandırdığı, neredeyse iki haftalık evliliğin ardından henüz giderilememiş şehvetli arzularla işkence çekiyordu.

Kiraladığı ayaktakımıyla birlikte çiftliğe zorla giren yırtıcı bir haydutun zamansız saldırısı olmasaydı düğün gecesinde ev ve sahip olduğu bariyer

Bir gün sonra genç bir fahişenin onu doğmamış çocuğunu doğurmakla suçladığını duyduktan sonra damadıyla arasına kişisel olarak giren Raelynn'in artık sadece kocasının yatağını değil, tüm yatağını paylaşacağından hiç şüphesi yoktu.

Evlilikte bulunacak zevkler. Gerçekten, bu durumda, Nell adında bir kız olmasaydı cehalet mutluluğa yol açabilirdi.

Raelynn battan geceliğini ıslatacak kadar terlediğini fark ettiğinde, yatağa gömülme fikri o kadar da cazip görünmüyordu. Yapışmıştı Çıldırııcı bir ısrarla giysiyi göğsünden çekip çıkarmaya ve onunla kendini yelpazelemeye, nemli cildinin üzerinde hafif bir serin hava akımı yaratan dalgalı bir hareket yaratmaya zorlanana kadar. Bu anlık bir rahatlama getirmişti ama en iyi ihtimalle çabalarından daha uzun sürmeyecekti.

Yataktan sürünerek kalktı ve uykulu adımlarla lavaboya doğru yürürken uzun esnemesi inatçı bir iniltiye dönüştü. Orada porselen lavaboya su doldurdu ve sersemliğini gidermek umuduyla sıvıyı yüzüne götürdü. Faydaları da bir o kadar geçici oldu ve daha az sersemlemiş bir halde dikkatini dişlerini fırçalamaya verdi.

Kaybettiği uykunun küçük bir kısmını geri kazanamazsa uzun sürecek bir uyuşukluk yaşayacağını öngören Raelynn, daha dinlendirici bir ruh hali yaratmak için gürültüyü bastırma şansını düşündü. Böyle bir arayış içinde Fransız kapılarına doğru kararsız bir yol izledi, ancak camlı kapılara ulaştığında, kapıları kapatırsa odanın boğucu bir hal alacağını fark etti. Yatak odası, evin arka tarafına doğru uzanan verandaya açılan dört odadan biriydi. Sadece Jeff'in yandaki daha büyük odası ve yapının diğer ucundaki yatak odasında pencere ve Fransız kapı kombinasyonları vardı. Ortadaki iki odada sadece ikincisinden çift set vardı.

Sıcak ve havasız bir odanın sınırları içinde boğulmakla, sıcak ve havasız bir odada acı çekmek arasında bir seçenek sunulduğunda

Raelynn, gürültülü çekiş sesleri üzerine derhal şu kararı verdi

gürültüye dayanılmaz alternatifinden çok daha iyi tahammül ediyordu. İngiltere'nin ılıman havasından çok uzakta, Carolinas'ta bulunan Oakley Plantation House'a yerleşmişti ve buraya gelmeden önce yaz aylarında, özellikle de mevsimin son aylarında sıcaklığın bunaltıcı derecelere yükselebileceği konusunda uyarılmıştı. Burası, yükselen sıcaklıkların rahatsızlığını ve tehlikelerini hafife alacak bir yer değildi.

Raelynn bir omzunu pervaza yaslayıp bakışlarını galerinin dış sınırlarını belirleyen beyaz korkulukların ötesine kaydırırken huzursuz bir iç geçirdi.

Yağmurdan bir süre sonra arazinin üzerine yoğun bir sis çökmüştü. Şu anda bile, malikâneyi kendi dünyasında izole ediyor gibiydi. Sütümsü buharların sarmaladığı bir sıra devasa

Yayılan canlı meşeler, geniş arka bahçede bulanık karanlıktan belirsiz bir sur oluşturarak

Ana araziye, diğer ulu ağaçların gölgesinde yer alan, büyüklükleri küçükten büyüğe değişen kulübeler topluluğu olan hizmetlilerin odalarından ayıran her şey onların ötesindeydi. Raelynn'in gürültünün nereden geldiğini bulmak için sisleri araştırmasına gerek yoktu. Çiftlikte yaşayan herkes gibi o da üçüncü ağacın arkasında siyah kahya ve küçük ailesi için yeni bir yapının inşa edilmekte olduğunu biliyordu. İki haftadan kısa bir süre önce Cora'nın evinden ve eşyalarından geriye sadece yanmış küller ve kararmış keresteler kalmıştı ama Raelynn daha dün öğleden sonra, yeni inşa edilen girişleri görmüştü

Artık yapının dış kabuğunu oluşturan yeni ahşapların üzerinde yükseliyordu.

Bir esnemeyi daha bastırmaya çalışmayan Raelynn, uzun kumral saçlarını ensesinden kaldırdı. Böyle iklimlerde saçları Yün kadar ağır ve sıcak olduğu kanıtlanmıştı ve Ağustos ayına girdiklerinde daha da kötüleşecek olan sıcaklar göz önüne alındığında, sadece daha fazla rahatsızlık öngörebiliyordu

Tabii gece yatmadan önce bu kalın kütleyi örmeye başlamamışsa.

Babasının İngiltere Kralı Üçüncü George'un sadık bir tebaası ve elçisi olarak saygı gördüğü önceki yıllarda, Balfour Kontu James Barrett'ın adı ailesinin Londra'daki malikânesine akın akın misafir çekmişti. Bu gösterişli davetler için özel hizmetçisi saçlarını sanatsal bir parıltıyla şekillendirmiş, güzelliği sadece stilleri değil, zengin rengi ve gür dokusunu da cömertçe öven arkadaşlarından ve misafirlerden övgüler almıştı. Zarif bir şekilde Hizmetçisinin yeteneklerini ya da günlük olarak bile kumral saçlarını daha sakın ama daha az çekici olmayan şekillerde düzenlediğini gören zahmetlerini pek dikkate almadan iltifatlarını kabul etmişti.

O zaman öyleydi. Şimdi Raelynn asi yelesine kendisi bakmak zorundaydı, bu da onu ne kadar zorlu bir işle uğraştığının tamamen farkında yapıyordu. Saçlarını temiz ve makul bir şekilde bukleli tutmak bile bir görevdi. Her yıkamadan sonra sadece düğümleri taramak bile bir çileydi ve son zamanlarda saçının uzunluğunu en az yarıya indirmenin faydalarını düşünmesine neden olmuştu, ancak kocasının böyle bir değişikliğe nasıl tepki vereceğinden hiç emin olmadığı için bundan kaçınmıştı. Evliliğine ördüğü zorlu duvarı göz önünde bulundurarak, kocasının Evlilik birliğinin içerdiği samimiyete kendini teslim ederek, Jeffrey'nin sinirini daha fazla bozmaya cesaret edemedi. muhtemelen çoktan yapmıştı. Eğer efendisi hayattayken böyle bir şey yapma cüretini gösterseydi çok fena küplere binerdi ve kocasının da böyle bir şeyi daha iyi tolere edeceğinden emin olamazdı. Gerçi önceki haftalarda Jeffrey'nin boyun eğmez azmini sadece bir kez görmüştü ve o da Nell'le karşılaştığında, yine de Jeffrey Birmingham'ın tahammül edebileceği şeylerin kesin sınırları olduğu izlenimine kapılmıştı. Şimdiye kadar, Nell'i test etmeye cesaret edememişti.

Kendisi de o ölçüde, hele ki bu talebinden sonra
Ayrı yataklar, çünkü bunu yapmak aptallığa giden kesin bir
yol gibi görünüyordu.

Raelynn düşüncelerini kasıtlı olarak bu hassas konudan
uzaklaştırdı ve kaslarını esnetmek ve germek amacıyla öne
doğru eğilip avuçlarını yere düz bir şekilde bastırmadan
önce birkaç kez bir o yana bir bu yana döndü. Tekrar ayağa
kalktığında sırtını olabildiğince yukarı kaldırdı ve ardından
egzersizleri tekrarladı.

İngiltere'den yapılan yolculukta, kamaralar neredeyse
tıka basa yolcularla dolup taşmıştı.
Daha az şanslı olanların gönderildiği karanlık, rutubetli
delikte dolaşmak için çok az alan vardı. Herhangi bir hareket
Annesi ve ona ayrılan sınırlı alan genellikle başkalarını
rahatsız etmeyi gerektiriyordu ve ikisi de bunu yapmak
istemiyordu. Bu üç ay boyunca hareketsiz kalması, şimdi
bile yataktan ilk ayrılışının hemen ardından fark edilen kalıcı
bir sertlik bırakmıştı. Yine de Raelynn kendini
Kötü koşullardan ve yiyecek kıtlığından kurtulduğu için
şanslıydı; annesi kurtulamamıştı.

"Erken kalkmışsın, tatlım."

Şaşkınlıkla doğrulan Raelynn, derinden gelen erkek sesinin
geldiği verandaya baktı
yayıldı ve kocasının yavaşça ona doğru yürüdüğünü gördü.
Görünüşe göre, o henüz uyurken yatak odasının açık
Fransız kapılarının önünden geçmeye cesaret etmişti,
şüphesiz marangozların ilerleyişini yatak odasının uzak
ucundan gözlemlemek için.
inşaat alanını görmek için uygun bir nokta olan revakta
oturuyordu. Gömlek ya da ayakkabı giymemişti, sadece
kalçalarının ve belinin kaslı yapısını vurgulayan şık boz
kahverengi bir pantolon giymişti. Kısa, kuzguni saçları ıslaktı
ve çılgınca dikilmişti,

Yakın zamanda yıkandığını gösteren bu durum, bronz boynunda asılı duran keten havluyla da doğrulanıyordu.

Belki de bu, buluşmalarından kısa bir süre sonra onu hızla yaklaşan dört elin önünden çekip alan adam hakkında kurduğu bir başka hayaldi.

Charleston'da bir tahta kaldırımda tesadüfen çarpışmışlardı, ama Raelynn onun bu erken saatte özellikle erkeksi göründüğünü düşünüyordu.

sabah saati. Hiç şüphe yok ki böyle bir önermenin temelinde kısaltılmış kıyafeti yatıyordu, çünkü adam çok mükemmel bir fiziğe sahipti. Omuzları oldukça genişti, kolları hayranlık uyandıracak şekilde kıvrak kaslarla örülmüştü, koyu kürklü göğsü erkek göğüslerinin hemen altına kadar genişti, oradan

Sıkı etli kaburgalar boyunca güzelce aşağı doğru sivriliyordu. Gıcır gıcır dikilmiş pantolonunun altındaki kalçalarının bir kadın tarafından kiskanılacak kadar dar olduğunu çok iyi biliyordu. Aktif bir biniciydi ve düzenli olarak birkaç yakın arkadaşıyla sırf spor olsun diye dövüşürdü. Bunun sonucunda kasları canlı bir sertliğe ulaşmıştı.

Saçları mürekkep gibi siyah olmasına rağmen, doğuştan esmer ya da aşırı kıllı bir adam değildi. Göğsünde ve belinde en ağır tüyler vardı, kolları ve bacakları da uzundu, narin bacaklarında sadece hafif bir tabaka vardı, sırtı ve omuzlarında ise hiç yoktu.

Yüz hatları asildi: çenesi sıcak bir şekilde parlatılmış cildinin altında keskin bir şekilde yontulmuştu, burnu ince bir kıvrımla zayıftı, çenesi hafifçe yarıktı. Ne zaman gülümsese ya da Düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdüğünde, gergin etli yanaklarında belli belirsiz bir gamze şekli olarak beliren ikiz girintiler, koyu yarı saydam yeşil gözlerinin güzelliğiyle birlikte her yerdeki genç kızların dikkatini çekmeyi asla başaramadı. Sırıtiş şekli, bir kadının kararlılığını ortadan kaldırması açısından ölümcül olarak adlandırılabilir.

Raelynn de kendini daha az duyarlı bulmamıştı ve birçok kez kendisi de av olmamak için aklını güçlendirmek zorunda kalmıştı. Kocasını her açıdan erkek cinsinin istisnai bir örneğiydi.

Eğer gerçekte bir eş olsaydı, Raelynn elini göğsünü oluşturan kas, kas ve keskin bir şekilde kıvrılmış saçlardan oluşan o sert genişlikte gezdirmek için güçlenen bir arzuya teslim oldu. düğün gecesi, onu ilk kez gördüğünde ve onun erkeksi zarafeti ve güzelliği karşısında hayrete düşmüştü. Ama o zamandan beri Jeffrey adında Güneyli bir beyefendiye biraz fazla aşık olduğunu ve hatta belki de biraz önyargılı olduğunu keşfetmesi onu şaşırtmazdı Lawrence Birmingham.

"Jeffrey, beni korkuttun," diye sinirli bir kahkaha atarak azarladı. O büyüleyici kibar erkeklik maskesinin ardında ne olduğunu bilmek soğukkanlılığına hiç yardımcı olmamıştı. genç hizmetçileri kendi rahatlığı ve zevki için ne kadar dikkatsizce kullandığına dair herhangi bir endişeden yoksun itibarsız bir tırmık gizleniyor olabilirdi. Jeff ve Nell arasındaki tartışmaya tanık olduktan sonra bile Raelynn, kendisinin de aynı şekilde duyarlı hale gelmesinden korkmak için nedenleri olduğunu fark etti. Son zamanlarda onun kollarında geçirdiği o kısacık anlardan başka bir şey düşünemez olmuştu.

Beyaz dişleri asi bir sırıtışla kısa bir süreliğine parladı. "Öyle mi yaptım?"

Gözlerinin onun üzerinde gezinmesi Raelynn'in kendisini tepeden tırnağa soyulmuş gibi hissetmesine neden oldu. Bu, yanaklarına daha parlak bir parıltı getirmeye ve sesini daha az sabit bırakmaya yetti. Daha da kötüsü, içinde kocasının ilgisine karşı bir özlem uyandırdı

Nell'in anısını sonsuza dek dört bir yana savurabilmeyi diliyordu. "Sabahın bu saatinde genellikle gitmiş oluyorsun, değil mi Jeffrey?"

"Evet, ama muhasebecim nakliye şirketimin hesaplarını gözden geçirmemi istedi ve ben de bu sabah onları bitirdim. Bu her zaman sıkıcı bir iştir ve ben de Charleston'a gitmeden önce rahatlatıcı birkaç dakika geçirin." Koyu renk başını eğerek düşünceli bir açıyla. "Peki ya sen, evcil hayvanım? Normalde bu kadar erken mi kalkarsın?"

Raelynn kızardı, onun sabah erken kalkmasının aksine, muhtemelen uykucu biri gibi görüldüğünü biliyordu. Yatak odasının Fransız kapıları, serin havanın içeri girmesini sağlamak için genellikle bütün gece açık bırakılırdı. Hiçbir ses onu rahatsız etmemiş olsa da, kocasının gün ağarmadan hemen önce ya da kısa bir süre sonra galeride dolaşmasının hiç de alışılmadık bir şey olmadığının farkına varacak kadar uykudan uyanmış ve kocasının onun bu alışkanlığından haberdar olduğunu varsaymaktan başka çaresi kalmamıştı. oldukça geç uyudum. "Çekiç sesi beni uyandırdı."

Boğazına dayadığı eli hafifçe titriyordu, kısmen onun varlığının içinde uyandırmakta asla başarısız olmadığı açıklanamaz bir heyecandan ve belki de benzer derecelerde, bir çapkının ince hileleri karşısında akılsız bir aptal gibi zayıfladığına dair rahatsız edici bir şüpheden.

Eğer o

Aklı başında olsaydı, onun kalbini parçalamasını beklemezdi. Kuyruğunu kıstırıp kaçacaktı. Her geçen gün karşı koyması daha da zorlaşan cazibelere kendini kaptırmak tam bir ahmaklıktı. Gerçekten de, sadece Şimdiye kadar onu hevesle bir iş peşinde koştuktan alıkoyan şey

Jeffrey Birmingham'ın o kadar da onurlu, asil ya da Görüldüğü kadar centilmendi.

Son zamanlarda kalbi, her ikisi de farklı zamanlarda mantıklı görünen iki seçenekle parçalanmış gibiydi.

Biri gerçekte onun karısı olma arzusuyla yanıp tutuşuyordu; diğeri ise korku ve şüpheyeye dayanarak, onun aldatmacasına kurban gitmeden önce bekaretini bozmadan kaçmak istiyordu.

Yine de ikinci seçenek üzerinde düşündüğünde, hayati organlarına sefil bir boşluk yerleşiyor, kendini tükenmiş hissediyor ve kendini bir dizi gözyaşına karşı mücadele ederken buluyordu, her ikisi de onun üzerindeki etkisinin güçlü göstergeleri ve onun Onu terk etme konusunda isteksizdi.

Her ne kadar aksini tercih etse de, içinde kopan fırtına sinirlerini ciddi şekilde sarsıyordu, Raelynn kendisinden yaşça büyük bir adama aşık olmuş genç bir bayan gibi davrandığından korkuyordu. Jeffrey gerçekten de öyleydi, bir, on ve üç yaşındaydı ve kendisinden dört yaş büyüktü.

Bu da onu adamın cazibesine karşı daha da temkinli yapıyordu. Sıradan bir kız, tecrübeli bir adamın ikna edici cazibesine karşı kendini güçlendirmek için ne yapabilirdi?

Kesinlikle onun huzurunda geçireceği birkaç dakika, küçük koleksiyonuna rağmen onu umutsuzca telaşlandırabilirdi. Bir zamanlar İngiltere'de dikkatini çekmek için yarışan yakışıklı, genç aristokratlar, ama geriye dönüp baktığında bu hevesli yiğitler, şimdi onları karşılaştırabileceği daha değerli bir özneye sahip olduğu için umutsuzca olgunlaşmamış ve züppe görünüyordular. Gerçekten de Jeffrey'e denk olduğunu iddia edebilecek nadir bir adam vardı.

centilmen cazibesi, dikkat çekici fiziği ve çarpıcı yakışıklılığı. Ve neden bu kadar çekici olmaya başladığını merak ediyordu.

Savunmasız mı? Eminim şimdiye kadar bir ahmak bile nedenlerini anlamıştır!

Kendini güçlendirmek için aldığı önlemlere rağmen, evli

oldukları kısa süre içinde adama duyduğu hayranlığın
derinleştğini bilmek onun için yüzleşmesi zor bir gerçektir.
Onun çekiciliği

Belli ki erkeksi karizması ve çarpıcı fiziksel görünüşü tarafından desteklenmişti. Yine de zaman zaman kendisi için yarattığı durumun bir şekilde onun çekiciliğini güçlendirip güçlendirmediyini merak ederdi. Temelde, onun için belirlediği aynı kısıtlamalarla, bakmasına izin verilmiş ama dokunması ve ellemesi yasaklanmıştı. Bu tür sınırlamalar, küçük bir çocuğun ulaşamayacağı bir yerde alaycı bir şekilde sallanan nefis bir tatlıya benzetilebilirdi. Ne kadar menzil dışında kalırsa, o kadar hararetle arzulanırdı.

Raelynn'in yanakları, baş döndürücü kokunun altında bir kez daha ısındı.

O yanan zümrüt gözlerin sarhoşluğu, onun yetersiz giyimli formunun üzerinde yavaşça süzülürken. Bu, Jeffrey Birmingham'ın kendini cesaretlendirdiği o ana kadar kendi anılarının üzerinde yürüdüğü iyi aşınmış bir yoldu. Evlilik birlikteliklerini tamamlamak için onun üzerine çıktı. Hayal kırıklığına uğradığı o tek geceden önce, bırakın erkeğin kollarında giysisiz yatmayı, çıplak bir erkeğe bile bakmamıştı. Yine de, bir erkeğin doğal kıyafetlerinden başka bir şey giymemiş prens damadın o heyecan verici görüntüsünü tarif etmesi istenseydi, hayatının baharında ve tutkunun sıcaklığında uzun boylu, genç bir tanrının en çekici, ayrıntılı bir tasvirini yapardı. Gözleri Nell'in suçlamalarından sonra bile, onun yüzünü ve şeklini zihninde canlandırmak için gözlerini kapatması yeterliydi.

Jeff'in dudakları çapkınca eğildi ve ölçülü adımlarla ilerlerken yanaklarından birindeki kışkırtıcı çöküntü ortaya çıktı. Dikkatli bir geyiği takip ediyor olsaydı, daha dikkatli ya da kasıtlı olamazdı. "Olmalı mıyım
"Sizi korkuttuğu için bir alçağın kırbaçlanmasını mı istiyorsunuz, madam?"

"Hayır, elbette değil Jeffrey. Ne kadar saçma." Raelynn gözlerini o ışık saçan gözbebeklerine dikmiş, başka bir şey söylemeden ona sırtıarak karşılık verdiğini fark etti.

aplomb. Şu anda kendini tamamen canlı ve uyanık hissetmesi, adamın yaydığı tuhaf iksirin gücünü fark etmesini sağladı. "Yani, bana kendimi ... hissettiriyorsun." Kendisini yeterince iyi ifade edebilecek bir kelime ya da cümle aradı.

Darmadağınıklığını tarif ederken, aşk acısı çeken biri gibi aşağılayıcı bir imaj bırakmıyordu. Basmakalıp benzetmelerle, o anda kendisini kuşatmış gibi görünen mutluluk aurasını nasıl açıklayabilirdi?

Evliliklerindeki ikilem yüzünden yaşadığı ruhsal sarsıntıyı kesinlikle açığa vurmak istemiyordu. İradesiyle kendini onun aşk dolu ilgisinden uzak tutmayı başarmıştı ama bu hiç de kolay olmamıştı. Cinsel birleşmenin eşiğine kadar gelmişken, o zaman duygularını harekete geçiren anıları bir kenara bırakamamıştı.

unutulmuşluk alemine. Onu tamamen tahrik olmuş bir damat olarak görmüştü ve bundan sonra zihnine sahip olmak için içinde bir savaş başlamıştı. Artan merakını ve arzularını kontrol etmekte zorlanmasına rağmen, özellikle de adam ondan uzaklaşmaya başladıktan sonra aralarındaki uçurum genişlemeye devam etmişti. Onun yokluğunda birçok kez, bu kadar çok şeyin ortasında bile kendini yalnız hissetmişti.

Birçok hizmetçinin kollarında yaşadığı o iç gıcıklayıcı maceraları anımsarken yakalamıştı kendini. Şimdi geçmişten görüntüler canlandırmasına gerek yoktu. O artık önünde duruyordu, ancak bir iki adım ötede, erkeksi çekiciliğinin aurasını sanki elle tutulur bir maddeymiş gibi keskin bir şekilde hissedebileceği kadar yakındı.

"Ne gibi hissettiriyor?" Jeff, dudakları bir kez daha köşeden yukarı doğru kayarak sordu.

Raelynn sırtmasına engel olamayarak yukarı doğru utangaç bir bakış attı. Onun varlığında duyularının nasıl da yükseldiğini inkar edemiyordu. "Harika."

"Harika mı?" Zümrüt gözleri onunkileri araştırdı, bir şeyler aradı.

flörtünün tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyordu. Jeff temkinliydi. Daha önce bir kez o koyu kirpikli, mavi yeşil gözbebeklerinin ateşli sıcaklığında kendini kaybetmiş ve bundan büyük zevk almıştı.

genç gelinini evlilik yatağına süpürmek, sadece gelinini Gustav Fridrich'in depo inine götüren haydut çetesinin girişiyle tam da gerçekleşmenin eşiğinde durdurulmuştu. İçinde

Kurşun bir topun kafa derisini yarmasının ardından, kötü niyetli kişilerin onu öldürdüklerini düşünmelerine neden olan kovalamacayı bırakarak, kardeşini ve aralarında Şerif Rhys Townsend'in de bulunduğu bir grup arkadaşını bir araya getirmiş ve yardımcılarıyla birlikte Charleston'da onunla buluşmuştu. Hepsi birlikte

Alman ve acemi kabadayılardan oluşan ordusunun Raelynn'i esir tuttuğu bina ve kendilerinden sayıca üstün olan kabadayılara karşı zafer kazanmış olsalar da, Jeff daha sonra Rhys'in Fridrich'in Raelynn'in amcası Cooper Frye'in adamı kandırmış olması gibi basit bir nedenden ötürü tutuklanamayacağını açıklamasıyla hayal kırıklığına uğramıştı.

onu satın aldığına inanıyordu.

Karısının Oakley'e sağ salim dönmesinden sadece birkaç saat sonra Jeff kendini farklı türden bir saldırganlıkla karşı karşıya bulmuştu. Eski bir kiracının suçlamaları, gelininin onun dürüstlüğünden emin olmamasına ve onunla yakınlaşmaya başladı. Böylece, hararetle umut ettiği şey, görünüşe bakılırsa kendisini bu hale getiren bir kadınla sevgi dolu, tutkulu bir evliliğin başlangıcı olacaktı. hayalleri gerçeğe dönüştürmek yerine, itibari bir ilişki haline gelmişti.

Sonraki birkaç hafta boyunca ikisi kibar ama yapmacık bir yakınlık içinde, birlikte yemek yiyip sohbet ederek ama ayrı uyuyarak, kadın kendi odasında, erkek de yan odada yaşadılar. Jeff bu düzene ancak dişini sıkarak tahammül

edebilmişti. Gerçekten de, centilmenliğini bir an bile kaybetmediğı anlar olmuştu.

tahammülü çok zorlanmıştı. Karısı çok güzeldi.
ve onun yakınlığına kayıtsızca katlanması için cazipti.
Aralarına biraz mesafe koyabilmek için
Evden uzakta geçirdiği uzun saatler boyunca dikkatini birçok
işine verdi: nakliye şirketi, kereste fabrikası, at yetiştiriciliği
operasyonları ya da ustabaşıyla birlikte erken hasatları
denetlemek. Bir dereceye kadar, girişimleri
Ama eve, onun yanına dönmek, en hassas bölgesine
balyozla vurulmakla eşdeğerdi.

"Ne açıdan harika, tatlım?"

Raelynn ince omuzlarını kaldırdı, adamın içinde uyandırdığı
duyguları tam olarak açıklamak istemiyordu. Bir an ona
boyun eğerse neler yaşayabileceği endişesiyle doluydu; bir
sonraki anda ise ne yapacağını bilemiyordu
Gerçekte onun karısı olmadan evliliklerini bir an daha
sürdürmek. "Tek kelimeyle harika."

"Madam, bu bağlamda, sabahın bu erken saatinde ne kadar
harika görüldüğünüzü söyleyebilir miyim?" diye mırıldandı,
gözleri onun kadınsı formunu ortaya çıkaran narin kumaşı
dikkatle inceliyordu.

Kocasının yakınlığını çeşitli şekillerde fark eden Raelynn,
onun yakın ilgisinin ve sabun özüyle karışmış kolonya
kokusunun da etkisiyle, zümrüt yeşilinin o karanlık, kristal
derinliklerinde yanan alevin altında bir başka sinir krizi
geçirdi.

tilki köşeli tavuk. Jeffrey ne kadar dikkatli olursa olsun,
dudaklarından dökülecek herhangi bir gülümsemenin bir
davet olarak yorumlanacağından emindi; bu da Jeffrey'yi,
Nell'in suçlamalarını görmezden mi geleceği yoksa
Jeffrey'nin yaklaşımlarını kollarını açarak kabul mü edeceği
ikilemiyle karşı karşıya bırakarak, onu kendini tutması için
cesaretlendirecekti. Yırtık

Raelynn gecenin köründe arzuladığı şeyle, kırgın bir eş gibi soğukkanlı bir tavır takınmanın daha zorlu zahmeti arasında gidip gelirken, bu noktada cevabının ne olacağını kestiremiyordu. Küçük, içsel bir ses uzak durmayı ve ayrılmayı öğütüyordu; kesinlikle bilgelik. Bir centilmen olarak liyakatinden emin olana kadar bu adamı uzak tutması konusunda uyardı. Yine de genç bedeni, daha önce yaşamış olduğu heyecan verici çok kısa bir süre deneyimledi. Raelynn, içinde şiddetlenen ve zihnini kararsızlık içinde bırakan çatışma tarafından keskin bir şekilde ortaya çıkarıldı ve sessiz bir ıstırap içinde haykırdı, Ne yapmalı? Ne yapmalı?

Karşılaştığı eziyet verici kararsızlığa rağmen, Raelynn sıradan yorumlarla güvenli bir şekilde kadınsı bir uysallığa demir atmaya çalıştı ve bu şekilde gereksiz bir zorluk olmadan ayartma anından kaçmayı umdu. "Adamların Cora'nın yeni kulübesine doğru ilerliyor, Jeffrey. Neden? Bu hızla ilerlerse, yapı önümüzdeki hafta sonuna kadar bitmiş olacak. Eminim Cora ve ailesinin yeniden kendilerine ait bir eve kavuşmak için ne kadar endişeli olduklarının farkındasınızdır."

Birden sözünü kesti ve verdiği şeyin ağırbaşlı bir sükûnet olmadığını fark ederek utandı. Gerçekten de, ne söylediğinin farkında olmayan akılsız bir budala gibi gevezelik ediyor gibiydi. Dünyanın neresinde olursa olsun, soğukkanlı bir mantığa nasıl yaklaşabilirdi ki? O sondalı yeşil gözleri onu yiyip bitirmiş miydi? Adamın bakışları göğsünü örten nemli kumaşın üzerinde her gezindiğinde, dilinin yumuşak meme uçlarının üzerinde kışkırtıcı bir yavaşlıkla hareket ettiği o kısa tutku anlarını hatırlayarak kısa kesiyordu. Şu anda bile bu hatıranın kadınsı varlığının özünde aç bir özlem uyandırma gücüne sahip olduğunu fark etmek oldukça heyecan vericiydi.

Jeff bir adım daha yaklaştı, bakışları narin pembe tepeler, şeffaf kumaş tarafından alaycı bir şekilde sergileniyordu. Erkekçe bir hamleye boyun eğdiği her seferinde onu yere sermeyi vaat eden acıyı tahmin ederek

karısının güzelliğini görsel olarak takdir etme eğilimi Güzelliği ve alımlı haliyle, onunla geçirdiği zamanı sınırlandırarak bu tür bir kendini istismardan kaçınmıştı. Protokolün gereklilikleri onu sosyal açıdan iyi bir şekilde davranmaya ve genç karısına katılmaları gereken etkinliklerde eşlik etmeye zorladığında bile Düşünlerde, vaftiz törenlerinde ve benzeri etkinliklerde çiftten uzak durmaya çalışmış ve ona sadece mecbur kaldığında, o zaman da çok kısa bir süre bakmıştı. Her dışarı çıktıklarında büyüleyici görünmesine rağmen, o zamanlar hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan film gibi bir şey giymemişti. Onun yumuşaklığından mı Şişen göğsü ya da geceliğinin altında belli belirsiz gizlenen ilgi çekici gölge, adamın dikkatini iyice çekmişti. Bu tür cazibeler herhangi bir erkek için görmezden gelinemeyecek kadar fazlaydı, hele de kendisini bir uzun süreli yoksunluk ve sürekli ilerleyen tutkular. O yapabilirdi tek umudu, bu kez cömert gösterisinin bir davet anlamına gelmesi ve aslında onu bakmaktan fazlasını yapmaya ikna etmesiydi.

"Evet," diye kabul etti Jeff sonunda, "adamlarımın kulübeyi bitirmesi hiç zaman almayacak."

Raelynn, kızlık masumiyetinde daha önce hiç yaşamadığı türden ve derinlikte, giderek artan bir gerilim tarafından kuşatılmıştı. Geçirdiği sefil geceden sonra, kendini saklamanın en ufak bir düşüncesi bile, içinde bulunduğu duruma mantıklı bir çare bulma umudundan yoksun bırakıyordu onu. Bu şeffaflıktan kesinlikle bıkmıştı.

Kocasını inkâr eden kırıgın bir eş kılığına girerek, onun asil ve saf olduğuna dair çürütülemez bir kanıt elde etmekten başka bir amaç gütmüyordu. Kendi şiddetli arzuları tarafından taciz edildiğinde, kesinlikle kendini o kadar da aziz hissetmiyordu. Jeffrey onun kocasıydı, diye düşünerek azarlayan vicdanına karşı çıktı. Geceliğinin şu anda sergilediği her şeyi görmekle kalmamış, aynı zamanda ona Yeni evlenmiş bir kocanın gelinine göstereceği tüm yakınlık. Orada öylece durmuş, kendini onun araştıran bakışlarına teslim etmiş olması, onu almasını haykırıyordu.

Yine de, pragmatik benliği onun için çok yabancı olduğunu savunuyordu. Neredeyse iki hafta önce, amcasından ayrıldıktan sonra ilk kez karşılaşmışlardı. Yine de Jeffrey aynı saatlerde onu Cooper Frye'in sinsi planlarından kurtarmayı teklif ettiğinde, kabul etmekten hiç çekinmemişti. Ancak daha sonra onunla bu kadar çabuk yemin etmekteki bilgeliğini sorgulamıştı. Her ne kadar onları zihninden uzaklaştırmaya çalışsa da, Nell'in suçlamaları hafızasında pençelerini gezdirmeye devam etmiş, bu adamla ismen olduğu kadar bedenlen de birleşme arzusunu baltalamıştı. Bu, çoğu evli çiftin uyduğu pastoral bir standarttı ve onun için de doğal olan buydu.

Genç eş evlilik birliğini özlüyordu. Gerçekten de, tatmin edilmemiş bu özlemlerin onu sahile vurmuş kırık bir gemi gibi hissettirdiği zamanlar oldu.

Raelynn, Jeff'in Nell'i baştan çıkarışının üzücü görüntüleri karşısında bile zayıflayan kararlılığının farkında olarak, bağlılık ve reddedilme arasındaki keskin uçurumda tehlikeli bir şekilde sallanıyormuş gibi hissetti. Herkesten çok o Kararsızlığına son vermenin ve aklını sağduyulu bir karara bağlamanın bir yolunu bulması gerektiğinin farkındaydı, çünkü uyanmış olan

Tutkuları artık öne sürebileceği tüm rasyonel argümanların önüne geçiyordu.

Boş boş konuşmak, içinde kaynayan mücadeleyi hafifletmek ve en azından aralarındaki uzun sessizliği sona erdirmek için gerekli görünüyordu. Yine de, kadının beyninde ve bedeninde gerçekte neler olup bittiğini gizlemek için bunun sadece bir numara olduğunu bildiğinden, rahatsızlıkla kızardı. Gerçekten de, kocası fark edebilseydi şok olurdu.

Hayal gücünün kapsamı, zaman zaman çok canlı görünüyordu. "Cora'nın yeni kulübesi eskisinden iki kat daha büyük görünüyor, Jeffrey. Bu kadar çok odası olması hoşuna gidecektir."

Jeff, karısının yanaklarını saran canlı kızarıklığın nedenini bulmaya çalışırken merakla başını eğdi. Kadının gossamer bir kreasyona bürünmüş olması ve onun ulaşamayacağı bir yere uçmak için hiçbir çaba sarf etmemiş olması, Jeff'e onu şu anda olmasa bile belki de çok yakında yatağına çekebileceğini düşündürdü. Yine de bir kız kadar gergin görünüyordu.

Genç bir civciv, avcı bir şahinin açgözlü gagasına bakıyordu. Onunla yatmama kararını dile getirdiğinde çok daha az gergin olduğundan hiç şüphesi yoktu.

"Hizmetçimin çocuklara olan düşkünlüğü göz önüne alındığında, Clara'nın tek çocuk olması pek olası değil," dedi Jeff.

diye tahmin etti, karısının kokusunu almak için yanına eğildi. Taze bir buket bahar çiçeğini andıran çok narin, baştan çıkarıcı bir esanstı. "Birkaç yıl içinde Cora ve kocasının şu anda inşa edilmekte olan ev kadar büyük bir eve ihtiyaç duyacaklarını varsaymak mantıklı görünüyor. onları."

Raelynn'in gerginliği, Jeffrey'nin yakınında dolaştığını hissettiğinde tüm gücüyle geri gelmişti ve tıpkı daha önce olduğu gibi, tedirginliğini gizlemeye çalışırken dili gergin bir

telaşla koşmaya başladı. "Clara'yı kurtarman kesinlikle takdire şayandı Jeffrey, ama benim

Umarım bir daha böyle bir cüretkârlığa şahit olmak zorunda kalmam. Seni alevlerden koruyan tek şey yarılmış bir tahta fiçı olduğu halde yanan kulübeye koştuğunu gördüğümde, ev ve çocukla birlikte kapatılacağından emindim." Adam doğrulurken kadın ona endişeyle gülümsedi. Adam onun bakışlarına karşılık vermedi ama tuhaf bir şekilde elbisesini sıkıca tutan büzgü ipi ilgisini çekti. boğazına kapandı. "Gerçekten, evliliğimizin ilk günlerinde yaşanan onca şeyden sonra, belki de Geçtiğimiz haftalarda çiftliğinizin huzurunun tadını çıkarabildiğim için ne kadar minnettar olduğumu anlayın. En büyük korkum bunun fırtına öncesi bir sessizlik olması. Zamanla Gustav'ın, asıl hatalı olanın Olney Hyde olmasına rağmen, kırdığınız omzunun intikamını almaya çalışacağını biliyorum."

"Keşke o alçağı vurduğumu hatırlayabilseydim," diye mırıldandı Jeff ve parmaklarını Olney'nin kendisini vurmasından sonra kafa derisinde kalan yara izinin üzerinde düşünceli bir şekilde gezdirdi. "Böyle bir anı, Fridrich'e bu özgürlüğü veren koşullardan duyduğum rahatsızlığı hafifletmeye yardımcı olabilir. dolandırıcılığına devam etti ve Rhys'in Olney'in tutuklanması için verilen karar, o genç yavrunun hala bir yerlerde serbestçe dolaşıyor olması."

"Kingston'ın hiçbir şeyi unutmadığından emin olabilirsiniz. Raelynn hafif bir kahkaha atarak cevap verdi ve ardından daha ağırbaşlı ve sakin olamadığı için kendini azarladı. Kocasını tamamen soğukkanlıydı, bu da onun tedirgin nöbetleri ve başlangıçlarıyla karşılaştırıldığında onu Kendini beceriksiz bir ahmak kadar garip hissediyordu. Yine de aceleyle devam etti ve Olney'e rahatsızlığı üzerinde durması için zaman tanımak istemedi. "Olney'in, benimle evleneceğini düşünmenin travmasını yaşadktan sonra Kingston seni öldürdüğünde neredeyse sırt üstü düşecekti."

Canlandığında topukların. O anlattığında hikâye oldukça komik görünüyor, ama ben yaşadığım korkunç dehşeti, o korkunç olaya gülmeyi düşünemeyecek kadar canlı hatırlıyorum olay."

Jeff'in bilinci yerine geldikten hemen sonra yaşadığı o anlardan geriye kalan tek izlenim uşağının ağzı açık kalmış şaşkınlığıydı. Bu tekil anı muhtemelen hayatının geri kalanında onunla birlikte kalacaktı. "Kingston'ın bir melek hakkında bir şeyler söylediğini hatırlıyor gibiyim. I Sanırım bilincim yerine geldiğinde bunun bir tür mucize olduğunu düşündü."

"Bu bir mucizeydi! Eğer o atış biraz daha aşağıdan olsaydı Jeffrey Birmingham, kafanda büyük bir delik açılmış olacaktı ve ben de burada dul bir kadından farksız olacaktım."

Jeff'in ağzının kenarları, kızın boğazındaki fiyonktan sarkan narin kurdeleyle oynarken mizahla seğirdi. "Son yüz yılda kaç bakirenin damatlarının zamansız ölümü yüzünden yas tuttuğunu merak ediyorum. Çok fazla olduğundan şüpheliyim."

Öne doğru eğilip dudaklarını yanağına değdirdiğinde Raelynn'den yumuşak, çırpınan bir iç çekiş çıktı. Oradan, yumuşak öpücükler boğazının kremi sütunu boyunca yavaşça inişe geçti. Temkinli bir şekilde titreyen elini adamın çelik gibi göğsüne koydu ve gözlerini kapattı. Ağzının durgun okşayışı. Avucunun altında, kalbi neredeyse onunkinin hızla çarpan ritmiyle eşleşiyordu, Baştan çıkarma oyununa giderek artan katılımını kanıtlıyordu. "Durumumuzun o kadar da benzersiz olduğunu düşünmüyorum Jeffrey."

"Başka erkekler de böyle düşünürdü tatlım," diye mırıldandı, son iki hafta içinde birçok kez

YaratılıŖta karısı hâlâ bakire olan tek kocaydı.

Jeff onun sıcak ilgisini kabul etme konusundaki istekliliğine hayret etti ama yine de reddedilmekten çekiniyordu. Başını kaldırarak kızın yüzünde hangi duyguların olabileceğini araştırdı.

ve eşsiz güzelliğinden bir kez daha etkilendi. Krem si açık teninin dokusu saten gibi gür ve pürüzsüzdü. Pembe bir allık yanaklarını sarmış, su rengi gözlerini parlatmış, kalın, isli kirpiklerinin ardında kendilerine has bir ışıltıyla parlıyor gibiydiler. Burnu kalkık ve inceydi; yumuşak ağız Güzelce kıvrılmıştı ve öpölmeye çok ihtiyacı vardı. Jeff, bu harikulade güzel yüz ifadesinde en ufak bir çekingenlik belirtisi göremedi. Utangaç bir tavırla bakışlarını kaçırırken kirpikleri aşağıya doğru sallansa da, Jeff'in kavrayış alanı içinde kalarak onu ipek kordonun yanı sıra kendi direncini de test etmeye teşvik ediyordu.

Raelynn geceliğ in boğazından kaydığını ve yakasının genişlediğini hissedince küçük bir nefes aldı göğüslerinin arasında. "Jeffrey, lütfen ..." Fısıltısı yumuşak bir nefes verişten öteye geçemiyordu. Bir kez daha aklının dağıldığını fark etti, görünme çabaları umutsuzca hayal kırıklığına uğramıştı. Dudaklarından aceleyle dökülenlerin, gerçekte ne olduğıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Yalnız yatağında can atıyordu. Dışarıdan bakıldığında ifadesi tamamen başka bir şey ifade etse de, içine düştüğü koşullardan duyduğu kararsızlıkla çok ilgisi vardı. "Buna hazır mıyım bilmiyorum."

Jeff tam boyuna doğru doğrulurken sert bir gülümsemeyi başardı. Kızın onu terslemesini bekliyordu ve bu hiç hoşuna gitmese de, istediğini elde edemediğinde öfkeden deliye dönecek biri değildi. Yine de kızın ani gerginliğinden bir şey çıkarabilirse

sözlerinin onu inandırdığı kadar soğuk ve ilgisiz olmadığını düşünmeye meyilliydi.

Reddinin daha dikkatli bir şekilde test edilmesi gerekli görünüyordu, ancak aynı şekilde, eğer aralarına diktiği ince bariyeri aşma umudu vardı. Duygularına yönelik erkekçe saldırılarına devam etmek akıllıca görünüyordu, ama daha ince bir şekilde. Bu çaba içinde, dikkatini son günlerde düşünmeye başladığı başka bir konuya çevirdi. "Nasıl olur da Bugün benimle Charleston'a gelip yeni bir elbise sipariş etmek ister misiniz, hanımefendi?"

Daveti karşısında şaşkına dönen Raelynn, sanki az önce ona ayın gökten düştüğünü söylemiş gibi ona baktı. Sadece sosyal etkinliklerde birlikte bulunmaları talep edildiğinde, süregelen mesafeli tavrından vazgeçmiş ve ona liman kentine kadar eşlik etmişti. O gezintiler sırasında tam bir centilmen gibi davranmıştı, ama yine de onun da bu olayları geride bırakmaya can attığı hissinden kurtulamamıştı. Ama sonra, yaşadıklarını düşününce onu suçlayamazdı.

Yeni bir elbise sipariş etmeye gelince, onun için zaten satın alınmış olan kıyafetlerin maliyetini hayal bile edemezdi. Şüphesiz, yeni kıyafeti sadece zenginlerin giyebileceği bir kaliteye sahipti. karşılayabilirdi. Yine de, her ikisine de katlanmak zorunda kaldıktan sonra suskunluğu ve uzun süreli devamsızlıkları karşısında, onun nasıl olup da kendisinin bir kadın olduğunu öne sürecek kadar yüce gönüllü olabildiğini merak ediyordu. herhangi bir hediye hak ediyor. "Bana verdiğin onca şeyden sonra daha fazla kıyafet mi Jeffrey?"

Çıplak omuzları kayıtsız bir omuz silkmeye kalktı. "Komşularımızın ve Charleston'daki tanıdıklarımın evliliğimizin şerefine bir balo vermeleri doğru olur.

tanışmak için sabırsızlanıyorum, hanımefendi. Uygun bir eş bulmamın ne kadar uzun sürdüğünü düşünürsek, bu etkinlik Bu kadar güzel bir gelin bulmaktan duyduğum memnuniyeti belirtmek için büyük bir fırsat. Böyle bir olay, sizin kadar göz kamaştırıcı bir elbiseyi gerektirir ve sadece arkadaşım Farrell Ives, bu ayrıcalığa layık bir elbise tasarlayabilir. Sizi neredeyse herkesin kıskanacağı bir hale getirecek. bölgedeki bayan....."

Mavi-yeşil gözbebekleri, sonunda Jeffrey Birmingham'ın arkadaşları ve tanıdıkları önünde onun üzerinde bir eş olarak hak iddia edebileceği fikriyle parlıyordu. Özellikle de onu uzaktan ya da yakından imrenerek süzdüğünü gördüğü tüm o iyi giyimli hanımlara sahipliğini göstermek için sabırsızlanıyordu, Ona davetkâr bir şekilde gülümsüyordu. Kocasının ona koluna girip eşlik ederek kocalık görevini yerine getirdiği bu davetlerde, kadın, kocasında cesaretini kıran kibar ama yapmacık bir soğukluk sezdiği için soğukkanlılığını korumuştur Ama evliliklerinin kutlandığı bir baloda ondan uzak duramazdı. "Bütün genç kızların kıskançlığını çekmek için görkemli bir elbise giymeme gerek yok. Görünüşe göre geçmişte seni evliliğe zorlamaya çalışmışlar Jeffrey. Sanırım evlendiğimiz gün onların kıskançlıklarının tam teşekküllü bir alıcısı oldum."

"Abartıyorsun Raelynn," diye itiraz etti Jeff şüpheli bir kıkırdamayla.

"Bölgede en çok aranan bekarların başında gelmiyor muydunuz?" diye sordu. alaycı bir ruh hali içindeydi. Ona aşık olan diğer kadınları düşündükçe Nell'in suçlamaları aklına geliyor ve Nell'in başka kaç kadının sevgilisi olabileceği merakını uyandırıyor. "Yoksa ben mi yanlışlıkla o güzel bakışların sebebi olarak suçlayamazsınız."

genç kızlar, ne zaman aralarına girsek sana doğru atılırlar. Gördüğüm sadece hayal kırıklığı mı Jeffrey, yoksa kendini cadalozlara benzeten daha güçlü bir tutku mu? Kıskançlık mı?"

"Eğer bu sonuca Nell yüzünden vardıysan, canım, lütfen seni temin etmeme izin ver. . ."

"O küçük şıfırtıyı gereğinden fazla düşünmemeye çalışıyorum Jeffrey Birmingham ve bana hatırlatmadığın için teşekkür ederim," diye cevap verdi şakadan çok samimiyetle. "Kingston, Cora'ya Nell'in seni kendi yatağında rahatsız etme küstahlığı hakkında atıp tutarken kesinlikle beni dinledi. Bu oldukça Kâhyanızın konuşmalarının ben duymaya başladığım anda hep o küçük şeye kayması çok garip. Belli ki senin Nell'in suçlamalarından masum olduğunu ve onun çocuk sahibi olmasında hiçbir suçun olmadığını düşünüyor." Raelynn bu kadar kendinden emin olabilmeyi diledi. Yine de, yakışıklı adama şakacı bir bakış fırlatırken ağzının kenarları cazip bir şekilde yukarı doğru kıvrıldı. "Eğer ben böyle bir Şüphelenmeyi aklınızdan çıkarın sevgili kocacığım, Kingston'a arkamdan koçluk yaptığınızı düşünürdüm."

"Adamı daha tedbirli olması konusunda uyarmam gerekecek. Gelecekte," dedi Jeff dalgın dalgın ve onu bir kez daha baştan çıkarıcı bir bakışla süzerek. Bir elini kızın boğazına dayadı ve başparmağıyla ince kemikli çenesinin alt tarafını okşarcasına okşarken kızın gözlerinin giderek bulanıklaşmasını izledi. Kızın yüz ifadesinde en ufak bir isteksizlik ya da kaçınma belirtisi göremedi. Gerçekten de, eğer algılayabilseydi yüz ifadesindeki yumuşamadan bir şey anladiysa Onun dokunuşundan muhteşem bir zevk aldığını düşünmeye meyilliydi. Teorisini daha iyi test etmek için yanına eğildi ve şakağına uzun bir öpücük kondurdu. Kadının titrek bir iç çekişi onu avucunu aşağıya doğru kaydırmaya teşvik etti boğazına kadar uzanıyordu. Geceliği

o zarif sütundan uzak düşmüştü ve elini kadının üzerinde gezdirirken hiçbir engel teşkil etmiyordu.

omzuna, giysiyi kasıtlı olarak koluna doğru itti. Krem si uçu ruma yaklaştığında, yukarı doğru bir bakış fırlattı ve yumuşak dudaklarının şehvetli bir zevke benzeyen bir şekilde ayrıldığını gördü. Parmaklarının en hafif fırçasıyla kumaşı uçu rurun kenarından süpürmesi yeterli oldu.

Raelynn'in nefesi kesildi ve bir elini hızla göğüslerinin arasındaki vadiye götürerek düşen geceliği zar zor yakaladı ve böylece kocasının

kumaşın altında saklı olan tüm zevkleri gözler önüne seriyordu. Yine de Jeff göğüslerinin ne kadar derinlere kadar açıkta olduğunu fark ettiğinde hayal kırıklığı bir anda azaldı. Krem si bir küre için bir şerit kumaşt an daha fazlası sığ bir örtü oluşturmazken, diğ eri tamamen açıkta duruyor ve ona narin pembe bir tepenin nefis bir görüntüsünü veriyordu.

Canlı bir şekilde

O solgun zirvelerin sarhoş edici nektarını ilk kez tattığı zamanı hatırladı ve şimdi de aynı derecede arzuluydu onlara harare tli bir ilgi gösterdi.

Jeff cesur bir amaçla eğildi ve Raelynn onun niyetinin farkına vardığında nefesinin boğazında düğüm lenmesine neden oldu. Beklentiyle titredi ve sonra açık ağzı meme ucuna geldiğinde neredeyse mutluluk içinde eriyecekti. Ateşli bir meşale zirveyi okşayarak bir yaylı m ateşi başlattı

Kasıklarında nefis hisler. Adamın dili incelik le renklendirilmiş areolanın etrafında yavaşça gezinirken tüm varlığı artan bir heyecana uyandı ve hala

uzaktan bir seyirciden başka bir şey değ ilmiş gibi izledi.

Belli belirsiz birkaç şeyin farkındaydı; kendi açık teni ile onun sıcak yanık yüz hatları arasındaki keskin zıtlık, yanağında gelip giden o kışkırtıcı çöküntü, izini sürmek için can attığı o muhteşem kaşlar.

Yine de, onu yıkamaya devam eden ve gittikçe güçlenen mutluluk dalgalarından başka bir şeye odaklanmak zordu

Kollarında erimeye yaklaşana kadar her geçen an daha da heyecanlanıyordu.

Uzun, zayıf parmakları göğüslerinin arasındaki vadinin altından yukarı doğru yükselerek, kadının elbiseye sıkı sıkıya tutunuşunu kökünden sökmeye söz verirken, diğeri eli de arkasına geçerek kalçasını kavradı. Çok kısa bir süre sonra kollarına alıp yatağına götürdü. Ama o bunu istemiyordu. Kendini bu evliliğre teslim edecekse, bu onun yatağında, muhtemelen çocuklarını doğuracağı yatakta olmalıydı.

Raelynn bunu gerçekten de çok tuhaf bulmuştu ama son birkaç dakika içinde bir yerlerde gerginliğini kaybetmişti, sanki adamın onu çıkmazının sarp yokuşunu aşması için verdiği küçük dürtme, aklını yoluna koyması için yeterli olmuştu.

alacağını biliyordu. şu anda kesinlikle utangaç, genç bir kız gibi geri çekilmiyordu. Sanki çekingenliğini bir kenara atmıştı.

pis paavralardan başka bir şey değillerdi. Ne istediğini biliyordu ve onunla bir olana kadar tatmin olmayacaktı. Ve eğer o bir oyun oynuyorsa onunla aldattıysa, Tanrı yardımcısı olsun.

İnce parmaklarını kocasının gür saçlarının arasından geçirirken ağzının kenarları dokunaklı bir gülümsemeyle yavaşça yukarı doğru kıvrıldı. Eğilerek dudaklarını kocasının şakağına değdirdi ve sonra ince beyaz dişleriyle kulağının en üst kısmını ısırđı, bu da onun irkilmesine ve doğrulurken elini yüzünün yan tarafına vurmasına neden oldu.

Jeff merakla genç karısına bakarken yakışıklı kaşları keskin bir şekilde yukarı doğru kalktı. Eğer bu Onu kızdırmak ve ona eziyet etmek için bulduğu yeni bir yolla, bunun bir parçası olmayacaktı. Bakire olarak kalabilirdi. Cehennem donana kadar lanet oda!

Raelynn ona kışkırtıcı bir şekilde gülümserken, Jeff'in kaşları daha da yukarıya doğru kalktı. Dönerek, yavaş ve ahlaksız bir hareketle sallanan kalçalarıyla ondan uzaklaştı ve Jeff'e bir kızla mı evlendiğini merak etmesine neden oldu. Kısa bir süre sonra, kadın

omzunun üzerinden, gözlerinde erkeksi çıkıntının azalmasını derhal tersine çeviren bir davetle baktı.

Kasıtlı olarak bir omzunu kıvırdı ve geceliğini kolundan aşağı kaydırarak, arkadan da olsa soluk bir küre görmesini sağladı. Tekrar yüzünü döndüğünde, geceliği kalçalarının üzerinde toplayarak ona yapışkan kumaşın sağlayabileceği her ayrıntı.

Boş boş göğsünü kaşırken Jeff'in gözlerinde parlayan bir ışıltı belirdi. Her erkeğin hayatında öyle bir zaman gelirdi ki, tüm incelikleri bir kenara bırakır ve kendi sonunu getirmeye kararlı olsa da doğal olanı yapardı. Şu anda karısıyla sevişmek dünyadaki en doğal şey gibi görünüyordu.

Raelynn'in ince burnu kibirli bir asilzadeyi taklit etmek için kalktı ve utangaç bir şekilde rol yapmaya başladı.

"Sakalından salyalar akıyor, düzenbaz," diye şikayet etti kibirli bir şekilde, ona bakarak. "Şimdi odamdan çık ve varlığınla beni rahat bırak. Sabah banyom için su çağırmak ve boş zamanlarımda temizlenmek istiyorum. Sadece ben Giyinip kuşandıktan sonra modacıyı ziyaret etme davetinizi değerlendireceğim."

"Minx," diye mırıldandı Jeff ve alçak sesle, şakacı bir hırıltıyla onun peşinden koştu, bu da onun oyun oynayan bir çocuk gibi ciyaklamasına neden oldu.

bir sandalyenin arkasına sıçrarken kovaladı.

Raelynn kısa bir süre için kanatlı sırtının üzerinden ona baktı, ama çok geçmeden bu parçanın ona güvenli bir sığınak sağlamadığını fark etti.

sırtarak onu takip ediyordu. Kız yakındaki bir masanın etrafından dolanırken o da arkasından atladi. Yatak odasının kapısı önündeydi ve kadın kapıya doğru koştu, zar zor kapıyı iterek açmayı ve başka bir sandalye ile masanın etrafından dolanarak kaçmayı başardı. Aceleyle geceliğini çıkardı, Jeff'e istemeden de olsa kavrayabileceği somut bir şey verdi. Jeff'in eli uçan etek ucunu yakaladı ve bir sonraki anda Raelynn'den şok olmuş bir soluk koptu. aşağı doğru çekerek elbiseyi önden tamamen yırttı. Kalıntı derhal kollarından kurtuldu ve yere atıldı.

"Ah, seni iffetsiz, ahlaksız herif!" Raelynn başka bir sandalyenin etrafında koşuştururken kahkahaları arasında bağırdı. Omzunun üzerinden bir bakış fırlattı ama uzun saçları yüzüne doğru uçuşarak onun nerede olduğunu görmesini engelledi. "Bir hanımefendinin kıyafetlerini sırtından yırtıp atacak kadar edepsizsin....."

Aniden durdu ve çok sert bir şeyle karşılaştı ve erkeksi, daha doğrusu uzun boylu, sıkı kaslı kocası. Şaşkınlıktan ağzı açık kaldı ve bir kalp atışı kadar bile duraksamadan uzun kolların çıplak bedenini sardığını gördü. İri bir el kalçasına ulaşana kadar sırtından aşağı kaydı. Dolgunluğunu kavrayarak onu yukarı kaldırdı. Ona sımsıkı sarıldı ve onun boyun eğmeyen tutkusunun canlı bir şekilde farkına varmasını sağladı.

"Oh ... oh!" Raelynn sessiz nefesler aldığıının farkında bile olmadan, kadınsı yumuşaklığının üzerine oturduğu kumaşla sarılı sertlikten yukarı doğru yayılan tensel sıcaklık dalgaları karşısında dehşete düşmüş bir halde ona baktı. Birdenbire, sanki bir elektrik akımına kapılmış gibiydi. Çünkü tüm vücudu ısınmış ve heyecandan kızarmıştı. Yumuşak meme uçları adamın kürklü göğsünde zonklıyor ve arkasından adamın elinin kalçalarının arasındaki yarığı kapattığını hissedebiliyordu,

Kadını belini onunkine bastırıyordu. Nefesi hızlandı ve ikinci alternatifini bir kenara bıraktı. Kollarını adamın boynunun arkasına geçirip onları şiddetli bir kucaklaşmayla birbirine kenetlerken aklından tamamen çıkmıştı. Kendisini ona bağlayan bir adamdan daha fazla uzak durmayı nasıl düşünebilirdi? tümüyle yanıyor mu?

"Fransız kapıları açık," diye titreyerek nefes aldı ve kapılara doğru bir bakış attı. Raelynn'in endişesinin temelinde, bu kez de dikkatsiz hizmetkârlar tarafından rahatsız edilebilecekleri korkusunun yattığını fark etmesi, sarsılmaz bir iradeye sahip olduğu izlenimini pek de güçlendirmediydi. Önemsiz kararları ise en azından şimdilik umurunda değildi. Ne de olsa Jeffrey onun kocasıydı ve belki de Jeffrey'nin ona göstermeyi arzuladığı kadar o da Jeffrey'nin ilgisini arzuluyordu. "Verandadan geçen herkes bize."

"Mahremiyetimiz güvende hanımefendi," diye mırıldandı Jeff boğuk bir sesle, Dudakları onunkilerin üzerinde gezinene kadar başını eğdi. "Hizmetçilerden hiçbirisi, bizim odalarımızı işgal etme ihtimalimiz varken, odalarımızın önünden geçmeye cesaret edemez, Özellikle de benimkini. Bu kural çoktan yerleşti, içiniz rahat olsun. Oldukça yalnızız, hanımefendi. Bana güvenin."

Ağızına sahip çıkarak, ballı derinliklerini açgözlülükle kasıp kavurdu, aradı, talep etti, dilinin erişebildiği her şeyi yuttu. Yüzü kızinkine doğru eğilirken eli başının arkasını sarmak için yukarı kalktı ve kendini kızın tutkulu tepkisinin tatlı nektarını içerken bulduğunda dudakların ve dillerin sarhoş edici bir alışverişi haline geldi.

Jeff başını kaldırıp onu tekrar ayağa kaldırdığında, Raelynn'in dizlerindeki gücün çoğu tükenmişti. Jeff'in sağlam göğsü, dünyası yeniden düzene girene kadar ona destek oldu.

yerine oturttu. Sonunda onun kuşatıcı kolları arasında geriye yaslandı ve adamın için için yanan bakışlarının göğüslerini yuttuğunu gördü. Daha önceki bir arzusunu yatıştırmak için ellerini adamın kaslı omuzlarının genişliğinde gezdirdi ve ince parmaklarıyla göğsünü kaplayan koyu renk saçların gizlediği erkek meme uçlarını hafifçe okşadı. Belinin düğümlenmiş kasları çelik gibi sertti ve parmak uçları bir an için hayranlıkla bu kasların üzerinde gezindikten sonra pantolonunun üst kısmına doğru ilerledi. Pantolonun bir yan düğmesini açmaya başladığında sesi sıcak, boğuk bir fısıltıya dönüştü. "Çıplak olan tek kişinin ben olmam hiç adil değil Jeffrey."

"Bu düşünceden kurtulun hanımefendi," diye mırıldandı boğuk bir sesle ve

Hafifçe geri çekilip kızın özgürce devam etmesine izin verirken sıırttı. Adamın elleri kızın solgun vücudunda gezinirken, kışkırtıcı ilerleyişini hevesle beklemeye iten bir heyecan uyandırdı. Pantolonunun son paçası da açıldığında, bel bandı gergin belinden sıyrılarak kadının yukarıya doğru tereddütlü bir bakış atmasına neden oldu.

Dişleri alt dudağını gergin bir şekilde çekiştirirken çekingenliği açıkça görülüyordu.

"Bana yardım et," diye seslendi Jeff, onun şüphelerini kovarak.

Oynadıkları bu iç gıcıklayıcı oyuna giderek daha fazla dahil olan Raelynn, en azından erkeksi çıplaklığını görene kadar pantolonu aşağı doğru çekmesine yardım etti ve sonra biraz da huşu içinde yanakları yanarak geri çekildi. Gerçekten de, şimdi sergilediği canlı sıcaklık tüm varlığına sıcaklık aşıladı.

Jeff pantolonunu çıkarıp bir kenara fırlatırken genç karısına dikkatle baktı. Kadının gözlerindeki ani belirsizlik, artan korkusunu fark etmesini sağladı. "Her şey yolunda, Raelynn," diye kısık bir sesle yalvardı. Uzanarak uzun parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Ben sadece etten ve

Kan. Beni daha önce gördün." Onu kendine doğru yaklaştırdı ve düşmanı karşısında hissetmesine izin verdi. "Korkma. Biz birbirimiz için yaratılmışız."

Bakire bedenini parçalayacak olan erkek bıçağının bilinciyle titriyordu ama Jeff onun endişelerini pek önemsemedi tam teşekküllü bir korkuya dönüşme zamanı. Adamın açılan ağzı, ateşli bir hararetle tekrar onunkini yakaladı ve karşılık vermesini isterken düşüncelerini kaçırdı. Dudaklarını ve dilini onun öpücüğünün alevli sıcaklığına geçici olarak teslim etti, ta ki ateşler kontrolden çıkmaya başlayıp onu Sanki onun açgözlülüğü onu yiyip bitirecekmiş gibi hissediyordu.

Jeff sonunda doğrulurken, sözünün kesilmesine izin vermeyeceğini kafasına yerleştirmişti. Ona soluduğu hava kadar ihtiyacı vardı.

Raelynn'i kollarının arasına alarak yatağına götürdü ve onu buruşuk çarşaflara bastırdı. Onun Dilini uysal bir tepenin üzerinde yavaşça gezdirdi ve sıvı ateşi aşağıya, beslenmeyi arzulayan garip bir açlıkla yanıyor gibi görüldüğü bellerine doğru spiral çizerek gönderdi.

Yuvarlanarak yan yana uzandılar, öpüştüler, okşadılar, keşfettiler. Adamın ağzı kızın göğüslerinde ateşli bir iz bırakıyor, yalıyor, emiyor, yutuyor, kalçası kızinkilerin arasına giriyordu. Solgun bir uzvunu kalçasının üzerine çekerek, arzularının sıcaklığıyla yavaşça onu kızdırdı, Raelynn titremeye başlayana kadar kadınlığının gizli yerlerini örten karanlık örtülere karşı erkekliğini okşadı. Yine de bu titremelerin korku ya da tiksintiyle bir ilgisi yoktu; daha ziyade, bilemeyeceği bir şey için onu neredeyse nefessiz bırakan acele bir heyecan vardı.

İçten içe yanan gözleri kızın üzerinde gezinirken zevkli saldırı, ama şimdi daha fazla adanmışlıkla. Staking

Elini göğüslerinin, ince belinin üzerinden aşağıya doğru kaydırıldı ve tekrar yukarıya doğru hareket etmeden önce bacaklarının dışından aşağıya doğru süzüldü, bu sefer kremsi uyluklarının iç kısmı boyunca. Kadın başladı Adamın içeri girmesiyle hafifçe sarsıldı ve sonra parmakları etinde gezinmeye başladığında içinde yarattığı hisler karşısında nefesi kesildi. Sanki sıvı bir ateşle sarsılıyordu, bu ateşin dalgaları duyularından yukarı doğru akıyor ve tüm varlığını alevlendiriyordu. Kıvranmaya ve nefes nefese kalmaya başladı.

Yaşadıklarından biraz utanarak yana dönmeye çalıştı, ama Jeff onu bastırdı, gerçekten onun olana kadar vazgeçmek istemiyordu. Onun istilası baş döndürücü oldu.

Gerçekten de yemleme, onu güçlendirici bir adanmışlıkla yukarı doğru dalarken bir tür çılgınlığa sürükledi. Kendi göğüslerini okşayarak sırtını dikleştirdi ve daha önce hiç deneyimlemediği bir tür ahlaksız cesaretle ona sundu. Açgözlülükle onları yuttu ve dayanamayacağını düşünene kadar heyecanını artırdı.

"Lütfen Jeffrey." Ne istediğinin farkında değildi; tek bildiği onun erkeksi sıcaklığının belinde yanan ateşi beslediğiydi. Bir elini onun boynunun arkasına kaydırarak Başını yanına çekti ve içinde uyandırdığı tüm tutkuyla onu öptü. Şiddetli bir kucaklaşmayla birbirlerine kenetlendiler, yatakta yuvarlandılar, kalçaları birbirine dolandı, dilleri birbirlerinin ağızlarının boğucu sıcaklığında oynadı, elleri cesurca mahrem yerleri araştırdı.

Tutkularının baş döndürücülüğüne kendini kaptıran Raelynn, titreyen elini kocasının sıkı kaslı göğsünün üzerinde gezdirdi, belini geçip ince saç çizgisi boyunca ilerletti. Gergin karnının üzerinde aşağıya doğru gezindi. Kadının gezinerek yaptığı incelemenin altında Jeff nefesini tutarak kadının kendisine dokunacağı anı bekledi. Jeff elini kapatıp ona talimat vermeye başlayınca kadar parmakları erkeğin etini ürkekçe, neredeyse canını acıtmaktan korkar gibi izledi. Neredeyse bir

Bir an sonra kendini dizginleyemediğini hissetti.

"Ah, aşkım, aşkım... artık geri dönüş yok," diye nefes aldı. Raelynn'in üzerinde yükselirken gözleri onunkilerle birleşti ve yüzünde herhangi bir korku ya da isteksizlik belirtisi olup olmadığını araştırdı. Kendi arzularının büyüyen açlığına kapılan Raelynn, açık bir davetle kalçalarını onunkilere doğru kaldırdı.

Jeff'in nefesi, ağzını Raelynn'in ağzına dayayıp onu şefkatle öpmeden önce ezici bir rahatlama ve huşu içinde ondan uzaklaştı. Aniden yakıcı bir acı Raelynn'in belini deldi ve çelik gibi şaft eve doğru ilerlerken ondan bir nefes aldı.

Gözlerini sıkıca kapattı

Kirli etin zonklayan rahatsızlığına karşı kapandı ve parmaklarını kocasının omuzlarına sokarken yüzünü boynunun dibine bastırdı. Dudakları tekrar onun dudaklarını aradı ve kadın onun yiyici ağzına ve cilveli diline karşılık vermeye başlayana kadar kışkırtıcı bir şekilde oynadı.

Bir anda tüm acı düşünceleri arkasına süpürüldü ve zihninin uzak köşelerine sürüldü. Raelynn onun belini kendi beliyle okşamaya başladığı anı asla tam olarak bilemedi. Yavaş, pürüzsüz, ritmik itişler

Onun açısından çok zahmetsizdi; acıyı dindiren uzun, ağırbaşlı bir okşayış; filizlenen bir heyecan;

Birleşen bedenlerini yıkayan heyecan verici, ısıltılı zevk; kabaran akıntıların üzerinde süzülen duyular; onu nefes nefese adamın gümbürdeyen sertliğiyle buluşmak için yukarı çeken hızlanan hareketler; birbirine dolanmış bedenlerinin üzerinden ve içinden geçen nabız gibi atan coşku dalgaları; onları köpüren tepelerin üzerine kaldıran kabaran bir gelgit; Kör edici derecede parlak görünen dalgaların çarpması; ve sonra parıldayan, heyecan verici, bitmeyen bir coşku.

Karmakarışık çarşıların beyaz kumsalında yıkandıktan sonra, tutkularının pembe sonuçlarında yatıyorlardı; kadının başı adamın omzunda, kahverengi bir el kadının kalçasını sarıyor, ince bir kol adamın göğsünde sallanıyor ve zarif bir uzuv adamın uyluklarında dinleniyordu. İkisi de şikâyet etmese de çözölme tehdidi yakın görünüyordu.

Raelynn hülyalı bir şekilde gülümseyerek kocasının göğsünü kaplayan kılların arasından bir parmak ucunu geçirdi ve az önce yaşadıklarına hayret ederken bir erkek meme ucunu çizdi. "Sanırım şimdi bütün bir hafta boyunca uyuyabilirim," diye yumuşakça iç geçirdi. "Ama sadece benimle kalmayı kabul edersen."

"Kıyafetlerini tekrar buraya taşımamız gerekecek," diye nefes aldı Jeff, kızın alnına bir öpücük kondurarak. "Hatta banyoyu bile paylaşabiliriz."

Raelynn onun göğsünün üzerinde yükseldi ve parlayan gözlerinin içine gülümsedi. "Ama bu sabah zaten banyo yaptığını sanıyordum."

Yakışıklı dudaklarında yavaş bir sırıtış belirdi ve eli aşağıya doğru inerken yanaklarındaki gergin çöküntüler ortaya çıktı
çıplak sırtını. "Evet, ama sizinle küvetimde oynama fikrini oldukça ilgi çekici buluyorum, madam. Beni şımartmak ister misiniz?"

Gülümsemesi sıcak ve davetkârdı. "Büyük bir hevesle efendim, eğer karşılığında siz de bana birkaç dakika izin vererseniz ayrıcalıklar."

"Ne kadar istersen canım, yeter ki kollarımın arasında kal."

2

CHARLESTON'DA ÇOK SAYIDA ZARIF KÜÇÜK DÜKKAN VARDI, Doğu kıyısındaki en önemli limanlardan biri olarak zenginliğini ilan ediyordu. Sakinleri tarafından iyi korunan zarif bir şehirdi ve haklı olarak büyüleyici bir atmosfer. Sokakları hareketliydi, rıhtımları da aynı şekilde.

Jeff'in nakliye şirketi iskelenin yakınında bulunuyordu. Orası da, yakınlarda yüklenen ya da boşaltılan gemiler ve geri dönme ya da geri dönme sürecinde olan altılı ellerle yoğun bir yerdi.

Yükle dolu büyük vagonları limanın farklı bölgelerine yanaşmış diğer gemilere çekiyordu. Birmingham vagonunun ilk durakladığı yer de nakliye sahasıydı, Jeff'in yakın zamanda gözden geçirdiği defterleri muhasebecisine bırakmasına izin verdi.

"Hemen geliyorum tatlım," diyerek karısına güvence verdi ve siyah landau'dan inip üç katlı tuğla binaya doğru adım atmadan önce elini şefkatle sıktı.

Raelynn, uzun boylu, şık giyimli kocasının işçilerin yanından geçip gidişini arabanın penceresinden izledi Neşeli bir selamla seslenen ya da uzaktan ona el sallayanlar. Yol boyunca karşılaştığı esprili yorumlara veya alaycı şakalara verdiği nazik yanıtlar ve hazır cevaplar,

Jeffrey Birmingham'ın çalışanları arasında çok sevildiğini doğruladı. Hatta bir adamla konuşmak için durakladı. Bir süre sonra el sıkışarak ve karşılıklı kıkırdayarak ayrıldığı orta yaşlardaki bu adam, iri yarı adam tarafından coşkuyla sırtına vurulmuştu.

Gizli bir zevkle gülümseyen Raelynn, onun dönüşünü beklemek üzere landau'nun minderli koltuğuna yaslandı. O sabah birlikte yaşadıkları anıların tadını çıkarması için kendisine tanınan zamanı küçümsüyordu. Aradan geçen saatler içinde bir gerçek ortaya çıkmıştı. Son derece açıktı; sonunda Jeffrey'nin evlilik yakınlığına kocaca girişine kendini teslim ederek yaptığı seçimden son derece memnun, hatta memnundu. Birlikteliklerinin ardından yaşananlar, akıllıca bir seçim yaptığına dair inancını daha da pekiştirmişti. En basit banyo ve Giyinmek, biraz oynak atraksiyona düşkün olmayan cesur ve yakışıklı bir katılımcıyla çok daha zevkli hale gelmişti. Gerçekten de, tarihte o güne kadar Keten bir havlunun çıplak bir popoya vurulmasının dikkat çekici sonuçlarından habersizdi, ama bu iyiliğe karşılık verdiğinde, Jeff'in saldırısının çok daha nazik ve eğlenceli olduğunu çok çabuk öğrenerek biraz şaşkınlık yaşadı, çünkü ona tokat atarken kalçasında kırmızı bir yara bırakmıştı. gerçek bir "Ah!" çekti. Onun endişeli özürleri ve Yatıştırıcı vuruşlar kısa süre sonra onları daha fazla öpüşmeye ve okşamaya yöneltti, daha sonra başlangıçtaki acıya değdiğini düşündüler. Raelynn her bakımdan, aşk dolu kocasının büyüüne kapılmış herhangi bir genç gelin kadar mutlu ve memnun hissediyordu.

Jeffrey Birmingham'ın erkeksi çekiciliği güçlü bir mıknatıs gibiydi ve daha önce her geçen gün kendisini ona daha da yaklaşıırken bulmuştu. Ancak son birkaç saat içinde, bu ilerleme zihninde ilerlemişti-

Jeffrey Birmingham'ın fiziksel çekiciliğine ve kazanma yöntemlerine Nell'den ya da bir zamanlar Jeffrey Birmingham'ı koca olarak arzulayan diğer adaylardan bile daha yatkın olduğunu düşünene kadar. Kendini hiçbir zaman Jeffrey Birmingham'ın tek eşi olduğuna inandırmamıştı. Charleston'da ya da civar bölgelerde adama sıırıslıkam aşık olmuştu. Hiçbir kadının böyle bir düşünceye kapılamayacağı kadar yakışıklıydı. Diğer tüm genç kızlarla kendisi arasındaki tek fark Jeff'in onu seçmesindeki kendi tercihiydi ve o da sonsuz derecede memnun oldu.

Landau'nun yanından geçen bir gölge Raelynn'i Son pencerenin önünden kabaca giyinmiş bir adamın geçtiğini görmek için tam zamanında etrafına baktı. Adam açıklığın ötesine geçmeden önce şapkalı kafasının arkasını zar zor görebildi ama adamı daha fazla dikkate almak için gerçek bir nedeni yoktu. Şehir halkının çoğuna tamamen yabancı olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak, adamın kimliği ya da görünüşü hakkında hiçbir merak hissetmedi. Bir sonraki anda Keşke daha meraklı olsaydı. En azından öyle olsaydı, arabadan kaçıp kocasını bulmak için zamanı olabilirdi. Ne var ki, Jeffrey'nin Olney Hyde pencereye doğru geri adım atıp içeri bakmak için başını eğdiğinde rahatlatıcı bir varlık.

"Bu, bir beyefendinin doğum günü hediyesi gibi süslenmiş Bayan Birmin'am değil mi?" diye söylendi kıvırcık saçlı haylaz, şapkasını çıkarırken kötü kurgulanmış bir şaşkınlık sergiledi. Gustav'ın huzurundayken olduğundan daha az ukala olmayan adam, bakışlarını kızın zarif bonesinden yumuşak göğsünü örten soluk şeftali rengi çiçekli muslin elbiseye doğru kaydırıp ve orada uzun süre oyalandı.

Raelynn kare, dantelli yakasının ağırbaşlı olmasına minnettardı, yoksa kendini daha da kızarmış bulabilirdi

ondan daha fazla. Jeff'in incelemeleri içinde görmezden gelinmesi zor bir duygusallık uyandırırken, bu serserinin incelemelerinin arsızlığı onu fazlasıyla aşağılamıştı. Muhtemelen kendisinden beş yaş kadar büyük olmasına rağmen Olney, özellikle kocasıyla kıyaslandığında çok daha genç görünüyordu ama bunu bir iltifat olarak görmüyordu. Ona göre

Yaramaz bir genç kabadayının timsali gibi görünüyordu ve şimdi, hele de yaşlı bir şoförden başka koruyucusu yokken, hiçbir koşulda yüzleşmek istemiyordu. Yine de, bu adamdan bir miktar

kabadayılık tasladı ve haylaz küçümseyici bir karşılık verdi. "Olney, seni Charleston sokaklarında bu kadar pervasızca dolaşırken gördüğüme çok şaşırdım. Karanlık, nemli bir ara sokakta sinsice dolaştığını sanıyordum. Şerif Townsend hala şehirde olduğunuzu duyunca kesinlikle ilgilenecektir. Muhtemelen bildiğiniz gibi. her yerde seni arıyor. En kısa zamanda ona sizi gördüğümü söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

"Evet, öyle yapın Bayan Birmin'am, siz bunu yaparken ben de Bay Fridrich'e bugünlerde ne kadar çekici göründüğünüzü, sizi son gördüğünden çok daha güzel olduğunuzu söyleyeceğim. Biliyor musun, o gece seni dul bırakmadığım için gerçekten pişman.

Kocanı kazara vurmuşsun. Daha önce elinden hiçbir şey alınmamıştı, en azından bir kadın. Elbette, yıllar boyunca sahip olduklarının çoğu ne bu kadar gösterişli ne de bu kadar baştan çıkarıcı oldu. Seni kaybetmenin onun sinirlerini bozduğunu söyleyebilirsin, özellikle de artık işe yarar tek bir kolu kaldığından beri."

Raelynn haydutun iddiasıyla alay etti. "Kazara, ha! Kingston'dan duyduğuma göre, tamamen kocamı öldürmek niyetiyle kasıtlı olarak nişan almışsın. işvereninizi yatıştırmak."

Olney iri omuzlarını kayıtsızca silkti. "Bir adamın kafasını kırmak istediğinde tabancasının nişangâhına çok dikkatli bakması gerekir. Ben iyi bir nişancıyım, ama bazı şeyler zaman ve dikkat ister. Bahse girerim Bay Birmin'am nişan alsaydı daha iyisini yapamazdı. Eğer gerçekten ateş etmek isteseydi Bay Fridrich'i tamamen ıskalayabilirdi. onu."

"Kocam evini ya da ailesini savunmak zorunda kalmadıkça asla böyle bir şey yapmayı düşünmez! Senin en ufak bir provokasyonda yapabileceğin gibi, sırf aklına estiği için insanları vurmaz, Olney. Buna gelince, kafama bir tabanca dayayıp beni vurmakla tehdit ettiğin zamanı çok net hatırlıyorum.

"Gustav'ın emirlerine uymazsam beni götürür."

"Bu sadece patronun kim olduğunu anlamanız içindi. Bay Fridrich kolu yüzünden korkunç bir sefalet içindeydi ve Doktor Clarence'ın yardımına ihtiyacı vardı. Ama hayır! Sen soğuk kalpli bir sürtük gibi Bay Fridrich'in üzerine yürüdün." Abartılı bir şaşkınlıkla başını salladı. "Yemin ederim, Bay Fridrich'in sende ne bulduğunu bilmiyorum. Kabul etmeliyim ki, güzel bir şeysin ve buna uygun bir şeklin var, ama bana gelince, ben yürekli kadınlardan hoşlanırım..." Soluk gri gözleri fesat bir eğlenceyle dans ederken bakışlarını yeniden kadının yumuşak göğsüne dikti ve avuçladığı ellerini kendi erkek göğüslerinden uzakta tuttu, "ve' kavunlar kadar büyük ve' olgun ..."

"Kabalaşma Olney," diye tersledi Raelynn, son derece sinirlenmişti. "Bu senin terbiye eksikliğini gösteriyor."

Dudakları alaycı bir sırıtışla büküldü. "Oh, sanırım senin gibi süslü bir yalancı, bir adamın pantolonunda ne olduğu yerine üremesiyle daha çok ilgilenir."

Raelynn'in gözleri öfkeyle parladı. Adamın müstehcen konuşmaları Raelynn'in kaldırabileceğinden biraz daha fazla olmaya başlamıştı. Bu bir şeydi Jeff'le vücut bölgeleri hakkında sohbet etmek başka bir şeydi, ama aynı bölgelere yapılan müstehcen göndermelerin kurnaz bir tecavüzcüden gelmesine katlanmak bambaşka bir şeydi. "Kocam dönüp seni burada bulmadan önce yola çıksan iyi olur Olney. Yoksa gittiğine pişman olacaksın."

"Evlendiğin o zengin bey için hiç endişelenmiyorum. Onun gibi bir ihtiyarla haftanın her günü başa çıkabilirim. Ayrıca, kendimi nasıl güvende tutacağımı ve onun gibilerden nasıl uzak duracağımı biliyorum. Ailem Southwark'ın o pis kiralarını terk ettikten sonra buraya yelken açmak için toplandı. Bunu yapmak için kendilerini kiraladılar. Şimdi düşünüyorum da, belki de Cooper Frye'in senin doğduğunu söylediği o gösterişli Londra malikanesinden o kadar da uzakta yaşamıyorduk. M'liedy High An' Haughty, işte sen busun. Ama diz boyu bir ördek olduğumdan beri bu bölgedeyim ve Carolina bataklıklarında bazı insanların Church Street'te yürüdüğü kadar kolaylıkla yürüyebilirim. Gerçi doğruyu söylemek gerekirse Charl'ton'daki herhangi bir tahta kaldırım boyunca zıplayıp Bay Fancy Breeches'e ya da onun o çok bilmiş şerif arkadaşına burun kıvrabilirim."

Raelynn deponun üst katındaki ofisten çıkan tanıdık bir figür gördü ve kendinden emin bir şekilde döndü düşmanına gülümsedi. "Bunu yapmak için birazdan fırsatın olacak Olney. Senin deyimimle o ihtiyar delikanlı tam şu anda geri geliyor."

Olney, övünen iddialarına rağmen, gereksiz bir aceleyle oradan ayrıldı, ancak landau'dan kaçarken Şu anda deponun arka merdivenlerinden inmekte olan kişinin dikkatini çekti. Jeff kıvrıcık saçlı sarışını tanımakta güçlük çekmedi ve hemen peşine düşerek

Raelynn'den korkmuş bir soluk geldi, o da titreyen uzuvları üzerinde arabadan aşağıya indi.

"Jeffrey, geri dön!" diye bağırdı endişeyle. Kocasına buna uymak için hiçbir çaba göstermedi, ama arkasında uçuşan ceket kuyruklarıyla, daha tıknaz, daha kısa boylu olanın peşinden koştu.

bacaklı adam, hızlı adımlarla aralarındaki mesafeyi kapatıyordu. Raelynn elini hızla çarpan kalbine götürdü ve bir kez daha onu kovalamacadan vazgeçmeye ikna etmeye çalıştı. "Tabancası olabilir, Jeffrey! Lütfen! Geri dön!"

Hızla yaklaşan ve ağır bir yük arabası taşıyan altı elli bir araba Jeff'i caddenin ortasında durdurdu. Etrafından dolanırken, karşı yönden gelen kiralık bir araba ile karşılaştı. Olney ise görünürde yoktu.

Genç kabadayıyı bulmaya kararlı olan Jeff, birkaç blok boyunca cadde boyunca koştu, aceleyle ara sokaklara ve açık dükkan kapılarına baktı. Genç serseriye dair hiçbir iz bulamadı. Daha da kötüsü, Olney'nin hangi yöne gittiğine dair hiçbir fikri yoktu. Haydutun kaçmasına izin verdiği için hayal kırıklığına uğrayan ve kendine kızan Jeff, takibi bırakarak arabaya doğru geri döndü ve nakliye alanının girişinde kısa bir süre duraklayarak tozların arasından silindir şapkasını aldı. Şapkasını fırçalayarak Landau'ya yaklaştı ve başındaki şapkayı gösterişli bir şekilde yerleştirirken karısına muzip bir sırıtış attı.

"Yeni gibi."

"Bu senin şapkan için iyi ve güzel olabilir Jeffrey Birmingham, ama ben son birkaç dakika içinde oldukça yaşlandım," dedi Raelynn öfkeyle. "Keşke beni böyle korkutmasaydın. Olney çoktan kanıtladı kendi çıkarı için seni vurabilir. Senin bir

kafa derinizdeki kırışıklıklar da bunu doğruluyor. O alçağın peşinden koşmak, hayatına bir kez daha kastetmesi için açık bir davettir. Olney seni öldürmeyi başarırsa Gustav'ın ne kadar sevineceğini bir düşün."

Jeff, Alman'ın karısına her ne şekilde olursa olsun sahip çıkma arzusunun son derece farkındaydı ve bunu her düşündüğünde sinirleri bozuluyordu. "Hayal edebiliyorum Böyle bir kader başıma gelirse, o sersemin sevincinin yüksekliği, evcil hayvanım, ama Olney'nin beni öldürmesine izin vermeye niyetim yok, en azından onunla yüzleşirken." Kaşlarını yukarı doğru silkti Kısaca. "Sırtım tamamen farklı bir mesele." Bir elini Raelynn'in kolunun altından geçirerek onu kendi koltuğuna

"Beni neredeyse öldürdükten ve sen onun penesindeyken aynısını sana da yapmakla tehdit ettikten sonra o kurbağanın serbestçe dolaşması fikrine tahammül edemiyorum."

Sürücü koltuğuna doğru bakarak duraklayan Jeff, orada oturan şık giyimli siyah adama yolu tarif etti. "Lütfen Thaddeus, bizi Ives's Couture'e götürür msn?"

"Yassuh, Mistah Jeffrey. Sen yanmaya başlar başlamaz ben de bunu yapacağım."

Jeff tırmanıp genç karısının yanındaki koltuğa yerleştiğinde araç hafifçe sallandı ve Jeff hevesle ona yaklaştı. Ona sırtarak, zayıf parmaklarını karısınıninkilerin arasından geçirdi ve kalçaları neredeyse birleşene ve omzu karısınınkinin üzerine gelene kadar aralarındaki boşluğu azalttı. "şimdi söyle bana tatlım, o serseri sana ne dedi?"

Raelynn, Olney'nin duygusuzluğuyla ilgili hiçbir ayrıntıyı atlamadan anlatmaya devam etti ama Jeffrey'ye bilgi vermeyi bitirdiğinde yanakları ateş gibi kızarmıştı. "O sersemin tüm

Seni görünce kabadayılığı tamamen kırıldı. Acelesinden yanmış bir tavşan gibi parladı. Uzakta. Belki bir dahaki sefere sana yaşlı bir geyik demeden önce iki kez düşünür. Onu kolayca geçebileceğin ortada."

"Rhys'in onu bulma çabalarına rağmen Olney'nin utangaç biri olmadığı anlaşılıyor. Bu haylazın, en azından Gustav omzundaki yarayı tamamen iyileştirene kadar, patronunun yaramazlıklarını yerine getirmek için görevlendirildiğini düşünüyorum. Olney'nin önümüzdeki haftalarda nerede olabileceğini tahmin etmek zor, ama onunla bir daha karşılaştığımızda hazırlıklı olmak istiyorum. I Bu sefer daha dikkatli olmalıydım ve sizi arabada yalnız bırakmamalıydım. Bir daha böyle bir aptallık yapmayacağım, madam."

Raelynn rahatça göğsüne yaslanan kolunu okşadı. "Yalnız değildim Jeffrey. Thaddeus buradaydı."

Jeff hafifçe alay etti. "Canım, Thaddeus benden neredeyse iki kat daha yaşlı, bu da o haylazı onun için sadece bir yavru yapıyor. Olney seni alıp götürebilir ve yaşlı adamı da peşinden boş yere sürükleyebilirdi."

Raelynn düşünceli bir iç çekiş yaptı. "Şerif Townsend, Gustav ve Olney'i kilit altına alabilirse kendimi kesinlikle çok daha güvende hissederim. Önümüzdeki on yıl boyunca parmaklıklar ardında." Parmakları kucağında kendi elini kavrayan zayıf elin tendon ve damarlarında gezinirken, Olney'nin öldüğünü düşündüğünde onu neredeyse boğan kederi hatırladı Jeff'i öldürdü. Kocasının yüzüne hayranlıkla bakmak için gözlerini kaldırdı. Yakışıklı profil, usulca mırıldandı, "Geçtiğimiz yedi ay içinde anne ve babamı kaybettim Jeffrey ve çok değil birkaç hafta önce seni de kaybettiğimi düşündüm. Eğer öldürülseydin buna dayanamazdım. Sana yalvarıyorum, lütfen, lütfen

beni böyle bir ıstıraptan kurtar. Olney'i tutuklama işini
şerifinize bırakın.
dostum."

Bir kıkırdamayla rahatlayan Jeff, eli onunkini bırakmadan önce kolunun arkasını alaycı bir şekilde kadının yumuşak göğsüne sürttü ve uzak uyluğunun yan tarafını kavradı. "Pekâlâ hanımefendi, endişelenmeyi bırakın. Sizi fazla korkutmamaya çalışacağım. Şu andan itibaren, siz yanımdayken o iki suçluyu görmezden gelmem gerekecek."

"Peki ben olmadığım zaman ne yapacaksın?" Raelynn sordu ve sonra hafifçe alay etti. "Seni tanıdığım kısa süre içinde Jeffrey Birmingham, hesaba katılması gereken bir güç olduğun sonucuna vardım. Sadece senin bu kadar Seninleyken bile o iki adamın varlığını görmezden geliyorum. Tepeniz attığında oldukça inatçı olabileceğinizi hissediyorum. Gerçekten de, Korsan korsanlar gemilerinizden birini ele geçirip ganimet için fidye istediklerinde sizinle başa çıkmakta zorlanacaklardır. son zamanlarda diğer Amerikan gemilerine yaptıkları gibi. Hiç şüphe yok ki, toplar patlarken onlarla yüzleşmek için yelken açardınız. "Beni kurtarıırken sergilediğiniz savaşçı ruhla, kılıçlarınızı hazırlayın."

Jeff böylesine zorlama bir fikir karşısında eğlenerek güldü ve başını salladı. "Bu sanki kardeşimin yapardı, evcil hayvanım, ben değil."

"Brandon'la birbirinize sandığınızdan çok daha fazla benzediğinizi görüyorum, Jeffrey."

"Bunu nasıl söylersiniz hanımefendi?" diye meydan okudu kocası, omzunun üzerinden sırtarak. "Bizi tanıyalı daha iki hafta bile olmadı."

"Yine de, Dr. Clarence o gece beni Gustav'ın deposundan çıkardığında ve Brandon ve arkadaşlarının yardımıyla ne yapmayı planladığınızı anladığımda, kardeşinizle büyük ölçüde anlaştığınız sonucuna vardım."

O sırada ikiniz de size ve yanınızdaki diğerlerine karşı olan ihtimallere rağmen o nehir farelerine karşı saldırıya geçmeye hevesli görünüyordunuz. Gustav'ın emrindeki onca adam ve iyi stoklanmış cephaneliği düşünüldüğünde bile, size karşı hiç şansı yoktu."

"Gustav ona yapmayı başardığımız her şeyi hak etti, Raelynn," dedi Jeff inançla. "Benim tahminime göre bu yeterli değildi."

"Katılıyorum efendim, ama bir kadının kocasının bir savaştan en az usta bir süvari kadar zevk aldığını fark etmesi pek de iç açıcı değil."

Jeff'in kaşları, kendisi hakkında farklı bir görüş sunarken kısa bir süreliğine yukarı doğru kalktı. "Kendimi her zaman oldukça barışçıl biri olarak görmüşümdür."

Adam ona bakmak için başını çevirdiğinde Raelynn onun yüzünü ve ışıltılı yeşil gözlerini inceleme fırsatı buldu. Bir elini kaldırarak parmaklarını Jeffrey'nin yanağında sevgiyle gezdirdi ve her gülümsediğinde ortaya çıkan yakışıklı oluklardan birini takip etti. "Evet, gerçekten de öyle görünüyorsun, Jeffrey Birmingham . . en azından sinirlenene kadar."

"Kaçırılman karşısında öfkelendiğimi inkâr edemem, tatlım. En içten arzum, seni kaçıran Böyle bir olayın tekrarlanma olasılığı. Bir girişimde bulunduğum için beni suçlayamazsınız."

"Beni yanlış anladın Jeffrey. Gustav'ın deposuna saldırı düzenlediğin için seni suçlamıyorum, sadece bunun Kocasının nazik cazibesinin altında bir savaşçının kalbinin attığını keşfetmek bir kadın için biraz ürkütücüdür."

Jeff, karısının dudaklarının baştan çıkarıcı yumuşaklığından etkilenerek başını karısınıninkine doğru eğdi ve Raelynn'in

Kolunu sıkıca kadının göğsüne dayadı. Ağzının ballı tatlılığını tüketmeye kendini tamamen kaptıran adam, dilinin ateşli damgasıyla önce nazikçe, sonra da hızlanan bir şevkle derinliklerini yokladı.

Adam uzaklaşırken Raelynn hayal kırıklığı içinde inledi. "Ortada ne bir mahremiyet ne de yakınlarda bir yatak varken beni böyle öpmemelisin. Şimdiye kadar öpücüklerinin bana ne yaptığının farkında olmalısın."

Jeff ona baktı. "Bir ya da iki saat oyalanabileceğimiz güzel bir pansiyon biliyorum."

"Sadece benimle dalga geçiyorsun," diye telaşlandı, güzelce gamzelenerek.

Geniş omuzları kısa bir süreliğine kalktı. "Öyle olsaydım bile, bu fikir düşünmemiz için yeterince cazip. Sizce de öyle değil mi?
Madam?"

Raelynn gözlerini devirdi, böyle bir aradan sonra muhtemelen toplayacakları tuhaf söylentileri düşündü. "Sadece hayal et
Kayıt olduktan bir saat sonra çıkış yapsak bize nasıl bakarlardı. Bütün kasaba ayağa kalkardı."

"Evet, ama dedikoducuların dedikodularını bir iki günlüğüne ne kadar iyi canlandıracağımızı düşün tatlım. Çok minnettar olurlar."

"Şüphesiz, ama ben biraz daha ihtiyatlı olmayı tercih ederim."

Jeff hayal kırıklığıyla abartılı bir iç geçirdi. "Nasıl isterseniz, madam."

Raelynn çenesini onun omzuna dayadı ve aristokrat profiline hayran kaldı. "Şimdi sana dokunmamı hiç istemez misin?"

Onun güzel yüzünü tararken kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Ne şekilde?"

Gözleri adamın kucağına kaydı ve keşfetmekle en çok ilgilendiği bölgeyi işaretledi. "Bir eş olarak, efendim."

Jeff onun bu isteğinin yarattığı ani heyecan karşısında neredeyse nefesi kesilecekti. Uzun bir bekârlığa katlandıktan sonra, karısının kendisine sunulacak zevklerin değerini bilmediğinden korkmaya başlamıştı.

ilk umduğu gibi bir evlilik yatağında buldu. Ancak sabahki etkinliklerinden bu yana, büyük ölçüde cesaretlenmişti.

Kadının son dilekçesi beklentilerini daha da artırmıştı.

Şapkasını sıyırıp çıkaran adam, kızın elini kendi elinin içine alıp erkeksi çıkıntının etrafında şekillendirirken şapkeyi koruyucu bir şekilde kucağının üzerinde tuttu. "Bu benim istekliliğimi kanıtlıyor mu, Madam?"

Hayranlıkla hafifçe öterek, daracık giysinin içinden onu inceledi. "Pantolonunuz çok fazla hayal gücü."

Kaşlarını kaldırarak ona şüpheyile baktı. "Onları sen de benim kadar çözebilirsin, evcil hayvanım. Sana bunu yapman için izin veriyorum."

Ona baktı ama yüzünde hiçbir şey okuyamadı. oturduğu açıdan yakışıklı bir profil çizdi ve sonunda merakla başını eğdi. "Ben olsaydım seni rahatsız eder miydim?" "Araba şehrin ortasından geçerken bu kadar cüretkâr olmanıza ne gerek var?"

"Öyle olmasaydın beni hayal kırıklığına uğrattırdın."

Raelynn eline yeni bir oyuncak verilmiş bir çocuk gibi sırıttı. Adamın onun tekliflerini memnuniyetle karşılaması, katı evlilik standartlarını yıkmadığına dair ona güvence vermişti. İkisi de aynı fikirde olduğu sürece aralarında ne yaparlarsa yapsınlar uygundu. "Seni çalıştırmak için ne yapabileceğime

bakacağım.

özgür, efendim." Yandaki patı açmaya çalışırken, "Biliyor musun Jeffrey, bunu hiç kolaylaştırmıyorsun," diye takıldı.

Pardösüyü yukarı doğru eğen Jeff, pahalı pantolonun altındaki belirgin şişkinliğe baktı. "Eş olmanın tehlikeleri bunlar, canım. Benden burada oturmamı bekleyemezsin. iç çamaşıma girmeye çalıştığında etkilenmiyorum. Gördüğünüz gibi, ilginizi sabırsızlıkla bekliyorum."

Sonunda bir paket kopardı ve çok geçmeden küçük eli içeriye kayarak sıcak etin üzerinde hak iddia etti ve Jeff'in nefesini keyifli bir an için içine çekti.

Takip eden teftiş sırasında nefes almayı unutmamak için büyük çaba sarf etti.

Raelynn'e erkek bedeninin şekillenmesini sağlayabilmek garip bir eş tatmini duygusu veriyordu. Onun olgunluğunda ve tecrübesinde bir erkeği bu şekilde etkileyebildiğinde, toyluğu ya da gençliği konusunda neredeyse hiç utanç duymuyordu. Gerçekten de, okşamalarından zevk alırken kocasının kendini tamamen kaptırdığını görmek onu son derece memnun ediyordu; çünkü kocası tamamen büyülenmiş gibi oturuyor, sanki yıllar geçmiş gibi gıdıklanmanın tadını çıkarıyordu.

Saatler yerine. Birden

Biraz şaşırmıştı ama onu memnun etmenin de en az onun heyecan verici uyarımlarına maruz kalmak kadar heyecan verici olduğunu fark etti. Bir zamanlar

O sabah erkenden onun talimatlarını büyük bir dikkatle dinledikten sonra, yeni öğrendiği bilgileri, karşılıklı olarak birbirlerine duydukları ilginin arttığını gösteren bir coşkuyla sınırdı.

aşinalık.

Karısının okşamalarının şehvetli baş döndürücülüğüne kendini kaptıran Jeff'in hedeflerine yaklaştıklarını anlaması uzun bir süre aldı. Kalınlığı temizleyerek

boğazını sıkarak öne doğru eğildi ve sürücü koltuğunun arkasındaki küçük kapıyı açtı.

"Thaddeus, şimdilik modacı dükkânını unut. Onun yerine bizi şehirde kısa bir tura çıkar. Bay Farrell'a ne zaman dönmek istediğimizi sana söyleyeceğim."

YARIM SAAT SONRA JEFF LANDUARDAN İNDİ

Bir keşişin tüm gülümseyen soğukkanlılığıyla kapıya yaklaşan karısına parlayan gözlerle baktı. Adamın parmakları karısının parmaklarını sıkarken gizli gizli gülümsediler.

anlamalı bir şekilde. Onu aşağıya indirerek kolundan tuttu ve içeri girerlerken arkadaşının beş yıl önce satın aldığını söylediği üç katlı binaya kadar eşlik etti.

Ona göre, Farrell Ives yapının üst iki katını kendi özel yaşam alanı olarak ayırmıştı,

zemin katını sadece haute couture için kullanılmak üzere bıraktı. Jeff'in de açıkladığı gibi, Farrell normalde en önemlisi genç bir dul olan Elizabeth Dalton olmak üzere sekiz kişi çalışıyordu.

Yeni tasarımlar için kalıplar hazırlıyor ve terzileri denetliyordu. Dükkânın yönetiminde işverenine yardımcı oldu ve önemini doğrulayan birçok başka görevi vardı.

Kural olarak, Ives's Couture'de altı terzi ve getir götür işleri yapmadığı zamanlarda temizlik işleriyle ilgilenen iri yarı bir genç çalışıyordu. Kısıtlı personele rağmen mağaza, Charleston bölgesindeki sosyetik ve stil sahibi hanımların çoğuna değişen mevsimler için çarpıcı gardıroplar ve moda uygun kıyafetler sağlıyordu.

Yılın her zamanı fraklar ve gösterişli elbiseler. Zarif aksesuarlar da tesiste kolayca bulunabiliyordu ve bir müşteri sipariş vermediği sürece sipariş edilmesi gerekmiyordu.

Aklınızda özel ya da abartılı bir şey varsa.

Jeff, Raelynn'i rahatça döşenmiş bir oturma alanına götürdü. bir çift geniş koridorun girişine yakın bir yerde bulunmaktadır.

Farklı renklerde güzel kumaşlarla dolu uzun masalar Dokular, renkler, desenler ve ağırlıklar her ikisinin de duvarlarına yaslanmıştı. Daha küçük olan koridorun ön tarafında işveren ve yardımcısı için ofisler bulunuyordu. Bunların arkasında ise aksesuarlar için bölmeler bulunuyordu. Terziler için özel dikiş odaları, sonunda özenle bakılmış bir bahçeyi çerçeveleyen küçük camlı büyük bir pencerenin bulunduğu daha büyük salonu bölüyordu. Yakındaki bir geçit arka kapıya açılıyor ve yan taraftaki bir merdiven üst katlara erişimi sağlıyordu.

En yakındaki iki terzi odasının kapısından giren Raelynn, modacının yeteneğini açıkça ortaya koyan, nefes kesici güzellikte şık elbiseler giydirilmiş iki manken formu gördü. Son bölmenin girişinde uzun boylu, siyah saçlı, yaklaşık bir buçuk yaşlarında bir kadın, gözlerden uzakta saklı duran oda sahibiyle konuşuyordu. Bunun üzerine Yeni gelenleri gören esmer kadın hemen mazeretlerini sıraladı ve neşeli bir gülümsemeye onları selamlamak için öne atıldı.

"Bay Birmingham, sizi tekrar görmek ne güzel," dedi yumuşak bir ses tonuyla. Koyu renk gözleri, gülümsemesine uygun bir parlaklıkla ışıldıyordu. Ama sonra, bir anda

Açık bir şekilde nazik bir tavır ve soluk sarı imparatorluk elbisesi ile büyüleyici bir şekilde artırılmış bir güzellik, gerçekten kendine özgü bir ışıltı ile aşılınmış görünüyordu.

"Elizabeth, her zamanki gibi büyüleyici görünüyorsun," dedi Jeff, şapkasını göğsünün önüne atıp topuklarını vurarak kısa bir selam verdi. Elini karısının arkasına atıp tanıştırma faslına geçerken kendi geniş sırtışı da bastırılamaz gururunun bir göstergesiydi. "Gelinim Raelynn'i takdim edebilir miyim? Canım, bu Bayan Elizabeth Dalton. Farrell için dükkânı büyük bir rahatlıkla idare ediyor."

Bu övgü karşısında Elizabeth usulca kükredi ve Raelynn'e dönmeden önce ince elini zarif bir şekilde sallayarak onun iddialarını savuşturdu. "Sonunda sizinle tanışabildiğim için çok heyecanlıyım Bayan Birmingham. Bay Ives dükkânımızın önünde yaşanan olaydan bu yana sizi öve öve bitiremiyor."

Raelynn'in acı dolu gülümsemesi üzüntüsünü belli ediyordu. "Ah, canım, kimsenin bunu hatırlamayacağını umuyordum, ama ben O gün etrafımızda toplanan insanların sayısı düşünüldüğünde beklentilerimin biraz abartılı olduğunu varsayalım."

Elizabeth başını eğerek salladı ve güldü. "İşin içinde Birmingham sülalesinden biri varsa, Charlestonluların ilgisinden epeyce pay alacağından emin olabilirsiniz canım. Yine de bir hanımefendiye sizin güzelliğiniz miras kaldıysa, Bayan Birmingham, herkesin dikkatini çekmek için önemli bir ailenin adını taşımanız gerekmez. Nereye giderseniz gidin mutlaka sizin olacaktır."

Raelynn zarif bir gülümsemeyle, "Teşekkür ederim Bayan Dalton," diye karşılık verdi. "Gerçekten çok nazıksınız. Sonunda Bay Ives'ın dükkânını ziyaret edebildiğim için ne kadar memnun olduğumu söylemeliyim." Mavi-yeşil gözleri, zarif iç mekâna ve güzel şeylere karşı kadınca bir takdirle, yakındaki masalarda sergilenen pahalı malzemelere hayranlıkla bakarken coşkuyla parladı. "Burası kesinlikle bir kadın cennetine benziyor."

Terzinin dudaklarından melodik bir kahkaha döküldü. "Kesinlikle öyle, ama lütfen Bayan Birmingham, bana Elizabeth deyin. Bundan özellikle onur duyarım."

"O zevk bana ait Elizabeth," diye mırıldandı Raelynn. "Ve bana isimle hitap ederek lütufta bulunursan aynı derecede memnun olurum."

Elizabeth hafifçe yüzünü buruşturdu. "Güzel bir adın olduğu kesin, ama sakıncası yoksa, burada dükkânda olduğumuz sürece, diğer çalışanların iyiliği için daha resmi bir hitap kullanmalıyım. Bay Ives, terzilerinin müşterilerine gereken saygıyı göstermesi konusunda ısrar ediyor ve en azından burada olduğum sürece benim de bu standarda uymam onlar için işleri kolaylaştırır." Kıkırdayarak ekledi: "Hatta bana Bayan Dalton diye hitap etmelerini bile istiyor, bu da saflardaki disiplini korumak için gerekli olduğunu düşündüğü bir formalite. Daha iyi bilmeseydim, bir zamanlar onun bir asker olduğunu düşünmeye meyilli olurdum. denizci kaptan. Burada kesinlikle sıkı bir gemi işletiyor."

Jeff bu zorlama fikir karşısında kıkırdadı. "Korkarım işvereniniz bir pusula ve sekstantla umutsuzca kaybolur, Elizabeth. O çok fazla kara adamıdır."

Yaşlı kadın ışıltılı gözlerini Raelynn'in elbisesinin üzerinde gezdirmeden önce üçü bir anlık neşeye katıldı. Ives's Couture'un son zamanlarda sattığı en güzel günlük elbiselerden biriydi ve bu elbisenin böylesine çekici bir hanımefendi tarafından giyildiğini görmek onu çok mutlu etmişti. "Bay Ives'ın işi, şehir halkı sizi onun modası içinde gördüğünde kesinlikle büyük kazançlar elde edecek, Bayan Birmingham. Bay Ives sizi överken, en az baldızınız kadar güzel olduğunuzu iddia edecek kadar ileri gitti. Bugüne kadar iddialarının abartılı olduğundan emindim."

Raelynn'in ışıldayan yanakları kadının iltifatından duyduğu memnuniyeti gösteriyordu. "Heather o kadar muhteşem ki onunla kıyaslanmayı büyük bir onur olarak kabul etmeliyim."

"Siz de öyle yapmalısınız, Bayan Birmingham," diye karşılık verdi Elizabeth. "Bu bölgede sizin gibi başka bir hanımefendi hayal edemiyorum. İkiniz kadar çekici."

Raelynn esmer kadını düşünürken başını düşünceli bir şekilde yana eğdi. Belli ki kadının kendi güzelliğiyle ilgili çekinceleri vardı ama Raelynn onu aydınlatmaya fazlasıyla istekliydi. "Son zamanlarda hiç aynada kendine baktın mı? Elizabeth?"

Diğeri ani bir dehşetle elini yanağına götürdü. "Ah canım, yüzümde bir leke falan mı var?"

"Hayır, tabii ki hayır," diyerek onu rahatlatan Raelynn, kadının kibirden yoksun oluşuna tamamen kapılmıştı. Elizabeth Dalton ince yapılı, kara gözlü bir güzeldi ve kadınsı cazibe alanında kesinlikle söz sahibi olabilirdi. "Sorum sadece sizin olağanüstü güzelliğimize bir övgü niteliğindeydi, başka bir şey değil."

Yaptığı gafın farkına varan Elizabeth kıpkırmızı kesildi, ama hemen başını sallayarak bu iddiayı reddetti. Birmingham kadınları gibi güzel bir çiftle kıyaslanabileceği ihtimalini düşündü. "Nezaketiniz için teşekkür ederim Bayan Birmingham, ama ne kadar güzel olduğunuzu bilmiyorsunuz. Ne sizin ne de baldızınızın eline su dökmem."

Raelynn uzandı ve diğeri kadının koluna nazikçe bir el koydu. "Senin yerinde olsaydım Elizabeth, bu varsayım üzerine bahse girmezdim. Kaybedeceğinize hiç şüphe yok."

Jeff karısına bu konuda destek verdi. "Raelynn sadece nazik davranmıyor, Elizabeth," diye kadını temin etti. "Dürüst davranıyor. Aslında sana tavsiyem, eğer böyle bir bahis söz konusu olursa, bahislerini bu yelpazenin diğer ucuna koyman olacaktır. Açıkça kazanan siz olursunuz."

Elizabeth ince elini yüzünün önünde sallayarak yanan yanaklarını serinletmeye çalıştı. "İkiniz de bana acıyın," diye yalvardı coşkulu bir kahkahayla. "Beni utandırıyorsunuz."

Raelynn konuyu başka bir yere çekerek hemen kadının savunmasına geçti. "Adil bir şekilde bahşedildiğinden beri Terzilerinizin burada, mağazada yaptıklarını örnek alarak, benim için satın alınanlara hayranlık duymaktan vazgeçmedim. Bir yıl kadar kısa bir süre önce, kendi kıyafetlerimin çoğunu tasarlamaktan keyif alıyordum. Tabii ki bu babam hala hayattayken oldu.

Jeff'in beni amcamdan kurtardığı gün giydiğim elbiseden çok daha iyi kıyafetler alabiliyorduk. Londra'daki modacımla, çizimlerimi yarattıklarımın çok güzel örneklerine dönüştürecek kadar nazikti.

Ailem zor duruma düştüğünde, tasarımlarım için bana ödeme yaptı ve müşterilerine cesurca kendi tasarımları olduğunu iddia etti. Beni yatıştırmak için ücretimi sürekli artırdığı için gerçekten umursamadım, ancak korkarım son zamanlarda giydiklerim kadar görkemli kıyafetler tasarlamakta zorlanacağım. Anladığım kadarıyla Jeffrey, Bayan Brewster'ı bana kıyafet alması için buraya gönderdiğinde seçimleri aslında Bay Ives yapmış. Bayan Brewster dükkânına döndüğünde Bay Ives'in yeteneklerini öve öve bitiremiyordu. O güne kadar böylesine yetenekli bir girişimcinin tam karşısında oturduğunu hiç fark etmediğini söyledi."

Elizabeth'in dudaklarının kenarlarında bir eğlence belirdi. "Evet, Bayan Brewster o gün burada ender görülen bir şaşkınlık içindeydi. Bay Ives'a daha önce hiç yakından baktığını sanmıyorum.

O gelmeden önce. Onu yüz yüze gördüklerinde bazı kadınları kesinlikle etkiliyor. Ama kıyafetlerinize gelince, Bayan Birmingham, Bay Ives kocanızla çok yakın arkadaş olduklarını göz önünde bulundurarak elbiselerinizi ve diğer aksesuarlarınızı seçme işini asla başkasına bırakmazdı. Yine de dürüst olmalıyım. O zamanlar elimizde çok fazla giysi yoktu, bu yüzden seçimleri yapmak oldukça basit bir görevdi."

Kadın rahat bir omuz silkmeye devam etti. "Genellikle sadece müşterilerimizin sipariş ettiklerini yaparız, ancak giysiler bittikten sonra olağandışı bir durum gelişti. İlgili kişileri utandırmamak için isim vermeyeceğim ama elbiselerin dikildiği genç bayan talihsiz bir olay nedeniyle bunları ödeyecek paradan yoksun kalmıştır. Görünüşe göre kardeşi Bir taydan yetiştirdiği bir aygırın başka bir ata karşı koşacağı bir yarış için son miraslarının toplamını ortaya koydu. Aygır gerçekten de çok hızlıydı. Siyah yarışı bir kez kendim gördüm. Kardeşinin büyük umutları vardı. Güzel atlar konusunda acemi görünen bir başkasının meydan okumaları onu cezbedince ortak servetlerini ikiye katladılar. Ne yazık ki kardeşinin aygırı yarış sabahı ahırda ölü bulunmuş ve ikinci atın sahibi Bay Fridrich'in kendi atı koşmadan ödülü kazanmasına izin vermiştir. Bay Ives, ödeme talep ederek servetini kaybetmiş olan kıza daha fazla yük olmaya gerek görmemişti. Eğer bu hikayede bir suçlu varsa, o zaman hem Bay Ives hem de ben, Bay Fridrich'in kiralık adamlarının kardeşinin atını zehirlediği inancını paylaşıyoruz. Açıkçası, bu adamın yaptığı şey yüzünden kırbaçlanması gerektiğini düşünüyorum."

Jeff, "Sanırım bu Gustav Fridrich'ten başkası değil," diye sordu. Kadından olumlu bir baş işareti aldığı anda, fikrini asitli bir hoşnutsuzlukla dile getirdi. "Katılıyorum

Elizabeth, ama ben şahsen adamın Almanya'dan gelen gemiden iner inmez kilit altına alınması gerektiğini düşünüyorum. Birçok Charlestonlu onun yüzünden acı çekti ve içimden bir ses daha pek çok kişinin onun entrikalarına kurban gideceğini söylüyor."

"Bay Ives'ten anladığım kadarıyla Bay Fridrich Karınızın kaçırılmasından sorumlu," diye yanıtladı esmer kadın. "Onun hakkında bu tür söylentiler duyduktan sonra Adamın bir alçaktan daha azı olmadığına ikna oldum."

Raelynn, "Gördüğüm en düzenbaz heriflerden biri," diye onayladıktan sonra iç geçirdi ve çift için son derece üzüldüğünü hissetti geçim kaynaklarını kaybetmişlerdi. "Genç bayanı anlıyorum ve onun kötü talihinden faydalandığım için biraz pişmanlık duyuyorum, ama giysiler o kadar hoşuma gitti ki, Elizabeth, pişmanlık duymam çok zor. Giysiler sadece tarif edilemeyecek kadar güzel olmakla kalmıyor, aynı zamanda bunların yapımında gösterilen büyük özen ve dikkat beni çok etkiledi. Daha önce hiçbir yerde, hatta İngiltere'de bile bu kadar güzel iğne işi görmemiştim."

Jeff bir kolunu karısının omuzlarına koydu ve ona sıırttı. "Farrell'in kadın kıyafetleri tasarlama konusundaki yeteneği inkâr edilemez canım, ama Elizabeth öncelikle her dikişin özenle yapılmasından sorumludur. Kocasını kaybetmeden önce kendi başına saygın bir terziymiş. Şimdi yetenek ve uzmanlığının çoğunu burada çalışan diğer kadınlara aktarıyor."

Elizabeth'in yumuşak, pembe dudaklarından kahkahalar döküldü. "Ah, canım, korkarım bütün bu pohpohlamalar aklımı başımdan alacak ve Bay Ives bundan hiç hoşlanmayacak. Yukarı çıkıp ona burada olduğunuzu haber versem iyi olacak." Bir eliyle üst katta rahat bir oturma alanı sağlayan sandalyeleri ve kanepeyi işaret etti.

Salon. "Lütfen ben yokken rahatınıza bakın. Kısa süre sonra döneceğim."

Raelynn yalvarmak için acele etti, "Sakıncası yoksa Elizabeth, tüm bu güzel kumaşlara daha yakından bakmaktan gerçekten keyif alacağım. Geldiğimden beri bakıyorum. İzin var mı?"

"Kesinlikle, Bayan Birmingham," diye hevesle teşvik etti kadın. "Yapamayacağınız bir şey bulabilirsiniz olmadan." Jeff'e muzip bir bakış attıktan sonra karısına şu tavsiyede bulundu: "Bayanların sonbahar sezonu için gardıroplarını planlamaları için uygun bir zaman olduğunu unutmayın. Biz Kumral saçlarınızla kesinlikle çarpıcı olacak derin, zengin tonlarda bazı harika kadifelerimiz var. Ayrıca özellikle sizde muhteşem duracak koyu turkuaz rengimiz de var, Çoğu kadın dul kalana kadar siyahtan uzak dursa da, senin açık tenin ve saçlarınla bu harika olurdu."

Jeff gözlerini göğe doğru yuvarladı ve sahte bir üzüntüyle inledi. "Şimdi görebiliyorum, hayatımın baharında yoksullukla boğuşuyorum."

Elizabeth'in gözleri muzipçe dans etti. "Ama Bay Birmingham, onu zengin bir adam yaparsanız Bay Ives'ın ne kadar minnettar olacağını bir düşünün."

Jeff neşeyle alay etti. "Sanki zaten öyle değilmiş gibi."

Kadının yokluğunda, Raelynn evin uzak tarafına doğru yürüdü. dikkatini çeken birkaç ipek brokarı incelemek için salona geçti. Baktığı her yerde, elindeki malzemelere hayranlık duyduğunu fark etti. Öyle kumaşlar vardı ki enfes dokusu, güzelliği ve kalitesi sadece Herhangi bir kumaştan tek bir elbise diktirmenin maliyetini hayal edin.

Süslü bir kitaplığın üstünde sergilenen küçük manken bebeklerden oluşan bir koleksiyonun minyatür versiyonları sipariş edilebilecek moda kostümler. ikamet Dolabın kurşun bölmeli cam kapılarının ardında sayısız deri ciltli moda levhaları, çizimler ve ayrıntılı desen eskizleri vardı. Eğer bir müşteri Bu kitaplarda hoşuna giden herhangi bir şey, bu fikir ona ne kadar tuhaf gelse de, Raelynn'in yetenekli modacının bir şeyler tasarlamaya uygun olacağından hiç şüphesi yoktu özellikle zarif, şüphesiz daha abartılı bir maliyetle.

Yanına yaklaşan kocasına gülümseyen Raelynn, kadifeler, ipekliler, yünlüler ve ağır satenlerle dolu masaları göstermek için elini salladı. "İtiraf etmeliyim ki Jeffrey, Charleston'da bu kadar çok ithal kumaş olacağını hiç tahmin etmezdim. Arkadaşın burada bulunan malzemelere bir servet yatırmış olmalı."

"Farrell müşterilerine sadece en son modayı değil, aynı zamanda bu modayı üretecek en iyi kumaşı sunmaktan gurur duyuyor. Kendisi de oldukça şık bir adam."

Raelynn, Farrell Ives'ı Kocasını onu amcasına satmaya çalıştıktan sonra, amcasından satın alması için gereken paraları cömertçe kocasına verdi. Gustav Fridrich. Jeffrey onun için Cooper Frye'in reddedemeyeceği kadar cazip bulduğu fahiş bir meblağ teklif etmişti. Farrell, Jeffrey'ye geçici bir borç vererek arkadaşını birkaç blok ötedeki nakliye şirketinden parayı getirme zahmetinden kurtarmıştı. Onun yardımı meseleyi hızla sonuçlandırdı.

Raelynn o gün etraflarında giderek genişleyen bir çember oluşturan insanlar hakkında çok az ayrıntı hatırlayabiliyordu ama modacının zihnindeki görüntüsünü canlandırmakta hiç zorlanmadı. Kelimenin tam anlamıyla başı ve omuzları

İzleyenlerin çoğunun boyu Birminghamlı erkeklerin boyuna eşitti. Kusursuz bir şekilde kesilmiş Vandyke sakalı yakışıklı yüz hatlarını vurguluyordu ve kadın, yakından kırılmış, güneşten

Çizgili kahverengi saçları ve canlı mavi gözleriyle en az kocası ya da kardeşi Brandon kadar hayranlık uyandıran bir görünüşe sahipti.

Sadece Jeff ona kumaşçı hakkında daha fazla şey söyleyebilirdi.

"Bay Ives ile çok yakın arkadaş olduğunuzu söylemişsiniz, değil mi?"

"Evet, canım. Onu gençliğimizden beri tanırım. Kıyafet tasarlama ve doğru kumaşı seçme konusundaki yeteneği Bu kıyafetleri tamamlaması, esas olarak iyi giyinme arzusundan kaynaklanıyordu. Ailesi zengin, züppe kuzenlerinden çok daha fakirdi ve onların elden düşme kıyafetlerini giymek zorunda kaldığı için sık sık akrabalarının alay konusu oluyordu. Yumruklarını kullanmayı öğrenerek onlara borcunu ödedi ve daha yaşı dolmadan bir dövüşçü olarak ün kazandı.

Bu sporda başarılı olduğunu kanıtladı ve birkaç yıl sonra Boks maçlarından biriktirdiği para, tasarımlarını yapması için bir terzi tutmaya yetti. Bu belki yedi ya da daha fazla yıl önceydi. Daha en başından Farrell'in basit bir terzi olmadığı belliydi. Sıradan modalarla yetinmeyecek kadar yetenekliydi. Sonunda, bir zamanlar ona gülenler tarafından Bay Farrell Ives olarak tanınmaya başladı. O kesinlikle bir Gustav'ın deposuna saldırdığımızda yanımızda olması iyi bir adamdı. Mücadeleyi kazanmamıza yardım etti."

"Şimdi güzel karına ne yalanlar söylüyorsun, Jeffrey bana Canım?" diye gülerek soran derin bir erkek sesi Raelynn'i bir an için ürküttü. Tam dönmüştü ki Farrell Ives başını kapının alçak lentosunun altına eğdi Elizabeth Dalton'ın birkaç dakika önce kaybolduğu dar geçitten geliyordu.

"Yumruklarıyla ve bir çift tabancayla ne kadar becerikli olduğunu," diye kıkırdarak cevap verdi Jeff, elini dostça uzatarak ilerlerken. "Şimdiye kadar öğrenmedin mi? Süslü Adam, kiraladığın tüm bu kadınlardan saklanamaz mısın? Seni er ya da geç bulacaklardır."

Farrell sırtımdan önce iki adam ellerini sıkarak samimi bir şekilde tokalaştı. "Beni endişelendiren terziler değil, Jeffrey canım," diye mırıldandı, "ama dul bir kadın Belli ki kendine başka bir koca bulmayı kafasına koymuş."

Yalnız olsalardı Jeff bir açıklama isteyebilirdi ama tanıştırmak için sabırsızlanıyordu. "Hayatım," diyerek karısını öne doğru çekti.

"Çok iyi bir dostum olan Bay Farrell Ives ile resmen tanışma vaktiniz geldi. Farrell, bu benim karım Raelynn."

"Büyülendim, Bayan Birmingham," diye mırıldandı Farrell, dudakları beyaz dişli bir sırıtışa dönüşerek genişledi. Düzgün kesilmiş saçları

Bıyıklarının uçları hafifçe yukarı kalkıyor, sivri sakalına doğru inen ince bıyık çizgilerini vurguluyordu. Hafifçe eğilerek kızın parmak uçlarına hafif bir öpücük kondurdu.

"Nadiren bu zevki tadabiliyorum

"Tasarımlarımın bu kadar güzel biri tarafından giyildiğini görmek."

"Sonunda sizinle tanışmaktan onur duydum, Bay Ives. . . ."
Raelynn ona büyüleyici bir gülümseme bahşederek onu temin etti.

Modacı elini havaya kaldırarak onu susturdu. "Farrell, lütfen. Resmiyete gerek yok."

"Farrell," diye yumuşak bir kahkaha atarak kabul etti, "ama bana Raelynn demeyi kabul edersen."

"Raelynn o zaman, ve kocan ve benim seni satın aldığımızda olağanüstü bir satın alma yaptığımızı söyleyebilir miyim?"

Amcan."

Övgüyü onaylarcasına başını eğdi. "Zamanında yaptığın yardım için sana teşekkür etmeliyim Farrell, ama beni kaba bulmazsan Cooper Frye'in amcam olduğunu iddia etmemeyi tercih ederim. Öyle olup olmadığı henüz zihnimde kanıtlanmadı. Kısacası, umarım daha iyi bir aileden geliyorumdur. stok."

Kumaşçının gülümsemesi genişledi. "Bu sersemin bir mekle yakın akraba olduğunu hayal etmekte zorlanıyordum. Öyle olmama ihtimali olduğunu bilmek beni rahatlattı."

"Eğer karıma ağzınızın suyunu akıtmayı bırakıp benimle ilgilenebilirsiniz, Bay Ives," diye iyi huylu bir şekilde dürtükledi Jeff, "Raelynn'in Ekim ortasında nikâhımızı kutlamak için vereceğim baloda giymesi için bir elbise tasarlama konusunda sizden yardım almak istiyoruz."

"Bu konuda ne kadar yeteneğim varsa ortaya koyarım dostum, ama sadece davet edilirse."

Jeff yukarıya doğru kısa bir bakış atarken abartılı bir iç geçirdi. "Bu adamın isteklerime uymasını sağlamak için nelere katlanmam gerekiyor."

Farrell, Raelynn'e göz kırptı. "Karın için bunu karşılıksız yapardım ama hayatın boyunca çok zengin olduğun için Jeffrey, her dileğinin manikürlü parmaklarını şıklatmakla gerçekleştireceğini sana hatırlatacak birine ihtiyacın var. Bu durumda dışlarınle ödemek zorunda kalacaksın."

Hafif bir tabak tıkırtısı, modacının dikkatini hemen elinde bir tepsiyle ortaya çıkan birine yöneltti fincanlar, tabaklar ve gümüş bir kahve ve çay servisiyle yüklü olarak koridordan geldi. Çalışanının bakışı

Farrell'a acilen yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi.

Uzun adımlarla hızla odayı geçerken, "Aman Tanrım, Elizabeth, sen düşürmeden ben alayım," diye ısrar etti. "Bütün bunları taşımayı düşünmek bile senin için çok ağır görünüyor. mesafe."

Kadın rahatlayarak iç çekti ve servisi onun becerikli ellerine teslim etti. "Özür dilerim Bay Ives. Yolun yarısına gelene kadar bu kadar hantal olduğunu fark etmemiştim, sonra da koyacak yer bulamadım. Bayan Birmingham'ın çayı tercih edeceğini düşündüm ve siz erkeklerin kahveyi ne kadar sevdiğinizi bildiğim için ikisini de getirdim."

"Her zamanki gibi düşüncelisin, Elizabeth." Patronu, misafirleriyle yüzleşmeden önce ona yanaklarının pembe rengini aydınlatan bir gülümseme fırlattı. Tepsiyi ustalıkla kanep ve sandalyelerin ortasında duran masaya götürdükten sonra Doğrudu ve beklentiyle ellerini birbirine sürttü. "Biraz kahve içebilirim. Peki ya sen Jeffrey? Raelynn ve Elizabeth, ikiniz de çay içecek misiniz?"

Elizabeth birkaç adım geri çekilerek, "Bana daha fazla ihtiyacınız yoksa yeni kıza ders vermeyi bitirmeliyim, Bay Ives," dedi.

"Saçmalama, Elizabeth. Burada ne yapması gerektiğini ona başka biri açıklasın. Senin burada kalmanı istiyorum. için yapacağımız yeni balo elbisesi için bazı fikirleri tartışırken ikramları paylaşın. Birmingham."

"Evet, elbette Bay Ives. Eğer isteğiniz buysa."

"Kesinlikle öyle."

Adamın ona doğru attığı sırtışın altında biraz telaşlanmış görünüyordu. "O zaman gidip Bayan Murphy'den benim yerime bakmasını isteyeyim. Zaten bir fincan daha getirmem gerekecek."

"Uzun sürmesin."

"Sadece bir dakika, efendim."

Kadın aceleyle salondan çıkarken Jeff etrafına bir göz attı ve arkadaşının, çalışanının kalçalarındaki hafif salınımı dikkatle izlediğini fark etti. Empire elbisenin sık ve dar eteği, onu giyen kadının zarif narinliğini göstermekle kalmayıp aynı zamanda güzelce kıvrılmış arka tarafını da belirginleştirdiği için incelemeye çok elverişliydi. Modacı o anda bu manzarayı özellikle takdir ediyor gibiydi. Farkında olsun ya da olmasın, yakın incelemesi bekârlar arasında sıkça rastlanan tipik bir incelemeydi.

bir eş arıyordu, eğer uzun süreli değilse, o zaman kesinlikle gece için, ama Jeff'in bildiği kadarıyla, daha önce hiç Farrell ile çalıştırdığı kadınlar arasında ne şimdi ne de geçmişte herhangi bir şey olmamıştır. Kumaşçılık yaptığı yıllar boyunca iş ilişkileri ile özel hayatı arasına her zaman bir çizgi çekmişti. Zaman içinde, tıpkı Jeff'in yaptığı gibi, bölgedeki neredeyse her genç ve güzel kıza kur yapmış ama kalıcı bir bağlılık göstermemiştir.

Elizabeth Dalton hayatının iş tarafındaydı ve kuşkusuz bu nedenle onun aşklarıyla aynı kategoriye girmiyordu. Bunun nedeni kesinlikle erkeklerin onu çekici bulmaması değildi. Aksine, kocası Emory Dalton'ın ölümünden bu yana, Farrell'in çalışanları kadar çok evlilik teklifini geri çevirdiği iddia ediliyordu, ancak bu tür söylentiler doğrulanamıyordu Çünkü Elizabeth, merhum eşi hakkında olduğu kadar kendisi hakkında da ketumdu.

Elizabeth'in evliliğinin ilk zamanlarında Emory Dalton kumar oynamaya başlamış ve ikinci evlilik yıldönümleri geldiğinde çiftçilikten ve at yetiştiriciliğinden kazandığı azıcık parayı da kaybetmeyi başarmıştı.

Karısının diktiği ve daha sonra ailesinin ölümünden sonra ona bıraktığı büyük mirastan aldığı her şey. Emory içmeye yaklaşıp

mallarını çarçur ettiğini fark ettiği zaman. İçkiye düşkünlüğü arttıkça daha da huysuzlaştı ve sonunda karısına kızdığında ya da kâğıt oyunlarındaki talihsizliğinde onu tokatlamayı alışkanlık haline getirdi.

Bu süre zarfında Jeff birkaç kez kumaşçı arkadaşıyla bir ya da iki konyak paylaşmış ve

Farrell, Emory'nin karısına davranışıyla ilgili şüphelerini dile getirdiğinde anlayışla karşılamıştı. Farrell ancak böyle bir olaya gerçekten tanık olduktan sonra

kumarbazla ilk boks günlerinde başlayan dostluğunu bitirmişti. Bu ayrılık, modacının Emory'nin ortalığı kasıp kavurduğu yerel bir meyhaneye çağrılmasından kısa bir süre sonra gerçekleşmişti. Kumarbaz kâğıt oyunlarında ağır bir yenilgi almış ve içinde bulunduğu durum karşısında öylesine öfkelenmişti ki, ulaşabileceği hiçbir şey güvenli değildi.

Barmen, Farrell'a arkadaşını eve götürmesi için yalvarmış ve oraya vardıklarında Emory, hamile Elizabeth'e elinin tersiyle onu odanın öbür ucuna savuracak kadar güçlü bir darbe indirmişti. Adamın gaddarlığına öfkelenen Farrell, Emory'nin çenesine bir yumruk indirerek çenesini kırmış ve bu sırada onu bayıltmıştı.

Modacı daha sonra Elizabeth'i üst kata, kocasıyla paylaştığı yatak odasına taşıdı. Ağlayan Elizabeth'i nazikçe yatıştırmış ve onun şefkatli bakımı altında nihayet sakinleşene kadar çürük çenesine bakmıştı. Çiftin salonuna döndüğünde Emory'yi kafasındaki sisi atmaya çalışırken bulmuştu ama adam kabalaşmıştı,

Farrell'ı karısına göz dikmekle suçladı. Adamın hakaretleri karşısında iyice öfkelenen Farrell, öfkeden kuduran arkadaşını, Elizabeth'e bir daha el kaldırırsa bunun dünyadaki son günü olacağı konusunda uyarana kadar bir dizi hakaret birbirini izlemişti. Hemen hemen bir hafta sonra, keskin gözlü bir kumarbaz Emory'yi kâğıtta hile yapmakla suçladı ve Emory ceketinden küçük bir tabanca çıkarınca adam onu başından vurdu, onu anında öldürdü.

Jeff'in bakışları, Raelynn diğer masalarda kayda değer kumaşlar ararken onu takip etti ve kendi yüz ifadesinden aldığı zevki belli edip etmediğini merak etti. onu seyretmekten kaynaklanıyordu. Kendi karısını süzerken yakalanmamak için, kumaşçıya, "Sizi endişelendirenin terzileriniz değil, kendine koca bulmaya çalışan bir dul olduğunu söylemişsiniz. Sizi rahatsız eden Elizabeth mi?"

"Tanrı aşkına, hayır dostum!" Farrell böyle saçma bir fikre güldü. "Hayatımdaki tek akıl sağlığını o sağlıyor. Ben Dükkânı sokağın tam karşısında olan dul bir değirmenciden bahsediyorum. Onu Raelynn'e kıyafet alması için buraya gönderdiğinden beri, benim için pişirdiği özel küçük tatlılar ya da yemeklerle dükkanıma uğramaya başladı, ama sonra, herhangi bir teklif getirmediği zaman da gelmesi muhtemel. Sana söylüyorum Jeffrey, bu kadın beni son iki haftada, üç aylık dönemde hiç olmadığı kadar çok kez evime sığınmaya itti."

Jeff neşeyle kükredi. "Thelma Brewster senden hoşlanmadıysa beni uçur, Süslü Adam."

Farrell'in kaşları kısa bir süre yukarı doğru silkindi. "Benden yirmi yaş büyük olmasına ve azgın bir serseriyle at arabasına binmiş aptal bir bakire gibi çırpınmasına aldırmayın. Davranışlarına bakılırsa, biri benim onu elde etmeye çalıştığımı düşünebilir.

eteklerinin altında." Homurdandı. "Sanki umurumdaymış gibi."

"Anladığım kadarıyla sizi biraz kışkırtıyor."

"Biraz daha fazla, Jeffrey. Çok garip bir tarzı var. Yeni bir elbise sipariş etmek için gelen tatlı bir genç kızdan hemen sonra dükkanıma koşuyor. Bayan Brewster'ın yaklaşması konusunda beni uyarması için Elizabeth'ten yardım istedim ama terziler onu genellikle o kadar meşgul ediyor ki her zaman göz kulak olamıyor. Başkasının da bu kadar tedbirli olacağına güvenmiyorum. Bayan Brewster bir saat önce bile benim için pişirdiği bu küçük hamur işleriyle buradaydı." Kayıtsızca kahve servisinin yanındaki gümüş tepside duran bir tabak gevrek ekmeği gösterdi. "Onun geldiğini gördüm ve üst kata sığındım. Sana söylüyorum, Jeffrey bana tatlım, eğer O kadın buraya gelmeye başladığından beri getirdiği her şeyi bu koridorlarda yuvarlıyor olurdum."

Jeff neşesini dizginlemek için ciddi bir çaba harcadı ama yine de ses tonunu işgal etti. "Hizmetimi sunardım, Fancy Man, ama nasıl yardımcı olabileceğimi bilmiyorum. Kesinlikle bu tür bir ilgiyi üzerime çekmek istemiyorum."

"Artık evli bir adam olduğunuza göre, Bayan Brewster'ın sizi ulaşamayacağı bir yerde gördüğünü varsayıyorum. Peşime düştükçe, dükkanımın ön kapısından bile çıkmaya çekinir oldum. Biliyorsun, kendime bir eş alma fikrini hiçbir zaman çok fazla düşünmedim, ama son zamanlarda, kendimi bu fikri daha fazla düşünürken buldum, sadece o değirmenciye saçımdan uzak tutmak için, ki bu bir Bir bekârın evliliğe razı olması için çok kötü bir sebep. Bu da ne kadar çaresiz hissetmeye başladığımı gösteriyor, ama henüz kızartma tavaından ateşe atlamamaya çalışacağım. Ne kadar çok kadına kur yaptıysam da, henüz beni gözyaşlarına boğmayan tatlı bir bayan bulamadım."

"Elizabeth seni gözyaşlarına boğuyor mu?"

Farrell geniş omuzlarını huzursuzca yuvarladı. "Hayır, elbette değil, ama o benim için çalışıyor."

"Oh, evet, bu bir fark yaratır," diye nazikçe iğneledi Jeff.

Farrell arkadaşına şüpheli bir bakış fırlattı. "Bu sözle tam olarak neyi kastediyorsun, Jeffrey tatlım?"

"Sadece görünüşe göre Elizabeth'i görmezden geliyorsun. Onun ne kadar güzel olduğunu hiç fark etmedin mi?"

"Evet, fark ettim ama o noktadan öteye gitmesine izin vermedim. Onu yere yatırdığım gece Emory'yi tehdit ettiğimi duydu. Birkaç gece sonra cesedini eve getirdiğimde, Elizabeth bana sanki birdenbire iki kişilik olmuşum gibi baktı. başlı canavar. Sanırım birkaç dakikalığına Aslında onu öldürdüğüme inanıyordu. Ben mezarını kazarken, o ön verandada bir sandalyede oturmuş beni izliyordu. Çok ciddi ve mesafeliydi. Hiç ağlamadı ya da devam etmedi. Bir süre sonra eve girdi ve kısa bir süre sonra onu takip ettiğimde dizlerinin üzerine çökmüş, yerleri paspaslarken buldum. Suyunun geldiğini ve doğum sancısı çektiğini anlamam için birkaç dakika geçmesi gerekti. Onu yukarı taşımama ya da yanına yaklaşmama bile izin vermedi. Bir ebe bulmak için kasabaya geri döndüm ve Jake doğana kadar her baba adayı gibi Elizabeth'in verandasında volta attım. Ebe çocuğu görmem için dışarı bile çıkardı, sanki babası olduğuma dair çılgınca bir fikri varmış gibi. Öyle olduğunu çok iyi biliyordum. aileyi tanıyordu ve bunu biliyor olmalıydı. Emory efendimizdi, tabii ki o huysuzluklarından birine kapılıp benim hakkımda atıp tutmadıysa. karısına imreniyordu. Her neyse, ebeye geceyi Elizabeth'le geçirmesi için para ödedikten sonra eve döndüm.

"Emory'nin öldüğü duyulduktan sonra Elizabeth'in durumu umutsuz bir hal aldı. İnsanlar onun borçlarını ödemesi için peşine düştüler, bulabildikleri her şeyi almakla tehdit ettiler. Kendisine iyi bir yemek sağlayacak kadar bile parası yokken çiftliği ticaret olarak kullanıyordu. Ona burada bir iş teklif ettim ama insanların bizim hakkımızda olduğundan daha fazla konuşacağını söyledi. Asistanım olmayı reddettikten sonra, ne için yemek pişireceğini ve yerleri fırçalayacağını öğrendi.

Handa Charlie. En iyi ihtimalle az bir para. İşte o zaman Jake'i oradan alacağı parayla büyütemeyeceğine karar verdi. Teklifimi kabul ettiğinde, Elizabeth tasarımlarımı hazırlarken oğluna burada, dükkânda bakması için bir bakıcı tuttum. Çiftliği sattıktan sonra dükkana yürüme mesafesinde. Sana söylüyorum Jeffrey, o benim için dikmeye başlayana kadar tasarımlarım hiç bu kadar muhteşem görünmemiştir. O zamandan beri, tamamen iş oldu. Artık diğer terzileri denetliyor ve tasarımlarımın kalıplarını hazırlıyor. Daha geçen gün, Elizabeth'in bana söylediğine göre iğne kullanmakta son derece yetenekli olan genç ve bekâr bir kızı annelik duygusuyla işe aldı....."

Jeff endişeyle kaskatı kesildi. "O pisliğin adı Nell olabilir mi?"

"Evet, sanırım öyle. Onu tanıyor musunuz?"

"Karımın elbisesi üzerinde çalışmaması gerektiğini bilecek kadar iyi."

Farrell'in dudakları Vandyke'sinin arkasında seğirdi. "Seni yakaladı, değil mi?"

"Yarısını bile bilmiyorsun. Raelynn tartışmamıza şahit olurken beni bebeğinin babası olmakla suçladı."

Farrell şüpheci bir kaş kaldırmadan önce arkadaşını uzun uzun süzdü. "Doğrusunu söylemek gerekirse Jeffrey, senin zevklerinin Nell'den daha rafine olduğunu düşünmüştüm. Görünüşe göre hiç senin tipin değil."

"O değil."

"Peki onun hakkında ne yapmamı istersiniz?"

"Zaten yaptığınızdan daha fazlası değil. Ona para vermem için şantaj yapılmasını reddettim ama Nell'in bebeğinin ve kendisinin geçimini sağlamak için burada kazandığı her şeye ihtiyacı olacak. Doğuma o kadar uzak olduğunu düşünemiyorum. İhtiyaç duyacağı parayı elde etmek için en iyi umudu sizsiniz."

Farrell, Raelynn'i fark edince huzursuzca doğruldu. Elizabeth'in Nell'i yerleştirdiği odanın yakınındaki kumaş yüklü masaya yaklaştı. Ani bir ikilemle ayağa kalkan arkadaşıyla endişeli bir bakış alışverişinde bulundu ama Jeff'in Raelynn'e Nell muhtemelen onun sesini tanıyacak ve ortaya çıkacaktır.

"Elizabeth," diye seslendi Farrell, Jeff'i eliyle okşayarak sandalyesine geri oturturken, "sevimli konuğumuzu da yanında getir ki içeceklerimizi alabilelim. Ben şimdi kahvemi istiyorum."

Elizabeth yeniden ortaya çıktı ve gülümseyerek Raelynn'e endişeli kocasının yanına kadar eşlik etti. Koyu saçlı kadın nezaketle ev sahibesi olarak hizmet etti ve kendisi için bir fincan çay ile bir sandalyeye yerleşmeden önce ayrı demlemelerini doldurdu. Bir fincan Pasta tabakları elden ele dolaştırılırken Elizabeth de Raelynn için nasıl bir elbise yapılması gerektiğine dair önerilerde bulundu.

"Bayan Birmingham'ın teni o kadar açık ki, kusursuz teninin hakkını vermek için kumaşın yumuşak ve soluk bir tonu olmalı."

Farrell kendi kahvesini içerken Raelynn'i incelerken düşünceli bir şekilde başını salladı. "Evet, yanaklarındaki allık kadar zarif bir pembe."

Elizabeth, "Yumuşak ipek katmanları, en üstteki minik, parlak boncuklarla süslenmiş," diye mırıldandı.

Modacı bir kez daha başını eğerek onayladı. "Şimdi görebiliyorum, Elizabeth... hanımefendinin kendisi kadar ince, küçük kapaklı kolları ve kısa, boncuklu bir treni olan bir elbise. Onun için saten terlikler yapılmalı ve elbette parıldayan boncuklarla dikilmiş dantel bir yelpazeye ihtiyacı olacak.

Göz kamaştırıcı olmaktan geri kalmamalı."

Modacının ve yardımcısının hayal gücüne hayran kalan Raelynn şaşkınlıkla birinden diğerine baktı. Sonunda gülümseyerek sırttan kocasına döndü. "Bir balo elbisesinin hayal gücünden bu kadar kolay ve uyumlu bir şekilde yaratıldığını hiç görmemiştim. Ben kullandım saatlerce kıyafet çizmek için zaman harcardım ama genellikle saklamaya değer olduğunu düşündüğümünden çok daha fazlasını bir kenara atardım."

"Eskiden kıyafet mi tasarlıyordunuz?" Farrell sordu, ilgisi hızla artıyordu.

Raelynn bu konuda çok bilgili olduğu izlenimini vermek istemediğinden başını yavaşça eğerek onayladı. "Kısa bir süre için, bir zamanlar sadece zevk için ve daha sonra, annem ve ben hala yaşarken masamıza yiyecek koymak için İngiltere'de ikamet ediyorduk. Ondan önce, daha iyi kıyafetler alabildiğimiz zamanlarda, bu işi tamamen annem ve ben yapıyorduk."

Ona göz kırpan Farrell, Jeffrey'ye muzip bir bakış atmadan önce sırttı. "Seni kocandan çalmak için çok mu geç?"

Şakasının esasen arkadaşına yönelik olduğunu fark eden Raelynn, tehditkâr eğlencesinin her türlü kanıtını dizginledi ve ilgisizmiş gibi davranarak ince omuzlarını rahat bir omuz silkmeye kaldırdı. "Korkarım öyle. Gördüğünüz gibi, Oakley'e oldukça bağlandım ve onu terk etmekten nefret ediyorum."

"Oakley? Oakley mi?" Jeff, karısının bu tercihten fena halde rahatsız olmuş gibi tekrarladı.

Raelynn pırıl pırıl parlayan gözlerini Jeffrey'nin üzerine dikerken güzelce gamzelenmişti. "Elbette ben de seni özlerdim Jeffrey."

"Humph!" Kocasını kollarını göğsünde kavuşturdu, Hakarete uğradığını her halinden belli ediyordu, ama üçünün gülüşmeleri karşısında rahatlayarak sırttı. "Sanırım gelinim benimkinden daha büyük bir çiftlik bulana kadar onun üzerinde daha kalıcı bir etki bırakmam gerekecek."

Raelynn uzandı ve teselli edercesine kocasının elini okşadı. "Bunun olacağını sanmıyorum, canım. Oakley her hanımefendinin beklentilerinin oldukça ötesinde."

Jeff, "Küçük iyilikler için şükürler olsun," diye homurdanarak onların gülüşmelerine neden oldu.

Sandalyesinde arkasına yaslanan Raelynn, bir yudum almak için fincanını kaldırdı

Gözleri koridorda rahatça gezinirken çayından bir yudum aldı. En fazla on yaşında ve altı yaşında genç, hamile bir kadın

koridora adım attığında, ellerinin titremeye başlaması için yeterliydi. Kız ufak tefek ve çok güzeldi.

Altın sarısı saçları vardı ama soluk mavi gözleri tehditkâr bir şekilde daralarak, içindekileri dökmeden fincanını tabağına

geri koymayı biraz asaletle başaran Raelynn'in üzerine
dikilmişti

kendi üzerinde. Kızın bakışları ilerledi ve Jeff'in üzerine geldiğinde fark edilir derecede yumuşadı.

"Nell," diyerek soğukkanlılıkla selam verdi ve başıyla kısa bir tanıma işareti yaptı.

Onun mesafeli ses tonuyla yaralanmış gibi titreyen çenesini kaldırdı ve uzun bir an için

Mavi gözleri yaşlarla dolarken içsel bir kargaşayla boğuşuyordu. Biriken nemin arasından dönüp sandalyesinde donmuş halde oturan Raelynn'e baktı. Kız Kendi şişmiş karnını okşadı, diğer kadına kasıtlı olarak durumunu hatırlattı ve en iyi ihtimalle kötü bir şekilde yapmacık olan kendini beğenmiş bir gülümsemeyi başardı.

Raelynn'in bakışlarını takip eden Elizabeth artan bir merakla döndü. "Bir sorun mu var, Nell?"

Kız sanki bir rüyadan uyanır gibi kadına baktı. "Hayır, Bayan Dalton," diye mırıldandı duygusallıktan boğulmuş bir sesle. "Sadece tanıdık sesler duyduğumu sandım ama sanırım yanılmışım."

Raelynn'e son bir bakış atan Nell, odasına döndü ve kapıyı yavaşça arkasından kapattı.

Jeff, Nell odasından çıktığından beri nefesini tuttuğunu fark etti. Yavaş yavaş bıraktı, mücadele etmek zorunda kalacağı başka bir tartışma ya da öfkeli bir yüzleşme olmadığı için şükretti. Ama bunun bir son olacağından da hiç emin değildi. Nell kesinlikle tahmin edilebilir biri değildi; bunu yatağına girdiği gece öğrenmişti.

"Böyle değerli bir misafiri aceleyle terk etmekten nefret ediyorum, Farrell, ama karım ve benim yapacak başka alışverişlerimiz var," diyerek kahve fincanını bir kenara bıraktı ve

Raelynn'in elini. Sersemlemiş gibi oturuyordu, yanakları alışılmadık derecede solgundu. Nell'in çocuğunu doğurup doğurmadığını merak ederek nasıl bir ıstırap duyduğunu tahmin etmek zor değildi. Yaşadıklarından sonra O sabah birlikte yaşadıkları, kızın görüntüsü hiç şüphesiz kasvet bulutlarını yeniden üzerine çekmişti. "Belki de bu konuyu ele almalıyız."

Elizabeth kendi fincanını ve tabağını gümüş tepsiye geri koyarken, "Eğer biraz daha zaman ayırabilirseniz, Bay Birmingham," diye yalvardı, "gitmeden önce karınızın ölçülerini almak istiyorum."

İsteğinin gerekliliğini göz önünde bulundurarak, Jeff nezaketle

ona zaman verdi. "Elbette Elizabeth. Raelynn'in balo elbisesi diğer her şeyden öncelikli. Bugün yapacağımız hiçbir şey daha önemli olmayacak. Sadece karımın Charleston'daki bazı güzel mağazaları gezmekten hoşlanacağını düşündüm."

Farrell düzgünce kırpılmış bıyıklarının arkasından sııttı. "Önce benimkine gelmeni bir iltifat olarak mı kabul etmeliyim? Yoksa beni o kadar çok seviyorsun ki, Jeffrey me dearie, uzak duramıyor musun?"

Jeff büyük bir şaşkınlık gösterisi yaptı. "Ne? Kendini beğenmiş, kibirli bir sonradan görmeyi mi seviyorsun? Aklın başında mı senin?"

Raelynn'in gülümsemesi, iki adam arasında göz gezdirirken endişesinin hafiflediğini gösteriyordu. Elizabeth ince ellerini Abartılı bir üzüntü ifadesiyle sandalyesine çökmüş olan Farrell'a bakarken içinde kabaran neşeyi bastırmak için parmaklarını ağzına götürdü ama adam cevap vermekte en az arkadaşı kadar usta olduğunu kanıtladı.

"Tanrım, Jeffrey, yakışıklılığımı ve erkeksi fiziğimi o kadar mı kıskanıyorsun ki, bu duygusuz hakaretini nazik karının duyacağı şekilde dile getiriyorsun? O ne düşünmeli Sen mi? Hem de bir züppe!" Abartılı bir zarafetle ayağa kalkarak Raelynn'in karşısına geçti ve gösterişli bir selam verdi. "Madam, eğer bu hödük düzenbazı bir kenara atmaya hazırsanız, dudaklarınızdan dökülen tatlı bir gülümseme için amcanıza verdiği paranın iki katını ona vermekten onur duyarım."

"Sunabileceğim en iyi şeyi zaten aldınız efendim," diye mırıldandı, kalbi o karanlık belirsizlik bataklığından kurtulurken giysicinin esprisine boyun eğdi. "Şu anda hayatım tehdit altında olsa bile, daha iyi bir girişimde bulunabileceğimi ya da daha geniş gülümseyebileceğimi sanmıyorum."

Daha sakın bir anda iki kadın odadan çıkmak için ayağa kalktı ama Farrell, Elizabeth'i kenara çekmeden önce Birmingham'lardan bir süreliğine izin istedi. Elizabeth başını sallayıp bir şeyler mırıldanmadan önce onunla kısık bir sesle konuştu. Ardından, Raelynn'e gülümseyerek bakan Elizabeth, ona bitişik koridordaki özel bir soyunma odasına kadar eşlik etti.

Farrell, gelinini hayranlıkla seyrederek kocalık eğilimi gösteren Jeff'in yanına döndü. Kapı arkasından kapandığında modacı tüm dikkatini ona verdi. "Nell'in Raelynn'in elbisesine zarar vereceğinden endişelenmene gerek yok.

burada dükkandayken. Elizabeth onunla konuşacak. Burada çalışan genç kadınlara karşı büyük bir empati besler ve yanlış yaptıklarında onları ikna etmek için elinden geleni yapar. Genellikle daha mantıklı düşünmeye başlıyorlar ve sonunda nerede hata yaptıklarını görebiliyorlar.

Elizabeth'ten Nell'e danışmanlık yapmasını ve artık evli olduğunuz gerçeğini kabullenmesine yardımcı olmasını istedim. Şahsen ben

Elizabeth'in altında çalıştığı için şanslı olduğuna

inaniyorum. Yine de asistanımın onlar için duyduğu tüm endişeye rağmen, onlardan burada belirlediğimiz kurallara uymalarını bekliyor. Yapma.

Müşteriyi kızdırmak, bağlı kalmaları gereken ilk ilkedir. Hepsi biliyor ki, burada belirlediğimiz sınırları aşarlarsa, bu muhtemelen onlara iyi maaş ödeyen bir pozisyonu kaybetmek anlamına gelecektir. Bu tehdit onların düşmanlıklarını büyük ölçüde bastırmaya yarıyor. Kurallar kendisine açıklandığında Nell bunu mutlaka dikkate alacaktır ve en azından siz burada dükkândayken sizden ve Raelynn'den uzak duracaktır. Buranın dışında ise hiçbir garanti veremem."

"Elizabeth senin için çalıştığı için çok şanslısın dostum," dedi Jeff, dudaklarında yavaşça beliren bir sırıtışla. "Elizabeth bir beyefendinin evlilik teklifini kabul etmeye karar verirse başına nasıl bir felaket geleceğini düşünmelisin."

Farrell böyle bir fikir karşısında dehşete düşmüş görünüyordu. "Böyle bir şeyin lafını bile etme Jeffrey! Mahvolurum."

"O halde yetenekli asistanını kanatları altında tutmak için neler yapabileceğini düşünmeni tavsiye ederim dostum. Kim bilir ne zaman yakışıklı bir yiğit onun ayaklarını yerden kesip onu senden çalabilir?"

Farrell'in kaşları tehditkâr bir bakışla çatıldı. "Ağzının kireçle dağlanması gerekiyor, Jeffrey tatlım ve bunu yapacak kişi de benim."

Jeff başını geriye atarak içten bir eğlenceyle güldü. Demek istediğini çok etkili bir şekilde anlatmış gibi görünüyordu.

4

JEFF DOĞUŞTAN CÖMERT BİR ADAMDİ VE DAHA DA FAZLASIYDI genç gelinini şımartmaya meyilliydi. Evlilik birlikteliklerinin fiilen tamamlanması vesilesiyle özellikle çarpıcı bir şeyle işaretlemek için ciddi bir çaba içinde, Raelynn'i güzel mücevherler konusunda uzmanlaşmış küçük bir dükkana çekti, ancak girişe ulaştığında gülerek reddetti ve kolundan çekti.

"Oh, lütfen, Jeffrey. Bana zaten çok şey verdin. Senin gibi bir kocam varken pahalı mücevherlere ihtiyacım yok. Biraz yürüyelim ve vitrinlere bakalım. Ben bunu babam tutuklanmadan çok önce yapmıştı."

Jeff cesurca bir elini önlerinde uzanan tahta kaldırıma doğru salladı. "Dileğiniz benim için emirdir leydim."

Sokak boyunca yürüdüler ve Jeff'i uzun zamandır tanıyan komşu ve arkadaşlarının selamlarını ve iyi dileklerini kabul etmek için sık sık durakladılar. Raelynn bu yabancıların arasında en azından bir tanıdık yüz bulduğu için rahatlamıştı. Onları görünce, Thelma Brewster neşeli bir gülümsemeyle aceleyle tuhafiye dükkânından çıkmıştı.

"İkiniz de pastanın üzerindeki krema kadar lezzetli görünüyorsunuz," diye mırıldandı kadın. "Neredeyse iki haftadır ikinizin de ne saçını ne de sakalını gördüm. Gerçekten de sizi gördüğümde

Bay Ives'in dükkânına girerken, son ayrılığımızdan bu yana neler olduğunu öğrenmek için neredeyse sizi ziyarete gidiyordum, ama ne yazık ki o sırada müşterilerim vardı. Kulaktan kulağa, evlendiğinizi duydum. Neredeyse şoktan bayılacaktım, ama tabii ki, kasabadaki tüm dedikoduları göz önünde bulundurarak yapılacak en akıllıca şey buydu ve İkiniz de çok yakışıklı bir çiftsiniz."

"Sağduyulu tavsiyeleriniz ışığında, Bayan Brewster, Raelynn'i eşim olarak almayı uygun buldum," dedi Jeff. neşeyle. "Haklıydınız tabii ki. Oakley bir zamanlar olduğu gibi yalnız bir yer olmaktan çıktı. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım."

Kadın kıkırdarak bir elini tombul yanağına götürdü. "Oakley'e bir metres bulmanız için sizi teşvik ettiğimde, Bay Jeffrey, bunu aynı gün yapacağınızı asla hayal etmemiştim, ama haberi duyduğumda çok sevindim."

"Cooper Frye ile karşılaşmamızdan sonra özel odanızı kullanmamızı uygun gördüğünüz için size minnettarız," diye cevap verdi. "Belki bilmek istersiniz, Mrs. Brewster, masanızda çay içerken teklif ettiğim şey."

"Oh, ne kadar romantik!" Thelma Brewster hülyalı hülyalı iç geçirdi. "Ve bunun benim mutfağında olduğunu düşünmek."

Raelynn yaşlı kadının parmaklarını tuttu ve nazik bir sıcaklıkla bastırdı. "Bana gösterdiğiniz nezaketi asla unutmayacağım Bayan Brewster. Bu kadar düşünceli olduğunuz için teşekkür ederim."

"Oh, tish!" Zevkten yüzü kızaran değirmenci elini salladı. Genç kadının teşekkür etme çabalarına başıyla karşılık verdi. "Size çay ikram etmekten ve mutfağımı kullanmanızı sağlamaktan başka bir şey yapmadım. Geri kalan her şeyi Bay Jeffrey yaptı, önce sizi O geçen arabanın altında ezilmekten ve sadece birkaç dakika sonra amcanın paralı planlarından. Ben

Eminim Charleston'daki beyefendilerimizin ne kadar cesur olduklarını artık biliyorsunuzdur."

"Yine de, Bayan Brewster, nazik teklifinizi sundunuz. En çok ihtiyaç duyduğumuz anda bize misafirperverlik gösterdiniz," diyerek Raelynn'e güvence verdi. "Size her zaman borçlu kalacağız."

Fabrikatör gülümsedi, onların minnettarlık gösterisinden memnun olmuştu. Jeff takdirini biraz daha ileri götürerek genç karısının yeni elbiseleriyle uyumlu olması için bir ya da iki boneye daha ihtiyacı olduğunu söyledi. Raelynn bu durumda Jeff'in cömertliğini kabul etmeye hazırdı, zira fabrikanın önünden geçerken en azından istisnai birkaç tane görmüştü. O vardı

denemek için yarım düzine seçmekte biraz zorlandı ve kocasına her birinin içinde güzelce poz verdi. Raelynn, kocasının gözlerindeki ışıltıya bakarak, onun bu işten keyif aldığını düşündü.

yeni kazanılmış koca statüsü. Kadın en çok hangi şapkayı beğendiğini sorduğunda, adam tereddüt etmeden Aralarındaki en güzel ikisi, ona gülümsemek ve hevesle başını sallamaktan başka yapacak pek bir şey bırakmadı.

Değirmenci dükkânından çıktıktan sonra Jeff aldıklarını arabaya bıraktı ve ardından Raelynn'i koluna takarak tahta kaldırımından aşağı doğru ilerlemeye devam etti. Thaddeus landau ile salyangoz hızında ilerliyor, ara sıra kenara çekerek diğer araçların geçmesine izin veriyordu. sokakta. Yine de, çiftin ata binmek ya da şehrin başka bir bölgesine gitmek istemesi ihtimaline karşı her zaman elinin altındaydı.

Raelynn ve Jeff hafif bir öğle yemeğini paylaşmak için şirin bir handa mola verdiklerinde, diğer çiftler içten tebriklerini ve iyi dileklerini sunmak için masalarının etrafına doluştu.

harika bir eşleşme gibi görünüyordu. Çift bir kez daha tahta kaldırıma döndüğünde, Thaddeus başka bir sürücüye

neşeyle el salladı ve landau'daki koltuğuna tırmandı.
Yol boyunca orada burada daha fazla tanışma yapıldı.

Raelynn'in daha sonra hatırlamak zorunda kalacağı tüm isimler ve yüzler başını döndürüyordu. Öğleden sonra ilerledikçe, kocasının şaşırtıcı sayıda insan tanıdığı gerçeğinin giderek daha fazla farkına vardı ve tek bir kişi için mümkün görünenden daha fazla arkadaşı vardı.

Yaşlı kadınlar ona tapıyor gibiydiler ve genç karısı gülümseyerek bunun iyi bir nedeni olduğunu düşünüyordu, çünkü yaşlı kadınlar sanki onların bir parçasıymış gibi onlara ilgi göstermekte özellikle cömert davranıyordu. hayatının neşesi idi. Onları sevgiyle evcil hayvan isimleriyle çağırır ve buruşuk yanaklarına ya da mavi damarlı ellerine kısa öpücükler kondururken parmaklarını şefkatle sıkardı, Kıkırdamaları ya da gizli gülümsemeleri çağırıştırıyor, bazen de ağırbaşlı tavırların ardına gizleniyor.

Jeff'in diğer erkeklerle kolayca sergilediği dostluk, kadının evlendiği kişiye hayranlık duymasına neden oluyordu. Av arkadaşları, akademisyenler ya da bir iş girişimindeki ortakları olsun, bu erkek tanıdıkları, kocasının hazırcevaplığından çok hoşlandıklarını ve esprili espriler ya da içten şakalarla karşılık vermekte kendilerini tamamen rahat hissettiklerini her şekilde gösterdiler.

Jeff, bazıları kendisine ders vermiş olan eskilere karşı açık bir saygı duyuyordu. Anlatacak eğlenceli hikayeleri vardı. Ne zaman bir kavgaya karışsa ağabeyinin öfkesini yatıştırmaya çalışan ya da karşı taraf sayıca üstün gelip fiziksel çatışma talep ettiğinde onun yanında yiğitçe durup ikisi de neredeyse kan revan içinde kalana kadar dövüşen genç. Ne zaman ki Genç adamlar onu yeni evliliğinden dolayı kutladılar, bunu büyük bir zevkle yaptılar, sırtını içtenlikle alkışladılar ve sanki başka bir hovardanın güzel gelinini elinden alacağından korkuyormuş gibi, bu işin yapıldığını görmek için acele ettiği için acımasızca alay ettiler. Yine de, onlar

onu görmekten ve onunla sohbet etmekten gerçekten memnun görünüyordu.

Güzel, iyi yetiştirilmiş genç bayanlar Jeff'i selamlarken daha çekingen davranıyorlardı. Bazıları ona  zlem dolu gözlerle gizlice bakarken, diğ rleri yeni evlendiğinden habersiz, ona doğru çekici gülümsemeler fırlattı ve iyi uzun kirpiklerini kırpıştırarak ona soran gözlerle baktılar. Adamın varlığından bu kadar etkilendikten sonra, aydınlanmanın ezberinin bir parçası gibi görünüyordu ve onunla kurnazca flört etmeye dalmış olan bu kızlar daha sonra Raelynn'e merakla bakıyorlardı. Jeff'in tanıştırma konuşmasından sonra, bazıları gerçekten hayrete düşmüş, hatta birkaçı Jeff'in artık evli olduğu haberiyle sarsılmış görünüyordu; bu da Raelynn'in, Nell'in ilk evliliğinin özlemini çeken pek çok güzel genç kıztan yalnızca biri olduğuna dair artan şüphesini doğruluyordu. Jeffrey'nin saygısını kazanmak ve bir süre sonra da onun karısı olmak.

Jeffrey'nin aklında acil bir iş ya da belirli bir varış noktası yoktu ve sadece ılık günün ve genç karısının varlığının tadını çıkarmaktan memnundu. ile Raelynn'in kolunu kendi kolunun arasına sıkıştıran adam sık sık duraklayarak önünden geçtikleri vitrinlerdeki sayısız ürüne baktı ve gelininin herhangi bir şeye daha yakından bakmak isteyip istemediğini sordu. Bir ithalat ıda, Raelynn özenle sergilenen ıvır zıvırı bir an için gözden geçirdi Dükkânın  n cephesi boyunca uzanan pencerenin küçük, kare camlarının arkasında. Gerçekten ilgisini çekecek bir şey göremeyince tam yana dönmek üzereydi ki Dükkânın içindeki bir masanın üzerinde duran pirinç ciltli ahşap sandık. Muhtemel talihine inanamayan kadın dikkatle öne doğru eğilmiş, sandığı daha iyi görebilmek için  i ekli ve şeritli bonesinin kenarını cama bastırđğından habersizdi. Benzer parçalar parçanın etrafını sarmıştı, ama onun üzerinde durduğu

bakışlarını sabitlediği şey kesinlikle en dikkat çekici olanıydı. Babasının bir zamanlar içinde küçük bir altın para zulası sakladığı sandık olduğunu fark etmemiş olsaydı bile Raelynn onu kendisi için isterdi.

"Masanın üzerindeki şu kutuyu görüyor musun Jeffrey?" diye sordu, eşyayı göstererek.

Camın arkasından bakmak için yanına eğildi. "Evet, aşkım. Yakışıklı bir parça. Almak ister misin?"

"Bir zamanlar bu sandık babama aitti. Tutuklanmasından kısa bir süre önce anneme, içindekilere ihtiyacı olana kadar onu dikkatle korumasını söyledi, ama hiçbir şey alamadan öldü. İçindeki altın paralar onun işine yarayabilirdi. Deniz yolculuğu sırasında, annem kutunun

diğer yolcular tarafından çalınacağını düşündü ve Cooper Frye'dan bizim için onu korumasını istedi. Kardeşine güvenebileceğini düşünmüştü ama üzülerek söylüyorum, bu onu son görüşümüz oldu. Annem ondan sandığı geri vermesini istediğinde, birisinin onu çaldığı bahanesini öne sürdü. Öyle bile olsa

Biz yokluk çekerken, gemideki bazı yüksek ve kudretli lordlar gibi yaşamaya devam etti. Madeni paraların

Ama belli ki o açgözlü sahtekar tarafından kendi karnını doyurmak ve sert içkiye olan susuzluğunu gidermek için kullanılmışlar. Kutuyu burada, rıhtıma bu kadar yakın bir dükkanda görmek Cooper Frye hakkındaki şüphelerimi tazelememe neden oldu. Sanırım kutu her zaman yanındaydı ve gemiden ayrılır ayrılmaz ilk uğradığı dükkanda sattı. Eğer o yapmadıysa, kesinlikle bir başkası yapmıştır."

"Tekrar senin olmaması için hiçbir neden yok tatlım," diye güvence verdi Jeff ona. "Belki de babandan sana kalan tek somut hatıra bu olacak."

Onun kolunu şefkatle sıktı. "Bunu almaktan memnun olurum Jeffrey, gerçekten memnun olurum."

"O zaman senin olacak, aşkım."

Serin ve hoş iç mekâna adımlarını atar atmaz, arkadan gür, gümüş rengi saçları olan iri yarı bir beyefendi fırladı. "İkinize de günaydın," diyerek hoş ve çekingen bir gülümsemeye selam verdi. "Yardımcı olabilir miyim? Yoksa bir süreliğine göz gezdirmeyi mi tercih edersiniz?"

Jeff kutuyu göstererek, "Aslında şuradaki masanın üzerinde duran zengin damarlı sandıkla ilgileniyoruz," diye cevap verdi.

"Güzel bir parça, değil mi? Bazıları gibi aşırı süslü değil. İngiliz tabii ki. Muhtemelen geçen yüzyılda yapılmış, bir soylunun önemli evrakları için yanında bulundurabileceği türden. ve benzerleri."

"Satın aldığınızda sandığın içinde bir şey var mıydı?" Raelynn yumuşak bir sesle sordu.

"Neden, hayır, oldukça boştu." Adam ona şaşkınlıkla baktı. "Acaba bu özel parçaya aşına mısınız? Madam?"

Yavaşça elini uzattı ve kapağı okşadı. "Çok tanıdık. Bir zamanlar bu babama aitti."

"Sandık o kadar eşsiz ki, başka bir sandık olduğunu hayal bile edemiyorum. Burada, Charleston'da kopyalayın," dedi Jeff düşünceli bir ses tonuyla.

Raelynn güçlükle yutkundu ve bir köşeyi kaplayan pirinçteki bir girintiyi gösterdi. "Bunu görüyor musunuz? Bu çentik oluştuğunda ben sadece beş yaşındaydım. Annem seslendiğinde babam beni kucağında tutuyordu.

Ben. Aşağı inmeye başladım ama ayağım kaydı ve neredeyse kafamı yükseltmiş ocağa çarpıyordum. Babam beni tam zamanında yakaladı ama bunu yaparken yanlışlıkla dirseğiyle göğsümü masadan kaldırdı. Beni yaralanmaktan kurtardığı için o kadar gururluydum ki onunla övündüm. arkadaşlarıma gösterdim ve ortaya çıkan çentiği onlara gösterdim. Bu duruma sinirlenmiş olabileceğini düşündüler ama o onların yorumlarına kulak misafiri oldu ve kendisi için asıl önemli olanın küçük sevgilim yaralanmamış olsaydı." Tehditkâr gözyaşlarına karşı aceleyle gözlerini kırıştıran Raelynn kendini toparlamaya çalıştı ama boğazı öyle bir düğümlendi ki susmak zorunda kaldı.

Dükkân sahibi ihtiyatlı bir şekilde kendi işiyle meşguldü. Jeff bir kolunu karısının omuzlarına koyarken küçük porselen bibloları büfenin üzerinde yeniden düzenliyordu. Acı kaybının gölgelediği gözlerini kaldırıp baktı ve zümrüt gözlerin sempatiyle yumuşadığını gördü. Boğazındaki yumruya karşı sertçe yutkundu, Jeff'ten temiz bir mendil aldı ve aceleyle kirpiklerinin üzerinden akan nemi kuruladı. Soğukkanlılığını bir nebze olsun geri kazanarak hafifçe gülümsemeyi başardı.

"Ben iyiyim," diye yumuşak bir sesle onu rahatlattı. "Gerçekten de iyiyim. Gerçekten de şükredecek çok şeyim var." Onun gözlerinin içine gülümseyerek, kocası olarak en büyük nimetini kanıtlayacağına dair her türlü umudu taşıdığına dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Jeff onun elini dudaklarına götürdü ve sessiz bir saygı ifadesi olarak parmak uçlarını nazikçe öptü. Kadının elini kolunun içine sokarak dükkân sahibiyle yüzleştirdi. Kocasının bakışlarıyla karşılaşmadan önce Raelynn'e nazikçe gülümsedi.

Jeffrey, "Efendim, bu sandığı karım için satın almak istiyorum," diye açıkladı, "ama aynı zamanda nasıl

geldi. Bunu size satan kişiyi hatırlıyor musunuz?"

Adam geçmişi düşünmeye çalışırken bir parmağını çenesinde düşünceli bir şekilde gezdirdi. "Sanırım bu parça buraya İngiltere'den yeni gelen bir adam tarafından getirildi. Kendisinden sürekli Ol' Coop diye bahsediyordu. Dedi ki

Kasanın lmeden önce kız kardeşine ait olduğunu ve yeğenine bakmak için ayırabileceğim kadar paraya ihtiyaı olduğunu söyledi. Genç bayan, sizin onun yeğeni olduğunuzu mu varsaymalıyım?"

Raelynn'in, bir adamla akrabalık bağı olduğunu iddia etmek gibi bir isteği yoktu.

Annesinin ölmesine izin verirken, kendisi bencilce içki ve kumar eğilimlerini tatmin etmişti. "Amcam olduğunu söyledi, efendim, ama bunun doğruluğu konusunda şüphelerim var. bir ihtimal. Olsa olsa, kâr için bizi avlayan aşağılık bir dolandırıcıydı."

"O sırada kutunun ona ait olmadığını bilseydim, hanımefendi, asla satın almazdım. Normalde hırsızlarla takas yapmam, ama bakması gereken bir yeğeni olduğunu söylediğinde, yardımsever biri olduğunu ummuştum. şimdi yanıldığıma inanıyorum. Naçizane zr dilerim."

Raelynn yumuşak bir sesle, "Cooper Frye'in yaşamı boyunca pek çok insanı kandırmayı başardığına inanıyorum, efendim," dedi. "Siz ilk değildiniz, son olacağınızı da sanmıyorum. Benim annem de onun akrabalık iddialarına kanmıştı. ve sonuç olarak öldü."

"ok özür dilerim," diye mırıldandı mal sahibi ciddi bir empatiyle.

"zntm her geçen gün azalıyor efendim. "Her geçen gün Babamın tabutunu geri almak benim için çok önemli. Onu satın aldığınız ve burada dkkanınızda gördüğüm için minnettarım.

Kocamın bunu satın almak istemesine daha da minnettarım.

Benim için. Bu kutu, gelecek yıllarda çocuklarımıza bırakabileceğimiz değerli bir hatıra olacak. Eğer satın almamış olsaydınız, hala ona ne olduğunu merak ediyor olacaktım."

Dükkân sahibi nazik bir gülümsemeyle, "Güzel olduğunuz kadar zarıfsınız de, hanımefendi," dedi. "Dileğim odur ki, gelecek aylarda ve yıllarda babanızın anılarını sakladıkça bu sandık daha da büyük bir servet haline gelsin."

OLNEY HYDE "ŞİMDİ ÇIKIYORLAR" DİYE ANONS ETTİ, eğilerek Şu anda içinde bulunduğu kiralık arabanın penceresinin yanında güvenli bir şekilde yerleşti. Hafifçe kıkırdayarak, sokağın karşısındaki dükkândan çıkmakta olan çifti işaret etti. "Şuna bakın! Bay Birmin'am gitti ve sana başka bir şey aldı."

"Dummkopf! Biri seni görmeden geri dön!" Gustav Fridrich öfkeyle tersledi. "Yoksa hala şerif tarafından arandığını unuttun mu?"

Kıvırcık saçlı sarışın, tıknaz gövdesiyle yıpranmış arabanın karşı koltuğunda oturan yaşlı adamı düşünürken ukalaca sırttı. Alman iki yaşına yaklaşmıştı, inatçıydı ve bir kolu artık topaldı.

Sonsuza dek bir askıya bağlı kalmaya mahkûm gibiydi. Kalın, küt yüz hatları, parlayan kel bir kafası, tel gibi kaşları ve soluk mavi gözleri vardı.

Bir adamı dondurmak. Şu anda sıcak ve öfkeliydiler ve genç arkadaşının gözlerinin içine bakıyorlardı.

Bu sert hatırlatmayı iri omuzlarını rahatça sallayarak savuşturan Olney, koltuğuna geri dönerek rahatladı. "O salak şerif yüzünden kendini üzmenin bir yararı yok Bay Fridrich. Beni bulamayacak. Bunu biliyorum.

Bu kasabayı ve etrafındaki tüm bölgeleri avucumun içi gibi bilirim. Şerif Townsend'in haberi olmadan istediğim gibi gelip gidebilirim."

Gustav, "Başıma daha fazla bela açarsan elimin tersiyle iterim seni," diye bağırdı. "Herr Birmingham'ı vuranın sen olduğunu unutmadım ve tabancasının ateş alıp omzunu parçalamasına neden oldu! Şerif'in sizin söylediğiniz kadar aptal olduğunu da sanmıyorum. Ancak, sizde onda olmayan bir şey olabilir. Eğer o yük vagonu ve benim zamanında müdahalem olmasaydı, Bay Birmingham sizi yakalayacaktı ve hiç şüphesiz size şahsen eşlik etmeden önce kanlı bir hamur haline getirene kadar dövmekten zevk alacaktı. Şerifin ofisine."

Olney alay etti. "Belki yapardı, belki de yapmazdı. Birmin'am'ın benden bir kafa uzun olması beni yenebileceği anlamına gelmez. Daha o beni yenemedi ben onu karnından vururdum. bir yumruk salladı. Her neyse, şoförden beni yolda durdurmasını istediğin için teşekkür etmeyi unuttum." Olney'nin omuzları, rakibinin araba geçtikten sonra çılgınca yaptığı aramayı hatırlayınca titredi. "Evet efendim, o süslü adamı kesinlikle kandırdık, ama biliyorsunuz Bay Fridrich, zaten yapılmış olan bir şey için bu kadar sinirlenmemelisiniz. Karacığeriniz için iyi değil."

"Seni embesil! Ciğerler hakkında ne biliyorsun?"

"Sadece Doktor Clarence'ın sana anlattıklarını duydum, ama içindeki safra yüzünden yeşile döneceğini anlamaya yetiyor."

"Aklının ermediği konular hakkında saçma sapan konuşuyorsun," diye alay etti Alman, "ve bu sırada beni rahatsız ediyorsun."

"Bay Birmin'am'dan daha mı fazla?"

Gustav'ın dudakları küçümseyerek kıvrıldı ve bakışlarını pencereden dışarı fırlatıp şu anda caddenin karşısındaki tahta kaldırımında büyüleyici güzellikteki geliniyle gezinen uzun boylu, iyi giyimli adama dikti. Tahta kutuyu fark edince Gustav huysuzca homurdandı. "Bu aptalın karısına ne aldığı belli değil. Kızın istediği her şeyi alarak onu şımartmaktan başka bir şey yapmayacağını anlayamayacak kadar aptal. Tekrar benim olduğunda daha iyi öğrenecek."

Olney merakla başını eğdi. "Frye'in Nell'i Bay Birmin'am'ın üzerine salma planı suya düştüğüne göre Bayan Birmin'am'ı nasıl geri almayı planlıyorsun? Bayan Birmin'am'ın, Nell onu şişman göbeğinin nedeni olmakla suçladıktan sonra kocasından nefret etmesi gerekiyordu, ama kızıl saçlı kadın ona karşı büyük bir kin besliyor gibi görünmüyor. Onun koluna yapışmış, adama gülümsüyor. Bana çok iyi anlaşıyorlarmış gibi geldi."

Gustav, "Benim için Cooper Frye'ı bul ve ona, yazdan sonra yaşamak istiyorsa çok daha iyi bir plan yapması gerektiğini söyle," diye hırladı. "Ona söyle, eğer bu sefer gerçekten Bayan Birmingham'ın kocasından nefret etmesini sağlamayı başarabilirse, bunu onun için değerli bile kılacağım."

Böyle bir planın ne kadar akıllıca olduğunu anlayamayan Olney, ebeveyninin emirlerine karşı gelen bir çocuk gibi başını salladı. "Ben varken neden Frye'in yardımına ihtiyacın olsun ki?

O kokuşmuş herifin yapabildiğini ben çok daha iyi yaparım. Son zamanlarda duyduğuma göre, kafası kismuk içindeymiş, bırakın size, kendine bile faydası yokmuş. İçtiği o çürük viskinin karaciğerine bir faydası olmadığı kesin. Son zamanlarda içtiği o içkiler yüzünden yıl bitmeden ölmüş olacak."

"Yine ciğerler! Sanki onlar hakkında bir şey biliyormuşsun gibi."

"Size soruyorum Bay Fridrich, o eve neden ihtiyacınız var?" Olney ısrar etti.

"İngiliz'in bana sunacağı yeni fikirleri duymak isterim. Beni hayal kırıklığına uğratırsa öleceğine inanıyorsa, bence çok becerikli olduğunu kanıtlayacaktır."

"Büyük bir ödül herkes için teşvik edici olacaktır." Olney soluk mavi gözlerle karşılaştığında kendi gözlerinde hesapçı bir parıltı belirdi. "İşin bittiğini görmek için fazladan ne kadar ödeyeceksin?"

Gustav genç adamın sorusunu kısa bir süre düşündü. "Bin Yankee doları."

Olney güneşten ağarmış kaşlarını büyük bir şaşkınlıkla kaldırdı. "O küçük kıızı gerçekten bu kadar çok mu istiyorsun? Acı içindeyken seninle alay etmesine rağmen mi?" Bu kaba hatırlatma karşısında işvereni giderek artan bir kızgınlıkla çenesini kaldırdı ve Olney'nin şaşkınlıkla kıvrıcık başını sallamasına neden oldu. "Affedici bir kalbiniz olduğu kesin Bay Fridrich, ya da o küçük kıızıl saçlıyı kışının üstüne atıp üstüne tırmanmaktan başka bir şeyin peşindesiniz."

"Kimsenin benim olanı almasına ve yılın geri kalanında zarar görmeden eğlenmesine izin vermeyeceğim! Bay Birmingham'ın ya da hatta Cooper Frye'in beni engelledikten sonra yaşamaya devam etmesine izin verirsem, diğerleri Gustav'a kulaklarını tıkayabilecekleri fikrine kapılırlar. İş ilişkilerim bir kez daha darmadağın olur. merhamet etrafa yayıldı."

"Cooper Frye'a emirlerini yerine getirmesi için bu kadar para mı vereceksin, hem de seni bu belaya bulaştıran o olduğu halde? Adamın Birmin'am'dan yedi yüz elli dolar aldıktan sonra sana kıızı sattığını unuttun mu? Frye seni kasten dolandırdı. bu kadar affedici olabilir mi?"

"Eğer bana kızı getirirse, o zaman benim için buna değer."
Gustav yüzünü silkerek dudaklarını kısa bir süre büzdü.

"Eğer yapmazsa, bu yılın sonuna kadar balıklar onun leşiyle besleniyor olacak. Eninde sonunda beni aldattığı için onunla hesaplaşacağım ama bu benim iyiliğim için olacak. Benim için bir faydası kalmadığı zaman... Ben onu öldürdükten sonra. Eğer beni yatıştırmak için Birmingham'ı öldürürse ..." Gustav kalın omuzlarını kayıtsız bir hareketle kaldırdı, "daha iyi. O bunun için asılacak; ben de değil."

Olney, adamın bu kadar istekli olması karşısında hala biraz şaşkındı.

Adam normalde fesat eğilimlerine hizmet eden yarım düzine fahişesi olmadıkça tatmin olmazken, sadece bir fahişe için bu kadar büyük bir meblağ harcıyordu. "Affedersiniz Bay Fridrich, ama güvenemeyeceğiniz bir adamla iş yapmak istediğinizden emin misiniz? Ona biraz daha gevşeklik gösterirseniz Coop sizi yine dolandırabilir."

"Bu onun her şeyi düzeltmek için son şansı olacak, en azından bir süreliğine. Eğer bunu yapamazsa, ölecek. Yapabilirse, benden çaldığının bin eksliğini ona vereceğim." Alman iyi elini buyurgan bir tavırla salladı. "Frye'ı bu öğleden sonra odama çağır. Bu konuyu onunla tartışacağım. onu."

Olney iki parmağıyla alnına dokundu ve pek de onurlu olmayan hayırseverine eski bir Arap selamının kendi versiyonunu vermeye başladı. "Senin her dileğin benim için emirdir, ey büyük insan."

∞ BIRMINGHAMS'IN ALIŞVERİŞ GEZİSİ DAHA SONRA SONA ERDİ
Jeff o öğleden sonra karısının yorgunluğunu fark etti. Landau'yu selamladı ve Thaddeus'a onları başka bir şehir turuna çıkarmasını söyledi. Bu kez çift tüm dikkatlerini geçtikleri yerlere verdi; Raelynn meraktan, Jeff ise nitelikli bir rehberden bahsediyordu. Daha sonra

akşam yemeği önerdi. "Eğer çok yorgun değilsen, evcil hayvanım, sanırım özellikle sevdiğim bir handa yemek yemekten hoşlanacaksınız. Yolun geri kalanını yürümek isterseniz hemen köşeyi dönünce yol."

Raelynn landau'da keyifli bir yolculuktan sonra kendini çok yenilenmiş hissetti ve normalde Oakley'de servis edilen yemeklerin üstüne bir şey çıkabileceğinden şüphe duysa da yakışıklı kocasıyla her yere gitmeye hazırды. Olmak Kolunda olmak onun yatağında olmak kadar keyifli değildi ama yine de keyifliydi. Bu yüzden onun önerisine itiraz etmedi.

"Bu akşam kesinlikle çok keyifli Jeffrey," dedi, birlikte dolaşırlarken Jeffrey'nin kolunu göğsüne bastırarak Hana doğru. "Açlıktan ölmek üzere olduğum gerçeği olmasa, yine etrafta dolaşmaktan memnun olurdum."

"Tam olarak neye açsınız, madam?" Jeff gözlerinde anlamlı bir pırıltıyla sordu ve şişen olgunluğa karşı kışkırtıcı bir şekilde kuşattı.

Raelynn azalan ışıktaki nazikçe ona gülümsedi ve okşaması duyularını uyandırırken içinde karıncalanma hissi uyandıran bir heyecan hissetti. "Her şey!"

Sahte bir hayal kırıklığıyla inledi. "Şimdi başardınız, madam. Artık şehirde özel bir oda tutmaya ve saat dolmadan size olan açlığımı gidermeye kararlıyım."

Raelynn onun yakasını bir eş yakınlığıyla okşadı. Eve dönme vakti yaklaştıkça, Raelynn Evlilik yeminlerinin edilmesinden bu yana ilk kez bütün gece aynı yatağı paylaşacakları gerçeğini giderek daha fazla hatırlıyorlardı. Eğer geçen sabah

İki varlığın birleşmesinden doğan coşkunun adil bir göstergesi sayılırsa, uyumayı düşünemeyecek kadar birlikte oynamak ve sevişmekle meşgul olacaklarına inanabilirdi. "Ama ben eve gidip seninkine yerleşmeyi tercih ederim. Tüm kapıları kilitleyebilir ve başka eğlenceler bulmaya hazır olana kadar yatakta kalabiliriz." Yukarı baktı cilveli bir şekilde. "Henüz görmediğin bir geceliğim var. Birlikte geçireceğimiz ilk gece için saklıyordum."

Yeşil gözler onunkilerin üzerinde parlıyordu. "Beni karşı koyamayacağım kadar baştan çıkarıyorsunuz, madam."

"Pekala, burada ne varmış?" diye bir ses duyuldu. Yakınlarda. Çift şaşkınlıkla etrafına bakınırken, Cooper Frye sarhoşça sırttı ve sendeleyerek öne doğru yürüdü. "Zavallı gözlerime inanabilseydim, bunların Birmin'am'lar olduğunu düşünürdüm."

"Gördüğüm kadarıyla sözünü tutmamak gibi bir huyun yok, Frye," diye karşı çıktı Jeff. "Anlaşmamıza göre bizi rahat bırakmanız gerekiyordu."

Bıyıklı, pasaklı giyimli adam yeğenine yaklaşmak için yana doğru kaydı, ama kocası onu hemen adamın ulaşamayacağı bir yere götürdü. Jeff ancak o zaman sarhoşun şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. Bunu gözle görülür bir sıcaklık eksikliğiyle yaptı.

Üzerine sinen pis viski kokusuna aldırmayan Cooper, düğmeyi düşünürken gözlerini kırıştırdı. "Sorun nedir? Benim gibilerle birlikte olamayacak kadar yüce ve efendi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sarhoşsun, Frye," diye alay etti Jeff. "Git bir domuz ahır bul ve uyu."

Yaşlı adamın gözleri, kapaklarını sıkıca kapatana kadar kendi iradeleriyle yuvalarında dönüyor gibiydi. Gözlerini tekrar açtığında başını kederle salladı ve dalgali bir iç çekti. "Beni yine bulup çıkarırlar ve onlara olan borcumu ödememi sağlarlar." Başını eğerek, derin bir keder içinde içinde bulunduğu trajik durumu düşündü.

Sonra yüksek sesle geçirdikten sonra burnunu bir Kirli kolunu sıyırıp gözlerini kısarak Jeff'e baktı. "Bana birkaç yüzlük Yanki parası ödünç vermekten çekinmezsin, değil mi yeğenim?"

"Ben senin yeğenin değilim," diye düzelitti Jeff sertçe. "Ve evet, ben sana borç vermekten çekinirdi. Sana zaten hak ettiğinden fazlasını verdim ama o sırada Raelynn'i senin pençelerinden kurtarmanın başka bir yolunu göremiyordum. Onu satma hevesinle, kendinden başka kimseyi umursamadığını açıkça gösterdin."

Frye, "Ama bak sana yeğenimi vererek senin için ne yaptım," diye karşı çıktı ve bu mantığın genç adamı merhametli olmaya teşvik edeceğini umuyormuş gibi sarhoş bir şekilde Jeff'e baktı.

Jeff, "Raelynn'i bana sen vermedin," diye düzelitti. "Onu ben satın aldım."

Yeğenine dönen Frye, bakışlarını biraz zorlukla ona odaklamaya çalıştı. "Yaşlı Coop sana iyi davranmadı mı, kızım?"

İşte buradasın, süslenip püslenmişsin. Ama bana yardıma gelecek kadar minnettar mısın?" Homurdandı, daha fazla kötü dumanlar. "Birazcık bile değilsin, değil mi?"

Jeff alaycı bir tavırla, "Yürü bakalım, Frye," dedi. "Karım artık seninle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Bu da ne şimdi? Öz kız kardeşim Coop için fazla iyi olduğunu mu düşünüyor?" Parlayan kırmızı gözleri Jeff'e geri döndü ama onları orada tutmak Jeff için bir sorun

teşkil ediyor gibiydi.

Adam. "Sen de daha iyi değilsin. İstedğin gibi kullanman için bu kimsesiz çocuğu sana veriyorum, ama sen bana teşekkür ediyor musun? Şansın olsa elinin tersiyle itersin beni! Bana burun kıvrıman doğru değil. Bana pis bir pislikmişim gibi davranıyorsun! Ve ben burada, şansım yaver gitmiyor."

"Belki de şu anki şaşkın halinle, Frye, sözleşmemizin şartlarını unutmuşsundur," diye sertçe karşılık verdi Jeff. "Eğer öyleyse, hafızanı tazelemeye çalışacağım. En az otuz tanık, bu anlaşmada belirtilen kısıtlamalara uymadığınız takdirde nelerden vazgeçmiş olacağınızı bilerek bir sözleşme imzaladığınızı doğrulayabilir. Bizi bir daha rahatsız edersen, karım için sana verdiğim yedi yüz elli doları kaybedersin. Ve inan bana, eğer bana borcunu tam olarak ödeyemezsen, kendini çiftliğimde, gözetmenim Frank Fergus'un kişisel yönetimi altında kiralık işçi olarak çalışırken bulacaksın. Ve bana borcunu son kuruşuna kadar ödeyene kadar bir sürahi viski bile göremezsin. Şimdi, Frye, bizi rahat bıraksan iyi olmaz mı? yaşamak için çalışmak zorunda mısın?"

Sot ağzını birkaç kez açarak daha fazla kötü koku yaydı, ancak konuşma yeteneği kaybolmuş gibiydi. bir an için onu atlattı. Sonunda mırıldandı, "Hiçbir şeye tutunamıyorum, tutunamıyorum. Parmaklarımın arasından su gibi kayıyor. Benim gibi elden ele dolaşarak yaşamak lanet bir şey." Acı içinde titreyen elini alnına götürdü, sanki bu konuda herhangi bir suçu olabileceğinden habersizmiş gibi onun çıkmazını yaratıyor. "Ve işte buradayım, hayatımın peşindeyim. Eğer hop dediklerinde zıplamazsam, o da su gibi akıp gidecek."

Adamın mırıldanmalarına bir anlam veremeyen Jeff, karısının kolunu kendi kolunun içine soktu ve onu sarhoş süngerin etrafında dolaştırdı. Raelynn'e göre, adam neredeyse beş ay önce, evinin mütevazı girişinde belirmişti.

annesiyle birlikte haince suçlamaların uyandırdığı alaycı
küçümsemeden kaçıp sığındıkları kulübe
Londra'da babasına karşı dava açtı. Evalina Barrett'ı
hayrete düşüren Frye, oldukça genç yaşta denizde
kaybolan erkek kardeşi olduğunu iddia etmişti. Korsanlar
tarafından kurtarıldığını iddia etmişti.
üç yıl önce bir İspanyol'a satılana kadar onlara hizmet
etmeye zorlamış, İspanyol da daha sonra Londra'ya geri
dönen bir İngiliz'e karşı girdiği bahiste hem kesesini hem de
kendisini kaybetmişti. Raelynn en başından beri adamın
anlattıklarının gerçekliği konusunda şüpheler taşıyordu.
Karısı gibi Jeff de bu adamın
Çünkü ikisi doğu ile batı kadar farklıydı.

Çift bir sonraki köşeyi dönerek ilerledi ve oradan, özel bir
alandaki yer alan, bakımlı bahçeler ve canlı meşelerle çevrili
bir hana yaklaştı. Özenle kesilmiş çimenleri özel bir konut
havasını veriyordu ama mutfaktan yayılan nefis kokular birçok
sakini ve yoldan geçenleri yemeklerle ilgili sorular sormaya
teşvik ediyordu. Sık sık hanın bahçesinde güllerin,
yaseminlerin ve yasemin ağacının narin kokuları arasında
yemek yedikten sonra
Jeff, Raelynn'in özel alanların yanı sıra diğer çiçeklerin de
tadını çıkaracağını düşünüyordu.
nefis bir yemek.

Güler yüzlü, yuvarlak yüzlü bir adam olan işletme sahibi,
neşeli bir gülümsemeyle aceleyle ilerledi ve girişin açık
kapılarından içeri adım attıklarında onları coşkuyla
karşıladı. "İçeri gelin, içeri gelin Bay Birmingham. Bugün
sevgili eşinizi güzel şehrimize getirdiğinizi duydum.
Onu buraya getirebileceğinizi düşünerek, her zamanki
masanızı verandaya ayırma cüretini gösterdim."

Jeff, haklarındaki söylentilerin bu kadar hızlı yayılmasına pek şaşırmadı.

alışveriş gezisi şehrin bu özel bölgesine doğru yol almıştı. Sonuçları da takdir etmiyor değildi.

"Charleston'da duymadığınız hiçbir şey olmuyor.

bir saat içinde öğrenirsin, Bertrand. Müşterileriniz sizi iyi bilgilendiriyor."

"Bunda doğruluk payı var," diye neşeyle kabul etti ev sahipleri, onları zarif bir şekilde döşenmiş iç mekana ve sokaktan ustalıkla gizlenmiş zarif bir portikoya götürürken. İngiliz sarmaşığı ve morsalkım sarmaşıklarıyla örülmüştü. Kafesin arkasında onlar için bir masa hazırlanmıştı ve çiftin istediği kadar gizlenebilmelerine olanak sağlıyordu.

"Bu çok güzel," diye mırıldandı Raelynn rahatlayarak. Bertrand'ın kendisi için hazırladığı sandalyeye oturdu. Jeff'in arkadaşları ve tanıdıklarıyla tanışmaktan keyif almış olsa da, gecenin geri kalanını Jeff'in evinde geçirmeyi umuyordu. Meraklı gözlerden ve tanışmak isteyenlerden uzak özel bir şirket.

"En sevdiğiniz şaraptan bir kadehle başlamak ister misiniz Bay Birmingham?" diye sordu işletme sahibi. "Ve belki de şefimin şimdiye kadarki en iyisi olmakla övündüğü kıyı yengeç çorbası?"

"O halde biraz tadına baksak iyi olur," dedi Jeff kıkırdayarak ve adam giderken Raelynn'e döndü. "Sözüme güven canım. Hiç birazdan yiyeceğin kadar lezzetli bir bisque yemedin."

"Sabırsızlanıyorum," diyerek onu temin etti ve hevesle gülümsedi. Ne kadar acıktığını fark etmemişti. En ufak bir yemek düşüncesi bile ağzını sulandırmaya başlamıştı.

Serinletici rüzgarlar, beyaz keten masa örtüsünün kenarlarını hafifçe karıştırırken havayı deniz kokusuyla tazeledi.

Masanın üzerinde duran süslü bir kasırga lambası, onları hafifçe parlayan bir ışık aurasıyla çevreliyordu. Asmalarla süslü sundurma boyunca, hepsi de neredeyse büyülü bir manzaranın ortasında yer alan diğer gözlerden uzak parlaklık adaları görülebiliyordu
Ateşböcekleri ve bir arpın melodik tınlarının bahçede huzur verici bir şekilde dolaştığı bir akşam.

Raelynn etrafına bakınırken memnuniyetle içini çekti. "Burası ne kadar harika bir yer Jeffrey. Ve Charleston'a birlikte yaptığımız ilk alışveriş gezisini sonlandırmak için ne hoş bir yol.
Beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim."

Jeff gülümsedi, Cooper Frye ile karşılaşmalarının karısını perişan ya da sarsılmış hissettirmemiş olmasına şükretti. O kesinlikle
Annesine yaptıkları yüzünden adamdan nefret etmek için bir nedeni vardı ama yine de, en azından bir an için, Frye'i düşüncelerinden uzaklaştırmayı başarmış gibi görünüyordu.

Gözleri su mavisinin o sıvı havuzlarına daldığında, seviştikten sonra gerçekliğe geri döndükleri o anı hatırladı. Böyle bir coşkunun sadece ölümlüler tarafından yaşanabileceğini hiç hayal etmediği belliydi. Adamın yüzünü sanki o bir
Bir tür tanrı gibi, ama yine de o da aşkın samimi ayinlerinde onunla birleşirken yükseldiği coşkulu sevincin göz kamaştırıcı doruklarına hayret etmişti. Yapabilirdi Böyle bir mutluluğun nedenini, sadece, daha önce kendisine aşık olan kişinin özü olan bir kadın bulma şansına bağlıyordu.
neredeyse hayatının yarısı boyunca rüyalarına girmiş.

Jeff geçmişte yalnız olabileceği ihtimalini hiç düşünmemişti. Ne de olsa kendi
erkek kardeşi, baldızı, büyük saygı duyduğu yakın arkadaşları ve daha sıradan tanıdıkları onu ava ve diğer çeşitli etkinliklere davet etti. Yine de en

azından bir süre için

Kalbi on yıldır şiirlerde ve dizelerde romantiklerin iddia ettiği nazik, sevgi dolu bir eşin özlemini çekiyordu
Eninde sonunda, tabiri caizse, onun diğer yarısı, onların oluşturacağı varlığı gerçekten tamamlayacak olan kişi ortaya çıkacaktı. Alışveriş yaptığı gün boyunca Raelynn'le birlikte olmaktan sonsuz bir zevk almıştı ve
Özellikle de onun hayranlık dolu gülümsemelerinin ve usulca mırıldanan hayranlığının alıcısı olmak. Yaşadıkları, son birkaç yıldır ona sosyal etkinliklerde eşlik ederken sürdürdüğü yapmacık çekingenlikten çok farklıydı.
haftalardır. Bugün onun şefkatli bakışları ve melodik sesi, dünyasında her şeyin çok ama çok doğru olduğuna onu ikna etmeye yetmişti.

Raelynn zümrüt gözbebeklerindeki ince duygu oyunlarını izledi ve boşu boşuna kocasının düşüncelerini okumaya çalıştı.

Sonunda nafile çabasıdan vazgeçti ve ona gülümserken merakla başını eğdi. "Ne düşünüyorsun Jeffrey?"

"Sadece son zamanlardaki nimetlerimi düşünüyorum, tatlım," diye mırıldandı, elini tutmak için masaya uzandı.

"Sen hayatıma girene kadar rüyalarımın giren kadını bulacağımı hiç düşünmemiştim." Başparmağı avucunun yumuşak iç kıvrımını okşarken gözleri onunkilere daldı.

"Bazen, kendimi hayatın sırları üzerine düşünmeye bıraktığımda, zamanın başlangıcından beri birbirimiz için yaratıldığımızı düşünmeye başlıyorum. Çok uzun zaman önce aptalca bir şekilde bir eşin sahip olması gereken tüm gerekliliklerin zihinsel bir listesini yapmıştım.

Evlendikten sonra mutlu olabileceğime dair umudumu yitirmiş olsam da beni memnun ediyordun. Sen hayatıma girene kadar kalbimde bazı değişiklikler olduğunu hissetmeye başladım. Şimdi kendimi, bir zamanlar zihnimde canlandırdığım karılık koşullarının her yönünü ve o zamanlar düşünmediğim bazılarını yerine getirdiğini düşünürken buluyorum."

Onun sözlerinden ve başparmağının ince, samimi okşamasından etkilenen Raelynn sadece kendi düşüncelerini itiraf edebildi. "Bazı sabahlar, güneş doğmadan önce uyanıyorum ve hayatımın aldığı yönü düşünüyorum. Zaman zaman, annemle kendimizi içinde bulduğumuz durumun İngiltere'de kalsaydık, babam vefatından sonra herhangi bir suçtan aklansaydı ya da zorluklar yaşamaya devam etseydik daha iyi olabilir miydi? Ailemi kaybettiğim için çok üzölmüşüm. Bir süre, annemin hayatına mal olan deniz yolculuğuna içerledim, ancak bildiğim kadarıyla, İngiltere'de kalsaydık kalbi kırılarak ölebilirdi. Eğer kalsaydık, seninle tanışamayacaktım ve neyi kaçırdığımı asla bilemeyecektim. Garip ama şimdi kendimi ait olduğum yerde, senin yanındaymışım gibi hissediyorum."

Hipnotik bir sırtış yakışıklı dudaklarında yavaşça gezindi, yanaklarındaki baştan çıkarıcı yakışıklılığı ortaya çıkardı. "Hayatıma girdiğiniz için size sonsuz minnettarım hanımefendi, bu süreçte beni neredeyse dümdüz etseniz bile."

Raelynn onun alaycı mizahı karşısında kıkırdadı. "Yüzüne tokat yemeye ne kadar yaklaştığını bilmiyorsun. beni kollarınıza aldınız, efendim. Bana dokunma cüretiniz beni çok rahatsız etti. ve büyük olasılıkla beni ezilmekten kurtardığınızı fark ettim."

Jeff koyu renk başını öne eğdi. "Hizmet etmek benim için bir zevk, Bayan Birmingham."

"Bayan Birmingham . ." diye mutlulukla tekrarladı. "Dudaklarınızdan çıkan ses çok hoş... çok sahiplenici. Aslında." Kucağındaki beyaz keten peçeteyi yeniden düzeltirken gözleri imalı bir şekilde parlıyordu. "Belki de Charleston'da bir oda tutmayı düşünmeliyiz."

Başını yavaş ve olumsuz bir hareketle sallarken yeşil gözleri eğlenceyle parıldıyordu. "Hiç şansınız yok hanımefendi. Geceliğinizle ilgili merakımı uyandırdınız ve kendimi bir gecelikten mahrum etmektense koca bir düşman ordusuyla savaşırım.

Seni onunla giyinmiş olarak görme fırsatı ya da daha açık bir ifadeyle, onu yumuşak, tatlı göğüslerinden çıkarıp solgun, şık kalçalarından aşağıya doğru süpürme zevki. "

"Şşşt." Raelynn endişeyle etrafına bakındı. "Birileri sizi duyabilir ve hakkımızda kötü şeyler düşünebilir."

Parlayan gözleri onunla birleşti. "Biz yeni evlendik, tatlım. Sadece bir ahmak bizi ahlaksız olarak görebilir."

Kadının başını hafifçe eğmesi Jeff'in dikkatini garsonun şarap kadehleri taşıyan bir tepsiyle yaklaşmakta olduğu gerçeğine çekti. Jeff, adamı beklemek için sandalyesinde arkasına yaslanmadan önce ona alaycı bir sırıtışla göz kırptı. Yine de parmakları onunkilere dolanmaya devam etti.

Ana yemek olarak, liman soslu ördek göğsü, yabani pirinç sosu ve çeşitli sebzelerin tadını çıkardılar. Raelynn her bir yemeği görkemli bulsa da, rom soslu ekmek pudingi açıkça onun oyunu kazandı en lezzetli olanıydı. Daha sonra, Jeff karısı için çay sipariş etmeyi düşünmeden önce masaya demitasse fincan kahve getirildi.

"Kahveyi deneyeceğim," diye gönüllü oldu, adam garsonu geri çağıramadan.

Jeff kara kaşlarını şüpheyle kaldırdı. "Emin misin? Kahve seni bütün gece uyanık tutabilir."

Ağzının kenarları cilveli bir şekilde yukarı doğru kıvrıldı. "Uyumama izin vermeyi mi planlıyordun?"

"Kahvenizi için hanımefendi," diye ısrar etti kocası. Yanaklarındaki gergin çöküntüler, sırtışına şeytani bir çekicilik katıyordu, özellikle de tamamen büyülenme yolunda ilerleyen genç bir kadın için karşı konulmazdı. Kendi fincanını kaldıran Jeff sessizce onun şerefine kadeh kaldırdı. "Uzun bir gecemiz var önümüzde."

Yağmurla beslenen esintiler açıklıktan içeri girdi
Ustanın yatak odasının Fransız kapıları ve pencereleri, örgülü
ipek kordonlarla zarifçe kenara çekilmiş derin, yeşil kadife
perdelerin ötesindeki dantel panelleri dalgalandırıyor.
Süslü kumaşın dalgalanan bölümleri arasından süzülen güneş
ışığı, camı delip geçtikten sonra neredeyse kararsız
görünüyor.

canlı meşenin sallanan dalları evin sonuna doğru büyüyordu.
Kimi zaman parlak ışık huzmeleri yaprakların arasından
sınırsızca süzülüyor ve parıldayan bir ışık kılıcı gibi pencere
camlarını delerek görenlerin gözlerini kamaştırıyordu. Diğer
anlarda, çırpınan yapraklar ışınları dağıtmadan önce
kaçabilir, onları kaygısızca dolaşan ateş böcekleri gibi her
yöne uçurabilirdi.

Kaprisli parlaklığın şekli ne olursa olsun, buruşuk çarşafların
arasında yatan kişinin üzerinde gezinirken yüce bir nektar
aramaya niyetli görünüyordu. Parlayan ışınlar, tüylü bir
yastığın üzerinde muhteşem bir düzensizlik içinde kıvrılan
kumral saçları vurguluyor ve uykuda sakin bir şekilde
kapanmış koyu renk kirpikli göz kapaklarını arsızca
kovalıyordu, ama

Parıltı ne zaman küçük zerreciklerin ışıltılı bir dizisi gibi
görünse, karlı bir örtünün kısmen gizlediği kabarık tepecikler
üzerinde dans etmekten özel bir zevk alıyor gibiydi.
kenarları işlemeli dantelle süslenmiş beyaz çarşaf.

Zayıf, kahverengi parmaklar uzandı ve dikkatli bir titizlikle örtüyü kaldırarak solgun, parlak vücudu benekli ışığa maruz bıraktı. Jeff, yatağın kenarında uzun ve çıplak bir şekilde durduğu yerden, şimdi kıvrımlı olan vücudu yavaşça inceledi. Güneş küresinin tuhaf ısıltısıyla aydınlandı. Cömert bir ziyafeti düşünmek gibiydi; nereden başlayacağını tam olarak bilmiyordu.

Bir dizini yatağın kenarına doğru eğen Jeff, dirseğinin üzerinde uyuyan karısının yanına uzanana kadar yatağa doğru eğildi. Uzun bir süre ona dokunmak için hiçbir çaba göstermedi, sadece narin yüz hatlarına hayranlıkla baktı ve usulca

Ama bakmaktan daha fazlasını yapmanın cazibesi, karşı koyma gücünden daha güçlü olduğunu kanıtladı. Bir kelebeğin kanatlarının fırçalanması kadar hafif olan ağzı, kısa öpücüklerle onunkini okşadı ve hafifçe kıvrılan dudaklarını ayırarak

yanıt vermeye başladı. Kadının kremi boğazı daha da kışkırtıcı bir zemine giden yolu açtı ve çok geçmeden Raelynn incelikle renklendirilmiş bir tepenin tatlılığının tadını çıkarmaya başladı. Uykulu bir şekilde gülümseyen Raelynn, ince parmaklarını ensesindeki kısa, kuzguni saç tellerinden geçirdi ve onun dikkatini en iyi şekilde çekmek için sırtını dikleştirdi. Adam bunu hevesle yaptı ve Raelynn onun lezzetli saldırısı altında kıvranmaya başlayana kadar ateşli bir adanmışlıkla devam etti.

"Lütfen, daha fazla değil Jeffrey," diye yalvardı. Kendi iradesi dışında, Jeffrey'nin onu geçmiş gece boyunca defalarca götürdüğü o kendinden geçişe doğru hızla ilerlerken bulmuştu kendini. "Neredeyse bayılmak üzereyim."

Onu yatağa bastıran Jeff, üzerine eğildi ve arzuyla parlayan gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Neden şimdi durmamı istiyorsunuz, madam?"

Raelynn hayranlıkla işaret parmağını erkeğin yüzünün

üzerinde gezdirirken, kolonyasının kokusu güçlü bir şekilde etrafa yayıldı.

iyi yıllanmış demleme duyuları aracılığıyla. Sabah ışığı Sıcak bronzlaşmış bir yanağın yontulmuş düzlemlerini ve açılarını, bir omuzun ve kolun kaslı hatlarını yıkadı, Bu da onun güzel ve erkeksi görünüşünün farkına varmasını sağladı. Taştan canlı bir hayata uyanan bir Yunan tanrısı olsaydı, onda daha kolay hayranlık uyandıramazdı.

Parmakları incelemelerine devam etti ve Güzelce yontulmuş yanaklarını işaretleyen büyüleyici oluklar. Uzaktan bakan bir yabancı bunların yanaklarını büzüştüren küçük yara izleri olduğunu düşünebilirdi, ancak ciddileştiğinde bu izler tamamen kayboluyordu. Aynı hızla, sergilediği mizah derecesiyle de derinleşiyorlardı.

Evliliklerinin kısalığı sırasında Raelynn kendi talihine inanmakta güçlük çektiğini fark etmişti. Böyle bir adamın karısı olmak daha yüce, daha ağırbaşlı hanımefendiler için ayrılmış bir pozisyon gibi görünüyordu, ergenliğin zor yıllarını yeni geçmiş biri için değil. Aynı sıklıkta, gerçekliğin onu ne zaman uyandıracaklarını ve tüm bunların bir oyundan başka bir şey olmadığını ne zaman anlayacağını merak ediyordu.

büyülü bir rüya. "Çünkü seni beklemek istiyorum."

"Şimdi biliyor musun?" Jeff sırtarak, eli durakladığında merakla başını eğdi. "Ve okşamalarımın hiç hoşlanmıyor musun?"

Jeffrey'nin parlayan gözlerinin altında yanaklarına bir kızarıklık yayıldı. "Öyle ki Jeffrey, bana diğer her şeyi unutturuyorsun ve içimde yarattığın mutlulukla kendimden geçiyorum, ancak bir bütün olduğumuzda ve bu deneyimi karı koca olarak paylaşabildiğimizde bu zevkten çok daha fazla keyif alıyorum."

Kadının yüzünü inceledi, onun birlikteliklerine olan bağlılığına hayret etti. Daha bir ya da iki gün önce kadın hakkında tamamen farklı bir şeyden şüpheleniyordu.

evlenmişti. "Aşk gecemizden sonra fazla hassas değil misin?"

Raelynn bakışlarını onun araştıran bakışlarından kaçırса da ağzının kenarları muzipçe yukarı doğru kıvrıldı. "Sen acımı dindirdiğinde tüm bunları unutuyorum."

"Artık üreme organlarımdan korkmuyor musunuz hanımefendi?" diye alay ederken dudakları kıpırdadı.

Kesin bir inkârla başını sallarken bile yanaklarına renk gelmişti. Yukarıya doğru kovalayan kısa bir bakış gönderdi. "Seninle ilgili her şeyi arzulamama neden oldun."

Güzel karısına uyum sağlamak isteyen Jeff onun üzerine yuvarlandı, ancak aklında başka şeyler olduğunu anladığında Raelynn'in yüzü kısa sürede aydınlandı. Jeff'in gözleri, atkuyruklu bir kıza musallat olan küçük bir çocuğunkiler gibi parıldıyordu. Ancak bu bir çocuk oyunu değil, bir

Evli çift ön sevişmelerinin her anından egzotik hazlar çıkarmaya kararlıydı. Raelynn, erkekliğini onun uyarılmaya en duyarlı yanını uyandırmak için kullanırken, onun alaylarına istekli bir seyirci oldu. Raelynn de bir gün önce arabada adamın yaşadığı heyecanın aynısını yaşamış, nefesi kesilmişti ama adamın tutkuları yataklarının rahatlığına kavuşana kadar dinmemişti.

Her ikisinin de, yumuşak sınırlarını terk etmeden önce o yüce yüksekliğe ulaşacaklarına dair her umut.

Başını yastıktan kaldırarak onun kaşlarını, yanaklarını, burnunu ve incelikle yarılmış çenesini kadınca bir takdirle öptü. Dudaklarını talep ettiğinde, kısa sürede onun ateşli yanıtını aldı ve ağızları ve dilleri açgözlü bir arayışta birleşti. Yine de onu kıskırttı, nemli yumuşaklığına karşı kendini okşadı, cesurca

Güçlenen sarsıntılar ona saldırmaya başlayana kadar dış saçakların altından sıyrıldı. Sessiz bir iniltiyi bastıramayan Raelynn, ateşli bıçağı yakalamak için endişeli bir arayış içinde ona karşı yükseldi. Artan sabırsızlığı karşısında usulca kıkırdayan Jeff, Raelynn'in ısrarlarına boyun eğerek onu tamamen içine çekti ve Raelynn'in nefesini kesen zevk dalgalarının üzerine çökmesine neden oldu. Ellerini Jeff'in gergin ve etli kaburgalarının üzerinde gezdirirken, kulağının dibinde mırıldanarak gerçekten de onun için yaratılmış gibi hissettiğine dair güvence fısıldadı. Sonraki dakikalarda, onun hızlanan hamlelerini giderek artan bir istekle karşılıyordu ve yatıştırılmak.

RAELYNN çarşafı göğsünün üzerinde daha yükseğe kaldırdı ve Kefenin kısıtlamalarına rağmen, odanın diğer ucuna, dış dünyayı görebileceği doğu penceresine doğru ilerledi. Jeff ona, bu gece kullanabilmeleri için banyolarının soğumasını beklemeleri gerekecekti. Arada geçen süre boyunca Yeni eşine alışmak ve efendisinin odasındaki tüm manzaraları görmek için. Jeffrey'nin banyo odasında usturasını okşadığını duyabiliyordu. kendi kendine usulca mırıldanıyor, tensel zevklerle dolu bir gecenin ve son zamanlarda kendi özel nirvanalarına dönüşün ardından neşeli ruh halini belli ediyordu. Sesler konusunda pek uzman olmasa da, onun bariton olarak oldukça iyi şarkı söyleyebildiğine inanıyordu; kesinlikle uygun anahtarda mırıldanabiliyordu, ama nihai bir yargıya varmak için, gerçekten bir şarkıda patlayana kadar beklemesi gerekecekti. Bir gelinin normalde eşi hakkında öğrenmesi gereken pek çok şey vardı ama onun durumunda, yeminlerini etmeden sadece birkaç saat önce tamamen yabancı oldukları gerçeği göz önüne alındığında, normalden çok daha fazlası vardı.

Raelynn ipek bir paneli kenara çekerek manzarayı taradı pencerenin ötesine baktı ve erken saatlere dikkat çekerek gülümsedi.

Ahırın ötesindeki yemyeşil çayırda oynaşan süt yavruları. Görünüşe göre şu anda kırları süsleyen serin havada kendilerini oldukça hareketli hissediyorlardı. Onları görünce birbirlerini kovalarken, kocasından bir gün kendisini gezintiye çıkarmasını ve çiftliği oluşturan arazinin bir kısmını göstermesini istemeyi aklına not etti. Kocasının sahip olduğu binlerce dönümlük arazide bir öğleden sonra gezisi sırasında hepsini görebilirdi, ama o bir yerden başlamak zorundaydı. Tabii bir de neredeyse bir yıldır ata binmediği gerçeği vardı ve daha yaşlı taylar gibi o da becerilerini test etmek için sabırsızlansa da dayanıklılığından o kadar da emin değildi.

Raelynn pencereden yana dönerken, ön tarafı odanın üç köşesine bakacak şekilde eğilmiş olan masaya dikkat etti; böylece Fransız kapılarından ve pencereden giren ışık orada çalışan herkese anında fayda sağlayabilecekti. Üzerinde oturan İnce işlenmiş derinin üstünde, pirinç bir tutucunun içinde bir çift cam hokka, küçük bir bronz at heykeli ve tüy kalem için ince pirinç bir kılıf vardı. Hemen yanında, sapı koç başı şeklinde oyulmuş kavisli bir bıçak duruyordu. Böyle bir hizmet için oldukça büyük olmasına rağmen, bir mektup açacağı olarak oldukça iyi işlev gördüğünü hayal edebiliyordu. Asıl tehlike bir elin ya da parmağın üzerinden kaymasıydı, çünkü bıçak kesinlikle kötü görünüyordu.

Bakışları masanın üzerinde açık duran deri ciltli bir kitaba takıldı. Merakla kitabı eline aldı, Başlığı görmek için çevirdi ve elinde Sir Walter Scott'un bir önceki yıl İngiltere'de büyük bir beğeniyle yayımlanan şiir derlemesi "Minstrelsy of the Scottish Border "ın bir kopyasını tuttuğunu fark etti. Kitap o kadar iyi satmıştı ki Sir Walter'ın pek çok okuru bir kopya edinmek istemişti. Kitabı burada, Carolinas'ta görmek onu tamamen Evlendiği adamın becerikliliği karşısında hayrete düşmüştü.

Raelynn sayfaları karıştırırken son sayfaya kadar kenarların özenle kesilmiş olduğunu fark etti, şüphesiz az önce gördüğü bıçak tarafından. Jeff belli ki Kitabı okumak için hazırladı ve ortasına yakın bir yere sıkıştırılmış bir kitap ayracının varlığından, onun bu özel eğlenceye kendini kaptırma sürecinde olduğunu tahmin etti.

Raelynn özünde erkeksi olan kocasının böyle bir kitabı okumak istemesi fikrine gülümsedi. Jeff neredeyse yaptığı her şeyde o kadar güçlü bir erkeklik sergiliyordu ki, şiiirden hoşlandığını hayal etmek zordu. Daha fazla Okumaktan aldığı zevkten daha belirgin olan atlara olan sevgisi, ateşli silahlardaki becerisi, kendini işine adanmasıydı. işi, çiftliği, nakliye şirketi ve kardeşiyle birlikte sahip olduğu kereste fabrikası. Sonra, tabii ki, onun Bazılarını hatırlamaktan gizli bir zevk duyduğu çok erkeksi özellikler.

Jeff, "Banyomuz artık tahammül edilebilir durumda, madam," diye duyurdu, dar kalçalarına sardığı keten bir havluyla banyo odasından çıktı. "Geliyor musun?"

"İtaatkâr hizmetkârınız," dedi, şakacı bir şekilde önünde reverans yaparak.

Jeff yumruklarını zayıf beline dayadı ve korkunç bir firavunun kaşlarını çatmış gibi yaparak soylu adamına baktı. Koyu renk kaşlarını yüce bir yüksekliğe kaldırırken burnunu ona doğru uzattı. "Bir hizmetçi mi dediniz?"

Raelynn alçakgönüllü bir itaat kisvesi altında, "Emredersiniz lordum," diye cevap verdi. "Her dileğiniz benim için emirdir."

"Şimdi mi?"

Ona şüpheyle baktı ve gözlerindeki şeytani parıltıya güvenmediğine karar verdi. Ona karşılık veren sırtışı bir elf perisini andırıyordu. "Yine de efendim, bir hanımefendinin bazı çekinceleri olmalı."

"Anlıyorum." Onun cevabını düşünürken çenesini düşünceli bir şekilde uzattı. "Sırtımı ovmaya ne dersin?"

Raelynn başını eğerek onaylarcasına onayladı. "Bunu yeterince iyi yapabileceğime inanıyorum efendim, ama önce siz benimkini ovarsanız."

"Anlaştık." Jeff yüzüstü döndü ve banyo odasına doğru adım atmaya başladı, o ise gevsemeye kararlı görünen çarşafa rağmen arkasından gelmeye çabalıyordu ve ona çelme taktı. Derme çatma giysilerini yeniden ayarlamak için durakladıktan sonra ketenin altını topladı ve hızla ona katıldı.

Büyük, uzun bakır küvet odaya tamamen hakimdi ve bir gün önce keşfettiği gibi her ikisini de rahatça alabilecek kadar genişti. Jeff küvetin yanında durdu ve havluyu çözüp bir kenara atarak karısını, daha bir dakika önce utanarak hatırladığı, giderek artan mal varlığının tamamen farkında bıraktı. Şimdi yanaklarına yayılan sıcaklığın utançla bir ilgisi yoktu, gördüğü her şeye duyduğu içten bir hayranlıktı.

"Dalgın görünüyorsunuz, hanımefendi," diye meydan okudu, ona alaycı bir gülümsemeyle baktı.

"Siz de öyle, efendim," diye anlamlı bir şekilde karşılık verdi.

"Evet," diye itiraf etti. "Sen etrafımdayken acı çektiğim bir zayıflık bu."

"Zayıflık görmüyorum efendim." Raelynn kasıtlı olarak çarşafın uç kanadını yedek korsajından çekip çıkardı ve bir kıpırdanmayla kefenin yere inişini hızlandırdı, Kocasının tüm dikkatini üzerine çekmişti. Sırıtarak dudağını ısırды, kışkırtıcı bir şekilde öne doğru yürüdü ve İlgisinin nesnesini almak için uzandı ve hemen nefesini kesti. "Umarım diğer kadınların önünde benimle yaptığınız gibi rahatça gösteriş yapmıyorsunuzdur, efendim," dedi bir parça samimiyetle. "Ben olsam hiç de Artık gerçekten karı koca olduğumuza göre pençelerimi açarak senin üzerinde hak iddia etmekten çekinmem."

"Açgözlü küçük elinizde tuttuğunuz şey, madam, yalnızca size ait ve sizde kalacak," diye güvence verdi ona, dikkatle geçmişteki ilişkilerinden bahsetmekten kaçınıyordu. "Nell'e gelince, asla endişelenecek bir şeyiniz olmayacak, lütfen bana inanın."

Raelynn, adam kolunu arkasına atarken ona sırıttı. "Beni neyin kızdıracağını anladığın sürece sorun yok."

"Tamamen anlıyorum, madam, çünkü ben de Eğer ilginizi başka bir erkeğe vererseniz çok gücenirim." Banyoya girmesine yardımcı olmak için elini uzattı. "Burada daha fazla durursak su soğuyacak."

Bazı çekinceleri olan Raelynn önce küveti, sonra da onun uzun bacaklarını düşündü. "Bu sefer önce senin girmen gerektiğini düşünmüyor musun Jeffrey? Dün karşılıklı uçlarda oturduk ama birlikte otursaydık olabileceği kadar rahat değildi."

Jeff sırıtarak başını eğdi ve onun söylediklerinin doğruluğunu kabul etti. "Bir ahmak gibi görünmek istemedim. ya da olması gerektiğini düşündüğüm şekilde dikte ettim,

Madam, ama haklısınız tabii ki. İkimiz de aynı uçta olursak çok daha rahat olur."

Birkaç dakika sonra Raelynn, göğsünün tepelerine ve vadilerine ve ulaşabileceği diğer tüm cazip arazilere sabun sürerken kocasının göğsüne memnuniyetle uzandı.

"Komşularımızın size bir göz atmasını istiyorum, Bayan Birmingham."

"Gander?" Jeffrey'nin bakımıyla mırıldanmaya başlamıştı ama yine de meraklanmıştı. "Ne demek istiyorsun Jeffrey?"

"Gander ... bilirsin, bak."

Parlayan omzunun üzerinden ona cilveli bir bakış fırlattı. "Elbette bu şekilde değil, Jeffrey? Sanırım önce giyinmeliyim... Tabii arkadaşlarının beni çırlçıplak görmesine aldırmazsan."

"Gerçekten de öyle, madam," diye fısıldadı kulağına sokularak.

Alçaktan eğilerek, nazik lobu şakacı bir şekilde ısırıldı. eli yuvarlak bir göğsü kavrayacak şekilde kaydı.

Parmaklarının arasından dışarı doğru çıkan narin pembe çıkıntıya baktı ve kızın teninin kendisinininkine kıyasla ne kadar solgun ve parlak göründüğüne hayret etti. "Birkaç gün önce Charleston'da Rahip Parsons'la konuştuğumda, bu hafta sonu kilisede düzenlenecek olan Pazar partisine katılacağımıza dair bana söz verdirdi. Balomuzdan önce komşularımızdan birkaçıyla daha tanışman için bir fırsat olacak."

"Nell de orada olacak mı acaba?"

"Kancık," diye şakacı bir şekilde homurdandı ve suyu kızın yüzüne vurarak itiraz eden bir çığlık atmasına neden oldu. Kadın

Bu iyiliğe karşılık verdiler ve kısa bir süre sonra birbirleriyle nemlendirici boyutlarda bir yarışa girdiler. Bir süre sonra, üzerlerinde havludan başka bir şey olmadan, küvetin dış sınırlarını büyük bir su halkasının kapladığı zemini inceliyorlardı. Çocuklar gibi, görev tamamlanmadan önce kimin daha fazla su birikintisini temizleyebileceğini görmek için bir yarışa girdiler. Bu oyun kesinlikle kocasının ayaklarına basmaktan çekinmeyen Raelynn'in biraz koşuşturmasını gerektiriyordu.

Islak bir alana önce ulaşmak için kemikli ayakları ya da onu hızla yoldan çekmek için kışını çimdiklemek.

Zemini silerken arkasından koşup altına uzanmak da bir o kadar eğlenceliydi.

Havluyu kalçasının iyice önüne koyarak, onu sertçe sarılmış bir yay gibi dikleştirdi. Ancak durum tersine döndüğünde, bu tamamen farklı bir hikâyeydi ya da en azından Raelynn'in bakış açısından öyleydi, çünkü çığlık atmaktan, kızgınlığını göstermek için ayağını yere vurmaktan ve ona bu kadar ahlaksız bir şekilde yaklaşma cüretini gösteren korkunç sonuçlarla tehdit etmekten çekinmiyordu. kocasını daha da fazla yapmaya ikna etti.

☞ Gevşekçe akan bir sabahlıktan başka bir şey giymemiş, Raelynn birkaç dakika sonra efendisinin süitinden çıktı ve hemen Cora'yı çağırdığı eski yatak odasına girdi. Mavi saten bir kuşakla süslenmiş ve üzerine minik soluk mavi çiçekler aplike edilmiş aynı renkte dar, işlemeli şeritlerle dikey olarak çizilmiş yumuşak, beyaz muslin bir günlük elbise seçtikten sonra, çoraplarını ve kombinezonunu giymeye koyuldu. Elbiseyi tam başına geçiriyordu ki, hizmetçi genç, siyah bir kadınla geldi ve onu hemen kuzeni Tizzy olarak tanıttı.

"Bayan Jeffrey bir hizmetçiye ihtiyacınız olduğunu söyledi, Bayan Raelynn. Tizzy, Virginnie'deki bazı insanlar için çalışıyordu.

Babası geçen hafta Mistah Jeffrey'den bir mektup ve ona kağıt almak için bir çanta dolusu bozuk parayla onu almaya gitti."

"Yani o bir kle mi?" Raelynn, Tizzy'nin yanağındaki çirkin yarayı fark ederek sordu.

"Kendisine verdiğı borcu deyene kadar Mastah için çalışmak zorunda kalacak. Tabii, Mistah Jeffrey'nin iyi bir kibar adam olması nedeniyle bu o kadar da zor olmayacak."

Raelynn ham yarayı incelemek için kızın çenesini kaldırdı. "Yüzüne ne oldu, Tizzy?"

"Benim yaşlı massah'ım, eve mayalanmış meyveleri yiyen yaşlı bir ardı kuşu gibi sarhoş geldi ve karısı da dahil olmak üzere gördüğü herkesi kırbaçlamaya başladı. Bayan Clare'e yardım etmeye çalıştım çünkü o benim için her zaman bir melek gibiydi. İşte o zaman Mistah Horace bir bıçak kaptı ve öfkeyle bana saldırdı. Ben kaamadan bıçağı yanağıma sapladı. Eğer Miz Clare onun kafasının arkasına bir vazo koymasaydı.

Onu bayıltmış olsaydım, çoktan gitmiş olurdum. Sonrasında, Bayan Clare aileme bir atlı göndererek beni eve götürmek için bir yol bulmaları için yalvardı. Babam hemen Oakley'e geldi ve Mistah Jeffrey'e yardım edip edemeyeceğini sordu." Tizzy sırtarak kollarını açtı ve "Ve işte buradayım" dedi.

Raelynn genç kadının coşkusuna güldü. "Kocam gerçekten de çok cesurdur, Tizzy, bundan hiç şüphem yok. Benim durumumdaysa, işbirlikçi bir amcanın elinden kurtuldum. beni korkunç bir adama satmak istedi ama Bay Jeffrey bir şampiyona en çok ihtiyaç duyduğum anda beni savunmaya geldi."

"Yani siz de benim gibi satıldınız mı, Bayan Raelynn?" diye sordu hizmetçi hayretle.

Raelynn başını salladı. "Evet, Tizzy, tıpkı senin gibi. Anladığım kadarıyla, bu ülkede neredeyse siyahlar kadar çok beyaz insan satılmış, ancak bunların çoğu kölelerden ziyade sözleşmeli hizmetçilerdi. Birçoğu İngiliz gemileriyle, çoğunlukla İrlanda ve İskoçya'dan buraya esir olarak nakledilmişlerdir. Üzülerek söylüyorum ki, bu sefil ruhlardan birkaçı efendileri tarafından burada dayanılmaz zorluklarla dolu bir hayata mahkûm edildi. İkimiz de burada, Bay Jeffrey'nin evinde güvenli bir sığınak bulduğumuz için şanslıyız."

Tizzy başını iki yana salladı, şaşkınlığını güçlükle bastırabildi. "Daha önce beyazların köle olarak satıldığını duymuştum, Bayan Raelynn, ama bir beyaz için çalışacağımı hiç düşünmemiştim. neredeyse bir k leydi."

Raelynn'in dudaklarından yumuşak bir kahkaha döküldü. "Benim kocama teşekkür etmeliyim çünkü ben değilim. Beni amcamın sinsi planlarından kurtarmakla kalmadı, bana yardım etmen için seni buraya getirdi. Sa ımla bir şeyler yapmak için ne yapacağımı şaşırmış durumdaydım."

"Artık bu konuda endişelenmenize gerek yok, Bayan Raelynn. Bundan sonra onunla ben ilgileneneğim, Mistah Jeffrey sağ olsun. Hiç şüphe yok, o gerçekten iyi bir gen'leman, Bayan Raelynn. Babam yıllardır bunu söyler. Mistah Jeffrey beni satın almasaydı ne yapardım bilmiyorum."

"Bay Jeffrey ikimizi de satın almayı uygun gördüğü için son derece memnunum, Tizzy."

Tizzy tam bir mutabakat içinde kıkırdadı. "Yas'm, ben de  yle!"

Tımar konusuna döndüklerinde, Tizzy'nin zengin kumral saçlarını düzgün bir şekilde düzenlemesi uzun sürmedi. büyüleyici bir sa  modeli. Daha da büyüleyici bir dokunuş

için, mavi satenden dar kurdeleler taktı.

Yeni sahibesinin başının tepesine yakın bir yerde bir araya getirdiği lüle kümesi.

Güzelce süslenmiş ve giyinmiş olan Raelynn, aynanın önünde soluk mavi terliklerinin üzerinde dans etti.

"Nasıl görünüyorum, Tizzy?"

"Düpedüz çok güzelsiniz, Bayan Raelynn."

YEMEK ODASININ DUVARLARI ZENGİN BİR ŞEKİLDE DEKORE EDİLMİŞTİ

trompe d'oeil tarzı, bahçenin uzak tarafında neşeyle su sıçratan bir çeşmeyi çevrelediği yanılsamasını yaratıyordu. Etrafında Chippendale sandalyelerin özenle yerleştirildiği uzun maun yemek masası. Her zaman özenle kolalanmış beyaz paltosu, siyah diz pantolonu, çorapları ve tokalı ayakkabılarıyla şık bir şekilde giyinmiş olan uşak çoktan masayı hazırlamaya başlamıştı. Servis tabakları ve büfenin üzerinde taze meyvelerle dolu büyük bir gümüş komposto.

"Günaydın Kingston," diye neşeyle selamladı Raelynn, canlı bir gülümsemeye içeri süzülerek.

Koyu renk gözleri Cora'ya dikilince, zenci adamın yüzü geniş, beyaz dişli bir sırıtışla aydınlandı. Yeni metresin dün sabahdan beri efendinin odasına yerleşmiş olduğu haberi Cora'ya çoktan ulaşmıştı; Kingston'a göre bu, Oakley'deki her şeyi, çocuklar gelmeye başlayana kadar mümkün olduğunca mükemmele yakın hale getiriyordu. Ancak o zaman ideal olacaktı. "Size de günaydın, Bayan Raelynn. Yas'm, çok güzel bir gün olacak gibi görünüyor."

Raelynn masanın başına yakın bir sandalyeye çökerken, "Hava değişiklik olsun diye çok ferahlatıcı görünüyor," diye gözlemledi. "Biraz daha serin, sence de öyle değil mi?"

"Yas'm, kesinlikle öyle." Kingston gümüş bir çaydanlık alarak demliğı onun fincanına doldurdu. "Bayan Raelynn, Mistah Jeffrey'den duyduğuma göre, geldiğiniz yerde hava her zaman buradakinden daha serinmiş. Oraya ilk gittiğinde çocuk denecek yaştaymış, ama daha sonra Aile eve döndüğünde havaya yeniden alışmak zorunda kaldılar." Uşak kıkırdadı ve kırışmış başını salladı. "Sanırım bir şeylerden acı çekiyorsun. Buranın sıcağından kendini çok kötü hissediyorsun. Sen Muhtemelen buraya gelmek için neden okyanusu aşip bu kadar uzağa gittiğinizi merak ediyorsunuzdur."

Raelynn kıkırdarak, "Buradaki sıcağın dayanılmaz olduğunu düşündüğüm zamanlar kesinlikle olmuştur," dedi. "Esas olarak, sanırım, alışılmadık derecede sıcak bir gün İngiltere bugün yaşadığımız havadan bile çok daha serin."

Kingston dudaklarını bükerek onun yanıtını düşündü. "Bugünden önce yaşadığımız gibi günlere İngilizler ne derdi, Bayan Raelynn?"

"Hades," diye yanıtladı Raelynn kabarcıklı bir eğlenceyle, Siyahlardan derin bir kıkırdama yükseldi. "Koloncilerin İngiltere'den özgürlüklerini kazanmalarının nedenlerinden birinin, İngiliz askerlerinin savaşa sert kundaklar, yün pantolonlar ve çenelerine kadar iliklenmiş o korkunç sıcak, kırmızı ceketlerle gitmeleri, Yankilerin ise oldukça makul giyinmeleri olduğunu duymuştum." Hizmetçinin uzattığı ekmek sepetinden sıcak bir ekmek aldı ve yakınmasını vurgulamak için gözlerini devirdi. "Bir Carolina Temmuzu'na şahsen maruz kaldıktan sonra, Kingston, bir tahminde bulunma eğilimindeyim ve aynı sayıda İngiliz askerinin Ateş altında kalanlar gibi sıcağa yenik düştüler. Aslında benim de aynı şeyi yapacağımdan emin olduğum birkaç gün oldu."

Uşak başını geriye attı ve eğlenerek şahlandı. Sakinleştikten sonra neşeyle, "Daha hiçbir şey görmediniz, Bayan Raelynn," diye uyardı. "Bekleyin. Ağustos geliyor, o yüzden kendini hazırlasan iyi olur. Ama daha önce askerler hakkında bir şeyler duymuştum, savaşı bizim kazandığımızı söyleyenler varmış, çünkü askerlerimiz çalıların arkasına saklanırken Istakoz Sırtlılar omuz omuza savaşa girmişler. ve ağaçlardan bezelye yiyen bir obur gibi koparıyorlardı. Kızılderililer Yankeeler'den sinsi olmayı öğrenmişlerdi, çünkü bizi böyle öldürüyorlardı. Çok eskiden, bir kaç yıl öncesine kadar, çok sayıda Istakoz Sırtlı gördüm, ama hiçbirini beni atış talimi için kullanmayı aklına getirmeden kaçtım."

Bir an önce Jeff, odanın bahçeyi andıran atmosferinde karısını seyretmek için kapı aralığında duraklamıştı. Bu manzara, odanın dekorunu uzun zamandır küçümsediğini yeniden düşünmesine neden oldu. plantasyonun satın alınması. Birçok Charleston'ının fuayeleri ve diğer odaları benzer motiflerle süsleme alışkanlığına rağmen, bir zamanlar duvar resimlerini daha sakın zevkleri için biraz gösterişli bulmuştu, ama karısının dingin güzelliği sakın bahçe manzarasıyla tam uyumlu görünüyordu. Karısının ıslık ıslık gözleri kendisine çevrildiğinde kendini fazlasıyla kutsanmış hissetti, çünkü onun davetkâr gülümsemesi kendi özel gün yıldızının tüm parlaklığıyla ona geri dönüyordu.

Raelynn bakışlarını kocasının üzerinde gezdirirken bir an gurur duydu. Şüphesiz uzun boyu, erkeksi fiziği ve yakışıklı yüz hatları kadınların ona göstermeye alışkın olduğu tüm ilgiyi hak ediyordu. Sadece uygun genç hanımların ona gizlice baktığını görmekle kalmamıştı. Bir gün önce Charleston'ın gözde caddelerinden bazılarını rezerve etmişti, ama öğleden sonra, rıhtım yakınlarında birkaç adamıyla konuşmak için arabadan kısa bir süre indiğinde, birkaç fahişe işportacılık yapmayı bırakmıştı

Onu arsız bir cesaretle inceleyecek kadar uzun süre. Şehrin daha nüfuzlu bir bölgesinde kısa bir gezinti yaparken bile Raelynn etrafına gelişigüzel bakmış ve ağzı açık yakalandıktan sonra ani şaşkınlığını gizlemeye çalışan güzel bir bayanla karşılaşmıştı. Birkaç dakika sonra bir şemsiye, taşıyıcısının kızaran yanaklarını gizlemek için aceleyle indirildi, belki bir buçuk on yaşlarında ağırbaşlı bir kadındı.

Kardeşinden daha ince olmasına rağmen Jeff de onun kadar atletik ve yakışıklıydı. Son zamanlarda Raelynn Anne ve babasının portrelerini incelemek için zaman ayırmış ve Jeff'in de Brandon gibi Fiziksel olarak güçlü kuvvetli babasının hem yüzü hem de rengi Jeff'in söylediğine göre, öldüğü güne kadar bir kamış kadar ince olan annesinden kocasına daha ince kemikli bir yapı miras kalmıştı.

Jeff'in üzerinde beyaz, tam kollu bir gömlek, boz kahverengi bir binici pantolonu ve siyah botlar vardı. Yaklaşırken, tembel, hipnotik bir gülümseme dudaklarını kıvırdı ve onu herhangi bir okşama kadar ısıttı.

Jeff karısının sandalyesinin yanında durduğunda, onun ince parmaklarını kendi parmaklarının arasında kavradı ve eğilerek alına şefkatli bir öpücük kondurdu. Onu yemek odasında gördüğü ilk andan beri daha kapsamlı bir öpücük arzuluyordu ama bu tür bir gösterinin uşaklarını şok ederdi.

"Bu sabah ıslıl ıslıl görünüyorsun. Çok tatlı," dedi. "Umarım yeni hizmetçinizle tanışmışsınızdır ve ondan memnunsunuzdur?"

"Çok."

Yeşil gözleri, büyüleyici kumral saçlarından ince mavi terliklerine kadar onu yavaşça tararken onaylayarak sıcak bir şekilde parladı. "Şu anda size bakarak anlayabildiğim kadarıyla Tizzy, mükemmelliği gerçek güzelliğin timsali haline getirmeyi başarmış. Tek kelimeyle, hanımefendi, bir melek gibi görünüyorsunuz."

Raelynn onun iltifatlarına gülerek karşılık vermek için başını eğdi. "Teşekkür ederim, nazik efendim, sadece övgüleriniz için değil, aynı zamanda Ayrıca Tizzy'yi leydimin hizmetçisi olarak buraya getirme inceliğiniz için de teşekkür ederim. Eminim onun gözetimindeyken bir daha asla saçım, kıyafetlerim ya da başka bir şey için endişelenmek zorunda kalmayacağım."

"Cora'nın kâhya olarak yapması gereken çok şey olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak, leydinizin hizmetçisi için başka alternatifler düşünmek zorunda kaldım. Sonra da gururumu düşünmek zorunda kaldım." Dudakları tehditkâr bir sırıtışla kısa bir süre kıpırdadı ve kendini beğenmiş bir lordu taklit edercesine kibirli bir poz verdi. "Güzel, zarif bakımlı bir hanımefendiyle bir bulvarda gezinmek ve herkesin hayranlıkla dönüp bakmasını izlemek kibrimi hiç de azımsanmayacak ölçüde besliyor."

Raelynn neşeli bir kahkaha atarak elini kaldırdı ve böyle aptalca bir mantığı başından savdı. "Görünüşümle gurur duymanıza gerek yok efendim. Tek yapmanız gereken bir dahaki Charleston ziyaretinizde etrafınıza şöyle bir bakmak. Eğer yapmadıysanız twit atan tüm o güzel genç hizmetçileri fark edin ve Dün sokakta yürürken sizi gördüklerinde cıvıladılar, Bay Birmingham, o zaman kesinlikle yaptım. Doğrusu, kendime olan saygım için pek bir şey yapmadılar."

"Peki ya sizin peşinizden salyalarını akıtan erkekler, Bayan Birmingham?"

Zaman zaman kendisini acımasızca rahatsız eden bir konuda alay ediyor ve eğleniyormuş gibi yapıyordu. Eğer

kadınlar ona bu kadar tapıyorsa,

O zaman bir eş, kocasının sürekli olarak yataklarına davet edilmesini beklemek zorundaydı. "İlkini ikincisinden çok daha fazla gördüm, efendim. Doğrusu, kaç tane hizmetıyı ipte oynattığınızı merak ediyorum."

"Kendinize güvenin hanımefendi," diye mırıldandı, büyüleyici bir gülümseme ve parlayan yeşil gözlerle tekrar ona doğru eğildi.

"Gözlerim sadece senin için." Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurarak meseleyi halletti ve doğrulurken kendilerini yalnız buldular, bu da daha kapsamlı, sıcak ve i gıcıklayıcı bir öpücük için uygun görünüyordu.

Raelynn, adam nihayet uzaklaştığında titrek bir kahkaha attı ve biraz da şaşkınlıkla parmaklarını adamın ensesindeki kısa, kıvrık saçların arasından geçirdiğini fark etti.

Sandalyesinde arkasına yaslanarak, karanlık ve aydınlık gözlerle ona baktı. "pcklerin beni kendimden geçiriyor," diye nefes aldı. "Daha ilk pckte bile, güçlü bir şarap gibi irademe ve uzuvlarımla gücüne hükmediyordu."

Jeff kadının ince parmaklarını dudaklarına götürdü.

"Glmsemeniz bana bunu yapıyor, madam."

Aynı büyülü göz kırpma ve hipnotize edici sırtışla ondan uzaklaştı ve masanın başındaki sandalyesine yerleşti.

Yemek yerken ona yakın olma tercihi düğün gecelerinde ortaya çıkmıştı. şimdi oturduğu yerden ona dokunmak için elini uzatması yeterliydi.

"Dün gece hiç uyuyabildin mi canım?" diye sordu kucağına keten bir peçete yayarken.

Seviştikleri son saatleri hatırlayan Raelynn, ay fincanını gülümseyen dudaklarına götürürken sıcak bir zevkle kızardı. "Yeterli, teşekkür ederim. Ya sen?"

Yeşil gözleri onu okşarken parıltıyordu. "Aslında uyuduğumu ya da uyumana izin verdiğimi hatırlamıyorum. Yine de uyumuş olmalıyım, çünkü kendimi fevkalade rahatlamış ve dinç hissediyorum. Ama belki de hak etmediğim bir övgüde bulunuyorumdur."

Jeff onun canlı yanaklarına dikkat etti ve onu o samimi anları düşünürken yakaladığını tahmin etti. paylaşmışlardı. Şaşkınlıkla kalkık kaşlarının ve gülümseyen anlayışlı bakışlarının altında Raelynn'in yapabileceği tek şey gülümsedi ve çaresiz bir kabullenişle omuz silkti. Uzandı ve elini bir kez daha tutarak, gözleri sıcak bir uyum içinde birleşirken ağzına götürdü. Yumuşak ve okşayıcı öpücükleri kızın parmaklarında deve tüyü kadar hafifti ve kızın omurgasında ılık ürpertiler uyandırmakta etkiliydi.

"Cennet gibi bir gün, efendim," diye nefesini tutarak konuştu, adamın dizlerini zayıflatan ikna gücüne hayran kalmıştı, "bir hanımefendinin huzuru için son derece tehlikelisiniz. Sadece birkaç

Birkaç dakika önce sadece bir fincan çayın ve sabah ziyafetinin tadını çıkarmayı düşünüyordum. Şimdi beni heyecanlandırdın.

"Seni yatak odamıza götürürsem hizmetçileri şok eder miyim diye merak ediyorum."

Zümrüt gözleri, sabah orucunu bozmanın aklının ucundan bile geçmediğine şüphe bırakmayacak şekilde onu süzdü. "I Sanırım önce yemek yemeliyiz." Dudaklarından yumuşak bir kıkırdama kaçtı. "İlgime dayanmak için gücüne ihtiyacın olacak."

"Gerçekten çok acıktım," diye itiraf etti, küçük, kıskırtıcı bir sırıtışla öne doğru eğilerek. "Aslında, buraya gelirkenki yolculuk dışında hiç bu kadar aç olduğumu hatırlamıyorum. Görünüşe göre Bay Birmingham, son zamanlardaki faaliyetlerimiz bana garip şeyler yapıyor."

"Doyasıya yiyin hanımefendi," diye teşvik etti. "Daha gelecek çok şey var. Bu sabah için, hoşunuza gidebileceğini düşündüm
ata binmek ve çiftliğe bakmak. Böyle bir turda bana eşlik etmeyi düşünür müsünüz?"

"Oh, evet, Jeffrey. Aslında ben de bana böyle bir iyilik yapıp yapmayacağını soracaktım. Aklımı okumuş olmalısın."

Yeni buldukları hoşnutluğun tadını çıkararak, kahvaltıda her zamankinden daha uzun süre oyalandılar. Kingston yanlarında dolaşp onları aşçının kendileri için hazırladığı cazip yemeklerden doyasıya yemeye teşvik etse de, sanki kocaman evde tamamen yalnızdılar. Gözleri, asla Birbirlerinden uzaklaşarak, hizmetçilerle dolu bir evde söylenmeden bırakılması en iyisi olan, sevgiyle mahrem olan şeyleri iletiyorlardı. Elleri sık sık özel küçük şekillerde birbirine değiyordu ki, bu gizli dokunuşların tam olarak ne ifade ettiğini algılayabilen birinin yanaklarının kızarmasına neden olabilirdi. Ama sonra, bu tür jestler Aşkın özel dili, gözleri yumuşatan, dudakları nemlendiren ve kalpleri sevinçten uçuran o garip mistik düzyazı, bir başkası bunların anlamını nasıl ayırt edebilirdi?

✎ BİNİCİLİK ALIŞKANLIĞI BAYAN'IN KİYAFETLERİ ARASINDA YOKTU.
Brewster düğünden önce Raelynn için Ives's Couture'den bir elbise getirmişti. Nitekim Jeff genç karısına dışarıya kadar eşlik ettiğinde, Raelynn hâlâ o sabah giydiğı mavi beyaz elbiseyi giyyordu. Yüzünü güneşten korumak için geniş kenarlı hasır bir bone takmış, mavi kurdelelerini de sevimli bir fiyonkla bağlamıştı.
Çenesinin narin hatlarını.

Jeff ona doğru bir bakış atarken, "Sanırım sana güzel, nazik bir binek bulmamız gerekecek," diye alay etti. "Binicilikten bıktığında ve eve dönmek istediğinde bana haber vermeyi unutma. Seni çok fazla yormak istemem.

Bu gece seni başka bir faaliyete dahil etmek için her türlü niyetim var."

Raelynn kendi kolunu doladığı kolu okşadı ve endişeli bir iç çekti. "Çok uzun zamandır ata binmedim Jeffrey, korkarım yorulmam çok geç olmayacak. Beni alması için arabayı çağırmak zorunda kalabilirsin. ev."

"Hiç korkmayın, madam. Size gayet iyi eşlik edeceğim. bir araba olmadan."

Raelynn kaşlarını merakla kaldırarak ona baktı ama Jeff onun karanlıkta kalmasına izin vermeye oldukça istekliydi. Hiçbir açıklama yapmadan, onu ahırlara doğru giden patika boyunca sürükledi.

Beyaz, fıçı tahtası yapı, yüksek eğimli çatısıyla devasa bir köpek kulübesini andırıyordu ve ortasından aşağıya doğru uzanan ve iki ucundaki kapılar açıldığında dışarıya açılan geniş bir geçit vardı. arkaya katlanmıştı. Ahırın arkasında ve yanlarında, atların beyaz tahta çitlerin arkasında otlatıldığı yüz dönümden fazla, hafifçe inişli çıkışlı bir çayırılık uzanıyordu.

Aygırlar için ayrı padoklar ayrılmıştı. Uzaktan bakıldığında bile, bu güzel atlar her olağanüstü enerjiye ve gösterişli adımlara sahip olağanüstü hayvanlar gibi görünüyorlardı. Raelynn çok geçmeden onun Koca, bu hayvanların çoğunu son üç yıl içinde İrlanda ve İngiltere'deki en iyi yetiştirme çiftliklerinden toplamıştı.

"Oakley'i restore etmeye başladığımda," diye mırıldandı Jeff düşünceli bir şekilde, otlakların yanından geçerlerken botunun üst kısmına boş boş bir kırpma vurarak, "dikkatimin çoğu farklı ürünler için en uygun alanları düzenlemeye ayrılmıştı, ancak o zaman bile, içimde bastırılamaz bir

Bu çiftliğin bir gün verimli tarlaları kadar güzel atlarıyla da tanınmasını arzu ediyorum."

Raelynn ona sınırsız bir güvenle, "Başaracaksın," diye teminat verdi. Kocasının kalbini ve aklını koyduğu her hedefe ulaşabileceğinden emindi, çünkü onun içinde nadiren gördüğü bir güç ve kararlılık hissediyordu. Babası da benzer bir kararlılığa sahipti. Hapse atıldıktan sonra bile hakkın galip geleceğinden emindi. Belki de bir gün kazanacaktı, çünkü suçlandığı tüm hainliklerden masum olduğundan hiç şüphesi yoktu, ama aklanmak ona çok az şey kazandıracaktı

Artık mezarda çürüyüp gitmesi iyi oldu. Adının bir zamanlar sahip olduğu onura yeniden kavuşmasının keyfini çıkaracak olanlar sadece onun soyundan gelenler olacaktı
Kralın sadık bir hizmetkarı olarak.

Etrafına bakındığında Jeff'in hayalindeki olağanüstü at koleksiyonu, tayların ince, kemerli boyunlarında ve zıplayan yürüyüşlerinde şimdiden görülebiliyordu
annelerinin yanında koşturuyorlardı. Hırsının bulaşıcı olduğu da belliydi, çünkü seyisler ve bakıcılar sanki yetiştirme çiftliğinde büyük bir hisseye sahipmiş gibi görevlerinde çalışıyorlardı. Başarılarından gurur duydukları belliydi.

Raelynn ahıra girdiğinde buranın düzeninden hemen etkilendi. Ekipmanlar hariç
Şu anda kullanımda olan her şey yerli yerindeydi ve yağlanmış, temizlenmiş ya da fırçalanmıştı. Devasa dış kapılar o sabah erken saatlerde her iki uçtan geriye doğru katlanmış, böylece esintilerin ahırın tüm uzunluğu boyunca süzülmesine izin verilmişti.
Sıcak bir günde bile, hava sirkülasyonu ve ahır gölgeleyen büyük, çitle çevrili ağaçlar içeriyi sıcak tutar.
Sadece ahırlardaki hayvanlar için değil, işlerinin başındaki erkekler için de oldukça serin.

Zemin, Birmingham'ların kereste fabrikasından gelen kalın bir talaş tabakasıyla kaplanmış sert kilden yapılmıştı. Malç ve esintilerin yanı sıra kokuları kontrol altına almak için yataklara karıştırılan az miktarda kireç nedeniyle mekâna temiz ve taze bir koku yayılıyordu.

Burada da eğitimciler ve seyisler ya iki ve üç yaşındaki atları sabah antrenmanına hazırlamak ya da ahırları temizlemek ve atları yıkamak için sıkı bir şekilde çalışıyorlardı. Bazı adamlar Şapkalarını kibarca ona doğru eğerken, diğerleri adamın özel mizacı ne olursa olsun ya genişçe ya da utangaç bir şekilde sırttı. Raelynn'in zihni yine üzerine çığ gibi gelen isimlerin altında döndü. Yine de, kocası Brutus adlı siyah aygırını ona olan kızgınlığını hafifletmek için kırlarda son sürat koşturduktan sonra ahıra döndüğünde onu karşılayan endişeli çalışanı hatırladı. Bu olay Neredeyse iki hafta önce, Nell'in suçlamalarını düşünmek için biraz zamana ihtiyacı olduğunu açıkladıktan kısa bir süre sonra, kocasının evlilik yeminlerini tamamlama hakkına isteyerek boyun eğmişti.

"Sparky, işte, eğitimcimimden biri," diye duyurdu Jeff, o gece duyduğu kişiyi tanımlayarak. Genç adam kibar bir tavırla kirli bir şapka çıkarmıştı. cinsiyetine saygı gösterdi ve ona doğru utangaç bakışlar atarken iri, nasırlı ellerinin arasında ezmeye devam etti. "Sparky atları benim için hizada tutuyor, Brutus da dahil Hiç şüphesiz şimdiye kadar bindiğim en huysuz canavar. Zaman zaman Sparky'nin annesinin onu bir atın sırtında doğurdu. Atları idare etme konusunda öyle doğal bir tarzı var ki, bu işi gerçekte olduğundan çok daha kolaymış gibi gösteriyor. öyle."

Eğitmen parlak kırmızı başını sallarken illi yanaklarına kırmızı bir renk yayıldı, ancak geniş sırtışı açıkça görülüyordu Patronunun övgüsünden duyduğu memnuniyeti belli ediyordu. "İşte yine başladınız Bay Jeffrey, herkesin benden beklentilerini ykseltiyorsunuz. Böyle konuşarak bir gün başımı büyük bir belaya sokacaksınız. Yakında insanlar benden mucizeler yaratmamı falan bekleyecek."

"Asla korkma Sparky," diye onu neşeyle teselli etti Raelynn. "Senden kendi gözlerimle gördüğümden daha fazlasını beklemeyeceğim. Bu yeterince adil mi?"

"Yas'm, Bayan Raelynn, bu gerçekten adil," diye hevesle başını sallayarak kabul etti.

"Seninle tanıştığıma memnun oldum, Sparky," diye onu sıcak bir şekilde temin etti. "şimdi söyle bana, eğer bir hanımefendi senden kocamın sahip olduğu atlar arasından kendisine çok asil bir at bulmanı isteseydi, hangisini seçerdin?"

Sparky cevap veremedenden, eğik bacaklı ve geniş bir sırtışı olan küçük, sıırım gibi bir adam dışarıdan koşarak içeri girdi. Başını eğerek önce Raelynn'i, sonra da Jeff'i selamlayan yaşlı adam, İrlanda'ya özgü bir ses tonuyla konuştu. "Ah, efendim, görüyorum ki güzel hanımınızı at koleksiyonunuza bir göz atması için getirmişsiniz, ha? Ve işte kendiniz, efendim, tüm dünya için bir delik çiğneyen fare gibi görünüyorsunuz

" Diğerleri gülerken o da neşeyle kıkırdadı ve sonra gözlerini kısarak Jeff'e doğru baktı ve sordu Bu güzel günde hanımınızı Kelton'da gezintiye çıkarmayı düşünüyor musunuz, efendim? Emin olun, kısarak hanıma güzel ve yumuşak bir sürüş sağlayacaktır."

"Gerald O'Malley damızlık programından sorumlu," diye açıkladı Jeff. "Birkaç yıl önce İrlanda'dan satın aldığım damızlık ve damızlık kısraklarla birlikte buraya geldi. Onun gözetimi altında,

Atlar yolculuğa hiçbir zarar görmeden dayandı. O zamandan beri değerini kanıtlıyor. Onsuz yapamazdım."

Yaşlı adamın yüzü kırışıklıklarla doluydu ve ona sırtıyordu. "Halk bana O'Malley der, hanımefendi. Eğer aklınız varsa, siz de aynısını yaparsanız onur duyarım."

"Elbette, O'Malley." Raelynn gülümseyerek itaat ettiğini göstermek için başını öne eğdi ve ardından aşağıya doğru bir bakış attı uzun bir ahır sırası. "Ama söyle bana O'Malley, bahsettiğin Kelton kısırağı nerede? Burada, ahırda mı?"

Jeff arkasını işaret etti. "Kelton hoş, nazik bir binek. Çok akli başında ve ayakları yere sağlam basıyor. Size bakacak bir ata ihtiyacınız olduğunu düşünüyorsanız, bunu sizin için kesinlikle yapacaktır."

"Kelton olacak, tamam mı?" İrlandalı bir kahkaha atarak kabul etti. "Zamanını alıyor, ama sonunda oraya varacak, yol boyunca gereksiz yaygara yapmadan. Evet, o olacak."

Raelynn aldığı tüm güvencelerden pek de hoşnut değildi. Çok iyi eğitilmiş olmak diye bir şey vardı, bu da genellikle sıkıcı olmak anlamına geliyordu. Kısırağın tembel tembel boynunu destek tahtalarından birine sürttüğü ahıra hızlıca bir göz attığında, ikisinin Jeff ve atının çok gerisinde tembel tembel ilerlediğini gördü. Görünürdeki isteksizliğinde bir mizah bulmaya başladığından şüphelenmeye başladığı sıratan kocasına dikkatle bakan Raelynn, nazikçe gülümsedi. "Küçük bir heyecan da takdir edilmeyecek gibi değil, Jeffrey. Daha önce de ata bindim ve bana bebek gibi davranılmasına ihtiyacım yok."

Jeff sırtıtışını dizginleyerek genç eğitimciyle yüzleştirdi.
"Hanımefendi senin fikrini sordu, Sparky. Onun için hangi atı seçtin?"

Jeff'in eğlencesinin bulaşıcı olduğu çoktan kanıtlanmıştı ve Sparky de kendi esprileriyle katkıda bulunmaya hevesliydi.
"Şey, suh, her zaman Ariadne vardır. Hanımınız o kadınla gerçek bir cesaret görebilirdi."

"Nerede o?" Raelynn onun sözünü bitirmesini beklemeden sordu.

Sparky onun böyle bir yolculuğa çıkmaya hazır olduğunu görünce yutkunduk ve şimdi biraz daha endişeli bir şekilde Jeff'e doğru baktı, Yüzündeki değişim ani endişesini görsel olarak kanıtlıyordu. Eğitimci temkinli bir şekilde koridorun sonundaki üçüncü ahır işaret etti ve Jeff itiraz edemedi Raelynn aceleyle oraya doğru ilerledi. Yanına yaklaştığında, belki de üç yaşında olan güzel, yüksek başlı, karaciğer-kestane rengi bir kısrağı homurdandı ve alanının parmaklıklarından uzaklaştı. "Bu

o mu?"

"Ariadne'den başkası değil," diye gönülsüzce onayladı kocası.

Raelynn ona bakarken başını yana eğdi. "Yunan ilmindeki gibi mi?"

"Evet, babası Kral Midas tarafından altına dönüştürülen kız."

"Kısrağı gerçekten bir hazine mi?"

Jeff, "Mükemmel bir damızlık kısrağı olabilecek kan bağına sahip," diye onayladı. "Ama ruhlu ve kolay kolay binilmiyor, kesinlikle acemiler tarafından değil."

Raelynn bir elini ahırın parmaklıkları arasından uzatırken, "Çok güzel," diye cevap verdi.

Kısarak homurdandı ve hemen geri çekildi ama Raelynn'in yavaş ve ikna edici sesi onu cesaretlendirince hayvan güzel başını savurdu ve temkinli adımlarla ilerledi, belli ki meraklıydı. Ariadne kıpırdamadan durup gözlerini kırıştırırken Raelynn yumuşak bir sesle mırıldanarak kadifemsi burnunu okşadı

Büyük gözleri, ilginin ve yatıştırıcı ses tonunun tadını çıkarıyordu. "Keşke sana verecek bir elmam olsaydı, Ariadne, ama bugün sana binmeme izin verersen, döndükten sonra sana bir tane getireceğime söz veriyorum. Bunu ister miydiniz?"

Uzatılan avuç içine üfleyen kısarak, zarif boynunu dikleştirdi ve Raelynn'in kahkahasını çekerek usulca mırıldandı. İlerleme kaydettiğinden memnun olan Kocasının yaklaştığını fark ettiğinde bile atını okşamaya devam etti.

"Bence Ariadne'ye binmemelisin," diye açıkladı ölçülü bir dikkatle. "Çok sinirli ve güvenilmez biri. Çok basit, madam, incinmenizi istemiyorum."

"Ailemin talihi bu kadar değişmeden önce ata binmek en büyük zevklerimden biriydi Jeffrey. Sadece evimizi ve tüm mal varlığımızı kaybetmekle kalmadık, atlarımızın kralın seyisleri tarafından götürülmesini de izlemek zorunda kaldık. Bize, iddiaları doğrulandıktan sonra babama karşı ihanet kanıtı getiren adamlara verileceği söylendi. Ne yazık ki yargılanmadan önce öldü, ve kendisine yönelik suçlamaların devam etmesine izin verildi."

Jeff, Ariadne gibi muhteşem bir hayvanın sıkıntılı bir ruhu nasıl yatıştırabileceğini ve geçmişteki acıları nasıl iyileştirebileceğini çok iyi anlıyordu. Teselli edercesine bir kolunu karısının omuzlarına doladı ve onu yanına çekti. "Belki Ariadne daha iyi bir binek olur

birkaç ay daha çalıştıktan sonra sizin için.
Güvenilmeden önce biraz terbiye öğrenmesi gerekiyor."

Raelynn yalvarırcasına ona baktı. "Ama bugün biz ata binerken onu çalıştıramaz mıyım?"

"İhtiyacı olan tüm egzersizi yapacak hanımefendi, ama en azından uslu durmaya başlayana kadar eğitmenlerle birlikte. Sizin için uygun olup olmadığına daha sonra karar verebiliriz."

"Ama şu anda bana çok uygun görünüyor," diye kandırdı Raelynn. "Bana yeterince kolay geldi ve oldukça nazik görünüyor."

"Yine de hanımefendi, kararımın arkasında durmalıyım. Atılmanızı, hatta belki de ciddi şekilde yaralanmanızı göze alamam. Benim için çok değerlisiniz."

Raelynn ne kadar yalvarırsa yalvarsın kocasının fikrini değiştireceğinden şüpheliydi. Kısrağı ondan çok daha iyi tanıyordu ve bu şartlar altında doğru olduğunu düşündüğü şeyi yaptığı için ona saygı duymak zorundaydı. hayal kırıklığına uğrayabilirdi. Ne de olsa evlendiği kişi zayıf iradeli biri değildi. Hayatı boyunca tesadüfen tanıdığı erkeklerden çok daha düşünceli ve kibardı, ancak ihtiyatlı olduğunu düşündüğünde isteğini reddetmekte hiç de isteksiz değildi.

Henüz Jeffrey'nin fikrini sormadığını fark eden Raelynn, kapüşonunun siperliğinin altından ona bakarken dudaklarının kenarları çapkınca yukarı doğru kıvrıldı. "Peki hangi ata binmemi önerirsin Jeffrey?"

Gülümsedi, yalvarışlarına boyun eğmeyi reddettiği için kızın sinirlenmemiş olması onu rahatlatmıştı. "Aklımda güzel bir-

Bölgede yapacağınız ilk turunuzda keyif alacağınızdan eminim."

Jeff başını kaldırarak O'Malley'e işaret etti. "Stargazer'ı Bayan Heather geldiğinde kullandığı yan eyerle eyerle."

İrlandalı, "Hemen yapacağım, efendim," diye cevap verdi ve işverenin emrini yerine getirmek için koşuşturmaya başladı.

Birkaç dakika sonra, O'Malley sağdaki son ahırdan uzun boylu, yakışıklı bir doru atı çıkarırken Raelynn büyük bir keyifle nefesini tuttu. Raelynn daha önce hiç bu kadar yakışıklı bir iğdiş gördüğünü hatırlamıyordu. Çarpıcıydı. Boynu harika bir şekilde kemerli, kulakları küçük ve içe dönük, başı ve iri gözleri görünüşte kusursuzdu. Ama en iyisi bu değildi, çünkü hayvan gösterişli, yüksek adımlı bir yürüyüşle kalçalarını kaldırarak koridorda kelimenin tam anlamıyla yanlamasına dans ediyor gibiydi.

"Oh, Jeffrey, o muhteşem!"

"Ondan hoşlanabileceğini düşündüm. Yürüyüşünde çok fazla hareket var, ama akli başında ve Heather'a karşı çok nazik."

"Brutus'un eyerlenmesini ister misiniz, efendim?" diye sordu yaşlı adam.

"O canavara buradan cehenneme kadar sövüp saymak yerine bugün karımla gezintinin tadını çıkarmak istiyorum, O'Malley. Majestic'i benim için eyerle lütfen."

Sıska adam sırttı ve hızlı bir selamla alnına dokundu. "Hemen efendim."

Kısa bir süre sonra Jeff, Raelynn'i Stargazer'ın arkasına kaldırdı ve ardından kendisi için hazırlanmış olan yakışıklı aygıra bindi. Ahırdan uzaklaştılar ama evin yakınında bekleyen Cora'yı görünce

Bir sepet ve kollarına asılı eski bir pamuklu yorganla atlarını dizginleyerek hizmetçinin yanında durdular.

Siyah kadın efendisine sırttı. "Bir yerlerde piknik yapmayı kabul edeceğinizi düşündüm, Mistah Jeffery, bu yüzden bu çantayı limonlu kek, kızarmış tavuk, mısır böreği ve benzeri şeylerle doldurdum. Hatta biraz da Eğer susarsan mantar sürahide soğutulmuş limonata. Belki bugün değişiklik olsun diye serin bile kalabilir." Cora etrafına bakındı ve derin bir nefes aldı. o gün. "İşten izin almak için güzel bir gün seçmişsiniz, Mistah Jeffrey. Son zamanlarda kendine dinlenmek için pek fazla zaman ayırmadın, bu yüzden pikniğin tadını çıkarmak için biraz izin almayı hak ettiğini düşündüm."

Jeff atından inerken kıkırdarak, "Cora, sen bir rüyasın," dedi. Eşyaları Cora'dan alarak Raelynn'in eyerinin arkasına sabitledi ve tekrar aygırın üzerine çıktı.

Majestic'i zıplayan kısrağın yanında dizginleyen Jeff, karısını ana evin arazisine en yakın ekinlerin yanından geçirerek pamuk hasadı yapılan bitkileri görmesini sağladı. Kozalar hâlâ yeşildi ama Jeff atından inip bir tanesini açtı ve içindekileri görmesine izin verdi. İçinde Önümüzdeki haftalarda pamuk olgunlaşacak, kozalar açılacak ve tarla işçileri beyaz tüyleri keskin yuvalarından koparmaya gönderilecekti; kozalar neredeyse her parmağa battığında ve kavurucu güneş sırtlarına vurduğunda kolay bir iş değildi.

Çift pirinç tarlalarına doğru ilerledi ve Raelynn orada dönümlerce arazinin suyla dolduğunu ve bol miktarda ürün elde etmek için gerekli koşulları ve besin maddelerini oluşturduğunu gördü. Oradan da dolambaçlı bir yol boyunca ilerlediler, küçük bir sığır sürüsünün otladığı bir tarlaya bakıyordu.

Ve yakınlarda, mısır saplarının bir insandan daha uzun olduğu başka bir yer. Birkaç saat daha at sürdüler ve ağaçlık bir çalılıktan geçtikten sonra nihayet güneşin aydınlattığı bir derenin kenarındaki bir tepeciğe hakim olan canlı bir meşenin yanında durdular. Ağacın genişçe yayılan, zarifçe sarkan dalları sadece bölgeye bolca gölge sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda ağacın etrafında koruyucu bir perde oluşturunuyordu.

Jeff aşağı doğru savruldu ve Raelynn'i sırtından almak için atın arkasından dolandı. Karısını kollarının arasında sıkıca tutarak, ayrılan dudakları karısının dudaklarına yapışana kadar vücudunun uzunluğundan aşağı kaymasına izin verdi. Uzun bir an boyunca onu hiç çekinmeden öptü ve sonunda rahatlayıp

Raelynn'i ayağa kaldırmak için, tek başına durmayı reddetti. Hülyalı hülyalı iç çekerek ona yaslandı, bir bez bebek kadar zayıf görünüyordu. Jeff tek mantıklı şeyi yaptı ve onu omzuna yatırdı, onu okşarken kıkırdamalara neden oldu. elbisesinin kumaşının arasından sırtını okşadı. Yorganı ve sepeti sabitleyen bağları çözdüğünde, boştaki kolunu altlarından geçirdi ve dirseğinin kıvrımında topladı.

Yüklerini geniş gölgeliklerin altındaki bir noktaya götürerek Jeff deri keseleri yere indirdikten sonra yorganı savurdu ve en azından Raelynn'i tutarken yapabildiği kadarıyla yorganı yaydı. Kıvrılmış ve buruşmuş köşeleri ayaklarının ucuyla tekmeleyerek düzleştirdi ve sonra öne eğilerek kıkırdayan karısını yorganın üzerine yatırdı. Gözleri ıslık ıslık parlayarak ona gülümsedi ve bir öneriyle yaklaştı. "'Burası yatak için mükemmel bir yer.

Bir yorgan üzerinde spor yapmak, sence de öyle değil mi tatlım?"

"Gerçekten de öyle görünüyor," diye kabul etti Raelynn nazlı nazlı gülümseyerek. Açılan ağız alçalarak neredeyse onunkini kapattı ve ekledi: "Yemek harika kokuyor. Şimdi yiyelim mi? Açlıktan ölüyorum."

Jeff sahte bir öfkeyle homurdandı. "Siz, hanımefendi, kesinlikle bir şeytansınız."

Adam topuklarının üzerinde geriye doğru oturduğunda, kadın hemen onu takip etti ve dizlerinin üzerinde doğrulup ona öyle bir öpücük verdi ki hayal gücünü körükledi, onu tekrar kendisine götürmek için uzanmaya teşvik etti, ama Raelynn yaramaz bir kahkaha atarak kıpırdandı. Alt dudağını dişlerinin arasında tutarak, başlığını çıkarıp bir kenara atarken keyifle parlayan gözlerle ona baktı. Sonra da Hemen sırtını döndü ve sepeti açmaya başladı.

"Seni küçük baş belası," diye suçladı Jeff, kalçasını çimdiklemek için uzanırken.

"Ah!" diye bağırdı ve abartılı bir surat ifadesi takındı. "Beni yaraladın."

"Bir bakayım," diye ısrar etti ve kadının eteklerini kaldırmaya çalıştı. Parmak eklemlerine inen bir şaplak, ondan derin bir kıkırdamadan başka bir şey getirmedi. Bu onun cesaretini pek kırmadı. Uzanarak karısını kucağına çekti ve yuvarlak bir göğsünü avuçladı sahiplenici bir şekilde. "Artık sen varsın cadaloz ve bu sefer kaçamayacaksın."

Raelynn başını uygun bir şekilde yana eğdi ve adam boynunu ısırp parmaklarını elbisesinin altında gerginleşene kadar bir meme ucunda gezdirirken yüce bir zevkle gözlerini kapattı. Uсталıkla giysisinin arkasındaki bağlayıcıları açtı ve başının üzerinden çekmeye başladı.

"Peki ya yemek?" diye titreyen bir iç çekişle nefes alırken, adamın elleri belinden yukarıya doğru kayarak şişen tümsekler.

"Sonra yeriz," diye fısıldadı kulağının dibinde, geceliğinin önünden aşağı doğru uzanan minik düğmeleri açarken. İç çamaşırları elbisesinin yolunu izleyerek ellerinin engellenmeden dolaşmasına izin verdi. Sudan yansıyan parlak, ışıltılı ışık parıltılarında çıplak göğüsleri görünüyordu. Koyu bronz parmaklarının altında alışılmadık derecede solgundu, tıpkı o sabah erken saatlerde olduğu gibi, yine de onun ilgisine kolayca ısındılar. Elleri aşağıya doğru indikçe daha da cesurlaşıyor, kız kendini onun kaprisine coşkulu bir huşu içinde teslim ederken nefesini zevkli soluklarla kesiyordu.

Sonunda başka şeylerin tadını çıkarmaya başladılar. Cora eşyalarını toplamıştı ve bir süre sonra yakındaki dere Jeff de Raelynn'i oraya götürdü. Doğdukları günkü gibi çırılçıplak yaklaşmışlardı ama Jeff bu konuda Raelynn'den çok daha rahattı. Raelynn daha önce hiç yatak odasının kapısından bu halde geçmemişti. Daha önce çıplaktı ve dereyi çevreleyen açık alanlara girme konusunda çekingendi. Yine de Jeff yüzerek ondan uzaklaşıp onu kıyıya yakın bir yerde güvenli bir şekilde bıraktığında, daha derin sulara doğru ilerledi.

"Gel aşkım," diye seslendi derenin ortasından. "Burada su çok güzel."

"Yüzme bilmiyorum," diye itiraf etti, bırakın su dolu bir havuzda çıplak olmayı, açık havada kıyafetsiz olmayı bile hayal etmemişti.

Jeff'in dudakları şeytani bir sırıtışla kıvrıldı. "Sanırım seni derinlere atmam ve suya ne kadar çabuk ayak basabileceğini görmem gerekecek."

"Buna cüret edemezsin!" diye soluk soluğa bağırdı ve adamın gözlerindeki hilekâr parıltıyı görünce hızla kıyıya döndü. ona güvenmeye istekliydi. Ani bir sıkıntıyla ciyakladı.

hızla ona doğru yüzdüğünü duydu ve korkularını doğrulamak için arkasına baktı. Adam kesinlikle onun suda ilerleyebileceğinden çok daha hızlı yaklaşıyordu. Gittikçe artan bir endişe içinde, kuru karaya ulaşma çabalarını yeniledi; dehşet içinde şimdi bir okyanus boyu uzakta görünüyordu.

Birden Jeff'in kolu onun beline dolandı ve o da Uzun, kaslı bir bedene doğru sürüklenen kız, kuşatıcı bir kol tarafından rahatça hapsedildi. Adamın kalçaları ve uylukları kadının kalçaları için bir sandalye oluştururken, serbest eli vücudunun baştan çıkarıcı kıvrımlarında gezindi. "Şimdi sen varsın, fahişe."

Raelynn neredeyse çılgına dönmüştü. "Lütfen Jeffrey, beni derin sulara atma. Kesinlikle batarım ve bütün hizmetçiler beni saçlarımla gördüklerinde ne düşünürler? Kulaklarımın etrafında ıslak ıslak sallanan? Şüphelenecekleri kesin."

"Asla korkma aşkım," diye nefes alarak kulağını ısırıldı. "Sadece sana bir süre daha sarılmak istiyorum. Seni güneşin tüm ışıkları altında çırlıçıplak görmek pek sık başıma gelmiyor."

Raelynn rahatlamış bir şekilde gülerek dirseğini onun kaburgalarına sapladı. "Canavar! Gerçekten istediğin şey beni görmektir. panik."

"Evet, suda koşmaya çalışırken göğüslerinin zıplamasını seviyorum," diye kıkırdayarak alay etti. "Ama ben gerçekten sana yüzmeyi öğretmek istiyorum...."

Endişeyle kaskatı kesildi. "Jeffrey Birmingham, eğer beni içeri atarsan seni asla affetmem."

"Öyle bir niyetim yok, madam. Sadece arkanıza yaslanın ve Kollarımın güvenliği," diye ikna etti. "Gitmene izin vermeyeceğim"

sırt üstü nasıl yüzüleceğini biliyorsun. Sonra sana yüzmeyi öğretmeye çalışacağım."

"Saçlarım ıslanacak," diye yüksek sesle endişelendi.

"Kimse bakmıyorken gizlice eve gireriz."

Rahatlayarak başını adamın omzuna yasladı. "İstediğiniz zaman çok sinsi olabiliyorsunuz, efendim."

"Seni istediğimde, aşkım, düpedüz sinsi olabilirim," diye nefes aldı, kulağını ısırarak.

Temkinli bir şekilde kendini onun destekleyici kollarına bıraktı.

ve suyun yüzeyinde süzülürken onu tutmasına izin verdi. Jeff'in sırtışı giderek daha şehvet dolu bir hal aldı. manzaraları inceledi. Daha önce hiç böyle bir yer görmemişti. nefis bir manzara, iki olgun kavun ve parlak bir güneşin altında sakin bir denizde yüzen kırmızımsı çalılardan oluşan bir ada. Şimdiye kadar, bu tür sahneler burnunun dibinde değil, sadece rüyalarında canlanmıştı. Ancak bu, yaşamı boyunca kendi yarattığı birkaç fanteziye kapılmadığı anlamına gelmiyordu.

Raelynn'in yardım almadan suda kulaç atmaya başlaması uzun sürmedi. Jeff, en azından açık teninin pembemsi bir renk aldığını fark edene kadar, güvenlik için yakınında durdu. Sonra da endişeli bir telaşla ona doğru koşmaya başladı.

"Sizi giydirsek iyi olacak hanımefendi, yoksa acıdan inleyeceksiniz. Umarım çok geç değildir."

"Bir araba çağırın," diye inledi Raelynn, sudan çıkarken demir bantlarla ağırlaştırılmış hissediyordu. "Bir ay boyunca tekrar eyere çıkabileceğimi sanmıyorum. Benim Arka taraf kesinlikle taşa dönmüş gibi hissediyor."

Jeff onu kollarının arasına aldı. "Arabaya gerek yok, madam. Size biraz yastık sağlamak için yorganı önüme sereceğim ve sizi Stargazer'ın sırtında eve götüreceğim."

Raelynn alnını onun yanağına bastırırken memnuniyetle gülümsedi. "Ne zaman isterseniz bana katılabilirsiniz efendim."

"Söz mü?" "Söz

veriyorum."

Eve vardıklarında Raelynn çoktan yüzünü buruşturmaya başlamıştı ama bu güneşin etkisinden değil, yan eyerde geçirdiği saatlerden kaynaklanıyordu. Yıkanmasına yardım etmesi için Tizzy'yi çağırmayı reddetti ve kız sorununun farkına vardığında yaşayacağı utancı hayal etti. Hiç şüphesiz, her yeri normal açık renginin ötesinde renklenmişti. Bu yüzden ona yardım etmesi için Jeff'e güvendi. Jeff bunu şefkatle yaptı; önce onu ılık suyla yıkadı, cildine yatıştırıcı bir merhem sürdü ve ardından masaj yaptı. Ağrıyan kaslar ve morarmış arka kısım.

"Sanırım bu seni Pazar günkü partiye götüremeyeceğim anlamına geliyor," diye yüksek sesle düşündü. sırtına serinletici bir merhem sürdü. Bir savaş verdi kahkahasını bastırdı. "O zamana kadar, kahverengi tenli bir Mohikan ya da belki de bir kurbağa olarak geçebilmelisin. ortaya çıkması kaçınılmaz olan çiller. Bir zamanlar kusursuz olan cildinizin artık eskisi gibi olmayacağı gerçeğini kabullenmelisiniz."

Jeff kendini daha fazla tutamadı ve kahkahası sanki kendi iradesiyle patladı ve Raelynn'in omzunun üzerinden bir bakış fırlatmasına neden oldu. "Jeffrey Birmingham, içinde bulunduğum durumdan dolayı utanç içinde olmama rağmen tüm bunları hafife alıyorsun. Ne ayakta durabiliyorum, ne oturabiliyorum, ne de yatabiliyorum.

makul bir rahatlık ile aşağı ve henüz
Daha önce hiç bu kadar komik bir şey görmemişsiniz gibi
kahkahalarla gülüyorsunuz. İnanın bana efendim, eğer
aklım başımda olsaydı, bir yolunu bulup sizin odanızdan
ayrılır ve kendi odamda inzivaya çekilirdim."

"Tüylerini dök, benim güzel güvercinim," diye kandırdı,
yanağına sokulmak için yanına eğildi. "Rengin ne olursa
olsun ya da ne kadar benekli olursan ol seni yine de
seveceğim."

Bunun üzerine Raelynn bir yastık kaptı ve tüm gücüyle,
neşeyle geriye doğru tökezleyen kocasının sırttan yüzüne
doğru savurdu. Kendi eğlencesini özenle dizginlemeye
çalıştıysa da, kocası da en az onun kadar gülmeye
başlayıncaya kadar eğlencesi kaçtı. Ev daha önce hiç bu
kadar neşeyle çınlamamıştı ama Jeff önümüzdeki aylarda ve
yıllarda bu neşenin kalplerini ve zihinlerini daha da
besleyeceğini umuyor ve bekliyordu.

ÇOK GURURLU BİR JEFFREY BIRMINGHAM

güzel giyimli karısını kilisenin kapısından geçirip Heather, Brandon ve üç yaşındaki oğulları Beau'nun çoktan oturmuş olduğu sıraya soktu. Küçük çocuk amcasını görünce geniş bir sırıtışa büründü ve Yaşlı adamın kucağına tırmanmak için aceleyle annesinin ve Raelynn'in etrafından hızla dolandı.

"Jeff Amca, kurbağamı görmek ister misin?" diye fısıldadı genç çocuk, küçük elini keten ceketinin cebine sokarken mavi gözleri kendi yüzünün üstündeki yüzü tanıyordu. "Onu annemin göremeyeceği bir yere sakladım."

Bir elini çocuğun sırtına koyan Jeff, öne doğru eğildi ve yüz ifadesi büyüyen baldızına sırtıttı Neler olup bittiğini anlamaya çalıştıkça kafası daha da karışıyordu. Kayınbiraderinin gözlerindeki o özel parıltıyı çok iyi tanıyordu; bunu defalarca görmüştü. Hiç şüphesi yoktu ki bir fesatlık söz konusuydu.

Bir sonraki anda, oğlu amcasının burnunun dibine bir kurbağa iterken safir mavisi gözleri dehşetle açıldı. Daha da kötüsü, kurbağa oldukça yüksek sesle vıraklayarak tüm cemaatin dikkatini çekti. Twitter kahkahaları Eğlenen bir merakla arkasından ne geleceğini görmek için boyunlarını büken izleyicilerden hızla bir ses yükseldi.

Müdahale edilmesi gerektiğini anlayan Heather, çocuk doğurma halini gizlemek için dantel şalını hemen yeniden düzeltti ve kendini ayağa kaldırmaya çalıştı.

Brandon artık durumun farkına varmıştı ve karısının koluna kocaman bir el koyarak onu nazikçe sıraya geri çağırdı. "Boş ver aşkım," diye yumuşak bir kıkırdamayla yatıştırdı. "Kurbağa ve oğlumuzla ben ilgilenirim."

Brandon ön sıralara doğru ilerledikten sonra Kardeşinin çocukla birlikte oturduğu bankın ucuna yaklaştı. Jeff'in kulağına eğilerek fısıldadı: "Bu meseleyi senin halletmene izin vermeliyim, çünkü muhtemelen sana ihtiyacın olacak. çok da uzak olmayan bir gelecekte."

"Önce benim örnek olarak eğitilmem gerekmez mi?" Jeff sordu
Diğeri Beau'yu kucağından kaldırırken sırtarak mırıldandı. "Sana hak veriyorum, öğrenecek çok şey var ama şimdiye kadar bir uzman olmalıydın."

Brandon ona sırtıttı. "Eğer bir sonraki kız olursa yeniden öğrenmeye başlamak zorunda kalıyorlar. Hatti, erkek ve kız çocuklarının gece ve gündüz kadar farklı olduğuna yemin ediyor."

Jeff düşünceli bir şekilde dudaklarını büzerek başını salladı. "Bunu bilmek güzel. Doğumda erkekle dişiye ayırt edemeseydik bunun yaratacağı karmaşayı bir düşünün. Hayat Bundan sonrası kesinlikle sıkıcı olacak."

"Sevgili kardeşim, anatomimizdeki farklılıklardan bahsetmiyordum," diye düzeltti Brandon acı dolu bir sırıtışla. "Ben huylarımızdan bahsediyordum."

Genç olan işaret parmağını ikisi arasında ileri geri salladı. "Aramızdaki farktan mı bahsediyorsun? kişilikler?"

Brandon abartılı bir iç geçirdi. "Sana hiç ne kadar sinir bozucu olabileceğini söyleyen oldu mu?"

"Aslına bakarsanız, düzenli olarak yaptınız."

"Belli ki benim şikayetlerim senin o sert kafana hiç yerleşmemiş," diye takıldı yaşlı adam.

Jeff muzipçe sırıttı. "Benimkinden mi bahsediyorsun?"

"Başka kimin, Wart?"

Çocuğun inatçı tutuşuyla koridor boyunca vıraklayan kurbağa, olanlardan haberdar olan neredeyse herkesin alkışlarını ve komik kahkahalarını çekti.

Raelynn bir mendilin arkasından kıkırdadı ve sadece gülümseyip başını sallayabilen Heather'a baktı.

Düzen sağlandıktan sonra ayin başladı ve Rahip Parsons etkilenmemiş görünmek için çaba sarf etti. Boğazını temizledi ve sessizlik hakim olana kadar etrafına baktı. "Şimdi bir ilahi söyleyeceğiz," diye sakın bir ses tonuyla duyurdu, "ama söylemeden önce, şarkı söylemek için çaba sarf eden kişinin kendini tutmasını öneririm, böylece geri kalanımız şarkıdan biraz keyif alabilir. Korkarım sesi yaşlı bir kurbağa gibi çıktı."

Brandon neşeli bir şekilde "Amin!" diye mırıldanırken kiliseyi kahkahalar doldurdu.

Vaaz bittikten ve cemaat dağıldıktan sonra halk dışarıda toplanmaya başladı. Yaşlı Bayan Abegail Clark avluya doğru ilerledi.

öncelikle baston olarak kullandığı uzun şemsiyesinin yardımıyla.

"Jeffrey Birmingham," diye seslendi onun dikkatini çekerek, "güzel gelinini evime getirmediğin ve bizi tanıştırmadığın için sana çok kızgınım. Ben de beni sevdiğini sanıyordum."

"Evet, aşkım, evet!" Şapkasını çıkardı ve ölümsüz bir gerçeğe yemin edercesine kalbinin üzerine yerleştirdi. "Sen gözlerimin ışığı, kalbimin besleyici sıcaklığısın."

"Fiddledeedee, seni genç zıpır!" diye kıkırdayarak karşılık verdi ve Raelynn'i işaret etmek için bastonunun ucunu kaldırdı. "Şimdi sana daha fazla kızmadan önce bizi tanıştır."

Jeff cesur bir tavırla onu kibarca selamladı ve bu onuru yerine getirdi. "Leydim, sevgili eşim Raelynn'i size ve duyma mesafesindeki herkese takdim edebilir miyim?" Karşısında duran

ve onun ince elini tutarken gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Aşkım, bu alıngan dul kadın Abegail Clark, eski bir aile dostumuz. Annem Catherine henüz hayattayken onu evlat edinmişti."

Raelynn yaşlı kadının önünde zarif bir reverans yaptı. "Memnun oldum, madam."

"Hayır kızım, o zevk bana ait," diye güvence verdi yaşlı adam ona.

Nazikçe. "Bu genç yiğidin eş olarak kimi seçeceğini görmek için birkaç yıldır bekliyordum ve geldiğinden beri karşılaştığın zorluklarla ilgili söylentiler duymuş olsam da, onları inanılmaz derecede iyi atlattığın ve onlar için daha kötü olmadığını açık. Size iyi dileklerimi sunabilir miyim? Carolinas'a hoş geldin canım ve Tanrı'nın seni koruması, uzun ve verimli bir yaşam boyunca güvende ve mutlu tutması dileğiyle."

İnisiyatifi ele alan Raelynn bir adım öne çıktı ve yanağını nazikçe kırışmış olan yanağına bastırdı

Yıllar boyunca. "Teşekkür ederim, Bayan Clark. Umarım beklentilerinize layık olduğumu kanıtlarım."

Bayan Clark gözlerinde biriken yaşları aceleyle kırptırdı ve boğazını temizledikten sonra etrafına bakındığında kendini Birmingham'ların ortasında buldu. Hevesle elini Heather'a uzattı ve genç kadını hızla öne doğru çekti. "Seni görmek çok güzel çocuğum. Buraya son gelişinden bu yana birkaç hafta geçti. Ben de
Şu anda taşıdığınız çocukla ilgili bazı zorluklar yaşıyor olabileceğinizden korkuyorum. İyi misiniz?"

"Oh, evet, elbette, Bayan Clark," diye Heather onu rahatlattı, ıslıl ıslıl gülümsüyordu. "Beau'nun geçen hafta hafif bir ateşi vardı, hepsi bu ve tabii ki bir hafta önceki kargaşayı duydunuz."

"Bay Fridrich demek istiyorsunuz." Yaşlı kadın tiksintiyle dilini şaklattı. "O tam bir vahşi."

"Onun sayesinde, herkes sağ salim evine dönene kadar hiçbirimiz uyuyamadık. Çile sona erdiğinde, biz gözlerimizi zorlukla açık tutabildik." Heather yakışıklı kocasına muzip bir bakış attı. "Eğer Brandon horlamaya başlasaydı Peder Parsons kesinlikle boğa kurbağalarının kiliseyi istila ettiğini düşünürdü.
hizmet."

Kocasının çenesi, akli başından gitmiş birini taklit edercesine hemen aşağı indi ve ailesi ile arkadaşlarının kahkahalarına neden oldu. "Madam, protesto ediyorum. Siz beni haksız yere suçlamayın. Ben horlamam."

Heather sahte bir inançsızlıkla gözlerini devirdi ve Bayan Clark'ın önünde elini kaldırarak başparmağıyla işaret parmağını yavaşça birleştirerek bir derece ölçtü. Brandon yaklaşırken sahte bir korkuyla irkildi, ama hemen patladı

Kolunu kızın omuzlarına doladı ve bir hırıltıyla kızın ince ensesinden bir ısırık almakla tehdit etti, izleyenleri gülmekten kırıp geçirdi.

"Jeff Amca," dedi Beau, başını iyice arkaya yaslayarak ve gözlerini kısarak uzun boylu adama baktı. "Başka bir kurbağa yakalamama yardım eder misin? Babam kiliseye geri dönebilmem için diğerini serbest bıraktırdı."

Jeff şapkasını Raelynn'e uzattı ve eğilerek genci kollarının arasına aldı. "Belki baban seni buraya getirir ve evimin yakınındaki gölette bir tane aramana izin verir. Orada onlardan bolca yakalayabilirsiniz, ama onları bir daha kiliseye getirmeyeceğinize dair bana söz vermelisiniz. Göletleri ve açık havayı severler ve onları tutmak için en iyi yer de burasıdır."

"Ama orada benden yol alacaklar."

"Ne zaman istersen bir tane daha yakalamak zor olmaz. Söz mü?"

Çocuk hüznü, siyah kirpikli mavi gözlerini amcasına kaldırdı. "Sanırım öyle, Jeff Amca."

Ani bir farkındalık Jeff'in aklına geldi ve biraz da şaşkınlıkla çocuğun başının arkasına bakarak kardeşinin dikkatini çekti. "Beau'nun gözleri mavi! Ama ben onları . . ."

"Yeşil mi?" Heather, kelimeyi onun ağzından çalarak sordu. Heather güldü ve başını hafifçe çevirerek şapkasının kenarından Jeff'e baktı. "Üç yıldan fazladır maviler. Ben de senin şimdiye kadar fark etmişsinizdir."

"Ama yeşildiler, değil mi?"

Brandon sırtarak çenesini uzattı ve çekici karısını işaret etti. "Yemin ederim perilerle konuştu ve Beau'nun gözlerinin rengini değiştirmeleri için onları ikna etti. Eğer memnun kaldıysanız Görünüşüne bakılırsa, numaralarına dikkat etsen iyi olur. Bir bakmışsın seninkini de maviye çevirmiş."

Heather, Jeff'le yüzleşirken memnuniyetle sırttı. "Kardeşine renk konusunda yanıldığını söylemeye cesaret edemezdim." Brandon burnunu kırıştırdı ve şakacı bir şekilde yüzünü buruşturdu. huysuz bir boğa gibi homurdandı. "Gerçek şu ki, bebeklerin gözleri ilk yıl içinde bir şekilde değişir. Bizim yeşil sandığımız gözleri meğer maviymiş."

Birmingham'lar ve Abegail Clark, Heather'ın basit mantığına içten bir eğlenceyle güldüler. Etrafını saran neşeli yüzlere bakarken kız gibi omuz silkti. Brandon'ın neredeyse tüm cemaatin gözü önünde durdukları gerçeğini göz ardı etmesine neden olan şey, kızın takındığı kıskırtıcı küçük sırtıştı. Onu yanına çekerek aniden açılan ağzına bir öpücük kondurdu.

Aceleyle geri çekilen Heather, normalde boncuk gözlü birkaç spinsters'ın şimdi şaşkınlıkla aval aval baktığını bulmak için biraz utanç içinde etrafa baktı. "Brandon, insanlar izliyor. Terbiyeli ol."

Yine de Brandon yaşlı hizmetçilerin üçlüsüne doğru bir gülümseme gönderip onu omuzlarından tutarak geri çektiğinde, kadın sırtarak Brandon'a yaslandı neredeyse göz kamaştırıcıydı. Onun bu uyumu üç izleyicinin kaşlarını kaldırmasına ve birbirlerine bilerek bakmalarına neden oldu.

Raelynn'e gelince, kayınvalidesi ve kayınpederi arasındaki sevgi gösterisini oldukça ferahlatıcı bulmuş ve elini uzatmaya karar vermişti.

Jeff'e sevgi dolu bir gülümseme gönderdi. Jeff'in gözleri Jeff'in gözlerini ararken hiçbir şey konuşulmadı ama sorsaydı, Jeff onun ötesinde açıklamalar bulacaktı. yetenek. Sadece Birmingham klanının bir parçası olduğu için mutluydu.

∞ Raelynn'in balo elbisesi için son provanın yapılması planlandığında EYLÜL AYININ SONLARIYDI. Nell'in Farrell'in dükkânında çalışacağını ve şüphesiz yeni oğlunun da yakınlarda olacağını bilen Jeff, genç terzi ile karısı arasında bir çatışma çıkmasını önlemek için elinden gelen her türlü önlemi aldı. Böylece, yapabileceği tek şeyi yaptı. Bu şartlar altında bir beyefendinin yapabileceği en mantıklı şey, Raelynn'e dükkâna kadar eşlik etmek için zaman ayırmaktı. Thaddeus'un onu götürmesini istedi. Vardıklarında, o Nell'in ayak işlerini yapmak için izin istediğini öğrendiğinde çok rahatladı. Tek umudu Nell'in bölgeyi temelli terk etmeye karar verdi. Bu fikir onu ne kadar üzmüş olursa olsun, onu bir daha asla görmek istemedi.

Erkeklerin prova odalarına girmesine izin verilmiyordu, bu da Jeff'in Raelynn'in yeniden ortaya çıkmasını beklerken neredeyse canının sıkılmasına neden oluyordu. Sonbahar sezonu için Raelynn'e bir gardırop dolusu kıyafet ve diğer aksesuarlar sipariş edilmişti ve Jeff, özellikle de kendisi binadaki tek erkek müşteri gibi görünüyordu. Raelynn pırıltılı balo elbisesini giymiş olarak dışarı çıktığında kesinlikle şaşırmış ve rahatlamıştı. Hayranlık duygusuyla izlerken, kız odanın içinde süzülerek Elizabeth'in onu yönlendirdiği aynaya doğru gidiyor gibiydi.

"Ağzını kapat," dedi Farrell sırtarak Jeff'in yanına gelirken. "Ve Tanrı aşkına, adamım, kaldır

Çenen."

"Çok güzel!" Jeff nefes aldı, gözleri kızın boyunda gezinirken sersemlemiş gibiydi.

"Elbette," diye cevap verdi modacı ve gururla yakasındaki tırnaklarını parlattı. "Bunu ben tasarladım."

Jeff arkadaşına yan gözle bakarken kaşlarını kaldırdı. "Karımı kastetmişim, Süslü Adam."

Farrell kayıtsızca omuz silkti, etkilenmiş soğukkanlılığını hiç kaybetmedi. "Bu onun için de geçerli elbette. Aslında hangisinin daha güzel olduğunu söylemek zor. Yine de, karınızın güzelliği kesinlikle benim yaratımımınla büyüdü. Kefeni tamamlayacak türden bir formu var. Uzun, ince ve bir rüya gibi hareket ediyor."

Jeff, "Salyalarını akıtmayı kes," diye uyardı ve adamın yüzündeki ifadeyi yalanlarcasına öfkeli bir bakış fırlattı. Gözlerinde pırıltı. "Onun için konuşuldu."

"Evet, son birkaç haftadır kendime bu gerçeği hatırlatmaya çalışıyorum ve tavsiyenize uymam gerektiğine karar verdim. "

"Ne tavsiyesi bu, söyler misiniz?"

"Elizabeth'e balonuzda eşlik edeceğim." Jeff'in yüzünde beliren sırıtışı görmek için ona ters ters baktı. "Sakıncası var mı?"

"Lanetleneyeğim!"

"Bu durumda, belki de yapmamalıyım," diye cevap verdi Farrell, yakışıklı koltuğunu düzeltirken boynunu yakasının üzerine uzatarak

özel dikim frak. "Cehenneme atılmanı ya da buna benzer bir şey yapmanı istemem Jeffrey."

Yeşil gözleri alaycı bir mizahla dans ediyordu. "Çok geciktin dostum, ama sonunda o eski kafanı kullandığını duymak beni rahatlattı. Bir işe yarayacağını düşünmüştüm. Sadece şu ana kadar tam olarak ne olduğunu bilmiyordum."

Modacı boğazını temizledi, bazı itiraflarda bulunmaktan çekiniyordu. "Aslında Elizabeth'i dışarı çıkardım. Son geldiğinden beri bir iki kez yemeğe çıktık Jeffrey. İş için tabii ki. Geçmişte yaşadığımız zorlukları düşününce, bu bahane ona beni kabul ettirmenin en iyi yolu gibi geldi. Davetiyeler." Kumaşçı kaşlarını yukarı doğru kaldırarak geçmişten gelen bir şaşkınlığı açığa vurdu.

"Beklemediğim şey

Bazı erkeklerin, o benimleyken onu açıkça süzme cüretini göstermeleriyle yüzleştim. İnan bana Jeffrey, gıdılarından akan olağan köpükten daha fazlasını gördüm, bu arada yumruk atma arzum giderek arttı."

"Yani yetenekli asistanınızın çalınması ve karasevdalı bir hain tarafından mihraba götürülmesi tehdidini mi gördünüz?" Jeff gözlerinde parlayan eğlenceyle dürttü.

Farrell alınganlık göstererek bir parmağını ensesindeki yaka bandının altında gezdirdi, sanki şimdi onu çok sıkı bulmuştu. "Kahretsin Jeffrey, sanki sadece işimi kesin bir felaketten kurtarmak için Elizabeth'e kur yapacakmışım, hatta onunla evlenecekmişim gibi konuşuyorsun."

"Yani yapmaz mıydın?"

Huysuz bir homurtu Farrell'ın sinirlendiğini gösteriyordu. "Beni işbirlikçi bir alçak gibi gösteriyorsun Jeffrey, ama hiç de öyle değil. Elizabeth birkaç yıldır hayranlık duyduğum çok yakışıklı bir kadın. Bütün o

Şimdiye kadar kur yaptığım genç kısraklar arasında benimle kıyaslanabilecek kimse yok. Geçen ayın sonlarında bile geçmiş yılların incitici anılarının davranışlarımı belirlemesine izin verdiğimi nihayet fark ettim. Henüz, ilişkimizi işveren ve çalışandan daha az resmi bir hale getirme girişimimi takdir edeceğinden emin değilim, ancak bence bu çok daha rahatlatıcı ve Komşuların tavuklarının tüylerini yolmaya çalışmak yerine kendi arka bahçemdeki güvercine gözümü dikmenin keyfini çıkarıyorum."

"Kırışık enseni düzelt, dostum. Fikrinin değiştiğini duyduğuma çok sevindim. İki ay önce hâlâ onun arkasından bakıyordun ya da en azından öyle görünüyordun. Artık daha dar görüşlü olduğunu bilmek içimi rahatlattı."

"Miyop, lanet olsun. Neredeyse şaşı oldum. Daha önce bu kadar ayak altında olduğunu fark etmemiştim. Burnumun ucuna bakmak gibi bir şey bu."

Jeff yüksek sesle, "Ve sen bunu takdir etmiyorsun," dedi.

"Lanet olsun Jeffrey, on ayaklı bir timsah kadar can sıkıcı olabiliyorsun. Ben öyle bir şey demedim."

Jeff'in kafası her geçen an daha da karışıyordu. "O zaman ne diyorsun, Süslü Adam?"

Modacı bıkkınlıkla içini çekti. her şeyi yeterince iyi açıklayabilirdi. "Elizabeth bunca zamandır o kadar yakınımıdaydı ki, yakın zamana kadar ne yaptığım hiç aklıma gelmemişti."

Jeff aydınlanmaya çalıştı. "Yani çoğunlukla onu görmezden mi geliyordun?"

"Hayır," diye telaşlandı Farrell. "Bu kadar uzun süre bekâr kaldığına göre bundan daha iyisini bilmen gerekirdi. Senin de benden farklı olmadığını çok iyi biliyorum. Senin nasıl

Bir kadına baktığının farkında bile değilken onu ölçüp biçersiniz. Bekarlar kendilerine yardım edemiyor gibi görünüyorlar.

Belki içgüdüsel bir şeydir ya da bir adam fahişeleri arayacak kadar çaresiz kalmadıkça yatıştırmanın çok sık gelmediği gerçeğidir, ama ben hiç bu şekilde yönlendirilmedim. Senin de öyle olduğunu sanmıyorum.

Güzel bir kadın karşımıza çıktığında, zihinsel olarak onu soyabilir, inceleyebilir ve bir anda yatağa atabiliriz.

ne yaptığımızın tamamen farkında olmadan. Diğer tüm kadınları yargılayabileceğim bir standart olarak kullanmak için daha iyi görünümlü bir kadın aramak zorunda değildim.

Elizabeth bunca zamandır buradaydı, bu da diğerlerini onunla kıyaslamamı kolaylaştırıyordu, ama aynı şekilde, onun etrafında olmasına o kadar alışmışım ki, onunla aynı zihinsel senaryoyu diğerlerinin toplamından çok daha fazla kez yaşadığımı fark etmemiştim. Onu soymak, parçalara ayırmak ve yatağa atmak... hepsi zihnimde. Emory buna bir isim koydu." Farrell kendine kızmış gibi başını salladı. "Göz dikmek.

O dul kalmadan çok önce ben de böyle yapıyordum ve bunu bana söylediği için adama vurmak istedim."

"Şimdi bu konuda ne yapacaksın?"

Farrell hayal kırıklığı içinde nefesini üfledi. "İşte bu, Jeffrey tatlım, domuzun pokerde turşusunu kuran şey. Çok sinir bozucu ama bu konuda bir şey yapabilir miyim bilmiyorum."

Jeff modacıyı düşünürken merakla kaşlarını kaldırdı. Ne de olsa arkadaşı kör değildi, sadece eski kinlere karşı temkinliydi ve ardından ne geleceğini kimse tahmin edemezdi.

malikanenin efendisi ve hanımına izin vermek için

yanıyordu. Jeff Raelynn'i indirdikten ve araç hareket ettikten kısa bir süre sonra dikkatleri hemen Evin arkasından geliyor gibi görünen öfkeli bir sesle kapana kısıldı.

"Diyorum ki, senin burada işin yok, Missy. Tek yapmak istediğin Mistah Jeffrey'nin başına daha fazla dert açmak. Bunu biliyorum, tıpkı bir yıl önce ne yaptığını bildiğim gibi. Mistah eve gelip de seni hesapsız bir beyaz süprüntü gibi ortalıkta dolanırken bulmadan önce kendine bir çeki düzen ver."

Kâhyanın sesini tanıyan Raelynn, başını kaldırıp Jeff'e baktı. Hizmetçinin sert ses tonu karşısında iyice şaşırmıştı. Kingston genellikle nezaket ve zarafet timsaliydi. ama şu anda sert sesi öfkeyle doluydu. "Dünyada kim Kingston olabilir böyle mi konuşuyorsun, Jeffrey?"

Kocasının zayıf yanakları hissedilir derecede kararmış ve gözleri onu iliklerine kadar donduran soğuk bir parıltıya bürünmüştü. Yüzünü ona dönerek kollarını kavradı ve doğrudan baktı ve sertçe, "Burada bekle, Raelynn. Ben bununla ilgileneceğim."

Tereddütle başını salladı, isteksizce kendini Gustav ve serserilerinin Oakley'e zorla girdikleri geceye benzer nitelikler taşıyan başka bir çatışmayla yüzleşirken geride kaldı. Ancak bu kez sorun çıkaranın bir kadın ya da daha doğru bir ifadeyle Nell adında bir kız olduğu açıktı.

Raelynn endişeyle alt dudağını çiğnerken gözleri Jeff'i evin sonuna kadar takip etti. Jeff'in bu durumla nasıl başa çıkacağını merak ediyordu. Eğer Nell'in iddia ettiği gibi hovarda bir adamsa, bu gerçeği ortaya çıkaracak mıydı?

Yoksa bu olaya karıştığını öfke şeklinde ustaca gizleyecek miydi?

Bir an sonra, Raelynn onun öfkeli bir ses tonuyla havladığını duyunca aniden ayağa kalktı.

"Hangi akla hizmet buraya geldin?"

"Oh, Jeffrey, neredeyse bir saattir seni bekliyorum," diye tatlı bir kadın sesi yakındı. "Ben Kingston'ın benimle bu şekilde konuşması yüzünden gitmek zorunda kalacağımı düşünmeye başlamıştım. Oğlumuzu merak edeceğinizi biliyordum ve onu size göstermek istedim. Ona babamın adını Daniel koydum. Umarım sakıncası yoktur."

Raelynn titreyen elini boğazına götürdü. Farrell onlara Nell'in bazı acil işlerini halletmek için bugün izin istediğini söylediğinde büyük bir rahatlama hissetmişti. Şimdi Nell'in gerekçesini anlıyordu. Kız belli ki saldırısını çok önceden planlamış ve güllesini işine yönelik herhangi bir tehdidin olmayacağı bir yere fırlatmayı seçmişti.

"Aslına bakarsan, benim için sorun değil, Nell," diye yanıtladı Jeff.

alaycı bir şekilde. "Bebek senin oğlun olabilir, ama kesinlikle benim değil. Şimdi bu hilekârlığı bırak yoksa seni Charleston'a bu kez bir vagonun arkasında geri götürürdün ve emin olabilirsin ki sana bir oda bulması için kimseye talimat vermeyeceğim. Sadece hangi tırımı davet ettiğini merak ediyorum.

Parasını ödediğim son odaya. Buradan ayrıldıktan sonra çocuk sahibi olmak için hiç vakit kaybetmediğiniz çok açık."

Nell'in kandırıcı ses tonu hoş bir şekilde bastırılmıştı. "Ona bir bakın,

Jeffrey. Çok güzel bir çocuk. Hayatımda gördüğüm en sevimli bebek o. İnce, siyah saçları ve tıpkı seninkiler gibi açılmış küçük kaşlarıyla sana çok benziyor. Neden, ben hiç olmazdım

Gözleri yeşile dönerse şaşırırm. Bazen, babasını bu kadar kayırırken beni hiç kayırıp kayırmayacağını merak ediyorum. Oğlumuza bak, Jeffrey. Benzerliği göremiyor musun?"

"Kaybedilmiş bir dava üzerinde durmayı bırak, Nell!" Jeff havladı. "Babasının kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama şu kadarını biliyorum ki ... o ben değilim!"

"Siyah saçları var ve ..."

"Binlerce bebeğin siyah saçı var! Bu hepsinin babası olduğum anlamına gelmez!" Jeff böğürdü.

Raelynn midesinin çukurunda kaynayan mide bulandırıcı hissi bastırmak için mücadele etti. Ortaya çıkan manzara Nell'in ilk kez dışarı çıktığı zamankinden pek de farklı değildi. Kız aynı derecede ısrarcıydı ve Jeff de daha az öfkeli değildi. Hatta, kızın ikinci kez evine gelme cüretini göstermesine daha da sinirlenmişti. Raelynn onun bu durumdan etkilenmeyeceğini düşünemese de, öfkesi onu korkutmuştu. Jeff normalde çok sakin görünürken, bu öfke gösterisi Raelynn'in, Jeff'in özenle koruduğu dış görünüşünün altında gerçekten neyin yattığını merak etmesine neden oldu. aklı başında bir aplomb.

Raelynn dikkatini evin arkasında sürmekte olan tartışmadan uzaklaştıracak bir şey bulma umuduyla etrafına bakındı ama ararken bile düşüncelerinin bir saniyeliğine bile olsa başka yöne çekilmesini beklemenin saçma olduğunu biliyordu. Bunun gerçekleşme ihtimali, dünyanın kendi ekseninde duraklaması kadar büyüktü.

Nell gözle görülür bir şekilde huysuzlaştı. "Bağırmana gerek yok Jeffrey. Tam burada duruyorum."

"Doğrusunu isterseniz, genç bayan," diye tersledi, "bana özel bir iyilik yaparsanız çok memnun olurum."

Kendine ve oğluna bir iyilik yap ve Charleston'a geri dön ya da gözümün önünden kaybol."

Nell incinmiş bir ses tonuyla, "Karının oğlumuzu gördüğünde ne düşüneceğinden korkuyorsun," diye meydan okudu.

Jeff bir zamanlar sahip olabileceği tüm soğukkanlılığını kaybetti. "Çık dışarı! Hemen şimdi! Seninle bu konu hakkında konuşarak nefesimi bir an daha boşa harcamayacağım. Ve bir daha asla buraya gelme! Eğer gelersen, yemin ederim hayatını ellerine almış olursun, çünkü şu anda genç bayan, seni boğazlamak istiyorum! O yüzden benden önce buradan defolup gitmenizi tavsiye ederim!"

Jeff'in sesi uşağına soru sorarken yumuşadı. "Kingston, bir yerlerde bekleyen bir arabası var mı?"

"Yassuh, Mistah Jeffrey, öyle olmalı. Tam evin önünde."

"O halde lütfen ... ya da gerekirse zorla Bayan Nell'e eşlik eder misiniz ve şoföre mülkünden tamamen çıkana kadar durmaması gerektiğini söyler misiniz?"

"Yassuh, Mistah Jeffrey. Ah sho will."

Raelynn, Nell öfkeyle malikânenin sonuna doğru tepinerek gelirken, kötü kurgulanmış bir sükûnet görüntüsü içinde bekledi. Kingston kıza yetişmek için çabaladı ama nafile. Su gözleri maviyle kısa bir süre için buluştu ve o anda Raelynn tartışılmaz bir gerçekle yüz yüze geldi
Görsel hançerlerin anlamı. Daha ziyade kemiğe kadar delinmek gibiydi.

Nell rakibine doğru yürürken üst dudağı küçümseyici bir alaycılıkla yukarı doğru kıvrıldı. "Jeffrey'yi tamamen

Şimdi bütün parası avucunun içinde, değil mi? Bayan Zengin Kaltak, onunla işim henüz bitmedi. Toplum içinde görünmeye dayanamayana kadar ikinizi de rezil edeceğim. O zaman belki Bay Eli Sıkı Yüce ve Soylu Lord Birmingham merhamet eder ve istediğimi verir. Sanki yeterince parası yokmuş gibi." Homurdandı küçümseyerek. "Eminim bir düzine yavrulasaydın, cüzdanı hiç zarar görmezdi."

Nell başını küstahça sallayarak Raelynn'i başından savdı ve kiralık arabanın bulunduğu yere doğru yürüdü. şeridin kıvrımında durdu. Kingston onun peşinden koştu ve Nell'e yardım elini uzatmak için oradaydı. Kollarında taşıdığı bohçayı yeniden düzenlemek için arabanın basamağının yanında durakladı. Şimdi karısının yanında metanetle duran Jeff'e son bir kez baktıktan sonra uşağın arabaya binmesine yardım etmesini kabul etti ve bir daha arkasına bakmadı.

Araba, Raelynn'in nefesini uzun, titrek bir iç çekişle serbest bırakmasına izin vererek yol boyunca tıkırdayarak ilerledi. Hâlâ titreyerek, frakını göğsünden geriye doğru sıyırmış ve iki elini de parmak kadar derine sokmuş olan kocasına baktı ince dikilmiş pantolonunun ceplerine soktu. Yüzündeki endişeli ifade ondan aksi bir tepki ya da yorum beklediğini açıkça gösteriyordu, çünkü gözleri onu dikkatle izliyordu ve kara kaşları rahatsız bir açıyla keskin bir şekilde çentik attı. Belki de bu şartlar altında söyleyecek derin ya da ciddi bir şeyi olmalıydı ama şu anda Raelynn'in aklına kayda değer bir şey gelmiyordu. Dikkati dağılmış bir şekilde etrafına bakındı ve "Buralarda gökyüzünün düşmeyeceğine asla güvenmemelisiniz. Bunu düzenli olarak yapıyor gibi görünüyor."

HAVALI KANATLARDA SÜRÜLEN BİR WALTZ'IN MELODİK ÇİZGİLERİ

Uzun boylu malikâne sahibi, genç karısını mumlarla aydınlatılmış, çiçeklerle süslü balo salonunda giderek genişleyen daireler çizerek dolaştırırken Oakley Plantasyon evinin koridorlarında. Hanımefendinin hafifçe kabaran eteklerinin mücevherlerle süslü etek uçları, kocasının siyah çoraplı baldırlarını okşarcasına kıvrılıyordu; aynı şekilde hanımefendinin ince parmakları da kocasının ince dikim paltosunun kumaşını boş boş okşuyordu. Onun şık en siyah ipekten gece kıyafeti, beyaz ile vurgulanmış, şık bir şekilde bağlanmış hisse senedi ve net, yüksek yakalı gömlek, kontrast Boncuklu elbisesinin soluk pembe allığıyla güzel bir uyum içindeydi. Aynı derecelerde, kuzguni saçları ve yanık güzelliği fildişi teninin güzelliğini ve kumral saçlarının parlaklığını vurguluyordu.

İkilinin gözleri sadece birbirlerini görüyordu ve misafirlerinin dış sınırlara doğru sürüklendiklerinin farkında değillerdi.

Hayranlıkla izledikleri dans pistinde, birçoğu çiftin kolay akan zarafetiyle büyülendi. Diğerleri ise bu kadar kibar değildi. Komşuları ve dostları en az on yıldır bu çiftin gördüğü ilginin farkındaydı.

Birmingham'lı kardeşler, bölgedeki bir grup aşık kadından para kazanmışlardı. Artık ikisinden büyüğü güzel bir eşle sağlam bir evlilik yaptığından ve yolda ikinci bir çocuğu olduğundan, bu sevginin çoğu, kendi başına, genç olana düşmüştü.

farkında olmadan geniş bir hayran kitlesi edinmişti. Aynı göz kamaştırıcı kızların birçoğu bu akşamki şenliklerde ailelerinin üyeleri olarak hazır bulunuyorlardı.

Birmingham'larla uzun yıllardır tanışıyorlardı. Bazıları, Birmingham'ların zenginliğini evlilik yoluyla erişebilecekleri bir şey olarak gören açgözlü ebeveynlerin şımartılmış sevgilileriydi.

Anneler ve yavrular, kıskançlıklarının nesnesine doğru kibirli bakışlar fırlatırken tıslamaya ve alay etmeye alışkindılar. hayal kırıklıklarının nedeni. Son zamanlarda kulaktan kulağa yayılan söylentilere göre, en yeni Bayan Birmingham, kızı kendine ait kılmak isteyen ve Oakley'deki eve girip onu esir alacak kadar gözü dönmüş bir Alman olan Gustav Fridrich'in gayretli ilgisine maruz kalmıştı. Reddedilen hizmetçiler ve onlara düşkün ebeveynleri olayla ilgili pek çok dedikoduyu canlandırarak, hanımefendinin aslında onu kaçıran kişi tarafından kirletildiğini ve Her zaman bir centilmen olan yakışıklı koca, onu bir kenara atmayı reddederek sadece onurlu bir iş yapmıştı.

Farklı bir kesimden gelen övgü dolu iltifatlar, sadece çekici çifti övmekle kalmıyor, aynı zamanda hanımefendinin elbisesine duyulan hayranlığı da dile getiriyordu.

Herkes bu giysinin ona pahalıya mal olduğunu düşünüyordu. kocasına büyük bir meblağ verdi. Ancak pek çok kişi, Jeffrey Birmingham kadar zengin bir adamın karısına cömertçe hediyeler vermesinin anlaşılabilir bir şey olduğunu, çünkü karısının gerçekten de çok zarif olduğunu düşünerek kınama düşüncesini bir kenara bıraktı.

Farrell Ives ve Elizabeth Dalton, hanımefendinin elbisesini öven yorumlara kulak misafiri olurken gülümseyen bakışlar attılar. Modacının yeteneğine sessiz bir övgü olarak, sadık asistanı

kolunu sıktı. Bu nazik baskı yiğit adam tarafından hiçbir şekilde fark edilmedi. Gerçekten de, çok şey yaptı şaşkınlığını kışkırttı, çünkü hanımefendi daha önce hiç

Belli bir sebepten ötürü gerekmedikçe, ona gelişigüzel ya da kasıtlı olarak dokunmaya istekli değildi.

Farrell siyah saçlı güzele sorgulayan bakışlarını indirdi ve Elizabeth başını kaldırdığında gözleri şaşırtıcı bir şekilde buluştu. Serulean gözbebeklerinde bir sıcaklık oluşmaya başlamıştı.

Koyu renkli irisin derinliğinin çok altına indiğinde erkekçe bir arzuyu ima etmekten daha fazlası olan parıltı. İlk kez bakışlarını ona ödünç verecek kadar uzun süre yakalamıştı. Kalbinin, gizli duygularının samimi bir şekilde araştırılmasına duyarlı olduğuna dair bir umut. Bir an için verimli bir zemin gördü ve zayıf parmakları

Elinin narin kemikleri, yıllardır kontrol altında tuttuğu tüm duyguları iletmeye çalışıyordu. Nefesi kesildi ve bir an için gülümseme ile bilinmeyen bir korku arasında bocalar gibi oldu. Sonra yumuşak dudakları titremeye başladı ve dudaklarından çırpınan bir iç çekiş yayıldı.

Dokunaklı bir özlem Elizabeth'in varlığının özünü dolduruyor gibiydi. Farrell'in sorgulayan bakışlarına kadınsı bir sıcaklıkla karşılık vermeyi ne kadar istese de, biliyordu ki bu hipnotiklere boyun eğmenin tehlikesini çok iyi biliyordu, güçlü erkeksi gülümsemeler. Onun, çok fazla yaklaşımaya cesaret eden ve hiçbir uyarıda bulunmadan birdenbire genç kızların üzerindeki etkisine çok sık tanık olmuştu.

kalplerini umutsuzca tuzağa düşürmüştü. O büyüleyici mavi gözlü bakışlar, Bayan Brewster'in kısa süre önce gösterdiği gibi, sadece körpe bakirelerin değil, yaşlı dulların da dizlerini, akıllarını ve iradelerini zayıflatacak güce sahipti.

Sadece onun çalışanı olan Elizabeth

Gardını düşürmenin aptalca olduğunu anlamıştı, çünkü kendi koyduğu kısıtlamaları unutacak olsa onun saklanacak bir yer bulmak için koşuşturduğunu görmekten nefret ederdi. Yine de içini kemiren duyguyu görmezden gelmek zor bir işti.

her seferinde midesinin çukurunda kendini doğruladı.

Görgü kuralları gereği, adamın karşı konulamaz hareketlerini izlerken sakince durması gerekiyordu. Dükkânındaki genç ve tatlı bir kızı kandırmaya çalışıyordu. Bu tür olayların ardından gelen kasvet, belki de herkesten daha fazla, onun ilgisinin küçük bir parçasını kendisi için arzuladığına dair aklında hiçbir soru bırakmamıştı.

Elizabeth, işverenin elinin nasıl titrediğini fark etmeyeceğini umarak, zor kazanılmış bir soğukkanlılıkla elini geri çekti ve kendini sakinleştirmek için başka bir yere bakmaya zorladı. İçecek masaları dikkatini çekti ve ona bir şeyler atıştırmak için dürüst bir bahane sundu. Kumaşçı ve kendisi arasındaki mesafe. "Sakıncası yoksa Bay Ives, içecek masasında yiyecek ne bulabileceğime bakmak istiyorum. Korkarım zamanında hazır olmak için acele ederken yemek yemeyi unuttum." Genel bir yön gösterdi. "Ayrıca, genç müşterilerimizden birkaçı sizi izliyor, şüphesiz bir dans umuyorlar. Eminim onları memnun etmek istersiniz."

Farrell elini dirseğinin altından geçirdi, onu diğer hizmetçilerin peşinden koşturma çabalarından pek de cesaret almamıştı. "Aslında size katılmayı düşünüyorum ama söylemeliyim ki Elizabeth, dükkândan uzaktayken bu kadar resmi olmana gerek yok. Adımı herkesten iyi biliyorsun. I kullanmanıza izin veriyorum."

Elizabeth konuşmaya çalıştı ama sesinin gücünü kaybettiğini fark etti. Boğazını temizleyerek bir deneme daha yaptı. "Etrafta bu kadar çok kulak varken bu kadar rahat davranmam gerektiğini mi düşünüyorsun? Şimdiye kadar birbirimizle toplum içinde ilişki kurmayarak dedikoduların zararlarından kaçınmayı başardık. Dedikoducular sana isminle hitap ettiğimi duyarlarsa, bu yakınlıktan çok şey çıkarabilirler."

Farrell tüm meraklıları sonsuz bir can sıkıntısı içinde yaşamaya mahkûm etmek istiyordu. İsteksizce kabul etti Elizabeth'in mazeretine katıldığından değil, ama asistanını bu konuda ikna etmenin ne kadar zor olacağını biliyordu. fikrini değiştirebilirdi. Zaman zaman, özellikle de kişisel meseleler ve ona göre gönül işleri söz konusu olduğunda, son derece inatçı olabiliyordu.

Odanın başka bir yerinde, uzun boylu, yakışıklı bir kadın Genç Birmingham çifti vals yaparak yanlarından geçerken, orta yaşlardaki kadın Iorgnette'inden baktı. Yüksek sesle kaşlarını kaldırarak, dirseğinin yanında duran daha kısa boylu kadına doğru eğildi.

"Sizi yanlış anladığıma eminim, Bayan Brewster. Bay Birmingham'ın gelinini bir arabanın altında bulduğunu mu söylediniz? Bu daha çok onu komşusunun bahçesindeki bir lahana yaprağının altında bulmuşa benziyor. Carolinas'ta seçkin bekarlar gelinlerini böyle garip bir şekilde aramazlar, değil mi?"

Tombul, yuvarlak yüzlü kadın arkadaşının çıkarımları karşısında şaşkınlıkla irkildi ve oldukça telaşlı bir halde dantel yelpazesini sallayarak özenle işlenmiş başlığındaki tavus kuşu tüylerinin de dalgalanmasına neden oldu.

"Sevgili Bayan Winthrop, ben öyle bir şey söylemedim! Bayan Raelynn kesinlikle bir arabanın altında değildi, gerçi Bay Winthrop olsaydı olabilirdi. Jeffrey onun peşinden yola atlamamıştı."

Yanlarında duran uzun boylu beyefendi dikkatini tombul değirmenciye verdi. "Anlatın Bayan Brewster. Hayal gücümü artık tatmin edilmesi gereken bir noktaya kadar harekete geçirdiniz."

Bayan Brewster gergin bir ifadeyle, "Bunu büyük bir hevesle yapacağım, lordum," diye karşılık verdi. Genç çiftin buluşmasının ayrıntılarını anlatmaya başlarken ince kirpiklerini nazlı nazlı kırpıştırdı.

Neredeyse her konuk grubunda konuşulduklarının farkında olmayan Jeff, gelininin koyu renk kirpikli, su rengi gözlerinde parlayan hayranlığın tadını çıkarırken, tıpkı soğuk bir ülkenin ortasında güneşin sıcak ışınlarından keyif alan bir adam gibi balo salonunda gelini gezdirmeye devam etti. "Bu akşam sana ne kadar büyüleyici görüldüğünü söylemiş miydim evcil hayvanım? Ama daha önce seni büyüleyici olmaktan daha az bir şey yaparken görmemiştim. Aslında, bu gerçeğin en çok hiçbir şey giymediğin zaman farkına varıyorum. Eğleniyor musun?"

Raelynn, yumuşak dudakları baştan çıkarıcı bir şekilde yukarı doğru kıvrılırken, "Son derece," diye güvence verdi. Yakışıklı kocasıyla dans ederken

Sanki yeniden genç bir kız olmuş, beyaz atlı prensinin kollarında bir bahçede geziniyormuş gibi hissetti. Parmakları Jeffrey'nin geniş omzundan içeri doğru kayd ve saten bir yakayı yumuşatır gibi yaparak, frakının ince kumaşının altındaki sertleşmiş göğsünü okşadı. "Bana kendimi bir prenses gibi hissettiriyorsun Jeffrey."

"Görünüşün böyle hissetmekte haklı olduğunu kanıtlıyor, canım. Gördüklerim karşısında neredeyse kendimden geçtim. Yeni elbisen kesinlikle göz kamaştırıcı. Öyle olsa bile, senin ışıltına yetişemiyor. Tuvaletini izlediğimi hatırlamıyor olsaydım, Farrell'ın seni bu elbiseyi, kadınların giysilerinin altına giymeye alışkın oldukları o fırfırlı iç çamaşırları olmadan giymeye ikna ettiğini düşünebilirdim. Size ilahi bir şekilde yapıyor."

Raelynn gülümseyerek düşüncelerinin balo öncesine kaymasına izin verdi. Tüm dünyaya, en sevdiği cariyesine hayranlıkla bakan koyu tenli bir sultan gibi görünmüştü. koltuğuna uzandı ve onun giyinişini izledi. Tizzy onun yakın ilgisi altında saçlarını düzenlerken biraz endişelenmiş ve Jeffrey kıza acıyana kadar tarağı sayısız kez düşürmüştü. Odasından çıktıktan sonra salonun kapısını arkasından kapattı,

hizmetçinin rahat bir nefes almasını sağladı. "Vardiyamı yapmak için kullandıkları saten o kadar yüce ki, kendimi son derece lezzetli."

Jeff bir elini genç kadının sırtına bastırarak genç karısını belli belirsiz bir şekilde yaklaştırdı. "Son derece lezzetli görünüyorsunuz, hanımefendi, o kadar ki beni küvette yalnız bıraktığınızdan beri sizi yemek istiyorum."

Raelynn ipeksi kirpiklerinin arasından çapkınca ona baktı. Onun sözlerini kendi lehine çevirmek tam da yakışıklı kocasına göreydi. "İçten içe demek istedim Jeffrey."

"Gerçekten de kombinezonunuza bir kez daha bakmak istiyorum."

Bakışları kısa bir süreliğine kadının göğsüne kayarken

sırıtarak alay etti. "Misafirlerimiz var, Jeffrey."

"Bu beni, tüm bu güzel kıyafetlerin altında ne kadar güzel olduğunu ya da kollarımda sıcacık ve arzu dolu bir şekilde yatarken ne kadar baştan çıkarıcı görüldüğünü hatırlamaktan alıkoymuyor."

Raelynn'in yanakları pembe bir renge büründü, çünkü adamın ona kendini unutturduğu birçok zamanı düşündü. Birlikteliklerinin tutkulu coşkusu. Sevişme sanatındaki tek deneyimi onun kollarında öğrendikleri olmasına rağmen, çok cesur ve başarılı bir aşık gibi görünüyordu. Kadın böyle bir bilgiye nasıl ulaştığını sormaya asla cesaret edememişti.

Yine de zaman zaman merak ederdi, ama bu genellikle Nell ve onun zevk almış olabileceği diğer kişiler hakkında tekrarlayan şüpheler yaşamasına neden oluyordu. Yine de, ne zaman

Parlayan zümrüt gözler onun üzerine yerleşti ve sessizce isteklerini iletti, onu kovabilirdi

Adamla giderek artan ilişkisi dışında her şeyi aklından çıkarmıştı. Şu basit bir gerçektir ki, ister giyinik ister doğduğu günkü kadar çıplak olsun, Jeffrey Birmingham

onun tüm dikkatine hükmetti. "Benim de aynı derecede iç gıcıklayıcı hayallerim var, efendim."

Dudaklarında çapkın bir sırıtış belirdi. "Görünüşe göre aynı fikirdeyiz, madam. Neredeyse günün her saati düşüncelerim yatak odamızın mahremiyetinde birlikte yaptıklarımıza geri dönüyor. Sizin de aynı şekilde etkilendiğinizi bilmek güzel. aynı şekilde."

Zarifçe düzeltilmiş başını merakla yana yatırdı. "Bir şeyi merak ediyordum efendim."

"Evet, madam?"

"Yatağımızda bütün bir aile rahatça uyuyabilir. Boyutlarını belirlerken aklınızda özel bir tutku var mıydı?"

"Sanırım bunu gören biri, bunun özellikle şu amaç için sipariş edilip edilmediğini merak edebilir
Bir çiftin yataktaki aktivitelerine uyum

sağlamak." "Yani öyle değil miydi?" diye tatlı

tatlı meydan okudu.

Kaşları, için için yanan yeşil gözbebeklerinin üzerinde kısa bir süre yukarı doğru oynadı. "Büyük olasılıkla, madam. Gördüğünüz gibi, birkaç yıldır zihnimde beni mest edici rüyalara sürükleyebilecek çıplak, soluk tenli bir tanrıça imgesi taşıyorum. Göğüsleri narin, yumuşak ve yuvarlaktı, göbeği

En krem rengi, kalçaları öylesine baştan çıkarıcı bir şekilde birleşmişti ki, üzerlerine çıkma arzusuyla yanıp tutuşmaya başladım. Arzularım derinlere kök salmaya başladı.

Bir gün hayallerimin kadınına sahip çıkabileceğime ve onu bir öpücükle hayata döndürebileceğime olan inancım."

"Öpücükleriniz en isteksiz hizmetçinin bile kalbini fetheder, efendim."

"Bir zamanlar sen de isteksizdin."

"Sadece kollarında beni bekleyen tüm zevklerden habersiz olduğum için."

Jeff başını geriye atıp içten bir kahkaha attı ve karısının ani bir hüznle etrafına bakmasına neden oldu. Konuklarının, kocasının sınır tanımayan neşesine nasıl tepki vereceklerini tahmin edemiyordu ama tahmin edilebileceği gibi, ikisi şimdi odadaki neredeyse herkesin dikkatini üzerlerine çekmişlerdi. Yine de bu durum onu, onların da kederli bakışların kurbanı olduğu gerçeği kadar rahatsız etmiyordu. Ne kadar genç olursa olsun, belli ki kendisinden birkaç yaş büyük, bazıları erkeklerle çok daha fazla deneyime sahip genç dullar olan kadınların umut dolu beklentilerini yıkmıştı.

"Jeffrey Birmingham, misafirlerimiz ne düşünecek?" diye fısıldadı, sert görünmek için büyük çaba sarf ederek. Böyle bir görevin zorluğu, esas olarak böyle bir adamın karısı olmaktan duyduğu hazza odaklanmış görünüyordu. "Bak Jeffrey. Dans eden başka kimse yok. Bu akşamın cazibe merkezi biz olduk. İnsanlar en kötüsünü düşünecek."

"Evet, bu tür fanteziler hayal güçlerini besler," diye onu temin etti, onu etrafında döndürerek. Ona alaycı bir gülümsemeyi andıran bir sırıtış attı. "Eğer aklımı okuyabilselerdi, hanımefendi, iki kat şaşırırlardı."

Ceketinin yakasını tekrar parmaklarken ağzının kenarında bir gamze belirdi. "Belli ki düşüncelerinizin uyarılmaya ihtiyacı yok, efendim."

"Sen benim eşim olduğun sürece değil, aşkım. Tek yapmam gereken sana bakmak ve arzularım ve diğer şeyler yüce yüksekliklere yükseliyor."

Bakışlarını nazlı bir şekilde onunkilere kaldırarak, hüzünlü bir damarı taklit etti. "Diğer şeyler mi?"

Yeşil gözler ona doğru parıldarken kara kaşlar çapkınca yukarı doğru kalktı. "Benimle alay ediyorsunuz hanımefendi ve ne amaçla yaptığınızı merak ediyorum. Eğer özel bir gösteri istiyorsanız, eminim sizi rahatsız etmeden tutkumu sergileyebileceğim bir yer bulabiliriz. utanç."

Raelynn'in parmakları sertçe kolalanmış gömleğinin yüksek yakasına kadar iz sürdü. "Gömleğinin nasıl olduğunu anlamak oldukça kolay.

Diğer erkek kıyafetlerinin sorgulanabilir uyumu, ya olağanüstü bir terziye ya da mükemmel bir fiziğe sahip olduğunuzu gösteriyor efendim. Özel bir sergiye asla hayır demem."

Jeff ona dikkatle baktı, her an daha da meraklanıyordu. "Görmek istediğiniz belirli bir alan var mı hanımefendi?"

"Biliyor musun Jeffrey, gerçekten de gözlerini belinden yukarı kaldırmalısın," diye tatlı tatlı alay etti. "Bir erkeğin vücudunun en az onun kadar değerli başka kısımları olduğunu keşfedebilirsin. hayranlık."

"Bana cevap vermedin," diye bastırdı, böylesine iç gıcıklayıcı bir konudan uzaklaşmak istemiyordu. "Üç aylık bir gelin olarak, benimle kıyaslama yapmak için mi başka erkeklere bakıyorsun? Yoksa bunu sadece meraktan mı yapıyorsunuz?"

Jeffrey'nin sorusu kızıdan dürüst bir soluk aldı. "Ben başka erkeklere bakmam Jeffrey."

"Beni süzüyorsun."

İnce burnu yukarı doğru kalktı. "Bu farklı."

Jeff kulağının üzerine eğilerek fısıldadı: "Bunu yapman

hoşuma gidiyor."

Raelynn'in dudakları büyüleyici bir sırtışıla kıvrılırken gözlerini ona dikti. "Bu zevk karşılıklı, efendim."

"Oh, oh. Şimdi yaptın işte."

Karısı şaşkınlıkla başını kaldırıp baktı. "Sorun nedir?"

"Ben utanmadan önce konuyu değıştirsek iyi olur. kendim," diye uyardı. "Bu pantolonlar bazen çok açıklayıcı olabiliyor."

Su rengi gözleri kısa bir süreliğine aşağı doğru kayınca, eğlenerek kıkırdadı.

"Yakaladım seni!"

Raelynn başını savurdu, tıpkı bir çocuk gibi Umutsuz bir alaycının şakacı numarasına iyice bozulmuştu ama dudaklarının kenarları eğlenerek kıvrılırken kendi iradesine sahipmiş gibi görünüyordu. "Ne kadar çapkın bir kocam olduğunu bilseydim hiç şaşırmazdım."

"Hayatıma girdiğiniz gün bir zampara oldum, madam."

Memnun olan Raelynn gülümsedi ve özenle sarılmış stokuyla oynamaya devam etti. "Ve o gün bir ahlaksız oldum Beni yatağınıza aldınız, efendim. Başka bir şey düşünemiyorum."

İçki dolu tepsilerle dolaşan hizmetçiler, enstrümanlardan melodik notalar çıkaran müzisyenler, zarif bir şekilde dizilmiş hanımlar ve beyler sessiz bir şekilde konuşuyor tonlar bir şekilde çiftin içine girdiği özel dünyadan kopuk görünüyordu. Yine de Jeff'in Raelynn'i kusursuz bir karaktere sahip yaşlı bir beyefendiyle dans etmek için bıraktığında, birlikte olmadıklarında zamanın nasıl salyangoz hızında yavaşladığını fark etti. Hatta

Av arkadaşlarından bazılarıyla konuşurken, gözleri onun usulca gülümsemesini ve yaşlı adamla dans etmesini izlemeye meyilli görünüyordu. Ona böyle bir bakış daha attıktan sonra, ağabeyinin bariz bir şekilde eğlenen bakışlarıyla karşılaştığında, Jeff kendi yanaklarının üzüntüden kızardığını hissetti.

"Seni biraz memnun ediyor, değil mi?" Brandon yanına yaklaşarak nazikçe dürtükledi.

"Biraz daha fazla," diye onayladı Jeff kardeşini başıyla onaylarken. Dönüp onu takip etmeden önce Raelynn'e son bir kez baktı.

Çocukken sık sık yaptığı gibi, büyük kardeşinin arkasında.

Heather geniş, berjer bir sandalyeye oturmuş, narin, terlikli ayaklarını alçak bir tabureye uzatmış, dantel şalını da iri göbeğini gizleyecek şekilde dikkatle omuzlarına örtmüştü.

O günün erken saatlerinde Jeff

hizmetlilere sandalyeyi, anne adayının hareket etmek zorunda kalmadan tüm odayı görebileceği bir noktaya yerleştirmeleri talimatını verdi.

onun varlığını görmezden gelebilecek misafirler.

Kingston böyle bir soru yönelttiğinde Jeff, "Buna pek ihtimal yok," demişti. "Çocukken bile, bunun olmamasını sağlayacak kendi hayran çevresi ve arkadaşları olacaktır."

Beklendiği gibi Heather'ın etrafı, saygılarını sunmak için duraklamış olan küçük bir misafir topluluğuyla çevriliydi.

Farrell Ives, Elizabeth Dalton'ı koluna takarak tam da şu anda büyüleyici Bayan Brandon Birmingham'la sohbet ettikleri yere götürmüştü. Aynı şekilde Thelma Brewster da aceleyle odanın öbür ucuna geçmişti ama modacıyı şu anda orada bulunanlar arasında fark ettikten sonra

hamile güzelle konuşuyordu. Thelma yanında arkadaşlarını da getirmişti: dul İngiliz lordu ve orta yaşlardaki Lydia Winthrop. Bayan Winthrop Charleston yakınlarında büyümüş olmasına rağmen, son birkaç yıldır zengin bir İngilizle evlendikten sonra Londra'da yaşamaya başlamıştı.

Kısa bir süre önce

Carolinas'taki arkadaşlarını ziyaret etmek için. Soyluya gelince, hayatının çoğunu İngiltere'nin o büyük metropolünün yakınlarında geçirmişti ve bölgedeki işlerini tamamladıktan sonra geri dönmeye niyetliydi.

"Canlarım, Lord Marsden'la tanıştınız mı?" Lydia Winthrop elinin zarif bir hareketiyle uzun boylu, zayıf beyefendiyi öne doğru çekerek sordu. "Lord Marsden ile Londra'dan buraya yelken açtım. Hava da çok kötüydü. Gemimizi tahammül edebileceğimden daha fazla savurdu, ama bu ne burada ne de orada. Lord Marsden buraya kızı ve nişanlısına düğün hediyesi olarak satın almak üzere uygun bir arazi bulmak için geldi. Bayan Brewster, Lord Hazretleri'nin buraya gelmesinin ev sahibimiz için tamamen kabul edilebilir olacağını söyledi. bizimle geldi, Birmingham'daki adamların ona bölgedeki en iyi araziler hakkında tavsiyelerde bulunabilir."

Lord Marsden sanki uzun bir konuşmaya başlayacakmış gibi boğazını temizledi. "Evet, elbette, davetsiz gelmek istemezdim ama bu nazik hanımlar ısrar etti. Umarım ev sahibimiz misafirperverliğine yabancıların karışmasından hoşlanmıyordur."

Heather adama gülümsedi. Oturduğu yerden, adam Yanında oturan iki hanımın, özellikle de neredeyse yarı yarıya iri yarı olan Bayan Brewster'ın üzerinde bir ağırlık varmış gibi görünüyordu.

Daha zarif olan Lydia Winthrop'tan bir baş daha kısaydı. Lord hazretlerine gelince, kesinlikle mülayim bir tipti, uzun boylu, zayıf, uzun bacaklı, sırık gibi, kahverengi saçlı ve asık

suratlıydı.

gösterişli aristokratlar. Koyu mavi frakı ve pantolonu özenle dikilmiş olmasına rağmen, adamın yüzü gibi ağırbaşlıydı.

"Rahat olun lordum," diye nezaketle ısrar etti. "Eminim kayınbiraderim katılımınızdan onur duyacaktır. Ama buradaki amacınıza gelince, Jeffrey ve Brandon arazi arayışınızda size yardımcı olabilecek kapasitedeler, ama bu gece zamanınız çok kısıtlı değilse, lütfen şenliklerin tadını çıkarın ve içeceklere buyurun. Jeffrey'nin olağanüstü bir aşçısı var, bu nedenle yemekler tek kelimeyle nefis olacak."

Lord Marsden nezaketle, "Bir yabancıyı evinde hissettirdiğiniz için teşekkür ederim, madam," diye karşılık verdi. "Gerçekten çok nazıksınız."

"Hizmet etmek benim için bir zevk lordum. Şimdi, lütfen," dedi Heather, "keyfinize bakın ve isterseniz etrafa göz atmaktan çekinmeyin. Oakley'de yapılan iyileştirmeleri görmek isteyen çok sayıda konuk olduğu için, odaların çoğu incelemeye açık olacak. Ev, bu bölgedeki plantasyon evlerinin güzel bir örneğidir ve kayınbiraderimin evi yenilemesinden bu yana gerçek bir mücevher haline gelmiştir. Sadece Jeffrey'nin kişisel odaları, kutlamalar sırasında kendisinin ve yakın ailesinin özel ihtiyaçları için ayrılacak."

Lord Marsden kısaltılmış bir selamla karşılık verdi. "Aileniz çok nazik, madam."

Bir kenara dönerek odanın içinde dolaşan iki yaşlı kadını takip etti. Lydia Winthrop balo salonunun tavanlarını ve duvarlarını işaret etmek için durakladığında zarif bir şekilde çiçek fistoları ile süslenmiş Lord hazretleri, özenli yaldızlarla süslenmiş, renkli bir parfümle, kadının bakışlarını yukarı doğru itaatkâr bir şekilde takip etti.

Lydia yüksek sesle, "Louisa'nın ailesinin burada yaşadığı zamanları hatırlıyorum," diye düşündü. "O zamanlar güzel bir evdi ama bugünkü haliyle hiç alakası yoktu. Bir zamanlar bu kadar görkemli görünebileceğini hiç hayal etmemiştim."

"Gerçi madam," diye yanıtladı lord hazretleri, "Londra'nın büyük evleriyle kıyaslandığında biraz sönük kaldığını kabul etmelisiniz. Yine de burada, Carolinas'ta gördüğüm mütevazı konutların aksine, çok büyük olmasa da mütevazı bir İngiliz malikanesine eşdeğer olacağını düşünüyorum. anlıyorum."

Bayan Brewster'ın neşeli gülümsemesi hemen soldu. Kendi küçük dairesinin ve tuhafiye dükkânının daha az yer kapladığı gerçeği

Bulundukları odadan daha geniş bir alana sahip olmaları, Lord Marsden'in işyerini ziyaret ettikten sonra uzun, ince burnunu ona doğru eğip eğmeyeceğini merak etmesine neden oldu. Konuyu başka bir yere çekmenin akıllıca olacağını düşündü. "Bayan Heather bir Çok hoş bir hanımefendi, belki de bölgedeki en büyüleyici hanımefendi... Bayan Raelynn dışında tabii ki."

Lord hazretleri bir enfiye kutusu çıkardı ve elinin arkasına biraz toz serpti. Her bir burun deliğine birkaç küçük parçacık soluyarak başını kaldırdı ve Burnunun kenarına bir mendil bastırırken kaşlarını görkemli bir şekilde kaldırdı. "O alçak İrlandalıların rengini taşıyor. Öyle mi?"

Bir an için nutku tutulan Thelma Brewster hafızasını yokladı. "Sanırım öyle. Yani, duyduğumu hatırlıyor gibiyim Birisi annesinin Heather'ın babasıyla evlendikten sonra İrlanda'dan İngiltere'ye geldiğini söylüyor."

Lord Marsden, köşeli çenesini neredeyse uzun burnunun hizasına kaldırırken ayak parmaklarının üzerinde zıpladı. "Çok kötü."

Değirmenci ensesinin rahatsız edici bir şekilde sızladığını hissetti. Eğer adam Heather Birmingham'ı kendi yüce mertebesinin altında görüyorsa, o zaman kendisi de dahil olmak üzere Charleston'lıların çoğunu daha ne kadar alt sıralara koyacaktı?

Lydia Winthrop adama kibarca gülümsedi. "Bu bölgenin vatandaşlarının unvanlar ve soylulukla pek ilgilenmediğini göreceksiniz lordum. Unutmamalısınız ki, her ne kadar bu Bölge bir zamanlar İngiliz yönetimi altındaydı, artık monarşinin otoritesine tabi değil. Buradaki insanlar otokrasiden kurtulmak için savaştıkları kadar özgürlüklerini arzuluyorlardı."

"Asiler . . . Yankee'ler . . . hepsi aynı," diye yanıtladı Marsden buyurgan bir tavırla.

Değirmencinin tombul yanakları şok olmuş bir solukla keskin bir şekilde içe doğru çekildi. Daha önce asilzadeye karşı duyduğu hayranlık, hızla can sıkıcı bir öfkeye dönüşüyordu. Gerçekten de, bu İngiliz'in uzun burunlu küstahlığını daha fazla dinlemek zorunda kalırsa, karanlık kafasına bir yumruk kasesi indirebilirdi. Konuyu bir kez daha başka bir yöne çevirmek için daha az yüzleştirici bir şey söyleyerek masaların üzerinde duran cömert yiyecekleri gösterdi. "Muhtemelen böyle bir yemek bulamayacaksınız. tüm Carolinas'ta bunun kadar lezzetli, lordum. Bir tabak alıp tadına bakmak istemez misiniz?"

Lord Marsden dantel mendilini neredeyse nazikçe tekrar burnunun kenarına dokundurdu ve burnunu çekti. "Bu yemeklerin yapımında ne kullanıldığını sormaya cesaret edemiyorum. Bu kadar zengin yemekler beni öldürebilir."

Bayan Brewster, "Buralarda böbrek turtası bulabileceğiniz pek sanılmıyor, Lord Hazretleri," diye karşılık verdi, adama sarılıklı bir gözle baktı. İngiliz lordu olsun ya da olmasın, kesinlikle biraz terbiye alması gerekiyordu. "Bana gelince, başlamak için sabırsızlanıyorum."

Lydia gülümseyerek "Gidelim mi?" diye sorarken deşirmenciye bir tabak uzattı.

Heather, Jeff'in misafir kalabalığının arasından kendisine doğru ilerlediğini gördü. Jeff yaklaştığında, Heather elini uzattı ve hevesli bir kız öğrenci gibi güldü. "Dikkatini çekmek için ne yapmam gerektiğini merak ediyordum. Raelynn'le dans ettiğin kadarıyla, araya girip senden bir şey isteyeceğimden emindim. sırf seninle konuşma fırsatı bulabilmek için dans ettim. Balonuz oldukça güzel efendim. Bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz."

Jeff ona sevgiyle göz kırparak ince parmaklarını dudaklarına götürdü ve bir adım geri çekilip alaycı bir bakışla onu süzdü. "Madam, yuvasının üzerinde yumurtasını bekleyen bir tavuğa çok benzediğinizi söyleyebilir miyim? kapak."

Heather küçük elini karnının üzerine koydu ve memnuniyetle parmaklarını karnına vurdu. "Her an olabilir."

"İyi hissediyor musun prenses?"

"Mükemmel," diye teminat verdi ona, gülümsemesi derinleşti. Sonra kocasına sevgi dolu bir bakış attı ve sandalyesine yaslanırken küçük bir iç çekti. "Ya da en azından ben kardeşin biraz olsun rahatlarsa iyi olur. Yemin ederim, beni sulu bir kemiğe sahip bir köpek kadar inatla izliyor."

Mutlu ses tonu her türlü sitem imasını yok etti ve kocasından bir sırıtış aldı. Değerli adam karısının omzunu okşamaya başladı. "Beni affetmelisin tatlım, ama yeni yavrularımızı dünyaya getirmenin eşiğindeyken bu dünyada, sanırım az da olsa endişelenmeme izin verilebilir."

Heather ona şımarık bir surat ifadesi verdi. "Oh, posh, biliyorsun

Kızımızın yumurtadan çıkmasının iki hafta kadar daha sürebileceğini gayet iyi biliyordum. En azından Hatti öyle söyledi. Beau gelmeden birkaç hafta önce nasıl görüldüğümü unutmuş olmalısın. Beau gelmeden birkaç hafta önce

Fırkateynin ağır pruvasıyla suyu delip geçtiğini hayal edebiliyorum."

Sandalyesinin yanında duranlar arasında kahkahalar yükseldi, ancak Brandon'ın eğlencesine rağmen Jeff Yüzünde, ağabeyinin üç yıl önce Beau'nun doğumuyla yüzleştğinde yaşadığına benzer bir gerginlik belirtisi vardı. Jeff, Heather'ın kocasının kalbini ne kadar sıkı tuttuğunu ve onun doğum sancısına katlanmasının ya da daha da kötüsü doğum sırasında ölmesinin en ufak bir düşüncesinin bile onu ne kadar etkilediğini herkesten daha iyi biliyordu. Brandon'ın huzurunu kaçırdı. İlk seferinde oldukça kolay doğum yapmasına rağmen, her zaman bir komplikasyon tehdidi vardı ve bu sona erene kadar Brandon yerleşmek ve kendisiyle barışık yaşamak.

"İnan bana tatlım," dedi kocası, karısının narin kemikli elini avuçlarının içine alıp şefkatle sıkarak, "çektğim çileden hiçbir şey unutmadım ve bu yüzden şimdi endişeleniyorum."

Heather eşine nemli gözlerle şefkat dolu bir bakış fırlattığında Jeff sanki istemeden onların mahremiyetine izinsiz girmiş gibi hissetti. Kenara döndüğünde, çift arasındaki sevgi dolu bağlılık alışverişine tanık olan Farrell'la karşılaştı. Evli bir çift arasında böylesine bir yakınlığa nadiren rastlanırdı. Bu, bir bekârın imrenebileceği sevgi dolu bir birliktelikti.

"Jeffrey, canım benim, bir kadın için oldukça şık görünüyorsun. değişim," dedi kumaşçı, biraz da imalı bir şekilde

Ev sahibi ona sırtarak bakarken yaramazlık yaptı ve kibirli bir poz verdi.

Jeff bakışlarını diğerinin uzun boylu, geniş omuzlu gövdesinde gezdirirken, "Hay Allah, Süslü Adam, neredeyse karımın görünüşüne rakip olacaksın," diye alay etti. Kömür grisi ince çizgili uzun, dar paça pantolonu, gümüş sırmalı brokar yeleği, beyaz gömleğinin tek bir dikişi bile yerinde değildi.

kravat ve siyah, pençe kuyruklu frak. Modaya uygun kıyafetlere hayran kalmaktan kendini alamadı.

Farrell başparmaklarını ince dikilmiş ceketinin yakalarının altında gezdirirken abartılı bir kibirle böbürlendi. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet, öyle."

"Boş vaktin olduğunda dükkânıma gel, Jeffrey bana canım, sana stilin inceliklerini öğreteyim. Tavsiyelerimden kesinlikle faydalanabilirsiniz."

Jeff'in esprisine şüpheli bir sırıtış eşlik etti. "Eğer bir gün züppe kılığına girmek istersem teklifinizi değerlendireceğim."

Farrell onun sıkıntısını dile getirirken sakallı surat hemen düştü ve bu sırada onun görsel sönüşüne tanık olan herkes kahkahalara boğuldu. "Yemin ederim Jeffrey, kıskançlığın depreştiğinde düpedüz saldırgan olabiliyorsun."

"Şimdi surat asma," dedi Jeff kayıtsızca. "Seni kırmak istememiştim. Gerçek şu ki, bir Carolina şeftalisi kadar güzel görünüyorsun."

Elizabeth yakışıklı refakatçisine ters bir bakış attı ve onun dişlek sırıtışını fark edince, ev sahibinin verdiği zarardan dolayı üzölmüş gibi aniden sıkıntılı göröndü. "Adamın kibirini daha fazla beslemesiniz iyi olur, efendim. Kafası gittikçe ağırlaşıyor. Lütfen unutmayın. Onunla çalışmak zorundayım."

"Kendine takılıp kalmış, öyle mi?"

Elizabeth gözlerini devirdi ve çekingенliğini daha da artırdı. "Benden asla böyle bir yorum duyamazsınız, efendim. . her ne kadar öyle düşünsem de."

Farrell onun elini kendi elinin içinde tutarak kıkırdadı. doğal bir şekilde. "Bence bu hödük ev sahibine vals yapabilen tek kişinin kendisi olmadığını göstermenin zamanı geldi. Ayrıca, hayatım, herkesin yeni elbiseni görmesini istiyorum."

"Yarattıklarından biri daha mı, Süslü Adam?" Jeff orantısız bir sırtışıla sordu.

"Aslında asistanım bu elbiseyi kendisi tasarladı ve yaptı. Oldukça hoş, sizce de öyle değil mi?"

Koyu eflatun rengi elbise, açık tenli esmerin güzelliğinin hakkını gerçekten veriyordu. Jeff gösterişli bir selam verdi. "Bu gece son derece güzel görünüyorsunuz Bayan Elizabeth. Aslında oldukça zarıfsınız. İşvereninizi utandırıyorsunuz."

Elizabeth sevimli bir reverans yaparken yumuşak bir kıkırdama duyuldu. "Teşekkür ederim, Bay Birmingham."

"Jeff," diye düzeltti ev sahipleri. "Ya da eğer istersen, Jeffrey. Hazır işverenin dükkânından uzaktayken, Elizabeth, Bay Birmingham'dan daha sıradan bir hitapta ısrar etmek zorundayım." Dans eden gözleri kısa bir süreliğine modacıya kayd ve ekledi, "Ve benim öyle dediğimi ona söyleyebilirsin."

Elizabeth gülerek başını eğdi ve kısa bir onay işareti yaptı. "Nasıl istersen, Jeffrey."

"Keyfinize bakın dostlarım," dedi ev sahipleri, elini gösterişli bir şekilde sallayarak onları dansa kaldırırken

zemin. "Karımı bulur bulmaz size katılacağım."

Jeff'in bakışları sanki kendi iradesiyle Raelynn'e yöneldi, Ve bir an için Raelynn bir başka arkadaşı olan Şerif Rhys Townsend tarafından yerde döndürülürken onun muhteşem güzelliğine hayranlıkla bakakaldı. Kocaman adam ayaklarının üzerinde inanılmaz derecede hafifti ve Raelynn onun cüssesi karşısında cüceleşmiş gibi görünse de onu takip etmekte hiç zorlanmadı. Gerçekte, Heather'dan birkaç derece daha uzundu ve neredeyse

Omuzlarından yere kadar incelikli bir zarafetle akan uzun, dar etekli elbisenin içinde salkım söğüt gibiydi. Jeff elbisenin biraz aldatıcı olduğunu düşündü, çünkü parıldayan kılıfın altında gizlenen olgun kıvrımların tamamen farkındaydı ve kocası olarak bunu çok takdir ediyordu.

Haftalardır süren yakınlıkları ona bu güzel, canlı kadının dış kabuğunun ötesini görmeyi ve içinde saklı olan hanımefendinin gerçek derinliğini okumayı öğretmişti. Bazı şeyleri fark etti

Onların tutkusundan ve evliliklerindeki yakınlıktan aldığı tüm zevke rağmen, kalbinde daha derin, daha zengin bir duygunun kök salması şaşırtıcıydı. Bu duygu onun deneyim alanının dışında bir niteliğe sahipti. Henüz buna bir isim koyamıyordu.

Yine de, sadece ona ait olduğunu bilmek çok hoştu.

Karısını uzaktan hayranlıkla seyrederken Jeff'in zihninde aniden, tıpkı Heather'ınki gibi karnı çocukla şişmiş bir kadın canlandı. Bir zamanlar Raelynn'le birkaç düzine çocuğu olduğu için dalga geçmişti. Şimdi

Bir tanesinin bile karnını yuvarladığını düşünmek öylesine derin bir özlem uyandırıyor ki, neredeyse nefesini kesecekti. Ne yaptığıнын pek farkında olmadan, dans eden çiftlerin oluşturduğu labirentin içinden geçmeye başladı.

Rhys'in omzunu sıktığında, en azından zorlama bir şaşkınlık uyandırdı.

"Jeffrey, burada kendi başına ne yapıyorsun? Yalnız mı?" diye sordu şerif, sanki bir adamın

kendi karısıyla dans etmek isteyebileceği hiç aklına gelmemişti. Rhys kendi uydurduğu dille, "Dans etmek istiyorsan kendine bir kız bulmalısın," diye çıkıştı.

"Bunu biliyorum dostum. Bu yüzden karım için geldim. Seni yerden kaldırmaları için kardeşlerini göndermeden önce git kendine bir tane bul."

"Bu ilk kez olmazdı." Rhys kıkırdarken gözleri kenardan onu izleyen minyon sarışına takıldı. "Sanırım küçük sevgilime nasıl dans edileceğini öğretmem gerekecek yoksa bir gün beni ahır kapısına ivilemek zorunda kalacak. Mary bazen ayaklarımı müziğe teslim ettiğimde ve bir dans partneri aradığımda biraz alıngan olabiliyor."

Raelynn genç ve yakışıklı kadına doğru baktı. O sırada Mary işlemeli bir şal tutuyordu.

göbeğinin üzerinde bilinçli bir şekilde duruyordu ve bu durum, onun bir ameliyatın ilk aşamalarında olduğu varsayımını güçlendiriyordu.

Hamilelik. "Sanırım şu anda bile o kızgınlığın bir kısmını hissediyorum Rhys," diye cüret etti, gözleri bastırılamaz bir mizahla parlıyordu. "Bunu telafi etmek için acele etsen iyi olur, yoksa Mary seni kulağından tutup yerde sürükleyecek."

"Elbette," diye gürledi kahkahaları arasında ve iki parmağını alnına götürerek rahat bir selam verdikten sonra kollarını çırparak karısının yanına gitmek için acele etti.

Raelynn ve Jeff, şerif'in komedyeni oynama eğilimi karşısında eğlenmekten vazgeçtiler ve Rhys eşine kendini açıklamak için büyük bir gösteri yaparken gülmeye devam ettiler. Mary o anda burnunu yukarı doğru eğmiş, son derece kırıgn bir tavır takınmıştı.

Kibarca selam verdikten sonra Jeff karısını vals yapmaya davet etti ve hemen kollarını açarak hoş bir cevap aldı. Birkaç dakika boyunca Jeff, karısını pistin çevresinde gittikçe genişleyen daireler çizerek gezdirdi. Sessizlik içinde müziğin ve birbirlerinin varlığının tadını çıkardılar. Sonra Raelynn meraklı bir gülümsemeyle ona baktı.

"Misafirlerimizin arasına dalıp benim üzerimde hak iddia etmen oldukça cesurcaydı Jeffrey. Beni özellikle bir şey için mi istiyorsun?"

Kaşlarını çatarak ona doğru sıırttı. "Sadece canım ne zaman isterse seninle dans etmek için. Buna pek cesurca diyemem, sadece . . ." Başını düşünceli bir şekilde kaldırdı, uygun kelimeyi aradı ve sonra kararlı bir şekilde başını salladı, "... mantıklı."

Raelynn, ipeksi siyah kirpiklerinin altından ona kuşkuyla karışık bir bakış fırlattı ve eğleniyordu. Böyle bir bakış Jeff'in gizli bir memnuniyetle gülümsemesine neden oldu. Karısını, kocalık ayrıcalıkları konusunda ne kadar hassas davranmaya niyetli olduğu konusunda biraz tereddütte bırakma fikri kesinlikle onun için sakıncalı değildi. Ne de olsa, eşini çok fazla hafife almak diye bir şey vardı.

Yine de Jeff onun küçük, beyaz dişlerinin alt dudağını çiğnediğini gördüğünde içini kemiren bir belirsizlik hissetti. Onun karakterine dair kadınsı değerlendirmeleri konusunda dengesini biraz olsun bozmak için bir araya gelen bastırılmaz erkek eğilimleri, şimdi karısı olarak her zaman güvende ve emniyette hissetmesini sağlama arzusu tarafından engelleniyordu.

"Raelynn, aşkım, aşırı kıskanç değilim, hele ki arkadaşlarım sana biraz ödünç verdiğinde..." Raelynn'in güvenceleri, onun kışkırtıcı gülümsemesiyle aniden sustu.

Parmakları Jeffrey'nin ensesindeki kısa saç tellerine doğru ilerlerken, "Çok mantıklı, elbette," diye mırıldandı. "Seninle dans etmeyi daha çok tercih ederim Jeffrey."

Birdenbire müzik neşeli bir rapsodiyle yükselir gibi oldu ve Jeff kollarındaki ve kalbindeki kadını takdir etmekten başka bir şey düşünemez oldu. Son zamanlarda kalbinin bu şekilde atmasının nedeni o gibi görünüyordu.

Birkaç dakika sonra Jeff ve Raelynn el ele içecek masalarına doğru ilerlediler ve orada değirmenci onları Lord Marsden ve Lydia Winthrop ile tanıştırdı.

Lydia çifte nezaketle, "Ne kadar hoş bir olay," diye güvence verdi.

Lord Marsden, Bayan Brewster'ın gülümseyen onayını kazanarak, "Evet, kesinlikle," diye daha samimi bir ifadeyle onayladı.

Lydia, Lord Hazretleri'nin görevini Jeff'e çabucak açıkladı. "Sizin ya da Bay Brandon'ın bu konuda Lord Hazretlerini yönlendirebileceğinizi düşündük."

"Ona yardım etmekten memnuniyet duyarız," diye teminat verdi Jeff ve doğrudan adamın karşısına geçti. "Ben burada ikamet ederken istediğiniz zaman evime gelebilirsiniz lordum, ya da

Hatta nakliye şirketime bile uğrayabilirim. Çarşamba günleri orada olduğumdan emin olabilirsiniz ama haftanın diğer günleri için bir şey söyleyemem. Zaman ayırmamı gerektiren başka işlerim de var ama aynı zamanda evde kalıp mahsullerimle, ahırlarımla ve benim için son derece önemli olan diğer şeylerle ilgilenmeye de bir o kadar yatkınım."

Jeff gizlice elini uzattı ve zayıf parmaklarını karısınıninkilerin arasından geçirerek nazikçe sıktı ve gerçekten karısının olduğunu sessizce onayladı.

dikkatinin en iyisini talep etti. "İhtiyacınız olan her türlü yardımı size sağlamaktan mutluluk duyarım lordum."

"Cömert teklifiniz için çok teşekkür ederim efendim. Eğer buradaki işlerimi bir an önce tamamlamama yardımcı olursanız size minnettar kalırım, böylece nikâhın kıyılmasından çok önce İngiltere'ye dönebilirim. Gerçekten, Bayan Winthrop'la birlikte bir deniz yolculuğuna daha katlanmak zorunda kalırsam zaten acı çektim, o zaman yaşadığım sürece başka bir gemiye binecek cesareti asla bulamayabilirim."

Bu yorum onların gülüşmelerine neden olurken, Bayan Brewster'ın adama olan hayranlığını tazelemesini sağladı. Ne de olsa adam krallığın lorduydu ve onu dans pistinde bir tur atmaya davet etmeyi bile uygun görmüştü.

SADECE BİR EŞ OLMAKTAN ZİYADE BİR EŞLE ŞIK BİR BALODA OLMAK kadın arkadaş Jeff için yeni bir deneyimdi ve ne zaman bir kadınla evlenmek istese evlilik izni almaktan çekinmiyordu. fırsat kendini gösterdi. Raelynn onun kocacan yaklaşımlarını kendi karılık yaklaşımlarıyla desteklemeye fazlasıyla istekli görünüyordu. Aslında, böyle anlar sadece Gece boyunca elde edebildikleri gizlilik veya gizlenme miktarına göre. Elleri Bir köşeye sıkışmış arkadaşlarıyla konuşurlarken ya da kolunun arkası kızın göğsünü okşarken, birbirlerine sıcak bir iletişim içinde gülümsemelerine neden olan alaycı küçük tatlılıklardı.

Bayan Brewster kazara gömleğinin kolalı beyazlığına punç sıçrattıktan sonra yatak odalarına dönen Jeff'in, karısını etekleri kalçalarına kadar sıyrılmış, aşırı doldurulmuş şezlongun ucuna tünemiş halde bulması da aynı derecede tatmin ediciydi. Brewster geldiğinde karısının ayağına dolanmış bir çorabı çıkarıyordu. Ceketini ve gömleğini çıkarırken yeni çoraplarını düzeltiyordu. Kadının uzun, zarif bacaklarına hayranlık duymayı her zaman alışkanlık edinmişti ve bir kocanın takdiriyle, şehvet dolu bir fahişenin tüm adanmışlığıyla yakınında geziniyordu. Kulak memesini kemirerek

Raelynn'in kulağına müstehcen telkinler fısıldadı. yeni bir gelin gibi kıkırdıyordu. Tekliflerinin kışkırtıcı olduğu kanıtlanmıştı, özellikle de evlilikte yakınlaşmanın tadını çıkarma fikrine kendini giderek daha fazla adayan Jeff için. Raelynn'in önünde diz çökerek boğazını ve göğsünü durgun öpücüklerle kapladı, eli ise cesur bir aşinalıkla Raelynn'in elbisesinin eteklerinin altında dolaştı. Raelynn'in nefesi onun ilerleyişi karşısında kesildi. Bir an sonra da çırpınan bir zevk iç çekişiyle dışarı çıktı.

ona karşı rahatladı. Adamın dudakları yukarı doğru ilerleyip onun dudaklarını yakaladığında, ateşli bir cevap vermesini emrettiğinde, kadın ağzını tamamen teslim etti ve adamın araştıran dilini kendi yavaş, boğucu hareketleriyle karşıladı.

Bir an sonra Jeff başını kaldırdı ve karısının gözlerine baktı. Bu ana olan bağlılığının derinliği için yüzüne baktı. Yumuşak, nemli gözleri onunkilerle birleşti ve içinde alevlenen tutkuyu fark ettiğinde ılık bir ürperti ince bedenini hafifçe sarstı o yeşil gözleri. Uzun, kaslı bir kol kalçalarının arkasından dolandı ve onu ileriye doğru sürükledi.

Şezlong, pantolonunun bağlarını çözüp yavaşça onun kadınsı sıcaklığına gömülürken onu kendisine açtı.

İşler giderek daha fazla odaklanmaya başladı, en azından birkaç

Heyecanlı hanımlar koridorun sonundan yaklaşarak yandaki yatak odasına girdiler ve burada son yıllarda evde yapılan değişiklikleri hevesle övdüler.

Erotik coşkunun eşiğinde donup kalan çift, endişeli bir bekleyiş içinde dinlerken birbirlerine sarıldılar.

Balodan önce, efendinin odasının Fransız kapılarının üzerindeki perdeler kapatılmış, ancak cam kapılar esen rüzgârları yakalamak için açık bırakılmıştı. Sonuç olarak, hiç kimse hangi meraklı ruhun verandaya çıkmaya karar verebileceğini ya da özel odalara girmeye cesaret edebileceğini tahmin edemezdi.

Misafirlerinin yakınlığından rahatsız olan Raelynn titreyen elini kocasının göğsüne bastırdı ve yalvarırcasına ona baktı. "Sonra," diye fısıldadı avuç içi kürklü genişliği okşarken. "Daha fazla mahremiyetimiz olduğunda."

Jeff dudaklarını kızın kulağına yaklaştırdı. "O zaman aşağı gel ve kanım soğuyana kadar sana vals yapmama izin ver."

"Sanki öyle olacakmış gibi," diye cevap verdi ve gülmeye başladı, sonra aceleyle yüzünü adamın omzuna gömdü, ta ki eğlencesini bastırana kadar. Şömineye tekrar baktı saat çalmaya başladı. "Saat on. Çok uzun sürmez. O zaman baş başa kalabiliriz."

"Önce sen gitsen iyi olur," diye mırıldandı Jeff boğuk bir sesle, ondan uzaklaşıyor. "Şimdi aşağı inersem misafirlerimizi şok ederim."

Onunla birlikte ayağa kalkan Raelynn, dudaklarından bir öpücük kaptı ve aşağıya doğru hayranlık dolu bir bakış attıktan sonra sırtarak yanından uzaklaştı.

Bir hostesin GÖREVLERİNE MÜKEMMEL UYUM İÇİNDE, Raelynn her dans davetini gülümseyerek kabul etti ve aralarda birçok bayanla sohbet etti. O Heather'ın kendisinin ve diğerlerinin karşı konulmaz bir şekilde çekildiği ışıltılı, canlı bir işaret olduğunu çabucak keşfetti. Bu nedenle, kendinden emin olmadığı zamanlarda, baldızının güçlendirici varlığını aramak çok doğal görünüyordu. Bölgedeki en seçkin bekârlardan biriyle evlenerek epeyce merak uyandırdığının farkındaydı, Raelynn sorulan tüm sorulara cevap vermeye çalıştı. hoş ve olabildiğince doğru bir şekilde. Yine de, tüm bunlar olurken, küçük bir hanımlar topluluğunun kendisine kızgın olduğunu hissetmeye başladı. Kötü niyetlerini gizlemelerine aldırmadan.

Kırılgan gülümsemelerin ve ince imaların ardında, hiç şüphesiz yapmayı umdukları gibi, ona kendisini bir yabancı gibi hissettirdiler. Ne de olsa o, Jeffrey Lawrence Birmingham gibi son derece imrenilen bir metayı gasp etmiş bir yabancıydı.

Yine de, onların şımarıklıklarını görmezden gelmeye çalışsa bile,

Raelynn giderek artan coşkusunun farkına varmaya başladı. Atlantik'i aşan deniz yolculuğunda hayatta kalmaktan bile umudunu kestikten sonra, Gustav'ın kendisi için tasarladığı kölelikten kurtulmakla kalmamış, aynı zamanda bir zamanlar arzuladığı gibi bir adam olan olağanüstü bir beyefendiyle evliliğe sürüklenmişti.

uzun süredir uykuda olan bir fanteziye sahip olmak. Yine de Jeff rüya gibi bir hayal değil, etten kemikten biriydi. Ve onundu, onların değil. Son derece çekiciydi, birlikte olmak çok zevkliydi ve Jeff'in gerçekte olduğundan çok daha kibar bir beyefendiydi.

Carolinas'ın vahşi doğasında bulabileceğini hayal etmişti. Sadece bu da değil, adam onun için mükemmel bir eş gibi görünüyordu. Kadının zayıf olduğu yerde, erkek güçlüydü; kadının nazik ve itaatkâr olduğu yerde, erkek sert ve saldırgandı; kadının evi, hizmetçileri ve bir dizi Diğer şeylerin yanı sıra, birçok ticari işinde, at işletmeciliğinde ve çiftliği yönetmede zekiydi. Birçok farklı açıdan birbirlerini tamamlıyorlardı. Yine de her şeyden önemlisi, birbirlerinden tamamen etkilenen aşıklardı. İçlerini kemiren tek korku, her şeyin çok mükemmel görünüyordu. Bir yerlerde bir kusur olmalıydı.

Eğer bir peri masalının ortasında yaşıyor olsaydı, varlığı daha büyüleyici olamazdı. Geniş balo salonu, şimdi parıldayan kristallerle ışıldıyordu. şamdanlar ve pahalı avizeler ve zarif insanlarla dolu, büyüleyici bir yer gibi görünüyordu. Yağmur bile Çatıya vuran şırıltılar ve bahçeler arasında kıvrılan yürüyüşler, ruhunu canlandıran ve sanki biraz sersemlemiş gibi hissetmesine neden olan taze, tatlı bir esans sağladı. Aslında görünmeyen bir dünyadaki küçük bir peri gibi, ipek gibi kanatların üzerinde süzülüyordu. Her şey çok büyümlü ve güzeldi ama yine de çok, çok gerçektir, diye kendi kendine söyleyip duruyordu. O buradaydı! Yaşıyordu! Ve bu bir fantezi, bir çocuk illüzyonu değildi.

Raelynn bir kez daha dikkatini şu anda birlikte dans ettiği yaşlı beyefendiye vermek için çaba sarf etti. Adamın mırıldandığı sözlerle gülümsedi. ne söylediğinin farkındaydı ve hararetle bunun bir cevap gerektirmediğini umuyordu. Akıllı karşı konulmaz bir şekilde, Jeffrey ile yatak odalarının mahremiyetine dönebilecekleri o hararetle beklenen ana gitti. A

Jeff'in uzun, kaslı vücudunun kendi vücudunda yavaş ve ritmik bir tutkuyla hareket ettiğini düşündükçe göğüslerinden yukarı doğru sıcak bir kızarıklık yayıldı. Nefis fanteziler kurarken bir dönüşü kaçırdı ve partnerinin ayak parmağına bastı. Buruşuk yüzünde kısa bir süreliğine acı dolu bir yüz buruşturma ifadesi belirdi, ardından biraz gergin bir sakinlikle toparlandı.

Onun elini yatıştırıcı bir şekilde okşayarak endişeli özürlerini susturdu. "Üzülmene gerek yok kızım. Hiçbir zarar görmedin."

Raelynn, kocasıyla ilgili sınırsız düşüncelere kendini bu kadar kaptırıp akılsız bir ahmak gibi davranmasına izin verdiği için kendini azarladı. Yaşlı beyefendinin bir şekilde onun kızarmış yanakları ve soluk soluğa kalmış nefesiyle meşguliyetini ilişkilendirmemiş olmasını umdu ya da eğer ilişkilendirdiyse, bunu şehvet dolu düşüncelerinden ziyade başka bir nedene bağlayacaktı.

"Sevgili kızım, dinlenmelisin," diye ısrar etti yaşlı adam, sonunda onun sıkıntısını fark etmişti. Kızarmış yüzüne baktıkça endişesi daha da derinleşti. "Eminim ki Böyle dans etmeye devam ederseniz yorgunluktan bayılacaksınız."

Bu bahaneyi değerlendiren Raelynn, dans pistindeki yardımını nezaketle kabul etti. "Çok nazıksınız efendim."

Jeff onu bir bardak meyveli şarapla karşıladığında rahatlaması ölçülemezdi. "Al canım, buna benden daha çok ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Ayrıca, biraz rahatlama bulana kadar bir yudum daha alabileceğimi sanmıyorum."

"Neyin rahatlaması?"

Jeff ona sırtıttı ve fısıldamak için yanına eğilmeden önce yanaklarındaki yakışıklı olukları ortaya çıkardı. "Senin Saflık çok çekici bir şekilde devreye giriyor, madam, ama şu anda çok sıkışığım, çünkü mahremiyet çağırıyor, görüyorsunuz."

"Dışarıda yağmur yağıyor," diye uyardı, dudakları kıvrıldı baştan çıkarıcı bir şekilde. Sıcaktan parlayan gözlerinin kendi yüzünü okşadığının farkında bile değildi. Kocasına hayranlıkla bakıyordu.

artık onun için neredeyse ikinci bir doğa haline gelmişti ve bakışlarının her defasında ona doğru kaymaya ve sonra uzun süre oyalanmaya meyilliydi.

"Aslında aşkım, birkaç dakika önce durdu. Her halükarda gitmek zorundayım. Bu korkunç bir zorunluluk haline geldi."

"Uzun sürmesin." Adam ona büyülü bir şekilde göz kırparken kalbinin sıkıştığını hissetti. Adam hızla uzaklaşırken, kız yana dönmeye çalıştı ama topuğuna keskin bir acı saplanınca birden yüzünü buruşturdu. Yaptığı onca dans yüzünden su topladığına şüphe yoktu. Saate doğru bir bakış attı ve yukarı çıkıp daha rahat bir çift ayakkabı giymek için yeterli zamanı olduğuna karar verdi. Jeffrey'nin dönmesini bekleyebilirdi.

"Bu dansı bana lütfeder misiniz, madam?" diye sordu derin bir ses arkasından.

Raelynn döndüğünde Farrell Ives'ın ona sırtıttığını gördü.

"Elizabeth kayınbiraderinle dans etmek için beni terk etti," diye açıkladı modacı, onu dans pistine geri götürürken. "Kayınbiraderinin bu konudaki endişelerini yatıştırmaya çalışıyor.

Heather'ın yaklaşan çilesi, ama bunun pek işe yaradığını sanmıyorum. Ben de aynı türden bir travmayı hayatımda sadece bir kez yaşadım ama üzerimde kalıcı bir etki bıraktı. Bu

Hafıza kesinlikle Brandon'a karşı büyük bir empati duymamı sağlıyor."

Raelynn merakla başını eğdi. "Evli olduğunu fark etmemiştim Farrell."

"Değilim. Hiç olmadım."

"Oh, o zaman kız kardeşleriniz olmalı ..."

"Bir tane bile yok. Ben yedi kardeşin sonuncusu olarak doğdum."

"Tanrım, baban bu kadar çok oğlu olduğu için çok gurur duyuyor olmalı."

Sakallı ağzı eğlenerek seğirdi. "Evet, öyleydi, ama hepimiz ne kadar yakışıklı olsak da
Bazı zor zamanlar da aynı şekilde."

Onun zekâsına güldü. "Biliyor musun Farrell, kendini gösterdiğin kadar kibirli olduğunu düşünseydim, kadınları senden uzak tutmak için ciddi bir çaba sarf ederdim, çünkü kesinlikle hiçbiri senin eline su dökemezdi."

Gözleri sinsice parlıyordu. "Görünüşümün etkileyici olduğunu biliyordum ama kadınları da utandırdığını daha önce hiç fark etmemiştim."

"Umutsuz vakasın," diye mırıldandı kahkahaları arasında.

İç çekiyormuş gibi yaptı. "Herkes bana böyle söylüyor."

"Dikkatli olmalısın," diye uyardı, sırtışını engellemeye çalışmadan. "Bir gün biri seni ciddiye alacak ve gerçekten kendini kaptırdığını düşünecek."

Kıkırdadı. "Sadece bir aptal bu kadar aptal olabilir."

Balo salonunu bir kez daha uzun uzun taradıktan sonra Raelynn tekrar ona baktı, kaşları şaşkın bir şekilde çatılmıştı. "Beni meraklandırдын, Farrell."

"Nasıl yani, madam?"

"Hiç evlenmediyseniz ve kız kardeşiniz yoksa, Brandon'ın şu anda yaşadığı türden bir gerilim yaşadığınızı söylerken ne demek istediğinizi açıklar mısınız? Bir bebek doğarken orada olduğunuzu mu söylüyorsunuz? Yoksa tamamen başka bir şeyden mi bahsediyorsunuz?"

"Elizabeth Jake'i doğurduğunda ben de oradaydım. Bir zamanlar kocası benim en yakın arkadaşım ve öldürüldükten sonra cesedini gömmek için eve götürdüm. Aynı gece Elizabeth'in doğum sancısı başladı. Oltaya takılmış bir balık kadar heyecanlıydım. ebe verandaya çıktı ve bana Bebek. Elizabeth tüm bu süreç boyunca bir kez bile ağlamadı ama acı çektiğini doğrulayan başka küçük sesler de duyabiliyordum. Her şey bittiğinde dizlerimin bağı çözülmüştü."

Raelynn, "O halde Elizabeth'i bir süredir tanıyorsun," diye sözlerini tamamladı.

"Rahmetli kocası Emory ile boks yaptığım ilk günlerde tanışmıştım. Arkadaş olmuştuk. Bir süre çalışmak için Georgia'ya gitti ve geri döndüğünde beni ailesiyle birlikte onu ziyarete gelen nişanlısıyla tanıştırdı. Elizabeth'in hayatımda gördüğüm en güzel kadın olduğunu düşünmüştüm ama tabii ki çoktan onunla konuşulmuştu. I düğünlerinde sağdıç olarak yüzüğü verdi. Gerisi uzun hikâye. Kocası öldürülmeden önce tüm paralarını kumarda kaybetmiş ve Elizabeth'i zor durumda bırakmış. Kocasının ölümünden sonra benim için çalışmaya başladı ve

bugünkü haline gelmesini sağladı. Şu anda kazandığı parayla bile Elizabeth hala çocuğun geleceği için para biriktiriyor. Onun hayata babasından daha iyi bir başlangıç yapmasını istediğini söylüyor."

"Eminim Elizabeth, o sırada orada olduğun için sana minnettardı.
sana ihtiyacı vardı. O zamandan beri muhtemelen başka şekillerde de dostluğunuzu kanıtladınız."

Farrell hiçbir yorum yapmadı. Kuzgun saçlı güzelin yanında nerede durduğundan emin değilken ne diyebilirdi ki?

∞ MİSAFİRLER RAELENNİN KALDIĞINDAN ÇOK DAHA UZUN KALDI
Beklenen oldu ve nihayet yola çıkmaya başladıklarında saat gece yarısını geçmişti. Çiftlik evinin ön kapısında kocasının yanında durdu ve Katılımları için minnettarlığını nezaketle ifade etti. Çoğu zaman kocasının destek kolundan yararlandı ve onun sağlam gövdesine yaslandı. Uzun ve yorucu bir gün olmuştu. Önündeki geceyle ilgili yinelenen fantezilerle eğlenirken, soyunacak kadar bile uyanık kalabileceğinden hiç emin değildi.

Gece gökyüzünde, ay ışığının ince bir şaftı
Toplanan bulutların arasında hayatta kalma mücadelesi. Işık huzmesi sonunda çalkantılı bir bulutun arkasında tamamen kayboldu.

Yaklaşan yağmurun kokusunu taşıyan kuvvetli esintiler, ağaç dallarını sallanmaya ve açık Fransız kapılarını pervazlarına çarpmaya zorluyor. Hizmetçiler Konuklar aceleyle el sallayıp arabalarına doğru koşuştururken kapıları kapatmak için acele ediyorlardı. Yaramaz rüzgar silindir şapkaları takla attırmaya ve pelerinleri sahiplerinin arkasından neredeyse dikey olarak fırlatmaya kararlıydı.

Brandon ve Heather en son ayrılanlar arasındaydı ve yaşlı Birmingham karısına kapıya kadar eşlik ederken, Raelynn gülümseyerek onun şefkatli isteklerini izledi. Jeffrey'nin karısı olduğundan beri o kadar çok şey olmuştu ki, Birmingham klanının bir üyesi olduğu için ne kadar şanslı olduğunu düşünecek çok az zamanı olmuştu. Bunun farkına ilk varan

Brandon'ın hoş ailesi kalbini fethettiğinde, kilisedeki sosyal etkinlikte kafasına dank etmişti. Brandon'ın kendisi de onu nazik bir nezaketle kabul etmişti ve bunun için her zaman minnettar kalacaktı. Heather'a gelince, bu güzel bayan şimdiden ona bir kız kardeş kadar yakın ve sevgili olmaya başlamıştı.

"Büyüleyiciydin canım," diye fısıldadı Heather, sevgiyle kucaklaşırlarken.

Raelynn nazik bir gülümsemeyle, "Sana en çok ihtiyaç duyduğum anda burada olduğun için teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Görünüşe göre hâlâ Jeffrey'nin karısı olduğum fikrinden nefret eden birkaç bakire var."

"Oh, evet, gerçekten!" Heather karanlığın içinde kaybolan at arabalarının ardından zarif bir el salladı. "Yapabilirim Kayınbiraderimin kendileri için sonsuza dek kayıp olduğu gerçeğini kabullenmeye çalışan en az yarım düzine insanın arkasında hayal kırıklığı izleri görüyorum."

Jeff kolunu Raelynn'in ince omuzlarına dolayarak onu kendine doğru yaklaştırdı. "Acele evliliğimiz Charleston toplumuna Noel geçene kadar çiğneyecek bir şeyler verdi."

Brandon sessiz bir kıkırdamayla, "Sözüme güven kardeşim," diye ekledi. "O kadar kısa sürede durmayacak."

"Biliyorum," diye onayladı Jeff abartılı bir iç çekişle, "yaşlanıp saçlarımız ağarana kadar olmaz."

"İşte bu daha doğru," diye onayladı Brandon ve kardeşinin omzuna bir el attı. "Bunu sana söylediğim için üzgünüm Jeffrey ama dedikoducular bizi mezara koyana kadar dillerine dolayacaklar ve belki o zaman bile rahat durmayacaklar."

"Cesaretlendirici sözleriniz için teşekkür ederim, Bran," diye cevap verdi Jeff, kederli halini belli edercesine. "Bunu duymadan bir kaç yıl geçirebilirdim."

"Rica ederim," dedi yaşlı adam neşeli bir sırıtışla. "Kendinle bu kadar gurur duyma," diye azarladı Heather onu. bir kolunu kocasının kolunun arasından geçirirken onun. "Biz de aynı derecede hassasız."

"Ne kadar iyi biliyorum," diye kabul etti Brandon ve büyük bir elini şişmiş karnının üzerine koydu. "En azından bu bebekle birlikte, diğer bebeklerde olduğu kadar diller dolaşmıyor. Beau."

Heather kıkırdadı. "Çünkü Jeff ve Raelynn son zamanlarda dikkatlerin çoğunu üzerlerine topladılar."

Bir hizmetkârdan karısının pelerinini alan Brandon, onu Heather'ın omuzlarına sardı ve ipek kurbağaları çenesinin altına bağladı. Heather onun parlayan gözlerinin içine baktı. Güzelce isyankâr bir surat ifadesi takındı ve onu çenesinin altından hafifçe iterken kıkırdadı. "Beni şımart, tatlım. Seninle ilgilenmek için acil bir ihtiyaç hissediyorum."

Karısı kendi karnına alaycı bir bakış atarak kederle içini çekti. "Bu bebek doğduğunda, benim yürümeme bile izin vermeyeceksin."

Sözcükler dudaklarından henüz dökülmüştü ki kocası onu kollarına aldı. Onun ürkek çığlığını duymazdan gelerek, "Neden o zamana kadar bekleyeyim ki, hanımefendi? Şu anda bile bir karıştan daha ağır değilsiniz. Ayrıca, kollarımın arasında güvende olduğunuzda sizi kontrol etmeyi çok daha kolay buluyorum."

Brandon gülerek vedalaşırken ve onu hızlı adımlarla merdivenlerden inip bekleyen arabalarına götürürken Heather'ın verebileceği her türlü cevap kayboldu. Raelynn'in baldızına son bakışı, Heather'ın arabanın penceresinden eğilip Brandon'ın onu tekrar kollarına alma çabalarının teşvik ettiği bir kıkırdama telaşının ortasında el sallayarak veda etmesiyle oldu.

Kıkırdayan bir hizmetçi ön kapıyı kapatırken Jeff de kardeşinin izinden giderek Raelynn'i kollarına aldı ve Cora ile Kingston'ı bırakarak yatak odalarına götürdü. sırtarak ve başlarını sallayarak.

Kingston, "Yassuh, birileri her zaman punçun içine mayalı bir şeyler koyuyor," diye gözlemledi, omuzları patlayan kıkırdamalarıyla titriyordu.

Ana süit, partinin karmaşasından sonra çift için tatlı bir soluklanma imkanı sunuyordu, ancak bu gece yağmur kokusu hala odalara sinmiş olduğundan daha da ferahlatıcıydı.

Yatak odası, efendi ya da hanım oradayken, çağrılmadıkça hiçbir hizmetçinin girmeye cesaret edemeyeceği özel bir sığınaktı. Şimdi, son misafirler de gittikten sonra, çiftin inzivasının güvende olduğu düşünülüyordu.

Raelynn her ne kadar gecenin nasıl biteceğini hayal etmiş olsa da, şimdi kendini tamamen tükenmiş hissediyordu. Ne zaman onun

Kocasını onu yatağa yatırdığında, terliklerini çıkarıp kocasına gülümserken memnuniyetle içini çekti. Akşamın erken saatlerinde, yatak çarşafı bir örtü tarafından katlanmıştı.

Hizmetçi, yeni kokulu çarşafların üzerine lüks bir şekilde uzandı ve sadece rahatlayabildiği için mutlu oldu.

"Beni soyamak zorundasın," diye kandırarak bir çift parmağını kocasının kolunda gezdirdi. "Aksi takdirde Tizzy'yi çağırmak zorunda kalacağım."

"Ben buradayken ve hizmet etmeye hevesliyken bunu yapmanıza gerek yok madam." Jeff'in alaycı sırıtışı Gustav'ın başarabilirdi. Abartılı bir "oomph" sesi çıkararak onu yüzüstü çevirdi ve elbisesinin üstünden aşağıya, belinin altına kadar inen ceketini çözmeye başladı.

Jeff elbisesini korsajdan ve saten kombinezonun üst kısmından kurtulmasına izin verecek kadar gevşettikten sonra Raelynn her iki giysiyi de omuzlarından kaydırıp ve beline kadar indirdi. Kollarının arasına bir yastık alarak çenesini memnuniyetle yastığının üzerine koydu. "Biliyor musunuz efendim, eğer beni yeterince memnun ederseniz, sizi leydimin hizmetçisi olarak tutabilirim."

Bunun için Jeff onun poposuna sert bir tokat attı.

"Canavar!" diye bağırdı sahte bir öfkeyle.

"Canavar, öyle mi?" Parıldayan kılıfı bir hamlede kızın vücudundan aşağı kaydırıp ve bu sefer kızın gerçek bir nefes almasını sağladı.

Karısından bir sürpriz.

"Bir daha düşündüm de, Tizzy bende kalsın," diye kıkırdarak sözlerini tamamladı.

Elizabeth bir prova seansı sırasında karısının pantolonunun balo elbisesinin altında çirkin şişkinlikler yarattığından şikayet ettiğinden, Raelynn çoraplar ve altına giydiği dantel süslemeli saten kombinezon dışında bir şey giymemeyi tercih etmişti.

elbise. Sonuç olarak Jeff, iç çamaşırının kadının kalçalarını yarıp geçiğine gözlerinden daha fazla hayranlık duymaya alışkındı ve uzunca bir süre onu okladı. Yumuşak satenin içinden çekici bir kalça. Kendini tamamen kızın üzerindeki elbiseyi çıkarma işine verdi. Sağ elini yumuşak bir göğsün altından geçirirken sol elini de hemen menzilindeki her kıvrım ve vadiden yararlanarak Sırtının nazik kıvrımını takip ederek kalçalarına ve uyluklarına kadar indi ve bu sırada iç çamaşırını aşağı doğru itti. Giysiyi çıkardıktan sonra onu tekrar ters çevirdi ve çoraplarını çıkarmaya başladı.

Giysileri bir kenara bıraktıktan sonra Jeff kollarını onun yanında birleştirdi ve üzerine eğilerek gülümseyerek yüzünü inceledi. Gözleri yumuşak ve akıcıydı, onunkilerle kaynaşıyordu ve sanki onun kavrayamayacağı bir şeyden dehşete düşmüş gibi elini kaldırdı ve Bir tür saygılı merakla yanağını okşadı. Onun şefkatinden etkilenen adam avucuna uzun bir öpücük kondurdu. Raelynn'in dudaklarından, daha önce anne ve babasından başka hiç kimseye söylemediği tuhaf sözler döküldü. Bu sözleri neredeyse ağzından kaçırarak kadar kolaylıkla söylemesi onu ürkütmüştü, çünkü o ana kadar bunları hiç etraflica düşünmemişti.

Jeff karısının fiziksel olarak bitkin düştüğünü fark etse de çıplak vücudunu uzun uzun okşamaktan kendini alamadı. Raelynn kemik yorgunluğuna rağmen Jeff'in içinde uyandırdığı hisler karşısında nefesini tuttu. Sonra eli daha özel bölgelerini okşadı ve gözleri arzuyla kararırken kendini isteyerek ona açtı. Onu izledi. Soyundu ve yatağın yanında tamamen kıyafetsiz ve bir erkeğin olabileceği kadar cesur bir şekilde durduğunda, kadın onu kollarını kaldırarak karşıladı.

Çok sonra, Raelynn başı kocasının omzunda, bacağı bükülmüş ve kocasının omzuna yaslanmış halde uykuya daldı.

sağlam uylukları. Kadın uykunun derinliklerine gömülürken Jeff'in ilk başta tam olarak anlayamadığı bir şeyler fısıldadı. Onu daha iyi duyabilmek için başını eğdi ama dudaklarından yumuşak bir iç çekişten başka bir şey çıkmadı.

Yastığı başının altına daha sıkı bastırarak tavana doğru gülümsedi. Kadının alçak sesle mırıldanmasının neye benzediğini biliyordu ama evliliklerinin bu noktasında, hayal gücünün onu alıp götürmesine izin verip vermediğinden emin olamıyordu.

MORPHEUS'UN ZEVLİ KOLLARINDAN UYANIYORUM, Raelynn birkaç dakika boyunca yatarak onu neyin uyandırdığını anlamaya çalıştı. Perdeler daha önce Fransız kapılarının üzerine çekilmiş olan örtü çoktan kenara çekilmişti. Son kapının üst camlarının ötesinde, parlak bir Ekim ayı gece gökyüzünde süzülürken, batıdan esen rüzgârın sürüklediği buharımsı bulutlar ayın aydınlık yüzünde geziniyordu. Zefirler devasa ağaçların tepelerini hışırdatıyordu. Arada sırada evin ucundaki canlı meşenin dallarının tuğla cepheye sürtündüğünü duyabiliyordu ama bu cılız sesin ötesinde oda ölüm sessizliğine bürünmüştü.

Elleri, varlığına güvenmeyi ve rahatlamayı öğrendiği adamı aramak için yatağın uzak tarafına uzandı. Ne yazık ki orada kimse yoktu. Gözleri odalarının karanlıkla örtülü bölgelerini araştırdı, ama ne yazık ki odanın sınırları içinde adama dair en küçük bir kanıt bulamadı.

"Jeffrey?" diye boğuk bir sesle seslendi ve sessizlik devam ettikçe kaşları derinleşen bir şaşkınlıkla toplandı. Boğazını temizleyerek biraz daha yüksek bir tonda bir kez daha seslendi. "Jeffrey? Neredesin?"

Bir kez daha sessiz bir durgunluk ona cevap verdi.

Raelynn yorganı geriye doğru süpürerek bacaklarını yatağın kenarından sarkıttı ve aceleyle geceliğini giyip Jeff'in komodinin yanındaki sandalyeye bıraktığı bornozu giydi. Komodini aradı, çıra kutusunu buldu ve orada duran yağ lambasını yakmayı başardı. Onun yetersiz ışığında, şöminenin üzerindeki saate eğik bir şekilde baktı.

Bir buçuk!

En iyi ihtimalle kırk dakikadan fazla uyumamıştı. Ama Jeffrey nereye gitmişti? Neden yataklarını terk etmişti?

Gece esintilerinin kanatlarında içeri doğru süzülen soğuğa karşı kollarını ovuşturan Raelynn, odanın içinde kararsız bir yol çizdi. Açık Fransız kapılarından akan rüzgarlar oldukça canlandırıcıydı, ama o buna pek aldırmış etmedi.

Verandaya çıkarken giysilerinin yetersizliğini bir an bile düşünmedi. Jeffrey'nin burada olduğuna emindi, ama her yöne bir bakış attıktan sonra şaşkınlığı daha da arttı, çünkü şunu fark etti oldukça yalnızdı.

Bildiği kadarıyla Jeffrey gecenin bir yarısı yataklarından hiç çıkmamıştı ve Jeffrey'nin yokluğu onu çok rahatsız ediyordu, çünkü onu gitmeye iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Acaba bir gürültü mü duymuştu?

rahatsız edici buldu? Aklına hemen Gustav geldi ve o kaba saba hödüğün

Adamlarıyla birlikte daha fazla kötülük yapmak, belki de Jeff'ten intikam almak için geri döndüğünde, içinden şiddetli bir ürperti geçti.

"Jeffrey, neredesin?" diye seslendi hüznle.

Birdenbire göğsünü daraltan bir duygunun kurbanı oldu. Ebeveynlerinin her birinin ölümünden sonra çektiği kederle karşılaştırılabilir. Artık kocasının ölümünden emin değildi.

kendini kaybolmuş ve kimsesiz hissetti. Sanki bir anda tüm hayatı çoraklaşmış ve yoksullaşmış gibiydi.

Raelynn şaşkınlık içinde titreyen elini boğazına götürdü ve yavaş yavaş uyanmaya başlayan farkındalığıyla etrafını saran gölgelere baktı. "Ah, Jeffrey," diye fısıldadı. "Kalbimde nasıl bir iş yaptın?"

Hiçbir cevap gelmedi; ne de bir cevaba ihtiyacı vardı. Duyguları daha önce bildiği her şeyin ötesine geçmişti. Bu duygu, içinden dolambaçlı bir nehir gibi akan, varlığına neşe, huzur, yardımseverlik, bağlılık ve ... özlerini aşıl原因, filizlenen bir sıcaklığa benziyordu. Raelynn kafasındaki düşünceyi odak noktasına getirmeye çalışırken başını eğdi. Artık sadece karasevda değildi, diye düşündü, ama bu gerçekten aşk mıydı?

Raelynn göz ucuyla uzakta titreyen bir ışık gördü ve umutla etrafına bakındı, ancak yüce meşelerin tepelerindeki yaprakların arasından parlayan ay ışığıyla hafifçe beneklenen bir karanlıkla karşılaştı. Bu küçük ışıltıyı hayal edip etmediğini merak ederek gözlerini kısarak ışığın geldiği yöne doğru baktı ve bu geçici pırıltı için uygun bir kaynak bulmayı umdu. İlk başta hiçbir şey görmedi, sadece yaprakların arasından geçen rüzgârın hışırtısını ve gecikmeli olarak yere düşen birkaç yağmur damlasını duydu, ama bakışlarını

Canlı meşenin alt dalları, tazelenen esintilerin itici gücüyle yavaşça aşağıya doğru eğildi, Böylece gerçekten de bir ışık olduğunu ve bunun ahırlardan geliyor gibi görüldüğünü doğrulayabildi.

Normalde böyle bir saatte öğretmenler ve seyisler uyuyor olurdu, ama atlardan birinde bir sorun varsa, o zaman kesinlikle kalkıp hareket ediyor olurlardı

hakkında. Büyük olasılıkla Jeff, pencereden gelen ışığı fark etmişti.
ya da bir şey duymuş ve araştırmak için dışarı çıkmıştı.

Raelynn yatak odasına geri koştu ve verandanın sonundaki merdivenlerden inmeden önce aceleyle terliklerini giydi. Çimenlikte hızla ilerlerken titriyordu. Ahırlara ulaştığında, yetersiz aydınlatmanın Ariadne'nin ahırındaki bir payanda kirisinden sarkan tek bir fenerden geldiğini hemen fark etti. Kapı açık olmasına rağmen kısıraktan hiçbir iz göremedi ve güzel hayvanın öksürdüğü ve belki de ahırında yattığı konusunda ani bir endişe hissetti.

Endişe Raelynn'in adımlarını hızlandırdı, ancak sadece bir an sonra, ani bir çığlıkla kısa kesildi.

Bir bebek mi? Akli böyle bir olasılığı kabul etmekte zorlanıyordu.
Burada, ahırda mı?

Raelynn artık yürümüyordu. Koştu. Ahıra doğru. Kapıya ulaştığında köşedeki keresteyi kavradı ve tam içeri doğru sallanmak üzereydi ki tökezleyerek durdu. Ariadne hiçbir yerde görünmüyordu. Onun yerinde korkunç bir kâbus vardı. Raelynn ani bir kan görüntüsü gördü. Her yerde! Toprak zemini kaplayan taze odun talaşlarının üzerinde! Sarı bir elbisenin bedeninde ve eteğinde! Ölümle kıvrılmış ince parmaklarda! Bir bebeğin öfkeli feryatlarının geldiği küçük bir bohçanın üzerinde!

Raelynn tehditkâr bir çığlığı bastırmak için titreyen elini ağzına götürürken, gözleri kalın bir zemine acayip bir şekilde yayılmış küçük, ince form üzerinde gezindi. malçlı zemin. Eteği koyu lekelerle lekelenmiş olsa da, kanamanın kaynağı göbek bölgesinden geliyor gibi görünüyordu. Sarı elbisenin ince bel kısmının üzerinde derin bir kan birikintisi oluşmuştu. itibaren

Raelynn'in bakışları yukarıya, altın rengi saçlara ve genç yüze doğru yükseldi.

"Nell!"

Raelynn'in boğazından kaçan boğuk bir fısıltıdan fazlası değildi, ancak ses üzerine uzun boylu, erkeksi bir adam Tezgâhın köşesini gizleyen karanlık gölgelerin arasından bir şekil yükseldi. Ürkek bir nefes alıp verdi ve Ani bir korkuyla geri çekildi, kızı öldüren bu suçlu tarafından saldırıya uğramayı bekliyordu. Sonra fenerin ışığı adamın yüzünü aydınlattı ve kadın şaşkınlık içinde adamın yontulmuş profiline ve kanlı gömleğine bakakaldı.

"Jeffrey? Ne yapıyorsun?"

Gözleri aşağıya, adamın avucundan sarkan bıçağa doğru kaydı; pırıl pırıl bir bıçaktı ve sapı koç başı şeklinde.

"Raelynn. . ." Sesi sanki uzak bir vadiden geliyormuş gibi tuhaftı. Ona doğru bir adım atarak boştaki elini uzattı. Yüzü gergin görünüyordu, ağzı acımasız bir çizgiyle çizilmişti, gözleri daha önce hiç görmediği bir duyguyla garip bir şekilde gölgelenmişti. Kadın ona bir yabancıymış gibi baktı. Oysa birkaç saatten kısa bir süre önce Karı koca olarak birbirlerini seviyorlardı ve sadece bir an önce yürekten bir farkındalığa varmıştı.

Gözleri tekrar adamın elinde tuttuğu bıçağa ve oradan da ölü kıza kaydı. Bir anda, bu adamın kendisi için en az onun kadar değerli olduğuna dair uyanan farkındalığı Kendi can damarı, kendi bedeninde bir değişimin gerçekleştiğine dair son farkındalığı, kocasının kollarında ve evinde tanıdığı neşe, geçmiş şüphelerin ve korkuların yürek burkan duygularının, acımasızca öldürülen ebeveynlerin kalp acısının altında acımasızca ezildi.

İhanete uğramış ve derinlere gömülmüş bir his, peri masalının

Varoluş gerçek olamayacak kadar güzeldi. Jeffrey Birmingham'ın karısı olarak son zamanlarda tadını çıkardığı neşe, kanın süpürücü lekesiyle gölgelendi. İçinden hıçkıra hıçkıra bir çığlık yükseldi ve bu kez onu zapt edemedi.

"Hayır!"

Raelynn artık dehşetini ve kendisine saldıran iğrenç şüpheyi bastıramayarak geri çekildi. Jeff bir an için donup kalmış gibiydi. Sonra mırıldandığı bir lanetle kanlı bıçağı ahırın köşesindeki yatağa fırlattı ve ona doğru bir adım attı.

"Beni dinle, Rae. . ."

Elinin bir darbesi bunun olma ihtimalini ortadan kaldırdı. Gözyaşlarıyla kör olmuş bir halde dönerek adamın yanından kaçtı ve sahip olduğu tüm gücü bacaklarında toplayarak eve doğru umutsuzca koşmaya başladı. Bunu bilmeliydi! Her şey çok mükemmeldi! Jeffrey, evlilikleri, adamla giderek artan ilişkisi! Ama hepsi bir sahtekârlık, aldatıcı bir yalandı!

Kalbi çılgınca çarpan, boğuk hıçkırıkları onu boğan Raelynn omzunun üzerinden ağlamaklı bir bakış fırlattı ve kocasının peşinden hızla yürüdüğünü gördü. Verandanın merdivenlerinden yukarı fırladığında, sert, acı dolu hıçkırıklar arasında nefes nefese kalmıştı. Bir kolunu yüzünde gezdirerek sel gibi akan gözyaşlarını sildi. yatak odalarına koştu ve saklanacak bir yer bulmak için umutsuzca etrafına bakındı. Jeffrey onun odasını çok iyi biliyordu, burada herhangi bir gölgeli köşede kendini güvende hissedemezdi. Yapabileceği en iyi şey, kaçmak için bir yol ararken onu arayışında geciktirmektir.

Korkudan, işkenceden ve kaçmak için gösterdiği şiddetli çabadan dolayı nefesi kesilen Raelynn, verandadaki Fransız kapıları çarparak kapattı ve ardından koşarken gözyaşlarını silerek odanın diğer ucuna fırladı. Koridora çıktığında kapıyı arkasından sessizce kapattı. Eski yatak odasının güvenliğini sağladıktan ve anahtarı kilide soktuktan sonra koridorda ayak sesleri duydu. Jeffrey'nin aldatmacasını fark etmesi üç dakikadan az sürmüştü.

Jeff parmak eklemlerini tahtaya vurmadan önce kısa bir süre kapıyı kontrol etti. Gördüklerinden sonra karısının dehşete kapıldığını çok iyi bildiğinden, sesini nazik ve yumuşak bir şekilde bastırmak için çaba sarf etti, "Raelynn, aşkım, üzülme Lütfen benden korkun. Nell'i ben öldürmedim. Bana inanmak zorundasınız."

Yatağa çömelmiş, korku ve yürek parçalayıcı duygularla titreyen Raelynn, hıçkırıklarını bastırmak için şiddetle titreyen parmaklarını dudaklarına bastırdı. Etrafını saran karanlık kasvetin içinde, bulanık gözyaşlarının arasından sabit bir şekilde, kendisi ve sahip olduğu adam arasında duran ahşap bariyere baktı.

koca ve sevgili olarak tanımaya başlamıştı. Adamın bir küfür mırıldandığını duydu ve sonra, biraz rahatlamış bir şekilde, ayak seslerinin yatak odasına doğru çekildiğini. Uzakta bir kapı açılıp kapandı. Sessizlik hüküm sürerken, titreyen bir korkuyla dikkatle dinledi

Bir yüzyıl ya da daha fazla gibi görünen bir süre boyunca engellenmemişti. Sonra verandada yumuşak bir gümbürtü ve ilerleyen bir ışık onu

unuttuğu şeyi fark edince yataktan fırladı. Fransız kapılardan biri hizmetliler için her zaman açık tutulurdu!

Kocası çift kapıya ulaşmadan bir an önce sürgüyü yerine çarparak en azından geçici olarak güvenliğini sağladı.

Yağ lambasının ışığında yıkanan ikisi

Birbirlerine bakıyorlardı, aralarında birkaç santim mesafe vardı.

Sadece Fransız kapılarının camlı, dikdörtgen biçimli pervazları değil, aynı zamanda aniden aralarında patlak verdi.

Çizmeli bir ayak bariyeri kolayca ortadan kaldırabilirdi ama Jeff kapıyı kırmanın karısını ele geçirilmiş bir kadın gibi kaçırtacağını ve şüphesiz kafasındaki korkunç kuşkuları pekiştireceğini biliyordu. Her nasılsa korkularını yatıştırmak için.

Gözlerini dolduran yaşların arasından onun bakışlarını karşılayan Jeff, sakın bir şekilde konuşmak için elinden geleni yaptı. "Raelynn, Aşkım, büyük bir şok geçirdiğinin farkındayım ama benden korkman için bir sebep yok. Anlamıyor musun? Ahıra vardığımda Nell çoktan ölmüştü. Tam uykuya dalıyordum ki çığlığını duydum ve araştırmak için aşağı indim. Şimdi, lütfen Raelynn, aşkım, kapıyı aç ve seninle konuşmama izin ver. Sana zarar vermeyeceğim. I asla böyle bir şey yapmaz."

At ahırında kanlar içinde ve cansız yatan Nell'in iğrenç hatırası Raelynn'i tekrar tekrar sarsıyordu. şok edici bir dehşet. Jeff'in kendisini uyarmasına rağmen kızın neden tekrar Oakley'e geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama gelen ve daha sonra giden onca misafirin arasında Nell'in varlığı pek fark edilmeyecekti, hele de çalışanlardan biri tarafından. Ahır görevlileri, Nell'in varışlarından kısa bir süre sonra ziyaretçi arabaları için su getirdi. Bu, Charleston'dan ve komşu plantasyonlardan yapılan uzun yolculuk ve şenliklerin sabahın erken saatlerine kadar sürme olasılığı göz önünde bulundurularak yapılan bir nezaketti. Hizmeti yerine getirdikten sonra, damatlar muhtemelen kendi odalarına ve daha sonra da yataklarına gitmişlerdir.

Belki de bir kez daha Nell, Jeff'ten olduğunu ısrarla söylediği bir ocuk için destek istemek üzere çiftliğe gelmişti.

Karısının şerefine lüks bir balo düzenlediğine göre, bebek için de aylık bir maaş bağlatabilirdi. Nell'in son suçlamaları, Jeff'in muazzam zenginliğine rağmen servetinin bir kısmını kendisiyle ve çocuklarıyla paylaşma konusundaki isteksizliğini anlayamadığını gösteriyordu. En basitinden, Jeff'in kendisine şantaj yapılmasını reddetmesini anlayamamıştı.

Siyah bir kızı eski efendisinin tacizinden kurtarmak için cömert bir meblağ harcayabilecek olsa da, Jeff'in içinde tehditlerle zorlanmasına izin vermeyecek sert bir inatçılık vardı. Raelynn bunu babasında görmüştü ve kocasında görmüştü. Bu onu zerre kadar rahatsız etmemişti. şimdi onu rahatsız eden şey, Nell'in Jeff'in sabrını taşırmış olabileceği ihtimaliydi. Son ziyareti sırasında kıza onu boğmak istediğini söylemişti. Eğer ona gerçekten sinirlenmişse, kendini kaybedip tacizlerine kalıcı bir son verme olasılığı vardı.

Raelynn onun yiğitliği fikrinden ne kadar ekindiyse, Yakışıklı kocası herhangi bir kadına herhangi bir şekilde zarar verse de, kendi gözleriyle gördüklerini görmezden gelemezdi. Elinde Nell'i öldürdüğü belli olan kanlı bir bıçak tutuyordu; bu bıçak kendisine aitti ve normalde yatak odasındaki masasının üzerinde dururdu. Bu gerçekleri aklından nasıl çıkarabilirdi?

Raelynn'in yüzü burkucu duygularla buruşurken ağlayan gözyaşları aldırmadan akmaya devam etti. Jeff onun güzel kocasıydı. Onu Gustav'ın malı olmak gibi korkunç bir kaderden kurtarmış, lüks bir dünyaya taşımış ve evlilik mutluluğunun ve bir kadın olarak tatmin olmanın keyfini öğretmişti. Yine de şu anda onu gerçekten hiç tanımıyormuş gibi hissediyordu. Yaşadığı deneyim

Geçen yıl ona yanlış insanlara ne kadar kolay güvenilebileceğini ve onlar tarafından ihanete uğrayabileceğini öğretmişti. Kendisi de Babası, kendisine yabancı da olsa başka soylular tarafından hainlikle suçlanmıştı? Annesinin Cooper Frye'ı uzun zamandır kayıp olan kardeşi olarak kabul etmesi, sonunda onun gemide trajik bir şekilde ölmesine yol açmıştı. Son zamanlarda güvenmek gerçekten de çok riskli bir iş gibi görünüyordu.

"Lütfen git buradan Jeff," diye gözyaşları içinde boğuldu, şimdi cam bölmelerden onun bakışlarıyla karşılaşmaktan korkuyordu. O karanlık, yarı saydam gözler sessizce onu dinlemesi için yalvarıyordu.

Ona olan inancı ruhunu parçalayacak güce sahipti. "Bu meseleyi zihnimde çözmek ve yaşadığım şoku hafifletmek için zamana ihtiyacım var. Belki kendime biraz zaman ayırdıktan sonra daha net düşünebilirim."

Jeff bir kez daha itiraz etmek için elini kaldırdı, ama karısının bakışları elinin ucuna takılınca, elinin ucuna doğru baktı ve parmaklarının yapışkan bir kanla kaplı olduğunu fark etti. Kolunu yavaşça yanına indirdi ve umutsuz bir iç geçirdi. Bu noktada karısıyla konuşmak beyhude görünüyordu; açıkça ondan korkuyordu. Yavaşça uzaklaştı, yatak odasına çekildi ve onu masumiyetini ya da suçluluğunu düşünmeye bıraktı.

Bitkin düşen ve ayakta duramayacak kadar şiddetli bir şekilde titreyen Raelynn, sallanan uzuvlarının üzerinde döndü ve tökezleyerek yatağa geri döndü. Kendini yatağın üzerine atarak yüzünü gömdü.

yastıklara gömüldü ve hıçkırıklarının dizginlenmeden akmasına izin verdi.

Midesinin çukurundaki soğuk, karanlık, bulanık his mantığa ve güvene teslim olmayı reddetti. Sanki Jeff çoktan mahkum edilmişti ve tanık olunması gereken sadece idam vardı.

Karanlık, aşılmaz kasvet intikam duygusuyla içine çöktü ve

sonunda zihinsel yorgunluk onu sersemletti.

sersemlemişti. Merhametli karanlık, farkındalığının sınırında titreşerek onu karanlık, derin bir vadiye çekti.

∞ "BANA CANLI OLARAK LÜTFET, MISTAH JEFFREY! Yaralandın mı, suh?"

Yataktan fırlayıp pansumanı sürükledikten sonra Kingston aşağı inerken, yaklaşmakta olan efendisini gördüğünde hâlâ gözlerindeki uykuyu kırıştırıyordu. Bu kadar çok kanın yarattığı şok, karanlık gözbebeklerini hızla büyötmüştü. Neredeyse aynı hızla çenesi düşmüştü.

Birkaç kapının çarpması Kingston'ı malikânenin en üst katındaki odasında bile uyandırmıştı. Daha önce Gustav Fridrich'in ziyaretinden sonra, Alman'ın ve serkeş ayaktakımının geri dönüp yeni bir istilaya kalkışması olasılığına karşı yatağının altında tuttuğu sağlam bir sopayı kaptığı gibi odasından çıktı. Ama Kingston, efendisini görünce, acaba bunun yerine tıbbi malzemeleri mi toplayaydı, diye düşündü.

Jeff onun kanlı giysiler içinde, elleri ve kollarıyla sergilediği ürkütücü manzarayı hayal edebiliyordu. yapışkan kırmızıya bulandı. Kâhyayı uyandırmak ve talimatlar vermek için yola çıkmış olsa da, kendi görünüşü göz önüne alındığında, şimdi adamın endişelerini yatıştırmak gerekli görünüyordu. "Kan benim değil, Kingston. Korkarım Nell'den geldi. Biri kızı ahırda bıçaklayarak öldürmüş. Bebeği de dışarıda bir yerde, avazı çıktığı kadar bağılıyor ama bildiğim kadarıyla ona bir şey olmadı. Senden istediğim çocuğu getirmen ve ona bir sütanne bulman, ama korkunç bir manzaraya hazırlıklı olsan iyi olur. Nell'i kim öldürdüyse bu konuda oldukça acımasız davranmış."

Jeff bu sahneyi kendi düşüncelerinin ön planından çıkarmak için durakladı. Bir süre sonra sıkıntılı bir iç geçirdi ve

devam etti. "Şerifi getirmesi için damatlardan birini Charleston'a gönder. Biz onu beklerken, Sparky ve Thaddeus katilin kimliğine dair bir ipucu bulmak için ahırını araştırsın."

Kingston sonunda ağzını kapadı ve yutkundu. "Yassuh, Mistah Jeffrey. O işlerle hemen ilgileneceğim. Ama bu arada, ihtiyacınız olan bir şey var mı? Çok üzgün görünüyorsun."

Jeff'in aklına hemen Nell'in ölümünün ardındaki nedenlerden ve katilin adından başlayarak birkaç şey geldi. "Öyleyim Kingston, ama bu konuda yapabileceğin bir şey yok. Bunu atlatmam muhtemelen biraz zaman alacak. Bu iğrenç eylemin acımasızlığı. Nell ile son karşılaşmamı göz önünde bulundurursak, sanırım insanlar onun öldürülmesiyle bir ilgim olduğunu düşüneceklerdir."

"Hayır, hayır!" Kingston başını sallayarak böyle bir fikrin aklının ucundan bile geçmediğini onayladı. "En azından bir süredir seni tanıyan ve senin için çalışan bizlerin aklından geçmedi. Eğer Miz Nell'e böyle bir şey yapmayı aklından geçirdiysen, o zaman Birimizi ya da o huysuz katır Brutus'u dövmeyi aklından geçirmiş olabilirsin, ama bize hiç kızmadın bile, Mistah Jeffrey."

Jeff, "Nell'e kesinlikle kızgındım," diye belirtti.

"Evet, ben de öyleydim, ama sen uyurken yatağına gizlice girip ondan bir bebek yaptığını söylemeye çalışmasına kızmak için iyi bir nedenin vardı. Ona o kadar sinirlenmiştim ki, kendim bir anahtar almak istedim."

Jeff adama, "Ahırda beslenmek için ağlayan bir bebek var, Kingston," diye hatırlattı. "Çocuk ihtiyaç içindeyken burada durup bu konuyu konuşmamalıyız."

"Yassuh, Şimdi gidiyorum."

Jeff yatak odasına d6ndüğünde kanlı giysilerini çabucak çıkarmaya çalıştı. Lavabodaki su ılıktı ama Jeff bunun farkına bile varmadı. Ellerini, yüzünü ve göğsünü sabun ve suyla ovaladı.

aynı temizleyici sonuçlarla kanlı sahneyi zihninden silebilirdi.

Jeff yeniden temiz giysiler giydikten sonra bir lamba aldı ve verandadan geçerek karısının arkasına sığındığı Fransız kapılarına doğru ilerledi. Oda karanlıktı ve sadece lambasından süzülen yumuşak ışık sayesinde karısının yatağın uzak tarafında bir düğüm halinde büzüldüğünü görebiliyordu. Yetersiz aydınlık bir tepki vermeyince, karısının yaşadığı korkunç travmanın ortasında uyuyakaldığı sonucuna varmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Bu da iyi oldu, diye düşündü Jeff hüzünle. Gördüklerinden sonra zihninin uykunun rahatlatıcı yardımına ihtiyacı vardı. Eğer bu ürkütücü sahneyi kendi zihninden bu şekilde uzaklaştırabilseydi, hemen o anda yatağına giderdi, ama Nell'in şefkat gösterilmesine yönelik acınası isteklerini duymuştu ve Şimdi de bunu yapmadığı için derin bir pişmanlık duyuyordu.

Kıza, en basit anlamıyla, ona boyun eğmek olarak yorumlanamayacak bir şekilde yardım etmiş olmak Şantaj talepleri.

Jeff'in dudaklarından düşünceli bir iç çekiş döküldü, sonra da bükülmüş bir ip kadar gergin olduğunu fark etti. Ariadne'nin bölmesindeki sahnenin Raelynn'e nasıl görünmüş olabileceği konusunda net bir fikri vardı. Ne de olsa elinde cinayet silahı vardı, masasından kaybolduğı belli olan bir bıçak.

Balo sırasında bir ara. Davete katılan herhangi biri odasına girip bunu almış olabilir, çünkü bu tam olarak

Katilin yaptığı şey, genç bir kızı öldürmek için bıçağını çalmaktı.

Çocuğun durumunu merak eden Jeff, soruşturma yapmak için aşağı indi ve Kingston'ı tam uşak ağlayan bebekle dönerken yakaladı.

"Lawsy, Mistah Jeffrey," dedi adam ciyaklayan sesin üzerine. "Daha önce bıçaklanan bir kadın görmemiştim. Küçük bir şey için, Bayan Nell çok kan kaybetti. Bu küçük adamın da yaralandığından emindim, her tarafı kan içindeydi ve ortalığı ayağa kaldıracak kadar bağıırıyordu, ama o sadece delirmiş, Mistah Jeffrey, tıpkı sizin dediğiniz gibi."

Jeff, sıkıntısını belli etmek için elinden geleni yapan bebeğe baktı. Bebeğin ne kadar Minik yüzü küçük, öfkeli bir topun içinde sıkışmıştı, bebeğin durumu hakkında kesin bir yargıya varmak imkansızdı. Görünüşleri. Nell'in iddialarına rağmen ikisi arasında siyah saç dışında bir benzerlik olması zor görünüyordu ama tesadüflerin de bir yolu vardı.

"Sütanne bulabildin mi?"

"Yassuh, gözetmenin karısı, Mistah Daniel'e kendi çocuğuyla birlikte bakabileceğini söylüyor. Hiç sorun çıkmayacak, Bayan Fergus size söyledi." Kingston hızlı ayak seslerini duyunca yana baktı ve başını evin arka tarafından onlara doğru koşan hizmetçiye doğru eğdi. "İşte Cora geldi. Bayan Fergus için bebeği almaya geldi."

Cora feryat eden bebeği kucağına aldı ve battaniyesindeki kanın ona ait olup olmadığını anlamak için hızlıca kontrol etti. "O küçük çocuğa biz bakacağız, Mistah Jeffrey. Onun için kendinizi hiç endişelendirmeyin."

Bu konuda güven tazeleyen Jeff ahıra döndü ve bir çarşaf olduğunu fark edince biraz rahatladi. Nell'in cesedinin üzerine örtülmüştü. Sparky ve Thaddeus'a odun talaşlarını ayıklama görevi verilmişti ve Jeff ahırın kapısında görüldüğünde genç adam yanına yaklaştı.

"Henüz hiçbir şey bulamadık, Mistah Jeffrey." Eğitimci üstü örtülü cesede doğru gergin bir bakış attı. "Bayan Nell'in altı dışında her yeri aradık."

Jeff iki adama acıyarak, "Şerif buraya geldikten sonra bunu yapabilir," dedi.

Gözle görülür bir şekilde rahatlayan Sparky sarsakça başını salladı.

Thaddeus ciddi bir tavırla başını sallayarak ahırdan çıktı. "Mistah Jeffrey, ahırdaki herkese sordum ama geçen gün burada olanları gören ya da duyan kimseyi bulamadım. Gece."

Jeff koridordan diğer tezgâhlara doğru bir göz attıktan sonra şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak Sparky'ye döndü. "Ama nerede Ariadne?"

"Onu dün gece ahırların yanındaki otağa koyduk ama o zamandan beri ne bir postunu ne de bir kılını gördük."

"Tanrı aşkına, onu neden dışarı çıkardın Sparky? Aklına koyarsa arazimdeki her çitten atlayabileceğini biliyorsun."

"Yanındaki ahırın tahtalarını tekmeliyor ve öyle bir gürültü yapıyordu ki, ahır yıkacak diye korktuk. Size söylüyorum, Mistah Jeffrey, o yaşlı ıslak tavuktan daha kızgındı. Ahırın kapısını açtığım anda,

Kuyruğu yanıyormuş gibi dışarı fırladı. Gitmek için acele ederken neredeyse beni eziyordu."

"Belki de onunkinin yanındaki kabinde birinin olup olmadığını fark ettiniz mi?"

"Dediğim gibi, Mistah Jeffrey, oradan uçan bir şeytan gibi çıktı. Onu yakaladıktan sonra, bir fener alıp ahıra bakma zahmetine girmedim. O anda buna gerek yoktu. Daha çok onu sakinleştirmekle ilgileniyordum."

"Saatin kaç olduğunu hatırlıyor musun Sparky?" Jeff araştırdı.

Eğitmen düşünceli bir şekilde çenesini kaşıdı. "Belki on bir civarında ya da biraz daha sonra. Kesin olarak hatırlayamıyorum."

"Ne bulabileceğine bakmak için yandaki bölmeyi araştır, Sparky. Eğer o sırada orada bir yabancı saklanıyorsa, bu Ariadne'nin neden ortalığı ayağa kaldırdığını açıklayabilir."

"O aptal kısırak, ahırına girmeye çalışsaydı adamın kafasını uçururdu, ama sanırım öyle bir şey olmadı, çünkü buralarda başka bir ceset görmedim."

"Katil içinizden birinden saklanmak için böyle bir risk almış olabilir. Belki de Ariadne'yi harekete geçiren ilk şey buydu."

"Adamın kafası hâlâ yerindeyse, muhtemelen akli dengesi yerinde değildir. O kısırak, herhangi bir aptalın yaklaşamayacağı kadar huysuzdur."

Thaddeus çarşafa sarılmış cesede acıklı bir bakış attı ve kederli bir şekilde başını salladı.

grotesk bir dehşet. "Ne tür bir adam böyle bir şey yapabilir, Mistah Jeffrey? Bebek sahibi olmuş küçük bir kızı öldürmek şeytanın yapacağı bir şey gibi görünüyor."

Emzirdiği bebeği olan genç bir anneyi öldürmek kesinlikle doğanın ihlali gibi görünüyordu, Jeff zihinsel olarak aynı fikirdeydi. Bölgedeki insanlar bu iğrenç eylem karşısında dehşete düşeceklerdi. Daha da kötüsü, Nell onun ahırında öldürülmüştü. Gerçekçi olmak gerekirse Raelynn'in, kızın cinayetine karıştığından şüphelenecek pek çok kişiden yalnızca ilki olacağını tahmin edebiliyordu.

Jeff'in ahırda kendisine bakarken karısının gözlerinde gördüğü gözyaşları ve korku onu bir kez daha delip geçti. Bir şekilde onu masum olduğuna ikna etmeliydi.

Tekrar Sparky'yle yüzleşti. "Diğer atlardan kayıp olan var mı?"

"Hayır, bildiğim kadarıyla hayır."

Jeff daha da kararlı hale geldi. "Kurt Oğlu Elijah'ı bulması için birini gönder. Tüm bunlardan ne çıkarabileceğini öğrenmek istiyorum."

"Evet, Mistah Jeffrey."

Çiftlik evine döndükten sonra Jeff çalışma odasındaki masasına yerleşti ve Şerif Townsend'in gelmesini beklerken çiftliğin hesap defterlerine konsantre olmaya çalıştı. Bir saatten fazla bir süre sonra kapı çalındı.

Kingston onun çağrısı üzerine içeri girdi. "Elijah geldi, Mistah Jeffrey."

"Onu içeri al."

İki buçuk yaşlarında, uzun boylu, zayıf bir adam elinde şapkasıyla odaya girdi. Belli ki çağrıyla derin uykusundan uyandırılmıştı. Yine de tercih ettiği kıyafetleri giymişti, geyik derisi ve mokasenler. Burnu zayıftı ve ince bir kıvrımı vardı, yüz hatları keskin hatlara sahipti, siyah saçları düzdü ve kulaklarının hemen altından küt bir şekilde kesilmişti. Kakao kahverengisi teni, karışık kanı olduğunu gösteren kırmızımsı bir renk taşıyordu. Söylentilere göre Elijah'ın bir zamanlar güzel bir melez köle olan annesi Beş ve on yaşlarındayken, daha sonra onu karısı yapacak olan bir Kızılderili savaşçı tarafından esir alındı. Birkaç yıl sonra savaşan başka bir kabile savaşçının kampını bastı ve Kocasını ölü bulan melez kadın oğluyla birlikte kaçmıştı. Bundan sonra Charleston'ın kenar mahallelerinde bir kulübede yaşamışlar ve Elijah'ın zatürreye yenik düştüğü on ikinci kışına kadar kendi başlarının çaresine bakmışlardı.

"Beni mi çağırdınız?" Elijah odada yankılanan derin bir sesle sordu.

"Evet, öyle Elijah ve bu kadar çabuk geldiğin için sana teşekkür ederim." Jeff soru sorarcasına ona baktı. "Burada neler olduğunu sana kimse anlattı mı?"

Yol bulucu, "Sparky bana evin yolunu tarif etti," diye onayladı.

"Kızın öldürülmesi at ahırlarından birinde meydana geldi. Şu anda cesedi hala orada. Ahırların içinde ve çevresinde ne bulabileceğinize bakın. Başlangıç referansı olarak, orada çalışan herkesin ayak izlerini kontrol edebilirsiniz. Tanıdık gelmeyen izlere rastlarsanız, nereye gittiklerine bakın. Eğer bir at arabası ya da vagonun yanında kaybolurlarsa tekerlek izlerine bakarak, adamın bu seyahat yöntemiyle geldiğinden ya da gittiğinden makul ölçüde emin olabiliriz. Eğer

Biri kıza ait olmak üzere çift parmak izi bulduğumuzda, Nell'in buraya katiliyle birlikte geldiğinden emin olabiliriz, ama bu konudaki kararı size bırakıyorum."

Elijah'ın gözlerinde kalan uyku izleri de kaybolmuştu. Artık keskin, uyanık ve daha parlak bir ışıkla doluydular. "Sparky dün gece burada yağmur yağdığını söyledi. Eğer su parmak izlerini temizleyemiyorsa, ben temizleyebilirim."

Jeff yumuşak bir gülümsemeyle idare etti. Elijah'ın iz sürme becerileri

Carolinas'ta neredeyse efsaneleşmişti. Birkaç yıl önce, engebeli arazide ve çıplak kaya çıkıntılarında dolaşan küçük bir çocuğu aramak için gönderilmişti. Elijah izini bir kez bile kaybetmemiş ve sonunda çocuğu sağ salim eve getirmişti. Onun yetenekleriyle ilgili benzer hikâyeler Jeff'i bu adamın başkalarının gözden kaçırabileceği şeyleri bulabileceğine ikna etti.

"Elinden geleni yap Elijah," diye ısrar etti. "Şerif Townsend birazdan burada olur. Eğer önemli bir şey bulursan bu alçakça suçu çözmesine yardım etmek."

Elijah çalışma odasını terk etti ve onun yokluğunda Jeff odanın sınırları içinde volta atmaya başladı. Raelynn'in dehşete kapılmış yüzü hafızasına kalıcı bir şekilde kazınmıştı. Karısıyla arasını düzeltmek için güçlenen bir arzu neredeyse ezici hale geldi ve neredeyse kendisini merdivenlerden yukarı fırlamaya ve onun hakkında en kötüsüne inanmaya hazır olmasıyla ilgili olarak onunla yüzleşmeye iten itici güce karşı mücadele etti. Karısının, kendisi hakkında en kötüsüne inanmaya hazır olmasıyla ilgili

onu dinledi. Daha önce Nell'in suçlamalarını ciddiye almış ve onu yatağından atmıştı ama Raelynn'in son zamanlarda gördüklerinin her kadını şok edeceğini biliyordu. Ayrıca onu sıkıştırmanın olası aptallığının da farkındaydı. Eğer onunla tekrar karşılaşrsa ve onun ölümcül bir şekilde önünde titrediğini görürse

Korku, neredeyse kalbini parçalayacaktı. Hayır, dedi kendi kendine, olayları bir perspektife oturtması için ona biraz zaman tanımak çok daha iyiydi. Belki o zaman iyi günde kötü günde ona güvenerek evlilik nezaketini gösterebilirdi.

Kingston'ın getirdiği sıcak kahveyi yudumlayan Jeff, bakışlarını pencerelere çevirdi. Bir önceki gece yaşadıkları büyük eğlenceden sonra bugünün cehenneme benzeyeceğini hayal bile edemezdi. Üzüntüyle ilk şafak ışıklarının Oakley'in üzerine yayılışını izledi ve hüzünlü bir iç geçirdi.

GÜNEŞ AĞAÇLARLA KAPLI UFUKTAN YENİ DOĞMUŞTU

Şerif Rhys Townsend ve onun peşinden gönderilen atlı, at sırtında geldi. Uzun boylu, iri yarı adam eyerinden indi ve her zamanki rahat yürüyüşüyle arabanın önünden geçti. Ön merdivenleri tırmandığında Jeff onu karşılamak için çoktan verandaya çıkmıştı.

"Bu kadar çabuk gelmen iyi oldu Rhys."

Şerif şapkasını çıkararak arkadaşını ana salona kadar takip etti. "Adamın burada öldürülmüş bir kadın olduğunu söyledi, Jeff. Ne oldu böyle?"

Jeff çalışma odasını işaret etti. "Sakıncası yoksa orada konuşuruz."

Rhys başıyla onayladı ve odaya girerek en sevdiği deri koltuğuna oturdu. Biraz sonra Kingston elinde gümüş bir kahve servisiyle içeri girdi ve şerife süslü cezveden bir fincan doldurdu. Rhys minnetle başını sallayarak teşekkür etti ve hizmetkârın servisten ayrılmasını işaret etti.

"Ayaklarımın üzerinde durmaya devam edeceksem, Kingston, bunlardan daha fazlasına ihtiyacım olacak. Bazı insanlar bir adamı sabahlara kadar ayakta tutmaktan hiç çekinmiyor."

ve eve ulaştıktan ancak bir saat sonra onu yatağından kaldırıyor."

Kingston, ev halkını hâlâ pençesinde tutan travmaya rağmen zayıf bir gülümsemeyi başardı. "Yassuh, Mistah Rhys, ve bu da müjde."

Kâhya ayrılırken Şerif fincanını indirmeden sert, siyah içkisini yudumladı. Jeff masasının önüne geldi ve üst kenarına yaslanarak Rhys'in fincanını bir kenara bırakıp ev sahibine bakmasını sağladı. Arkadaşının bakışlarına karşılık veren Jeff sessizce olanları anlattı, en azından bildiğı kadarıyla.

"Tam uykuya dalıyordum ki bir kadın çığığı duydum. Sabah saat bir civarıydı. Ahırların genel yönünden geldiğini fark ettikten sonra bir sigara yaktım. ve etrafa bakmak için aşağı indim. Nell'i bebeğıyle birlikte ahırlardan birinde buldum. Kız hâlâ hayattaydı ama sadece zar zor. Bıçağı çıkarmam için bana yalvardı. Kan akışını durdurabileceğimi umarak öyle yaptım, ama soluyordu.

Hızlı. Sanki ona gerçekten değer veriyormuşum gibi bir anlığına ona sarılmamı istedi. Ben de öyle yaptım ve kollarımda öldü." Bu korkunç anı karşısında başını salladı. "Böyle bir şeyi yapabilecek bir canavarı hayal bile edemiyorum. Kız en fazla altı ya da on yaşlarındaydı."

"Nell size başka bir şey söyledi mi, belki de katilin kimliğine dair bir işaret?" Rhys Townsend sordu. Taklit etmeye meyilli olduğu kaba lehçesini kullanmadığı fark ediliyordu.

"Hayır, sadece çocuğunun iyiliğı için endişeli görünüyordu. Benden ona bakacak bir kadın bulmamı istedi."

"Sonra öleceğini mi fark etti?"

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum. Çok kan kaybetmişti ve çok zayıflamıştı."

"Yine de kendisini bıçaklayan kişinin adını vermek için hiçbir çaba sarf etmedi."

"Hem de hiç. Sadece orada olduğum için minnettar görünüyordu." Jeff'in yüzü onun acınası çabalarını hatırladıkça asılıyordu. "Elini kolumun üzerinde gezdirdi ve bana gülümse."

"O yenik düştükten sonra ne yaptınız?"

Jeff tereddüt etti. Raelynn'in kendisiyle ilgili şüphelerini açığa vurmak istemiyordu ama soruyu yanıtlamaktan da kaçınamazdı. "Bir süre gölgelerin arasında oturdum, Nell'in cesedine baktım, cinayetin vahşeti karşısında sersemlemiştim. Birkaç dakika sonra karım geldi. O da uyandırılmıştı. Neyin uyandırdığından tam olarak emin değilim. Sanırım nerede olduğumu görmek için dışarı çıktı. Nell'i görünce doğal olarak çılgına döndü."

"O şimdi nerede?"

"Üst katta uyuyor. En azından birkaç dakika önce uyuyordu. Şu anda, mümkünse onu olduğundan daha fazla rahatsız edilmiş görmemeyi tercih ederim Rhys."

"Onunla daha sonra konuşabilirim." Şerif gümüş servise uzandı ve bir fincan kahve daha doldurarak kendine yardım etti. "Sence Nell dün gece sana ve misafirlerine bakmak için mi dışarı çıktı?"

Jeff sessizce seçeneklerini tartışırken dikkatini kendi bardağındaki sıvıya verdi. Yine de onu kızın cinayetiyle suçlayacağını düşündüğü için daha fazla açıklama yapma gereği duydu. "Nell buraya, çiftliğe geldi."

Temmuz ayının ortalarında, Brandon ve ben Gustav'ın deposunda çalıntı mal aramak için sizden ve adamlarınızdan ayrıldıktan kısa bir süre sonra. Bu evin verandasında beni yüksek sesle doğmamış çocuğunun babası olmakla suçladı. Karım dışarı çıktığında, Nell küstahça

Raelynn ve ben evliliğimizi feshettik. Temmuz sonunda onu çalışmaya başladığı Farrell's'da kısa bir süre gördüm. Sonra, yaklaşık bir hafta önce, sanırım bebeğin bana biraz benzediğini göstermek için tekrar buraya geldi."

Rhys kaşlarını havaya kaldırdı ama Jeff adamın dile getirmediği sorusunu elinin bir hareketiyle savuşturdu. Uzun zaman önce arkadaşının insanları konuşmaya ikna etmekte çok usta olduğunu fark etmişti. Rhys büyük ölçüde yüz ifadeleriyle ve sessizce bekleyerek sırların açığa çıkmasını sağlıyordu. Yine de Jeff, Nell'in suçlamaları hakkında bilgi saklamanın bir anlamı olmadığını gördü. Rhys bunları zaten bilmiyorsa, Jeff adamın gerçeği yeterince çabuk öğreneceğinden hiç kuşku duymuyordu. Tek yapması gereken evde çalışan hizmetçilere sormaktı. Buna rağmen Bazı insanların, şerifin etkilenmiş konuşması nedeniyle ulaştığına şüphe olmayan varsayımlarına göre Rhys ne aptal ne de ahmaktı.

"Eğer çocuk bana birazcık iyilik yapıyorsa, Rhys, o zaman bunun nedeni, onun bir adam tarafından bana benziyor. Ben çocuğun babası değilim, hem de hiç değilim." Jeff içini çekti ve en baştan başlamaya karar verdi.

"Bir yıldan fazla bir süre önce, ev için monogramlı çarşaf yapması için Nell'i bir süreliğine işe aldım. İğne konusunda yetenekli olduğunu duymuştum ve sonuçta yaptığı işten çok memnun kaldım ve ona iyi bir ücret ödedim. Bir gece, ben odamda uyurken, o

yatağıma girdi ve beni okşamaya başladı. Uyandığımda ve ne yaptığını fark ettiğimde onu gönderdim."

"Anladığım kadarıyla aranızda mahrem bir şey yaşanmamış."

"Kesinlikle hayır! Eğer Nell yatağıma girdiğinde bakireyse, o zaman öyle bırakmıştır. Ama ona ne kadar yaklaştıysam Uykumda onun üzerine tırmanırken, onun evde olmasını şansa bırakmaya cesaret edemedim. Onun için onurlu bir şey yapmak zorunda kalmak istemedim. En kısa sürede Eşyalarını topladıktan sonra Thaddeus onu Charleston'a götürdü ve orada bir oda tuttu. Belli ki onu yatağından atmayacak bir adam bulması uzun sürmemiş, çünkü onu bıraktığım günden neredeyse dokuz ay sonra oğlu olmuş."

"Sizi suçlamak için kasıtlı olarak hamile kalmaya çalıştığını mı düşünüyorsunuz?"

"Ne yaptığını gerçekten bilmiyorum. Tüm bunların ardındaki nedenini anlamak için hiç çaba sarf etmedim. Benim için çocuktan başka bir şey değildi. İnanın bana, yatağımda kimin olduğunu fark ettiğimde, buz gibi bir suya atlamak gibi bir şeydi. gölet."

"Görünüşe göre kendini sana aşık olarak görüyordu."

"Muhtemelen kısa süreli bir karasevda. Eğer yaşasaydı, zamanla bundan kurtulurdu."

"Siz ve eşiniz bu sabah aynı saatte mi uyandınız?"

"Hayır, onu yatağıımızda uyurken bıraktım."

"Siz onu terk ettikten hemen sonra sizi takip etti mi?"

"Ne yazık ki hayır. Daha sonra geldi ve o zamanki görüşüme bakılırsa, korkarım ki ilk izlenimi

oldukça hatalı."

"Yani Nell'i sizin öldürdüğünüz sonucuna mı vardı?"

"Aynen öyle."

"Ona ne olduğunu açıkladınız mı?"

"Denedim ama kaçtı ve kendini başka bir odaya kilitleti."

"Ve şimdi orada, uyuyor mu?"

"Evet."

"Peki ya hizmetçiler?" Townsend sordu. "Hepsi yataklarında mıydı?"

"Doğumuzdaki yolları gözetlemeleri ve Gustav'ın olası bir saldırısına karşı bizi uyarmaları için görevlendirdiğim bir düzine kiralık adam dışında hepsi ahırlardan çok uzakta, bir şey göremeyecek ya da duyamayacak kadar uzakta konuşlanmışlardı."

"Gustav'ın bir şekilde bu işe karıştığını mı düşünüyorsunuz?"

"Onun da bir şekilde bu işin içinde olduğuna inanıyorum. Suçu benim üzerime atmak için adamlarından birine Nell'i öldürmesi için para vereceğini sanmıyorum, böyle bir şeyi kendisinin yapacağına da inanmıyorum, özellikle de artık işe yarar tek bir kolu varken. Onun için çalışan onca adam varken, yeterince güçlü bir teşvik verildiğinde içlerinden herhangi birinin neler yapabileceğini kim bilebilir. Benim için zor olsa da içlerinden herhangi birinin sırf beni bu işe bulaştırmak için bir kızı öldüreceğine inansam da, sanırım her şey mümkün."

"Olney Hyde, Raelynn onların esiri iken onu öldürmekle tehdit etmemiş miydi?"

"O yaptı."

"Hatırladığım kadarıyla Gustav bu konuda oldukça ısrarcıydı. ve şimdi Nell'in cinayeti ikinizin arasını açmış gibi görünüyor. Gustav'ın amacı bu ayrılığın yasal bir ayrılığa dönüştüğünü görmek olabilir. Hatta muhtemelen asılmanı bile."

"O gece ona yaptıklarımızı düşünürsek, Gustav'ın bundan hoşlanacağına eminim."

"Olney Hyde kesinlikle adının hakkını veriyor," diyor Rhys pişmanlıkla düşündü. "O alçak, tıpkı kurnaz bir tilki gibi saklanıyor. Hâlâ buralarda olduğunu bilecek kadar söylenti duymuş olsam da onu henüz yakalayamadım."

"Temmuz sonunda size söylediğim gibi, eşim onunla nakliye şirketimin dışında konuşmuş. O zaman ona Gustav'ın benim hala hayatta olduğum için üzgün olduğunu söylemiş. Olney ayrıca ailesinin daha çocukken İngiltere'den buraya gelmiş. Bataklıklarda saklanabilmesiyle övünürdü. Belki de bu yetenek isimle birlikte gelir." Zayıf mizah girişimine kısa bir tebessüm etti. Emin olmak gerekirse, kalbi bu işte değildi. Karısının adını her söylediğinde, ahırdan kaçışıyla ilgili anıları aklına geliyordu. "O zamandan beri öğrendiğim kadarıyla Olney buraların nasıl olduğunu herkes kadar iyi biliyor, hatta daha iyi biliyor. Bu gerçeği göz önünde bulundurduğumda, saklanabilmesine hiç şaşırmadım. Onu bulabileceğini bildiğim tek kişi Elijah ve onu ahırlara bakması için gönderdim bile."

Rhys fincanını ve tabağını yanındaki tepsiye bıraktı ve ellerini deri sandalyenin kollarına dayayarak ayağa kalktı. "Benim de aynısını yapmamın zamanı gelmişti."

"Seninle yürüyeceğim."

Ahıra yaklaştıklarında, onlara bazı olası teoriler sunan Elijah da katıldı. Gözcü, "Erken yağın yağmur bazı izleri sildi, daha sonra gelen iki farklı çift için zemini yumuşak bıraktı," diye bilgi verdi. "Fantezi, el yapımı
Bir tane çizme yap. Diğerleri o kadar süslü değil, ikinci çifti yaparlar. Her iki adam da ahırın arkasına ve atın götürüldüğü yerin yanındaki padoka gider. Belki süslü çizmeler diğerini kovalar."

Rhys, Jeff'e bakarak, "Süslü çizmeler kulağa kesinlikle Olney Hyde gibi gelmiyor," diye mırıldandı.

"Hayır, daha çok benim giyeceğim bir şeye benziyor," diye itiraf etti Jeff. "Ama birkaç gündür padoktan içeri girmedim."

Şerif, "Bulduklarına bir bakalım Elijah," diye önerdi, "sonra da tüm bunlardan ne anladığını öğrenmek isterim."

Tıpkı izcinin söylediği gibiydi. Bir çift ayak izi sadece Jeff'in kendi botlarıyla yaptığı izlere benzemekle kalmıyordu. Boyutları tek yumurta ikizleri kadar yakındı. Diğer izler ise çok daha büyük ayakları olan ve ayakkabılarını dış kenarlardan aşırı bir adam tarafından yapılmıştı.

Rhys, Jeff'e baktı. "Gustav'ın deposuna baskın yaptığımızda Olney'nin ayaklarına iyice baktın mı?"

Jeff alaycı bir tavırla, "Ayaklarıyla ilgilenmiyordum," dedi. Elijah'ın karşısına geçip bir soru sordu. "Bunlardan bize ne anlatabilirsin?
izler?"

"Süslü çizmeler daha sonra geldi, kalitesiz olanlar aşındı. Süslü çizmeler ahıra geri döner. Diğerleri toynakların kazdığı yerde biter
Atın biniciyi taşıması gibi çamura batmış."

Şerif durdukları alanın ötesine baktı. "Evin etrafında ya da yolda başka izler buldunuz mu?"

"Çok sayıda ayağın ve at toynaklarının geçişi kızın gelişine dair hiçbir ipucu bırakmıyor. Evin etrafındaki çimenlikteki kalın ve kısa otlar çok iyi gizlenmiş. Elijah hiçbir şey bulamadı."

"Peki sizce hangi çift iz katile ait?" Jeff daha önceki konularına geri dönerek sordu.

Elijah zayıf omuzlarını omuz silkerek kaldırdı. "Belki de adam Bayan Nell'i öldürdükten sonra at çalmıştır. Kaçın. Biri onu ahırda görürse kovalar. Belki doğru, belki değil. Başka bir yol da olabilir."

Jeff, "Kısrağın izlerini takip et," diye talimat verdi. "Bak bakalım nereye gidiyorlar. Bu arada ben de şerife Nell'in öldürüldüğü ahırını göstereyim."

Rhys gözcüye el salladı ve sonra Jeff'le yüzleştirdi. "Hadi şu pis işi bitirelim."

Jeff, Rhys'e ahıra kadar eşlik etti ve arkadaşı Ariadne'yi incelerken Ariadne'nin ahırının dışındaki koridorda bekledi. ve yaraya baktı. Birkaç dakika sonra Rhys kamburunun üzerine oturdu ve Jeff'e baktı.

"Görünüşe göre kız çok yakın mesafeden üç kez bıçaklanmış. Yaralardan birinin kanaması durmuş gibi görünüyor; en azından diğer ikisinden biri ya da ikisi onu öldürmüştür." Rhys, Nell'in etrafındaki alanı rahatça taradı. "Onu bıraktığından beri hiç hareket etmedi ya da dokunulmadı mı?"

"Hayır, Sparky'ye onu rahat bırakmasını söyledim." Jeff malçların arasında yatan kanlı silahı kısaca işaret etti. "Bıçak bitti"

Orada. Raelynn korktuktan sonra onu oraya bıraktım."

Rhys silahı nazikçe kaldırdı. Parıldayan bıçağın üzerindeki lekeler zalimce kullanıldığını açıkça gösteriyordu. "Bunu daha önce görmemiş miydim?"

"Ava giderken yanımda götürürüm," dedi Jeff ölçülü bir dikkatle. "Muhtemelen birlikte yaptığımız gezilerden birinde görmüşsündür. Evdeyken bıçağı genellikle yeni kitapların sayfalarını kesmek için yatak odamdaki masamın üstünde tutarım, Raelynn gelmeden önce geceleri yatakta okuma alışkanlığım vardı. Bıçağı toptan önce gevşek bir ipliği kesmek için kullandığıma göre, bir ara alındığını varsayıyorum kutlamalar sırasında."

Rhys keskin kenarı test etti. "Oldukça keskin, değil mi Jeff?"

"Dediğim gibi, ava giderken yanımda götürüyorum. Bilerek bu şekilde tutuyorum. Ne zaman avlanmak için dışarı çıkacağımı bilemiyorum. Ama keskin olduğunda, sayfaları ayırdığımda daha temiz bir kesim yapıyor."

"Yakışıklı bir bıçak. Bunu nasıl buldun?"

"Babam bunu bana on ikinci yaş günümde vermişti. Geçmiş zamanların bir hatırası olarak hizmet ediyor. Brandon ve ben çocukken balık tutmaya ve avlanmaya gittiğimizde her zaman işe yarardı. Biz Çok sık kamp yapardık ve en keskin bıçak bende olduğu için yemeğimizi ateşte kızartmak için yeşil dalları yontma işi hep bana düşerdi."

Rhys ölü kıza bakarak üzüntüyle başını salladı. "Ne lanet, ne iğrenç bir israf." Uzun bir duraksamadan sonra, sanki bu özel görevi bulmuş gibi nefesini üfledi özellikle kederli. "Arada bir Nell'i ofisimin yakınındaki bir kiliseye girerken görürdüm. Eğer bir araba ödünç alabilirsem

Adamlarınız cesedini bir battaniyeye sarsın, cenazesini Charleston'a götürebilir ve oradaki papaza defin işlemini yapıp yapamayacağını sorabilirim. Eminim bu sizi rahatlatacaktır. zihin."

Jeff'in kendi nefesi yavaşça dışarı doğru hafifledi. "Büyük bir rahatlama, Rhys."

"Neden şimdi eve gidip Thaddeus ve Sparky seninle ilgilenirken yatak odana bir göz atmıyoruz? cesedi yüklemek mi?"

Tam ikinci kattaki verandanın sonundaki merdivenlerden çıkıyorlardı ki Cora elinde bir çift çamurlu botla ana yatak odasının Fransız kapılarından çıktı.

"Bu botları sizin için hemen temizleyeceğim, Mistah Jeffrey," diye duyurdu, aceleyle uzaklaşmak üzereydi.

"Bir dakika bekle," dedi Jeff, elini koluna atarak onu oyaladı. "Nereden buldun bunları?"

"Banyo odanızda, Mistah Jeffrey, kapının arkasında. Temizlik yaparken onları orada görmüştüm. Onları bu kadar çamurlu görmek beni çok şaşırttı, giysileriniz ve diğer şeyler konusunda bu kadar titiz olmanız. Çizmelerinizin temizlenmesini istemiyor musunuz, Mistah Jeffrey?"

Jeff, Rhys'e endişeli bir bakış attı. "Onları ben çamurlamadım."

"Sakin ol, dostum." Şerif bir elini onun omzuna vurdu. "Bir suçtan hüküm giymeyeceksin. bir çift çamurlu bot yüzünden. Şimdi söyle bana, onlar senin mi?"

"Evet, tabii ki benim ama neredeyse bir haftadır giymedim. Ve ikimizin de görebileceği gibi, bu çamur oldukça taze."

Rhys yüksek sesle, "Yani geçen hafta içinde biri onları senin haberin olmadan odandan almış olabilir," diye düşündü. "O zaman belki dün gece de öyle yapmışlardır, Masadan bıağınızı aldıkları sırada. Tüm bu süre boyunca yatak odanızın kapıları açık mıydı?"

"Evet, tabii ki. Genellikle hava izin verdiği sürece aralık bırakılırlar. Dün gece yeterince güzeldi. Kapatmaya gerek görmedim."

Rhys hizmetiyle yüzleşti. "Bu sabah Bay Jeffrey'nin odalarını temizlerken olağandışı bir şey buldun mu Cora?"

Zenci kadın hevesle başını salladı. "Evet, Mistah Jeffrey'nin masasının yanında yerde bulduğum enfiye kutusunda çok tuhaf bir şey vardı. Bildiğim kadarıyla, o bu şeyi hiç koklamadı."

Rhys kaşlarını şüpheli bir açıyla kaldırarak kadının kendisine verdiği küçük kabı inceledi. Yukarı baktığında diğer adamlarla konuşurken, bastırılmaz mizahının küçük bir ölçüsü yüzeye ıktı. "Ara sıra enfiye kokluyor musun dostum?"

"Aman Tanrım, dostum, hayır," diye karşılık verdi Jeff başarısız bir kahkahayla.

"Karın biliyor mu?"

Jeff bıkkınlıkla gözlerini devirdi. "Hayır, lanet olsun, en azından benim bildiğim kadarıyla."

Şerif yüksek sesle, "Olney Hyde da pek öyle bir tipe benzemiyor," diye düşündü.

Hizmetçi, "Tuhaf olduğunu düşündüğüm başka bir şey daha vardı," diye gönüllü oldu.

Jeff meraklı bakışlarını hizmetçisinin üzerine dikti. "Neydi o, Cora?"

"Temmuz ayında Bayan Raelynn'e aldığın tahta kutuyu biliyor musun?"

"Babasının kasası mı?"

"Tabut değildi, Mistah Jeffrey. Şu kadar büyük, küçük bir kutudan bahsediyorum," diyerek kısaca boyutunu gösterdi. "Bayan Raelynn'in çekmecelerinin üstünde duran şey."

"Biliyorum Cora," dedi Jeff, o gün ilk kez yüzünde beliren eğlenceli bir gülümsemeye. "Ne olmuş ona?"

"Masanın üzerinde buldum ve bana öyle geldi ki, biri eline bir bıçak almış ve alttaki dikişleri açmaya çalışmış."

"Ama kilitli değildi."

"Bunu biliyorum, Mistah Jeffrey, ama yine de en alttaki ahşap kaplamada delikler açtılar."

Jeff sandığı aramak için masasına doğru baktı ama yerinde olmadığını gördü. "Sandık şimdi nerede?"

"Kutuyu kastediyorsan, Kingston'ın oyukları düzeltip düzeltemeyeceğini görmek için aşağı indirdim."

Şerif ona, "Görmek istiyorum," dedi. "Benim için getirebilir misin, Cora?"

"Sho thing, Mistah Rhys. Hemen döneceğim."

Rhys Jeff'le yüzleşti. "Bu kutunun Raelynn'in babasına ait olduğunu mu söylemiştin?"

"Evet, onu bir ithalat dükkanında bulduk. Cooper Frye belli ki gemileri limana yanaştıktan kısa bir süre sonra bunu dükkân sahibine satmış."

"Cooper Frye onun amcası, değil mi?"

"Raelynn bunu kabul etmek istemiyor ama adam öyle olduğunu iddia ediyor. Güya küçük yaşta denizde kaybolmuş ve Raelynn'in babası ölmeden birkaç ay önce İngiltere'ye geri dönmüş. Oradan Raelynn, annesi ve Cooper Frye buraya, Carolinas'a yelken açmışlar."

Cora kısa süre içinde sandığı alıp döndü ve şerife teslim etti. Tıpkı söylediği gibi, iç kısmın altındaki ahşap ciddi şekilde çukurlaşmıştı.

Rhys kutuyu bir süre inceledikten sonra kulağına yaklaştırıp salladı. "Birinin neden içini karıştırdığını anlamıyorum. Gizli bir bölme varmış gibi görünmüyor. Eğer varsa bile, içinde bir şey varmış gibi görünmüyor."

Jeff kasayı kısa bir süre inceledi ve aynı sonuca vardı.

"Şimdi Raelynn'le konuşmayı çok isterim, Jeffrey," dedi arkadaşı. "Belki de birinin kutuyu neden kurcaladığını biliyordur."

RAELYNN, elindeki ipek kumaştan yapılmış örtülerin UÇUŞMASINA izin verdi.

Fransız kapılarından uzaklaştı. Şerifin geldiğini duymuş ve camlı kapılardan kocasına ahıra kadar eşlik ettiğini görmüştü. Döndüklerinde, kanun adamının gideceğini ummuştu. Jeff'le olanlar hakkında yüzleşmeden önce soğukkanlılığını geri kazanmak için umutsuzca biraz daha zamana ihtiyacı vardı.

Ama görünüşe göre bu erteleme gerçekleşmeyecekti. Odasına yaklaşan aceleci ayak seslerini duymaya başlamıştı bile. Bir dakika sonra Cora Kapiya.

"Bayan Raelynn, Bayan Jeffrey şerifin sizinle konuşmak istediğini söyledi. Direkt olarak aşağıya gelmenizi istiyorlar. çalışma."

Raelynn portaldan, "Giyinmeme yardım etmesi için Tizzy'yi yukarı gönder," diye talimat verdi. "Hâlâ geceliğimi giyiyorum."

"Yas'm, şerife söyleyeceğim, sen aşağı inene kadar bir süre beklemek zorunda kalacak."

Yarım saat sonra Raelynn, çalışma odasından gelen erkek seslerinin alçak tınısını dinlemek için merdivenlerin başında durdu. Şimdi Jeff'in karşısında durmak, onun ahırda nasıl görüldüğünü hatırlamak, onun için son derece zor olacaktı. Duyguları kendi korkunç korkuları ve şüpheleriyle doluydu. Jeff'in karısı olarak daha sadık olması ve onun cinayet işleyemeyeceğine inanması gerektiğini biliyordu ama yine de Jeff'in elinde kanlı bir bıçakla Nell'in üzerinde durduğu görüntü, hafızasına bir keresteye çakılmış demir bir çivi kadar sağlam bir şekilde kazınmıştı.

Raelynn içeri girdiğinde Jeff hemen yerinden kalktı ve centilmen bir tavırla ona bir sandalye tutmak için yanına geldi. Rhys de oturduğu masanın kenarından kalkarak

eğiliyordu. Gözleri, kadın teklif edilen sandalyeye ağır ağır yerleşene kadar onu takip etti.

"Bayan Birmingham," dedi resmiyetle, tünediği yerden devam ederek. "Aşağı gelebildiğiniz için size minnettarım. Bu çetin sınavın sizin için ne kadar zor olduğunu çok iyi anlıyorum."

"Düşünceniz için teşekkür ederim Şerif Townsend," diye mırıldandı kısık bir ses tonuyla, aynı türden yapmacık bir edeple karşılık verme ihtiyacı hissederek. Gerçek şu ki Jeff'in bakışlarıyla karşılaşmaktan kaçınması aralarındaki uçurumu daha da derinleştirdi. Şiddetli titremelerini gizlemek için ellerini kucağında kavuşturdu ve kanun adamına hızlı bir bakış attı. "Devam edelim mi?"

"Evet, hanımefendi, elbette." Rhys boğazını temizledi ve arkadaşına doğru bir bakış fırlattı. "Jeff'ten anladığım kadarıyla, Nell'in cesedini bulduktan bir süre sonra ahıra gelmişsiniz. vücut. Oraya nasıl geldiğinizi ve ne gördüğünüzü bana anlatabilir misiniz?"

"Jeff'in artık odamızda olmadığını fark ettiğimde uyandım. Ahırda bir ışığın yandığını fark ettiğimde atlardan birinde bir sorun olduğunu ve kocamın konuyla ilgilenmek için dışarı çıktığını düşündüm. Ahıra girdiğimde bir bebek ağlaması duydum. Fenerin yandığı ahıra koştum ve Nell'i gördüm." Raelynn

O korkunç sahneyi hafızasından kovmaya çalışırken ellerini sıktı ve gözlerini sıkıca kapattı. Devam ettiğinde sesi zar zor duyuluyordu ama en azından artık ağlamıyordu. "Her yerde kan vardı."

"Jeff, Nell'in bıçağı çıkarması için ona yalvardığını söyledi." Rhys

ölçülü bir dikkatle sırlarını anlattı. Çiftin tanıştıktan kısa bir süre sonra evlendiklerinin ve aslında hiç evlenmediklerinin farkındaydı.

bu olaydan önce tanışmak için çok zamanları oldu. Eğer

Raelynn'in Jeff'e güvenmesine bir şekilde yardım edebilirdi. Sonunda pişman olmayacağını umuyordu. Jeff'i ilk gençlik yıllarından beri tanıyordu ve arkadaşının böylesine iğrenç, canice bir eylemde bulunabileceğini düşünmek ona ters geliyordu. Jeff kedilerle dost olabiliyorsa, adamın hoşgörölü bir doğası olduğuna şüphe yoktu. Ama kedigillere karşı duyduğu nefret düşünöldüğünde, Rhys Böyle bir karşılaştırma yaparken gerçekçi olup olmadığını merak etti. "Kocanız Nell'e yardım etmek umuduyla bunu yaptı ama o zamana kadar Nell'in sadece birkaç dakikalık ömrü kalmıştı. Bunları doğrulayabilir misiniz?"

Raelynn yutkundu ve ürpertisini bastırmaya çalıştı. "Bildiğim kadarıyla ben geldiğimde Nell çoktan ölmüştü." Yanına bir sandalye çekmiş olan Jeff'e doğru bir bakış attı. Tavırları garip bir şekilde sakin görünüyordu ve her cevaplarını dikkatle dinliyor gibi görünüyordu. ile biraz zorlanarak devam etti. "Kocam gölgelerin arasında diz çökmüştü. Onu hemen göremedim. Ayağa kalkıp Nell'e doğru adım attığında, önce onun başka biri olduğunu düşündüm. Elindeki bıçağı gördüğümde sanırım paniklemiş olmalıyım. Eve geri koştum. O zamandan beri üst kattayım."

Rhys uzanıp Jeff'in masasındaki pirinç kenarlı sandığı aldı ve kalçasına dayayarak öne çıkardı. Genç kadının tüm dikkatini topladıktan sonra sandığı açtı ve içine verilen hasarı görmesine izin verdi. "Cora bunun muhtemelen balo sırasında yapıldığını söyledi. Siz de Şu andan önce yapılan oyuklardan haberdar mısınız?"

Raelynn şok olmuştu. Hafızasını yoklasa da Jeff onu odalarına taşıdıktan sonra sandığı fark ettiğini hiç hatırlamıyordu. Ama sonra, o kadar

birbirlerine karışmış olsalardı, fark etmezdi.
başka bir şey. "Hasar hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Biri
bunu neden yapsın ki?"

"Biz de bunu senin açıklayabileceğini umuyorduk," dedi
Rhys, tabutu tekrar arkasına koyarak. Paltosunun cebini
karıştırdı ve enfiye kutusunu çıkarıp kadının sandalyesinin
yanındaki masanın üzerine koydu. "Bunu daha önce hiç
gördünüz mü?"

"Bildiğim kadarıyla yapmadım."

"Cora bunu kocanızla paylaştığınız yatak odasındaki
masanın yanında yerde buldu. Birisi babanızın tabutunu da
masanın üzerine bırakmış, Jeff'ten anladığım kadarıyla av
bıçağı da burada saklanıyormuş. Şimdi, bıçağın Nell'i
öldürmek için kullanıldığını biliyoruz. Jeff, kanamayı
durdurmak için Nell'den çektiği bıçağın bu olduğunu
doğruladı. Masadan alındığı için, sadece
sandukanın içini çirkinleştirmek için de kullanılmış
olabileceğini varsayıyoruz."

Raelynn ağzının gevşediğini fark etti ve aceleyle
kapattı. Şerife baktı ve söylediklerinin mantığını çözmeye
çalıştı. "Birinin yatak odamıza girdiğini, babamın sandığının
içini muhtemelen Jeff'in bıçağıyla delik deşik ettiğini, bu
sırada enfiye kutusunu düşürmüş olabileceğini ve bundan bir
süre sonra bıçağı çıkarıp Nell'i öldürdüğünü söylüyorsunuz.
Bu hiç mantıklı değil.
mantıklı."

"Bu bulmacayı çözmeye çalışmaya başladığımdan beri ben
de aynen böyle düşünüyorum. Hiç mantıklı gelmiyor," diye
onayladı Rhys. "Neden biri senin odana girsin ki?
bir kutuyu yontar ve sonra aşağı inip bir kızı öldürür.
aynı bıçak mı?" Dudaklarını düşünceli bir şekilde büzdü ve
gözlerini

sanki ilk kez ciddi bir şekilde düşünüyormuş gibi tavan pervazına baktı. "Tabii ki, Nell bir şekilde yukarı gelmediyse. verandanın merdivenlerinden kocanızın yatak odasına girdim, Jeff'i orada bulmayı umarken, babanızın kasasına ilgi duyan bir adamla karşılaştı. Eğer durum buysa, adam onu sessiz tutmak için öldürmüş olabilir. Ancak boş bir sandıkla neden ilgilenildiğini tam olarak tespit edemediğimiz sürece, gerçekte ne olduğuna dair hiçbir ipucum yok. Tabii ki, her zaman

Katilin tamamen dengesiz olması ve bıçağı önce ahşapta sonra da daha yumuşak bir şey üzerinde denemek istemiş olması ihtimali?"

Raelynn'in titreyerek ürperdiğini gören Jeff, her zamanki kıvrak zarafetiyle sandalyesinden kalktı ve yeterince şey duymuş olan arkadaşıyla yüzleşti. "Gerçekten mi Rhys? Bu gerekli mi?"

Rhys öne doğru eğilip ona bakarken eliyle onu susturdu. Raelynn'e dikkatle baktı. "Bana sandık hakkında anlatabileceklerini anlat."

"Neden birinin zarar vermek isteyeceğini bilmiyorum babamın kutusu." Raelynn'in fısıltısı gergin ve zor duyuluyordu, ancak dikkatli bir şekilde, efendisinin altın paralarla dolu sandığı annesine nasıl verdiğini, kraliyete karşı ihanetle suçlandıktan sonra hapisyanede öldüğünü, kendisinin ve annesinin

Cooper Frye hayatlarına girdikten sonra Carolinas'a yelken açmaya karar verdiğini ve sandığı bir ithalat tüccarına satanın da o olduğunu söyledi.

"Babanın, annene, evdeki eşyaları kutunun içindekilere ihtiyacı olana kadar. İçindeki altın paralardan mı yoksa tamamen başka bir şeyden mi bahsediyordu?"

"Bildiğim kadarıyla içeride madeni paralardan başka bir şey yoktu."

"Gizli bir bölmesi yok muydu?"

Raelynn şaşkınlıkla sandalyesinde geriye yaslandı. "Orada olabilir olabilirdi, ama ben böyle bir şeyin varlığından hiç haberdar olmadım. Annemin de gizli bir bölmeden haberdar olduğunu sanmıyorum. Babam annemi sandığı güvende tutması için teşvik ederken buna hiç değinmemişti. Anneme içindekileri korumasını söylediğinde, altından bahsettiğini ve daha sonra mahkemeye çıktığında bu servete ihtiyaç duyacağını düşündük."

"Senin ve annenin altını kendi ihtiyaçlarınız için kullanmanızı ve zamanı geldiğinde kutuyu ona geri getirmenizi istediğini mi düşünüyorsunuz?"

Raelynn onun varsayımı karşısında tamamen hayrete düşmüştü ama yine de bunun bir haklılık payı olduğunu kabul edebilecek durumdaydı. Yine de, neden Carolinas'ta kutunun içinde ne olabileceğiyle ilgilenen biri var mı?

"Eğer gizli bir bölme yoksa," diye önerdi Rhys, "neden biri boş bir kutunun dibini karıştırırsın ki?"

"Bilmiyorum! Bilmiyorum! Bilmiyorum! Bu ülkede herhangi birinin babamın kasasında gizli bir bölme aramak için bir nedeni olabileceğine inanamıyorum." Raelynn titreyen elini alnına götürdü ve kendini kontrol etmeye çalıştı. Gözyaşlarına boğulmasına çok az kalmıştı. Rhys Townsend'in bir kadın olduğunu biliyordu. Kocasının yakın arkadaşıydı ve muhtemelen şüpheleri Jeff'ten uzaklaştırmak için her türlü çabayı gösterecekti. Babasının kutusuyla uğraşmasının nedeni bu olabilirdi. Bıçağa gelince, bir erkek tarafından çıkarılmış olması fikri de akla yatkındı, ama Nell'in gayrimeşru çocuğunu kendi çocuğu olarak kabul etmesi yönündeki taleplerine öfkelenen Jeff de suçlu olabilirdi.

Raelynn'in bunların hiçbirini için bir açıklaması yoktu ve birçok olasılığı sadece tahmin edebiliyordu. Tek bildiği, kocasını Nell'in kanlı yatağının yanındaki ahırda görmüş olduğuydu. Ceset. Elinde cinayet silahı vardı ve giysileri ile elleri parlayan kırmızıya boyanmıştı. Bu ayrıntılar onu korku içinde kaçmaya itmeye yetmişti ama şerif suçu hayali bir suçlunun üzerine atmak için bunları görmezden gelmeye alışkın görünüyordu.

Raelynn başındaki ani, zihnini uyuşturan zonklamanın getirdiği mide bulantısı tehdidine karşı gözlerini sıkıca kapattı. "Odama dönmem gerekiyor," diye fısıldadı. "Kendimi hasta hissediyorum."

"Seni yeterince rahatsız ettim," diye empatiyle onayladı Rhys ve ayağa kalktı. "Şimdi gideceğim, ama eğer Bu konuyla ilgili bir şey hatırlarsanız, Bayan Birmingham, lütfen mümkün olan en kısa sürede bana haber verin."

Raelynn uyuşuk bir şekilde başını salladı ve iki adam salondan çıkarken oturduğu yerde kaldı. Ancak o zaman kendini ayağa kaldıracak gücü buldu ve kapıya doğru ilerledi. İçinde giriş holüne girdiğinde, bacakları neredeyse altından bükülüyordu ve kendini sabitlemek için bir elini duvara uzattı.

Arkasında, ön kapı açık duruyordu. Kapıdan şerifin derin yankı uyandıran sesinin koridora süzüldüğünü duydu.

"Arabayı getirdiğin için teşekkürler Jeff. Eğer bir şoför ayırabilirseniz, onu geri getirebilir. Aksi takdirde geri getirmem birkaç günümü alabilir."

"Çıkarken ahırlara uğrayın ve bir seyis alın. Bu sizi bir yolculuktan kurtaracaktır."

"Dün gece burada bu kadar çok misafir varken, Jeff, duymuş olabileceklerini görmek için hepsini sorgulamam zor olacak."

ya da gitmeden önce bir şey görmediler. Charleston'da bu olay hakkında çok konuşulacağından emin olabilirsiniz. Nell sizin mülkünüzde öldürüldüğüne göre, insanlar hiç şüphesiz onun cinayetiyle nasıl bir bağlantınız olduğunu. Dedikoduları duymaması için karını bir süre burada tutsan iyi olur. Bazı insanların ne kadar kötü olabileceğini bilirsiniz. Muhtemelen arkadaşım olduğun için seni tutuklamadığımı düşünecekler."

"Geldiğin için teşekkürler Rhys," diye mırıldandı Jeff.
"Yaptığın her şey için minnettarım."

"Arkadaşlar ne içindir?"

Jeff'in arkadaşı! Raelynn zihinsel olarak inledi ve neredeyse duvara çarpacaktı. Arkadaşlıkları uğruna bir katilin cezasız kalmasına izin verecek miydi?

Titreyerek koridoru geçti, merdivenleri çıktı ve eski yatak odasının mahremiyetini aradı. Oraya vardığında kapıyı kilitledi ve yatağın kenarına oturdu. Odanın diğer ucuna kayıtsızca bakarken, şerifin sözlerini Jeff'in Nell'in cinayetinde masum olduğuna inandığının adil bir göstergesi olarak görebiliyordu, ama onun gördüğünü görmemişti, Jeff Kızın cansız bedeninin başında duruyordu ve gömleğinde kan vardı! Elindeki bıçakta! Parmaklarında! Kızın zihninde!

Yarışmakla ilgili TAMAMEN DİKKAT DAĞITICI BİR ŞEY VARDI Hayvanın ne kadar hızlı hareket ettiğine ya da önlerinde uzanan arazinin ne kadar engebeli olduğuna aldırmadan kırlarda bir aygırla ilerliyordu. Jeff kesinlikle umursayacak bir ruh halinde değildi, hele de hayati organlarına yerleşmiş olan soğuk, karanlık boşluğu aklından çıkaracak bir aktiviteye şiddetle ihtiyaç duyarken. Yıllar önce, düşüncelerini doğru bir perspektife oturtmanın en iyi yolunun bir atın sırtına binip bir saat kadar kırlarda gezinmek olduğunu fark etmişti. Brutus'un mizacı ona her zaman meydan okumuştı ve şu anda Jeff bu oyalanmayı memnuniyetle karşılıyordu. Ya bu ya da karısının kendisi hakkında en kötüsüne inanmaya istekli olması üzerine düşünmek.

Jeff, Raelynn'le seviştiği yerin yanından geçiyordu ama o mutlu öğleden sonrasının anısı içini karartıyordu Çünkü bir gecenin bir adamın hayatında ne kadar büyük bir fark yaratabileceğini aklına getirmişti. Artık karısı ondan cinayet şüphesi duyduğuna göre evlilik sadece bir saçmalığa indirgenmiş olacaktı. Gerçekten de, kadının kendisiyle konuşmayı reddetmesinden bir şey çıkarabilseydi, aralarında koca bir kıta kadar boşluk kalana kadar tatmin olmayacağını tahmin edebilirdi.

Jeff vahşi bir küfür mırıldandı ve bu rahatsız edici varsayımları zihninden zorla kovdu. Topuklarına dokundu

Aygırın pırıl pırıl yanlarına doğru koşmaya başladılar ve çok geçmeden Jeff'in ötesinde bir ağaç gördüğü bir dönemeçten geçiyorlardı.

yakın zamanda şiddetli rüzgârlar tarafından kökünden sökülmüştü. Ona kesin bir cesaret verecek kadar büyüktü. Hayvanı hedefe doğru dizginleyerek ipek boynunu okşadı ve yatıştırıcı bir şekilde konuştu.

Brutus kendisinden istenen görevi hissetmiş gibiydi, çünkü küçük, sivri kulakları tetikte öne doğru dikilmişti.

Heyecanla zıplayan at komutu bekledi. Onu devrilmiş ağaca doğru koşturmak için topuğuna hafifçe dokunmaktan fazlası gerekmedi. Onlar

engele ulaştığında, Brutus ön ayaklarını altına alarak yukarı doğru yükseldi ve kendisini geniş, zarif bir kavis çizerek bariyerin üzerinde bolca boş alan bırakarak ilerledi.

Jeff onların başarısı karşısında kendi kalbinin yükseldiğini hissetti, bunun çalınmış bir zevk olduğunu anladı ve kendini daha fazla şımartmaya karar verdi. Hayvanı çevirirken, gözüne

Uzakta daha zorlu bir şey vardı; nadasa bırakılmış bir tarlayı çevreleyen üç katmanlı bir çit.

"Bakalım gerçekten neler yapabiliyorsun, evlat," diye ısrar etti ve bir kez daha hayvanı ileri itmek için topuklu ayakkabılarını kullandı.

Brutus çitlere yaklaştığında, kendisini yerden iten bir ivmeyle uçarak çitlerin üzerinden geçti.

Engel. Suyun üzerinde ışık saçan bir kuğu gibi, önce ön ayakları sonra da arka ayakları üzerinde alçaldı ve efendisi dizginleri hafifçe geri çekene kadar zarif adımlarını sürdürdü.

Jeff zevkle kıkırdayarak aygırın boynunu okşadı Sevgiyle ve bol bol övgüler mırıldandı. Brutus kuyruğunu salladı ve alışılmadık bir şekilde yumuşakça mırıldandı. efendisinin onayını kabul etme hoşgörüsü.

Jeff birkaç mil boyunca muhteşem hayvanı yürüttü, Onu tekrar kolay bir yürüyüşe teşvik etmeden önce soğumasına izin verdi. Brutus hemen itaat etti ve Jeff'i şaşırttı. Zaman zaman, küheylan Jeff'in bir ata binmesini gerektirecek kadar ikinci dürtme, hatta bazı durumlarda üçüncü bir dürtme. Bu durum Jeff'in hayal gücünün gerçek olup olmadığını merak etmesine neden oldu. onunla birlikte kaçmak. Böyle bir fikir çok nadir olsa da, Brutus sanki hayvan onun kasvetli ruh halini gerçekten hissedebiliyormuş gibi, ona karşı bir ölçüde şefkat gösteriyor gibiydi.

Diğer atlayışlar, bulunabilecek her türlü heyecanı yakalamak için ortak bir istekle yapıldı. Aygır iki kez neredeyse tökezliyordu ve Jeff'in iyi İngiliz eyerindeki yerini koruma becerisi olmasaydı, yelken açabilirdi. Bu neredeyse talihsizliklerden biri, hem insanı hem de hayvanı çok uzaklara götürecek kadar yüksek, özellikle cesur bir atlayıştan sonra geldi.

sağduyunun ötesinde. Jeff sonunda dizginleri ele aldı, Pervasızca umursamazlık sınırındaki keskin uçurumun çok yakınında yürüdüğünü fark etti. Atın kemerli boynunu okşadı ve bir kez daha onu değerli bir at olarak övdü. Yine de Jeff, gerginliğinin ve hayal kırıklığının çoğunu attıktan sonra kendini çok daha iyi hissediyordu. Görünüşe göre, kendiliğinden, düşünceleri kristal berraklığıyla yerleşti.

Raelynn'in şüpheleri ne olursa olsun, Raelynn'i daha da genişletmesi gerektiğini biliyordu.

Bu belirsizlik döneminde bir erkeğin karısına bahsedebileceği her türlü ayrıcalık. Şu anda içinde kaynayan endişeleri göz önünde bulundurursak, bunu denemek onun için tam bir delilik olurdu.

ve onu, yüzeyde ne kadar yanlış olduğu ortaya çıkarsa çıksın, masumiyetini bir şekilde kabul etmeye zorlamak ya da koca baskısıyla onu dize getirmek. Bu türden bir zorlama kesinlikle

prensiplerine bağlıydı. Yine de, ona kendisine olan güvenini

yeniden teyit etmesi için zaman verirken, kendisinin de bir kez daha katlanmak zorunda kalacağını öngörebiliyordu. uzun süreli perhiz ve bu sefer ciddi olarak şüphe etti

İki hafta, şu anki anlaşmazlıklarına bir son vermek için yeterli olacaktı. Aralarındaki yakınlık onu rahatlatmıştı ve Evliliklerine dahil olan diğer her şey ve tüm bunların sona erdiğini görmekten nefret ediyordu.

Birkaç yıl önce, kardeşinin Heather'ı istemediğı için karnını deştiğini fark etmişti. O zamanlar Jeff Bu tür bir eziyete asla boyun eğmeyeceğine karar vermişti. Yine de buradaydı, karısının yanında olmanın, onu görmenin, varlığını hissetmenin zorluğunu öngörüyordu, onun kokusunu koklarken, içi burkulmadan Ona olan arzusundan içi dışına çıkmıştı. Yeterince zaman verilirse Raelynn yatağına dönebilirdi. Birkaç günlük koca kısıtlamasına katlanabilirdi ama aylar ya da yıllar boyunca değil. İkinci durumda, planlanmış bir çeyreklikten önce bağırsakları çıkarılan bir adam gibi hissedecekti.

Komşuları ve tanıdıkları arasındaki iyi konumu da söz konusuuydu. Bu kesinlikle Nell'in cinayetiyle ilgili olarak ondan şüphelenmeleri gerçeklik alanının dışındaydı. Ne de etrafta dolaşıp kulak veren herkese masum olduğunu söyleyebilirdi. Açıkça suçlanmadığı sürece, masumiyetini saklamak çok daha mantıklı olurdu. dilini çıkarır ve küçümseyici fısıltılardan ve daralmış, şüpheli bakışlardan uzak durur.

Jeff ahıra yaklaştığında yaşadığı zorluklarla barıştığını söyleyemezdi aslında; ayrı yatak odaları düşüncesi kesinlikle kasvet saçıyordu ona geri dönüyordu. Yine de ileride sadece Raelynn'le olan evliliğinde değil, muhtemelen bölge halkıyla olan iyi ilişkilerinde de sorun çıkacağını fark etmişti. Zamanı geldiğinde, o sadece her iki durumla da kendi yöntemleriyle başa çıkmak zorunda kalacak ve umarım doğru olan galip gelecektir.

Sparky sonunda atı ve biniciyi fark ettiğinde Ahıra yaklaşırken endişeli bir telaşa kapılmıştı. Çiftin ne kadar uzun süredir uzakta olduğu düşünül­düğünde, eğitmen aygırın eve boş bir eyerden başka bir şey değildi ve en azından bu durumda korkularının boşa çıktığını fark ettiğinde rahatlamasını zorlukla kontrol edebildi.

İşverenini karşılamak için koşarak dışarı çıktıktan sonra, "Merhamet edin, Mistah Jeffrey," diye soluk soluğa konuştu, "hepimiz boynunuz kırıldığı için bir yerlerde ölüp ölmediğinizi merak ediyorduk. Tanrı'ya şükür güvendesin."

Jeff eyerden indi. "Ne kadar zorlama görünse de Sparky, Brutus bugün tam bir centilmendi. O yüzden bu gece ona iyi davran. Bunu hak etti."

"Evet, öyle yapacağım. Belki ona fazladan birkaç yulaf verirsem, nazik olmanın işe yaradığını anlayabilir."

"Sadece onu çok fazla beslemeyin, yoksa her zamankinden daha sinirli olur." Sparky bir kıkırdamayla, "Yulafını hissediyor demek istiyorsun," diye sözlerini tamamladı.

Jeff'in dudaklarının bir köşesi kıpırdadı, yapabildiği en iyi gülümsemeydi bu. "Onun gibi bir şey."

Jeff verandaya vardığında Kingston evin ön kapısından yeni çıkıyordu. Kâhya hemen genç eğitmenin endişelerini yineledi. "Şükürler olsun, Mistah Jeffrey. Sparky, Brutus'a gittiğini söyledi ve hepimiz çok endişelendik, canlı dönüp dönmeyeceğini merak ediyorduk."

"Elijah'dan haber var mı?" Jeff duraksamadan verandaya doğru adım atarak sordu. Ana salona girdi ve sonunda

Kâhya peşinden koşarken cevap almak için arkasına baktı.

"Hayır, hiçbir şey. Mistah Brandon, haberleri duydu ve seni aramaya geldi. Ona Brutus'a gittiğini söyledik, o da senden sonra birini göndermemi istedi.

güvende olduğunu bilsinler diye geri geldi. Miz'in Heather sen gelene kadar endişelenirdi ama bence Mistah Brandon senin için çok endişeleniyordu. Buradayken çok fazla yere baktı ve pencereden dışarı baktı."

Boğazındaki stoku gevşeten Jeff, çalışma odasındaki dolaba doğru yürüdü ve kendine kısa bir ölçü konyak doldurdu. "Kardeşime döndüğümü ve muhtemelen emekli olacağımı bildirmek için Harthaven'a bir notla birini göndereceğim.

Erken. Bu arada, buranın etrafındaki korumaları iki katına çıkarın.

Yaklaştıklarına dair yeterli uyarı almadan daha fazla yabancıнын davetsiz misafir olmasını istemiyorum."

"Yassuh, bunu çok ince yapacağım, ama sana söylemeliyim ki

. . . ?"

Jeff konyağı bir el hareketiyle mideye indirdi ve büyük bir sıkıntı içinde olduğunu fark ettiği kâhyaya baktı. "Ne oldu Kingston?"

"Cora . . belki dört ya da beş kez Bayan Raelynn'in kapısını çalıp bir şeyler yemek isteyip istemediğini sorduğunu ama Bayan Raelynn'in hâlâ kapıyı açmadığını söyledi."

"Karım muhtemelen uyuyordur. Şu anda, olanlardan sonra onun için en iyisi bu."

"Yassuh, gerçek bu." Kâhya tereddüt etti, diğer endişesini dile getirmek istemiyordu ama yapacak bir şey yoktu. "Biz de Bayan Nell'in bebeğini merak ediyorduk. Cora

Bayan Fergus'un evinde çok iyi olduğunu söylüyor, ama akşam emekli olmadan önce küçük dostumuzu görmek isteyebileceğinizi düşündük."

Jeff kendine bir kadeh daha doldururken durakladı. Küçük yeğenine karşı büyük bir sevgi besliyordu ama bunun dışında çocuklar genel olarak ilgisini çekmiyordu. Onlar hakkında hiçbir zaman fazla düşünmemişti. Hiç kuşkusuz, kendi çocukları olduğunda, görüşleri değişecekti... tabii o gün gelirse.

Raelynn ve kendisi arasındaki mevcut ayrılık göz önüne alındığında, bu olayın gerçekleşeceğine dair hiçbir garanti veremezdi.

Kadehini bırakarak uşakla yüz yüze geldi. "Kingston, bu konuda kendimi açıkça ifade etmek isterim. Nell'in çocuğu bildiğim kadarıyla akrabası ya da yakını olmayan bir yetim ve bu nedenle Nell'in akrabaları tarafından sahiplenilene ya da başka bir çift onu evlat edinene kadar evimde kalmasına izin vereceğim. O zamana kadar, benim evimde ya da Bayan Fergus'un evinde ona hem nezaket hem de şefkatle bakılmasını bekliyorum. Ama şunu bil ki Kingston, Daniel benim oğlum değil ve hiç kimse onun oğlum olduğu yanılgısına düşmemeli."

Kingston şiddetle başını salladı. "Bunu artık biliyorum, Mistah Jeffrey. Onun babası olduğunuzu bir an bile düşünmemiştim."

"Bana olan güvenini takdir ediyorum Kingston, ama Nell'in çocuğun bir çocuk olduğunu söylemesinden sonra bu konuda bazı şüphelerin olması söz konusu olamazdı. bana benzemiyor. Eğer benziyorsa, bu tamamen doğal bir tesadüf. Ayrıca muhtemelen Bay Brandon'a, rahmetli babamıza ve İngiltere'deki bazı akrabalarımıza da benziyordur, bir sürü yabancidan bahsetmiyorum bile. Tek umudumuz babasının onurlu bir davranışta bulunarak gayrimeşru çocuğuna sahip çıkması. Zaten çocuk için yeterince zor olacak.

Annesiz büyümek. Hayatına piçlik lekesinin bulaşması, daha başlamaya fırsat bulamadan yenilgiye uğramasına neden olacaktır."

"Yassuh. Annesi olmadan bu dünyada hayatta kalmak Mistah Daniel için zor bir şey, ama adı ve babası da olmayınca, büyümek için zor zamanlar geçirecek."

"Şimdilik Daniel'in burada bir evi var ve eğer annesi onu evlilik dışı doğurduğu için bu binada ona kötü davranan birini duyarsam, o kişiyle sert bir şekilde ilgileneceğim. Benim için çalışan ya da bu eve gelen kişilerin çocuğu kötü niyetle kınamasına müsamaha göstermeyeceğim şimdiden anlaşlsın."

Kingston'ın ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. "Güçlü ve sert bir tarafın var Mistah Jeffrey, ama aynı zamanda sağlam bir kalbin de var, buna hiç şüphe yok. Bundan hiç şüphem yok."

Jeff kaşlarını kaldırıp adama baktı. "Cesur bir kalp, ha? Şu anda yemeğe karşı büyük bir açlık duyuyorum ve ben bağırıp çağırmaya başlamadan önce bana bir tepsi getirip çalışma odama bırakırsanız çok memnun olurum."

"Yassuh, yassuh!" Kingston'ın kıkırdamaları, giriş koridorunda koşuştururken arkasından yayıldı. Sesi Jeff'e abartılı bir alçakgönüllülükle güvence vererek geri çekildi, "Elimden geldiğince hızlı ilerliyorum, massuh. Yassuh, massuh, ben de tam olarak bunu yapıyorum."

Jeff'in dudaklarında yetersiz bir gülümseme belirdi ve ikinci konyağı da yere attı. Kendisine bir tane daha doldurmak istemesine rağmen, ön pencerelere gitti ve uzun bir süre plantasyon evini çevreleyen ağaçlarla kaplı araziye baktı. Pencereden birkaç yıldız parıldamaya başladı.

Düşünceleri günün çalkantılı olaylarına ve Raelynn'in acısına ve ondan korkusuna geri dönerken yapraklı örtü. Onu rahatlatmak için can atıyordu; kendi kalbinin de rahatlamaya ihtiyacı vardı.

Kendisini adil bir şekilde dinlemeye istekli olması onu rahatlatmıştı, ancak kadının herhangi bir türde bir yargılamayı kabul edeceğine dair ciddi şüpheleri vardı. Masumiyeti kanıtlanana kadar ondan teselli ya da açıklama istemedi. Şimdilik, aralarındaki ilişkiyi olduğu gibi bırakma eğilimindeydi. Eğer bir mucize olursa fikrini değiştirirse, kısa süre içinde ona haber vereceğine güvenmek zorundaydı.

Kingston'ın getirdiği akşam yemeğini yedi ve sonra Tepsiyi bir kenara bırakarak, dikkatini dağıtmak için pek çok ticari faaliyetinden kaynaklanan muhasebe kayıtlarını inceledi. Kendini üçüncü kez aynı matematik hatasını yaparken yakaladığında, tiksintiyle homurdandı ve defterleri bir kenara bırakarak, tüm dikkatini onlara verebileceği zamana kadar hesaplarının beklemesi gerektiğine karar verdi.

Kendini ensesini ovarken buldu ve orada derinlere kök salmış bir ağrının yerleştiğini fark etti.

Kısmen Brutus ile yaptığı sıçramalardan, kısmen de kendi gerginliğinden kaynaklanıyordu. Rahatlamak için başını çevirdiğinde

Rhys'in masasının üzerine bıraktığı pirinç süslemeli sandığa takıldı gözleri. Artan merakı yüzünden kutuyu aldı ve daha yakından inceleyebilmek için lambanın yanına koydu. İçini inceledi ama kayda değer bir şey bulamadı. Ters çevirmesine rağmen, sandığın içinde herhangi bir gizli yer olduğundan şüphelenmesine neden olacak hiçbir şey göremedi. Tam parçayı masasına geri koymak üzereydi ki, sağ alt tarafta, diğer taraftakinden kıl payı farkla daha geniş bir dikiş fark etti

karşı tarafa. İnce bir mektup açacağını eline alarak ucunu boşluğa bastırdı ve küçük bölme boyunca dikkatlice araştırdı. Sona yakın bir yerde, uç hafif bir

girinti. Ucu içine itene kadar hiçbir şey olmadı. Bir "tık" sesi duydu ve çok şaşırdı, işaret parmağından daha kalın olmayan bir tahta şerit alt kenar boyunca açıldı. Tabutu lambaya doğru eğerek

Bir adamın genç bir anneyi öldürmesi için geçerli bir neden oluşturacak bir şey bulacağını umarak ince açıklığın içine baktı. Bölme neredeyse sandığın kendisi kadar geniş ve uzundu, ama ne yazık ki

Boş.

Jeff hayal kırıklığı içinde bir küfür mırıldandı. Ne kadar dilerse dilesin, keşfettiği şeyin sonucunu değiştiremez ya da deliğin bir zamanlar büyük önem taşıyan gizli belgelere ev sahipliği yaptığı gerçeğini doğrulamak için yeterli kanıt sağlayamazdı.

ya da en azından Raelynn'e Rhys'in haklı olduğuna inanması için bir neden verecek bir şey. Jeff bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, ikileminin zirvesine geri dönmüştü.

Masasından kalkıp şöminenin üzerindeki saate baktı ve hayal ettiğinden çok daha geç olduğunu fark etti.

Pencerelerin ötesinde gökyüzü, sayısız yıldızın serpiştirildiği bir gece yarısı mavisiydi. Ay doğmuştu ve o kadar parlaktı ki, ön bahçeye yayılmış büyük canlı meşelerin altındaki gölgeleri görebiliyordu.

Jeff geceye bakarken garip bir özlem kapladı içini. Tam olarak neyi arzuladığını belirleyemese de, bu duygu yine de yoğundu. Bunun bir kısmının, bir zamanlar yaşadığı mutluluğu yeniden yakalama arzusu olduğuna karar verdi.

Nell'i keşfetmeden önce onun olmuştu. Yine de ne olursa olsun

onu rahatsız eden şey bundan çok daha karmaşıktı. Gerçekte ne olduğunu sadece tahmin edebiliyordu. Belki de

Raelynn'in içinde bir şeyler keşfettiğine inanarak

Kendisinin eksik bir parçasını ya da olmaları gereken o sevgi dolu varlığı, hayallerinin acımasızca elinden alındığını görmenin acısını

İkinci kez uzaklara gitmek onu sinsi bir melankoliyle, hayatı boyunca kendisine çoğunlukla yabancı olan bir duyguyla mücadele etmek zorunda bırakmıştı.

Bu şartlar altında, kafası karıştığı ve korktuğu için Raelynn'i suçlayamazdı. Birkaç yıl önce kendi kardeşini Oakley'den ayrılırken görmemiş miydi?

Louisa Wells mülkün sahibiydi ve Raelynn'i bulduğunda onunla aynı sonuca varmamış mıydı?

Louisa öldürüldü mü? Brandon bu olayda masumdu ama kanıtlar onun suçlu olduğunu gösteriyordu. Yine de, geçmişte kardeşinden şüphe duymaya yatkın olan Jeff, Raelynn'in korkularını ve şüphelerini beslemesine izin veremeyeceğini biliyordu

süresiz olarak. O karısıydı; onun sadakatine ve güvenine ihtiyacı vardı. Gerçekte onunla birlikte olmaya ihtiyacı vardı; ondan ayrı kalmanın ıstırabına dayanamıyordu. Besleyici, şefkatli koca rolünde çok rahat etmişti. Şimdi karısının da aynı ilgiyi göstermesine ihtiyacı vardı.

Jeff yorgun bir şekilde ellerini yüzünde gezdirirken giderek artan sorunlarına pratik bir çözüm bulmalıydı. Raelynn'le aralarındaki yabancılaşılmaya bir an önce son verebilmesinin tek yolu, katili bulmak için her türlü çabayı göstermesi ve suçlunun mahkûm edilmesine yetecek kadar kanıtlarla yakalandığını görmesiydi. Şu an için, ne kadar yorgun olursa olsun, Raelynn'i görme girişimini yarına ertelemek onun için çok daha iyiydi. O zamana kadar, onlar ikisinin de dinlenip düşünecek zamanı olurdu.

Jeff bu bilgelik parçasına karar vermişti ve Cora ön koridordan hızla indiğinde çalışma odasından çıkmıştı. Kingston hemen arkasındaydı ve malikânenin efendisini rahatsız etmeden önce onu durdurmak için elinden geleni yapıyordu, ama kadın çok daha gençti ve yaşlanan hizmetkârı alt etmekte çok daha ustaydı. Kâhya daha

geçide ulaştığında, kendini çoktan geçide atmıştı.

Kingston onu izlerken biraz sinirli bir sesle, "Sakin olun," diye bağırdı. "Şu anda Mistah Jeffrey'yi rahatsız etmeniz için hiçbir neden yok. Sen onu daha fazla sinirlendirmesen de o zaten yeterince sinirlendi."

"Sorun yok Kingston," diye araya girdi Jeff, kâhyananın azarlamasını durdurmak için elini kaldırdı. Birbirlerine duydukları derin ve sonsuz saygıya rağmen, iki hizmetkâr arasındaki anlaşmazlıkları ilk kez çözmek zorunda kalmıyordu. İçtenlikle bu son tartışmanın Nell'in evliliğiyle bir ilgisi olmadığını umuyordu.

Bebek. Bir gecede evlat edinme arzusu duymayacak kadar uzun süredir bekârdı. Hizmetçisine dönerek tüm dikkatini ona verdi. "Bu sefer seni bu kadar zor duruma sokan ne, Cora?"

Cora ellerini sıkarak, "Bayan Raelynn arıyor," dedi. "Saatlerdir kapısını çalıp duruyorum ama hâlâ ricalarıma cevap vermiyor, Mistah Jeffrey. Bu doğru değil, suh. Ne kadar üzgün olursa olsun, bebek için yemek yemeli."

Jeff'in kafası iyice karışmıştı. "Nell'in bebeğinin karımın yemek yemesiyle ne ilgisi var?"

"Bahsettiğim Nell'in bebeği değil, Mistah Jeffrey. Sizin ve Bayan Raelynn'in. Kendisi çocuk sahibi oldu ve korkarım ki o da gitti ve kendini evinden dışarı attı."

Jeff bir anda hizmetçilerin yanından geçip gitti ve ikisini de Akılları başlarına gelene kadar şaşkınlıktan ağızları açık kaldı. Jeff merdivenleri üçer üçer çıkararak sıçradı. Üst sahanlığa ulaştığında, uzun

Bacakları, karısının içine çekildiği odaya kadar olan mesafeyi hızla kat etti. Beklediği gibi kapı kilitliydi ve içeriden hiçbir hareket sesi gelmiyordu. Kapının tokmağını tıkırdatarak tahtaya doğru havladı, karısının gerçekten de evi terk ettiğine dair keskin ve kışkırtıcı bir korku onu harekete geçirmişti. "Raelynn, hemen kapıyı aç! Eğer beni duyuyorsan lütfen aç, yoksa kıracağım!"

Cevap gelmedi. Kulağını kapıya dayadı, bir ses duymayı umuyordu, en azından onun hala oradaydı, ama çoktan olmayacağı varsayımına karar vermişti.

"Balkon kapısına kadar gitmemi mi istiyorsun?" Kingston aceleyle ilerleyerek sordu.

Jeff'in böyle pratik bir giriş yapacak hali yoktu. Eğer Raelynn gittiyse ve gerçekten de hamileyse, onu bulmak için bütün evi yerle bir etmesi gerekse bile umurunda değildi. Aramaya buradan başlayacaktı. Acımasızca, "Geri çekilin," dedi.

Kingston ve Cora şaşkınlık içinde ona bakarken, yıllarca ata binmenin sertleştirdiği bacağını kaldırdı ve çizmeli ayağını tahtalara vurdu. Ağır kapı onun saldırısı karşısında sarsıldı ama sağlam kaldı.

"S-suh," diye kekeledi Kingston, her zaman kendine hakim olmanın timsali olduğunu düşündüğü bir adamdan gelen bu şiddet belirtisi karşısında şok olmuştu. "Bir saatten fazla sürmez.

bir dakika kontrol et . . ."

Jeff'in ayağı kapıya tekrar vurdu ve darbenin baskısıyla tahta kilidin yanında parçalandı. Başka bir saldırının gücüyle kapı, kilidi hariç, içeri doğru sallandı. Odanın içinde bir lamba yanıyordu. komodin. Fransız kapıları açık duruyordu ve korktuğu gibi Raelynn'den hiçbir iz yoktu.

Cora, Jeff'in kolunun arkasından baktı ve endişelerinin boşuna olmadığını anlayınca titreyen elini ağzına götürdü. "Oh, merhametli Tanrım, o şili işi bitirdi ve gitti. Onu kim ele geçirmiş olabilir, Mistah Jeffrey?"

Yüzü acımasızdı. Hamile karısının, evinin korunaklı duvarlarının ötesinde korumasız dolaştığı düşüncesi Oakley, bir katil serbestken kanını buza çevirdi. Aniden Kingston'a dönerek, "Ahıra git ve Sparky'ye söyle, bir katili yakalamak için Majestic'e bir eyer ve tüfek kılıfı takıp onu uzun bir gezinti için donatmak. Ve acele et!"

Cora'nın talimatlara ihtiyacı yoktu. "Yiyecek, su, battaniye ve diğer her türlü şeye ihtiyacınız olacak. İki kişi için yeterli. Bayan Raelynn'i bulmak için ne kadar süre uzakta kalacağın belli olmaz. Eşyalarınızı toplayana kadar her şeyi hazırlamış olurum, Mistah Jeffrey."

Jeff cevap verme zahmetine girmede. Çoktan kendi odasına doğru yürümeye başlamıştı. Oraya vardığında sağlam bir ceket giydi, şapkasını taktı ve kılıflı bir av bıçağını ceketinin cebine koydu. Çalışma odasına döndüğünde silah dolabının kilidini açtı ve uzun bir tüfekle bir tabancayı çıkardı. bir çift tabanca. Sonuncusunu kemerine soktu, bir çift barut boynuzunun deri iplerini omzuna astı ve elinde tüfekle dışarı çıktı.

O geldiğinde Sparky çoktan Majestic'i ahırdan dışarı çıkarmıştı. Jeff tüfeği kılıfına soktu. ve barut boynuzlarını eyere astı.

"Stargazer ya da atlardan herhangi biri ahırlarında kayıp mı?" diye sordu, fenerle aydınlatılmış koridora doğru bir bakış atarak.

"Hayır, suh. Her bölmeyi kontrol ettim. Eksik bir battaniye bile yok."

"Lanet olsun!" Küfür Jeff'in dudaklarından patlarken Karısının katille karşılaşması halinde ne kadar büyük bir tehlike altında olacağını fark etti. En azından at sırtındayken kaçma şansı olabilirdi.

Cora koşarak evden çıktığında, Majestic'i birkaç gün ormanda kalmasını sağlayacak temel ihtiyaçlarla donatma aşamasındaydı.

Acelesinden nefes nefese kalarak topladığı eşyaları ona teslim etti.

"O tatlı şilini eve getiriyorsun, duydun mu?"

"Duydum Cora," diye mırıldandı Jeff ciddiyetle, Sparky'nin bir muşambaya sıkıca sarıp heybelerin arkasına sabitlediği battaniyeleri, yatak takımını ve muşamba kaytanını kontrol ederken. Bir de eyerin kendisi onun güzel İngiliz eyerinden daha büyüktü ve Uzun zaman önce birçok zor durumda son derece yararlı olabileceğini keşfettiği modifiye edilmiş bir boynuzu vardı. Sparky'nin malzemelere dahil edecek kadar anlayışlı olduğu sarmal bir ipi asmak için bile bir yer vardı.

"İhtiyacın olan başka bir şey var mı, suh?" diye sordu eğitmen, sesinde fark edilebilen bir endişeyle.

"Görünüşe göre her şeyi halletmişsin, Sparky," diye cevap verdi Jeff, yumuşak deri koltuğa doğru sallanırken genç adamın dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Aygır efendisinin aciliyetini hissetmiş gibiydi, çünkü Jeff topuklarını b ğr ne dokundurduğunda Majestic harekete geçti. Çok geçmeden patikadan aşağı doğru koşmaya başladılar. gecenin içinde kayboluyor.

  JEFF DREW REIN AKARSU YAKININDAKİ YÜKSELTİDE O ve Raelynn bir keresinde sevişmiş ve ufku maskeleyen yoğun ormanın arkasından kayan ayı izlemişti. Onunla birlikte

Karısının nerede olduğuna dair ipucu arayışında ona şimdiye kadar yol göstermiş olan yetersiz ışık söndü. Işığın yetersiz parıltısından bile mahrum kaldığında, karısının izini herhangi bir başarı ölçüsüyle takip etmeyi umamazdı. Daha ileri gidemezdi; bu kadar basitti.

Atından inerek, Raelynn'in yakınlarda olması ve geri dönmek istemesi ihtimaline karşı bir ateş yakmaya koyuldu. Sonra aygırın eyerini çözdü ve onu dereye doğru götürdü. At su içmek için başını eğdiğinde, Jeff'in bakışları yakındaki bir çalıya yapışmış, dantelle süslenmiş tül gibi bir kumaş parçasına takıldı. Onu kopardı ve ateş ışığında dikkatle inceledi. Boğazı

Raelynn'in Rhys'in sorularını yanıtlamak için aşağı indiğinde giydiği muslin elbisenin bir parçası olduğunu fark ettiğinde içi daraldı.

Jeff iz sürme becerilerinin hiçbir şekilde

Elijah'inkiyle eşleşse de, yine de izciden bazı basit temel bilgileri öğrenmişti. Oakley'den ayrıldıktan sonra evin etrafında geniş bir daire çizmiş ve Raelynn'in nereye gittiğine dair bir işaret aramıştı. Sonunda bir evin işaretlerini görmüştü.

aceleyle çalılıkların arasına daldı. Yanılmış olduğunu ve karısının gerçekten

sonunda onu bataklığa götürecek bir yöne gidecek kadar kafası karışmış olsa da, yine de

Dereye ulaşana kadar yetersiz patikayı takip etti ve dere kenarında korkularını doğrulayan bir keşif yaptı.

Jeff bakışlarını alanın ötesine kaydırdı, gölgeleri dikkatle araştırdı, bir yandan da Raelynn'i küçük, korunaklı bir nişte, küçük bir düğümün içine büzülmüş, ısınmaya çalışırken bulmayı umuyordu. Başarılı olamayınca dikkatlice ilerideki karanlığı taradı. Kabul etmesi ne kadar zor olsa da, karısı muhtemelen ondan herkesten ya da her şeyden daha çok korkuyordu. Yine de orada, vahşi doğada tek başınaydı ve şüphesiz varlığının özüne kadar titriyordu. At

En azından Nell'in katilinin yanında değil de yalnız olması için dua etti. Ariadne'yi kaçırın kişi de aynı yöne doğru ateş etmişti, şüphesiz birilerinin cesaretini kırmak için. onu takip ediyordu. Umarım adam Raelynn'in şu anda dolaştığı bölgenin çok ötesine gitmiştir, ama eğer Bir sebepten dolayı geri dönmeye karar verdiyse ve iz sürme konusunda kısmen de olsa yetenekliyse, muhtemelen Raelynn'in izine rastlayacaktı. Benzer muslin parçaları bulursa, adam kaçmaya pek meyilli değildi, çünkü kumaşın bir kadın giysisinden yırtıldığı belliydi. Raelynn adamın merhametine kalmıştı ve eğer iş ona gelirse Jeff sadece at hırsızının aynı zamanda bir katil olmaması için dua edebilirdi.

Bu rahatsız edici düşünce, Jeff birkaç dakika uyumaya çalıştığında korkunç derecede kötü bir arkadaş olduğunu kanıtladı. Ama öyle olmadı. Raelynn'in ciddi bir tehlike içinde olduğunu gösteren ürkütücü görüntüler ona acımasızca saldırıyor ve onu alev alev yanan ateşe bakarken bırakıyordu. Onun o güzel kumral kafasını sarsmak istemekle, onu kollarının arasında güvenle tutma arzusu arasında gidip geliyordu. Sonuç olarak, o karanlık saatleri uyanık ve tamamen huzursuz bir şekilde geçirdi.

RAELYNN'İN SUYUNDAN AY IŞIĞI PARLADI

avuçlarının içine aldı ve gözlerini Jeffrey'nin elinde kanlı bir bıçakla Nell'in cesedinin başında durduğu hayalinden başka bir şey göremedi. İki gün önce, tam da öğleden sonra olgun bir yaşlılığa doğru ilerlerken, aklında belirli bir hedef olmadan yatak odasından ayrıldığını belli belirsiz hatırlıyordu. Yükselen bir panik ve acil bir ihtiyaç tarafından teşvik edildi Kocasına eve dönmeden önce, uzun bir kaçış için yanına hiçbir şey almadan endişeli bir aceleyle kaçmıştı. Sonbahar akşamlarının derinleşen soğğundan korunmak için yanına bir pelerin bile almamıştı, altında sefil bir şekilde katlandığı ikincisi de uzun otlarla çevrili bir yeşillikte, malikâneden biraz uzaktaki canlı bir meşenin yayılan kollarıydı. Yiyecek konusuna pek önem vermemişti, gerçi gittiği gün hiç bir şey yememişti. Birkaç böğürtlen ve iki tatlı patates bulmuştu, belli ki bir tarlanın hasadı sırasında bir arabadan düşmüşlerdi. Patatesleri çiğ yemişti, kabuklarını ovalayarak temizledikten sonra ısırarak bir bıçağı olmadığı için zorlanmıştı. Bu fakir yemek Oakley'deki şahane yemeklerin yanına bile yaklaşamıyordu ama artık bir çift tatlı patates bile kalmamıştı.

Raelynn yavaşça etrafına bakındı, parmaklarının arasından süzölen suyun belli belirsiz farkındaydı.

Çevresinin derin kasveti. Gecenin siyah ve koyu gri tonlarında hiçbir şey tanıdık gelmiyordu. Tek bildiği, şu anda çiftlikten yüz mil uzakta ya da tamamen başka bir diyarda olabileceğiydi. Kesinlikle Sanki çok uzun zamandır tökezliyormuş gibi görünüyordu. Kocasını ahırdaki kan gölünün ortasında gördükten sonra içine düştüğü sersemlemiş travma düşünöldüğünde, hâlâ bir hastanede oturmuyor olması bir mucizeydi. yatak odasında şaşkın bir sersemlik içindeydi.

Raelynn yorgun bir şekilde elini yanağında gezdirdi ve dallar ve kurumuş yapraklarla umutsuzca birbirine dolanmış dalları fırçaladı. Ağır kütle Sırtından ve omuzlarından aşağıya sarkıyordu ve bazen bir kısmı bir dala ya da dikenli bir çalıya dolandığında onu tamamen durduruyordu. Bir gün Uzunluğuyla mücadele etmek zorunda kalmanın verdiği rahatsızlık, bu dürtü ilk ortaya çıktığında saç tellerini koparmaktan kaçındığı için pişmanlık duymasına neden olmuştu, çünkü parmakları kendini kurtarmak için gösterdiği sayısız çabadan dolayı artık hamdı.

Yola çıkmaya hazırlanacak bir ruh hali içinde olsaydı, saçlarını kesinlikle örerdı ama Tizzy'yi yalnız kalmak için endişeli bir arayışla gönderdikten sonra, Raelynn, kıvrılan kütleyi tamamen kendisi fırçalamıştı. Güneş batmadan önce yatağına dönmek niyetindeydi ama düşünceleri yaralı bir eşek gibi tökezlemişti. Jeff'i aramaya gittikten sonra meydana gelen olaylar dizisi. Zihni sürekli çalkalanmaktan yorulmuştu ve bulanık muhakemesinin dışında, Jeff'in gezintiden döndükten sonra gerçekte ne gördüğü hakkında onu sorgulamaya çalışacağı korkusu onu rahatsız etmeye başladı. Böyle bir buluşmanın sonucundan korkarak panik içinde kaçmış, onsuz nasıl hayatta kalacağını pek düşünmemişti. giysilerinin dayanıksızlığına az ya da çok dikkat ediyordu.

Şerif Townsend'in çağrısını aldıktan kısa bir süre sonra giydiği aynı muslin elbise ve deri terliklerle.

Raelynn gece gökyüzüne bakarak yönünü bulmaya çalıştı. Londra'da uzun ağaçlar ve sık yeşilliklerle çevrili bir malikânede yaşadığı için ayın ve yıldızların geçişini gözlemlemek için çok az fırsatı olmuştu. Ay küresi, başının üzerindeki yıldızlarla aydınlanmış karanlıkta, onu en son gördüğü zamankinden daha aşağıda görünüyordu ve saatin çok geç olduğunu ancak tahmin edebiliyordu. Oakley'den de çok uzakta olma ihtimali şimdi içini dolduruyordu. Garip bir melankoli ile kederini bir başka hıçkırık nöbetinde dökmek için ezici bir dürtüye karşı mücadele etmesine neden oldu, ancak bir baykuşun yumuşak ötüşü Yakındaki ağaç ona içinde bulunduğu durumla ilgili olarak ihtiyatlı davranması gerektiğini hatırlattı.

Evden ayrıldığından beri, kendine Tamamen kaybolmuştu ama daha da kötüsü, ne tür vahşi hayvanların onu bir sonraki öğünleri olarak görebileceği ya da başka bir kurban aramak için hangi katilin etrafta dolaşabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Eğer Jeff gerçekten masumsa iddia ettiği gibi Nell'i bıçakladıysa, o zaman şüphesiz gerçek suçlu hala serbestti, hatta belki de Bu ormanda. Şeriften saklanmak için ormanın ortasından daha iyi bir yer olabilir miydi? Olney, ormana çekilerek kanun adamının ulaşamayacağı bir yerde saklanabileceğini vahşi doğada. Diğerleri de aynı zekâ ve kurnazlığa sahip olabilir.

Öte yandan, eğer Jeff bir öfke nöbeti sırasında Nell'i öldürmekten suçluysa, o zaman uğraşması gereken bir başka yanlış daha vardı: adamın özünün ta kendisi. Bir zamanlar kocası sandığı o cesur şövalye, geçen saatler içinde artık çok daha az gerçek, daha çok bir kız fantezisinin ürünü gibi görünüyordu. Kurduğu imaj

Jeff'in gerçekçi olamayacak kadar mükemmel, yakışıklı, asil ve hayranlık uyandırıcı olduğunu düşünüyordu. Yine de, şüphelerine rağmen, Raelynn'in kalbi protesto için haykırdı, ona yanıldığını, Jeff'in bunların hepsi ve daha fazlası olduğunu ve ondan şüphe ettiği için tamamen aptal olduğunu söyledi.

Ahırdaki kanlı sahne bir kez daha gözünün önünden geçerek Raelynn'in ürpertici bir tiksintiyle geri çekilmesine neden oldu. Bu dehşet derhal bir mide bulantısı dalgası yarattı ve sonunda spazmlar kendini tüketip topuklarının üzerine yığılmasına izin verene kadar bir dizi kuru kabarmayla patlak verdi. Kendini tehlikeli derecede güçsüz hissediyordu ve

Titreyen elini terden ıslanmış alnına götürdü ve bir kez daha kendisine daha iyi bakacak kadar ileri görüşlü olmayı diledi. Üzerinde diz çöktüğü zemin, ince giysilerine nüfuz eden ve onu ürperten nemli bir soğuk taşıyordu. Tüm bedenini titreten bir ürperti. Büyük olasılıkla daha fazla yerinde kalırsa ölümlerle burun buruna gelecekti.

Raelynn iradesini kullanarak ayağa kalktı ve yakındaki bir ağaca yaslanarak tam olarak nerede olduğunu anlamaya çalıştı ama içine girdiği bölge hakkında hiçbir bilgisi yoktu. Yine de, eğer yaşamak istiyorsa, o zaman öyle ya da böyle bir yöntemle

Bu yoğun büyüme karmaşasından çıkmanın ve medeniyete dönmenin yolu.

Tam olarak hangi yöne gideceği, yıpranmış beyninin düzenli bir şekilde çözemeyeceği kadar zor bir ikilem oluşturunuyordu. Karanlığın içinde küçük bir tepeciği zar zor fark etti.

su içmek için diz çöktüğü derenin yanında yükseliyordu. Üzerine tırmanarak yavaşça kendi etrafında döndü ama her yön aynı görünüyordu. Kesinlikle bir yol izi göremedi.

Kaprisli bir şekilde gözlerini sağ tarafa dikti ama daha bir taş atımı bile gitmeden içini kuşklar kapladı. Ormanda amaçsızca dolaşmanın hiçbir anlamı yoktu. Belirleyebildiği kadarıyla, iki mantıklı

Önünde seçenekler vardı. Ya Charleston'a ulaşmaya çalışacak ya da Harthaven'a doğru yola çıkacaktı. İkisi de Oakley, komşu çiftliğe çok daha yakın olmakla birlikte arada yer alıyordu. Harthaven'a giderse, kayınvalidesinin nezaketine ve anlayışına güvenmek zorunda kalacaktı. Brandon ve Heather'ın her ikisine de bolca sahip olduklarından hiç şüphesi yoktu ama onları zor bir duruma sokmuş olacaktı, temelde onlardan kendisini Brandon'ın kardeşinden korumalarını isteyecekti.

Eğer Charleston onun varış noktası olursa, o zaman kimsenin üzerinde hak iddia edemeyeceği bir şehirde tamamen yalnız kalacaktı. O

İngiltere'den geldikten sonra yapmayı umduğu gibi, kendi başının çaresine bakmak, iş ve kalacak yer bulmak ve bir şekilde hayatta kalmak zorundaydı. Artık İngiltere'den Bölgenin en zengin adamlarından birinin karısı olan Bayan Jeffrey Birmingham olma ayrıcalığına sahipti. Hatta kınanabilir, cüretkâr olmakla suçlanabilir ve Jeff'in Nell'in cinayetinden suçlu olup olmadığını merak etme eğiliminde olabilecek insanlar tarafından bile kocasının evinden uzaklaştırılmıştı. Sadakatsiz ya da itaatsiz bir eşin herkes tarafından hor görülmesi kaçınılmazdı, ama o yine de

Bu özel eleştiriye, bir zamanlar ait olmaktan çok memnun ve gururlu olduğu Birmingham ailesinde bir çatlağa yol açmaktan çok daha iyi dayanabilirdi.

Gözlerini Charleston'a çevirmeye karar veren Raelynn, seçtiği hedefe ulaşmak için en iyi yönü tekrar düşündü. Hayatında ilk defa öğretmenleri ona ayın nereden doğup nereye gittiğinin inceliklerini öğretmeye çalıştıklarında dikkatini veremediğinden yakınıyordu.

takvime göre ayarlanmıştı. Yaşadığı pişmanlık içinde bulunduğu durumu hafifletmeye yetmedi.

Beynini yokladı, bir şeyler hatırlamaya çalıştı. farkında olmadan fark etmiş olabileceği önem Charleston'a ya da Harthaven'a yaptığı birçok yolculuk sırasında. Ay ışığının özellikle heyecan verici olduğu bir Harthaven'dan araba yolculuğu hemen aklıma geldi. Jeff o sırada kendini oldukça aşk dolu hissediyordu ve küçük bir evlilik sevişmesine girişmek için eve varmalarını beklemek istememişti. Ayrıntılar hafızasına kazınmış gibiydi, özellikle de alçalan ayın, oturduğu arabanın sağ tarafındaki pencerelerden içeri szlen ışık şeridi. Çok belirgin bir şekilde Jeff onu kadife yastıkların üzerine sırt üstü yatırıp korse ve kombinezonunu açtığında, başının gölgesi ışıkların üzerine düşmeden önce göğüslerinin gümüşi bir parıltıyla parladığını hatırladı.

Raelynn doğuya doğru olduğunu tahmin ettiği yöne doğru dönerken küçük, sevinçli bir çığlık attı. Eğer hesaplamaları doğruysa, şu anda Charleston. Ama belki de öyle değildi. Her iki durumda da, ormandan çıkış yolunu bulmak istiyorsa, o yöne doğru ilerlemekten ve teorisinin ne kadar sağlam ya da sallantılı olduğunu test etmekten başka çaresi yoktu.

Bunu bitmek tükenmek bilmeyen bir süre boyunca yaptı. Bu faaliyet bir dereceye kadar geceden kalma soğuğu gidermeye yardımcı oluyordu ama saatlerdir içinde yürüdüğü ayakkabıların zorlu kullanım için uygun olmadığı gerçeğini sürekli hatırlıyordu. Bira gün önce onları ilk kez giydiğinde oldukça yeniydiler ve yola çıktıktan kısa bir süre sonra gezisine çıktığında, balodan kalan su toplamaları gerçeğinin giderek daha fazla farkına varmaya başlamıştı. İlk başta,

Ayakları önce ağrımaya, sonra zonklamaya ve son olarak da irin keseleri açılıp yanmaya başlamıştı. ham hale geldi. Yine de Raelynn keskin sancıları görmezden gelmek ve yoluna devam etmek için her türlü çabayı gösterdi.

Tek rahatsızlığı ağrıyan ayakları değildi. Sık ormana girdikten kısa bir süre sonra dikenler sadece ayaklarını delmekle kalmamıştı.

Belli noktalarda kafa derisini yüzüyordu ama aynı zamanda kollarına ve gömleklerine de takılıyor, kumaşı kolayca parçalıyor ve bu süreçte,

Kollarını neredeyse parmakları kadar çizik ve kan içinde kalana kadar oyuyordu. Orman zeminini kaplayan kalın sarmaşıklar sık sık ayağının takılmasına, hatta bazen düşmesine neden oluyordu. Kendini toparlamak ve yoluna devam etmek için çaba sarf ediyordu ama ne kadar zayıf ve bitkin olursa olsun

ne olursa olsun, uygarlığı bulma ihtiyacının giderek arttığını hissediyordu. Gerçekten de, işlerin gidişatına bakılırsa Ormanın ortasında açlıktan ölebilirdi ve birinin onun çürüyen bedenini bulması haftalar, belki de aylar alırdı.

Raelynn birdenbire rotasından yavaşça saptığını fark etmediğini anlayınca dehşet dolu bir haykırış koptu. Çok sık olarak

Ay yönüne doğru düzgün dikkat etmeden sık çalılıkların arasından en az direnç gösteren yolu seçti. Kısacası, gittiğini düşündüğü yön

En azından yarım saattir gittiği yerle şu anda gittiği yer aynı değildi, çünkü ay şimdi sol tarafındaydı.

Raelynn, bir kez daha gözyaşları sel olup görüşünü bulanıklaştırdı ve kalbi sıkışarak ne kadar yol kat etmek zorunda kalacağını merak etti. Düşüncelerinin ortasında Bu mutsuz ikilem içinde, bir zamanlar ormanda alçak bir kakofoni olan seslerin artık aralıksız bir uğultuya dönüştüğünü fark etti. Sadece görüşünü kaybetmekle kalmamıştı.

ama yanlışlıkla yüksek bir yerden daha alçak, daha bataklık bir alana düşmüştü. Burada hava daha sıcaktı ve serin havanın verdiği rahatsızlıklardan şikâyetçi olmasına rağmen bu pek de güven verici değildi. Aksine, her zamankinden daha büyük bir tehlike altında olduğunu biliyordu. Onu endişelendiren sivrisinekler ve sivrisinekler değil, ılık iklimlerde ve havalarda çok daha hızlı hareket ettiği bilinen sürüngen yaratıkların farkında olmasıydı.

Şu anda paniğe kapılmaya ne kadar yatkın olduğunun farkında olan Raelynn, kaygan ayak parmaklarının üzerinde hareket ediyormuş gibi görünen garip, sürünen hissi korktuğu şeye yormakta isteksizdi. Temkinli bir şekilde kendini aşağıya bakmaya zorladı ve oldukça büyük bir yılanın ayaklarının üzerinden kaydığını gördüğünde boğazından bir çığlık yükseldi. Sürüngenini yakındaki bir havuza tekmeleyince sarsılarak ürperdi ve Histeri içinde ağlıyordu, hıçkırıklarını bastırmak için herhangi bir girişimde bulunamayacak kadar yorgun ve şaşkıındı.

Sonunda sakinleştğinde, Raelynn bir gün daha kaynaklarının sonuna geldiğini hiç şüphesiz biliyordu. Yorgun, kafası karışık ve bu nemli bataklığın sakinlerinden iyice korkmuştu. Benzer koşullar altında devam etmek, düpedüz felaket değilse bile, aptallığın doruk noktası gibi görünüyordu. Ayrıca, en azından şimdilik bu kadarı yeterliydi.

Yakındaki çalılıklarda bir başka kıvrımlı hareketle teşvik edilen Raelynn, daha fazla tereddüt etmeden en yakın gövdeye tırmandı. Genç kızlığından beri bir ağaca tırmanmaya cesaret edememişti. Bir keresinde büyük bir zevkle yükselebildiği kadar yükseldi. Hâlâ temel prensiplerin farkındaydı ve kıyafetine rağmen kabul edilebilir derecede yüksek bir dala çıkmayı başarmıştı.

biraz daha güvenli. Tünediği yerden, az önce terk ettiği araziye düşünebiliyordu. Ay alçalıyordu hızla gözden kayboldu ve ışığın çoğunu da beraberinde götürdü.

az önce durduğu yerde, nemli yosunların üzerinde hâlâ garip, kıvrımlı hareketler olduğuna neredeyse yemin edebilirdi.

Şafak sökmeden ağaçtan ayrılmamaya kararlı olan Raelynn, sırtını sert ağaç kabuğuna yasladı ve gözlerini kapattı. Aslında uyumayı düşünecek kadar aptal değildi, çünkü bu tünediği yerden düşmenin en kesin yoluydu. Sadece biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Kendini toparladıktan kısa bir süre sonra siyah ve uğursuz bir şeyin belli belirsiz titreşimi sınırlarının ötesine uçtu. görüş mesafesi onun heveslerini kırdı. Raelynn giderek artan bir korkuyla sağlam gövdeye yaslandı ve daha fazla yarasanın yaklaşmasını dikkatle izledi. Ağlamamak için umutsuzca çabalayarak sessiz bir dua etti ve başka bir sabahın gelmesini bekledi.

∞ JEFF, KAMPI KIRDIKTAN SONRA ÇOK UZAĞA GİTMEMİŞTİ
Karısının geçtiğine dair zayıf işaretler onu bataklığa doğru götürdü. Raelynn'in o tarafa gideceğinden korktuğu için, bir noktaya gelene kadar yoluna devam etti. geri dönmüştü. Yönünü değiştirmesi varacağı yeri hayal gücünün hiçbir sınırında iyileştirmemişti, çünkü sadece bataklığın daha da içine dalmıştı.

Güneşin doğuşu gecenin görece serinliğini ortadan kaldırdı ve sıcaklık giderek artmaya başladı. Sinir bozucu sivrisinekler gibi sivrisinekler de etraflarında bolca dolaşıyordu. Majestic onların amansız saldırıları karşısında tedirgin bir şekilde ürktü ama aygır Jeff'in dizlerini dürtmesine itaat etti ve cesurca devam etti.

Jeff çocukluk yıllarında Brandon'la birlikte bataklıkları sık sık ziyaret etmiş ve bataklıklar hakkında keskin bir bilginin yanı sıra haklı bir saygıyla büyümüştü. Kardeşiyle birlikte avlanmak için en iyi noktaları öğrenmişlerdi.

Balık tutmaya başlamış ve bir süre sonra bataklığın, şu ya da bu nedenle sıradan toplumdan uzak kalmayı tercih eden insan sakinleriyle tanışmıştı. Kızıl Pete olarak bilinen yaşlı bir münzevi, Jeff henüz bir delikanlıyken ona çok yaşlı görünmüştü. Jeff, adamın evim dediği ahşap kulübenin önünde dizginleri çektiğinde, burası terk edilmiş görünüyordu ama bu beklenen bir şeydi. Birkaç komşusu gibi Red Pete de temkinliydi.

ve ortaya çıkmanın güvenli olduğundan makul ölçüde emin olana kadar saklanırdı. Jeff bir şeyler çiğnedi.

beklerken bir tutam tatlı çimen. Kulübenin arkasındaki ağaçlarda hafif bir hareket nihayet ev sahibinin varlığını doğruladı.

Yüzü buruşmuş bir elmaya benzeyen yaşlı bir adam ortaya çıktı ve ziyaretçisini kısık gözlerle dikkatlice süzdü. Özenle işlenmiş bir yeleğin üzerine giydiği paçavra görünümlü kıyafetiyle yaşlı adam, inci saplı bir bastona dayanarak topallayarak ilerledi. "Düşündüm ki Seni er ya da geç göreceğim Jeffrey. Nasılsın?"

Yaşına rağmen Kızıl Pete hâlâ zinde görünüyor, diye düşündü Jeff. Adamın adını aldığı havuç rengi saçları henüz matlaşma belirtisi göstermiyordu.

Jeff, "Kabul edilebilir derecede iyi," dedi.

"Ve şu kardeşin, o iyi mi?"

"Her zamankinden daha iyi. Brandon bir ya da iki ay içinde yeniden baba olacak."

"Aferin ona." Red Pete kıkırdadı ve kıllı eliyle gömlekli göğsünü kaşıdı. "İngiltere'de kendine iyi bir kız bulduğunu duydum. Sen de yuva kurdun mu?"

Jeff'in kaşları kayıtsız bir cevapla kısa bir süreliğine kalktı. Jeff'in içinde bulunduğu durumla ilgili bazı haberlerin bataklıktan bile dışarıya ulaştığını tahmin etmesine yol açan da bu "sayılırdı". Bu pek de sürpriz sayılmazdı. Bütün bunlara rağmen

Münzevi bir yaşam tarzı olan Red Pete ve onun gibiler, Charleston ve çevresindeki plantasyonlarda olup bitenler hakkında her zaman oldukça bilgili görünmüşlerdir.

Jeff, "Sanırım artık karımı aradığımı biliyorsunuzdur," diye cevap verdi. "Ondan bir şey gördünüz mü?"

Red Pete bir ağaç kütüğüne doğru uzun bir tütün suyu tükürdü ve başını salladı. "Kıl kadar bile değil ama dün gece Elijah'ı gördüm. Senin için iz sürüyormuş, öyle dedi."

Jeff başını yavaşça eğerek selam verdi. "Onu bir at hırsızı hakkında ne bulabileceğine bakması için gönderdim. Şansı yaver gitti mi?"

"Sanırım öyle. Hyde adında bir adamın bir süre önünden at sırtında gittiğini, kolayca görülebilen izler bıraktığını söyledi.

Belki de bir şey onu korkutmuştu. Sonra Elijah'a adamın kendini buradan yaklaşık iki, belki de üç mil uzağa attığı gibi göründü. At kaçtı ve Hyde yaya olarak yoluna devam etti, ama sanki biraz yaralanmış gibi yavaş hareket ediyordu. Elijah onun izini sürüyordu."

"İyi adam Elijah. Belki ileride bir yerde kısırağa rastlarım. Bu arada karımı görürseniz, en azından ben bu tarafa dönene kadar bir süre sizinle kalması için ikna ederseniz çok memnun olurum."

Red Pete başını salladı. "Elimden geleni yapacağım, Jeffrey. Mısır böreği sevip sevmediğini biliyor musun?"

Jeff başını eğerek yavaşça selam verdi. "Sanırım onlara karşı geçici bir düşkünlüğü var."

"O zaman bir parti yaparım. Bu tarafa döndüğünde çok acıkmış olacak."

Jeff, iki geceyi yüksek bir yerde, üçüncü akşamı da bataklıkta geçiren karısının yaşadığı tek sorunun açlık olmasını içtenlikle umdu ama ayrıntıya girmeden Red Pete'e ilgisi için teşekkür etti ve oradan ayrıldı.

Bataklık Jeff'in etrafını bir kez daha sararak hızını yavaşlattı. Böceklerin vızıltısı da sıcaklık gibi artmıştı. Jeff yoluna devam etti, sadece Majestic'e su içmesi için bir şans vermek üzere durakladı ve sonra arayışına devam etti. Güneş tepe noktasına ulaşmış ve alçalmaya başlamıştı ki, sonunda onun başarısı için biraz umut.

RAELYNN şafak söktükten kısa bir süre sonra ağaçtan inmişti. Kaskatı kesilmişti, ağrıyordu ve o kadar bitkin düşmüştü ki kaslarının gerilmesiyle tamamen yorgun düşmesi arasındaki farkı ayırt edemiyordu. Ayrıca çok susamıştı ama bulabileceği tek şey durgun suydu ve su içmeye başlamak için hiçbir isteği yoktu.

Midesi yeniden kabardı. Gece boyunca büyük yaprakların üzerinde birikmiş olan sabah çiyini yudumlamak aklına geldiğinde, nem buharlaşıp gitmişti. Bir ya da iki yudum alacak kadar bulabildi ama bu da zorlukla yetti. Yiyecek hakkında düşünmeye bile cesaret edemiyordu. Etrafında birçok bitki olmasına rağmen, bitkiler arasındaki farkı ayırt edebilecek bilgiden yoksundu.

yenilebilir olanları ve zehirli olanları vardı ve kaderi kıskırtmak istemiyordu. Açlık onu öldürmezdi, en azından bu kadar çabuk değil, ama onu tatmin etmeye çalışmak öldürebilirdi.

Gün ilerledikçe Raelynn'in yorgunluğu, susuzluğu ve iştahı giderek artıyordu. Yükseklerle kadar yükselen ağaçların ve kıvrımlı sarmaşıkların oluşturduğu ağır gölgelik onu güneşin en kötü etkilerinden koruyordu ama boğucu sıcak onu sanki koyu bir pekmezin içinde ilerliyormuş gibi hissettiriyordu.

Zorlu labirentte ne kadar ilerlediği ise tam bir muammaydı. Zemini kaplayan sarmaşıklar ayaklarına dolanıyordu ve giderek daha fazla yoruluyordu. tökezliyor ve düşüyordum. Kabarcıklar dayanılmazdı. Sadece ağaçların alt dallarından İspanyol yosunu toplayarak ve çoraplarının içine küçük parçalar doldurarak bu acı veren rahatsızlıktan bir nebze olsun kurtulabiliyordu. Ayak bilekleri ve ayaklarındaki kemikleri olası kırılmalardan korumak için kombinezonundan uzun şeritler yırttı. ve onları önce kaygan ayaklarına, sonra da ayak bileklerine sardı. Bandajlar çok ihtiyaç duyduğu desteği sağlıyordu, ancak durumunu hafifletme çabalarına rağmen Raelynn kendini bir dereceye kadar sefil hissettiğini fark etti daha önce hiç yaşamamıştı. Yorgun, ayakları ağrıyor, susamış ve midesindeki yanan boşluğun fazlasıyla farkında olduğundan, kararlılığını bir kenara bırakıp oturup ağlamayı çok istiyordu. Ancak o anda, onun Omurga herhangi bir eğilme, oturma ya da uzanma hareketine boyun eğmeyecek kadar sertti.

Raelynn bataklıklarda yorgun argın ilerliyordu, durursa muhtemelen tamamen pes edeceğini biliyordu. Hafif bir rüzgâr çıktı ve içinde bulunduğu zor durumda bile bunu ferahlatıcı buldu. Sivrisinekleri kesinlikle uzak tutuyordu.

Umutsuzluğunun ortasında, bir atın yumuşak kişnemesi hayal gücünün bir ürünü gibi görünüyordu. Yine de sendeleyerek durdu ve etrafına bakındı, Birinin onu kurtarması için umutsuzca dua ederken kulaklarının onu yanıltmasından korkuyordu.

Esen meltemlerden çok daha tatlı olan, Ariadne'nin uzaktaki bir çimen tepesiğini tembelce kemirdiğini görmektir. Raelynn'in kalbi onu aşağı çekmekle tehdit eden karanlık bataklıktan hemen kurtuldu. Kısrağı bataklığa hangi mucizenin getirdiğı hakkında hiçbir fikri yoktu ama kelimeler onu gördüğünde duyduğu sevinci ifade edemiyordu.

Kısrak böcekleri kovmak için başını hızlıca salladı ve bir an Raelynn'e baktı. Böcekler tarafından Bu insanın varlığıyla, otlamaya geri döndü.

Raelynn titreyen elleriyle temkinli bir şekilde yaklaştı hayvanı kıpırdamadan durması ve özellikle nazik olması için kandırırken uzattı. Şaşırtıcı bir şekilde, elini uzatıp kısrağın omuzlarını okşadığında, kısrak hiç çekinmedi.

"Ah, Ariadne, sen olduğuna inanamıyorum," diye mırıldandı Raelynn, sesi minnettar gözyaşlarıyla boğulmuştu. "Evinden bu kadar uzakta ne yapıyorsun?" Eğer kısrak konuşabilseydi ve mantıklı düşünebilseydi, belki de ona da aynı soruyu sormaya meyilliydi. "Biliyorum, Ariadne. İkimiz de kaçtık ve şimdi ikimiz de bu cehennem bataklığında kaybolduk. Olduğum yerde daha iyi olduğumu düşünmeye başlıyorum. Peki ya sen?"

Ariadne, insanların çıkarımlarını ya da pişmanlıklarını pek umursamadan otları kemirmeye devam etti. Raelynn atın üzerinde nazikçe elini gezdirerek yara olup olmadığına baktı ama ciddi bir yara izine rastlamadı. Ancak sivrisinek ve tatarcıkların yakın zamanda ona ziyafet çektiğı aşikârdı. Kısrağın postunun altında neredeyse katı bir tabaka halinde küçük yaralar oluşmuştu.

Ariadne memnuniyetle otları kemirirken, Raelynn bir kütüğün küçük, kırık bir parçasını sürükleyerek biniş bloğu. Kısrağın boynunu nazikçe okşayarak

yatıştırıcı ses tonuyla, hayvanın uslu durması ve itaatkâr bir şekilde hareketsiz kalması için dua ederken kendini ata bindirdi.

Şaşırtıcı bir şekilde Ariadne bu konuda iyi bir sporcu gibi görünüyordu ama Raelynn, Jeff'in inatçı ata binmesine izin verme konusundaki isteksizliğini unutmamıştı ve kendini yavaşça kısırağın sırtına yerleştirdi. Eysiz olmak yeterince garipti ama bir çeşit yastıklama olmadan sırt üstü oturmak da pek rahat değildi. Savunmasız bölgelerini korumak için iç çamaşırını altına sokmaya çalışarak kıpırdandı.

Hareketlerinin atı rahatsız etmesinden mi yoksa Ariadne'nin huysuzluğundan mı bilinmez, Raelynn çok geçmeden Jeff'in şüphelerinde haklı olduğunu anladı. Kısırak hiçbir uyarıda bulunmadan kışnemeye ve bir daire çizerek zıplamaya başladı ve binicisini durgun bir havuza doğru sürükledi. Bu çürümüş su birikintisi Raelynn'in birkaç yara almasını engellemiş olsa da, berbat kokusundan dolayı öğürmeye başlamıştı. Boş bir mideye sahip olmanın tek olumlu yanı kusacak bir şeyinin olmamasıydı. Orada tam bir sefalet içinde oturuyordu, gözyaşları ve çamurlu saçları yüzünden aşağı akıyordu, kıyafetleri kokuşmuş balçıkla ıslanmıştı ve kalçaları ve baldırları kokuşmuş çamurun içindeydi. Tam o anda Raelynn onun iğrenç olan her şeyin özeti olduğundan emindi.

"Ah, neden İngiltere'yi terk ettim ki?" diye kederle inledi ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Eğer teselli olacaksa, Ariadne yanına geldi ve saçlarını okşadı, ama Raelynn atının özürlerini kabul etmeye istekli değildi.

gazabına uğradı. "Uzak dur benden, seni huysuz dırdırcı!" diye bağırdı, sesi gözyaşlarıyla doluydu. "Eğer bu yaptığım son şey olursa, seni sabana koşumlanmış olarak göreceğim!"

Raelynn olduğu yerde kalmayı düşündü, çünkü hareket etmeye çalışırsa sadece daha fazla acı çekecekti, ama açlık ve susuzluk gerçekten de çok güçlü teşvik edicilerdi. Yüzünü buruşturarak kendini ayağa kaldırdı, kayarak ve sürünerek sonunda

kendini pis kokulu delikten kurtarmayı başardı. Kısrağa kötücül bir bakış fırlattıktan sonra onu kulağından yakaladı ve o iri, güzel gözlerin önüne bir uyarı parmağı soktu.

"Şimdi beni dikkatle dinle Ariadne," dedi dişlerini gıcırdatarak. "Çok yorgunum, çok kayboldum, sana çok kızgıyım, bu yüzden eğer leşine biraz değer veriyorsan, sana binmeme izin vereceksin ve sonra beni bu kokuşmuş bataklıktan çıkaracaksın. Beni anlıyor musun?" Kısra başını kaldırmaya çalıştı ama Raelynn onu kulağından sıkıca tuttu. "Eğer terbiyeni takınmazsan, yemin ederim Ariadne, seni ve seni temin ederim, benim güzel kısrağım, bundan hiç hoşlanmayacaksın."

Raelynn biraz müptela olmaya başladığından emindi, Yaptığı gibi atı tehdit ediyordu ama gerçekten umurunda değildi. O anda gerçekten istediğı şey sıcak bir banyoydu, böylece kendini koklamadan derin bir nefes alabilecekti.

Dökülen yelesinden bir avuç tutan Raelynn, kısrağı kırık kütüğe geri çekti, üzerine çıktı ve kendini bir kez daha atın sırtına sürükledi. Yelesine tutunarak, Ariadne'nin daha önceki performansını tekrarlaması için bitmek bilmeyen bir süre bekledi ve kısrağın itaatinden bir dereceye kadar emin olduktan sonra onu Raelynn'in hararetle doğru yön olması için dua ettiğı yöne çevirdi. Raelynn kendine izin vermeden önce uzun bir süre yürüdüler.

hafifçe gevşedi. Yine de ata çok fazla güvenmek niyetinde değildi ve yelesini sıkıca tutmaya devam etti.

Saatlerce eziyetli arazide ilerledikten sonra, yumuşak bir sürüşün lüksü Raelynn'in gözünden kaçmadı. İçinde Ne yapacağı belli olmayan mizacına rağmen Ariadne'nin kolay akan bir yürüyüşü vardı ve Raelynn bunun için onu takdir ediyordu. Gezintinin sağladığı başka şeyler için de minnettardı; birincisi ayaklarını yerden kesmek, ikincisi ise dikenlerin ve çalıların üzerinde oturmaktı. tenini ve giysilerini acımasızca kirletti.

Daha önce ortaya çıkan esintiler güçlenmiş ve Raelynn'in moralini düzeltecek ferahlatıcı bir serinlik getirmişti. Birkaç dakikalığına, yaptığı korkunç aptallıktan kurtulma umudu bile vardı, ta ki bataklığın giderek daha da derinleştiğini fark edene kadar. giderek daha kasvetli.

Yüksek ağaçların arasından yukarı bakan Raelynn kalbinin sıkıştığını ve göğsünde yeni korkuların biriktiğini hissetti. Kısa bir süreliğine hoşuna giden rüzgârlar gökyüzünde uğursuz gök gürültüsü bulutlarını itiyordu. O şaşkınlık ve dehşet içinde olanları izlerken bile, sivri bir şimşek çizgisi gökyüzünü yırttı. Bir an sonra yakıcı bir yağmur yağmaya başladı.

Raelynn'in dudaklarından çaresizlik dolu bir inilti döküldü. topuklarını kısırağın yanlarına vurarak onu sağanak yağmurdan kurtarmaya çalıştı. Ariadne hemen karşılık verdi, adımlarını hızlandırdı ama bataklığın ağır, ıslak toprağı toynaklarına yapışarak ilerlemesini engelledi. Üzerlerine yağın yağmur nedeniyle ilerlemeleri daha da engellenmişti. Hareket etmek şöyle dursun, zar zor görebiliyorlardı. ölçülebilir bir mesafe. Raelynn'in giysileri çok kısa bir süre içinde öylesine sırlıklam olmuştu ki, kısa süre içinde vücuduna ikinci bir deri gibi yapışmışlardı.

Raelynn'in şu anki çıkmazında bulabileceğı tek bir uzlaşma yolu vardı. Şimdi sahip olabileceğı tüm suya sahipti.

İçki. Sadece içinde boğulmayacağını umuyordu.

En yakın sığınağı bulmak için etrafına bakındı ve kısırağı sık büyüyen bir ağaçlığa doğru yönlendirmeye çalıştı ama Ariadne tufandan kaçmak için sabırsızlanıyordu ve ileri atıldı, ancak yumuşak, bataklık torfuna saplandı. Kısırak debelense de kendini kurtaramadı.

Koşulların bu kadar kötü olabileceğine inanamayan Raelynn, ağlama dürtüsüyle savaştı, ancak sert, ıstırap verici hiçkırıklara teslim olma dürtüsü hemen Kör edici bir şimşek ormanın içinden geçip kısa bir mesafe ötedeki büyük bir selviye çarptığında unutulmuştu, tam da Raelynn'in kısa bir süre önce Manzaralar. Ateşli cıvata gövdeyi kurumuş bir dal gibi kolayca ikiye ayırdı ve göz kamaştırıcı bir kıvılcım spreyi gönderdi. Varlığının özüne kadar sarsılan Raelynn, kör edici parıltılardan korunmak için kollarını havaya kaldırdı ve titrek bir korkuyla ön kolunun üzerinden bakarken, ağacın tepesi gümbürdeyerek yere düştü ve hızlı inişi sırasında kendi dallarının çoğunu ve yakındaki ağaçlarını sığırdı. Yere ulaşmadan önce, bir gök gürültüsünün sağır edici çatırtısı etraflarındaki toprak. Ariadne dehşet içinde titredi ve bataklıktan yukarı doğru çıkmaya çalıştı ama nafile.

"Sakin ol kızım," diye mırıldandı Raelynn korkudan kaskatı kesilmiş dudaklarının arasından. yıldırım yüzünden kalıcı olarak yanmış. Ariadne tuzağa düşmeseydi, ikisi de ölmüş olacaktı. "Her şey yolunda, Ariadne. Şimdi sakın ol. Hayattayız... en azından Şu an."

Kısırak biraz sakinleşti ama çamurlu mendenenin içinde titreyerek durdu. Raelynn aceleyle Ariadne'nin sırtından kaydı, tamamen Yardım etmek niyetindeydi, ancak

kendi ayakları batmaya başladı. ılgınca bir kolunu uzattı, alçakta asılı duran bir dala tutunmayı zar zor başardı ve daha sağlam bir zemine tırmandı. En iyi ihtimalle zayıftı.

Üzerinde durduğu zemini nazikçe test eden Raelynn, titreyen uzuvları üzerinde döndü ama kısırağın yağmur fırtınasının yumuşattığı bataklık bir çukura sıkıştığını görünce ani bir korkuyla boğazı düğümlendi.

Bataklık kadar tehlikeli görünüyordu. Ariadne kendini kurtarmak için çabaladıkça daha da derine battı.

Raelynn, Ariadne için olduğu kadar kendisi için de dehşete kapılmıştı. Kısarak olmadan kalın bataklıktan geçebileceğinden ciddi şekilde şüpheliydi ve şimdi yağın yağmurun hacmiyle birlikte küçük dereler her yerde açılıyor. Yakında hayati tehlikeye dönüşeceklerdi. Yine de, Ariadne'ye yardım etmeye çalışırsa, Raelynn kısarakla birlikte kendisinin de bataklığa çekilebileceğini biliyordu.

Raelynn giderek artan bir panik içinde etrafına bakındı. İkisi için de bir kaçış yolu bulmalıydı. Atı çekip kurtarmayı kesinlikle umamazdı, çünkü böyle bir kurtarmayı gerçekleştirecek ne gücü ne de aklı vardı. Neredeyse çaresizdi.

Raelynn aniden mücadele ettiği kalın sarmaşıkları hatırladı. Büyük ihtimalle bazıları kısırağı bataklıktan çıkarmak için kullanılabilecek kadar sağlamdı. Elbisesinin çamurlu eteklerine takılıp tökezleyerek, bardaktan boşanırcasına yağın yağmurda bir sarmaşık aradı.

Uygun şekilde sağlam bir sarmaşık buldu ve sonunda yakındaki bir ağaca dolanan bir asmaya rastladı. Onu çekip kurtarmak için mücadele etti ama bu, sahip olduğu tüm gücü gerektiren bir başarıydı. Aldığı darbeler yüzünden zayıf düşmüş olması ve yağmur bombardımanına tutuluyordu. Gerçekten de

Tırmanıcıyı dallardan kopardığında neredeyse tükenmek üzereydi ve tam bir bitkinlik içinde, yerde oluşan küçük derelerin içinde dizlerinin üzerine çöktü.

Gücünün tamamını olmasa da kararlılığını yeniden kazanarak, bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun altında ayağa kalktı ve kısrağı asmaya en iyi nasıl bağlayabileceğini düşündü. Kökler hâlâ yere sıkıca bağlıydı ve bir çapa görevi görüyordu ama atın ağırlığına karşı biraz daha kaldıracı ihtiyacı vardı. Bu arayış içinde eğreti ipini bir çift genç, sağlam ağaca doladı ve Ariadne'ye yaklaşıırken ilerlemesine yardımcı olması için asmayı gergin tuttu, Bunu yaparken de sürekli yumuşayan dipsiz çamur çukurundan dikkatle kaçınıyordu. Kendini çamurdan kurtarma çabaları azaldıkça atın yorgunluğu da giderek daha belirgin hale geliyordu. Bunun farkına varması boğazında sert bir korku yumrusu oluştursa da Raelynn gerçeğe yüzleşmek zorundaydı. Ariadne'nin kurtarılması önümüzdeki yarım saat içinde başarılmazsa, hayvan hem gücünü hem de kalbini kaybedecekti. Eğer pes ederse, vıcık vıcık bir mezarın içine çekilmesi uzun sürmeyecekti.

Raelynn, yüzünden aşağı süzülen ıslak dalların arasından gözlerini kırıpıştırarak asmayı Ariadne'nin boynuna doladı ve kendi eteğinden kopardığı kumaş şeritleriyle sıkıca yerine bağladı. Ağaçların yanına dönerek, kısrağı kendisine doğru çekerken tüm gücüyle asmayı çekiştirdi. Ariadne itaatkâr bir şekilde yukarı doğru kıpırdandı ve Raelynn'in derme çatma kordonunu ağaçlara birkaç derece daha sıkı bağlamasına izin verdi ama inatçı at başını şiddetle sallayarak artık iyice sıkışmış olan kementten kurtulmaya çalıştı. Bu esnada, Raelynn'in avuçlarını neredeyse paramparça ediyordu, zira pürüzlü uzantı Raelynn'in avuçlarından sökölüp alınmıştı. İnatla Raelynn

tekrar yakaladı ve keskin çekiştirmelerle kısrağa işbirliği yapması için yalvardı. Ariadne kendini çamurdan kurtarmak için bir kez daha ileri atıldı,

Raelynn'in asmayı bir kez daha gemesini sağladı. Sürekli yağan yağmura rağmen ilerleme kaydettiler; kısrağın neredeyse çamurlu çukurdan çıktığını fark ettiğinde Raelynn'in yüreğine su serpildi.

"Başarıyorsun Ariadne," diye sevinçle bağırdı. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda tükürmeden konuşamıyordu bile. "Hadi bakalım kızım. Sadece birkaç kez daha çekersen özgür."

Kısrağın bu mantığı anlamış gibi tekrar ileri atılarak asmanın gövdelere daha sıkı sarılmasına izin verdi, ancak Raelynn'in eğlenmek için çok az zamanı vardı. Çünkü bir sonraki anda, atın ağırlığının zorlamasıyla ip koptu ve Raelynn geriye doğru bir su birikintisine yuvarlandı ve Ariadne çamurlu hapishanesine geri kayıyordu. Raelynn ayağa fırladı ve bir yenilgi çığlığı atarak sıkı yumruklarını dehşet içinde şakaklarına dayadı ve içine düştüğü çamurdan kurtulmak için yiğitçe mücadele eden kısrağı izledi hızla emiliyordu. Ariadne çığlık attı, onu hissetti ve sağa sola savruldu, ama ne yazık ki hiçbir işe yaramadı.

∞ ANİ BİR DURUŞA GELDİĞİNDE MAJESTIC'İN KULAKLARI TİTREDİ. Jeff şapkasının damlayan siperliğini alnından daha uzağa kaydırarak, atının bir şeyler duyduğuna, hissettiğine ya da gördüğüne dair tamamen tetikteydi. Jeff pencereden baktı ağaçların ötesindeki bölgeyi taradı, ama yağmur fırtınası ve öğleden sonranın kasvetli griliği yüzünden etraf iyice gölgelenmişti. Eyerinde dönerek her yöne baktı ama önemli bir şey göremedi. Aşağı uzanarak aygırın ıslak boynunu okşadı. "Orada ne var evlat? Seni ne korkuttu?"

Majestic mırıldandı ve gözlerini hiç ayırmadan, bulundukları yerin çok ötesindeki karmakarışık ağaçlara dikti. durdu. Jeff başını eğerek dikkatle dinledi. Şiddetli tufanın altında çok az şey duyabiliyordu. Duyduklarının çoğunu tanıdı, akarsuların çağıltısı Geçici hayat, bardaktan boşanırcasına yağan yağmur ve bineğinin hafifçe kımıldamasına eşlik eden deri çımaların neredeyse anlaşılmaz gıcırtiları... Ama o kadar uzakta başka bir ses daha vardı ki o kadar uzaktaydı ki, net olarak seçemiyordu. Bu bir atın panik çığlığı mıydı?

Jeff topuklarını aygırın yanlarına değdirerek onu, uzaktan gelen minik seslerin geldiği yere doğru içtenlikle umduğu şekilde ilerletti. Yaklaştıkça Jeff duyduklarının bir atın tiz çığlıkları olduğundan daha da emin oldu. Eğer bu gerçekten doğruysa, muhtemelen Ariadne'nin nerede olduğunu bulabilirdi ama belirsiz ama tüylerini diken diken eden seslerden sadece kısrağın ya da başka bir atın büyük bir tehlike altında olduğunu tahmin edebiliyordu.

Acı dolu çığlıkları takip eden Jeff, Majestic'i ağaçların arasından geçirdi ve bataklığın daha tehlikeli açık alanlarından dikkatle kaçındı. Çalıların arasından geçip küçük bir açıklığa vardığında, iniltilerin geldiği yerde kısrağı hemen fark etti, göbeğine kadar çamura batmıştı. Şu anda çılgınca debeleniyor, derme çatma bir ipin ucunda yukarı doğru hamle yapmaya çalışıyordu. Bakışları at ile bir ağaç arasında gergin bir şekilde uzanan sarmaşığı takip etti ve nafile de olsa bu cesur kurtarma girişiminden sorumlu olan kişiyi gördüğünde nefesi kesildi. Karısı ağacın yanındaydı, sırılsıklamdı. Giysilerinin en derinine kadar, sağanak yağmurda umutsuzca kordonu gövdesinin etrafına daha sıkı çekmek için zorlanıyordu.

"Raelynn!"

Bu isim sağanık yağmurda bir fısıltıdan öteye gitmese de Raelynn'in kafası döndü. Şimdi tamamen Kocasının varlığını fark edince, gözlerini sağanaktan korumak için bir elini kaldırdı. Yine de, sırlıklam saçlarından süzülen nem, görüşünü netleştirmek için onu tekrar tekrar göz kırpmaya zorladı. Jeff'i görünce içini korku, utanç ve rahatlamanın garip bir karışımı kapladı. Uzun atının sırtında korkunç, karanlık zırlılı bir savaşı gibi oturuyordu. Konuşmak için ağzını açtı ama kelimeler kifayetsiz kaldı. Oakley'i onun bir katil olmasından korktuğu için terk etmişti. Eğer doğruysa, onu burada, bataklıkta kolayca ortadan kaldırabilirdi ve kimsenin bundan haberi bile olmazdı.

Şapkasını tekrar alına doğru kaydıran Jeff, ceketinin yakasını boynuna doğru çekti ve yere doğru sallandı. Sert azarlamalarla vakit kaybetmeden, eyerindeki ipi kurtarmak için hızla çalıştı ve sonra bir ucuna koşan bir ilmik bağladı. Bunu kısrağın başının üzerine attı ve sağrısının arkasına daha büyük bir ilmek atmadan önce sıkıca sürükledi. Derme çatma bir koşum takımı oluşturarak gevşek ucu öndeki ilmikten geçirdi ve eyer boynuzuna doladı. Atına tekrar bindi. Sağlam zemin üzerinde görkemli.

Aygır ipin çekildiğini hissettiğinde güçlü adımlarla ilerledi ve toynaklarını çamurlu çime gömdü. İp gerildikçe Ariadne protesto etmek için debeleniyordu. ve bir an için çabalarının hiçbir faydası olmayacakmış gibi göründü. Sonra, neredeyse belli belirsiz, kısarak bataklıktan çıkmaya başladı. Ön toynakları sert bir zemine değer değmez zaferle kişnedi ve çamura bulanmış kuyruğunu salladı. Majestic'in bir başka güçlü çekişyle tamamen özgür kaldı.

"Oh, şükürler olsun!" Raelynn büyük bir rahatlamaıyla haykırdı ve dizlerinin üzerine çökerken boğuk hıçkırıklara boğuldu

çamurlu zeminde. Gözyaşları serbestçe döküldü ve sertçe ağlarken yüzünü ellerinin arasına gömdü, kısarak için olduğu kadar kendisi için de ağlıyordu. Ne kadar çaresiz olursa olsun, hayvanı kurtarmaya çalışırken muhtemelen ölecekti.

Omzuna inen iri bir el onu korkulu bir solukla irkiltti. Kafasını kaldırdığında Jeff'in ona doğru eğildiğini gördü. Yağmurun örttüğü kasvetin içinde uğursuz gri bir gölgeden fazlası değildi ama gözlerinin vahşi bir ışıkla parladığını düşündü. Neyle karşılaşacağını bilmeden geri çekildi ve kaderini beklerken yutkunmakta biraz zorlandı.

"Burada ne halt ediyorsunuz hanımefendi?" diye sertçe homurdandı. "Başınıza neler gelebileceğini bilmiyor musunuz?"

Ona bir cevap vermeyi reddeden Raelynn yüzünü yana çevirdi ve küçük, huzursuz bir düğüm haline geldi, Tufana karşı omuzlarını kamburlaştırdı. Her açıdan, cezalandırılmayı bekleyen küçük bir çocuk gibi görünüyordu.

Jeff bir yemin mırıldanarak karısını kucağına aldı ve aygırın yanına götürdü. Orada onu ayağa kaldırdı ve üzerine sıkıca bir battaniye sardı. Onu aygırın sırtına çıkardıktan sonra ipi gevşetti.

Ariadne'nin sağırsına doladı ve serbest ucunu eyerinin arkasındaki metal bir halkaya bağladı. Raelynn'in arkasına geçerek koruyucu bir kolla onu sardı ve Aygırı sık ağaçların arasından geçirirken, kısarak da ipinin ucunda itaatkâr bir şekilde onu takip etti.

YAĞMUR GÜCÜNÜ TAMAMLAMIŞ GİBİ GÖRÜNÜYORDU VE çiseleyen bir sisten daha fazlası değildi. Sisin inatçı nemine karşı birlikte kamburlaşan çift, bataklık boyunca sessizce ilerledi. Jeff tehlikeli zeminlerden kaçınmaya çalışırken tetikte olmaya devam etti ama Raelynn hem fiziksel hem de zihinsel olarak tamamen tükenmişti. Tetikte kalmaya çalışsa da, göz kapakları yorgunluğunun ağırlığı altında sarktı ve başı sık sık öne doğru sallandı, ta ki büyük bir Elini yukarı doğru kaldırdı ve sağlam bir omuza hafifçe bastırdı. Alnı, kordonlu bir boğazın karşısında yuvalanacak sıcak, tanıdık bir yer buldu ve bir iç çekişle, uyanık kalmak için nafil çabalarından vazgeçti. Eğer Jeff onu öldürmek isteseydi, diye düşündü uzaktan, o zaman kesinlikle şimdiye kadar yapmıştır.

Akşamın yaklaşması ve ormanın sıklaşmasıyla karanlık çöktü. Raelynn kısa bir süreliğine uyandığında sisli yağmurun sona erdiğini fark etti. Onun yerine soğuk ve sert bir rüzgâr çıkmıştı ve şimdi

Ay'ın yüzündeki bulutları kovalıyordu. Soğuk esintiler ıslak giysilerinin derinliklerine kadar işliyor, kocası kaytanını açıp onu göğsüne doğru çekene kadar ürpermesine neden oluyordu. Raelynn karşı koyacak güç bulamayınca hareketsiz bir şekilde sağlam sipere yaslandı. Tekrar uykuya daldığında

Sıcak bir sığınak bulup bulamayacaklarını uzaktan merak ediyorlardı.

Raelynn yattığı yerden kalkmaya çalıştığında çok sonraydı. sersemlemişti ve Jeff'in aygırı durdurduğunu fark etti. Omzunun üzerinden eğik bir şekilde baktı, ne kadar yol aldıklarının ya da şu anda nerede olduklarının farkında değildi. Havada asılı duran ay, girdikleri küçük açıklığı aydınlatıyordu. Arka tarafa yakın bir yerde, birkaç uzun çamın yüksek dallarının altında bir kulübe vardı. Taş bacadan davetkâr bir şekilde dumanlar yükseliyordu, ve bir fenerin yumuşak ışıltısı ön pencerelerden parlıyordu. Hızla akan bir derenin çağıltısı yakınlarda bir yerden onlara doğru sürükleniyor, şırıltısı biraz ötedeki bir ağaca tünemiş baykuşun ahenkli sesiyle birleşerek neredeyse müzikal bir hal alıyordu.

"Burada kim yaşıyor?" diye mırıldandı uyuşukluk içinde.

"Red Pete adında bir arkadaşım," diye yanıtladı Jeff, sağ bacağını aygırın sağrısının üzerinden geçirip aşağı indi. Majestic'in dizginlerini otağ direğine bağladı, heybeleri omzunun üzerinden indirdi ve başını kaldırıp ona baktı. Dudakları belli belirsiz kıpırdadı. bir gülümseme taklit ediyordu. "Red Pete bir zamanlar papaz olarak atanmıştı, bu yüzden uslu dursanız iyi olur hanımefendi. O yukarıda değil ikimize de bir iki ders veriyor."

"Burada yalnız mı yaşıyor?"

"Yıllar önce bir karısı ve bir oğlu varmış ama ikisi de bir salgın sırasında ölmüş. Onların ölümünden sonra neredeyse inzivaya çekildi."

Jeff, Raelynn'i aygırdan indirmek için kollarını kaldırdı ama Raelynn aniden temkinli hissederek geri çekildi. Jeff'in bakışlarını tereddütle karşıladı ve yakışıklı kaşlarının yukarıya, şüpheli bir yüksekliğe doğru kıvrıldığını gördü.

"Bütün gece orada oturmak istiyorsanız, hanımefendi, bunu tamamen yalnız yapacağınız gerçeğini göz önünde bulundursanız iyi olur.

Kendime gelince, kuru giysiler giymek, bir şeyler yemek ve çok ihtiyacım olan uykuyu çekmek istiyorum."

Yemek düşüncesiyle Raelynn'in tavrı değişip özlem dolu bir ifadeye bürünürken gözleri kulübeye doğru kaydı. Sanki en azından son bir aydır yemek yememiş gibiydi. Midesi guruldamayı kesmiş olsa bile, ağzının sulanması ona yiyecek bir şeyler için açlıktan öldüğünü hatırlatıyordu.

"Gel bakalım, Raelynn," diye emretti Jeff, ellerini kızın dar belinden geçirip onu yere fırlatarak. Kızın çukur yanakları uzun süredir aç olduğunu gösteriyordu ve kız gurur ve korkunun aklını çelmesine izin verse de, Jeff onun bu kadar aptal olmasına izin vermeyi reddetti. "Çocuğumuzun iyiliği için yemelisin."

Raelynn şaşkınlıkla başını kaldırdı ve bilgisine hayret ederek ona baktı. "Nereden biliyorsun?"

"Cora söyledi."

"Ama nasıl bilebilirdi ki?" Raelynn fısıldadı, daha az şaşkın değildi. "Kimseye tek kelime etmedim."

"Evet, bu konuda çok gizliydin, bana bile söylemedin," diye mırıldandı Jeff ekşiyerek. "Cora muhtemelen bunu kendi kendine anladı. Bana gelince, madam, özür dilemeliyim. Sizinle her gece sevişme fikrine kendimi o kadar kaptırmıştım ki, kaçırdığınız akıntıları düşünemedim." Başını düşünceli bir açıyla eğerek onu dikkatle inceledi. "Ne kadar ilerledin?"

Raelynn kollarını göbeğinin üzerinde kavuşturarak adamın yakından inceleyen bakışlarından uzaklaştı ve sessiz bir tonda cevap verdi. "İki aydan biraz fazla."

"Belli ki korkmuş bir tavşan gibi ortaya çıkarken durumunuz hakkında endişelenmemişsiniz," diye alay etti Jeff, ona hiç acımadan. "Ama bu bana açıklama yapma ya da masumiyetimi kanıtlama şansı vermeden kötü adam rolünü bana ilk kez verişin değildi."

Onun iğneleyici tonu Raelynn'in yanaklarına canlı bir renk getirdi ve açlıktan zayıf ve halsiz olmasına rağmen az da olsa cesaretinin kaldığını fark etti. "Neydim ben Seni elinde kanlı bir bıçakla ölü bir kadının başında dikilirken ve giysilerin kanla lekelenmişken bulduğumda ne düşündün? Eğer hatırlarsan, Nell'i boğazlamakla tehdit etmiştin.

Oakley'e bir daha geldi mi?"

Jeff öfke ve hayal kırıklığıyla hırladı. "Eğer gerçekten Böylesine korkunç bir suç işleyebileceğime inanıyorsanız, o zaman hanımefendi, bana çok az saygı duyuyorsunuz, ancak geçmişte yaptığınız gibi, beni adil bir şekilde yargılamadan suçlu olduğuma karar verdiniz. Hiçbir adil yargıç, adil bir yargılama olmadan bir suçluyu mahkûm etmeye cesaret edemez." Adam küçümseyerek homurdandı. "Ama yargıç kürsüsünde oturuyor olsaydınız, beni

Şimdiye kadar asılmıştı." Jeff onun güzel yüzünün, akıllıca bir cevap bulmaya çalışırken duygusallaştığını gördü ama onun mantığını yeterince dinlemişti. "Eminim bir katille geçici olarak birlikte olmak istemezsin canım, o yüzden seni kendi yatağını bulman için yalnız bırakayım."

Yüzüstü dönerek kısırağı bir otağ direğine bağladı, Majestic'in yanında uzun tüfeğini çekecek kadar durdu eyer kılıfından çıkardı ve sonra kulübenin kapısına doğru ilerleyerek kaba yontulmuş tahtalara bir yumruk indirdi. Cevap gelmedi ve içeri bakmak için kapıyı hafifçe araladı. "Kızıl?" diye seslendi. "Burada mısınız?"

Sorusunun ardından gelen sessizlik Jeff'i içeri girip etrafına bakmaya itti. Adamdan hiçbir iz bulamayınca

yapının arka tarafındaki küçük yatak odasının kapısına yöneldi ama orası da boştu. Kulübede kendisinden başka kimse yoktu.

Ana odaya dönen Jeff içeriyi taradı. Gördükleri, buranın son bir saat içinde, hatta belki de son birkaç dakika içinde boşaltılmış olduğuna inanmasına neden oldu. Red Pete'in ziyaretçileri gördüğünde arka taraftan sıvışabileceğinin tamamen farkındaydı.

yaklaşıyordu, çoğunlukla güvenli tarafta olmak için, ama bu durumda, yaşlı adam misafirlerini karşılamak için arkasında hoş bir ortam bırakmıştı.

Kabaca inşa edilmiş taş ocakta, içinde buharlı su bulunan büyük bir demir kazanın altında ateş neşeyle çıtırdıyordu. Ocağın önünde kaba yontulmuş bir masa ve kenarında ilkel bir şekilde yapılmış bir çift dal sandalye duruyordu. İyi aşınmış bir tahta parçasından oluşan yüzeyin en yakın köşesinde, yanında büyük bir kepçe bulunan yontulmuş bir çanak çömlek duruyordu. Üzerinde Kesme tahtasının yanına bir bıçak ve bir dilim tütsülenmiş geyik eti bırakılmıştı. Sonuncusunun yanında Jeff iri bir elle karalanmış bir not buldu.

"Birkaç günlüğüne gitmiş olabilirsin Jeffrey. Kendini evinde hisset."

Heybelerini bir sandalyeye bırakan Jeff, önlüğünü çıkardı ve çanağın içine baktı. Karısının eşiğe kadar gelmiş olduğunu ancak o zaman fark etti. "Mısır böreği seviyorsun, değil mi Raelynn?" diye sorarken onunla yüzleşmek için hiçbir çaba sarf etmedi.

Raelynn bir kez daha yemekten bahsedildiğinde ağzının sulandığını fark etti. "Evet" diye cevap verirken sesi ona bile cılız geliyordu. Sırılsıklam battaniyeden sıyrıldı,

kocasının arkasında durdu ve kolunun altından masaya serilmiş yiyeceklere baktı. "Arkadaşın yakında dönecek mi Jeffrey?"

"Hayır." Jeff'in cevabı sertti, çünkü kocalık öfkesiyle boğuşmaya devam ediyordu. Karısının ev sahibi evdeyken daha rahat olacağına şüphe yoktu, çünkü onunla yalnız kalmak konusunda hâlâ isteksiz olduğu belliydi. Ölçülemeyecek kadar yorgun olduğu gerçeği olmasaydı ve Açlıktan neredeyse bayılmak üzereydi, tekrar kendi başına yola çıkabilirdi. Ama sonra, onun peşinden gidip onu geri getirecek bir ruh haline büründü.

Jeff bileğini çevirerek başparmağını nota doğru uzattı ve açıklama yapmak için daha fazla çaba sarf etmedi. Kadın da en az onun kadar mektubu okuyabiliyordu; Jeff'e açıklama yapmasına gerek yoktu. Şüpheli bir katil tarafından şımartıldı.

Raelynn büyük yazıyı taradı ve içeriye temkinli bir bakış atarken kederli bir iç geçirdi. Kızıl Pete denen kişinin evinde olacağını ve aralarında bir tür tampon görevi görebileceğini ummuştu ama görünüşe göre durum böyle olmayacaktı. Hayatlarında ilk kez

Evlilik, Jeff ve onun aynı çatı altındayken diğer insanlardan tamamen uzaklaşması anlamına geliyordu. Geçmişte o böyle bir inzivayı seve seve kabul ederdi, ama kesinlikle şimdi değil, ahırda gördüklerinden arta kalan korkunç anılarla doluyken değil. Şimdi Evliliğin bu derece mahrem olduğu fikri onu son derece savunmasız hissettirdi.

Rahatsız edici hatırlatıcıları bir kenara itmeye çalışırken gözleri odada yavaşça dolaştı. Her köşede, hayatının her gününü yalnızlık içinde geçiren bir adamın kanıtlarını gördü. "Bir bakan neden bu tür bir yalnızlığa yalnızlık?"

"Hiç sormadım." Jeff karısına sadece kısa bir bakış atmak istemişti ama yeşil gözleri uzun süre oyalandı ve karısının perişan halini gözden geçirirken sertliğini kaybetti. Yine de erkeklik gururu bu kadar kolay boyun eğmeyi reddediyordu, hele ki kadın ona kasap rolünü vermeye devam ederken. Kadının güvensizliği acı veren bıçağı derinlere saplamıştı ve adam neredeyse ruhunun derinliklerine kadar yaralanmıştı.

Masanın uzak ucuna yakın bir yerde açık duran bir İncil, ondan uzaklaşmak için ona bir bahane veriyordu. Onu kaldırarak sayfaların açık yüzlerini ateş ışığına doğru kaydırıyor ve açık bırakıldığı yeri not aldı. "Atasözleri ..." Kısa bir kahkaha ondan kaçtı. "Red'in misafirperverliğinin yanı sıra bir ders vermeye de meyilli olacağını bilmeliydim."

"Ne tür bir ders?"

Jeff'in sesinin zengin tınısı, derme çatma kulübenin sessiz sakinliğinde tüm dikkatini ona vermesini emrediyordu. "Erdemli bir kadını kim bulabilir? Çünkü onun fiyatı yakuttan çok daha yüksektir. Kocasının kalbi ona güvenir, böylece ganimete ihtiyacı olmaz. Hayatının bütün günlerinde kocasına kötülük değil, iyilik yapar."

Raelynn azarlayıcı dizelerin altında yanaklarının alev alev yandığını hissetti. Serseri papazla hiç tanışmamıştı bile. Sanki doğrudan onunla konuşmuş gibiydi. "Red Pete bunu nasıl bilebilirdi?"

Jeff İncil'i kapatıp bir kenara koydu ve tekrar ona baktı. "Bizi biliyor muydun? Bunun seni korkutmasına izin verme, canım." Alaycı bir ses tonu vardı. "Daha önce buraya gelirken Red Pete'i gördüm ama o zamana kadar Oakley'de olanları çoktan duymuştu."

"Benim ayrıldığım gerçeğinin de farkında mıydı?" Jeff başını sallayarak cevap verince, kadın hayretle sordu: "Ama

Ormanda tamamen yalnız yaşayan basit bir papaz Oakley'de olup bitenlerden nasıl haberdar olabilir? Ben mi Gece burada kaldığımızı göre bu kulübenin çiftlikten hâlâ biraz uzakta olduğunu anlıyor musunuz?"

"Oldukça uzakta, ama buralarda, hayatım, haberler rüzgarda seyahat eder. Red Pete'in bilmediği pek bir şey olduğunu sanmıyorum. Ne zaman ortadan kaybolacağını kesinlikle biliyordu. Muhtemelen geldiğimizi gördü ve arkadan sıvıştı."

Raelynn böyle bir düşünce karşısında hayrete düşmüştü. "Arkadaşınız neden kulübesini boşaltıp bizim kullanımımıza bıraksın ki?"

Jeff kara kaşlarını kaldırarak kızın üzerine sivri bir bakış yerleştirdi. "Belki de iyi bir adam olduğu içindir. Ya da belki de bir erkekle onun arasına girmeyecek kadar mantıklıdır. Bir şeyleri çözmeleri gerektiğinde eşleri."

Birdenbire çok üşüdüğünü hisseden Raelynn, kollarını nemli giysiler içindeki bedenine doladı. Jeffrey Birmingham'la işleri yoluna koyma fikri kesinlikle kalan azıcık cesaretini de alıp götürmüştü. "Hayır," diye mırıldandı, yaralı bir şehit kılığında zarif çenesini kaldırarak, "karısı hakkında ne düşündüğünü açıkça belirtmek için İncil ayetlerini açık bırakıyor sadece.

Görünüşe göre kocanın ne yapmış olabileceğinin bir önemi yok."

Jeff iğneleyici bir iğnelemeye karşı koyamadı. "Belki de Red Pete senin gibi ilk sorun belirtisinde erkekleri yargılamayı sevmiyordur.

Özellikle de bir süredir tanıdığı kişiler için." Ocağın yanına gelen Jeff, kalçalarının üzerine çömeldi ve ateşi harlamaya başladı. Daha fazla odun atarak, "Ama Red hakkında ya da ne düşündüğü hakkında varsayımda bulunmana gerek yok. Atasözleri'ndeki o mesaj muhtemelen benim için tasarlandı." Ayağa kalkarak ellerinin tozunu aldı

ve masanın üzerindeki çanak çömlek kasesine doğru gelişigüzel bir işaret yaptı. "Muhtemelen bu mesajı sana vermek istemiştir."

Raelynn'in gözleri adamın gösterdiği yönü takip etti ama neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kabul etmek gerekir ki çok yorgundu, açlıktan ölüyordu ve uykuya çok ihtiyacı vardı, tüm bunlar adamın ne demek istediğini anlamasını engelliyordu ama tamamen uyanık olsaydı bile, aklına gelebilecek hiçbir şey göremedi bilmeceyi çözmeye yakın.

Onun şaşkınlığını fark eden Jeff masaya yaklaştı, kepçeyi kâsenin içine daldırdı ve kaşığı kaldırarak hamurun altın rengi bir akıntı halinde dökülmesini sağladı. "Red Pete bana mısır böreği sevip sevmediğini sordu. Görünüşe göre malzemeleri ve geyik etini pişirmen için sana bırakmış. Eğer sevmiyorsan Cora'nın bizim için hazırladığı yiyecekler de var."

"Oh." Raelynn'in toplayabildiği en iyi cevap buydu.

Kenara çekilen Jeff, gözyaşlarını bastırmak için elinden geleni yaptı.

Karısının iyice bitkin düşmüş halini düşününce kaçmaya hevesli görünen bir centilmenlik. Ceketini ve gömleğini çıkarma işiyle uzun süre oyalandı ve sonra onları alışılmadık bir özenle iki sandalyenin arkasına astı. Karısının durumuna tepki vermeden tekrar yüzüne bakabileceğini düşündüğü sırada, karısı sersemlemiş bir halde ayaklarının üzerinde sallanıyordu. Nefesinin altından usulca küfretti, savaşı kaybettiğini biliyordu. Şu anda durduğu yerde buruşuk bir yığın halinde çökmeye hazır görünüyordu.

Onu nazikçe kollarından tuttu ve avucunun içinde ne kadar ince ve narin görüldüğünden hemen etkilendi. Oakley'i mutfağa inmeden doğrudan yatak odasından terk ettiği gerçeğini göz önünde bulundurarak

sadece yola çıktığından beri çok az yemek yediğini varsayabilirdi. Solgun, çukurlaşmış yanakları bu varsayımı canlı bir şekilde kanıtlıyordu. Gözlerinin altında, onları çökük gösteren koyu lavanta rengi gölgeler vardı. Sonuç olarak, kız oldukça acınası bir manzaraydı ve adamın öfkesine inatla tutunamayacağı kadar acınasıydı.

"Otur Raelynn," diyerek onu bir sandalyeye oturttu ve önüne çömeldi. Çenesini avuçlarının içine aldı elini uzattı ve onun çekik yüz hatlarını ve sarkık göz kapaklarını inceledi. "Atları ahıra koymam ve onlara biraz saman ve tahıl vermem birkaç dakikamı almaz. Döndüğümde ihtiyaçlarımızı karşılamaya çalışacağım. O zamana kadar hareket etmeyin. Anladınız mı?"

Sanki ondan zor bir görev istemiş gibi pürüzsüz alnı hafifçe kırııştı. "Evet."

Jeff'in sözü, kulübeye hızla dönmesiyle doğrulanmış oldu. Geri döndüğünde, çatı saçağının altında asılı bulunduğu yarım fıçıyı da yanında getirmişti.

Raelynn hala onun bıraktığı yerde oturuyordu, başı spazmodik bir şekilde öne doğru sallanıyordu. güçlendirici uyku indüksiyonu. Masayı kenara itip tahta fıçıyı ocağın önündeki taş zemine yerleştirdiğinde uyanmaya başladı ve gözlerini kırıştıtırarak ona baktı, görüşünü odaklamaya çalıştı.

"Bununla ne yapacaksın?" diye sordu zahmetli bir şekilde, beceriksizce küveti göstererek.

"Bu, canım, banyon için." Jeff büyük demir su ısıtıcısının sapına bir bez doladı ve fıçıya buharlı su doldurdu ve yeniden doldurmadan önce dışarıdaki kuyudan iki kova daha soğuk su ekledi.

aydanlığı ateşin üzerindeki kancaya geri koydu.
Heybesinden bir kalıp sabun ve bir havlu çıkardı.

"Bu tür olaylara karşı hazırlıklı olmak her zaman akıllıca olur,"
diye böbürlenerek eşyaları kısaca salladı.

Karısı ona donuk donuk bakarken zekâsı takdir görmedi. Ona
doğru adım attığında, sesi de aynı şekilde ışıltıdan yoksundu.
"Lütfen Jeffrey, sadece uyumak istiyorum."

"Banyo yaptıktan ve yemek yedikten sonra, madam, bir
dakika önce değil."

Adam onu ayağa kaldırarak yorgun bir inilti çıkarmasını
sağladı ama adam zayıf parmaklarıyla yırtık, sümüklü, kirli
elbisesinin arkasına doğru ilerlerken kadın pasif bir şekilde
hareketsiz duruyordu. Bağlayıcılar çözüldüğünde, elbiseyi
vücudundan aşığıya kaydırđı, vardiyasını ve pantolonunu da
onunla birlikte çekti ve giysilerin ayak bileklerinin etrafında
bir yığın halinde toplanmasına izin verdi.

Uyuma arzusundan başka bir şey hissedemeyecek kadar
sersemlemiş olan Raelynn, adam yüzünü ona döndüğünde
direnmek için hiçbir çaba göstermedi. Adam eğilip
oraplarını ıkarırken, Raelynn bir elini adamın çıplak
omzuna koymak zorunda kaldı. Bronz teni, soğuk
parmaklarının altında sıcak ve hayat dolu hissettirdi,
Adamın kendisine çok benziyor.

Raelynn onun nefesinin kesildiğini duydu ve yere bakınca
ayaklarındaki çirkin, kırık kabarcıklara baktığını gördü. Biraz
üzüntüyle ayak parmaklarını içe doğru kıvırdı ve keşke
ayaklarına yapışmış olan kanlı yosunları gizleyebiliyordu.

"Hâlâ yürüeyebiliyor olman bir mucize," diye mırıldandı kocası
sertçe.

"Yosun yardımcı oldu," diye mırıldandı kederle ve bir iç çekti, adam doğrulurken kendini örtmek için hiçbir çaba göstermedi.

O kadar bitkin düşmüştü ki, adam onun gergin göğüslerine bakarken kızarmayı bile başaramadı.

Hamileliğinden beri koyu pembe bir kızarıklığa dönüşen meme uçları. Adamın bakışları karnına indiğinde bile, kadın sadece sersemlemiş bir halde izleyebildi.

Jeff, karısının vücudundaki değişimin belli belirsiz olduğunu ama dikkat edilirse kesinlikle fark edilebileceğini düşündü. Kendini karısını tatmin etmenin zevkine fazla kaptırmıştı. İşaretleri fark etmek için kocalık istekleri.

"Banyon hazır, Raelynn," diye mırıldandı usulca ve ona elini uzattı.

Raelynn'in dizleri düşünemeyeceği kadar titriyordu. önerilen yardımı görmezden geldi. İtaatkâr bir şekilde ince parmaklarını onun avucunun içine soktu ve suyu test etmek için bir ayağını kaldırırken ona doğru eğildi. Su soğuğu yok edecek kadar sıcaktı ama aynı zamanda kabarcıklar batmaya başladığında ani bir acıyla irkilmesine neden oldu. Yine de, kemik yorgunu olsa bile, bir banyonun faydalarından habersiz değildi. Sadece yıkanmaya çalışırken uyuyakalacak kadar yorgun olmamayı umuyordu.

Fıçıya adım atan Raelynn ayak bileklerini çaprazladı ve uzun, minnettar bir iç çekişle sıvının içine gömüldü. Bir an için gözleri kapalı bir şekilde suyun rahatlatıcı sıcaklığının tadını çıkararak oturdu, ta ki bir su sıçraması onu ürkütene kadar. Sabun kalıbı yüzeyin altına inip meşe küvetin dibine doğru zikzaklı bir yol çizerken karnına hafifçe çarpınca, ortaya çıkan damlacık spreyi gözlerini kırıştırtmasına neden oldu.

Damlayan nemin arasından bakışlarını kaldırdığında, kocasının kara kaşlarını kaldırarak kendisine baktığını gördü keskin bir şekilde.

"Sonsuza kadar orada kalmayın hanımefendi. Gece için yerleşmeden önce yemek yemek ve banyo yapmak istiyorum."

"Bana bir sürahi ılık su verebilir misiniz lütfen?" diye sordu, sesi yorgunluktan donuklaşmıştı. Kirpiklerinin arasından küçük akıntılar süzülürken gözlerini kısarak ona baktı. "Saçımı yıkamam gerekiyor."

Jeff onun bir çocuk gibi yumruğuyla gözünü ovuşturmasını izledi. uyanık kalmakta zorlanıyordu. "Saçınızı şampuanlamak için yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Evet, sanırım öyleyim, gözlerimi açık tutmakta zorlandığımı düşünürsek," diye cevap verdi cılız bir sesle, menekşe rengi göz kapakları yaklaşan uyuşukluğa karşı alçalırken.

"Seni de yıkayayım mı?"

Başı öne düştü ve ıslak, hırıltılı saçları yüzüne dökülürken dudaklarından yorgun bir iç çekiş döküldü. "Ne yaptığınızı umursamayacak kadar yorgunum."

Jeff uzun bir süre genç karısını izledi. O oturdu tahta küvetin içinde gevşek bir bez bebek gibi yığılmıştı. Ona acıyarak küvetin yanına diz çöktü ve omuzlarını kolunun kıvrımlarına bastırdı. Kendini tamamen onun bakımına bıraktı, yüzünü ve vücudunu yıkadığının farkında bile değildi ama adam bezi kalçalarının arasındaki yumuşak yarık boyunca kaydırıldığında gözlerini kocaman açtı ve doğruldu. Şaşkınlıkla ona bakarken, onun eğlenen bakışlarıyla karşılaştı.

"Çok titizsin!" diye suçladı şok olmuş bir ses tonuyla.

"Annem bana çok küçük yaşta böyle olmayı öğretti, madam. Hiçbir şey yıkanmadan gitmemeli, derdi. Ayrıca, sana sayısız kez dokundum ve sen bir kez bile

Cesaretimden dolayı beni azarladı. Aksine," diye iğneledi, "bundan hoşlanıyor gibiydin."

"O bölgeyi ben yıkarım, teşekkürler," dedi kesin bir ifadeyle. "Saçımı yıkayabilirsin."

Jeff zahmetli bir iç geçirdi. "İffetli olmaya başladınız, madam. Daha birkaç gün önce her yerinizi yıkamama izin veriyordunuz, oranızı bile. "

"Dediğiniz gibi, o günler önceydi, şimdi ise bu."

"Yani şimdi bak ama dokunma, öyle mi?"

"Öyle bir şey... en azından ben her şeyi yoluna koyana kadar."

Jeff'in sabrı, genç karısının evden ayrılması ve onu ormanda uzun süre araması nedeniyle ciddi şekilde yıpranmıştı. Onun güvende olduğunu anladıktan sonra yaşadığı rahatlama, karısına karşı duyduğu kızgınlığa dönüşmüştü. yapmıştı. Onun hakkında en kötüsüne inanmaya hazır olması yüzüne inen bir tokatla eşdeğerdi. Kızgınlığının yeniden ve değişken bir şekilde yükseldiği bir anda, onu uyarmaya bile gerek görmeden, bir sürahi dolusu ılık suyu başından aşağı boşalttı ve kızın şaşkınlıkla soluk soluğa kalmasına, ardından bir kez daha ıslanmamak için ellerini havaya kaldırmasına neden oldu. İkinci atıcı.

Raelynn tükürdü ve ıslak saçları ve damlayan suyun arasından gözlerini kırıştırarak ona baktı. Ağzından hem saçlarını hem de suyu tükürerek, "Beni okşamana izin vermediğim için beni boğmaya mı niyetlisin?" diye bağırdı.

Jeff, "Niyetim saçını yıkamak, başka bir şey değil," dedi. kısa ve öz. Sabun kalıbını başparmağının tepesine sürttü.

Başını eğdi ve zayıf, sert parmaklarıyla köpürtmeye başladı.

Raelynn itiraz edercesine ciyakladı. "Bu kadar sert olma!"

"Özür dilerim hanımefendi," diye özür diledi şefkatten eser kalmadan. "Kendi gücümün farkında değildim."

Ona isyankâr bir bakış fırlattı. "Böyle ovmaya devam edersen kafa derim bile kalmayacak!"

"En azından saçların temiz olacak. Şu an için bundan fazlasını söyleyemem. Ne yaptın, balçık havuzuna mı düştün?" Durumun tam olarak bu olduğunu tahmin edebiliyordu, çünkü saç tellerinin çoğuna hâlâ yeşil yosun parçaları yapışmıştı. "Saçında bir kuşu bir yıl boyunca beslemeye yetecek kadar çöp ve yaratık var."

"Yaratıklar!" Raelynn çığlık atarak panik içinde dizlerinin üzerine çöktü. "Çıkarın onları!"

"Sabırlı ol kadın. Ben de tam bunu yapmaya

çalışıyorum." "Ne tür yaratıklar?"

Jeff kahkahasını bastırmaya çalıştıysa da kahkaha yine de ağzından kaçmadı. "Normalde bir bataklıkta bulabileceğiniz sümüksü şeyler.

Hatta birkaç böcek de var."

Raelynn inledi. Kocasının alaycı zekâsı bazen onu çılgına çevirebiliyordu. "Jeffrey Birmingham, eğer sadece Bunu beni korkutmak için söylüyorsun, seninle bir daha asla konuşmayacağım."

Garip bir böceği kızın burnunun önüne fırlattı ve kız bir çığlık atarak ayağa fırladı. Vahşi bir kadın gibi saçlarını pençeledi ve bunu yaparken tiksintiyle şiddetli bir şekilde titredi. Jeff kahkahalar atarak geriye düştü ve hemen bir

sırılsıklam ıslak el bezini yüzüne tam olarak çarptı. Belirsiz bir şekilde vaftiz edilmekten duyduğu eğlence zorlukla bastırılabilirdi. Tükürükler ve kahkahalar arasında sonunda ona güvence verdi, "Saçınızı yıkamayı bitireyim, hanımefendi, sonra, eğer yaratık kaldıysa, onları tarayacağım."

"Hemen çıkmalarını istiyorum!"

"Tsk! Tsk! Sabretmeyi öğrenmelisin, canım. Her şeyin bir zamanı vardır."

Birkaç aylık evli olmalarına rağmen, kesinlikle Raelynn'in gözünden kaçan Jeffrey Birmingham'ın Başkalarının talepleri onun onayını almadığında sarsılmaz bir kale gibi dururdu. Nell, kızı için para koparmaya çalıştığında onun boyun eğmez azmiyle yüzleşmek zorunda kalmıştı. Hem çocuk doğmadan önce hem de doğduktan sonra. Çabalarına rağmen hiçbir şey kazanamamıştı. Raelynn, kocasını kendi isteklerine uymaya zorlayabileceğine de inanmıyordu. basitçe taleplerde bulunmak. Aslında, onun inatçılığını kışkırtmamak daha akıllıca olurdu.

Daha yumuşak ve yalvaran bir tonda, "En kısa zamanda," diye yalvardı ve saçlarının arasında gezinen çirkin görünümlü haşaratın ne olabileceğini düşünürken bir ürpertiye daha bastıramadı.

Jeff yumuşadı. "Pekâlâ, tatlım. Küvete otur ve başını yana sarkıt."

Raelynn kendini tamamen Jeff'in bakımına teslim etme çabası içinde, yüzünü Jeff'ten yana çevirdi ve onun direktiflerine uyarak sırtını kamburlaştırıp başını küvetin kenarına yasladı. Jeff uzun saç tellerindeki döküntüleri taramaya başladı ama kendini bu işe ne kadar adanmış olsa da Bakışlarını bol bol onun parlak göğüslerine dikmeye meyilliydi. Titreyen ateş ışığında yumuşak göğüsleri

parlıyordu.

tatlı, altın kavunlar. Her ne kadar tatlılıklarını tatmak için can atsa da, onun masumiyetini ya da suçluluğunu tartışmaya devam ederken, bunun için hareketsiz kalmayacağını biliyordu.

Saçındaki çöpleri topladıktan sonra uzun saç tellerini yıkadı ve duruladı. Daha sonra ıslak saçları kuvvetlice havluladıktan sonra ona kendini kurulayabileceği başka bir çarşaf verdi. Kadın küvetten çıkıp Vücutundaki nemi okşayan Jeff, bir an için kalçalarının üzerine çömeldi ve onu izledi. Böyle manzaralar Çok fazla cazip olduğunu kanıtladı ve kenara dönüp yatağını yere sermeye başladı. Sandalyelerin üzerine astığı giysileri kontrol ettiğinde gömleğinin çoktan kurumuş olduğunu gördü.

"Şimdilik bunu giyebilirsin," dedi ve karısına fırlattı. "Elbiseni ve iç çamaşırlarını yıkayıp ateşin önüne kurumaları için asacağım. Sonra da yiyecek bir şeyler bulmak için ne yapabileceğime bakarım."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı sessizce, ona bakarken titrek bir gülümsemeyle idare etti. "Genelde yemek pişirmesi ve çamaşır yıkaması gereken kişi karısıyken tüm bunları yapmakla çok düşünceli davranıyorsun."

"Ne kadar yorgun olursanız olun, hanımefendi, yemeğimizi pişirirken muhtemelen uyuyakalırsınız ve ben, yanmış yemeklerden hiç hoşlanmam. Ayrıca, muhtemelen ben buna Sen öylesin. Brandon ve ben ne zaman ava çıksak ya da ormanda kamp yapsak kendi başımızın çaresine bakmak zorundaydık. İster inanın ister inanmayın hanımefendi, tecrübesiz değilim."

"Birimizin bir şeyler yapabilmesine sevindim," diye mırıldandı bitkin bir halde. "Daha önce hiç bu kadar hayatım boyunca yoruldum."

"Bataklıkta ki uçuşunuzdan çıkarılacak bir ders var, madam. Bir bataklığın içinden geçmek kesinlikle Daha yüksek bir araziden geçmekten daha zor." Kollarını gömleğinin kollarına sokarken gözleri tekrar çıplak vücudunda gezindi. Giysi onu neredeyse yutuyordu. Kuyruğu dizlerine kadar uzanıyordu ve kollarını birkaç kez kıvrmasına rağmen omuzları neredeyse dirseklerine kadar düşüyordu. Yine de, sırlı sıklam kıyafetlerinden başka bir şey giyebildiği için minnettar görünüyordu.

Jeff bu güzel manzaradan gözlerini kaçırmak için kendini zorladı ve aklını daha az sinir bozucu bir şeye vermek için karısının giysilerini yıkamaya başladı. Karısının kendisini bir katil olarak mahkûm ettiğini hatırlasa iyi olacaktı.

Raelynn gömleği, belli etmek istemese de çok beğenmişti. Gömleğe sinen erkeksi öz ve çıplak göğüslerini okşayan yumuşak ketenin verdiği lüks his, ona sık sık paylaştığı tutkuyu hatırlatıyordu ve yakınlıkları boyunca hiç değişmeyen şefkati. Böylesine nazik ve düşünceli bir aşık olduğuna dair her türlü kanıt veren bir adam gerçekten de Karakterini tamamen değiştirip genç bir anneyi vahşice bıçaklayarak öldürmek mi?

Jeff sonunda dikkatini yemek konusuna verdi. Sonra Ateşin üzerindeki rafa ısınması için bir ızgara yerleştirdikten sonra ikisine yetecek kadar geyik eti dilimlemeye koyuldu. Çok geçmeden tavanın dibine damlattığı ince yağ tabakasına börek hamurunu dolduruyordu.

"Red Pete pek sık dışarı çıkmaz," dedi dönmeden. "Kulübesini kullanmamız için bizi davet ettiği için kendimizi ayrıcalıklı sayabiliriz. Bunu öyle herkes için yapmaz. Brandon ve ben bu bölgeye avlanmaya geldiğimizde

Çocuklar, yakaladığımız her avı yaşlı adamla paylaşırdık. Belki de bu onun karşılık verme şeklidir."

Karşı konulmaz bir aroma Raelynn'i ocağa doğru çekti ve kabarcıklar oluşmaya başladığında dikkatle izledi önce mısır böreği hamurunun kenarlarında, sonra da ortasında belirdi. Nefis aromalarını içine çekerken neredeyse ağzının suyu akacaktı. "Gerçekten açlıktan ölüyorum, Jeffrey."

"Öyle olmalısın," diye mırıldandı Jeff, bir pastayı ters çevirirken. "Yanına hiç yiyecek almamışsın."

"Gidişimi gerçekten iyi planlamamıştım," diye itiraf etti kendinden emin bir şekilde. "Sizden önce evden kaçmak istedim. yukarı geldi."

Jeff bu kadarını kendisi de anlamıştı zaten. "Benim bir dev olduğumu düşünüyor olmalısınız, madam."

"Çoğunlukla, seni parlak zırhlı prensim olarak düşündüm, ama bazı anlar oldu ki belirsizlik."

Çeviriciyi bir böreğin altına kaydırды ve onu bir tabağa kaldırdı. "Al, diğerleri bitene kadar bu seni idare eder," dedi ve ona uzattı. "Biraz soğumasını bekle."

Uyarı çok geç gelmişti, çünkü Raelynn böreği almaya çalışırken parmaklarını yakmıştı bile. Aceleyle hem yanmış parmaklarına hem de yemeğe üfledi ve sonra cesurca bir ısırık aldı. Tadını, yeterince soğumadan çiğnemeye çalışırken çektiği acıya değer buldu. Mutluluktan gözlerini kapatarak küçük takdir sesleri çıkardı ve sonra açgözlülükle bir ısırık daha alarak aynı derecede tadını çıkardı.

Jeff orantısız bir sırtışıla kaşlarını kaldırıp genç karısına baktı. "Sanırım Red Pete büyük bir parti yaptığında ne yaptığını biliyordu."

Raelynn cömertçe, "Sıradaki senin olsun," diye davet etti. Yine de bir parça koparıp ağzına götürürken gözleri onun ilerleyişini yakından takip etti. Kadın dudaklarını yaladı, Onun için zevkle yiyordu ve kıkırdayarak uzanıp ağzına attığında şaşırdı. Kıkırdayarak parmaklarını dudaklarına bastırdı ve çiğnerken yağ lekelerini sildi. Sonunda yutkundu ve

"Beni şişmanlatacaksın" diye gülümseyerek şikayet etti.

"Size börekleri vermeden önce bu kaderle yüzleşmek kaderinizde vardı, madam," diye alay etti, ateşin sıcaklığından geri adım atarak. Kadın yüzünü ona döndüğünde, adam bir elini uzatıp gömleği kadının karnının üzerinde düzeltti. "Sadece birkaç ay bekle. Koridorlarda paytak paytak yürüyeceksin."

Raelynn'in gözleri kocasının gülümseyen yüzüne dikildi, sonra da aşağıya, boyuna doğru kaydı. Kocasının uzun boylu olduğunun farkında olmasına rağmen, şimdiye kadar onun boyu hakkında net bir fikre sahip olmamıştı. Belki de bir dev kadar uzun görünmesinin, gölgesinin arkasında uzanarak ona doğru uzanmasıyla çok ilgisi vardı. odanın uzak tarafında ve tonozlu tavanın yarısında.

Yaz sıcağında evlendiklerinden beri, daha önce onu güneşin altında gözlemleme fırsatı olmamıştı. tek bir ocağın sıcak ışıltısı. Güneşten bronzlaşmış teni, parlak alevler gibi kendine has bir ışıltıyla parlıyor gibiydi. omuzlarının kaslı genişliğini, erkek göğüslerinin sert hatlarını ve gergin etli kaburgalarını vurguladı. Her zamanki gibi Tüm erkeksi ihtişamıyla kızın üzerinde belirdiğinde, efsanevi bir tanrının canlandığını görmek gibi bir şeydi.

Raelynn uzaklaştı, hissettiklerinden rahatsız oldu. Şüpheleri karşısında bile içinde bir şeyler uyandı. Adam yemeği masaya koymakla meşgulken, kadın Onu dikkatli bir titizlikle inceliyor, içindeki insana dair bir ipucu bulmaya çalışıyordu. Böylesine erkeksi bir mükemmellik bir katile pekâlâ ait olabilirdi ama ya karakteri? Parlak ve asil bir mizaç bukalemun gibi bir hızla değişebilir ve bir öfke anında karanlık ve lekeli bir şeye dönüşebilir miydi?

Jeff son kalan börekleri ve geyik etini bir tabağa alıp masaya koydu ve bunu yaparken, "Yemek hazır hanımefendi," diye anons etti.

Raelynn yaklaştı. "Bana geçen gece ne olduğunu anlat," diye fısıldayarak yalvardı, onu ahlaksız bir katil olarak düşünmekte zorlanıyordu. "Yani seni at ahırında Nell'in cesediyle bulmadan önce."

Jeff sitemkâr bir ifadeyle kara kaşını kaldırdı. "Sonunda Bana adil bir duruşma yapmaya karar verdiniz mi, madam? Şimdi yalnız olduğumuza göre, masumiyet iddialarımda bir şeyler bulabilirsiniz, bu sizin korkularınızı yatıştırır mı? inandırıcı mı?"

Raelynn titreyen elini alnına götürerek umutsuzca şöyle dedi: "Ben sadece ahırda ne gördüğümü biliyorum. Yaşadığım her şeyin ötesinde beni korkuttu ve sen de oradaydın, o kanlı sahnenin tam merkezinde."

"Yemeğimiz şu anda sıcak hanımefendi, ama gerçekleri duymakta ısrar ederseniz bu durum uzun sürmez," dedi kocası, masadan ona bir sandalye çekerek. "Ve ben, kendi adıma, açlıktan ölüyorum. Eğer siz aç değilseniz, çocuğumuzun aç olduğundan hiç şüphem yok."

Teklif edilen koltuğa kayarak oturdu ve onun masanın karşı tarafına geçmesini izledi. "Sen de mi

Söyle bana Jeffrey?"

"Belki daha sonra. Şu anda o vahşeti hatırlayarak iştahımı kaçırmak istemiyorum. Eminim Nell'i keşfeden kişi olarak yaşadığım sıkıntıyı henüz düşünmemişsinizdir. İster inanın ister inanmayın, madam, onun öldürülmesi beni de rahatsız etti. Kusmak istemeden düşünemiyorum."

Raelynn tamamen anladı ve başka bir konu bulmaya çalıştı. "Nerede uyuyacağız?"

"Red Pete'in yatağına uzanmak istemiyorsan benim yatağımlı paylaşmak zorundayız."

"Yapmamayı tercih ederim." Bir yatakta uyuma fikrinden nefret ediyordu. garip adamın yatağında. "Bunu düşüneceğinizi sanmıyorum..."

"Hiç şansı yok. Red Pete, İncil'de temizliğin dindarlığın yanında olduğunu söyleyen bir yer olmadığına yemin ediyor. Banyonuz için getirdiğim küvette en az bir haftalık toz vardı ve başka bir adamın pisliği içinde yatmayı düşünmüyorum. Üzgünüm hanımefendi ama görünüşe göre yatakta benim varlığımla mücadele etmeniz ya da ıslak bir battaniyeye sarılmanız gerekecek."

"Hiç de centilmence davranmıyorsun," diye sessizce yakındı.

Jeff tiksintiyle homurdandı. "Seni Gustav'dan kurtarmak için hayatımı tehlikeye attıktan sonra beni yatağından kovmana izin vermemin cesurca sayılabileceğini sanmıyorum," diye karşılık verdi. "Ama şunu bil ki, bunun bir daha olmasına izin verecek değilim.

Bu kadarına karar verdim. En azından bir yatağı paylaşacağız, hanımefendi, başka bir şey olmasa bile."

"Beni zorlayacak mısın? ?"

"Cehennem ve lanet olsun, Raelynn, hayır!" diye bağırdı. "Ama beni yatağımızdan atmaya ya da başka bir yatak odasına kaçmana da izin vermeyeceğim. Kardeşimin Heather'dan uzaklaştığı için aylarca acı çekmesini izledim. Bu kadar aptal olmaya niyetim yok. Benim çatım altında yaşadığınız sürece yatağımı paylaşacaksınız hanımefendi."

"Evliliğimiz için öne sürdüğüm koşulları ne kadar da kolay unutuyorsun," diye karşılık verdi. "O zaman bana zaman vermeyi kabul ettin. . . ."

"Bu, sen bu fikre kendini teslim etmeden önceydi. benimle yakınlaşmak." Jeff başını hafifçe eğerek kadının bakışlarını belli bir açıyla karşıladı. "Bana tek bir lanet şey söyleyin, madam. Ben sizin için neyim? Bir ipin ucundaki kuklanız. ve sonra, benden sıkıldığınızda ya da canınız sıkıldığında, kendimi bir dansa atmaya izin vermeliyim. Hayatınızın gölgeli bir köşesinde, ruh haliniz sizi etkileyene ve beni tekrar alıp zevkiniz için performans sergilememi bekleyene kadar sabırla beklemem gereken bir yerde mi? Lanet olsun, hiçbir kadının emrine amade olmayacağım, senin bile. Canım! Ya bu evliliğe razı olursun ya da hiç evlenmeyiz."

Raelynn inatla çenesini kaldırdı. "Beni bulduğunuzda Charleston'a doğru gittiğimi size söylemeyi unuttum efendim."

Yeşil gözler onunkilerle tam olarak buluştuğunda ürperdi. "Bir çukurun içinde kesin bir felakete doğru gidiyordunuz, hanımefendi. Sen Sadece kırsığı değil, kendini de öldürmüş olacaksın." "Yine de gideceğim," dedi inatla.

"Evliliği feshetmeyi düşünmek için artık çok geç," diye karşılık verdi. "Çocuğuma hamilesin ve eğer onu istemiyorsan . . . ya da onun . . . o zaman ben kesinlikle istiyorum!"

Raelynn titreyen elini boğazına götürdü ve ağzı açık bir şaşkınlıkla ona baktı. "Benim bebeğim
"Nereye gidersem gideyim benimle kalın, efendim."

"Unutuyorsunuz, madam. Bizim bebeğimize hamilesiniz, sadece sizin değil. Eğer gerçekten istiyorsan, nerede yaşayacağı konusundaki anlaşmazlıklarımızı çözmek için yedi ayımız daha olacak.
evimi terk et. O zamana kadar onun refahını düşünmenizi tavsiye ederim. Bırakın bir çocuğa makul bir şekilde bakmayı, kendi geçiminizi bile zor sağlıyorsunuz."

"Farrell Ives için çalışabilirim, tıpkı Nell'in yaptığı gibi," diye itiraz etti. "Tasarım ve yapım konusunda bazı becerilerim yok değil.
elbiseler."

O ışıltılı zümrüt gözlere buz gibi bir sertlik geldi ve hafifçe geri çekilmesine neden oldu. Belki de, diye düşündü
çılgınca,
Nell'in onu bıçaklamadan hemen önce gördüğü şey buydu, o kadar yoğun bir soğukluktu ki metali kesebileceğinden emindi.

"Eğer isteğiniz buysa, madam. İsteğiniz dışında sizi kendimle evli tutmayacağım."

Raelynn'in çenesi, aptalca bir şekilde adamın sinirini bozmak için kışkırtıldığını fark ettiğinde bir kademe daha sarktı. Gerçekten de, daha önce çok nazik ve düşünceli olduğunu düşündüğü bu adamın kesinlikle kışkırtılacak türden biri olmadığını düşünmek için şimdi bir nedeni vardı. Kendine ait bir akli ve iradesi vardı ve kimseye boyun eğmiyordu.

Soğuk yeşil gözleri kızın üzerinde gezinirken yakışıklı yüzü metanetini koruyordu. "O zamana kadar, madam, yemek yemeye çalışmalısınız
bir şey."

Raelynn boğazında biriken sert yumruyu yutmaya çalıştı.

Oakley'den ayrılalı saatler olmuştu.

Daha önce ahırda gördüklerinden dolayı kafası karışmış ve korkmuştu. Hâlâ kafası karışık ve korkuyordu ama şimdi korkuları çok daha karmaşıktı. Garip bir şekilde içlerinde, Jeff'in onu yasal bir ayrılıkla bir kenara bırakmaya gerçekten cesaret edebileceğine dair içten içe bir endişe var gibiydi.

Belki de ondan uzaklaşması daha iyi olur, diye düşündü acımasızca. Şimdiye kadar, ona bir Keder dolu bir tepsi, hepsi de onun yüzünden ve bundan sonra ne olacağını sadece merak edebiliyordu. Onunla evlendiğinden beri saldırıya uğramış, vurulmuş, evlilik dışı bir çocuğa babalık etmekle suçlanmış ve son zamanlarda cinayetten şüphelenilmişti, özellikle de onun tarafından.

İncil'den bir ayet aklına geldi. Hayatının bütün günlerinde ona iyilik yapacak, kötülük yapmayacaktı.

". . iyi ve kötü değil . . ."

Raelynn yüksek sesle konuştuğunu fark edince birden irkildi. Biraz üzüntüyle başını kaldırdı ve Jeff'i gördü sanki düşüncelerini anlamaya çalışıyormuş gibi ona yakından bakıyordu.

Çatalı kaldırıp bir böreği parçalarken parmakları titriyordu. Görevini yerine getirerek yemeye başladı ama aralarındaki sessizlik kalbine ağır bir yük gibi çökmüştü. Yemeğinin tadına bile bakmıyordu ve eğer kocasının zayıf yanaklarındaki kasların gerginliğinden bir şey çıkarabilseydi, onun da tattığından ciddi olarak şüphe duyardı.

Yemeği bitirdiklerinde zaman ağır ağır akıp geçti. İçinde Raelynn teneke tabakları ve mutfak eşyalarını tahta bir kovada yıkarken, Jeff stoacı bir sessizlik içinde masayı temizledi. En son ızgara temizlendi ama ateşe yeterince yakın olduğu için Onu tuttuğunda acı içinde haykırmasına neden oldu. Jeff hemen onun yanına geldi, elini tuttu ve

soğuk su dolu bir kovanın içine attı. Bir süre sonra

çıkardı ve parmaklarının üzerine soda döktü. Gömleğinin altından uzun bir şerit yırttı, derme çatma Sargı bezi ve avuç içinde bağlamadan önce yanmış parmakların etrafına sardı.

Raelynn bandajlı parmaklarını serbest eliyle kavrarken yüzünü buruşturdu. "Izgaranın hâlâ sıcak olduğunu fark etmemiştim."

"Belli ki," diye karşılık verdi Jeff ve başparmağını omzunun üzerinden geçirerek kapıya doğru ilerlerken yatağını işaret etti. "Orada yeterince güvende olacaksın. Orada kalmanı öneririm.

ve beladan uzak dur." "Ama

nereye gidiyorsun?"

"Kuyudan biraz daha su almak için dışarı çıktım. Sonra ben Banyo yapmak niyetindeyim." Kadının üzerine sivri bir bakış yerleştirdi. "İtirazınız var mı hanımefendi?"

Raelynn gömleğinin yıpranmış kenarını yakından inceledi. "Bu manzara karşısında gereksiz yere şok olacağımı sanmıyorum."

"Yeterince dikkatli bakarsan öyle olabilirsin," diye espri yaptı Jeff. "Ben kendimi hâlâ yeni evli bir adam olarak görüyorum."

Sesi cılızdı. "Sizi rahatsız edecekse bakmayacağım."

Homurdandı. "Rahatsızlık bunun için uygun bir kelime değil canım. Tahrik olmak, hissettiklerimi daha iyi tanımlar."

"Bana kızgınken bile mi?"

"Varlığınızı görmezden gelecek kadar kızgın olacağımdan şüpheliyim, madam. Bu duruma ayak uydurmam için sadece parmağınızla işaret etmeniz yeterli."

"Saçlarımı kurutup seni yatakta bekleyeceğim," dedi sessizce, başka çaresi yoktu.

"Artık benden korkmuyor musun?"

Onun bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemeyerek ellerini sıktı. "Hâlâ temkinliyim."

"Oh."

Adamın ses tonundaki hayal kırıklığı kızda isteksizce zayıf bir gülümseme yarattı ama adam çoktan arkasını dönmüştü ve kız da aynısını yapmaya gerek duymadı.

Raelynn yatağının üzerine oturarak önce parmaklarıyla, sonra da tarağıyla saçındaki karışıklıkları temizledi. Sargılı eli, saçlarını tararken beceriksizce davranmasına neden oluyordu.

Yine de, en azından kocasına göz ucuyla bakana kadar oldukça iyi bir ilerleme kaydetti. Sonra saçını tamamen unuttu. Şu anda kocası

Ateşin ışığında siluet halindeydi, sırtının büyük bir kısmı ona dönüktü, tek ayağının üzerinde dengede dururken bir dizini beline doğru çekmişti. Binici pantolonunu çıkarmıştı, sadece bir paçasını çekiştirerek çıkarma işlemini sürdürüyordu. Onu daha önce hiç bu açıdan gözlemlememiş olan Raelynn yanaklarını hissetti. Onu gizlice süzerken kendi cüretkârlığıyla alevleniyordu. Bu manzara kesinlikle şimdiye kadar gördüklerinden daha açıklayıcıydı, çünkü dans eden alevler onda erkeksi olan her şeyi canlı bir şekilde tanımlıyordu.

Jeff pantolonundan kurtulduktan sonra onu ateşin yanındaki bir sandalyenin üzerine fırlattı ve çırılçıplak bir halde aniden kadının karşısına dikildi.

Dünyaya geldiği gün, bu süreçte gözlerini başka yerlere gönderdi. Kıyafetinin eksikliğini umursamadan ve kızın bakışlarının kendisine döndüğünü fark etmeden

Heybesini bir kez daha karıştırdı, bu kez bir ustura ve küçük, gümüşlü bir bardak çıkardı.

"Aynanız mı var?" Raelynn artan bir heyecanla ağladı. Bir gün, dedi kendi kendine, onun heybesinde ne taşıdığına iyice bakması gerekecekti; bulacağı şeye şaşırabilirdi.

"Bazı insanlar ormana senden daha hazırlıklı giriyor canım," diye nazikçe alay etti Jeff. "Ben tıraşımı bitirdikten sonra aynayı alabilirsin, tabii senin için sakıncası yoksa. bu gece sakalımdan çığ çığ kazınıyor. Senin için o kadar endişelendim ki tıraş olmayı bile düşünemedim."

"Teşekkür ederim, bekleyeceğim." Adamın çıplaklığına aldırış etmemesinden cesaret alan kadın, adamın beline anlamlı bir bakış fırlattı. Onu tüm çıplaklığıyla ortaya çıkarmak için kısa bir incelemeden fazlası gerekmedi. Sonuç olarak, "Bu gece ne giyeceğinizi sorabilir miyim?" diye sorması istendi.

Sonunda bakışlarını kaldırdığında, adamın parlayan gözleri hiç tereddüt etmeden onunkilerle buluştu. "Her zamanki gibi, madam, benim deri."

"Belki de bu gece pantolonunu giymelisin." "Çıplakken yapabileceklerimden mi korkuyorsun?"

"Yapabileceklerinizden korkuyorum, nokta."

Jeff huysuzca homurdandı. "Gömleğimin kuyruğunu kalçalarınızın arasına sıkıca bağlayın, madam. Burada elinize alabileceğiniz en iyi bekaret kemeri bu, Çünkü sırf sana uysun diye yatarken pantolonumu giymeyeceğim kesin."

"Jeffrey!" diye bağırdı Jeffrey arkasını dönmeye başlarken.

Kocası sabırsızca elini kaldırdı. "Kahretsin Raelynn, sana tecavüz etmeyeceğim, tabii bu bir koca ile karısı arasında olduğunda böyle bir şey denebilirse. Şimdi saçlarını tara ve uyumaya git. İlgimi davet etmediğin sürece seni rahatsız etmeyeceğim."

Genç karısına sinirlenen Jeff, tekrar şu konuya döndü tıraş oluyor ve banyo yapıyordu. Raelynn'e kullanması için verdiği keten havlular ocağın önüne bırakılmıştı. Sonunda ahşap küvetten çıktığında ateş, benzer bir hizmette tekrar kullanılmalarına izin verecek kadar sıcaktı. O gövdesini kuvvetlice ovarak ona yaklaştı.

"Red Pete'in geri gelmeyeceğinden emin misin?" Raelynn endişeyle kapıya doğru bakarak sordu.

"Sözünün eridir," diye güvence verdi Jeff, çarşafı arkasına süpürüp sırtına sürerken. "Oldukça yalnızız."

Raelynn tekrar ona baktığında, bakışları hemen tekrar uzaklara daldı, ama kocasının ateş ışığında nasıl görüldüğüne dair zihninde bir görüntü oluşturmadan önce değil, çünkü sanki su elmasları tüm vücudunda altın bir parıltıyla parıldıyor gibiydi.

"Dün geceyi nerede geçirdin?" Jeff lambayı söndürerek sordu.

Raelynn biraz üzüntüyle, "Onu bir ağacın tepesinde harcadım.

Bu kadar aptal olduğum için beni azarlamadan önce, Jeffrey, emin ol ki bunu bir daha asla yapmaya niyetim yok. Hayatım boyunca hiç bu kadar sefil bir gece geçirmemiştim."

Yatağın üzerindeki battaniyeyi düzeltmeye odaklanmış olan adam, "Seni oraya ne kovaladı, bir yılan mı?" diye sorarken başını kaldırmaya yeltenmedi.

"Nasıl tahmin ettin?"

Geniş omuzları rahatça kalktı. "Sadece rakamlar. Buralarda onlardan çok var. Henüz onları kış uykusuna gönderecek kadar soğuk olmadı."

Raelynn bakışlarını endişeyle kapıya doğru çevirdi. "Lütfen bana bunu söyleme Jeffrey. Yılanlardan nefret ederim."

"Çoğu kadın bunu yapar ama bütün yılanlar tehlikeli değildir. En azından burada endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Bir kere onlar bizden, bizim onlardan korktuğumuzdan daha çok korkuyorlar. Ayrıca," diyerek ona sıırttı, "yılanlar kapılar."

"Hayır, ama kurnaz yılanlar siz bakmadığınızda neredeyse her çatlaktan geçebilir."

Yumuşak bir kıkırdama Jeff'in omuzlarını kısa süreliğine sarstı. "Evet, bunu yapabilirler ama eğer biraz olsun huzursuzsan gece boyunca yanımdan ayrılma. Seni alçak yatağımızda güvende tutacağıma söz veriyorum. Şimdi gelin hanımefendi, ben de yorulдум siz de. Uykuya her şeyden çok ihtiyacımız var."

Rüzgâr o anda kapıyı tıkırdatıp karla karışık yağmur yağdırarak Raelynn'in omurgasını ürpertti. Açıkçası yorgunluktan bitap düşmüştü. "Sence yine fırtına çıkacak mı?"

"Olabilir."

"Bugün öğleden sonra olduğu gibi yine yağmur yağarsa Oakley'e ulaşamayız."

"Kendinizi fazla üzmenize gerek yok, madam. Hava düzelene kadar burada yeterince güvende olacağız."

"Ya Red Pete gece geri gelirse?" "Gelmeyecek."

"Emin misiniz?"

"Emredersin, Raelynn. Şimdi dinlen." Jeff yatağın üzerine uzandı ve onu kollarının arasına alarak başını omzuna doğru çekti.

Raelynn'in yapabileceği her türlü itiraz, adam onu battaniyeyle örttüğünde içine hızla yerleşen ezici rahatlama ve güvenlik duygusu içinde kayboldu. Battaniye kuru ve sıcaktı, ikisi birbirine sokulurken Raelynn'in ürpertisini kovmak için çok şey yapıyordu. Jeff battaniyeyi düzeltti Nemli saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve alnına şefkatli bir öpücük kondurdu. Son üç korkunç günün yorgunluğunun onu ele geçirmesi uzun sürmedi ve Raelynn daha fazlasını bilmiyordu.

Sabahın erken saatlerinde gördüğü rüya dışında hiçbir şey. Rüyasında yine bir çocuktı, en fazla üç ya da dört yaşındaydı ve ailesinin Londra'daki malikanesinin yanındaki bahçede oynuyordu. Rüyasında her şey çok büyük görünüyordu, ama belki de bunun nedeni kendisinin çok küçük olmasıydı. Bahçe, içinden uzun, dövme demir bir kapının tek geçit olduğu tuğla bir duvarla desteklenmişti. Bariyerin diğer tarafından gelen sesleri duyabiliyordu ve sonra aniden kapı açılarak, ses tonunda nazik bir mizahla kendisiyle konuşan genç bir adam ortaya çıktı. Genç adam ona bir çiçek uzattı ve kız kıkırdarak selam verdi. Üzerlerine yumuşak, hafif bir yağmur yağmaya başladı ve adam onu kuru tutmaya çalışsa da, yağmur hayallerini yıkadı. Kız denedi

umutsuzca tutunmaya çalıştı ama tıpkı gümüş damlacıklar
gibi parmaklarının arasından kayıp gitti.

JEFF UYANIK YATİYORDU, ALÇAK SESLE, TEDİRGİN BİR ŞEKİLDE Arada sırada karısının dudaklarından kaçan mırıltılar. Her ne kadar onu kollarının arasına alıp Onu yatıştırmaya ve saçmalıklarını nazikçe susturmaya çalışsa da, zihninin ardında dolaştığı bariyeri aşamıyor gibiydi. Yaptığı her hareketin, uykusunda çıkardığı her iniltinin ya da fısıltıyla söylediği her kelimenin farkındaydı.

Hatta bir keresinde, artan korkuyla ona karşı mücadele etti ve ellerini göğsüne bastırdı. Sonra, sessiz bir hıçkırıkla onun üzerine yığıldı. Kendisini saran kollarının arasına geri çekmesine izin verse de, birkaç dakika içinde yeniden sertleştiğini hissetti. Başını omzuna çarpmaya başladı ve onu susturmaya ve yatıştırmaya çalıştığında, ani bir feryat kopardı ve sanki şeytanın ta kendisine dönüşmüş gibi ondan uzaklaştı. Jeff onu hemen bıraktı. ve dirseğinin üzerinde yükselerek ateşin kalan ışığında onu inceledi. Hâlâ uyuyordu, bu çok açıktı, ama tekrar mırıldanmaya başladığında, ahırdan panik içinde kaçmasına neden olan aynı kâbus gibi işkenceye kilitlendiğini fark etti.

"Nell! Oh, hayır! Lütfen, Jeffrey olmasın! Oh, lütfen, olmasına izin verme . . . Lütfen. Bana yardım et. Çok fazla kan var. Ne yapacağım ben? ?"

Jeff'in içini bir korku kapladı. Gerçekten de genç karısı onu bu karanlık ve korkunç olayda kötü adam rolüne koymuş gibiydi. travesti. Yine de kadının korkularını yatıştırmak ve onu masumiyetine ikna etmek için hiçbir yol bulamıyordu. Katil bulunup mahkûm edilene kadar neredeyse çaresizdi.

Ona varlığının rahatlığını vermek zorunda mıydı? Jeff zihinsel olarak inledi. Bu fikirden ne kadar nefret etse de, belki de onun iyiliği için yapabileceği tek şey buydu. Onun gibi eziyet çekiyordu,

Ona musallat olan şeytanları öldürene ve onun gözünde tamamen suçsuz olduğunu kanıtlayana kadar asla onun kollarındaki o özgür terk edilmiş yere geri dönmeyecekti.

☞ Sonunda ÇATININ ÜZERİNE YAĞAN YAĞMURUN SÜREKLİ DÜZENİ sabahın erken saatlerinde kesildi ve sonunda rüzgâr ağaçları acımasızca kırbaçlamayı azalttı. Kulübeye yakın bir yerde bir tilki havladı. Raelynn'in gözleri irileşti ve dudaklarından belli belirsiz bir mırıltı döküldü ama o hâlâ korkunç bir kâbusun pençesindeydi. Jeff ona doğru uzandı ve o da içgüdüsel olarak yaklaştı

Onun gücünü ve korumasını arıyordu. Onu rahatlatmasına izin verdiği için minnettar olan adam, onu koruyucu kollarının arasına çekti. Bundan sonra daha kolay uyur gibi oldu ve en azından atların sesini duyana kadar bir süre uyumasına izin verdi.

Whinny.

Jeff karısını sarsarak uyandırdı. "Acele et, Raelynn! Giyin hadi! Dışarıda biri var!"

Jeff elbiselerini bıraktığı sandalyeye doğru sıçrarken, derin uykusundan irkilerek kendini battaniyeden kurtarmak için mücadele etti. Giysileri ona fırlattı ve hiç vakit kaybetmeden binici pantolonunu giydi. Daha yeni Ön kapı tekmelenerek açıldığında tabancalarına uzanırken Raelynn'in irkilerek soluk soluğa kalmasına neden oldu. Kaba yontulmuş

Olney Hyde sol kolu derme çatma bir askıyla bağlı, post pantolonunun sol paçasında uzun, yırtık bir yırtık açılmış ve uğursuz büyüklükte bir tabancayla topallayarak geçitten geçerken tahta uzak duvara çarptı sağ elinde tutuyordu.

"Silahlarınızı bırakın, yoksa bu kaltağın kafasında bir delik açarım!" diye bağırdı genç haydut, çakmaklı tüfeğinin nişangâhını, çenesinin altında tuttuğı battaniyeyle yatağın üzerinde donmuş bir şekilde oturan Raelynn'e doğrultarak. Kapı ardına kadar açılmadan önce kocasının gömleğini çıkarmayı ve kombinezonunu giymeyi zar zor başarmıştı.

"Onları indiriyorum," dedi Jeff, çakmaklı tüfekleri önündeki masanın üzerine koyarken büyük bir dikkat göstererek. "Şimdi tabancanı karımdan uzağı çevir."

"Tüfeğini de iyi bir delikanlı gibi oraya bırakmadan olmaz," diye cevap verdi Olney, sesi acıyla gerilmişti. Jeff tüfeğini bırakana kadar bekledi.

Bir kez daha onun direktifine uydu ve sonra çenesini uzatarak bir askıda asılı duran feneri gösterdi. "Şimdi beni dikkatle dinle ki tekrar etmek zorunda kalmayayım. Lambayı yakmanı istiyorum ki seni çok iyi görebileyim. Bunu yaptıktan sonra masadan uzaklaş. Yerinizde olsam, beni kızdırmamak için ne yaptığınız konusunda çok dikkatli olurum."

Olney, kızın arkasına geçene kadar düşmanına dikkatle baktı. Sonra topallaya topallaya kaba yontulmuş masaya doğru ilerledi ve tabancalarını kemerini çıkardı, kendi kemerini işe yaramaz kolunun kıvrımına sıkıştırdı ve sonra yavaşça ocağı doğru çekilerek tüfeğı kaldırdı ve taştan dışarı doğru çıkıntı yapan boş kancalara yerleştirdi. "Şimdilik orada güvende olacaksın, bir şey yapmaya kalkarsan ikinizi de paramparça ederim."

Olney kendi tabancasını tekrar eline alıp kabzasını yaralı omzuna bastırırken sararmış dişleri acı dolu bir yüz ifadesiyle gıcırdadı. Kan çanağına dönmüş gözlerini Jeff'inkilerle buluşturarak, acısını bastırmaya çalıştı: "Senin o aptal kısırak, biz koşarken bir ağaca çarptı. Beni sırtından bir oduncu kadar temiz bir şekilde traş etti. Beni bayılttı. Kendime geldiğimde, huysuz canavar kaçmıştı. Şanslıydı, çünkü onu küçük parçalara ayırmak istiyordum. Beni bacağım dizimden kasıklarına kadar sıska, kolum da Bay Fridrich'inki gibi işe yaramaz bir halde bıraktı. Mistah Birmin'am."

"Ben mi?" Jeff alay etti. "Çıkık eklemleri tekrar yuvalarına oturtma konusunda yetenekli değilim. Bunu düzgün bir şekilde yaptırmak için Dr. Clarence'ı aramanız gerekecek."

"Onu bulana kadar kolun olduğu gibi kalmasına izin vermek benim için çok uzak ve çok acı verici. Eğer tamir etmezsen, yemin ederim karının saçlarını kurşunla ayırırım."

Bu teşvik Jeff'i ikna etmek için kesinlikle yeterliydi. "Elimden geleni yapacağım Olney, ama seni uyarmalıyım ki bu tür konularda çok az deneyimim ya da bilgim var."

"O zaman elinden gelenin en iyisini yapsan iyi olur çünkü karının hayatı bunu düzeltmene bağlı. Beni anlıyor musun?"

"Ama sana söylemiştim. . ."

"Size söylüyorum, Mistah Birmin'am," diye karşılık verdi Olney. "Ya ilk seferinde doğru yaparsın ya da Tanrı şahidim olsun ki karını gömersin!"

"Pekâlâ," dedi Jeff endişeyle. "Tekrar yerine oturtmak için acele etmem gerekecek."

Olney bu engeli aştığı için rahatlamış gibi bir yudum hava aldı ama dikkatsizce yaptığı bir hareket acısını tazeleyince neredeyse kıvranıyordu. Yüzünü buruşturarak, acısının içinden konuştu. "Acıyı dindirmek için bir şeye ihtiyacım var. Buralarda sudan daha güçlü bir şey var mı?"

"Bakmadım."

"Bakın!"

Haydutun feryadı Raelynn'in irkilmesine neden oldu. giderek artan bir telaşla kocasına doğru baktı. Endişeyle dikkatini diğer adama çevirdi. "Önce elbisemi giymeme izin verirsen, ne bulabileceğime bakacağım Olney."

Adam acı içinde sıırttı ama ona bir başını salladı ve sonra battaniyeyi başının üzerine çekişini alaycı bir eğlenceyle izledi. Etrafında koruyucu bir çadır oluşturdu ve adamın ne yaptığına kısa bir bakış atmasını bile yasaklayacak derecede sabitledi. "Nelere sahip olduğunuzu bana gösterme konusunda bu kadar çekingen olmanıza gerek yok leydim. Saklamaya çalıştığınız şeyin bir kısmına sahip olduğuma bahse girebilirsiniz, muhtemelen ona sahip olduğunuzdan çok daha fazlasına."

Raelynn elbiselerini çekiştirirken onun böbürlenmesini duymazdan geldi. Bir an sonra saran örtüyü indirdiğinde, ayağa kalkarken elbisesini dikkatlice arkasında birleştirdi. "Kocamın Benim için bağla," diyerek onları yakalayanı bilgilendirdi. "Bunu yapmasına izin verecek misiniz?"

Olney, "Sanırım kolumun işe yaramadığını düşünürsek buna mecbur kalacağım," diye alay ederek onu fesat bir bakışla süzdü. İncelemesinin ardında gerçek bir tehdit yoktu; Fridrich'in kendisi için hayal ettiği bir kadın bir yana, herhangi bir fahişeye kendini yatıştırmayı düşünemeyecek kadar acı çekiyordu. Bedensel arzuları tatmin etmek bir şeydi, ama kesin bir felakete davetiye çıkarmak tamamen başka bir şeydi.

Onun kaba teftişine içerleyen Raelynn, bir  rperti i bastırmak ve Jeff'e doğru yaklaşırken ifadesini dikkatle pasif tutmak için mücadele etti. Hissettiği gibi hiçbir yorum yapmaya cesaret edemedi. zayıf parmakları elbisenin arkasına doğru ilerlemeye başladı. Görünüşe göre kocası onun kadar titremiyordu, çünkü görev gecikmeden tamamlandı.

Raelynn, ceketin önünü iyice kapattıktan sonra bir sürahi viski ya da benzer güçte bir şey aramaya koyuldu. Zorbayı yatıştırmak için. Bitişik yatak odasındaki küçük, kaba yontulmuş bir dolapta böyle bir şey buldu ve aceleyle ana odaya dönerek toprak bir bardağın ağzına kadar demledi. Olney içindekileri hemen yere attı ve bardağı doldurması için geri verdi. Jeff ona yaklaşırken, serseri tabancasını salladı.

"Acın hafifleyene kadar bekle," dedi ve bir yudum daha i ti. "Mr. gibi b   rmek istemiyorum. Fridrich karının önünde yaptı. Yine o çirkin yorumlarından birini yapabilir ya da aynı aptallıkta bir şey yapabilir. O zaman muhtemelen kendimi kaybederim ve sen de karısız kalırsın. Bu da seni kolumu düzeltmek konusunda biraz isteksiz bırakabilir."

Jeff, haydutun duygularını kontrol etme yeteneği konusunda endişelenmeye başladı. "Elimden geldiğince nazik olacağıma dair sana söz veriyorum Olney. Buna inanmak zorundasın. Karşılığında, bana kızgın olabileceğin için karımı vurmayacağına dair söz vermeni istiyorum."

" ok centilmensiniz, Bay Birmin'ham, ama siz Bir şeyi bilmelisin. Bay Fridrich bu kızı çok istiyor, ona yüklü bir para ödeyecek kadar... şu anda onu yanımda götürecek durumda olmasam da, çok yakında onu alacağıma emin olabilirsiniz."

"Nell'i bu yüzden mi öldürdün?" Jeff dürttü ve Raelynn'in şaşkınlıkla nefesini tuttuğunu duydu. "Onu benim çiftliğime getirdin, değil mi, muhtemelen onu öldürerek karımla benim aramın açılmasını sağlamayı umuyordun? Anlayamadığım şey, kısrağı neden aldığınız ve Bu kadar aceleyle, ona eyer bile takma zahmetine girmeden."

"Seni piç! Nell'in cinayetini benim üzerime yıkmaya kalkma," diye hırladı Olney vahşice. "O küçük şıfıntıyı sana sorun çıkarsın diye getirdim, böylece bin doları kendime alabilecektim.

Gustav'ın Cooper Frye'a söz verdiği dolarlar. Ama o aptalı öldürebileceğini bilmiyordum. Seninle konuşmak için yatak odana giderken beni ahırda çocuğuyla birlikte bekletti, özellikle de eğer küçük piç yavrusuna babalık yaptığını kabul etmezsen, bebeğin sana ne kadar benzediğini tüm misafirlerine göstereceği konusunda seni uyarmak için. O aptal kısrağın ahırına girmeye çalıştığımda neredeyse beni ezip öldürecekti. Öyle bir gürültü kopardı ki, Nell'in çocuğunu kolumun altına alıp yan ahıra kaçmak zorunda kaldım. Adamın onu dışarıdaki otağa koyduktan sonra ahır gerçekten sessizleşti, ben de Nell'i beklerken onun ahırında güvende olacağımı düşündüm. Sonra senin Nell'i elin ağzında dışarı çıkardığını ve kolunu omzuna yakın bir şekilde arkasından büküğünü gördüm.

İyi ki duvardan tırmanıp çünkü onu doğruca çocuğunu bıraktığım yere götürdün."

Jeff alaycı bir tavırla, "Ve tabii ki onu öldürdüğümü de gördün," dedi.

Olney alaycı bir tavırla, "Ben de öyle yaptım," diye onayladı. "Çıtaların arasından bakıyordum, küçük sürtüğe tecavüz etmek istediğini düşünüyordum, ama sonra bıçağını gördüm ve karnına sapladığında Nell'in boğuk çığlığını duydum." Raelynn ağzı tıkanı ve titreyen elini ağzına götürdü,

Olney'nin etrafına bakmasına neden oldu. Dudakları kıvrıldı Jeff'le tekrar yüzleşmeden önce alaycı bir şekilde alay etti. "Ne yaptığımı hatırlamıyorum, belki nefesim kesildi ya da başka bir şey, çünkü yırtarak geldin.

Benden sonra ahırdan çıktı. Sanırım uzun bacakların bir işe yarıyor çünkü tahmin ettiğimden çok daha hızlıydın. Zavallı Nell'e yaptığın gibi beni de şişleyeceğinden emindim. İşte o zaman padokta kısırağını gördüm. Onu almak bana yaşamak için tek şans gibi göründü. Sen üzerime gelip beni sürüklemeye çalışmadan önce kendimi zar zor bindirdim, ama kısırağa sert bir tekme attım ve o da kaçtı. Temizlendi. bir tökezleme bile olmadan çiti aştı. O hızla giderken şansımın yaver gittiğini düşünmüştüm. Ne kadar hızlı gidersek gidelim, Bay Fridrich'e cinayetini anlatabilmek için Charleston'a zamanında varmayı umuyordum. Ama onu gerçekten mutlu ederd. Ama o aptal hayvan beni fırlattı ve işte buradayım."

Jeff alay etti. "Hadi ama Olney. Bütün bunları Pis kazancını toplamak için beni iğrenç eyleminle tuzağa düşürdün ama işe yaramayacak. Elijah'ı katili bulması için gönderdim ve o da Red Pete'e senin peşinde olduğunu söyledi."

Olney sinirli bir şekilde, "Hepsini biliyorum," diye homurdandı. "Elijah dün gece geç saatlere kadar peşimden geldi. Ne kadar uğraşsam da adamdan kurtulamadım. Sakat bacağım ve kolumla koştuktan yoruldum ve çalılıklar arasında onu bekledim. Onu vurdum. Bacağından vurdum ve onu o yaşlı dırdırıyla topallaya topallaya evine gönderdim."

"Yoluna çıkan herkesten kurtulma konusunda çok yetenekli görünüyorsun," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi Jeff. "İnan bana, Elijah'ı yaralamak, sorumlu tutulacağın suçlardan biri daha olacak. Şerif Townsend seni yakaladığında . . ."

"Eğer beni yakalarsa, Nell'i öldürmenle ilgili anlatacak bir hikâyem olacak," diye hırladı Olney. "Seni tanımamak mümkün değildi. Süslü balonuz için süslenmiştiniz. Sizin gibi siyahı pek sevdiğimi söyleyemem, ama Nell'le oraya vardktan kısa bir süre sonra pencerenizden içeri baktığımda bunu giyen tek kişinin siz olduğunu gördüm."

"Dur bir dakika," diye ısrar etti Jeff, biraz kafası karışmıştı.
"Şunu doğru anlamama izin ver. Beni ahırda gördüğünde
üzerimde
Siyah

mı?"

"Evet."

"Dışarı çıktığımda ve Nell'i Ariadne'nin ahırında
bulduğumda saat sabahın biriydi. O sırada üzerimde beyaz
bir gömlek ve ten rengi bir pantolon vardı."

"Hayır, onu bıçakladığında saat daha çok on bir buçuk
gibiydi."

Jeff alay etti. "Bu imkânsız. Nell ne kadar çok yara almış
olursa olsun, bırakın bir buçuk saati, birkaç dakikadan fazla
dayanamazdı."

"Neden bahsediyorsun? Onu sadece bir kez bıçakladığını
gördüm." "Üç kere bıçaklandı."

"Ne yaptığını nereden bileyim? Belki daha sonra geri dönüp
işini bitirmişsindir. Tek bildiğim on bir gibi seni ne yaparken
gördüğüm."

"Ve o sırada yüzümü net bir şekilde gördünüz mü?" Olney'nin
keskin baş sallaması üzerine Jeff gözlerini şüpheyle kısarak
ona baktı. "Söyle bana, o sırada
Ahırlarda hiç fener yanıyor mu? Normalde olmazdı. Ben
aşağı indiğimde kesinlikle yanmıyordu. Nell'in çığlığını

duyunca arka verandadan bir fener aldım."

"Sen olduğunu anlayabiliyordum. Işığa ihtiyacım yoktu."

Jeff kaşlarını kaldırdı, adamın iddialarından kuşkulandığı belli idi. "Yani karanlıktı ve gölgelerin arasında yüzümü tam olarak göremediniz. Peki söyleyin bana, beni nasıl teşhis edebildiniz?"

"Sen yeterince uzun bir adamsın. Kimse seni yanlış anlayamaz." "Şerif Townsend'i hatırlıyorsun, değil mi? Ve

Farrell

Ives? Peki ya kardeşim? Onlardan herhangi birini gördün mü?"

"Bay Fridrich'in deposuna baskın yaptığınız geceyi çok iyi biliyorsunuz. Birçoğu yanınızdaydı. Ama hiçbirisi senin yandaşın değildi. Nell'le birlikte avludan geçerken gördüğüm kişi uzun boylu ve zayıftı. Diğerlerinden bazıları senden beş taş daha ağır olmalı. Bir şey daha, katilin saçları da siyahtı. Ay ışığında o kadarını gördüm."

"Kahverengi ya da kumral ya da geceleri koyu ya da siyah görünecek bir şey olmadığına emin misin?"

"Senin şu anki kadar siyah olduğuna yemin edebilirim."

"Cinayetin işlendiğini söylediğin sırada karımla dans ediyordum, Olney. Bunu kanıtlayacak şahitlerim var."

Raelynn onu düzeltmek istemeyerek titreyen dudağını ısırdı. eşkıyanın önünde. O gece on bir civarında, dışarıya, tuvalete gitmişti. O gittikten sonra saate baktığını, acaba bir şey mi oldu diye merak ettiğini çok net hatırlıyordu.

o dönmeden önce yukarı koşacak zamanı vardı. Farrell onu dansa kaldırmasaydı, o da gidebilirdi. Belki Jeff'i Nell'le birlikte odalarında bile bulabilirdi.

Jeff genç adama ölçülü bir dikkatle yaklaştı. "Kolunu düzeltme işine başlasam iyi olacak, Olney. Tarafından

Şimdi viskinin işe yaraması için yeterince zamanı olmuştur." Haylazın başını sallaması üzerine Jeff, diğerinin eli omzuna dayanana kadar yaralı uzvu nazikçe kendisine doğru uzattı. Olney'nin yüzü bunun neden olduğu acıyla soldu ama acı içinde haykırma isteğine karşı dişlerini sıktı.

Buraya kadar olaysız geldikten sonra, Jeff zihinsel olarak rahat bir nefes aldı ve kolunu küçük bir daire çizecek şekilde hareket ettirmeye başladı. Bu kadar küçük bir hareket bile

Olney titremeye başladı ama tabancanın namlusunu Jeff'in orta kısmına doğru tutarken bir an olsun elini bırakmadı.

"Kolunu hafifçe çekeceğim," diye uyardı Jeff onu. "Umarım yerine oturur."

"Peki ya olmazsa?" Olney gözleri acıyla parlayarak kalın bir sesle sordu.

"Bu gerçekleşene kadar üzerinde çalışmaya devam edeceğiz."

Yanına yaklaşan Raelynn adamın alnındaki ter damlalarını sildi ve ona sert içkiden bir yudum daha ikram etti ama adam başını salladı.

"Hadi şu işi bitirelim," diye ısrar etti Jeff.

Bir eliyle diğerinin omzunu, diğer eliyle de bileğini kavrayarak Jeff, omzunu tutan eliyle kemiği yuvasına geri sokmaya çalışırken, diğer eliyle kemiği uzun ve yavaş bir şekilde çekiştirdi. Olney çektiği acıdan dolayı dişlerini gıcırdatarak bir küfür savurdu ama bir sonraki anda kolunun oyuğa kaydığını hissetti. Acı neredeyse anında azaldı ve rahat bir nefes almasını sağladı.

"Sanırım başardık," diye açıkladı Jeff, gerginliği önemli ölçüde azalmıştı.

Olney sanki zorlu bir yarışta koşmuş gibi nefes nefese kalmıştı. "Evet, artık acımıyor."

"Yine de, sanırım kolunuzu göğsünüze yaslayacak şekilde bandajlamalıyım. İyileş," diye tavsiye etti Jeff.

"Öyle yap. Bu eziyete katlanmak zorunda kalmak istemiyorum. tekrar." Olney yakınında duran Raelynn'e baktı. "Yiyecek bir şeylere ihtiyacım var. Kısarakla yola çıktığımdan beri hiç yiyecek almadım."

"Dün gecedan kalan biraz geyik eti ve mısır böreği var," diye bilgi verdi.

"Derisini yüzmek zorunda kalmadığım sürece her şey olur."

"Kocamın tabancasını tutarken nasıl yemek yiyeceksin?" diye sormaya cesaret etti.

"Ben boğazımı doldururken onu odanın öbür ucuna gönderip iyi bir delikanlı gibi bir köşede oturtacağım. Başka aptalca sorunuz var mı, kızım?" diye alaycı bir tavırla sordu. Sonra da "Şimdi bana biraz yemek getir!" diye bağırdı.

Raelynn onun gürleyen ses tonuna sinirlenerek yanından geçti ve bir teneke kutuya mısır böreği ve geyik eti koymaya başladı.

Tabak. Eşkiyayı biraz üzme için bir tutam tuz ya da kırmızı biber eklemek onu çok memnun ederdi ama Elindeki üç tabancayla ateş etmeye başlayabilecekken buna cesaret edemedi.

Jeff, Olney'nin kolunu sarıp göğsüne sıkıca bağladıktan sonra uzak bir köşeye sürgün edildi ve Olney yemek yerken o da kalçalarının üzerine oturdu. Genç haydut Raelynn'in getirdiği yiyecekleri iştahla yemeye niyetli görünse de tabanca sağ elinin uzanabileceği bir yerde duruyordu.

Elini. Jeff silahı ele geçirmek için kendisini yakalayanın üzerine atılmak için hiçbir çaba sarf etmedi, çünkü bir şey yapmaya kalkışırca Olney'nin onu derhal ortadan kaldıracığından ve Raelynn'i onun merhametine bırakacağından hiç kuşkusu yoktu.

Gürültülü bir geçirme sesi çıkaran Olney ayağa kalktı, yumuşak göbeğini sıvazladı ve Jeff'in üzerine sivri bir bakış yerleştirdi. "Şimdi, ben şu aygırını ödünç almak zorunda kalacağım ve onu benim için eyerlemene ihtiyacım olacak. Bunu yaparken terbiyene dikkat etsen iyi olur, çünkü silahımı karının üzerinde tutacağım. Anladın mı?"

Jeff tek bir baş hareketiyle karşılık verdi. "Tamamen."

"O zaman işine bak evlat. Bütün sabah oyalanacak vaktim yok." Olney kendi esprisine kıkırdadı ve Raelynn'i tabancayla kabaca dürttü. "Erkeğini takip etmekte acele etme, kızım. Ona çok yaklaştığın için seni paramparça etmek zorunda kalmak istemem. Unutma, hemen arkada olacağım ve sen ne kadar küçük olursan ol, bu tabancadan çıkacak bir kurşun ön tarafını kana bulayacaktır. Anlıyor musun?"

"Akrabayım," diye onayladı ve ona bir bakış fırlattı.

Eğlenerek kıkırdadı. "Şimdi de Bay Fridrich'in deposundaki kadar huysuzsun, ama bu benim için önemli değil, kızım. Seninle Almanlar gibi eğlenmeye gönlüm elvermiyor. Ben daha şehvetli olanlardan hoşlanırım."

"Bu anlaşılabilir bir şey," dedi Raelynn yüksek sesle.

Serserinin gözleri kısıldı. "Bununla ne demek istiyorsun?"

"Basitçe bir yaban domuzu tadına sahipsin."

Jeff elini sallayarak karısını dilini tutması için uyardı ama Olney'nin öfkesi çoktan dinmişti. Bir ses çıkardı

Kolunu kaldırırken korkunç bir kükreme duydu. silahla ona geri vurdu. Jeff onu durdurmak için ileri atıldı. Ama kötü niyetli adam tabancasını doğrultmuş ve tehditkâr bir tavırla ona doğru döndü.

"Hayır!" Raelynn Olney'nin dirseğini tutarak çığlık attı. "Onu vurmayın! Lütfen! Söz veriyorum, iyi davranacağım!"

Olney kolunu onun elinden kurtardı ve Jeff'e ihtiyatla baktı. Yüzündeki asık ifade Raelynn'in korkudan titremesine neden oldu, çünkü bu haydutun sırf alçaklık olsun diye kocasını delik deşik edebileceğinden hiç şüphesi yoktu. Olney kısa ve yan bir bakışla onun yalvaran bakışlarını karşıladı ve Çakmaklı tüfeğin nişangâhını rakibinden uzaklaştıracak kadar rahatladı. "Pekâlâ, kızım. Bu sefer kocanın canını kurtardın ama seni uyarıyorum, biraz daha arkadan vurursan mezarını kazmaya başlayabilirsin. Anlaşıldı mı?"

Raelynn pişmanlıkla başını salladı. "Anlaşıldı."

Kabadayı Jeff'e alaycı bir sırıtışla baktı. "Seni Bay Fridrich'ten biraz daha fazla seviyor, orası kesin, ama kabul etmeliyim ki Bay Fridrich bir kadın için hiç de kolay bir şey değil. gözlerini." Eliyle tabancayı işaret etti. "Şimdi iyi bir delikanlı gibi dışarı çıkın, belki ikinizin de yaşamaya devam etmesine izin veririm."

Jeff feneri aldı ve kısa kafiye dışarıya, atların durduğu kulübeye götürdü.

Olney'nin Raelynn'e doğrulttuğu tabancayı tamamen göz önünde bulundurarak, Majestic'i eyerlerken en iyi davranışını sergiledi. Hatta genç adamın ata binmesine yardım etti ve adam uzaklaşırken karısının yanında durdu, ama Jeff

Elini Raelynn'in omzuna koyup rahatladıktan sonra Raelynn ondan hızla uzaklaştı ve kulübeye geri koştu. Uzun bir süre onun ardından baktı ve sonra Ariadne'ye kaşlarını çattı.

"Hanginizin sağı solu daha belli olmaz, bilemiyorum," diye mırıldanarak kısırağın kulaklarının diken diken olmasına neden oldu. "Ne kadar uçarı olsan da, bence hanımefendi hâlâ seni yeniyor. Ama sonra, ikimiz seni eve kadar eysiz sürmeye çalıştığımızda üstünlüğü ele geçirebilirsin."

Jeff nihayet kulübenin ön kapısından içeri adımını attığında karısının savunmasını çoktan kurmuş olduğunu fark etti. Kendini masanın en ucuna yerleştirmişti ve ona dikkatle bakıyordu. Ne olduğunu sormasına gerek yoktu. onu rahatsız ediyor.

"Yani!" Yatağına yerleşmeden önce başladıkları yere geri dönmüşlerdi. "Gerçekten inandın mı Olney beni Nell'i öldürürken gördüğünü söylediğinde."

"Hâlâ cevaplanması gereken sorularım var," diye açıkça belirtti.

"Ne gibi?"

"Balomuzun olduğu gece saat on bir gibi izin aldıktan sonra nereye gittiğin gibi. Tuvalet gideceğinizi söylemişsiniz. Gittiğiniz tek yer orası mıydı? Eğer öyleyse, o zaman kesinlikle yeterince uzun sürdü."

Jeff nefesini uzun ve zahmetli bir iç çekişle dışarı verdi. O yolculuğu unutmuştu ama karısının unutmadığı belliydi. "Özür dilerim. Aklımdan çıkmış."

"Kasten mi aklından çıktı?" diye dürttü. "Eğer Nell'i öldürmekle suçlanmıyorsan, neden bu kadar uzun süre ortadan kayboldun?"

"Çünkü hanımefendi, çişimi yaptıktan sonra sıralarını bekleyen bazı arkadaşlarımla konuşmak için durdum. Allah belanı versin kadın, belki de en yakın çalının arkasına geçmeli ve sonra koşarak sana geri dönmeliydim. Öyle mi?"

dürüstlüğümden daha emin hissetmenizi sağladı mı?" Adam hoşnutsuzca homurdandı ve sonra alaycı bir tavırla sordu: "Ne yapacaksın, arkadaşlarıma beni gerçekten rahatlarken görüp görmediklerini mi soracaksın ki endişelerin yatışsın?"

"Kabalaşma," diye tersledi.

"Madam, tam şu anda ne kadar kaba olmak istediğimi bilemezsiniz. Olney'nin kendi kellesini kurtarmak ya da büyük olasılıkla Gustav'ın Cooper Frye'a vaat ettiği ödülü alabilmek için bizi birbirimize düşürmek amacıyla yalan söylüyor olabileceğini hiç düşündünüz mü? O alçağın masumiyet iddialarına benimkinden daha fazla itibar edecek kadar mı bana az saygı duyuyorsun?"

"Tek bildiğim sizi Nell'in başında bir ... ile dururken gördüğüm."

Jeff onu engellemek için elini kaldırdı. "Beni bağışla tekrarlayan beyanlar, canım." Ses tonu alaycıydı. "Ne gördüğünü gayet iyi biliyorum. Ben de oradaydım, hatırladın mı? Ama sadece Nell'in çığlığını duyduğum için. Olney'nin hikâyesini gerçeklerle karşılaştırmak ister misin? Nell üç kez bıçaklanmıştı, ama o sadece bir kez bıçaklandığını söyledi."

Raelynn omuz silkti. "Belki de kaç kez bıçaklandığını belirlemek için ahırın çıtalarının arasından yeterince iyi görememiştir."

"Ah, ama madam, eğer bu doğruysa, o zaman Olney beni sözde teşhis ederken nasıl bu kadar yanılmaz olabildi? Ahırın karanlık olduğunu söyledi. Hiç fenerlerin yanmadığı bir zamanda ahırda bulundunuz mu?"

Raelynn'in hafızasını yoklamasına gerek yoktu. "Hayır."

"Belki de gece saat on bir gibi, ortalıkta kimse yokken oraya gitmelisin."

O zaman dışarıda parlak bir ay varken bile içeride sadece belli belirsiz şekilleri ve biraz zorlukla da olsa açık ve koyu renkler arasındaki farkı seçebildiğinizi fark edersiniz, ama hatırladığım kadarıyla o gece bulutlar vardı, yani Olney'in görebileceği bir ayın olması pek olası değil."

"Olney seni saat on bir civarında gördüğünü söyledi," dedi gözyaşlarına hakim olamayarak, "evden ayrılış saatin de o civarda."

Jeff, "Nell bu kadar erken bıçaklanmış olamaz," dedi. sertçe. "Eğer öyle olsaydı, yarım saat ya da daha kısa bir süre içinde kan kaybından ölürdü. Sabah bir gibi çığlığını duydum, İşte o zaman dışarı çıktım ve onu Ariadne'nin ahırında ölmek üzereyken buldum. Ona ulaştığımda zar zor yaşıyordu ve bıçağı çıkarmam ve onu sanki ben tutuyormuşum gibi tutmam için bana yalvardı. onu gerçekten önemsedim. Her ikisini de yaptım madam, kanının gömleğime bulaşmasına izin verdim ve bu yüzden bana inanması gereken kişi tarafından bir cani olarak mahkûm edildim."

Raelynn inatla, "Biz yabancından başka bir şey değiliz," dedi ve ellerini sıktı.

Jeff alay etti. "Belki sizin gözünüzde öyleyiz, madam, ama benim gözümde değil. Evlendiğimiz ilk andan beri seni diğer yarım, karım, ruh eşim, kanımın kanı, kalbimin kalbi olarak gördüm ama belli ki sen benim için aynı şeyleri hissetmiyorsun. Rüyalarında bile beni Suçlu olan. Bu nedenle, bence en iyisi Charleston'a git . . ."

Raelynn başını kaldırdı ve şaşkınlık içinde ona baktı. "Kalıcı bir ev aramak niyetinde misin? Ayrılık mı?"

"Bunu zaman gösterecek hanımefendi, ama ben Oakley'de kalırken sizin Charleston'da yaşamanızdan başka bir şey olmasa bile kesinlikle ayrılmamız gerekiyor. Sizi önce evinize götürsem, orada biraz dinlenseniz sağlığınız için daha iyi olur.

Bir ya da iki gün. Bu süre zarfında, şehirde kalışınızı ayarlayacağım. Eminim modacı olarak yetenekliysen, Farrell Ives dükkanında çalışmaktan memnun olacaktır, ama eğer

Bence Elizabeth'in evinde ya da isterseniz Bayan Brewster'in evinde bir oda kiralayın. Her iki kadının da fazladan paraya ihtiyacı olabilir, ki siz benden tamamen uzaklaşmayı seçene kadar bu parayı doğal olarak ben sağlayacağım. Şu anda sizi temin etmeliyim ki çocuğumuza babalık yapmak konusunda samimi bir ilgim var, ancak bu fikre karşı olduğunuzu fark ederseniz, o zaman itiraz etmeden tüm iddialarımdan vazgeçeceğim, böylece çocuğumuzun hayatındaki varlığımdan gereksiz yere sıkıntı duymanıza gerek kalmayacak."

"Beni öylece bırakacak mısın?" Raelynn boğazına dolan kalınlığı yutmayı bir türlü başaramadı. Görüşünün aniden bulanıklaşmasına karşı gözlerini kırpıştırarak yana döndü ve bir an sonra soğukkanlılığını yeniden kazandı. Belki de kendini ondan ayırması daha iyiydi. Ne zaman birlikte olsalar başlarına bir felaket geliyor gibiydi.

Jeff düşünceli bir iç çekti. "Kendi evimde bir katil olarak görülmeye katlanamıyorum, hem de bana katil gözüyle bakan kişi tarafından.

bana güvenmelisiniz. Rahatın için bir şeyler almadan seni göndermeyeceğimden emin olabilirsin. İhtiyaçlarını karşılaması için Tizzy'yi yanına alabilirsin ve tabii ki evlendiğimizden beri sana verilen her şey

Senin olsun. Kalacak yerinizi ayarladıktan ve Farrell'la sizi işe alma olasılığı hakkında konuştuktan sonra Thaddeus sizi götürebilir. O noktadan sonra varlığımla size daha fazla yük olmayacağım."

FARRELL IVES KOLTUĞUNA GERİ DÖNDÜ VE DÜŞÜNCELİ BİR
ŞEKİLDE

Her sabah moda tasarlama ve kadınları yatıştırma girdabına dalmadan önce normalde kendine izin verdiği çerağın parlayan ucunu düşündü.

iyi giyinme arzuları. Bakışlarını kaldırdığında, dönen dumanın arasından gözlerini kısıtı ve özel dairesini döşeyen birçok pahalı parçadan biri olan deri koltuğun şişirilmiş koluna tünemiş olan sabahın erken saatlerindeki ziyaretçisine sabitledi. "Karın Elizabeth'le birlikte burada, Charleston'da yaşarken ve benim için çalışırken senin Oakley'de kalman insanlara çok tuhaf gelecek Jeffrey. gün boyunca."

Jeff geniş omuzlarını göstermelik bir omuz silkme hareketiyle kaldırdı. "İnsanların ne düşüneceği beni ilgilendirmiyor, Farrell. Ben daha çok Raelynn'in kafasında neler olup bittiğiyle ilgileniyorum. Benim hakkımda kendi kararını vermesi için ona özgürlük ve zaman tanımalıyım. Gitmesine izin vermek bunu yapmanın en iyi yolu gibi görünüyor. Onu çok az tanıdığımızı herkesten iyi biliyorsun. Evlenmeden önce birbirimize çok uygun olduğumuzdan emin olsam da, bu önermeyi karıma zorla kabul ettiremem. Benim hakkımda kendi kararlarını kendi zamanında, kendi hızında vermeli."

Modacı şaşkınlık içinde başını salladı. "Kahretsin Jeffrey, ikinizin arasında ne oldu?"

Ne zaman ikinizin yanında olsam, Raelynn sana vurulduğunun her işaretini verdi."

Jeff bakışlarını onunkilere dikti. "Raelynn ahıra gelip beni elimde cinayet silahıyla Nell'in cesedinin başında bulduğunda yaşadığı şok ona fazla geldi. Bu travmayı henüz atlatamadı. Rüyalarına bile giriyor. Tek umudum, onu her türlü evlilik yükümlülüğünden kurtararak ve beni bir koca olarak değil, bir erkek ve muhtemelen bir arkadaş olarak tanımasına izin vererek, sonunda böyle bir vahşeti yapamayacağımı anlayacağıdır."

"Sen kilometrelerce uzaktayken ve Raelynn burada, Charleston'da yaşarken bunun nasıl olacağını sanıyorsun? Eğer henüz fark etmediysen, dostum, buradan oraya kısa bir yolculuk değil," dedi Farrell hicivli bir zekâyla. Kaba davranmıyordu, sadece pratikti. "Peki ya Fridrich yine Hun Attila kılığına girmeye karar verirse? Kimin onu koruyacak mısın?"

"Tüm bunları düşündüm ve ona uzaktan göz kulak olmak isteyen birkaç güvenilir adamla konuşmak için girişimde bulundum. Doğal olarak onun güvenliği benim için çok önemli. Elijah şu anda yaralı bacağından dolayı zor durumda olsa da, Elizabeth'in evinin karşısındaki pansiyonun üst katındaki bir pencereden nöbet tutmayı kabul etti. Bayan Murphy ile Elijah'ın gözetleyebileceği bir ön oda kiralamama izin verme fikrini konuştum bile. Eğer bir sorun çıkarsa, Elijah beni alması için angarya işçisini gönderecek." Jeff kısa bir süre kıkırdadı ve ekledi, "Bana bu konuda hizmet etmekten büyük mutluluk duyacağını söylediğinde o yaşlı kadının gözlerinde kindar bir parıltı gördüğüme inanıyorum. Görünüşe göre Bay Fridrich'i hiç sevmiyor, çünkü adamlarından bazıları misafirlerinden birinin odasındaki mobilyaları mahvetmiş. Bu, onu Almanlara ödeme yapması gerektiğine ikna etmenin bir yoluydu.

onu koruduğu için. Bana silahı gösterdi. Adamları kaçarken arkalarından ateş etti ve neden bir daha geri dönmediklerini anlayabiliyorum. İnanın bana, bir blunderbuss'ı andırıyordu."

Farrell tekrar ciddileşmeden önce derin bir kıkırdamayla, "O yaşlı kadının İrlandalı cesaretinden nasibini aldığı kesin," dedi. "Ama Jeffrey, birinin seni almak için Oakley'e kadar at sürmesinin ne kadar zaman alacağını düşündün mü? Karın kaçırılmış olabilir, Adamlarınızdan biri size ulaşmadan soyulup ata bindiniz ve Raelynn'e zamanında ulaşamadığınız için onun ırzına geçilirse kendinizi asla affetmeyeceğinizi biliyorsunuz."

"Aslında o kadar da uzakta olmayacağım. Oakley'de bana ihtiyaç duyulmadığı sürece, depomun yakınında kiralayacağım bir şehir evinde kalacağım. Bununla birlikte, o evi Raelynn'den sır olarak saklamam gerektiğini bilsin ki onu gözetlediğim sonucuna varmasın."

Sandalyesinde öne doğru eğilen Farrell, purosunun külünü yere düşürdü. aralarındaki masada duran cam bir kabın içine koydu. "Özgürlüğünün tadını çıkarmasına izin verdikten sonra onu korumak için elinden geleni yaptığın kesin Jeffrey. Biliyorsun, seni hayatından tamamen çıkarmaya karar verebilir."

"Bunu yapması için ona her türlü fırsatı veriyorum," diyor Jeff üzüntüyle itiraf etti. "Gerçekten ne istediğine karar vermesi gereken kişi o, bağımsızlığını mı yoksa benimle evlenmeyi mi? İngiltere'ye geri dönmeye karar vermesi beni şaşırtmaz ama bu hoşuma giden bir varsayım değil. düşünmek."

Bu durum açık sözlülüğü gerektiriyordu ve Farrell hiçbir zaman kesin bir yumruk atmaktan çekinecek bir adam olmamıştı. "İnsanlar en kötü sonuca varacak Jeffrey. Bunu sen de biliyorsun."

"Evet, karımın beni Nell'i bıçaklayarak öldürdüğüme inandığı için terk ettiğini düşünecekler."

Bu kadar açık sözlülük, dünyaca ünlü eski boksörü bile ürkütmüştü ama o bu tür spekülasyonları yalanlamak için hiçbir çaba göstermedi. Aksine, arkadaşının açık sözlülüğüne kendi açık sözlülüğüyle karşılık verdi. "Jeffrey tatlım, ne söylediğine dikkat ettin mi?

Nell'in cinayetinden mahkemeye çıkarılırsanız bunun ne anlama geleceğini biliyor musunuz? Jürinizde yer alacak adamlar, kendi karınızın sizin suçlu olduğunuza inandığını bilerek kararlarını etkileyebilirler."

"Sanırım henüz düşüncelerimde o kadar ileri gitmedim," diye kabul etti Jeff, ağzı acımasızca ters dönerek. Ives'ın varsayımına itiraz etmemiştir, ama bu varsayıma inanmasına da izin veremezdi.

Ondan da etkilenmiş. "Olney Hyde olayda masum olduğunu ve beni Nell'i bıçaklarken gördüğünü iddia etti ama ortaya çıkıp beni suçlayamaz çünkü Rhys o zaman onu hayatıma kastettiği için tutuklayabilir. İkimiz de Olney'nin böyle bir suç işleyebileceğini biliyoruz. Raelynn kaçırılmadan önce kesinlikle beni öldürmek istiyordu ama Nell'i öldürdüğü kanıtlanmayı bekliyor. Ariadne'yi çaldığı gerçeği onu açıkça Ama Elijah hem Rhys'e hem de bana Olney'nin bıraktığı ayak izlerinin yerini başka ayak izlerinin aldığını söyledi. Kısrağa bindikten sonra ayak izleri kaybolmuş. İkinci set Nell'in öldürülmesinden sonraki sabah Cora'nın banyo odamda bulduğu bir çift çizme tarafından yapıldığı açıktı. Onları yaklaşık bir haftadır giymediğim için, o gece yağın yağmurun taze çamurunu taşıyor olmaları bana Nell'in katilinin onu öldürürken onları giydiği sonucuna varmaktan başka bir seçenek bırakmıyor. Hatta misafirlerimizden biri bile olabilir."

Farrell tabaktaki çerotu söndürdü. "Sence Cooper Frye o gece senin yolundan çıkmayı göze almış olabilir mi?"

"Bu kesinlikle mümkün," diye onayladı Jeff. "Olney kadar onun da kazanacağı çok şey var.

Raelynn'in Fridrich'e son teslimiyeti. Olney'nin söylediğine göre Fridrich, Frye'a kalıcı ayrılığımızı sağlamak için bin dolar teklif etmiş. Bu eylemi gerçekleştirmek için işlemediğim bir cinayet yüzünden asılmamı ayarlamaktan daha iyi bir yol olabilir mi? Ama hafızam beni yanıltmıyorsa, Frye'ın Olney ile aynı sebepten dolayı benim botlarımı giyemeyeceğini söyleyebilirim. Sanırım her iki adamın da oldukça büyük ayaklar."

Sandalyesinde arkasına yaslanan Farrell, arkadaşının özel yapım botlarına bakarken işaret parmaklarını birleştirip dudaklarına götürdü. "Hatırladığım kadarıyla hiçbirimiz senin ayakkabılarını giyemiyorduk Jeffrey, eğer suçlu yakalanmazsa bu senin için iyi olmayabilir. Ayakların hep çok dardı, hiçbirimiz ayak parmaklarımızı sokamazdık. ayaklar."

Jeff, "Bu gerçek, eğer katili bulursak suçu kesinlikle onun üzerine yıkabilir," diye karşı çıktı.

Farrell hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle sandalyesinden kalktı ve salonda volta atmaya başladı. Jeff'in yaptığı plana bir alternatif düşünürken misafirine bakmak için durakladı.

buldum. "Brandon'a, sen masumiyetini kanıtlayana kadar Raelynn'in Harthaven'da kalıp kalamayacağını sordun mu? Orada onlarla birlikte, Charleston'da yaşamaktan çok daha güvende olur, sen birkaç blok ötede oturuyor olsan bile."

"Raelynn onu ya da Heather'ı bu meseleye karıştırmak istemiyor."

Farrell bir anlık şaşkınlığını bastıramadı. "Durumun ciddiyeti göz önüne alındığında, Jeffrey, karının Tercihleriniz size nasıl hareket etmeniz gerektiğini mi dikte ediyor?"

"Şart değil ama ben kendimi pratik bir adam olarak görüyorum. Raelynn'in güvenini ve saygısını kazanmak istiyorsam, ona bir talip olarak kur yapmalıyım. Onu ailemin ortasına yerleştirmek benim ilgimi reddetme ya da davet etme özgürlüğünü ciddi şekilde engelleyecektir. Kısacası, beni kardeşimin evinden kovmakta zorlanacaktır. Fridrich'e gelince, onun benden ayrıldığına gerçekten inanıyorsa, ben şu ya da bu şekilde ortadan kaldırılana kadar beklemekten memnun olabilir. Yol temizlendiğinde, ona sahip olabileceğini düşünebilir. muhalefet." Kudurmuş bir alaycılıkla alay etti. "Adam ne kadar yüce gönüllü olsa da, muhtemelen kızın dersini aldığını ve ilgisini kabul edecek kadar minnettar olacağını düşünecektir. Eğer Harthaven'a giderse, onu zorla almak için bir girişimde daha bulunabilir. Kardeşim savaşımadan buna izin vermeyecektir ve Fridrich'in Oakley'e getirdiği adamların sayısı düşünüldüğünde, Brandon onu korumaya çalışırken öldürülebilir."

Farrell, "Fridrich burada çalışıyorsa bu tür bir güç kullanma girişiminde bulunabilir," dedi. mantıksızca. Bu olasılık onu çok fazla ilgilendirmiyordu; sadece arkadaşının, karısının kocasının koruması dışında karşılaşabileceği tehlikeler konusunda bilgilendirilmesi gerektiğini düşünüyordu.

"Eğer bu fikre karşı değilseniz, Raelynn'e göz kulak olmaları için kereste fabrikasından ya da diğer işlerimden birkaç adam getirebilirim. Onları tanıyamaz. Fridrich de öyle. Her ikisi de fazladan birkaç yardımcı edindiğinizi düşünecektir."

Farrell misafirine bir bakış atmadan önce, "İşler kesinlikle biraz yardım gerektirecek kadar iyi," dedi. "Bana birini göndermeyi düşündüğünüzü sanmıyorum. bir iğneye iplik geçirebilen."

Jeff kıkırdadı. "Eğer o kadar ihtiyacın varsa Size en iyileriyle tuval dikebilecek deneyimli denizciler gönderin."

"Muhteşem," diye mırıldandı Ives, coşkusuzluğunu belli ederek. "Eğer Charleston'ın eşrafı birdenbire yelken bezi giymeye başlarsa, benim geleceğim güvende olacak."

∞ "SİZE İŞ İMKANI SAĞLAMAKTAN MUTLULUK DUYACAĞIM, Bayan. Birmingham," dedi Farrell Ives, birkaç gün sonra genç güzeli dükkânına kabul ettikten sonra. açılış saati. Hizmetçisi salonda sessizce oturuyordu ve Raelynn ile hizmetçinin bulunduğu alanı net bir şekilde görebiliyordu. masasının yüzeyinde karşılıklı oturuyordu. Tizzy'nin orada bulunmasının özel amacı, dedikoduları yatıştırmak için makul bir refakatçi hizmeti sunmaktı. Bekârlık statüsü ve dedikoducuların en çirkin hikâyelerle ününe ün katmaya alışkın oldukları gerçeği göz önüne alındığında, hizmetçinin varlığı çok gerekliydi. Eğer bu tür hikayeleri ciddiye alan biri varsa, o da Farrell'dır. Son birkaç yıl içinde şehrin bebeklerinin yarısını doğurduğuna inanılıyordu, ancak böyle bir başarıya imza atması için bebek yapmakla meşgul olması gerekirdi, yüksek moda işini sürdürmeyi düşünemezdi bile.

Farrell elini, Jeff teslim ettikten sonra Raelynn'in çizimlerini daha iyi incelemek için yaydığı deri masaüstüne doğru götürdü. Onları ne kadar çok incelerse, o kadar çok ilgisini çekti. "Bu moda çizimleriniz fevkalade hareketli, Bayan Birmingham. Kesinlikle şüphe bırakmıyorlar

bir modacı olarak yeteneğiniz konusunda." Resmîyet
Artık birlikte çalışabileceklerini öngörebiliyordu. İlk isimler
artık kullanılmayacaktı, ama bundan daha fazlası
Bu uzun yakıştırma ona bu çok çekici bayanın en iyi
arkadaşının karısı olduğunu hatırlatacaktı. Özgür olsaydı ona
kur yapmaktan ne kadar hoşlansa da, ilk gençliğinde sağlam
bir şekilde kurulmuş olan yakın dostluğu tehlikeye atmak
istemiyordu. "Hemen başlamanız mümkün mü?"

"Hemen mi?" Raelynn dehşete kapılmıştı. "Bugün mü demek
istiyorsun?"

"Evet, tabii ki. Anladığım kadarıyla bundan sonra
Elizabeth'ten bir oda kiralayacaksınız ve başka bir planınız
yoksa sizi buraya da yerleştirebiliriz diye düşündüm. Bu
sizin için uygun mu?"

Raelynn tamamen şaşırmış bir halde sandalyesinde arkasına
yaslandı. Jeff moda tabaklarını istediğinde, onları modacıya
bırakacağını ve onun bir moda tasarımcısı olarak değerlerini
değerlendirmesine izin vereceğini söylemişti ama Jeff
ayrıca Farrell'ın katkılarının kendi standartlarına
uymayacağını düşünmesi halinde, adamın
muhtemelen ona dükkânında yapacak başka işler bulacaktı.
Ives's Couture'ün hesaplarını ve kayıtlarını güncel tutmakla
ilgili bazı evrak işlerinden Elizabeth'i kurtarmak, Raelynn'in
pek hoşuna gitmese de bir seçenektir, ancak kendini en
kötüsüne hazırladığından, kumaşçının onu işe alma şansına
balıklama atlamasını beklemiyordu.

"Evet, sanırım öyle Bay Ives. Yani, bu sabah başlamamda bir
sakınca görmüyorum. Aslında ne zaman başladığının da bir
önemi yok. Yapacak başka bir şeyim yok." Sesi kesildi ve
adamın önünde yıkılmamak için yüzünü aceleyle yana
çevirdi. Jeff'in bu sabah
o sabah erken saatlerde onu Landau'ya teslim etti ve

kaşlarını çatarak onları izledikten sonra, tıpkı anne ve babasının ölümünden sonra hissettiği gibi, sanki kalbi aniden ağır, demir zincirlerle yüklenmiş gibi hissetmeye başladı.

"Bir sorun mu var?" Farrell sordu. Çizimlerini bu kadar beğenmesine çok sevineceğini düşünmüştü. Oysa şimdi kadının gözyaşlarının eşiğinde olduğunu düşünmeye başlamıştı. "Bir konuda sıkıntılı görünüyorsunuz. Bir şey mi var?"

Benim için çalışma fikri sizi rahatsız ediyor mu?"

"Hayır, elbette değil, Bay Ives. Çizimlerimi beğenmenize çok sevindim." Raelynn ellerini ovuşturdu, acaba Jeffrey'nin dükkânında bulunma nedenleri konusunda tamamen dürüst olmalıydı. "İşe alınmam konusunu araştırdığım için bunu garip bulabilirsiniz Bay Ives, ama Jeffrey'nin karısı ya da Oakley'nin metresi olmaktan hiç hoşlanmadım. Eğer biraz rahatsız görünüyorsam, emin olun ki bunun burada çalışmak istemememle hiçbir ilgisi yok. Sadece şunu fark ettim ki Önümüzdeki günlerde ve haftalarda, değer verdiğim şeylerle bağlarımı koparacağım. Gerçekten hiç istemedim Kendimi kocama yabancılaştırıyorum, ancak elinde kanlı bir bıçakla Nell'in cesedinin başında durduğu korkunç izlenimler tekrar tekrar aklıma geldiğinde, zihnimde bazı şeyleri çözmekte zorlanıyorum. Jeff'in Nell'i öldürdüğüne inanmak istemiyorum.

Cinayetten suçluyum ama yine de merak ediyorum, Ya . . . Eğer . . ."

Farrell onun kocasıyla ilişkisi hakkında böylesine açık bir endişeyle konuştuğunu duyunca rahatlamıştı. Bu ona, çift arasındaki güçlüğün zaman içinde tatmin edici bir şekilde çözüleceğine dair umut verdi. "Bu konuda kendinizi gereksiz yere üzmenize gerek yok, Bayan. Birmingham'a. Kocanız sizin iyiliğiniz için büyük bir endişe duyuyor ve size bu fırsatı veriyor.

Korkularınızla yüzleşmek için. Jeff'i uzun yıllardır tanırım ve ister ben, ister Brandon ya da Rhys Townsend olsun, Jeff'in çoğu insana karşı içten bir sevgisi vardır. Hayvanlara karşı da böyledir, çoğu zaman şerifi kızdırır ama bu başka bir hikaye. Ahırda gördüklerinizin kocanıza olan güveninizi sarstığını biliyorum.

Bu konuda zihninizi dinlendirin, eminim ki gerçek suçlu zamanla ortaya çıkacak ve siz de Jeff'in böyle bir şey yapmış olamayacağı konusunda sizi temin ederim. Şunu da eklemek isterim ki, Rhys ya da benim kocanızla olan dostluğumuzda önyargılı olduğumuzu düşünüyorsanız, bir keresinde Emory Dalton'ı Elizabeth'e tekrar kötü davrandığını görürsem ciddi bir kargaşa çıkarmakla tehdit ettiğimi söyleyerek sizi aydınlatabilir miyim? Onu kendim öldürmemiş olsam da, birkaç gece sonra gömdüğümde büyük bir rahatlamanın yanı sıra derin bir üzüntü de hissettim. Jeff'in dostluğu benim için çok şey ifade ediyor, ama eğer gerçekten O küçük kızı öldürdü, onu suçlayacak ilk kişi ben olurum, her ne kadar bu onun asılması anlamına gelse de."

"Onun masumiyeti konusunu kafamda çözemediğim için sadakatsiz bir eş mi oluyorum?" Raelynn kısık bir sesle sordu.

Vereceği cevaptan korktuğu için yüzünü yana çevirdi ve bir parmak eklemeni titreyen dudaklarına bastırdı, onun kınamasına dair herhangi bir ipucu görmek istemiyordu.

"Jeffrey'i seviyor musun?"

Başını çevirdi ve bir an için yeni işverenine sanki aklını kaçırmış gibi baktı.

Sonra bakışlarını masanın üzerindeki eskizlere indirdi ve yutkunmaya çalıştı, ancak o zaman ağzının ne kadar kuruduğunu fark etti. Sonunda başını rahatsız edici, sarsak bir hareketle öne eğdi ve şu sözleri söyledi kendi kulaklarına bile uzak geliyordu. "Evet, onu seviyorum." Gözlerini kırıştırtarak gözlerindeki nemi uzaklaştırmaya çalışsa da

gözleri doldu, gözyaşları yanaklarından aşağı özgürce dökülmeye başladı. "Sanırım beni o geçip giden at arabasından kurtardığından beri onu seviyorum. O kadar cesur, o kadar asil, o kadar inanılmaz derecede harikaydı ki. . ." Konuşurken başı yukarı kalktı ve içinde kabaran bir sevinç, aniden ışıldayan bir yüz ifadesiyle taşmaya başladı. Bu, ahıra gitmeden birkaç dakika önce şüphelenmeye başladığı bir duygu olsa da, şu anki itirafı modacıya olduğu kadar kendisine de yönelikti. Fısıltısı zar zor duyuluyordu ama yine de duygu doluydu. "Evet, onu çok ama çok seviyorum."

Farrell onun bu açıklamasından etkilendiğini görünce şaşırarak boğazını temizledi ve ani bir rahatsızlık hissederek daha az duygusal bir konuya geçme ihtiyacı duydu ve ayağa kalkarak elindeki işe koyuldu. "Eğer yapmazsan Bayan Birmingham, ana salonda eskiz ve tasarımlarınız üzerinde çalışmanız için bir yer bulacağız. Orada Elizabeth ya da terzilerimizden herhangi biri tasarımlarınız hakkında sizinle konuşmak istediğinde ya da müşterilerimiz çizimlerinize göz atmak istediğinde kolayca erişilebilir olun. Bahar sezonu için kendime ait birkaç tasarım üzerinde karar kıldım ancak bu tasarımları arayan herkesi memnun etmek için ihtiyaç duyacağım miktarın yakınından bile geçmiyor. orijinal bir şey. Sizin yardımınızla tüm müşterilerimizin gönlünü alabileceğimi umuyorum."

"Elimden gelen yardımı memnuniyetle yaparım

efendim." "Ve muhtemelen senden çok şey talep ediyor

olacağım," Farrell

sırıtarak uyardı. "Müşterilerimin çoğu daha azını beklemiyor ve ne kadar çok müşteri olursa, yeni elbiseler tasarlamak için o kadar az zaman harcamak zorunda kalıyorum. Umarım boşluğu siz doldurursunuz."

Farrell düşünceli bir şekilde onu bitişikteki salona götürdü ve masasının yerleştirilebileceği birkaç olası alanı taradı. Her bir yerde durdu ve oradan şunları düşündü
Sonunda koridorun arka tarafına yakın bir yer seçmeden önce aydınlatma, rahatlık ve genel ortam
Kendi rahatlaması için özenle baktığı bahçenin manzarasına izin verdi. Başını eğerek omzunun üzerinden yeni çalışanına baktı ve ona sırtı. "Tam teşhir edilmekten hoşlanmıyor musunuz, Mrs. Birmingham mı?"

Raelynn onun ne tür bir yaramazlık peşinde olduğunu bilmediği için tereddütle gülümsedi. "Sanırım bir şey yapmadığım sürece sorun olmaz.
Neden burada olduğuma, kocamdan gerçekten ayrı olup olmadığımı ve Nell'in bebeğinin babasının gerçekten o olup olmadığına dair küstah sorulara cevap vermek zorundayım."

Yumuşak bir kıkırdama, bu tür durumlar için bulduğu çarenin önüne geçti. "İltifat yağdıran o meraklı kadınları susturmak için elimden geleni yapacağım. Bazı kadınların biraz erkeksi bir tavırla karşılandıklarında ne kadar çabuk zevkten dört köşe olduklarını görseniz şaşırırsınız. dikkat."

Raelynn, iltifat eden kişi Farrell Ives olduğunda bir kadının mizacında meydana gelebilecek dönüşümü hayal etmekte zorlanmıyordu. Jeffrey Birmingham olmasaydı, o da aynı derecede duyarlı olabilirdi. "Sanırım sizde boşboğazlık yeteneği kutsanmış, Mr. Ives."

Dudakları, düzgünce örtülmüş saçlarının altında geniş bir sırıtışla gerildi.
Üst dudağını süsleyen kırpılmış fırça. "Evet, sevgili annem Dublin'in kendisi kadar İrlandalıydı. Bunu ondan çok iyi öğrendim, ruhu şad olsun."

Raelynn kıkırdarak, "Bunu siz yaptınız Bay Ives," dedi.

Farrell sakalını hüzünle sıvazlarken dikkatini bu kez masasını seçtiği yere yerleştirmek için en iyi açıyı belirlemeye verdi. Yüksek tavandan sarkan bir çift piring avizenin en yakın olanını düşündü ve masasının biraz arkasına yerleştirilirse, armatürün çalışmasına daha fazla ışık vereceğine karar verdi. O yapardı

bahçeye bakan geniş pencereler tarafından da çerçeveleniyordu. "Sizi buraya yerleştireceğim, Bayan Birmingham," diye açıkladı, onun yararına daha iyi işaretlemek için o noktaya adım atarak. "Güzel, iyi giyimli bir kadın burada, bu büyüleyici ortamda hak ettiği ilgiyi görecektir. Arkanızdaki bahçeye bakan pencereler size doğal ışık sağlayacak, masanın önündeki avize ise güzel varlığını aydınlatacak.

Hiçbir müşterimiz sizi görmeden edemeyecek ve tabii ki size ulaşmak için en pahalı kumaşlarımızın sergilendiği masaları geçmek zorunda kalacaklar."

"Oldukça sinsi bir zekânız var Bay Ives," dedi Raelynn eğlence dolu bir sesle. "Müşterileriniz için hazırladığınız aynı cazip tuzağa düşmemek için cüzdanımın iplerini korumaya dikkat etmem gerekecek."

Farrell bir parmağını bıyığının altından sinsice geçirip kaşlarını oynatırken ona sinsi bir sırıtış attı. "Sevgili Bayan Birmingham, daha yarısını bile bilmiyorsunuz." O sanki kışkırtıcı bir sırrı paylaşacakmış gibi ona doğru eğildi. "Gördüğünüz gibi, hanımları tuzağıma çeken yem siz olacaksınız, çünkü yakında siz de Bayan Dalton gibi en çarpıcı kreasyonlarımdan bazılarını giyeceksiniz."

Raelynn adamın beklentilerini boşa çıkarmaktan nefret ediyordu ama onun böyle bir masraf ve zahmete girmesine de izin veremezdi.

Bir ay içinde muhtemelen hamileliğini gösterecekti. "Anne adayları için kıyafet tasarlama konusunda nasılsınız efendim?" diye sorarken su rengi gözlerinde muzip bir ışıltı parlıyordu.

Farrell'in sakallı çenesi şaşkınlığını ifade etmek için belirgin bir şekilde düştü. Gözleri kısa bir süre aşağıya, kendisine dümdüz görünen karnına kaydı, sonra kendini hatırladı ve biraz da üzüntüyle ellerini temizledi

Boğaz. "Özür dilerim Bayan Birmingham, fark etmedim. Jeffrey hassas durumunuzdan beni haberdar etmedi." Onu dikkatle süzerken meraklı bir kaşını kaldırdı. "Sanırım ona söylediniz."

Raelynn dikkatle, "Çocuk doğurma durumumun farkında," dedi ve Farrell'a bir şans vermenin adil olacağını düşündü teklifini geri çekti. "Bu şartlar altında beni hâlâ işe almak istiyor musunuz? Müşterilerinizin benim durumumda bir kadının dükkanınızda çalıştığını görünce gereksiz yere şok olacağını düşünüyorsanız bunu anlayışla karşılarım."

Farrell şeytanca sırıttı. "Sizin durumunuzdaki kadınlar, Bayan Birmingham, cüsselerinin bir kısmını gizlemek için güzel kıyafetlere ihtiyaç duyacaklardır. Böylesine şık kıyafetleri temin edebilecekleri bir kaynağa sahip olmalarının zamanı gelmişti ve ben de onlara saklandıkları yerden çıkmalarını sağlayacak elbiseler tedarik etmeye oldukça istekliyim. Eğer yaşlı kadınlara ve şişman matronlara kıyafet tedarik edebiliyorsam, eşi tarafından gerçekten takdir edilen bir kadını süslemenin ne kadar zevkli olacağını ancak hayal edebilirim. koca."

Raelynn, coşkulu kahkahası eğlence içinde dışarı taşarken bile belirgin bir şekilde kızardı. "Bay Ives, kesinlikle sapıksınız."

Kurnazca sırtan Farrell kaşlarını bir kez daha çattı. "Emin olmak için, Bayan Birmingham, emin olmak için."

DİĞER ÇALIŞANLAR GELMEDEN ÇOK ÖNCE,
Elizabeth Dalton içeri girdi ve Raelynn'e yaklaştı.
Göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle genç kadını evinde
pansiyoner olarak ağırlamaktan duyduğu hevesi dile getirdi.
"Odanız sizin için hazır, Bayan Birmingham. Arabacınız
bavullarınızı üst kata çıkarmakta ısrar etti, eğer hizmetçinizi
şimdi göndermek isterseniz, Flora'm ona yatak odalarınızı
gösterebilir. Tizzy sizin için bavulları açmaya başlayabilir.
Bu öğleden sonra buradan ayrıldığımızda her şey bitmiş
olacak ve bize de dinlenip akşam yemeğinin tadını çıkarmak
kalacak.

Flora normalde yemeği hazırlamış ve sofrayı kurmuş olur.
Ama korkarım ki kahvaltı ve hafta sonları benim
yemeklerimle uğraşmak zorunda kalacaksınız. Ben ne
yapıyorum?

Cumartesi günleri alışveriş yapılması gerekiyor. Her ne kadar
kendi başınıza yapmak isteyeceğiniz şeyler olacağını bilsem
de, Jake ve ben ne zaman isterseniz bize eşlik etmenizi çok
isteriz Bayan Birmingham. Gerçekten hoşuma giden şey
şehri daha iyi tanımanı sağlayacağım. Eminim siz de burayı
benim kadar seveceksiniz."

"Lütfen, Elizabeth," diye yalvardı Raelynn, kadına zarif bir
gülümseme armağan ederek, "Çok daha fazla mutlu olurum.
Bu kadar resmi olmazsanız rahat edersiniz. Ayrıca, bana
Bayan Birmingham demeye devam ederseniz
müşterilerin merakı. Yakında dükkândaki bir tuhafılıkmişim
gibi bana aval aval bakacaklar."

Elizabeth gülerek uzandı ve diğerinin elini sıktı. "Pekâlâ Raelynn, sen kazandın. Tabii ki seni uyarmalıyım ki bu rahat hitap şeklimiz Bay Ives'ın kaşlarının daha fazla çatılmasına neden olacak, ama bunu görmek oldukça hoş. İşverenimiz ne zaman küsse şeytani derecede yakışıklı görünüyor."

Her iki kadın da aniden kıkırdamaya başladı ve modacının bulunduğu yerden bile meraklı bakışlarını üzerine çekti. koridor boyunca ayakta duruyordu. İkili ona bakarken kaşları daha fazla kahkaha atmalarına neden olacak şekilde havaya kalktı. Giderek artan bir şüpheyle, neredeyse temkinli adımlarla ilerledi ve çiftin zıt yönlere kaçışmasına neden oldu; Raelynn masasına, Elizabeth de ilk Hemen orada çalışan terzinin önceki günlerdeki ilerleme durumunu kontrol etmeye başladı. Farrell Güzel asistanını açık kapıya kadar takip etti ve başını meraklı bir açıyla eğerek dikkatle ona baktı Elizabeth sonunda ona bakmaya tenezzül edene kadar görmezden geldi.

"Bir şey mi istemiştiniz Bay Ives?"

Farrell, kızın kendi tasarımlarından biri olan, ince kemikli çenesinin altından büyüleyici bir şekilde dışarıya doğru genişleyen pileli yakalı, çekici pembe bir elbise giyerek sunduğu büyüleyici görüntüyü çok takdir ediyordu. Narin renk tonu açık tenini ve pembe yanaklarını destekliyor ve aynı derecede, bugün karmaşık bir şekilde örülmüş olan parlak siyah saçlarını da ortaya çıkarıyordu ensesinde ağır bir bukle oluşturmıştu. Kadının güzelliğinin kendisini nasıl etkilediğini aniden fark eden Farrell, onu takip etmesine neyin sebep olduğunu hatırlamak için bile hafızasını zorlamak zorunda kaldı. "Evet, şey ... ah ... Ben de Bayan Birmingham'la neyi bu kadar eğlenceli bulduğunuzu merak ediyordum."

"Oh, gerçekten hiçbir şey." Başını tuhaf bir şekilde salladı.
"En azından senin eğlenceli bulacağın bir şey değil. Sadece özel gözlemler, kadınların gizlice paylaşmaya alışkın oldukları türden."

"Sır mı?"

Adamın kaşı tekrar keskin bir şekilde yukarı kalktığında, Elizabeth soğukkanlılığının ciddi bir tehdit altında olduğunu fark etti. Küçük kahkahalar kaçmaya mahkûm gibiydi ve sonunda onu aceleyle bir mazeret mırıldandı ve odadan kaçmak için aceleyle yanından geçti. Arka kapıdan kaybolurken bahçeye ve açık hava rahatlığına açılan Farrell, bir süs bitkisi koleksiyonu tarafından gözlerden gizlenmiş olan meraklı sorularının, en azından bu sevimli hanımefendi tarafından yatıştırılması arayışından vazgeçti.

Parlak siyah topuklarının üzerinde dönerek, serulean mavisi bakışlarını kararlı bir şekilde en yeni çalışanına dikti ve Elizabeth birdenbire çizimlerini karıştırmaya başlayınca kaşlarını kaldırıp sorguladı. Ona doğru attığı bir bakış, Elizabeth'in kısa süre önce kaçtığı kapıya doğru kıkırdamasına neden oldu.

Farrell çenesini düşünceli bir şekilde eğdi. Bir şey vardı Bu ikisi arasında kesinlikle bir şeyler oluyordu. Bir çift bakirenin bir erkek gördüğünde anında kıs kıs gülmeye başladığını söyleyebilirdi ama bu hanımlar öyle değildi. Öyleyse bu civıltıyı başlatan şey neydi?

Farrell merakla en yakındaki yere kadar uzanan gümüş camda uzun gövdesini taramaya başladı. Kravatının yamuk olduğunu ya da daha da kötüsü pantolonunun çok dar olduğunu göremedi. Günümüzdeki ince pantolon ve dar pantolon modasına rağmen, özel bölgelerini aşırı dar kıyafetlerle tanımlamaktan her zaman hoşlanmamıştı. Gerçekten de, bir erkeğin sahip olduğu şeylerin reklamını yapmak

ona her zaman kabalığın derinliğı gibi görünmüştür.
Kurnazlığın her zaman iyi bir zevk olduğunu düşünmüştür.

Kaşlarını kaldırarak görüntüsünü bir kez daha incelerken başka bir kusur aradı ama görünüşünden kesin bir sonuç çıkaramadı. Belki de onların eğlencesinin kendisiyle hiçbir ilgisi yoktu. Belki de sadece genel olarak erkekler hakkında esprili yorumlar yapıyorlardı ve o da sebepsiz yere onların eğlencesinin kendisini rahatsız etmesine izin vermişti. Hangi erkek bir kadın tarafından gagalandığını hissetmez ki?

iki tavuk birlikte gıdıklamaya mı başladı?

Sakallı çenesini kaldırdı ve kim bilir hangi konuda tam bir fikir birliğı içinde görünen iki kadınla nasıl başa çıkacağını düşündü! Onları görmezden gelmek bir çözüm olabilirdi ama o zaman da bunu tam olarak yapamazdı. her birinden değerli yardımlar almayı umuyordu. Haysiyetsiz davranışları için onları azarlamayı deneyebilirdi, ama bu yüzüne geri tepebilirdi. İnce, güzel burunları ile Kibirle havaya kaldırırsa, onu küçümsemeye kalkışarlardı ve o zaman da şu anda olduğundan daha fazla sıkıntıya düşerdi. Kendilerini bu dünyanın en çekici küçük şeyleri sanan bütün o zavallı genç kısraklara yaptığı gibi onları da övmeli miydi? yüzyılın gördüğü en iyi şey miydi? Raelynn'i bilmiyordu ama Elizabeth kesinlikle onun aklını kaçırdığını düşünecekti, oysa onun durumunda bu muhtemelen çiçek açan gerçek. En iyisi hiçbir şey olmamış gibi devam etmekte, diye karar verdi. En azından o zaman derisini sağlam tutabilirdi.

∞ "BAYAN IVES NEDEN BURADA OLDUĞUMU AÇIKLADI MI?" Raelynn sordu

Dışarıdan döndükten sonra Elizabeth tereddüt etti.

"Durumunuz hakkında beni bilgilendirdi, ancak diğer kadınlarla bu konuda konuşmayı uygun görmedi. Eğer bu seni memnun ediyorsa,

O zaman bilmeleri için bir neden göremiyorum. Bay Ives'in ve tabii ki benim sağduyuma güvenebilirsiniz."

"Çok naziksin, Elizabeth."

Kadın hafifçe gülümseyerek başını salladı. "Hayır, ben sadece kendi başına bazı sıkıntılar yaşamış bir kadıyım. Belki bir gece size bunları anlatırım, ama şimdilik biraz çay içelim. Sonra sizi diğer çalışanlarla tanıştırayım. Sizi burada Bay Birmingham'la birlikte gördükleri için merak edeceklerini biliyorum."

Geriye kalan beş terzi, Farrell Ives için birkaç yıl ya da daha uzun süredir çalıştıklarından, gizlilik konusunda oldukça bilgiliydiler. Jeffrey Birmingham'ın karısını çalışanlar arasında bulduklarına dair en ufak bir şaşkınlık belirtisi göstermediler. Bunun nedenlerini açıklarken Raelynn'in varlığıyla Elizabeth, aslında gerçekleşmiş olan eğlenceli bir alışverişi anlatarak ortamı yumuşatmayı tercih etti.

"Bay Ives, Bayan Birmingham'ın kadın modası tasarlama konusundaki muazzam yeteneğini öğrendikten sonra, kocasına onu kendisinden çalıp çalamayacağını sordu." Böyle bir düşüncenin saçmalığına diğer kadınlarla birlikte güldü ve açıklamalarına devam etti. "Gerçekte, işlerimiz geliyor ve Bay Ives tüm müşterilerimizi memnun etmekte zorlanıyor. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, bazıları onun kişisel ilgisini bekliyor, bu da ona yaratmak için daha az zaman bırakıyor.

Bu nedenle, en iyi arkadaşının eşi olarak Bayan Birmingham, en azından bir süreliğine ona yardım etmeyi kabul edecek kadar nazik davrandı. Böyle yetenekli bir eşe sahip olduğumuz için şanslıyız. bir süre bizimle çalışacağını düşünmüyor musunuz?"

Kahkahalar ve alkışlar Raelynn'e en azından dış görünüş olarak terzilerin çoğunun kabul ettiğini gösterdi.

sözde onu dükkâna getiren nedenlerden bahsetti. Sadece biri asıl meseleden dolayı olarak bahsetti; uzun boylu, yaşlı, gri gözlü, konuşmakta tereddüt eden ama sonunda kararlı görünen bir kadın. "Ne korkunç bir utanç zavallı Nell'e oldu. Nell daha küçük bir çocukken dul kalan annesini tanırdım. Annesi öldükten sonra Nell teyzesiyle yaşamaya başladı, ama teyzesi kendi sekiz çocuğunu büyütmekle o kadar meşguldü ki, zavallı Nell'e ayıracak fazla zamanı yoktu. Nell'in hataları ne olursa olsun, kimse onun bebeğine iyi bir anne olmadığını söyleyemez. Çok iyi bir ruhu var ve olabildiğince yakışıklı. Umarım iyi bir ailenin onu yanına alması uzun sürmez. Çok güzel olurdu. "Küçük kurbağa yavrusunun sevgi dolu ebeveynleri olmadan büyümesi utanç verici."

Kadın konuşmaya başlamadan önce kendi cüretkârlığı karşısında dehşete kapıldı ve titreyen elini ağzı açık kaldı. Onun yorumlarına kulak misafiri olan diğer terziler, Jeffrey Birmingham'ı efendi ilan eden dedikodunun farkında olarak açıkça endişeli görünüyorlardı.

Raelynn gülümsemeyi başardı ve çocuğun refahı konusunu tartışmaya istekli olduğunu ifade ederek onları rahatlatmak için daha da motive oldu. "Şu anda Daniel Kocamın gözetmeninin karısı Bayan Fergus bakıyordu. Bebeklere karşı büyük bir düşkünlüğü var gibi görünüyor ve belli ki bebek onun ilgisiyle büyüyor. Babası bulunana ya da iyi bir aile onu yanına almaya karar verene kadar bebek onunla kalacak." Raelynn'in bakışları terzilerden hiç ayrılmadı ve kasıtlı olarak ekledi, "Oakley'de bulunan ve benzer koşullara itilen herhangi bir yetimin alacağı en iyi bakımı ona verecek. Kocam çok iyi İkimizin de duyduğu konuşmalara rağmen çocuğun ihtiyaçlarına sempati duyuyor, ancak bu tür kötü niyetli söylentiler yüzünden bir yetimi dışarı atmayı reddediyor. O bir beyefendi için çok fazla Bu."

Bu açıklamaları bir nebze olsun onurlu bir şekilde yaptığı için rahatlamış hissedene Raelynn, gerginliğinin azaldığını fark etti. Beş kadın onun iddialarını kabul etmiş gibi görünse de, ne olduklarını ancak tahmin edebilirdi gerçekten düşünüyordu. Kendi endişelerine rağmen, kocasının dürüstlüğüne olan güvenini sakince dile getirmeyi başarmıştı

bu tür iddiaları sadece saçmalık olarak reddederek Nell'i hamile bırakmış ve kızı utanç içinde piç çocuğunu doğurmaya terk etmişti. Sadece gerçeğin bu olduğunu umabilir ve dua edebilirdi.

Buna rağmen Raelynn'in, güneş yüzünü ufkun arkasına çevirmeden önce yaptığı açıklamanın tüm Charleston'a yayılacağından ve başka varsayımların da aynı şekilde ortaya çıkacağından hiç şüphesi yoktu.

ve şehir halkı (eğer gerçekten de kocasının Nell'in bebeğini doğurmaktan ve açıkça konuşmaya cesaret edemedikleri diğer şeylerden masum olduğuna inanıyorsa) neden Oakley'den ayrılıp Oakley'e rakip olan bir avuç bekârdan sadece biri olan bir bekâra ait bir işletmede çalıştığını anlamaya çalışırken umutsuzca karışık bir karmaşaya saplanıp kalacaktı.

Kocasının çarpıcı güzelliği.

∞ İLK MÜŞTERİLER GELDİ VE BU

Sabahın geri kalanında da dinmeyen bir kadın akınının başlangıcı oldu. Bu yoğun müşteri akını sırasında Farrell yeni bir terzi, bir kapıcı ve bir de kapıcı tuttu. Son ikisi iri yarı, iş için hevesli görünen genç adamlardı. Daha fazlası İrlandalı bir aksanla konuşan ve gözleri parıldayan ikiliden yakışıklı olanı da kelimelerle arası iyi görünüyordu ve her zaman etkileyici bir selamlamaya hazırdı. Farrell kapıcı pozisyonunu doldurması için onu seçti, çünkü hanımların adama tapmaya başlamıştı. Ives's Couture'ün kendine özgü yeşil kapısına uygun koyu yeşil renkte güzel bir kumaş bulundu ve hemen bir terziye görev verildi

kumaşı onun için şık bir üniforma haline getirdi. Yeni kapıcı daha sonra Farrell'ın berberine ve en sevdiği şapkacıya gönderildi.

İkisinden daha suskun olan kapıcıya yeşil renkte çok daha sade bir kıyafet verildi, ancak kısa süre sonra bu kişinin temizlik yapmaktan ve çalışmaktan hoşlandığı ve kendi çapında bir mükemmeliyetçi olduğu anlaşıldı. Kendisine derhal birkaç görev verildi; bunlar arasında kare şeklindeki binanın yıkanması da vardı.

Binanın önü ve arkası boyunca uzanan camlı pencereler, ön kapının her iki yanında asılı duran büyük pirinç fenerlerin cilalanması ve ana kapının yanındaki tuğla yapıya sıkıca tutturulmuş, dükkânı ve sahibini IVES'S COUTURE, Owner, Farrell Ives olarak tanıtan tabela da dâhil olmak üzere, dükkânın önünü ve içini süsleyen tüm pirinç armatürlerin altın parlaklığının yenilenmesi. Farrell adamın yeteneklerinden çok etkilendi ve her iki arkadaşının da seçtikleri görevlerde eşit derecede becerikli olduklarını kanıtlamaları halinde onları daimi çalışanlar olarak tutmanın kendisine uygun olacağına karar verdi.

Tüm bu müşterileri memnun etme ve yeni çalışanları işe alma karmaşasının ortasında, modacıyla yüzleşene kadar neredeyse hiç fark edilmeden içeri dalan Bayan Brewster geldi.

Farrell yeni tasarımlarından oluşan küçük bir koleksiyonu yakın zamanda dul kalmış, güzel bir kadın olan Isabeau Wesley'e göstermeyi henüz bitirmişti.

Ives's Couture ona yeni bir kışlık gardırop hazırlar hazırlamaz, daha şık kıyafetler giymek için yas kıyafetlerini bir kenara bırakacağına dair her türlü işareti veren genç kadın.

"Neden, Bay Ives," dedi tombul, pembe yanaklı değirmenci nazlanarak

"Kocasının ölümünden bu kadar kısa bir süre sonra Bayan Wesley'e yeni giysiler giydirmenizi beklemiyordum, ama merhumenin ilerleyen yaşı ve son zamanlarda sahip olduğu

servet düşünöldüğünde

Sanırım siz ve tasarımlarınız genç dul için fazla baştan çıkarıcı oldunuz."

Farrell'in gülümsemesi en iyi ihtimalle zayıftı. Güzel dul kadın gideli çok olmamıştı ki kendini bir başkasıyla karşılaştırmaya buldu, ama bu ne genç ne de yakışıklıydı. Aslında, tam bir baş belasıydı. "Günaydın, Mrs. Brewster . . ."

"Thelma, lütfen!" diye araya girdi, heyecanla içten bir kahkaha attı. Bakışlarını başka yöne çevirirken kirpikleri çapkınca dalgalandı. Birçok kez olduğu gibi Daha az resmi bir hitapta ısrar etmesine rağmen, ondan benzer bir talep duymamıştı, ama elbette adam o kadar meşguldü ki, muhtemelen gafletini henüz fark etmemişti ve onu öne sürdüğünü düşünmesin diye bunu ima etmeye cesaret edemiyordu.

Thelma Brewster, evini iade etme sürecindeydi. dikkatini yakışıklı adama yöneltmişti ki, bakışları koridorun en ucundaki masada oturan tanıdık bir figürün yanından geçti. Gözleri hemen geri döndü ve şok içinde ağzı açık kalırken çenesinin hızla düşmesine neden oldu. Nell'in zamansız ölüm haberi şehre ulaşmış ve bunun üzerine Jeffrey Birmingham'ın kızın oğlunu doğurmak ve onun canını alarak dilini susturmakla ilgili olabileceği söylentileri yayılmıştı. O zamandan beri şehir diken üstünde yeni bir haber bekliyordu. Jeffrey'nin tutuklanması ve ardından itirafta bulunmasıyla ilgili hikayelerden Raelynn'in Oakley'deki kaderiyle ilgili hastalıklı hikayelere kadar uzanan spekülasyonlar şehrin sokaklarında gelişigüzel bir şekilde dolaşıyordu. için Bayan Brewster'in endişesini gidermek için hanımefendinin sakince oturup bir işle uğraştığını görmek çok işe yaramıştı ama bu manzara bir sürü yeni soruyu da beraberinde getirmişti.

Bayan Brewster salonun sonuna doğru düz bir çizgi halinde yürürken cömert göğsü genişlemişti.

genç güzele her Şeyin yolunda gideceğine, girdiği dünyanın gerçekte olduğu gibi olmadığına dair güvence verme görevini ve gerçek suçluların (isimlerini söylemeye cesaret edemiyordu) hızla hak ettikleri cezaya  arptırılacağına inanıyordu. Bayan Brewster ihtiya ı olan herkese yardım etmeye her zaman hazır d  ve bu zavallı  ocuk da Belli ki çaresizlik içinde.

"Aman Tanrım,  ocuğum, sabahın k r nde burada ne işin var?" diye geveledi değirmenci ve Raelynn işinden başını kaldırdı, kızın cevap vermesine fırsat vermeden tahminlerini sıralamaya başladı. "Canım, iyi misin? Burada olman gerektiğini düşünüyor musun? Eğer söylememde bir sakınca yoksa, biraz solgun görünüyorsun. Elbette, Oakley'de son zamanlarda olup bitenler ve buralardaki herkesin Bay Jeffrey'nin suçlu olduğunu düşünmesi gibi nedenleriniz olduğunu kesinlikle anlayabiliyorum. . ."

K r kadının tahminlerinin ne olacağını anlayan Farrell, sanki bir ŐimŐekle sarsılmış gibi öne doğru sıçradı. "Tsk, tsk, Bayan Brewster. Duyduğunuz tüm saçmalıklara inanmamalısınız. Bayan Birmingham nezaket göstererek benim için yeni elbiseler dikmeyi kabul etti ve Şu anda da bu işle uđraŐıyor. Eğer biraz solgun görünüyorsa, belki de çünkü o ..." dedi ve Raelynn'e baktı.

Değirmencinin dilinin ucuna gelen Şey yüzünden hem  zg n hem de Şaşkın görünüyordu. Sırlarını ifşa ettiği için onu affedeceğini umuyordu ama değirmencinin Düşüncelerini, en yakın arkadaşına yönelik açık bir suçlama ve kınamadan uzaklaştırmak zorundaydı, "durumu ve her Şey göz önüne alındığında, bu günlerde kendini tam olarak hissetmiyor."

Thelma Brewster bir elini tombul göğsüne bastırdı ve ağzı bir karıŐ açık ona baktı. "Demek istediğin . . ."

Onun şaşkınlığı karşısında Farrell başını sallayıp olumlu cevap verebildiği için son derece memnundu.

Yine de Raelynn'in haberinin ne kadar hızlı hamileliğin bu tek kaynaktan yayılacağını düşünerek neredeyse ürperdi. "Demek istediğim, Bayan Brewster, Bay ve Bayan Birmingham ebeveyn olacak."

Şimdi aniden heyecanlanan kadın, tombul elini kaldırdı ve Sanki bayılacakmış gibi yüzünü yelpazeledi. "Aman Tanrım, bu benim için çok fazla. Bay Jeffrey'nin karısı burada, sizin dükkânınızda çalışıyor. Oh, bu son derece sıra dışı. İnsanlar ne der?" Kadın yalvarırcasına ona baktı. "Sevgili Bay Ives, bana rüya gördüğümü söyleyin. Bay Jeffrey'nin buna gerçekten izin verdiğine inanamıyorum."

"Oh, ama aslında büyük bir nezaketle yaptı. Bayan Birmingham kendi çapında çok yetenekli bir modacıdır ve Kendini adanmış bir arkadaşım, kocası bir süreliğine bana yardım etmesine izin verdi."

Kadın şaşkınlıktan bayılacakmış gibi bir elini alnına götürdü. "Erken olduğunu söyledim mi? Belki de hala ve tüm bu olay sadece benim hayal gücümün tuhaf işleyişi. Bayan Birmingham'ın sizin için çalışacağını ve bir bebek beklediğini söylemişsiniz, değil mi? Ve Bay Jeffrey'nin tüm bunları bildiğini ve izin verdiğini?"

"Rüya görmüyorsunuz Bayan Brewster," dedi Ives kuru bir sesle.

"Rüya görmüyorum." Değirmenci sanki sersemlemiş gibi kelimeleri yavaşça tekrarlardı. "Belki de gidip uzanmalı ve bu durumu zihnimde çözene kadar düşünmeliyim."

Farrell duygusuz görünmemek için onun gitmesi konusunda aşırı istekli görünmek istemiyordu ama iyi bir tavırla bu konuda elinden geldiğince yardımcı oldu. Bunun üzerine Onu ön kapıya doğru götürürken başını salladı ve dikkatle

dinledi.

Birbirinden kopuk laf kalabalığına ve anne adayını fazla çalıştırmamaya yönelik ricalarına kulaklarını tıkadı. Nihayet kapı arkasından kapandığında, uzun süredir birlikte çalıştığı asistanı tarafından kendisine bir fincan kahve ikram edildiğini gördü.

Elizabeth sempatik bir gülümsemeyle, "Buna ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun," dedi.

"Tanrım, beni o kadından kurtar!" Farrell bardağı boşaltmadan önce mırıldandı. Yanına eğilerek sesini kuşkulu bir fısıltıya indirdi. "O korkunç kadının en iyi arkadaşımın karısına neredeyse ne dediğini duydun mu? Eğer onun asi diline bırakılırsa, Jeffrey yakında kendini en yakın ağaca asılacak."

Asistanı ona gülümsedi. "Rahatsızlığınıza rağmen meseleyi çok iyi idare ettiniz Bay Ives."

Yumuşak bir ses tonuyla söylediği cesaretlendirici sözler öfkesini dindirdi ve Farrell onun bakışlarını parlayan gözlerle karşıladı
takdirden öte bir şey. "Teşekkür ederim Elizabeth. Şimdiden kendimi daha iyi hissetmemi sağladın." Onun dirseğini tuttu. "Gel, Raelynn için de aynısını yapalım."

"Raelynn?" Elizabeth şaşkınlıkla sordu ve merakla ona baktı. "Bayan Birmingham değil mi?"

Adamın iri eli Elizabeth'in omuzlarında öyle hafif bir okşayışla gezindi ki, Elizabeth'in bunu hayal edip etmediğini merak etmesine neden oldu. "Üçümüzün arasında, canım, sadece Raelynn, Elizabeth ve Farrell olacak. Arkadaşlığımız bize bu ayrıcalığı tanıyor, öyle değil mi?"

Yumuşak dudakları onaylarcasına yukarı doğru kıvrıldı. "Evet, gerçekten Bay Ives."

"Farrell," diye düzeltti sıcak bir ifadeyle. "Formalitelerle uğraşmayacak kadar çok şey yaşadık, Elizabeth. Unutma, Jake doğduğunda her endişeli baba gibi senin verandanda volta atıyordum."

"Bunu hiç unutmadım, Farrell," diye itiraf etti, ona hayranlığa benzer bir şeyle bakarak. "Geçen yıllar içinde sana hiç teşekkür etmediğimi fark ettim. O gece yaptıkların için sana minnettarım ve o sırada orada olduğun için sana ne kadar minnettar olduğumu bilmeni isterim. Emory hâlâ hayatta olsaydı bunu yapamazdı."

"Emory aptalın tekiydi, hayatım. Sana kötü davranmasından nefret ediyordum," diye cevap verdi Farrell ve sonra anında kendini azarlardı bu kadar açık sözlü olmak. "Özür dilerim, Elizabeth. Bunu söylememeliydim."

"Özür dilemene gerek yok Farrell," dedi sessizce, onun bakışlarına karşılık veremedi. "Sen bana karşı her zaman çok daha naziktin. Emory'nin hiç olmadığı kadar. Zengin ve gösterişli olmak için o kadar çok çabaladı ki. senin olduğun adam. Başarısızlığıyla kendini perişan etti."

Modacı dalgın bir iç çekişle nefesini dikkatlice dışarı verdi ve onu tanıdığı yıllar boyunca dikkatle sakladığı bir sırı açıklama zamanının geldiğine karar verdi. "Eğer beni kıskanıyorsa, Elizabeth, o zaman tersi de aynı derecede doğru."

Bir an için kafası iyice karışmış bir halde ona bakakaldı. "Ama neden? Emory çiftliğimizi bile idare edemezken sen her şeye sahiptin. Neden onu kıskanmış olabilirsin ki?"

"Umutsuzca arzuladığım bir şeye sahipti."

Koyu renk kanatlı kaşları derinleşen bir şaşkınlıkla toplandı.
"Neydi o?"

"Sen."

Elizabeth onun yüzüne şaşkınlığa yakın bir ifadeyle baktı.
"Ben mi?"

"Sana neredeyse ilk andan beri aşığım." Şimdi onu aklından çıkarmak için yaptığı birçok girişimle alay ediyordu.

"Emory'ye kibar bir arkadaş olabilmek için umutsuzca çabaladım, bu yüzden sen onunla evlenmeden önce sana hiçbir şey söylemedim. Sonrasında ise artık konuşmak için çok geçti. Hep merak etmişimdir, keşke sana söyleseydim hepimiz için daha iyi olmaz mıydı?"

Hemen. Emory sadece sana sahip olmaktan memnun değildi. Ayrıca dünyayı da istiyordu. Ne zaman farkına vardı bilmiyorum ama sonunda seni ne kadar çok istediğimi biliyordu.

Sen."

"Öldürüldükten sonra bile hiçbir şey söylemedin."

"Benden nefret ettiğini düşündüğüm için sana söylemeye cesaret edemedim."

"Senden hiç nefret etmedim, Farrell. Sadece kendimden ve nöbetimi gevşetirsem yapabileceklerimden korkuyordum." Elizabeth yutkundu ve kendi itirafını yapmak için cesaretini toplamaya çalıştı. "Görüyorsun ya, Emory'yle evlenmeden çok öncesinden beri sana aşığım."

Şimdi şaşıрма sırası modacıdaydı. "Bunu kendinize yeterince iyi sakladığınız kesin."

"Senin gibi."

Eli sevgiyle onun omzunu sıktı. "Sence de Jake'in bir babası olmasının zamanı gelmedi mi? Seni sevmekten hiç vazgeçmedim,

biliyorsun."

Elizabeth nazik bir gülümsemeyle ona bakarken başını yana eğdi. "Bana evlenme mi teklif ediyorsunuz Bay Ives?"

"Evet, Bayan Dalton. Ne zaman isterseniz, bu saat, bu hafta ya da bu ay, ama gelecek yıla kadar beklemek zorunda kalmamak için dua ediyorum."

"Emin misin?"

Farrell ona doğru baktı ve avuçlarını birbirine bastırarak kendi büyük elleriyle kapattı. "Eğer bu konuda bir fikrim olsaydı, sana uzun zaman önce sorardım. ama beni geri çevireceğinden tamamen emindim."

Elizabeth'in gözleri onun yakışıklı yüzünü okşadı. Yalnız olsalardı, uzanıp onun yanağını sevgiyle okşayabilirdi. "Aptal, aptal adam."

☞ SON SEAMSTRESSES, YENİ ÇALIŞANLAR VE

Farrell Ives, ayak işlerini yapan çocukla birlikte işyerinin ön kapısına Kapalı tabelasını astı ve rahat bir nefes alarak anahtarı içeri çevirdi.

Kilidi. Alışılmadık derecede yoğun bir gün olmuştu ve Farrell şımarık, yavan küçük hanımefendiler ve ağır cüzdanlarını burnunun önünde şingirdatarak onu kontrol edebileceklerini sanan kibirli dullarla uğraşmaktan kesinlikle bıkmıştı. Böyle bir günün ardından Boks yaptığı günlerdeki iyi talihini anımsıyordu, ama elbette bu eğlence daha genç erkekler için daha uygundu, bir, on ve üç yaşını geçmiş ve şimdi sadece zevk için arkadaşlarıyla dövüşen biri için değil.

Raelynn günün büyük bir bölümünde masasında, normal müşteri akışının dışında çalışmıştı. Müşterilerden hiçbiriyle sohbet etmemiş olsa da, Oakley'deki baloya ve Jeff'in son aylarda kendisine eşlik ettiği diğer sosyal etkinliklere katılan birkaç kişiyi tanımıştı ama kadınlar masasına gelemeyecek kadar utangaç görünüyorlardı. Kulağına fısıldanan kısa konuşmalardan, dükkândaki varlığının şehirde duyulmaya başladığını fark etmişti. Adil bir örneklemeden daha fazlası Görünüşe bakılırsa dükkâna gelmelerinin başka bir amacı yoktu, çünkü onu gördükten sonra bu tür çirkin iddiaların gerçekten doğru olup olmadığı sorusunu kendi zihinlerinde çözmüşlerdi, Dükkândan heyecanlı bir telaş içinde çıkmışlardı, şüphesiz haberleri iletmek için sabırsızlanıyorlardı. Kendisinin de Son derece yakışıklı ve son derece zengin Jeffrey Birmingham ile evli olan Raelynn, onlar için varlığının, o tuhaf çocuk masalının kahramanı Küçük Cinder'in, küllerin yakınındaki ocağı, bir yaşam yerine tercih etmeye karar vermesiyle eşdeğer olabileceğini hayal edebiliyordu. Prens Charming'in sarayında rahat. Kendisi içinse hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamazdı.

Her ne kadar Farrell'ın gün boyunca buranın yoğun telaşından uzak kalmasına izin vermesine minnettar olsa da Raelynn bu izolasyonun devam edemeyeceğini biliyordu. Aynı zamanda onun nasıl olduğunu da merak ediyordu. varlığı modacının işini etkileyebilir, özellikle de Vücudu yuvarlaklaşmaya başladığında. İş gününün sonunda, işvereni Elizabeth'e masasına kadar eşlik edip eskizlerini tekrar gözden geçirmeye başladığında, Raelynn endişelerini dile getirdi, ancak adam onu hemen rahatlatı.

"Müşteriler konusunda endişelenme Raelynn," diye yanıtladı Farrell. "Fırsat buldukça onlarla ilgileneceğiz. Bunlara gelince..." elinin geniş bir hareketiyle çizimleri gösterdi, "Daha önce hiç böylesini görmemiştim. Çizgileriniz olağanüstü." Özellikle beğendiği bir tanesini havaya kaldırdı. "Örneğin, bu elbise mükemmel bir vücuda sahip bir kadını kolayca tamamlar, ancak doğası gereği daha az tercih edilen birine de nazik olacağına inanıyorum."

Raelynn adamın coşkusundan memnun bir şekilde, "İşin bu yönünü pek düşünmemiştim," diye itiraf etti. "Sadece elbisenin bu şekilde daha iyi duracağını düşünmüştüm."

"Çizimleriniz parşömen üzerinde bile canlı bir şekilde canlanıyor." Farrell, balo elbisesi giymiş bir figürün sanki bir vals in ortasındaymış gibi yakalandığı, eteğin ince formun etrafında döndüğü ve yetersiz bir Dalgalı etek ucunun üzerinde bir anlık ayak bileği görüntüsü. "Bu sadece giyiliyormuş gibi görünmekle kalmıyor; insana gerçekten keyif aldığı hissini veriyor."

Raelynn çizimlerinin diğer moda eskizlerinden farklı olduğunun farkındaydı. Gerçekten de onları benzersiz kılmaya özen göstermişti. Diğer sanatsal tasarımcılar sadece Bir kadın figürü çizme zahmetine katlanmadan yarattıkları giysilerin önden ve arkadan görünümünü sunuyordu, ancak moda taslaklarının bu yavan tarzını gerçekten umursamamıştı ve bunun yerine güzel kadınları kısmi sahnelerde resmetmeye ve yaşam hissini içlerine katmaya çalışmıştı. o eskizler. "Elbiseleri gerçekte giyildikleri şekilde resmetmenin daha ilginç olacağını düşündüm."

Farrell parşömeni yere bıraktı ve Raelynn'in bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "Alışıl gelmiş sıradan manzaralar yerine çeşitli ortamlardaki figürler fikrini beğendim. Çizimlere bakılırsa

Sanki özneler belirli bir durumda yakalanmış gibi, örneğin bir baloda talipleri yakındaymış gibi, harika tasarımlarının yanı sıra zengin hikayeler de sunun. Lütfen aynısından daha fazlasını yapın. Aslında bu tekniği tüm tasarımlarımızda kullanmak üzere benimseyebilirim."

Kolunun yanından geçerek eskizleri inceleyen Elizabeth'e gülümseyerek baktı. "Bu senin onayını aldı mı, hayatım?"

Onun bu rahat sevecenliği Elizabeth'in yanaklarına renk verirken, dudaklarının köşeleri yukarı doğru kıvrıldı. Çok uzun zamandır onun ilgisine mazhar olan diğer genç hanımlara imrenmişti ve şimdi onun bakışlarının sıcaklığı altında gizli bir zevk anı yaşamaktan kendini alamıyordu. "Önümüzdeki aylarda ya da yıllarda bu tür moda tabaklarının standart haline gelir. İnsanın hayal gücünü ne gibi harika şeyler olabileceği konusunda harekete geçiriyor gibi görünüyorlar skeçlerdeki bayanların başına gelenler."

"Bu tür konularda inanılmaz derecede keskin bir kavrayışın var Elizabeth, bu da yıllar içinde sana hayran olmamın pek çok nedeninden yalnızca biri."

Koyu renk gözleri gülümseyen bir şaşkınlıkla onunkileri aradı. "Sanırım pek çok konuda ketum davranıyorsunuz Bay Ives."

"Evet," diye onayladı Farrell çekik bir sırıtışla, "ama yakın zamana kadar beni nerede olduğuma dair neredeyse bir sis içinde tutuyordun. seninle birlikte durdu."

Raelynn'in bakışları ikisi arasında gidip geldi. Modacı ve asistanı arasındaki çekim o kadar güçlüydü ki, Jeff'in her zaman içinde uyandırdığı soluksuz heyecanı hatırlamaktan kendini alamadı. Aynı hızla, kaybindan dolayı duyduğu dokunaklı pişmanlık da içine işledi

Kalbine, göğsünü daraltacak kadar yoğun bir hüzün aşıliyordu. Dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle orada durmak ve çizimlerini düşünmek elinden gelen tek şeydi. Sanki bir zamanlar tüm kalbini aydınlatan ışıltı daha önce sahip olduğu ama şimdi kaybettiği şeylerin hüzünlü bir farkındalığına dönüşmüştü.

∞ ELIZABETH'İN KONUTU MODEST, İKİ KATLI, SOLUK SARI BİR EVDİ beyaz, ferforje bir demir kapının arkasında, sokaktan uzakta duran ev.

Çit ve büyük bir meşe ağacının kısmen gölgelediği bakımlı bir çiçek bahçesi. Ön verandayı süsleyen tüm süslemeler, panjurlar ve iğli korkuluklar beyaza boyanmıştı. mekâna yeni bir görünüm kazandırdı. İç mekân da bir o kadar büyüleyiciydi.

"Kesinlikle büyüleyici, Elizabeth," diye açıkladı Raelynn heyecanla baktı. Gördükleri, kadının yeteneklerinin gerçekten de çok geniş ve çeşitli olduğuna ikna olması için yeterliydi.

Esmer kadın sanki evini bir başkasının gözünden görmeye çalışıyormuş gibi etrafına bakındı. "Satın aldığımda pek bir şey yoktu, ama neredeyse dört yıldır çalışıyorum, onu geliştirmek için şunu bunu yapıyorum. Şimdi sanırım ilk hayal ettiğim gibi oldu."

"Bütün işi kendin mi yaptın?" Raelynn şaşkınlık içinde sordu.

Elizabeth böyle bir fikre güldü. "Korkarım denemiş olsaydım, Çok uzağa gidemezdim. Farrell daha ağırını yaptı. Bazı ev yemekleri, dairesinin rutin temizliği ve gömleklerini yapacağıma dair devam eden bir anlaşma karşılığında yenileme işlerini yaptım, bunların hepsi için şimdi bana normal maaşımın üzerinde ödeme yapıyor. Duvarların kaplanması ve daha kolay tamirat işlerini ise kendim yaptım."

Dört yaşlarında küçük bir çocuk mutfaktan geçerek arka kapıya doğru koşmaya başladı, ama Elizabeth gülerek onun kolunu yakaladı ve sarılmak için yanına yaklaştırdı. abartılı bir homurtu ile şakacı bir şekilde uyguladı.

"Bu benim oğlum Jake," diye açıkladı ve misafirlerine doğru dönerken ellerini onun omuzlarına yerleştirdi. "Dört yaşında ve şimdiden yirmiye kadar sayabiliyor."

"Beni duymak ister misin?" diye sordu, mahcup bir gülümsemeyle Raelynn'e bakarak.

Raelynn onun hizasına kadar diz çökerek, "Gerçekten de öyle," diye cevap verdi.

Jake gururla sayıları okudu ve annesinin övgüsü karşısında aynı utangaç çekingenlikle sırtıttı. Tepkisini görmek için iri mavi gözlerini annesine kaldırdı ve bir öpücükle ödüllendirildi
Sevecen bir gülümseme.

"Artık sayıları o kadar iyi söylüyorsun ki, Jake, sanırım sana biraz daha öğretmeye başlamamın zamanı geldi," dedi Elizabeth, ince parmaklarını onun kumlu saçlarında nazik bir şefkatle gezdirerek. "Aslında, bu şekilde ilerlediğine göre, yüze kadar sayman hiç de uzun sürmeyecek."

Çocuk sevinçle gülümsedi ve oynamak için koşuşturmadan önce annesinin eteklerinin arasından bacağına sarıldı. Raelynn çocuğun arka çite doğru koşuşunu izlerken, o sırada başka bir çocuk da çitin üzerinden tırmanıyordu. Jake kadar iyi bir oğlu ve o oğlun da bir babası olmasının ne kadar güzel olacağını düşünürken buldu kendini.

"Jake'in tek ebeveyni olmak size zor geldi mi?" diye sordu, ne zaman kocasından uzaklaştığını hatırlasa üzerine çöken depresyonla mücadele etmeye çalışarak.

"Bazen evet," diye itiraf etti Elizabeth. "Ama aynı zamanda Farrell'in bu kadar yakınımızda yaşaması büyük şans. Çocukla zamanını paylaştığı onca zamanı anlatamam. O bizim için gerçekten iyi bir arkadaş oldu. Hafta sonları, ne zaman

Yemek yapmakla ya da başka şeylerle meşgulken Jake'i balık tutmaya, ata binmeye ya da erkeklerin ve oğlanların hoşuna giden başka tür maceralara götürür. O olmasaydı, Jake'in Hayatında hiç baba etkisi olmadı. Bu açıdan çocuk için hiç de kolay olmamış. Jake gerçekten bir baba istiyor ve sık sık tüm arkadaşlarının babası varken kendisinin neden olmadığını merak ediyor. Bir keresinde bana Farrell'in gerçekten babası olup olmadığını bile sordu."

Raelynn şaşkınlıkla Elizabeth'e baktı ve çocuğun renginin patronuyla aynı olduğunu fark etti. Bu tür konulara burnunu sokmak istemediği için fazla bir şey söylemeye cesaret edemedi.

Elizabeth omuzlarını silkerek rahat bir tavır takındı. "Bu fikir ilk olarak Jake'in Farrell'la yaptığı gezilerden birinde yaşlı bir çift tarafından ortaya atıldı. Yol sormak için durmuşlar ve yollarına devam etmeden önce Farrell'a yakışıklı bir oğlu olduğunu söylemişler. Farrell'ın gerekçesinin ne olduğundan emin değilim ama insanları düzeltmeye zahmet etmemiş. Belki kısa bir görüşmeden başka bir şey değildi ama Jake üzerinde kalıcı bir etkisi oldu. Jake'in bu konuşmadan eve geldiğinde. O gecenin ilerleyen saatlerinde bana insanların söylediklerinin gerçekten doğru olup olmadığını sordu. Farrell'in babası olmasını ne kadar istese de, ona bunun doğru olmadığını söylemek zorunda kaldım."

Elizabeth içini çekti. "Jake tam anlamıyla rahmetli kocamın çocuğu. Çocuk, ölümüyle beni yasa boğan sevgili ve tatlı bir kadın olan büyükannesi Margaret Dalton'a çekmiş. Çok sevdiğim biriydi ve öldüğünde bile hala yakışıklı bir kadındı, ancak o zamana kadar kumlu saçları beyaza dönmüş ve mavi gözleri

ama her zamanki gibi naziktiler." Elizabeth üzüntüyle bakışlarını aşağıya doğru çevirdi. "Oğluna gelince, ben Korkarım onunla ilgili pek güzel anılarım yok. Emory oldukça fazla kumar oynardı ve kaybettiğinde, ki bu oldukça sık olurdu, sinirlenir ve hıncını benden çıkarırdı.

"Bir keresinde, böyle bir olaya tanık olduktan sonra Farrell, bana bir daha vurursa Emory'yi öldürmekle tehdit etti. Emory onun uyarılarını dikkate almadı ama ben Farrell'ın yapacaklarından korktuğum için ona söylemeye cesaret edemedim. Emory'nin bana vurmasına tanık olduktan sonra ona çok kızmıştı.

...tehdidini yerine getirebilir ya da en azından Emory'ye ağır bir dayak atabilirdi. Şu anda bile Farrell'ı bir idman maçında yenebilecek pek fazla adam yok." Yumuşak bir şekilde güldü. "Arkadaşlarının bu gerçeği bilecek kadar sık şikâyet ettiklerini duydum.

Her ne kadar bugünlerde bunlar eğlence olsun diye yapıyor olsa da, Farrell bir zamanlar çok iyi bir boksördü." Elizabeth yüzündeki kızarıklığı gizlemek için yana dönerek, "Aynı gece

Farrell'ın tehdidini yayınladığında, kendimi Emory'nin öleceğini düşündüm. Bana yaşattığı acılar yüzünden kocamdan gerçekten nefret ettiğimi düşündüğüm anlar oldu. Dileğim

birkaç gece sonra gerçek oldu. O kadar vicdan azabıyla doluydum ki, doğumum başladığında ve suyum geldiğinde bile Farrell'ın yardımını kabul etmeyi kendime yediremedim. Emory'nin ölümünü umut etmeye cüret ettiğim için doğum sırasında ölmeyi bekliyordum."

Tekrar Raelynn'e dönen Elizabeth gülümsemeye zorladı ama diğerinin sempatik bakışlarıyla karşılaştığında bu zayıf ve titrek bir gülümsemedir. "Tahmin edebileceğiniz gibi, hayatımın bu kısmıyla pek gurur duymuyorum."

"Kimseye söylemem," diye güven verici bir şekilde mırıldandı Raelynn, elini kadının koluna bırakarak.

"Teşekkür ederim." Elizabeth rahatlatıcı elini okşadı ve sonra

bir iç çekti. "Artık benim karanlık, çirkin sırrımı biliyorsun, bunu bilen tek kişi sensin, ama öyle görünüyordun ki

Kendi koşullarından dolayı üzgünsün Raelynn, son birkaç yıldır neyi saklamaya çalıştığımı bilmenin sana yardımcı olacağını düşündüm."

Raelynn ona, "Bir erkeğin ölmesini dileyen tek kadın sen değilsin," diye bilgi verdi. "Olney'nin öldüğünü düşündüğümde Jeff'i öldürdüğünde, pek affedici bir ruh halinde değildim. Kendimi hem Gustav hem de Olney için aynı sonu dilerken buldum. Gördüğün gibi Elizabeth, ben de intikamcı düşüncelere sahip olabiliyorum."

"Bir kadın için, bir erkeğe karşı, onun kendisinden nefret etmesini isteyecek kadar büyük bir nefret duyabileceğini fark etmek pek de iç açıcı değil. ölüm." Elizabeth tereddütlü bir gülümsemeyi başardı. "En azından kocandan nefret etmiyorsun."

Raelynn gülmeye çalıştı ama sesi gergin çıkıyordu. "Hayır, tam tersine, Jeffrey beni hayatından sonsuza dek çıkarsaydı, sanırım kalbim buruşur ve ölürdü."

Elizabeth, "Jeffrey senden son derece etkilenmiş görünüyor, Raelynn," diye söze girdi. "Senden uzaklaştığına inanamıyorum."

Raelynn, evliliklerinin ilk iki haftasında Jeffrey'nin de aynı şeyi, ama daha küçük bir ölçüde yaptığını açıklamaya cesaret edemiyordu. "Bunu sadece zaman gösterecek," diye mırıldandı kederle, "ama Jeffrey'le evli kaldığım kısa süre içinde öğrendiğim bir şey varsa, o da Durum sert önlemler gerektiriyorsa beklenmeyeni yapmakta tereddüt eder. Eğer sorunlarımızı uzlaştıramazsak beni boşanmak üzere bir kenara bırakacaktır."

Hem kendi iyiliği hem de pansiyonerinin iyiliği için zihinsel olarak kasvetini üzerinden atan Elizabeth, daha parlak bir ruh haline büründü.

yüz ifadesi. "Hadi yukarı çıkalım, olur mu? Burada kaldığınız süre boyunca kullanacağınız yatak odasını size göstermek istiyorum."

∞ gecenin bir vaktinde, bir çok kez dönüp durduktan sonra Zifiri karanlık odada, Raelynn sonunda yalnız yatağında sürdürdüğü savaştan vazgeçti ve zihninin Jeffrey ile ilgili anılarına doğru sürüklenmesine izin verdi. Her neyse Durum ya da ruh hali ne olursa olsun, ister ciddi, ister duygusal, ister kızgın, ister şakacı olsun, ona karşı nazik ve şövalyece bir saygı göstermekten asla geri durmamıştı. Batakılıkta muhtemelen onun hayatını kurtarmıştı ve Red Pete'in kulübesinde bile, onun şüphelerini bildiği ve bir süreliğine ona kızgın olduğu halde, yine de onun iyiliği için derinden endişelenen bir koca olarak onu beslemişti.

Aklıma evlendikten yaklaşık bir hafta sonraki bir öğleden sonra geldi. Jeff'in eski bir tanıdığının düğün davetindeydiler. Erkek arkadaşları onu uzaklaştırmıştı. izinlerini almadan evlendiği için onu alaycı bir şekilde taciz etmek için yanından ayrıldı. Bu hazırcevaplığı şamatalı kahkahalara yol açmış, arkadaşlarının eşlerinin de artan bir merakla onu takip etmesine neden olmuştu ama o zamana kadar Raelynn, Jeffrey'nin en azından koşulların elverdiği ölçüde mesafesini koruduğunu hissetmeye başlamıştı. Sürekli genişleyen gruba katılma özgürlüğüne sahipti ama tek başına durmuş, bilinçsizce punçunu yudumluyordu. Neredeyse hiç duraksamadan akbabalar onun üzerine üşüşmüş, birkaç eski aday etrafını sararak küçümseyici sorular sormaya başlamıştı; en dikkat çekici olanı da şuydu: "Jeffrey Birmingham'ı Evlilik mi?"

Belki de yüzü giderek derinleşen dehşetini kaydetmişti, çünkü Jeff'in arkadaşlarını bırakıp onu kurtarmaya gelmesi uzun sürmemişti. Yanaklarındaki gergin çöküntüleri belirginleştiren nazik bir sırıtışla

Onu dűřmanlarının yararına sahiplenerek, kulađına eđilirken bir elini sahiplenici bir řekilde beline yerleřtirdi ve diđer kadınların duyamayacađı kadar alçak sesle fısıldadı, "Seni bu kűtű niyetli cadılardan kurtarmamı ister misin canım?" Kadın hevesle bařını salladı ve gűlűmsedi.

Centilmenliđi, elini kolunun arasına gűvenli bir řekilde sıkıřtırmadan ve mazeretlerini bildirmeleri için diđer kadınlara dűnmeden űnce onu űpmek řeklinde kendini gűstermiřti. Parlak zırhlı bir řűvalye olsaydı, o anda ona daha harika gűrűnemezdi. Neredeyse bir saat sonra, landau'ya binmek űzereyken, kendini bir kez daha kindar űlűnűn meraklı bakıřlarına maruz kalmıřtı. Onu teslim ettikten sonra Jeff koltukta onun yanına oturdu ve pencerelerin űzerindeki deri panelleri indirdi. ereve ile gűlge arasında bırakılmıř olan bolca bořluk. Kadınlar içeri bakmak için boyunlarını bűkerken, Jeff onu kendine çekmiř ve hayretler içinde bırakacak řekilde řehvetli bir řekilde űpműřtű.

Raelynn bir yandan onun bu iyiliği için minnettarlık duyarken, bir yandan da pişmanlık duyuyordu, űnkű onun yaktığı ateşi o gece bakire yatağına çekildikten sonra bile sűndűrmek zor olmuştu. Ancak bu gűrev, řu anda çalkantılı istekleri yatıştırmak kadar zor olmamıştı ona eziyet ediyordu. Tutkunun yatıştırıcılığını sonuna kadar tattıktan sonra, şimdi kocasının ařk dolu ilgisinden daha azını değil, neyi arzuladığının tamamen farkındaydı.

Ona karřı bu kadar sevecen ve řefkatli olan bir adam O zor yoksunluk dűneminde, yűzűnű tamamen bařka yűne çevirdi ve genç bir anneyi acımasızca űldűrdű. bebek onun yanında mıydı? Soru zihninde aniden alevlendi, sanki onu bebeđi mantıksızca kınadıđı için suçluyordu.

kocası. Eğer Jeff gerçekten de böylesine korkunç bir suç işleyebildiyse ve o cesur yüzünün ardında gerçekten de karanlık bir iblis gizlendiyse, o zaman içinde gizlenen kötülükten dolayı işkence gören bir adam olmaz mıydı? O da Kısa, dikkatsiz ve tedbirsiz bir anda ondaki bu kötücül özelliklerin bazı kanıtlarını mı görmüştü? Alçak bir doğayı centilmen bir kibarlık görüntüsü altında bu kadar ustalıkla saklayabilecek kadar başarılı bir aktör müydü? Nell'e bağırıp çağırmasına ve kızı boğazlama arzusunu dile getirmesine rağmen, bir anlık öfkeyle tek kelimesini bile anlamadan aynı şeyi yapabilecek diğer erkeklerden daha mı kötüydü?

Raelynn bir anda büyük bir zorluk yaşadığını fark etti. Jeff gibi dürüst bir adamın böylesine alçakça bir cinayet işleyebileceğini düşünmek. O karanlık taraf adamın içinde yokmuş gibi görünüyordu. Ve ondan şüphe ettiği için tam bir aptaldı!

İLERLEYEN GÜNLERDE RAELYNN GİTTİKÇE DAHA FAZLA

Farrell ve Elizabeth tarafından başlatılan, hangi kumaşların, süslemelerin, kordonların ve diğer süslemelerin tasarımlarıyla uyumlu olacağı konusundaki tartışmalara dahil oldu. Bazılarına göre derece, gecenin uzun saatleri boyunca onu rahatsız eden yalnızlık, gündüzleri yaptığı işle yatıştırılıyordu. Jeff'i görmeyi ne kadar çok arzuladığını elbette kimse bilmiyordu ama Jeff'in onu görmeyi umursamadığını düşünmeye başlamıştı. Eğer umurunda olsaydı, şimdiye kadar mutlaka görürdü. Gerçekten de, işlerin gidişatına bakılırsa, evliliklerinin sona ermesi uzun sürmeyecekti.

Raelynn işinden başını kaldırıp Gustav Fridrich'in her zamanki küçümseyici kibriyle dükkâna girdiğini fark ettiğinde bir Cuma öğleden sonrasıydı. Bunu, kendisini sorgulamak için arkasından gelen kapıcıya da bolca bahşetti. Ne de olsa Fridrich tanınan biriydi ve bekârdı; doğru yere gelip gelmediğine dair samimi sorgusunun asıl nedeni de bu gibi görünüyordu. Raelynn için artık saklanmak için çok geçti ve görünüşte kararlı bir adanmışlıkla dikkatini eskizlerine verdi.

Elizabeth, Farrell'ın dikkatini Alman'ın girişine çekti ve modacıyı, müşterisi Isabeau Wesley'den hemen ayrılmaya teşvik etti. O yaklaşırken

Kapıcıyı kovmak için elini salladı ama o sırada Fridrich bitişik salonda Raelynn'i fark etmişti ve ona doğru ilerlerken şapkasını çoktan çıkarmıştı.

"Affedersiniz, Bay Fridrich." Farrell'ın buz gibi ses tonu yaz ortasında hem Ashley hem de Cooper Nehirlerini dondurabilirdi. "Burası tamamen şehrimizin güzel hanımlarına hizmet veren bir dükkân olduğuna göre, neden geldiğinizi sormak zorundayım. Umarım Bayan Birmingham'a yine sorun çıkarmak için değildir. Müşterilerimi şiddet gösterileriyle üzmemek istemem." O "Ama yapmam gerekiyorsa, yapmalıyım." diye eklemeyen önce sertçe gülümsedi.

Adamın gözdağı vermesinden rahatsız olan Gustav, uzun boylu adama baktı; bu, kel kafasını kesin bir şekilde eğmesini gerektiren bir başarıydı. Gözleri buz gibi sertti, dudakları sımsıkı büzülmüştü ve burnu sanki koku alıyormuş gibi kıstırılmıştı. kokuşmuş bir şey. "Ziyaretimin sizi neden ilgilendirdiğini anlamıyorum ama Bayan Birmingham'la konuşmak istiyorum. Bu yüzden geldim. Şimdi lütfen yolumdan çekilin."

Alman'ın kibirli tavrı Farrell'ı fena halde kızdırmıştı. O vardı Şımartacağı insanlar konusunda kesin sınırları vardı ve Gustav Fridrich bunlardan biri değildi. "Korkarım Bayan Birmingham şu anda özel bir müşterim için bazı tasarımlar üzerinde çalışıyor ve bu tasarımlar tamamlanana kadar onu yarıda kesmek istemiyorum. bitti."

"Bayan Birmingham'a söyleyeceklerim, eğer geçmeme izin verirsiniz, sadece bir dakikanızı alacak," dedi Gustav net bir şekilde. Sonra, kendisi de zorlama konusunda usta olduğu için, modacıyı uyardı: "Buraya ne Bayan Birmingham'ı ne de sizi gücendirmeye gelmedim efendim, ama onunla konuşmama izin vermezseniz olay çıkarırım."

Farrell'in tüyleri diken diken oldu. Kendisi de bir kargaşa çıkarmaya oldukça istekliydi, neredeyse şişman adamı ensesinden ve pantolonunun paçasından yakalayacaktı, ama bu tür bir saldırganlığın adamı dükkan kapandıktan sonra Raelynn'i aramaya itebileceğini fark ederek kısa kesmişti ve Jeff'in Elizabeth'in evini gözetleyen adamları olmasına rağmen, Farrell hala Kadınlara ulaşmak için yardım.

Düşünceli bir şekilde yeni asistanını yerleştirdiği alana doğru baktı. İri yarı hademe Raelynn'in çok yakınına taşınmıştı ve Adam o sabah erken saatlerde kitap raflarının ve mobilyaların tozunu almıştı ve şu anda yine aynı şeyi yapıyordu. Elinin altında böylesine yetenekli bir koruyucusu olduğu düşünülürse, Farrell onun tek kollu bir adamdan zarar göreceğini pek sanmıyordu.

"Bayan Birmingham'la konuşmanız için size biraz zaman vereceğim," diye adamı kaba bir şekilde bilgilendirdi. "Ve sonra, Bay Fridrich, mümkün olduğunca çabuk ayrılmanız konusunda ısrar etmek zorundayım." Farrell başını öne eğerek sert bir selam verdi ve adamın yolundan çekildi.

Raelynn, Gustav ile yüzleşmek zorunda kalırsa masasının arkasında bunu yaparken kendini çok daha güvende hissedecekti. Adam devasa parçanın önünde durduğunda, gözlerini kasıtlı bir yavaşlıkla kaldırarak adamın bakışlarıyla buluştu. Sonra gözlerini kırpmadan ya da dudaklarını kıpırdatmadan dikkatini üzerinde çalıştığı taslağa verdi. "Buraya belirli bir amaç için mi geldiniz, Mr. Fridrich?"

"Sadece nasıl olduğunuzu görmek için, Frau Birmingham." "Neden?"

Bu açık soru Alman'ın kafasını karıştırmış gibiydi ve uygun bir cevap bulmakta zorlandı. "Ben sadece kocanızın çiftliğinde o genç kızın başına gelenler için üzüntülerimi ifade etmek istedim. Bu kadar genç birinin burada böylesine acımasız bir şekilde öldürülmesi korkunç bir trajedi. Charleston'a taşındığınızı duyana kadar sizin de başınıza bir şey gelmesinden korkuyordum. Kocanızı terk etme kararınızı takdir ediyorum."

"Kocam sizin Nell'in ölümüyle bir ilginiz olduğuna inanıyor." Raelynn tepkisini görmek için adama baktı ve açıkça sordu: "Onun öldürülmesinden bir şekilde siz mi sorumluydunuz Bay Fridrich?"

Mavi gözleri parladı ve Gustav bir an için öfkeyle, "Kocan suçu benim üzerime atarak kendi pis işlerini örtbas etmeye çalışıyor ama ben masumum," dedi.

Sandalyesinde geriye yaslanan Raelynn, doğrudan onun bakışlarıyla karşılaştı. "Açıkçası Bay Fridrich, genç bir kızı öldürme konusunda kocamdan çok daha yetenekli olduğunuza inanıyorum. Gördüğünüz gibi, Dr. Clarence kocamın öldüğü haberine öfkelenip omzunuza bakmayı reddettikten sonra Olney'e beni vurması için zımni onay verdiğinizi unutmadım."

"Oh, ama bu sadece iyi doktorumuzu yeniden düşünmeye zorlamak için bir numaraydı. Olney'in seni öldürmesine gerçekten izin vermezdim, Liebchen'im."

Raelynn alaycı bir tavırla başını kaldırarak, "Bu saçmalığa beni gerçekten inandırabileceğinizi düşünüyorsanız, Bay Fridrich, kendinizden başka kimseyi kandırmıyorsunuz demektir. Bunu kastettiğinizden hiç şüphem yok."

Gustav ağlamaklı bir sesle şapkasını göğsüne bastırdı. "Size içtenlikle söylüyorum, Bayan Birmingham, bu sadece

dokter'ın fikrini değiştirmesine neden oldu. Böyle bir durum olduğunu size nasıl kanıtlayabilirim?"

Kalemini yere bırakan Raelynn, ince omuzlarını rahat bir omuz silkme hareketiyle kaldırdı. "Varlığımı unutarak başlayabilirsiniz."

"Ho-ho-ho," Gustav onun cevabını hafife almak için elinden geleni yaptı. "Sen o kadar kolay unutulacak biri değilsin, Liebchen'im. Benim için bunu yapmak imkânsız olurdu."

"O halde bu tartışmayı sürdürmek için gerçek bir neden yok. İşimin başına dönmeliyim," dedi açıkça ve tūy kalemini tekrar eline aldı. Çalışması üzerinde öne doğru eğildi ve umutsuzca tamamlamakta olduğu çizime konsantre olmaya çalıştı. "Bay Ives bana çalışmam için para ödüyor, insanlarla sohbet etmem için değil."

"Yeni evinizde sizi ziyaret etmeme izin verir misiniz, Bayan Birmingham?"

Başını kaldırıp bakmadı bile. "Bunun pek akıllıca olacağını sanmıyorum Bay Fridrich."

"Ama neden olmasın?" Kıkırdadı ve onu isteğinin doğruluğuna ikna etmeye çalıştı. "Siz yalnızsınız, Frau Birmingham, ben de öyle. İkimizin bu yalnızlık içinde birbirimizi teselli etmemiz doğru değil mi?"

Raelynn bir kez daha başını kaldırıp adama bakmaya tenezzül etti. Dirseklerini masaya dayayarak çenesini, bir köprü oluşturmak üzere birbirine doladığı ince parmaklarına dayadı. "Bay Raelynn.

Fridrich, sana evli bir kadın olduğumu hatırlatabilir miyim? Evli bir kadının ziyaretini kabul etmek benim için son derece uygunsuz olur.

Bu yüzüğü taktığım sürece herhangi bir erkekle birlikte olabilirim." Sol elinin ince parmaklarını oynatarak adamın dikkatini yüzüğüne çekti.

kocaman bir elmas parlıyordu. Jeffrey onu geri isteyene kadar, onu takmaya devam edecekti.

Çok da uzak olmayan bir gelecekte aralarında her şey yoluna girecekti. "Şimdi Bay Fridrich, izninizle işimin başına dönmem gerekiyor, bu yüzden size veda ediyorum."

Böylece kovulan Gustav sinirli bir şekilde masasından uzaklaştı ve tam girişe yaklaşıyordu ki kapıcı bu kez Jeff'i içeri almak için kapıyı tekrar açtı. Bu kesintiye uğramadan hızlı adımlarla dükkâna girdi.

Jeffrey'nin, özellikle de Charleston'a geldiğinde, sık olmayan kıyafetlerle dışarıda dolaşması ender rastlanan bir durumdu, ama şu anda işten çıkmış gibi bir hali vardı, çünkü üzerinde ceket ya da şapka yoktu, yeleği açıktı ve gömleğinin kolları ön kollarının ortasına kadar kıvrılmıştı. Dahası, mürekkep

Sağ elinin ikinci parmağı lekelenmişti. Yine de Raelynn, ilk karşılaşmalarında olduğu gibi onun güneşten yanmış yakışıklılığından etkilenmişti. Tam olarak Kapıcıya neredeyse belli belirsiz başını salladığını anlayan geniş omuzlu adam da aynı şekilde karşılık verdi ve kapıyı yeni ziyaretçinin arkasından nazikçe kapattı.

Raelynn kalbinin hızla çarpmaya başladığını fark etti. heyecanı artıyor ve yanakları her geçen an daha da ısınıyordu. Jeff'in masasına gelmesini bekliyordu ama o daha çok Gustav'ın dikkatini çekmeye niyetli görünüyordu. Kollarını adamın önünde iki yana açarak kara kaşlarını sözsüz bir soruyla kaldırdı.

Alman hiddetle alay etti. "Karınızı tekrar görmek bir zevkti, Herr Birmingham, ama bunu söyleyemem. zhe zame for yu."

"Duygularımız karşılıklı, Herr Fridrich," dedi Jeff, dudaklarındaki belirgin sertlikle adamı ikna etmeyi başardı. Bu bir

Adama sunabileceği en iyi gülümseme ikamesi

buydu. "Haf you also come to visit yur vife?"

Jeff adamı alaycı bir bakışla süzdü ve cevap geldiğinde alaycılıkla doluydu. "Eğer gitmek üzere olsaydınız, Bay Fridrich, sizi geciktirmek istemezdim.

size işimi açıklamak için bir neden görsem bile Şimdi size iyi günler."

Jeff, Gustav'a sertçe sırtını döndü ve bunu yaparken Karısının bitişik koridordaki varlığını kasıtlı olarak görmezden geldi. Jeff bundan daha zor bir görevi yerine getirdiğini hatırlamıyordu. Ona gitme dürtüsü o kadar güçlüydü ki, kendisini selamlamak için öne çıkan Farrell'la yüz yüze gelmesi ancak iradesinin bir sonucuydu.

Kocası kumaşçıyla el sıkışırken Raelynn'in umut dolu gülümsemesi hızla soldu. Utanç ve mahcubiyet karışımı bir duyguyla başını öne eğerek, bulanık gözyaşları arasında çizdiği resme baktı. Yüzünü gözlerden saklamak için Dükkânın diğer sakinleriyle birlikte titreyen elini alnına götürdü, ancak bu, resmine dökülmeye başlayan damlaların akışını durdurmaya pek yardımcı olmadı.

Sandalyesinden aceleyle kalkarak yana döndü ve başını eğerek kapıcının yanından geçip arka kapıya doğru hızla ilerledi. Arkasına hiç bakmadan, kendisine doğru dönen yeşil gözlü bakışları fark etmedi ve uzun bahçe çitinin mahremiyetine ulaşana kadar arka pencereden kararlılıkla takip etti

Arkasında mahzenin bulunduğu yer.

Sadece o kabinin mahremiyetinde Raelynn serbest bırakmaya cesaret etti.

keder seli onu neredeyse boğuyordu. Ezici bir sefalet içinde hıçkıra hıçkıra ağlıyor, sanki hayatı sona ermiş gibi hissediyordu.

cehennem çukuruna yakın karanlık bir yarığa düşmüştü. O vardı

Kocasını dükkâna neyin getirdiğine dair hiçbir fikri yoktu ama işinin onunla hiçbir ilgisi olmadığı çok açıktı. Medeni bir selam vermeye bile tenezzül etmemişti.

Farrell, Raelynn'in ayrılışına da tanık olmuştu ve Jeff'in yüzünde derinleşen bir endişe vardı. "Ona biraz sert davrandığını düşünmüyor musun Jeffrey? Yanılıyor olabilirim ama sanırım Raelynn ayrılırken ağlıyordu."

Jeff sıkıntılı bir iç geçirdi. Raelynn'in gözyaşları yüreğini yakmış ve neredeyse onu da peşinden bahçeye sürükleyecek olmasına rağmen, duygularını dışa vurmamak için sadece asıl amacını hatırlamaya kararlıydı. Yine de, onun koşuşturmasını izlemek mutlak bir sefalet içinde uzaklaşmak, hayati organlarının çekilip alınması gibi bir şeydi. Acı onu iliklerine kadar sarsmıştı.

"Raelynn'in yollarımızı ayırırsak bunun nasıl bir şey olacağını tam anlamıyla anlamasına izin vermeliyim," diye cevap verdi Jeff soğukkanlılıkla. "Basitçe söylemek gerekirse, ikimiz için de ne kadar acı verici olursa olsun, bunun onun için bir gerçeklik olmasına izin vermeliyim. Ben

Korkarım ki birkaç günlük yokluğum ya da suskunluğum, bu farkındalığın gerçekleşmesinde bir yıl kadar etkili olmayacak.

iyi bir iki hafta olurdu. Fridrich'in ziyareti olmasaydı, bugün buraya asla gelemezdim."

"Beklediğimden çok daha erken geldin," diye itiraf etti Farrell, arkadaşını gördüğünde ölçülemez bir rahatlama hissetmişti. "O kurbağanın ziyaretini bu kadar çabuk nasıl öğrendin?"

Jeff modacıya sade bir gülümseme verdi. "Benim bütün bir Dükkânınızdan nakliye şirketime kadar bir sürü adam benim için çalışıyor. Kapıcı satıcıya işaret ettiğinde, satıcı çalışan marangoza ıslık çaldı.

Birkaç kapı tedede, bir aylığına kiraladığım araba beni almaya gelene kadar böyle devam etti."

"Raelynn'in tüm bu lanet olası işi oldukça sıradan karşıladığını düşünmesi için elinden geleni yapıyorsun Jeffrey, oysa hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamaz. İkiniz için hiç umut olmadığını düşünmesine neden olabilirsin. Bir güvence olmadan, o geri yelken karar verebilir İngiltere."

"Bu ihtimalden ne kadar korksam da, bu riski göze almam gerekecek."

Farrell, "Yemin ederim karşılaştığım en huysuz adamsın Jeffrey," diye karşılık verdi ve sonra yeniden düşünürken kendi kaşlarını kısa bir süreliğine yukarı doğru kaldırdı. "Kendim dışında tabii ki."

"Raelynn'e onu görmeyi özlediğimi söyleyebilirsin."

"Onunla konuşmadan öylece çekip gidecek misin?" Farrell kuşkuyla sordu.

"Evet."

Jeff bu kısa ve zl cevabı verip ayrılmaya hazırlanırken kapıcı kapıyı bir başka erkek için açtı, bu bir İngiliz lorduydu. Farrell bu lordun Oakley'deki baloya Bayan Brewster'la birlikte katılan lord olduğunu hemen anladı. Zihinsel olarak i geçirdi, çünkü acaba müşterisine asla geri dönemez.

"İyi günler lordum," diye nezaketle selamladı giderek artan sıkıntısına rağmen. "Yardımcı olabilir miyim?"

Lord Marsden başını eğerek kısa bir selam verdi. "Aslına bakarsanız, bana biraz yardım önermeyi kabul edeceğinizi umuyordum."

Farrell biraz şaşkıındı. "Mümkünse, lordum. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Terzinizin adını benimle paylaşma nezaketini gösterirseniz çok memnun olurum efendim. Birmingham'ların balosunda giydiğiniz güzel kıyafetlerden çok etkilendim." Lord hazretleri ayak parmaklarının ucunda zıplarken çenesini yukarı doğru uzattı. "Beni kendi kıyafetlerime ne kadar muhtaç olduğumu fark ettim. Aslında, efendim, bu fikre karşı hiç de isteksiz olmazdım. İngiltere'ye döndüğümde değişmiş bir adam gibi görüneceğim... yani kıyafetlerim açısından. Bana yardımcı olabilir misiniz, efendim?"

"Elbette," diye yanıtladı Farrell ve hafifçe kıkırdadı. Kıyafetler insanın içinde bir dünya fark yaratabilirdi ama adamın yavan yüzünü canlandırmakta yetersiz kalırlardı.

Yarı dönmüş olan Farrell, Elizabeth'in dikkatini çekmek için elini kaldırdı ve ricasını ilettili. "Lütfen Lord Hazretleri için terzimin adını ve adresini yazar mısınız? canım?"

Asilzade takdirle gülümsedi. "Çok naziksiniz efendim. Bunu asla unutmayacağım."

"Hizmet etmekten memnuniyet duyarım lordum."

Lord Marsden meraklı gözlerle dükkâna baktı. "Burada başarılı bir işiniz var gibi görünüyor Bay Ives. Hanımlar kesinlikle son kreasyonlarınızı görmeye hevesli görünüyorlar. Ben dükkândayken birkaçının başka bir masada konuştuklarına kulak misafiri oldum.

Bugün ögle yemeğimi yiyordum. İltifatları oldukça fazlaydı."

Farrell giderek artan sabırsızlığını gizlemekte zorlanıyordu. Lord hazretlerine yardım etmek onun için bir müşteriye onu unutmadığına dair güvence vermek kadar önemli değildi. Isabeau Wesley'nin öfkeli bir hışımla bir daha görülmemek üzere çıkıp gitmesinin ne kadar süreceğini merak ediyordu.

Lord Marsden bir ricada daha bulunurken boğazını temizledi. "Acaba aynı terzi mi sizin elbiselerinizi dikeyor? Gömlek mi? Bir kola girmeden önce ceketinizi ve yeleğinizi çıkardığınızda ne kadar iyi yapılmış olduklarını fark ettim- Birmingham'ların balosunda şerifle güreş müsabakası. Elbette, böyle bir oyundaki hüneriniz beni çok etkiledi. iyi."

"Teşekkür ederim lordum. Çok naziksiniz ama bu konuda sizi hayal kırıklığına uğratmak zorundayım. Gömleklerimi Bayan Dalton dikeyor, Korkarım ki onu burada, dükkânda, başka erkekler için bir şeyler yapmaya vakit ayıramayacak kadar meşgul ediyorum."

"Bayan Dalton mu dediniz?" Lord Marsden'ın kaşları düşünceli bir ifadeyle kalktı. "Kasabada Bayan Birmingham'ın Bayan Dalton adında birinden oda kiraladığı söylentisini mi duymuştum?"

Farrell adamın merakını yatıştırmadan, "Bayan Dalton burada benim asistanım," diye cevap verdi ve kolunu ona doladı Terzinin adresini getirirken Elizabeth'in omuzlarını silkti. "O aynı zamanda benim nişanlım."

Başka bir açıklama gelmeyecek gibi görüldüğü için Lord Marsden notu esmer kızıdan aldı. "Sizi daha fazla tutmayacağım, Bay Ives. Meşgul olduğunuzu biliyorum."

Farrell, "Bekleyen bir müşterim var," diye kabul etti, omzunun üzerinden Bayan Wesley'e endişeli bir bakış attı.

Elizabeth genç dulun ilgisini çekmeye devam ediyordu. ona en yeni eskiz koleksiyonunu göstererek heyecanlandı. Yine de, ona geri dönmek için acil bir ihtiyaç hissetti.

Lord Marsden başını tekrar yüksek bir seviyeye kaldırdı ve alışkanlığı olduğu üzere ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak şöyle bir baktı etrafta. "Dedim ki, bu tür şeyleri bilen birkaç kaynaktan Bayan Birmingham'ın sizin için çalıştığını duydum. Bu şartlar altında, beni "Saygılarımı sunmazsam kabalık etmiş olurum."

"Korkarım Bayan Birmingham şu anda rahatsız ve şu anda kimseyle konuşamayacak. Aslında şu anda dükkânda bile değil."

"O zaman lütfen ona selamlarımı iletin," dedi Lord Marsden. "Size iyi günler, efendim." diyerek nazikçe ayrıldı.

Kapı lord hazretlerinin arkasından kapandıktan sonra Farrell rahat bir nefes aldı ve Isabeau Wesley ile daha önce yaptığı görüşmeye geri döndü. Memnuniyetle öğrendi ki, dul kadın onun yoktu ve Raelynn'in çizimlerinden birkaç elbise daha seçti.

Sadece modayı değil, dul kadının güzelliğini de tamamlayacak kumaşları göstermeye kendini tamamen kaptırmış olan Farrell, Raelynn'in dönüşünden habersizdi. Ancak daha sonra Raelynn'in gözlerinde ve burnunda hâlâ ağlama izleri olduğunu fark etti. Ona Jeff'in kendisi için duyduğu derin endişeyi anlatmak için yanıp tutuşuyordu ama arkadaşının amaçlarına uygun olarak, böyle bir güveni sarsmayı kendine yediremiyordu. Bunun yerine, Jeff'in Raelynn'i birkaç eskiz daha bitirmeye teşvik ederek gün boyunca onu meşgul etti ve zihnini iyi bir şekilde meşgul etti.

RAELYNN İÇİN BİR GÜNDÜZ GECESİ HIZLA GEÇTİ, ÇÜNKÜ

Farrell onu sürekli daha fazla elbise yapmaya zorluyor, geceleri küçük yatak odasına çıktığında bile iç karartıcı durumu hakkında düşünecek zaman bulamıyordu. Farrell'in övgüsünü kazanan ve müşterilerinin ilgisini çeken bir dizi eskizi çoktan tamamlamıştı. Özellikle bu sabah, en yeni tasarımları için kullanılabilecek çeşitli kumaşları tartıştıktan sonra masasına dönmüş ve tanıdık bir ses duyduğunda başka bir moda tabağını bitirmeye dalmıştı

Dükkânın önünden neşeyle dolu kadınsı bir ses geliyordu. Yüreği ani bir sevinçle doldu ve daha önce böyle bir şey yaşamadığı için büyük bir rahatlama hissetti.

Aslında Jeffrey'nin ailesi tarafından dışlanmıştı, bu ihtimalden şüphelenmeye başlamıştı. Bakışlarını hevesle kaldıran Raelynn, ufak tefek baldızının modacının uzun boylu, geniş omuzlu formunun arkasında neredeyse gizlendiğini gördü. Kısıtlı görüş açısına rağmen Raelynn, Heather'ın durumunun hafif bir pelerinle mütevazı bir şekilde gizlendiğini ve Güzeller güzeli, kurdeleleri güzel çenesinin altında büyüleyici bir şekilde bağlanmış şık bir bone takıyordu. Heather adamın umut dolu sorularını geri çevirirken şu anda tüyleri olumsuz yönde hareket ediyordu.

"Şu anki durumumda kesinlikle hiçbir şey, Bay Ives," diye cevap verdi, hem kocasının hem de kayınbiraderinin yakın arkadaşı olmasına rağmen özel isimlerin resmiyetini kullanarak. Kulakların her küçük haberi dinlemeye ve dillerin sallanmaya alışkın olduğu dışarıdayken ve gerçek olaylar üzerinde genişleme, o her zaman vardı ihtiyatlı olmanın çok daha iyi olduğunu savundu. "Yine de teşekkür ederim."

"O zaman buraya benim yeteneklerimi keşfetmeye gelmediğinizi varsaymalıyım," diye sordu sevecen bir eğlenceyle karışık bir ses tonuyla, "cilveli baldızınızın arkadaşlığını aramak için mi geldiniz?"

Farrell son zamanlarda zamanının çoğunu, Birmingham'ları saydığı yakın tanıdıklarının arkadaşlığından zevk almak yerine, huysuz ve açgözlü kadınlarla uğraşarak geçirdiği için küçük bir pişmanlık duydu. Bu, müşterilerinin önemli bir kısmıyla birlikte olmaktan hoşlanmadığı anlamına gelmiyordu. Brandon ve Jeff'le evlenmeden önce çok yakın arkadaş olmasalardı, yine de eşleriyle sıradan bir birliktelikten hoşlanmaya meyilli olacağını biliyordu.

Dedikoduculara rağmen

Bayan Wesley'i bu kadar yüzsüz olarak damgalamış olsaydı, Bayan Brewster'in yerine onun varlığını her gün kabul ederdi. En azından Bayan Wesley bir şeyi çok istediğinde aptalca geleneklerin onu engellemesine izin vermiyordu. Yine de, ailelerini hayatın lükslerinden çok daha fazla önemseyen, son derece güzel iki kadınla karşılaşmak nadir bir zevkti. Bunun ışığında, Heather Birmingham'ı dükkânında gördüğünde hiç şaşırmadı.

Ufak tefek kadın kapüşonlu başını eğerek başıyla onayladı. "Doğru tahmin ediyorsunuz efendim ve eğer cüretkâr olabilirsem, Raelynn ile konuşmak istiyorum. Kendisi burada, değil mi?"

Farrell içtenlikle kolunu uzatarak, o dükkândayken yeni asistanının alanı haline gelen bölgeyi işaret etti. "Kendisi orada, sizin büyüleyici varlığınızı bekliyor, madam."

Raelynn misafirini karşılamak için ilerledi ve biraz kendi gerginliğine şaşırmıştı. Yine de Heather'ın çocuk doğurma halini hem zarif bir zarafetle hem de bastırılamaz bir neşeyle taşıdığını düşünüyordu. Gerçekten de, güzel yüzü öyle bir ışıltıyla parlıyordu ki bazı hanımların kıskançlık duygularını kabartmış, birkaç erkeğin de gözlerini kamaştırmıştır.

bazı hamile kadınlar, buna hayran olmamak için kendilerini zor tutarlardı.

Neşeyle gülen Heather, Raelynn'e şefkatle sarıldı ve sonra geri adım atarak hızlı bir inceleme yaptı. İçini çekerek rahatladığını belli etti. "Tanrıya şükür ki, o kadar sürüklendikten sonra kalıcı izler taşımıyorsun. bataklık."

Raelynn, baldızının aptalca kaçışından haberdar olduğunu fark ettiğinde neredeyse irkilecekti. "Tam olarak sürüklenmiyordum, Heather. Bundan biraz daha nazik bir davranıştı."

Safir gözleri ona doğru parıldadı. "Tahmin edebiliyorum. Jeffrey her zaman Brandon'dan çok daha medeni olmuştur. Benzer bir durumda kocamın nasıl tepki vereceğini düşündükçe ürperiyorum. Evlenmeden önce bir keresinde ondan kaçmıştım ama daha sonra bunu yapacak cesareti kendimde hiç bulamadım. Eğer senin gibi vahşi doğada dolaşmaya cesaret edebilseydim, hiç şüphem yok ki bana bir dil uzatırdı-

"Öyle bir kırbaçlama ki, bir kedinin dokuzla kırbaçlanması bile hafif kalırdı." Heather bir ürperti taklidi yaptı, kocasının müthiş öfkesinin kelimenin tam anlamıyla

Kendi hayatını böylesine pervasızca hiçe saymış olsaydı yakılırdı. "Ama seni ilk etapta uçmaya iten şeyin ne olduğunu merak ediyorum Raelynn ve eğer böyle bir fikre sahipsen, güzel, sessiz bir lokantaya gidip sandviçler ve bir parça çay eşliğinde konuşabileceğimizi düşündüm."

Baldızı, Ives's Couture'ün ücretli bir çalışanı olarak statüsünü görmezden gelmeye istekli görünse de Raelynn'in bunu yapması pek mümkün değildi. "Seninle gelmeyi çok isterdim Heather ama burada kalmalı ve üzerinde çalıştığım bazı yeni eskizleri bitirmeliyim..."

"Saçmalık," diye araya girdi Farrell, onun mazeretlerini duyduktan sonra yanında yapmakta olduğu şeyi bırakarak. "En sevdiğim müşterimin isteğini geri çevirmene izin vermeyeceğim. Günün ortasındayız ve hamile bir anne olarak beslenmeye ihtiyacın var. Aksi takdirde baldızına benim bir köle tüccarı olduğum izlenimini yaratır. İşim kesinlikle mahvolur."

Heather'ın gülümsemesi ona karşılık verdi. "Sonunda takdir edildiğimi biliyorum."

Farrell ona çapkınca bir sırıtış fırlattıktan sonra, zarif bir selam verdi. "Madam, sizi temin ederim ki her zaman çok saygıdeğersiniz. Güzelliğiniz ve zarafetiniz olmadan tasarımlarımı tamamlasaydı, bugün bulunduğum yerde olamazdım. Övünmeye devam ederek şunu söyleyebilirim ki, şu anda dükkanımda Carolinas'ın en güzel üç kadını var ve her biri zarif giyim zevkleriyle dükkanıma bir müşteri ordusu çekti."

Heather alaycı bir tavırla ona baktı. "Küçük insanları bile büyüleyebildiğinizi bilmeseydim, övgülerinizden çok daha fazla onur duyardım efendim. Ama ben de İrlandalı olduğum için pek alınmadım."

Farrell şövalyece bir tavırla elini göğsüne götürdü, sanki ciddi bir bağlılık yemini ediyormuş gibi başını salladı. bir selam daha vermekle yetindi. "Bunu duymak beni son derece rahatlattı hanımefendi, ama emin olun, size ve büyük hayranlık duyduğum diğer iki güzel bayana karşı, doğru olmadıkça böyle iddialarda bulunmaya cesaret edemem."

Hemen iki kadını da kollarından tuttu ve onları girişe doğru götürmek gibi zevkli bir işe koyuldu. Raelynn'in kaputunu kapmak için zar zor zamanı oldu ve

koyu yeşil paneli onlar için çırparak açmadan önce pelerinini çıkardı. "Keyfinize bakın hanımlar."

Ağır kapı arkalarından kapanırken Raelynn, "Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldı. "Beni buradan çıkarmaya çalıştığını düşünebilirdim, eğer beni buradan çıkarmaya alışmasaydı. tasarımılarımdan bazılarını." Elbisesinin arkasını kontrol etti ve şaşkınlığını abartarak ekledi, "Kapıyı çarpmadan önce eteklerimi kapmaması bir mucize kapa."

Heather eğlenerek güldü ve çay dükkânına doğru yürümeye başladıklarında kolunu Raelynn'in koluna doladı. "Yürürken sana biraz yaslanmamın sakıncası yoktur umarım canım. Yemin ederim ki bu bebek ben hazır olmadan önce kendi yolunu çizmeye çalışıyor, ama Brandon'a söylemeye cesaret edemiyorum, yoksa beni yatağa mahkum eder."

Raelynn endişeyle ona baktı. "Zamanın yaklaşırken ve kendini bu şekilde hissederken Harthaven'dan bu kadar uzakta olmanın senin için güvenli olduğunu düşünüyor musun?"

"Riske giriyor olabilirim, doğru," diye kabul etti Heather, "ama seninle Jeffrey hakkında konuşmam gerekiyordu ve bebek doğduktan sonra kamam zor olacak."

"Jeffrey gelip onun adına konuşman için seni zorladı mı?" Raelynn, Jeffrey'nin kendisine gösterdiği saygının güvencesini almak için can atarak sordu.

Heather'ın sorusu karşısında hayrete düştüğü belliydi. "Kesinlikle hayır, canım. Kocanı daha iyi tanısaydın, onun kendi işlerini kendi yöntemleriyle ve kendi zamanında hallettiğini bilirdin. Bu tür meseleleri onun adına halletmek için bana ya da ağabeyine ihtiyaı yok. Başkalarının yardımına ihtiyaç duymadan kendi işlerini halletme konusunda oldukça yeteneklidir." Kaşlarını yukarı doğru kaldırarak küçük bir omuz silkti

"Hizmetlerimizi sunmaya ne kadar uygun olursak o kadar" diye ekledi.

"O zaman ormandaki kaçışımı nereden biliyorsun?"

"Cora söyledi canım. Ayrıca hamile olduğunu da söyledi."

Raelynn üzüntüyle inledi ve kendi yanaklarının ısındığını hissetti. "Bekle, bir dahaki sefere köyün tellalına söyleyecek."

Heather'ın ortaya çıkan kahkahası bulaşıcı olduğunu kanıtladı ve kısa süre sonra kıkırdayan kadınlar meraklı bakışlar çekiyordu.

yoldan geçenler. Ama sonra, onların geçişi şehrin birkaç sakininden daha fazlası tarafından zaten usulüne uygun olarak not edilmişti ve

uzak bir bölgede. Kibirli matronlar, hamileliğinin son dönemlerinde olan bir kadının toplum içinde görünmesi fikri karşısında açıkça şok olmuş ve çenelerini kibirli bir şekilde yukarı kaldırmış görünüyorlardı.

Diğerleri ise alaycıydı, özellikle de yüce Birmingham ailesinde bir katilin olduğuna dair varsayımları duyduktan sonra.

reddedilemez kanıtlar karşısında bile özgürlüğünü korumasına izin verildi. Birkaçı, Jeff ve Raelynn'in her şeyi yapmaya niyetli oldukları gerçeğinin herkes farkında olduğu halde, çiftin dostane tavırları karşısında gerçekten şaşırmış görünüyordu.

evliliklerini bitirmek. Heather kendilerine yöneltilen bakışlar karşısında dostane bir şekilde kayıtsız kalsa da Raelynn meraklı bakışları görmezden gelmeyi çok daha zor buluyordu. Ne de olsa dağılan onun evliliği ve insanların kınamaya alışkın olduğu kocasıydı.

"Şüphesiz Charleston, halkının bu kadar dar bir odak noktasına sahip olması için çok büyük ve yoğun bir yer," diye yüksek sesle düşündü, çay dükkanına girdiklerinde sinirlendiğini belli etti.

"Seni seçtiklerini düşünerek seni kandırmalarına izin

verme, canım. Onlar da en az yeni

Dul Bayan Wesley, Farrell ve Elizabeth, Brandon ve ben de dahil olmak üzere bir sürü insan. Dedikoducuların çoğu kendi hayatlarında o kadar az heyecan yaşarlar ki, başkalarının zorluklarını, hepsi de tamamen yanlış olabilecek sert söylentiler ve canlı varsayımlarla canlandırmak zorundadırlar. Bu tipleri dünyanın her şehrinde bulabilirsiniz. Sizin de doğru bir şekilde tespit ettiğiniz gibi, Charleston da şüphesiz bir istisna değildir."

Lokantanın sahibi, Heather'ı evinin kapısında karşıladı. Sevilen bir müşterinin dostça tavrı ve kısa süre sonra arka taraftaki iyi korunmuş bir masaya yönlendirildiler. Ev sahibi özenle mevcut seçenekleri sundu ve seçimlere karar verildiğinde ortadan kayboldu ve kısa bir süre sonra bir demlik çay ve küçük bir tabak zarif sandviçle geri döndü.

Heather eldivenlerini çıkarıp bir kenara koydu ve ardından Raelynn ve kendisi için çay doldurdu. Atıştırmak için bir hindi ve tere sandviçi seçerek baldızına şöyle bir baktı sessizliğini daha fazla koruyamayana kadar yakın ilgi gösterdi. "Eğer yanılmıyorsam, canım, sen biraz tüm bu yabancılaşma fikri hakkında huzursuzum. Biriyle tartışmanın sakıncası var mı? Kim bundan başka birine bahsetmeyeceğine söz verir?"

Raelynn kendi tabağına bir sandviç alırken Heather'ın davetini uzun süre düşündü. Yemek için hiçbir çaba göstermeden, ne söylemesi gerektiğini düşündü ve sonunda düşünceli bir iç geçirdi. "Öncelikle Heather, Jeffrey'e çok aşık olduğumu bilmeni isterim."

Heather'ın güzel kaşları kısa bir süreliğine kalktı. "Bu hiç de şaşırtıcı değil, Raelynn. Brandon'la evli olduğum yıllar boyunca duyduğum söylentiler, Jeffrey'nin şu anda ve her zaman kadınların gözdesi olduğuna dair şüphelerimi doğrulamama neden oldu. Yaşlısı genci ona bayılıyorlar.

Aynı şekilde. Bazı kadınlar onu şımartmak için kendilerinden geçerler. Bayan Brewster onun huzurunda sinirsel bir heyecanla coşuyor ve anlatılamayacak kadar uzun bir süredir adamın karşısında kendinden geçiyor. Onun yanlış bir şey yapamayacağına inanmış görünüyor, en azından Nell'le olan o iğrenç olaydan önce öyleydi. Aslında Jeffrey'nin dünyanın en şımartılmış adamı olmaktan nasıl kurtulduğunu gerçekten bilmiyorum." Heather diğerinin yüzüyle tanıştı.

şefkatli bir gülümsemeyle baktı. "Söyle bana Raelynn, ne yapıyorsun?

durumunuz hakkında ne yapacaksınız?"

Raelynn ani bir nemin görüşünü bulanıklaştırmasıyla gözlerini kırptırdı. "Korkarım işler bu şekilde devam ederse Jeffrey benden boşanmak isteyecek. Bu konuda endişelenmekten geceleri uyuyamıyorum."

Siyah saçlı güzelin kafası biraz karıştı. "Şimdi bu konuyu daha derinlemesine tartışalım ki ben de kafa karışıklığı içinde boğulup kalmayayım. Cora, Nell'in öldürülmesinden kısa bir süre sonra Oakley'den kaçtığınızı söyledi ve Charleston'a taşınmanızla ilgili kesin ayrıntıları bilmese de, bunun sizin kendi fikriniz olduğunu varsaydı. Şimdi ise Jeffrey'nin evliliğinizi bitirmeye çalışmasından korktuğunu mu söylüyorsun?" Heather cesaretini toplayarak, "Bu şartlar altında Raelynn, adamı suçlayabilir misin?" diye sordu.

Raelynn kısık bir sesle, "Beni gönderen oydu," diye itiraf etti.

Heather'ın kalbi kadın için çarptı. Masanın öbür ucuna uzanarak, elindeki çatalla gergin bir şekilde kıpırdanan kadına teselli edici bir el uzattı. "Özür dilerim, canım. Jeffrey'nin bunu yaptığını fark ettim. Kendi isteğinle gittiğini sanıyordum. En azından Cora'ya öyle düşündürülmüştü. inan."

"Aslında ilk başta ormana gittim ama bunun tek nedeni Jeffrey'nin Nell'i bıçakladığını gördüğüm bir kâbusun içinde olmamdı. Jeffrey beni ormanda bulduktan sonra yağmurdan korunmak için Red Pete'in kulübesine sığındık. Olney Hyde bizi bir süre silah zoruyla tuttu ve Nell'in cinayetine tanık olduğunu iddia etti. katil Jeffrey'den başkası değildi. Ne düşünmeliydim? O haylaz tarafından hayatım tehdit edildikten sonra. Olney'nin kendisinin de böyle bir şey yapabileceğinden kesinlikle şüphesi yoktu ama Jeffrey'nin Nell'i öldürdüğüne gerçekten inanmış görünüyordu."

Heather, Raelynn'in endişelerini tahmin etmişti ve kendi deneyimlerinden bazılarını paylaşması gerektiğini düşündü. "Birkaç yıl önce Brandon'ın Oakley'nin eski metresi Louisa Wells'i öldürdüğünden şüpheleniliyordu. Aslında, cinayetten sonra Rhys Townsend ortaya çıktı ve Brandon'ı tutukladı. Adamla bir yıldan fazla bir süre birlikte yaşadık ve onu bir koca ve oğlumun nazik, şefkatli babası olarak tanıdıktan sonra, Brandon'ın öfkeyle bile olsa böyle acımasız bir şey yapamayacağından emindim. Sen Jeffrey'yle tanışmak için fazla zamanımız olmadı ama ne olursa olsun hayatım, Jeffrey'nin kendi hayatı ya da ailesinden birinin hayatı ciddi bir tehdit altında olmadığı sürece birini öldürecek bir mizaca sahip olmadığına ikna oldum. Nell'i öldürmüş olamayacağından eminim. Bu adamın içinde yok. O çok asil..."

"Evet," dedi Raelynn hüzünle, "ve o kadar büyüleyici, yakışıklı, anlayışlı ve ... ve ..."

"Ee Jeffrey?" Heather tatlı bir şekilde önerdi ve diğer kadının elini teselli edercesine okşadı. "Kayınbiraderim tanıdığım erkekler arasında en kararlı mizaca sahip olanı. Ne böbürlenir ne de utangaçtır, ne güvensizdir ne de kibirlidir, ne benmerkezcidir ne de kendini küçümser. Aksine, soğukkanlıdır

kişileştirilmiştir. Ancak," diye ekledi, ince bir işaret parmağını kaldırarak, "bu, hepimizi ters köşeye yatırabilecek kararlar verme yeteneğine sahip olmadığı anlamına gelmiyor. Ne bir aziz ne de ona verdiğinizin en kötüsünü alacak, pişmanlıkla affınızı dileycek ve bunu yaparken sizi şımartacak omurgasız bir çocuk. Onun da bir gururu var ve eğer ona güvenmeyi kendinize yediremiyorsanız, sonuçlarına katlanmanıza izin verecektir. Sonuçta o bir erkek ve kötü muamele görmüş bir post kadar sert olabilir, ama bu sadece onu daha çok sevmemi ve ona daha çok hayran olmamı sağlıyor."

Raelynn asık suratlı bir iç geçirdi. "Evlendiğimizden beri ona beladan başka bir şey getirmemişim gibi görünüyor. Tüm bunların benim yüzümden, Bay Fridrich'in küçük dangalağı olmaya dayanamadığım için başladığını sürekli hatırlıyorum."

"Saçmalama, canım. Sorun Nell'in Jeffrey'nin yatağına girdi ve bu siz ortaya çıkmadan çok önceydi."

Raelynn baldızının güzel yüzünü inceledi ve ona olayla ilgili sorular sormaya karar verdi. "Jeffrey bunun nasıl olduğunu hiç açıkladı mı?"

"Hiçbir şey açıklamadı."

"O zaman nasıl . . . ?"

Heather gülümsedi. "Cora bana sık sık güvenir, canım. Harthaven'da büyüdü. Jeffrey'nin güvenebileceği ve yokluğunda sorumluluğu üstlenebilecek bir hizmetçiye ihtiyacı vardı,

Ve tabii ki Hatti vardı, dünyanın tuzu kadar güvenilirli. Nell'in Jeffrey'ye zorla ilgi gösterdiği o geceye gelince, öyle görünüyor ki, Jeffrey kızı üzerine örtülmüş bir battaniyeden başka bir şey olmadan odasından çıkardıktan sonra neredeyse tüm hizmetçiler şu ya da bu şekilde uyandırılmıştı. Kingston, Cora'yı getirmesi için hemen dışarı gönderildi,

Kız için kıyafet bulma görevi verilen ve valizini topluyordu. Anladığım kadarıyla Jeffrey bir dizi emir verdi ve odasına döndü, o noktadan sonra Nell'le ilgilenmeleri için hizmetçilerini bıraktı. Kingston onu bekleyen arabaya bindirdi ve oradan da Thaddeus onu Charleston'a götürdü ve Jeff'in lütfedip sağladığı parayla bir handa ona bir oda tuttu."

Raelynn usulca, "Nell'in bebeği bir dereceye kadar Jeffrey'den yana," diye mırıldandı.

"Ah, Raelynn, canım, bu bir tesadüf olmalı," diye karşı çıktı Heather. "Jeffrey asla böyle bir şey yapmazdı. sadece hizmetkârlarının iyiliği için. Cora onu hiçbir olay karşısında bu kadar öfkeli görmediğine yemin etti. Eve vardığında, Jeffrey'nin bağırıp çağırdığını söyledi. 'O küçük kızın hâlâ erkekler yerine bebeklerle oynuyor olması gerektiği' hakkında bir şeyler. Hikaye şu ki Nell Onu derin uykusundan uyandırdı, bu yüzden yatağına girdikten sonra öfkesini kışkırtmak için gerçekte ne yaptığını bilemeyiz, ancak kendisini sadece onu öpmekle sınırlamadığından şüpheleniyorum."

Raelynn, Cora'nın Heather'a yalan söylemiş olabileceği ihtimalini aklına bile getiremiyordu. Gerçekten de Hizmetçi muhtemelen olayı olduğu gibi rapor etmişti. Bir de Kingston vardı ki, Raelynn onun bir yıl kadar önce yaptıkları yüzünden Nell'i sert bir şekilde azarladığını duymuştu. Kâhya suçu Jeffrey'nin değil, yalnızca kızın ayaklarına atmıştı.

Raelynn ayrıca, bir erkek kocası kadar yakışıklı ve giysiler içinde bu kadar baştan çıkarıcı görüldüğünde, Nell gibi ona karşı giderek derinleşen bir saplantı beslediği belli olan bir kızın, kocasından sonra kendini oldukça yüz­süzce kanıtlamış olabileceğini hayal etti. onun baştan çıkarmasını başlattı. Jeffrey'nin alışkanlığı olduğu için

Yatağa kıyafetsiz girdiğinde, Nell en azından uyandığı ana kadar fantezilerini özgürce yaşayabilirdi.

Raelynn birdenbire büyük bir pişmanlık hissetti. Nell'in kendisini kocasından uzaklaştırmasına izin vermişti. "İtiraf etmekten utanıyorum Heather, ama çok güvenen bir eş olamadım. Kızın suçlamalarının Jeffrey ile aramıza girmesine izin verdim, tıpkı kendime inandığım gibi bir katil olabilirdi. Şimdi ahırdaki o kanlı sahneyi düşünmek için birkaç haftam oldu ve Jeffrey'e gitmeden önce hiçbir şeyi açıklama şansı vermediğimi fark ettim. Benim güven eksikliğimden dolayı kırgın hissetmekte son derece haklı."

Heather diğerininkinin üzerine nazikçe teselli edici bir el koydu. "Bir zamanlar kocamdan nefret ettiğimi düşünürdüm. Bir süre ondan kesinlikle korktum."

Raelynn şok içinde başını kaldırdı. Çiftin evliliğinin en başından beri cennet gibi olduğunu varsaymıştı. İkili şu anda birbirlerine bu kadar aşık görünürken, bir zamanlar birbirlerinden memnun olmadıklarını düşünmek imkânsızdı. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Onunla evlendikten sonra bile Brandon'ın bir zorbadan farksız olduğunu düşündüm," diye onayladı Heather, mesafeli bir gülümsemeyle

Yumuşak dudaklarını bükerek. "Ama o zamana kadar İngiltere'den Charleston'a, onun dünyanın gelmiş geçmiş en muhteşem adamı olduğunu düşünmeye alışmıştım. O zamana kadar ona umutsuzca aşık olmama rağmen, gurur bizi engellemeye devam etti. Aslında, Beau'ya hamile kalmamızın üzerinden neredeyse tam bir yıl geçtikten sonra nihayet engellerimizi kaldırabildik. Şimdi sen ve Jeffrey en az bizim bir zamanlar yaşadığımız kadar ciddi sorunlar yaşıyorsunuz. Umarım bu tür şeyler bir aile geleneği haline gelmez." Elindeki davulu

parmaklarını hafifçe şişmiş karnının üzerine koydu. "Öyle olursa, arkamızdan gelecek olanlara acırım."

Raelynn, onların başına bir felaket gelmesi halinde çocuklarının neler yaşayabileceğini düşündükçe neredeyse ürperiyordu. "Güvenelim ki değer verdiklerimizden hiçbiri Jeffrey ve Brandon gibi cinayet şüphelisi."

Heather daha az üzücü bir konuya geçmeden önce mırıldanarak onayladı. "Raelynn, Jeffrey ile aranızdaki bu anlaşmazlık düzeline kadar Harthaven'a gelip bizimle kalmayı düşünmeni gerçekten çok isterdim. Sen tamamen ikinizin de farklılıklarınızı çözmeniz için gereken süre boyunca kalmayı memnuniyetle karşılıyorum."

Davetten etkilenmiş olsa da Raelynn başını salladı. "Teşekkür ederim Heather, ama yapamam. Jeffrey'nin ben oradayken seni ziyaret etmekten rahatsızlık duyacağını sanmıyorum. Ayrıca, seni ve Brandon'ı bu meseleye dahil etmek istemiyorum."

"Ama biz aileyiz canım. Biz zaten bu işin içindeyiz."

Raelynn, "Elbette öylesin ama kendimi Jeffrey ile ailesinin arasına sokmam doğru olmaz," diye karşı çıktı.

Heather kesinlikle üzgün görünerek, "Brandon reddedeceğini söyledi ama denemek zorundaydım," diye mırıldandı.

"MIZ RAELYNN! MIZ RAELYNN!" TIZZY AĞLADI

Üç gün sonra bir öğleden sonra geç saatlerde kumaşçı dükkânına koştururken endişeli bir telaş içindeydi. "Bay Brandon'ın arabacısı

Bayan Elizabeth'in evine geldi ve Bayan Heather'ın doğuma girdiğini ve doğum sırasında ona yardım edip edemeyeceğinizi sorduğunu söyledi."

Raelynn vakit kaybetmeden ayağa kalktı ve tam Farrell'ı arayıp gitmek için izin isteyecekti ki, onun telaşla kendisine doğru geldiğini gördü.

"Sadece git!" diye ısrar ederek onu kapıya doğru yönlendirdi. "Masanı temizlemek için endişelenme. Elizabeth masana

her şey uzakta. İhtiyacınız olduğu kadar kalın. Eğer Beklemeyecek bir şey çıkarsa, seni nerede bulacağımızı biliriz. Şimdi git, kendini hazırla. Önünüzde uzun bir yolculuk var."

Tizzy ona, "Bayan Heather'ın bebeğinin buraya gelmesi uzun sürerse diye size bir valiz hazırladım, Bayan Raelynn," diye bilgi verdi. "Zaten Bay Brandon'ın arabasında. Eğer böyle bir düşünceniz varsa, hemen şimdi gidebilirsiniz."

"Teşekkür ederim Tizzy," dedi Raelynn minnetle, koşmaya başlamıştı bile. Palto ağacından pelerini kaptı ve koşarken onu sürükledi.

Bir an içinde, kapıcının kendisi için açık tuttuğu ön kapıdan dışarı süzülüyordu. Arabacı Dükkânın önündeki tahta kaldırıma yanaştı ve onun gelmesini bekleyerek aracın açık kapısında bekledi.

"İyi günler, Bayan Raelynn," diye selamladı şapkasını eğerek. "Umarım acele etmemin sakıncası yoktur. Mistah Brandon'ın eli kolu bağlıydı, küçük sevgilisi için endişeleniyordu. Ben ayrılmadan önce, atları çılgınca koşturabildiğim kadar hızlı bir şekilde seni buraya getirmemi söyledi."

"Beni almak için Charleston'a kadar geldiğin için teşekkür ederim James. Orada olmak istiyorum." Elini James'in iri, eldivenli pençesine koydu ve landau'ya binmesine yardım etmesini kabul etti. Aceleyle yukarı çıkarken kaygan ayakları arabanın basamaklarına zar zor değdi. Koltuğa geri yerleştiğinde, hizmetkâr koltuğuna tırmanırken arabanın yalpaladığını hissetti, ve çok geçmeden yola koyuldular.

Şehrin dış mahallelerinden ayrıldıklarında, James kırbacını tekrar tekrar şaklatırken kesin bir aciliyet sergiliyordu Dörtlünün başının üstünde. Atların toynakları virajlı yolda neredeyse çalkalanıyordu, ama uşak hiçbir yumuşama belirtisi göstermiyordu. Belli ki efendisinin sözünü dinlemişti.

James Harthaven'a giden uzun yola sapmadan önce alacakaranlık arazinin üzerine çökmüştü. Yolun uzak ucunda

Meşe kaplı araba yolu, büyük evin yanan ışıkları hoş bir ambiyans yaratıyordu. Çok geçmeden landau merdivenlerin önünde durdu ve Raelynn Brandon'ı gördü yaklaşan arabayı karşılamak için verandaya koştu. Kadın koltukta öne doğru kaykıldığında, adam kapıyı açıp ona elini uzatmak için oradaydı.

"Gelebildiğine sevindim," diye mırıldandı, belli ki kızın bunu uygun görmesinden dolayı rahatlamıştı. Elini kızın kolunun altına koyarak onu verandanın karşısına geçirdi. "Heather, Jeffrey ve ben ne kadar kardeşsek, sizin de o kadar kardeş olduğunuza dair bir şeyler söyledi. Seni yanında istediğini kafasına koymuştu ve bunu inkar etmek mümkün değildi. rica ediyorum." Hafifçe kıkırdadı ama kaygısız bir tonu vardı. "James'e gerekirse seni zorla arabaya sürüklemesini söyledim ama o sadece güldü ve bu kadar aşırıya kaçmadan seni geri getireceğine dair bana güvence verdi."

"Heather tehlikede değil, değil mi?" Raelynn endişeyle sordu, ön kapıyı ona açan kayınbiraderine baktı. Belki de Jeffrey'den üç haftadan uzun bir süredir uzakta olduğu içindi ama O anda kayınbiraderinin gerçekte ne kadar uzun boylu olduğunu fark etti. Ama sonra, o Jeffrey'den daha uzun olmadığını kendine hatırlattı.

Brandon ona, "Hatti her şeyin olması gerektiği gibi gittiğini söylüyor," diye bilgi verdi ama ardından gelen kısa duraksamada tereddütlü bir iç geçirdi. "Bunun anlamı bir bir sürü şey varken, yaptığı açıklama pek de rahatlatıcı değil."

Ana yatak odasına vardıklarında Heather acı verici bir kasılmanın pençesindeydi. Yine de, yeni gelen için acı dolu bir sırtış yönetti. Sonunda rahatlayabildiğinde, başını yastığın üzerine bıraktı ve, Nefes alış verişini tekrar düzene sokarak, içten bir gülümsemeye kavuşmadan önce bir an dinlendi. Havanın serinliğine rağmen saçları nemliydi ve üzerinde küçük bir ter lekesi vardı. yüzünde parlıyordu. Yine de bundan ve az önce çektiği acıdan habersiz görünüyordu, ince elini uzatarak Raelynn'i yaklaştırmaya davet etti. "Az önce seni düzgün bir şekilde karşılayamadığım için üzgünüm ama bu bebeğin

tüm dikkatimi istiyor. Doğum sancım birkaç saat önce başladı, bu yüzden doğum yapmamın çok uzun süreceğini sanmıyorum."

Raelynn kadının ince elini kendi elinin içinde sevgiyle kavradı ve titrek bir gülümsemeyi başardı. "James buraya olabildiğince çabuk gelmemi sağladı," diye cevap verdi ve endişesine rağmen, "Daha hızlı bir yolculuk yaşadığımı sanmıyorum," diye eklerken tüm bunlardan eğlenmiş gibi görünmeye çalıştı.

Heather sahte bir kederle inledi. "Seni ölümüne korkutmasını istememiştin canım. Gerekirse yarım saat daha beklemekten memnun olurdum."

"Yavrularımız o kadar uzun süre beklemeyebilirdi." Kocası yatağın karşı tarafına geçerek araya girdi. Bir dizini şiltenin üzerine kaldırarak karısının yanına yerleşti ve boştaki elini daha büyük olan kendi elinin içine aldı. "James'i gönderdiğimde sert kasılmalar yaşıyordun. Raelynn'i almak için Charleston'a geldiler ve şimdi daha sık gelmeye başladılar. Açıkçası hanımefendi, buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum."

Heather ve Raelynn onun kuru zekâsına gülümserken, karısı elini uzatıp kolunun üst kısmında sevgiyle gezdirdi. "İyi olacaksın."

Brandon, "Sonuna kadar seninle kalacağıma söz verdiğimi bilmek yardımcı olmuyor," diye itiraf etti. "Dizlerimde şimdiden bir ağrı hissediyorum. bu fikir biraz zayıflattı."

"Bu senin önerindi, benim değil," diye tatlı tatlı suçladı Heather. "Sensiz de idare edebilirim."

Brandon nazik bir elini kadının şişmiş karnını örten çarşafın üzerine koydu. "Bu bebekten kim sorumlu?"

"İkimiz de öyleyiz," diye gülümseyerek onayladı.

"O zaman doğduğunda ikimiz de burada olacağız," diye güvence verdi ona, yeşil gözleri onunkilere bakarken. Sevecen bir öpücük için elini dudaklarına götürdü. "Şimdi söyle bana tatlım, şimdi nasıl hissediyorsun?"

"Ben iyiyim," diye güvence verdi ona, parmaklarını onunkilerin arasından geçirerek. Safir gözlerini kaldırdı ve bir eş endişesiyle onun yüzünü inceledi. "Sen nasılsın?"

Brandon kısa bir süre boştaki elini uzatarak, "Gördün mü? Bir kaya kadar sağlam."

"Evet, ben de annemin amcasıyım," diye yanıtladı Heather, Büyük uzvu avucunun içinde tutarken kıkırdadı.

Yarım saat kadar sonra bir hizmetçi usulca kapıya vurdu ve Brandon kapıyı açmaya gittiğinde genç bir siyah kadın yumuşak bir ses tonuyla, "Mistah Jeffrey aşağıda, suh. Şimdi geldi."

"Teşekkür ederim, Melody. Ona hemen aşağıya geleceğimi söyle."

Brandon hizmetkâr çıkarken kapıyı kapattı ve arkasını döndüğünde Raelynn'in bakışlarıyla karşılaştı. Ona, Raelynn'in aniden kendinden emin görünmediği gibi gelmişti ama

onu nasıl rahatlatacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Omuzlarını topal bir omuz silkmeye kaldırdı. "Farrell ona haber göndermiş olmalı."

"Oakley'e kadar mı?"

"Muhtemelen Jeff'in Charles'daki konağında. . ." Brandon az önce kardeşinin güvenine ihanet ettiğini fark ederek sözünü aniden kesti. Raelynn'in derinleşen kafa karışıklığını görünce, gerçekte abartılı olmayan bir mazeret sundu

Gerçek. "Jeff'in son zamanlarda gemiciliğinde yapacak çok işi vardı.

şirket. Her gün gelmek zorunda kalmak istemediği için bir arkadaşından bir şehir evi kiraladı."

Raelynn konuşmak için ağzını açtı ama sonra gözyaşlarının eşiğinde olduğunu fark ederek aynı hızla tekrar kapattı. Oakley'nin Charleston'a yaklaşık bir saatlik mesafede olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak, kendisini Kocası işleriyle o kadar meşgulken onu görmeye gelecek vakti olmamıştı. Bununla birlikte, eğer bunca zamandır şehirdeyse, o zaman Farrell's'ta çalışmaya başladığından beri ondan kasten kaçtığına inanabilirdi.

Raelynn çökmekte olan rezervine ihanet etmekten korkarak boğazını temizledi ve bir soru sormaya cesaret etti. "Uzun zamandır mı orada?"

"Ne kadar zaman geçtiğinden tam olarak emin değilim.

Sadece bir

Birkaç hafta kadar sanırım. İzini kaybettim." Brandon'ın söylediği klişe bir mazeret gibi görünüyordu ama doğrudu. Heather'ın ne yapmak zorunda kalacağı konusunda o kadar endişelenirken

Çocuklarının doğumu sırasında başka hiçbir şey düşünmemişti.

"Brandon," diye seslendi Heather yataktan.

"Evet, aşkım?" diye cevap verdi, onun yanına doğru ilerleyerek. Araya girdiği için minnettardı, ama aynı zamanda onun

Aklında onunla ilgili olmayan bir şey vardı.

Karısı onun iri elini göğsüne bastırdı ve ona nazikçe gülümsedi. "Kardeşinle birlikte aşağıya in. Raelynn ile birkaç dakika yalnız konuşmak istiyorum."

Brandon, kızın, kızın, kızın, kızın, kızın baldızlarının önünde tam ve dürüst bir şekilde

Kendisini uzaklaştırmasının herkes için daha iyi olacağına karar verdi. Bunu isteyerek yaptı, muhtemelen gelecek olan gözyaşlarına tanık olmaktansa gitmeyi tercih etti. "Ben yokken sakın bir şey yapma," diye ısrar etti zayıf bir mizahla. "Sonuna kadar seninle olacağımı söyledim ve sözümü her zaman tuttuğumu biliyorsun."

"Bunu yaparken bayılsan bile," diye alay etti Heather, onun şefkatli öpücüğünü almak için yüzünü kaldırarak.

"Ben mi?" Brandon doğruldu ve işaret parmağını büyük bir güvensizlikle göğsüne doğru çevirdi. Kadının sırtması ve başını sallaması üzerine yüzünü buruşturmuş gibi yaptı: "Yazıklar olsun size hanımefendi. Ben böyle bir şey yapmazdım."

"Tabii ki hayır," diye tatlı tatlı onayladı ve onu bırakmadan önce zayıf parmaklarını sıktı.

Kapı arkasından kapandığında, Heather Raelynn'i tekrar yatağın sol tarafına, yattığı yerin yakınına çağırdı. Raelynn hemen itaat etti, ama Heather'ın ani yüz buruşturması üzerine uzandı ve narin kemikli ellerini sıktı.

"Rahatsızlığınızı hafifletmek için yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu endişeyle, küçük kadının inatçı tutuşu karşısında hayrete düşmüştü.

Cevap veremeyen Heather, sonunda kasılma hafifleyene kadar uzun bir süre aşağı doğru gerildi. Sonra uzun bir nefes verdi ve bir kez daha yavaşça içine çekti. Soğukkanlılığını yeniden kazanarak Raelynn'e gülümsedi. "Artık çok uzun sürmeyecek."

Raelynn nazikçe, "Benimle konuşmak istemiştiniz," diye sordu.

"Evet, canım. Sadece Jeffrey'nin Charleston'da kalmasının nedeninin

Sen."

"Ben mi?" Raelynn böyle bir düşüncenin saçmalığına güldü. Eğer tamamen perişan durumda olmasaydı, hareketleri Brandon'ın daha önceki itirazlarını taklit ediyor gibi görünebilirdi. "Ama ayrıldığımdan beri onu neredeyse hiç görmedim.

Oakley. Farrell'in dükkânına kısa bir süreliğine geldi ama bana bakmadı bile."

"Bu Jeffrey'nin sizin iyiliğiniz için endişelenmediği anlamına gelmez. Başından beri, özellikle Gustav'a karşı güvenliğinizi sağlamak için sizi izleyen adamları vardı. Adamlarının tam olarak nerede bulundukları konusunda bilgilendirilmedim, ancak çalıştığınız ve yaşadığınız bölgelere oldukça yakın olduklarına inanıyorum. Jeffrey Charleston'da kalıyor. sorun."

"Görünüşe göre her zamanki gibi onurlu biri," diye cevap verdi Raelynn yapmacık bir şekilde. "Yoksa Gustav'ı yakalamak için beni yem olarak mı kullanıyor?"

"Raelynn, canım, Jeffrey'nin seni önemseydiğine gerçekten inanıyorum. Aksi takdirde . . ."

"Eğer bu doğruysa, o zaman neden beni görmeye gelmedi?" Raelynn araya girdi, sesi zayıflıyordu. "Bana sorarsanız, bu sadece bir erkeklik gururu meselesi. Gustav serserileriyle tekrar gelmeye karar verdiğinde beni gözetleyen adamları varsa, beni kendi savunmamla baş başa bırakmakla suçlanamaz."

Heather gerildi ve başka bir kasılma kısıtlamasını kiralarken ellerini karnına bastırdı. Bir süre sonra, "Hatti'yi arasan iyi olur. Sanırım bebeğin kafası dışarı çıkmaya başladı."

Raelynn odadan fırladı ve hızla merdivenlerden inerek siyah kadını çağırdı. Brandon dışarı fırladı

Çalışma odasını ele geçirilmiş bir adam gibi terk etti ve merdivenlere doğru koşarken Raelynn tökezleyerek durdu, gözleri ana salona giren uzun boylu, yakışıklı giyimli figüre takıldı.

Göz göze geldiklerinde Jeff başıyla selam verdi ve yavaşça merdivenlere doğru ilerledi ve ilk basamağa çizmeli ayağını koydu. Salon bir anda sağa sola koşuşturan, çarşaf demetleri ve su kovaları taşıyan hizmetkârlarla canlanmış olsa da Raelynn kocası dışında her şeyin farkında değildi, ta ki Hatti'nin birkaç dakika önce yanından geçmişti.

"Heather nerede olduğumu merak edecek," diye soluk soluğa kaldı. Dönerek eteklerini topladı ve hızla yukarı çıktı. Yatak odasının kapısını arkasından kapatıp arkasına yaslanana kadar ne kadar titrediğini fark etmemişti. Birden dizleri o kadar zayıflamıştı ki, ağırlığını taşıyamayacak gibi görünüyordlardı. Eğer bu gerçek olmasaydı dişlerini sıkmış olsaydı, şimdiye kadar dişlerinin takırdıyor olacağından hiç şüphesi yoktu. Kocasının rezervini bu kadar tamamen yok etmesine izin verdiği için kendini azarlayarak yatağa doğru kararsız bir yol çizdi. zayıflatıcı bir etkisi vardı. Ama en kötüsü bu değildi, çünkü kalbi düzensiz bir şekilde çarpmaya devam ediyordu. Sanki zorlu bir yarışta koşmuş gibi göğsünün duvarına çarpıyordu.

Şu anda, Heather çocuğunu itmek için çok zorlanıyordu dünyaya. Brandon karısının yanındaydı, uzun parmakları karısınıninkilere dolanmıştı, cesaretlendirici sözler mırıldanırken ve Heather'ın parlayan alnını silerken fiziksel duruşunun yansıttığı kadar güçlü görünüyordu. Sadece Raelynn, Heather'ın alnını nazikçe silen büyük elin şimdi olduğundan çok daha fazla titrediğini fark etti. Gerçekten de, neredeyse kendi titremesiyle eşleşiyordu.

"İyi gidiyorsun tatlım," diye cesaretlendirdi Hatti, yeni gelen için örtüleri hazırlamakla meşgulken.

Spazm geçerken Heather'ın başı yastığın üzerine düştü ve bir an için tamamen tükenmiş gibi nefes nefese kaldı. Sonra nefesini bir iç çekişle bıraktı, kendini toparladı ve etrafına bakındı, ancak o zaman yatağın ucunda duran baldızını fark etti. Heather serbest elini davetkâr bir şekilde uzattı ve Raelynn endişeli gözyaşlarıyla savaşıarak onu tuttu. Jeffrey ve Heather arasında, bir daha eskisi gibi olup olamayacağını bilmiyordu.

Heather cesur bir gülümsemeyle, "Her şey yolunda," diye yatıştırdı. "Her şey çok yakında sona erecek. Şimdi üzülmene gerek yok canım. Ben iyiyim."

Bir an sonra Heather yüzünü buruşturuyor ve tekrar sertçe bastırıyordu. Sonunda bebeğin kafası içeri girdi ve hemen sessiz, öfkeli bir çığlık duyuldu, duyan herkeste kahkaha uyandırdı.

Hatti beyaz dişli bir sırıtışla, "Mistah Beau'nun sahip olduğu hacme sahip değil," diye yorumladı. "Bu bana daha çok narin bir kız gibi geldi. Çok yakında, Bayan Heather, siz de küçük kızıınıza bir göz atacaksınız."

Heather doğum sancıları içinde kıvranırken başı tekrar yastıktan kalktı. Siyah kadının neşeyle kıkırdaması uzun sürmedi.

"Çok güzel, siyah saçlı, küçük bir kız. Gerçekten de çok güzel."

Raelynn gülerek, "Ah, öyle," diye onayladı. Birden kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissetti.

Hatti ciyaklayan bebeği annesinin karnına yerleştirdi ve çocuk doğurmanın diğer gerekliliklerini yerine getirdi. Az önce tanık olduğu doğum mucizesinden çok etkilenen Brandon, yeni kızının minik, kanlı yumruğuna bir parmağını soktu ve bebek hemen ağlamayı kesip emme sesi çıkarmaya başladı.

"Yeni kúçük sevgilimizin yakında ne isteyeceğini biliyoruz," dedi babası gúlererek.

Hatti yeni doğmuş bebeği odanın bir kúřesine gútürerek temizledi ve kundakladı. Birkaç dakika içinde minik kız annesinin kollarına bırakıldı.

Raelynn gururla, "Kesinlikle muhteşem," diye gözlemledi.

Heather kúçük, buruşuk yüze baktı ve gúldü. "Ancak sevgi dolu bir teyze bu kadar nazik olabilir."

Brandon yataktan kalktı ve kapiya doğru ilerledi, karısına sııttı. "Beau ve Jeff'i almaya gidiyorum. Onlar da Suzanne'ı görmek isteyeceklerdir."

Heather yeni kızını incelemeye ve her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin olmaya dalmıştı. Hatti ve Melody yatak odasını toparlıyor ve beşiği yatağın yanına yeniden yerleştiriyorlardı. Bu karmaşa içinde kimse Raelynn'in odadan çıkıp hızla merdivenlerden indiğini fark etmedi. Aynı sessizlikle evin arka tarafından çıktı ve aceleyle tuvalete gitti, özenle mahremiyet aradı.

göze almıştı. Jeff'in kendisini bu kadar sarsılmışken görmesini gerçekten istemiyordu. Onunla tekrar karşılaşma düşüncesi bile, Jeff'in evine gidecek kadar titremesine yetmişti.

bir gereklilikti. Hamileliğiyle birlikte bu zorunluluk da ortaya çıkmıştı ve kesinlikle gitmesi gerekiyordu.

Kapıyı açtığında Jeff'in kabinin hemen dışında bekliyor olmasını beklemiyordu. Sanki Jeff onu yatak odalarındaki lazımlığa doğru koşarken hiç görmemiş gibi utançtan kıpkırmızı kesildi. Gergin bir şekilde eteklerini düzeltti. "Özür dilerim, tuvaleti kullanmak için beklediğinizi fark etmemiştim."

"Sizi bekliyordum, madam," diye düzeltti Jeff. "James'in sizi kasabadan getirdiğini öğrendim ve Charleston'a dönüş yolculuğunda arabamı paylaşmak isteyip istemeyeceğinizi merak ediyordum. James'i yolculuktan kurtarmış olursunuz."

Böyle düşününce Raelynn nasıl reddedebileceğini anlayamadı. "Tizzy gece kalacağım diye benim için bir valiz hazırladı. Onu getirmem gerekecek."

"James birkaç dakika önce bana verdi, madam. Bu zaten arabamda," diye bilgilendirdi kocası onu. "Yeni doğan bebeğe ve annesine saygılarımı sunduktan sonra gitmeye hazır. Bu sizin için kabul edilebilir mi?"

Raelynn kırılıp kırılmayacağına karar veremedi. Çünkü onun cevabını hafife almıştı ya da her zamanki titizliğiyle eşyalarını topladığı için memnun olmalıydı. "Evet, mükemmel."

Başına geleceklerden korktuğu için ona dokunmaya cesaret edemeyen Jeff, elini eve giden dar patikaya doğru uzattı. "Önden buyurun, madam."

Raelynn iyi aşınmış patika boyunca aceleyle ilerledi, ay ışığının gölgesinde bile onun amansız bakışlarının kendisini takip ettiğini hissediyordu. Uzun bacakları ona ayak uydurmakta hiç zorlanmadı ve kapıya vardığında, kapıyı açmak için oradaydı.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi, endişeyle başını kaldırarak. Ona bakmaya o kadar odaklanmıştı ki, nerede olduğunu fark edemedi.

Başı bir kapı pervazının keskin çıkıntısına çarpana kadar yürüyordu. Çarpmanın etkisiyle tamamen sersemlemiş bir halde geriye doğru tökezledi ve utanç verici bir üzüntüyle bir yerlerde dipsiz bir kuyuya düşmüş olmayı diledi.

"İyi misin?" Jeff şefkatle sordu, hasarı görmek için bir parmak eklemiyle çenesini kaldırdı.

Bir elini alnında şişen düğümün üzerine koymuş, öfkeyle kızarak durdu ve kendi kendine bunun
Bir kadının dünyanın açılıp kendisini yutmasını dilemesi son derece akla yatkındı. Kocasının savaş yarasını görmek için elini çekmeye çalışıyordu ama o da
ona izin vermekten utandı. "Ben iyiyim! Beni rahat bırak Jeffrey."

"İyi değilsin," diye karşı çıktı. "Parmaklarından kan damlıyor."

Duyurusuyla irkilen kadın elini geri çekti.
ve şok içinde ona baktı. Gerçekten de kanlıydı, ama daha da rahatsız edici olan şey, damlacıkların
göğsüne düşüyordu. "Oh, elbisem! Mahvolacak."

Jeff alnındaki küçük kesiği temiz bir mendille hafifçe silerken,
"Kafanın yerinde olmaması şaşırtıcı," diye takıldı. O da
Oradaki kanı temizledi ve sonra bir koca aşinalığıyla kadının bedenine doğru ilerledi.

Adamın göğsünün üzerinde özenle gezinmesi Raelynn'in zonklayan başını hemen unutmasına neden oldu, çünkü meme ucunun onun rahat bakımları altında küçük, sıkı bir yumruya dönüştüğünü hissedebiliyordu. Bir hanımefendi duruşunun her türlü görüntüsünü kaybetti ve bir elini göğsünün üzerinde kavuşturdu.
açlıkla zonklayan tepe. "Lütfen Jeffrey, beni rahat bırak!"

"Başınızın bakıma ihtiyacı var hanımefendi," diye akıl yürüttü, "ve şu anda evde herkes meşgul, bu yüzden onunla ilgilenmeme izin verirsiniz minnettar olurum."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim." "Kafanı bile göremiyorsun."

"Oh, tamam!" Huysuz bir çocuk gibi kendini arka kapının yanındaki tabureye bıraktı ve başını arkaya yasladı, hâlâ göğsünü avuçlarının içinde tutuyordu. "Tend Ben!"

Jeff kuyudan bir kova su çekti, bir kancaya asılı teneke bir bardağa az miktarda döktü ve yanına getirdi. "Bu kadar alıngan davranmana gerek yok Raelynn," diye nazikçe azarladı mendili ıslatırken. "Göğsünü ellemekten çok daha fazlasını yaptım."

Raelynn'in kafasına dank etti ki, muhtemelen orada oturmuş, bir eliyle elini tutarken biraz gülünç görünüyordu. kadınsı bir dolgunluk. Rahatsızca kıpırdanarak kolunu kucağına indirdi. Aynı hızla onun bakışlarını da yakaladı. Kocasını korse kısmına doğru atıldı ve onun ilgisini neyin uyandırdığını merak ederek kendine baktı. Meme ucu hâlâ sıkıca büzülmüştü ve utanç dolu bir iniltiyle Kollarını kavuşturdu ve Jeff'in alçak sesle kıkırdamasına neden oldu.

"Sanki daha önce böyle manzaralar görmemişsin gibi," diye telaşlandı.

"Hafızamın tazelenmesi gerekiyor." Jeff bu bahaneyi sırtarak söyledi. "Uzun zaman oldu."

Uygun bir şekilde alaycı bir şeyler söylemek istedi ama Aklına hiçbir şey gelmedi. Başındaki yaranın özenle temizlenmesine katlandı ve yarayı sarmasına izin verdi,

ve Jeffrey'i üst kattaki ana yatak odasına kadar takip etmeden önce pelerininin örtüsünü aradı.

Oraya vardıklarında Beau yatağın üzerinde annesinin yanında oturmuş, babasının ellerinde tuttuğu küçük yaratığa merakla bakıyordu. Çocuk yeni küçük kardeşinin nereden geldiğine dair sayısız soru soruyordu.

Sonunda Brandon küçük kızını bir eline aldı ve diğer eliyle uzanarak karısının artık fark edilir derecede düzleşmiş olan karnını örten battaniyenin üzerine koydu.

"Suzanne ve senin geldiğiniz yer orası, evlat."

Beau bunu bir süre düşündükten sonra merakla başını kaldırdı. "Ama oraya nasıl girdik?"

Kardeşi ona acı dolu bir ifadeyle bakarken Jeff kıkırdamasını bastırmak için parmak eklemine dudaklarına bastırdı. Yaşlı Birmingham karısına döndü ve onun elini sıkarak nihayet bir cevap verdi. "Seni ve kız kardeşini oraya aşk koydu, oğlum."

"Aşk mı?" Beau sordu, sesinde kuşkucu bir ton vardı.

"Hatti'nin kızarmış tavuğu sevme şeklini mi kastediyorsun?"

Jeff'ten bir kahkaha sesi geldi ve Jeff başını arkaya atarak tavana doğru kahkahalar attı. Eğlencesi bulaşıcı oldu ve kısa süre içinde tüm oda neşe sesleriyle doldu.

Jeff ve Jeff'in evlerine döndükleri sırada karanlıklar arazinin üzerine çökmüştü.

Raelynn aileyle vedalaştı ve Charleston'a giden uzun yolculuk için landau'ya yerleşti. Raelynn özlemle Oakley'de geceleme için bir davetle yolculuğun kısaltılmasını istedi, ancak kısa süre sonra kocasının böyle bir teklif yapmaya meyilli olmadığı anlaşıldı.

Başlarda Jeffrey'nin yanında otururken kendini gergin ve sinirli hissetse de, günün olayları enerjisini iyice tüketmişti. Çok geçmeden uyuklamaya başladı. Başından akan taze kanın kurdeleleri zedelemesinden korktuğu için bonesini takmamıştı, bu da morarmış alnını daha çok iç duvarına sürtündüğünde savunmasız hale geldi. arabada. Bir sarsıntıyla kendine geldi ve derin bir utanç içinde minderli koltukta doğruldu, çıldırtıcı derecede metanetli kocasının Ay ışığının aydınlattığı karanlığın içinden amansız bir ısrarla onu izliyordu.

Raelynn'in gözleri tekrar kapanmadan önce sadece birkaç mil daha kat edilmişti. Jeff'in onu ne zaman kucağına aldığını ve alnını boğazına dayadığını asla tam olarak bilemedi, çünkü yaklaşan uykuya karşı mücadelesini bırakmıştı. Jeff'in başının tepesine kondurduğu öpücükten de aynı şekilde habersizdi.

Bir süre sonra Raelynn karanlık bir alanda ilerlediğini belli belirsiz fark etti. Bir kapının kapanma sesini duydu ve ardından derin bir kuyudan yukarıya doğru sessiz sesler yükseliyor gibiydi. Parlayan bir lamba onun ötesinde bir yerde hareket ediyor, tavanlar ve koridorlar boyunca uzun ışık ve gölgeler saçıyordu. Bir kapı açılıp kapanırken menteşeleri gıcırdadı.

Bir süre sonra yatağa yatırıldığında tanıdık bir gıcırtyı fark etti. Tizzy'nin uykulu sesini duyunca uyanmaya çalıştı ama çok daha derin tonlar kızı kendi odasına sürgün etti. Nazik eller düğmeleri ve diğer bağlayıcıları açtı ve Raelynn memnun bir iç çekişle bebeği karnında yuvarlanırken yüzünü yastığa döndü. Hareketler belirsiz ve uzak görünüyordu, sanki onları sadece rüyasında görüyordu, tıpkı serin karnının üzerinde duran büyük bir elin davetkâr sıcaklığı gibi. Bir geceliğin başının üzerinden çekildiğini hissetti ve uzun bir süre sonra

Sonunda bir battaniye üzerine örtüldü. Sonra uzun bir tünelin sonundaki bir fener söndü ve karanlık etrafını sardı, o da içinden çıkmak istemediği rüya gibi bir girdabın derinliklerine gömüldü.

BİR CUMA GÜNÜ KAPANIŞ SAATİ YAKLAŞIYOR BİR GECE SONRA
Uzun boylu, şık bir adam Ives's Couture'ün kendine özgü yeşil kapısını iterek açtı ve terzi koridorunun arka tarafındaki tek masaya yaklaşırken silindir şapkasını çıkardı. Raelynn çizim malzemelerinin sonuncusunu da çekmeceye yerleştirmek üzereydi ki, başının üstündeki asma aparattan yansıyan erkeksi bir gölge üzerine düştü. Yukarı baktı, İşvereninin tasarımlarından biriyle ilgili bir soru sormasını bekliyordu. Birkaç dakika önce Elizabeth'i yukarı çıkarıp orada bıraktığı yeni kumaş örneklerini aramaya götürmüştü; bunlardan birini özellikle beğenmişti ve Raelynn'in öğleden önce taslağını bitirdiği bir elbise için kullanmayı düşünüyordu.

Bakışları kendi kocasıyla buluştuğunda Raelynn, ilk tanışmalarının üzerinden bir saat geçmeden kocasının evlenme teklifini kabul etmesine vesile olan izlenimleri anımsatan bir çığa çarptı. Erkeksi yakışıklılığı aynı derecede heyecan vericiydi.

Yanaklarında ikiz çöküntüler olan gülümsemesi her zamanki gibi ilgi çekiciydi, yeşil gözleri her zamanki gibi ışıltılı.

Algılanabilir tek fark kendi içindeydi. Adam onu hızla gelen arabanın yolundan çekip çıkardıktan sonra bile kalbinin şimdiki kadar düzensiz attığını hatırlamıyordu. Elbette hiçbir korku böyle bir baş dönmesine neden olamazdı. Ne de bu duygu onu ısıtabilirdi.

yanaklarının parladığını hissedebiliyordu.

"Seni Harthaven'dan geri getirdiğimde konuşma fırsatımız olmadı," diye mırıldandı, "ve nasıl hissettiğini merak ediyordum. Başın daha iyi mi? Yara izi görmüyorum."

Jeff, kadın masanın ucunda dolanırken bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. Her ne kadar durumunu gizlemeye yarayan koyu yeşil ve mavi ekoseli büyüleyici bir elbise giymiş olsa da, yine de hamile olduğu belliydi, ama sonra, Jeff onu yatmak için soyduğunda

Onu Elizabeth'in evindeki dar odasına taşıırken, küçük, yuvarlak göbeğini fark edememişti. O oradaki küçük hareketleri fark etmiş, bu da onu elini nazik yuvarlaklığın üzerine koymaya ve çocuğunun rahminde hareket ettiğini hissetmeye teşvik etmişti.

Raelynn sevincini dizginlemeye çalışarak, "Hayır, gördüğünüz gibi şimdi gayet iyi," diye mırıldandı. "Ben de kendimi oldukça iyi hissediyorum." Bir aydan daha uzun bir süre önce onun evinden ayrılmıştı ama o zamandan beri bir yıl gibi gelmişti. Kocasının suçluluğu ya da masumiyeti üzerine geçmişte yaptığı tüm tartışmalar boyunca, onu bir daha asla göremeyeceğinden korkmasına neden olan bir endişe ona saldırmaya başlayana kadar kocasını ne kadar çaresizce özleyeceğini fark etmemişti. Bu korku kalbinin derinliklerine kök salmış ve bir erkeği boş yere özlemenin nasıl bir his olduğuna dair acı bir ders almıştı. Eğer Nell, Jeffrey'nin uzaklığı üzerine, o gün içinde yaptığı kadar düşünseydi

Ayrılıklarının acı dolu haftaları, sonra Raelynn Kızın zaman zaman neden onun takdirini talep etmek zorunda hissettiğini kesinlikle anlıyordu.

"Hamileliğe eşlik eden olağan rahatsızlıklardan hiçbiri yok mu?" Jeff merakla sordu.

"Önemli bir şey yok, sadece garip ve çeşitli zamanlarda hala uyumak istememe neden olan bir uyuşukluk, ama burada çalışırken bunu pek yapamam."

"Hayır, yapabileceğinizi sanmıyorum."

"Heather ve bebek nasıl? Bir araba kiralayıp onları görmeye gitmek istiyordum ama baharlık gardırop siparişi veren o kadar çok müşterimiz oldu ki üçümüz derin bir nefes alacak zamanım bile olmadı."

"Heather ve bebek iyi," diye yanıtladı Jeff. "Suzanne birkaç kez akşam karanlığından şafağa kadar uyumayı bile başardı, bu da tabii ki ailesini memnun ediyor. Her gece dört saatte bir bebek emzirmek bir süre sonra bünyeyi yıpratabiliyor sanırım. Ama bu görev, kocanın yardım çabaları ne olursa olsun, tamamen anneye düşüyor."

Raelynn son zamanlarda kendisini endişelendiren bir konuya tereddütle yaklaştı. "Dükkanda kulak misafiri olduğum son yorumlardan anladığım kadarıyla artık Dedikoducuların başlıca ilgi alanı," diye söze girdi ve parmağını masasının üzerinde duran küçük bir Fransız mankeninin kolunda gezdirdi. "Avukatınızla konuştuğunuzu ve evliliğimizin sona erdirilmesi için girişimde bulunduğunuzu söyleyenleri bile duydum" diye sorarken onun bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemedi.

Alaycı bir homurtu Jeff'in bu söylentiyle ilgili hislerini doğruladı. "Her duyduğuna inanma canım, ya da gördüklerinin sadece bir kısmına. Senin arzun olmadıkça bunu asla yapmam." O

Gözleri yavaşça onunkilerle buluşmak için kalkarken başını düşünceli bir şekilde yana eğdi. "Öyle mi?"

Raelynn rahatsız edici bir kahkaha atarak, "Hayır, tabii ki değil," dedi. "Sadece doğru olabileceğinden korkuyordum, ayrılmadan önce bana ne kadar kızgın olduğunu düşününce Oakley."

"Korkmak mı?" Jeff onun kelime seçimine şaşırarak tekrarladı.

"Endişeli, korkmuş, kaygılı, bunların hepsi aynı anlama geliyor," dedi kasvetle.

"Katılıyorum Raelynn, ama bana gerçekten korkacak kadar endişelendiğini mi söylüyorsun?"

Dudaklarından titrek bir iç çekiş çıktı. Sarsılarak başını salladı. "Evet."

"Bu, Nell'in ölümündeki suçumla ilgili bazı şüpheleriniz olduğu anlamına mı geliyor?"

Adamın açık sözlü sorusu gözlerini yaşarttı. Onun araştıran bakışlarını zorlukla karşıladı. "O gece ne olduğuna dair kesin bir sonuca varamadım, eğer kastettiğin buysa. Bazen böyle bir vahşetle bir ilgin olabileceğinden şüphelenmek bile bana son derece aptalca geliyor, sonra da gözümün önünde görünüşünün değiştiği, tekrarlayan bir kâbustan uyanıyorum. Dönüştüğün iblis beni korkudan titretiyor."

Jeff, Red Pete'in kulübesinde onun yanında yattığı ve acı dolu sayıklamalarını dinlediği geceyi kesinlikle unutamamıştı. Geçmişteki acıları canlandırmaktansa konuyu değiştirmenin daha akıllıca olacağını düşündü. "Buraya benimle akşam yemeği yemenizi istemek için geldim, hanımefendi."

"Oakley'de mi?" Gerçekten de kendi kendine takındığı suskunluğu bozmak ve onun tekrar evine girmesine izin vermek niyetinde miydi? Pek sayılmaz. Nefes almaya cesaret ederek, onun cevabını bekledi.

ölümle yaşam arasında bir yerde ceza almak üzere.

"Burada, şehirde bir restoranda," diye bilgilendirdi onu ve hemen gözlerindeki nazik ışıltının ya da sadece hayal gücünün bir oyunu olup olmadığını merak ediyordu. "Eğer bu fikri kabul edersen, dışarıda yemek yiyebiliriz, sonra da sana Elizabeth'in evine kadar eşlik edebilirim. Eğer yürüyemeyecekseniz bizi oraya götürmesi için bir araba kiralayabilirim. Şu anda karavanım yok. Thaddeus'u benim için bazı ayak işlerini yapması için Oakley'e geri göndermek zorunda kaldım."

Raelynn o sabah daha şık bir elbise giyecek kadar ileri görüşlü olmayı diledi. "Görünüşüme çeki düzen vermeliyim."

"Saçmalama canım, her zamanki gibi büyüleyici görünüyorsun."

Onun bu cömert iddiası moralini düzeltmek için çok şey yaptı. Öyle bile olsa, şüpheli bir gülüşe neden oldu. "Pek sayılmaz, Jeffrey."

Etrafına bakındı. "Pelerinin var mı? Görünüşe göre Dışarısı alışılmadık derecede nemli ve nefessiz, bu da bana çok geçmeden bir sisin gelebileceğini düşündürüyor."

Raelynn yün şalını bıraktığı palto ağacını gösterdi. "Pelerin Elizabeth'in, pelerin benim." Yakındaki bir sandıktan, İskoç şapkasına benzetilerek yapılmış bir şapka çıkardı ve uzun, gümüş rengi bir bardağın önünde durarak şapkayı taktı. Pelerini ukalaca bir açıyla başına yerleştirdikten sonra, kocasının hâlâ orada olduğuna ve toplum içinde kendisiyle birlikte görünmeye hazır ve istekli olduğuna emin olmak için ona tekrar baktı. Kocasını oradaydı, pelerininini kancadan çıkarırken ona bakıyordu. Birdenbire gülümseyerek, uzun bir şapka iğnesini masmavi pelerinine batırırken ne yaptığına aldırmadı.

kadife. İğnenin ucunu işaret parmağına batırdığında dikkatini başka yöne çektiği için hemen pişman oldu. Onun ırkılarak attığı çığlık Jeff'i çabucak yanına getirdi ama o sırada, küçük damlacıklar elbisesini kirletmeden önce kanayan parmağını avucunun içinde tutmak için raptiyeyi yerinden çıkarmış ve yere düşürmüştü.

"Beceriksizliğim yüzünden," diye hayıflandı, acıyla yüzünü buruşturdu. "Bu sefer ne yaptığına bir bakayım," diye ısrar

etti Jeff, yanaklarını canlı bir renkle parlattı. Zihinsel olarak inledi şaşkınlık içinde. Tanrı aşkına, o etraftayken neden bu kadar beceriksiz olmak zorundaydı?

Jeff, Raelynn'in elini tutarak onu yakındaki bir lavaboya götürdü; bu lavabo, Raelynn'in karakalemle çizim yaparken ihtiyaç duyduğu bir şeydi. Orada bir kâsenin içine az miktarda su döktü. Elini sabunlayıp duruladıktan sonra paltosundan temiz bir mendil çıkardı ve "Daha dikkatli olmalısın Raelynn" diye nazikçe yalvarırken ince parmaklarını kuruladı.

Onun uzun boylu, düzgün giyimli varlığının bu kadar yakınında olduğunun canlı bir şekilde farkında olan Raelynn, kızaran yanaklarını gizlemek için titreyen elini alnına bastırdı. Parmağı kadar beceriksizliği de onun karşısında unutulup gitmişti.

onun çok erkeksi varlığının farkındalığını artırıyordu. Aslında fiziksel olarak uyarılmaya başladığını fark edince oldukça şaşırdı. Meme uçları, sadece onun elleri ve ağzı tarafından değil, aynı zamanda aşkın samimi ayinleri sırasında kürklü göğsünün yavaş, ritmik vuruşlarıyla tekrar okşanmak için aç bir özlemle karıncalandı. Onunla birleşmek ve onu sık sık götürdüğü o yüce zirvelere bir kez daha yükselmek için can atarken, belindeki zonklayan aciliyeti görmezden gelmek için yapabileceği tek şeydi, ama elbette bu aptallıktan başka bir şey değildi. En iyisi sakinleşmek

kendini azarladı. Eğer seni bu şekilde isteseydi, şimdiye kadar çoktan buralarda olurdu.

Jeff'in yüz hatları, karısını kendine doğru yaklaştırmak ve ayrıldığından beri kontrol altında tuttuğu tüm tutkusuyla onu öpmek için kabaran arzusuyla keskinleşti. Çektiği ıstırapı sadece o biliyordu.

Ama Elizabeth'in üst kattaki daireye çıkan koridordan gelen hızlı ayak seslerini ve hemen arkasından Farrell'inkileri duydu. Çiftin yaklaşması ona, çok çabuk ve kolay bir şekilde tutuşan ateşi söndürmekten başka bir seçenek bırakmamıştı.

"Ne oldu?" diye sordu esmer kadın endişeyle, aceleyle koridora girip onlara doğru gelirken. "Raelynn, iyi misin? Ağladığını duyduğumu sandım."

Raelynn utanarak, "Az önce parmağıma bir şapka iğnesi sapladım," diye itiraf etti. "Neyse ki Jeffrey onunla ilgileniyor."

"Yardımaımıza ihtiyacı olmadığı kesin," diye neşeyle cevap verdi Elizabeth, arkadaşının yanaklarına pembe bir kızarıklık yayıldığını fark ettiğinde. Gülümsememek için kendini zor tutarak hızla geri çekildi ve arkasından Farrell'a da aynısını yapmasını işaret etti. "Kendimizi geldiğimiz yere geri götüreceğiz."

Jeff dul kadının ısıltılı bakışlarıyla karşılaşmak için döndü. "Karım ve ben bu akşam dışarıda yemek yiyeceğiz, Elizabeth. Onu beklemene gerek yok. Biz dönene kadar epey geç olabilir."

"Oh, elbette." Sesindeki şen şakrak tını sevincini gösteriyordu. "Hiçbir şey için endişelenme. Sadece iyi vakit geçir."

Jeff sırtarak, "Böyle bir şey yapmaya gayret edeceğiz," diye söz verdi.

Çiftin yokluğunda Raelynn parmak uçlarında yükselerek kocasının kulağına fısıldadı, "Elizabeth bu akşam Farrell'ı yemeğe davet etti ve son zamanlarda birbirlerine nasıl baktıklarını görünce, gidecek başka bir yerim olduğu için kesinlikle rahatladım. Kendimi üçüncü bir parmak gibi hissedirdim."

"Eskortun olsam bile mi?"

Raelynn'in yumuşak dudakları bir gülümsemeyle kıvrılırken, ışıltılı gözleri onunkilerle buluştu. "Başka biriyle gitmezdim, Jeffrey."

∞ BIRMINGHAM'LAR CHARLESTON'A DOĞRU HIZLA İLERLERKEN GECE ÇÖKTÜ.

şehrin caddeleri boyunca ilerliyorlardı. İnce sis bulutları iskelelerden dar sokaklara doğru sürüklenmeye başlamıştı. geçtikleri yollar ve ara sokaklar. Çok geçmeden görkemli yapıların etrafından dolanmaya ve resmi bahçelerin içinden hayalet gibi geçmeye başladı. Uzakta görülebilen direk ışıkları ve fenerler, sislerin içinde parlayan belli belirsiz ışık auralarından başka bir şey değildi.

Jeff yemek için şık bir Fransız restoranı seçmişti ve şef garson onları arka taraftaki pencerenin yanındaki تنها bir masaya götürürken çift yanlarından geçen hemen herkesin şaşkın bakışları altında kalsa da, Raelynn bu kez bakışlara çok daha açıktı. Kocasının koluna girerek öne doğru ilerleyen Raelynn, kendisine bakanlara nezaketle başını salladı.

şaşkınlıkla onlara baktı.

"Bu sizin onayınızı alıyor mu, Bay Birmingham?"
şef garson sordu.

"Gerçekten çok güzel, Gaskon. Teşekkür ederim."

Jeff Raelynn'in pelerinini çıkarırken şef garson sabırla bir kenarda durdu. Adam pelerini aldıktan sonra aceleyle uzaklaştı. Jeff karısına oturması için yardım ettikten

sonra onun sağına yakın bir sandalyeye oturdu ve
garson görüldüğünde

bir şişe şarap ve bir aperatif. Uzun boylu, siyah saçlı bir adam mahremiyetlerine izinsiz girmeye cüret ettiğinde, kalbindeki bir meseleden bahsetmek için karısının elini henüz tutmuştu.

"Affedersiniz, Bay Birmingham. Beni balonuzdan hatırlıyor musunuz bilmiyorum ama ben Lord Marsden'ım." Adam Raelynn'in solundaki boş yeri gösterdi. "Acaba Sizinle ve sevgili eşinizle bir süre oturup beni İngiltere'den Carolinas'a kadar getiren bir konuyu konuşmamın sakıncası var mı?"

Jeff'in karısına kur yapmaya niyeti vardı ama Lord Hazretleri'nin ricasını reddetmek de pek mümkün değildi. Sıkıntısını gizleyerek, adamı yanlarına davet etmek için elini salladı. "Lütfen, misafirim olun."

Garson şarapla birlikte geldi ve hemen üçüncü bir kadeh için gönderildi. Seçilen şarabın tadına baktıktan sonra Raelynn'in kendi tabağından onunla paylaştığı karides ve ıspanaklı timbales'in büyükçe bir kısmı, lord hazretleri Şarap ve yemek konusundaki mükemmel zevki için ev sahibine iltifat etti. "Burada bu kalitede bir içki bulmak çok nadir olmalı. Ben kesinlikle eşini bulamadım."

"Nereye gittiğinize ve kimi tanıdığınıza bağlı, lordum," diye yanıtladı Jeff. "Ama sonra, gemilerim bu şehrin sunduğu şarapların çoğunu ithal ediyor."

Lord hazretleri kıkırdadı. "En iyi yerlerin nereler olduğu konusunda bu kadar bilgili olmanıza şaşmamalı. Evet, gerçekten de öyle. Muhteşem şaraplarının yanı sıra, özellikle Fransız mutfağını çok severim. Yemeklerini güzelleştirmek için kullandıkları soslar tek kelimeyle mükemmel. Birkaç yıl önce bu ülkede kraliyet kuryesi olarak görev yaptığımda Fransızlara dair her şeyi öğrenmiştim ama tabii ki bu onların korkunç devriminden önceydi. Köylüler ülkeyi ele geçirdiğinde.

hoşuma giden her şeyi yok etti. Artık Fransa'nın imparator olmak isteyen bir Birinci Konsolosu var. Napolyon daha azıyla yetinmeyecektir. Geçen yıl onunla barış anlaşması yapar yapmaz yeniden savaşa girdik. Kendine çok güveniyor ve kamplarımızda, hatta majestelerinin tahtının yakınlarında bile casuslar olduğuna dair dedikodulara bakılırsa bu hiç de şaşırtıcı değil. Bu tür şeyler hakkında çok şey duyuyor musunuz?

Burada, kolonilerde bir şey var mı efendim?"

"Carolinas mı demek istiyorsun?" Jeff kısa bir gülümsemeye düzeltti. "Burayı artık İngiliz egemenliği altında bir bölge olarak görmüyoruz."

"Evet, tabii ki. Dil sürçmesi gibi bir şey."

"Sorunuza gelince, İngiliz sarayında olup bitenlerden ve orada dönen entrikalardan tamamen uzak görünüyoruz."

"Ama anladığım kadarıyla eşiniz İngiliz. Tahtın yakınında bazı adamların yaptığı hileleri duymadı mı?"

Jeff, Raelynn'in elini tutmak için masanın diğer tarafına uzanarak, "Tam da bu yüzden çok acı çekti, lordum," diye adamı bilgilendirdi. Elini hissettiğinde şaşırmadı. Avuçlarının içinde titriyordu. "Sanırım bu onun için hala çok acı verici bir konu. Görüyorsunuz, babası yanlışlıkla vatana ihanetle suçlandı ve yargılanmayı beklerken hapisanede öldü."

"Ah, çok üzgünüm," diye yanıtladı Lord Marsden. Üzüntüsünü Raelynn'e iletirken kara kaşları derin bir endişe içinde toplanmıştı. "Umarım yersiz konuşarak sizi kırmamışımdır, madam. Eğer kırdıysam, affınıza sığınıyorum."

"Üzüntümün farkında olmanız pek mümkün değil lordum," diye mırıldandı nezaketle, belli belirsiz bir gülümsemeden başka bir şey yapamıyordu. "Ne de olsa siz beni sadece Mrs.

Birmingham. Rahmetli babam Balfour Kontu James Barrett'ti."

Lord Marsden sandalyesinde geriye düştü, çenesi şaşkınlıkla sarktı, ama hemen toparlandı ve onu ikna etmek için acele etti, "Canım, babanı uzaktan tanıyor olsam da ona büyük saygı duyuyordum. Tutuklandığı sırada kendisine yöneltilen suçlamaların sağlam bir temeli olduğunu düşünmüyordum. Soylular tarafından takdir edilen ve saygı duyulan bir adamdı.

..."

"Yine de," diye araya girdi Raelynn, titrek bir ses tonuyla, "akranları arasında kurnazca hile onun ölümüne neden oldu. Babam, suçluların en kısa zamanda ortaya çıkarılacağından emindi. Ama ne yazık ki, onların ne kadar hilekâr insanlar olduklarını ortaya çıkarma fırsatı bulamadan hapishanede öldü."

Raelynn'in gözlerinin ardında, babasının hapsedildiği son, akıldan çıkmayan günleri hatırladıkça gölgeler dolaşıyordu. Ailesinin güvenliğinden endişe ediyordu ve bu nedenle tutulduğu hapisaneyi ziyaret etmelerini istememişti. Tehlikede olan çok şey olduğunu iddia etmiş ve onları kendi başlarına kalmaları ve güvenliklerini sağlamaları için görevlendirmişti. bilinmezlik içinde güvendeydi. Yine de annesi sonunda onu görmeye gitmişti. onurlandırdığı ve el üstünde tuttuğu kocası. Bu olayda James Barrett bitkin ve yorgun görünse de sağlığı oldukça iyiydi. Bir günden kısa bir süre sonra ölmüştü. Dul eşine sadece soğuk algınlığı geçirdiği söylendi, Hücresinin rutubetli ortamında yeterince inandırıcıydı ve akciğer iltihabından ölmüştü.

"Ama eminim ki, onun ölümünden sonra bile elindeki kanıtlarla masum olduğunu kanıtladı.

"dedi Lord Marsden.

"Babamın dürüstlüğü ve Kral George'a olan sadakati zamanla ortaya çıkacaktır lordum," dedi Raelynn, iyiliğin kötülüğe karşı eninde sonunda galip geleceği aksiyomundan emin bir şekilde. "Bir hesaplaşma günü gelecek, bundan hiç şüphem yok. şüphe."

Lord Marsden kuru bir ifadeyle, "Bu olayın şenlik havasını asil basmakalıp sözlerin asık suratlı bir beyanatına dönüştürdüğüm kesin," dedi. "İngiltere'nin Fransa ile olan sorunlarını gündeme getirdiğim için beni tekrar bağışlayın. Nerede olduğumu unutmamalıyım, burada, ne Fransızcanın ne de İngilizcenin standart olmadığı Carolinas'ta."

"Evet, bu ülkede işleri halletmek için kendi yöntemlerimiz var," diye onayladı Jeff ve sormak için öne eğildi, "Şimdi, lord hazretleri, eğer sormamda bir sakınca yoksa, benimle görüşmek istediğiniz konunun mahiyeti nedir?"

"Evet, tabii ki. Ülkemin Fransa'yla yaşadığı zorlukları düşünürken neredeyse işimi unutuyordum." Yutkundu ve yeniden başladı. "Belki hatırlarsınız. kızıma evlendiğinde hediye etmek için bir mülk arıyorum. Nişanlı olduğu asilzadenin Babasının unvanını talep ediyor ve bu nedenle en küçük kardeşinin yerleştiği Carolinas'a gitmeye karar verdi. Bu konuyla ilgili olarak sizi daha önce ziyaret etmek isterdim, ancak fark ettiğim kadarıyla Bir süredir, efendim, ve size geledim. umduğum gibi bir nakliye şirketi. Bu çabamda bana yardımcı olabilir misiniz?"

"Neden benim nakliye şirketime gelmiyorsun? Jeff, "Yarın sabah," diye önerdi. "Seni o zaman götürebilirim ve

Bölgede halihazırda mevcut olan mülkler hakkında daha fazla bilgi sahibi olabilecek bazı kişilerle sizi tanıştırebilirim."

"Elbette, Bay Birmingham. Bu akşam için, siz ve eşiniz akşam yemeğinde misafirim olmayı düşünür müsünüz? Eşlik etmenizden onur duyarım."

"Teşekkür ederim lordum, çok nazıksınız, ama aslında karımla biraz yalnız kalmayı dört gözle bekliyordum. yemek."

"Tabii ya, ne kadar aptalım." İngiliz adam ayağa kalktı Aceleyle ayağa kalktı, ev sahibinin reddetmesine biraz kırılmıştı. "Akşam yemeğimin tadını tek başıma da çıkarmaya çalışacağım."

Raelynn adamın görkemli adımlarla uzaklaşmasını izlerken hafifçe yüzünü buruşturdu. "Sanırım onu kızdırdın, Jeffrey."

Kocası hızla uzaklaşan figüre doğru baktı. "Gerçekten de gecemizin onun varlığıyla mahvolmasını istemedim. Bizi birkaç gün önce davet etmiş olsaydı, davetini kabul etme eğiliminde olurdum, ama bu gece bize kendini dayatma şeklinden özellikle hoşlanmadım."

"Muhtemelen onu bir daha görmeyeceksin," diye uyardı.

Jeff omuzlarını kayıtsız bir omuz silkmeye kaldırdı. "Benim için zerre kadar önemi yok, madam. Unvanının burada, Carolinas'ta pek bir önemi yok ve sırf bir lord olduğu için onun isteklerine boyun eğmek zorunda hissetmeme gerek yok." Karşıya uzanarak, bir tutam saçı koparıp serbest bıraktı.

bantlı yakasının içine soktu. Gülümseyerek ipi baş ve işaret parmakları arasında ovuşturdu ve ipeksi dokunuşuna hayran kaldı.

doku. "Ona da söylediğim gibi, canım, seninle baş başa kalmanın tadını çıkarmayı dört gözle bekliyordum."

Sesinin derin boğukluğuyla ısınan Raelynn, sanki içten dışa doğru eriyormuş gibi hissetti. Kıvrımını tutarak Adamın parmakları arasında dolanırken, kadın saçlarını düzeltmeye çalışırken adamın avuçlarından yukarı doğru savurdu. "Saçlarım istediği yere düşerken çok güzel görünmeliyim."

"Evet, madam, öyle," diye mırıldandı Jeff ve için için yanan gözlerini yüzünde ve bedeninde gezdirerek Güzellik. Onu son gördüğünden beri sanki sonsuzluk geçmiş gibiydi.

Bu uzun ayrılık kesinlikle bazı nedenlerden kaynaklanmıyordu.

Onu aramak için içini kemiren bir isteksizlik. Tam tersine, çoğu zaman kendisini evin sınırlarında volta atarken bulmuştu.

Kendisine hedeflerini hatırlatmaya ve onu görmek için neredeyse ezici bir ihtiyaç duymasına karşı iradesini güçlendirmeye çalışırken şehir evi. En başından beri, planının bir parçası

Uzun süreler boyunca mesafe koymuş, böylece ona karşı gerçek duygularının ne olduğunun farkına varmasını sağlamış, ancak bu arada onu sonsuza dek kaybedebileceği tehlikeli bir şans oyunu oynadığını da bilmiştir. İradesiyle kararlılığından vazgeçmemiştir ama uzun bekleyiş onu herhangi bir şeyi kabul etmeye isteksiz hale getirmişti.

Bir İngiliz lordu tarafından bile.

Yemek fevkaladeydi, misafirlik daha da fevkaladeydi ama Raelynn'in zevki, üzerine bolca chantilly sosu dökülmüş küçük bir tabak ekmek pudingi önüne konduğunda doruğa ulaştı. Kombinasyon cennetten farksızdı ve her kaşıқта Raelynn gözlerini kapatıp kendinden geçerken, tatlı yemeye hiç de hevesli olmayan Jeff'in kıkırdamalarına neden oldu. Onun yerine kendini şımarttı göz kamaştırıcı güzellikteki genç karısının muzipliklerini izliyordu.

"Bu akşamki gibi yemeye devam ederseniz bebeğımız dünyaya gelemeyecek kadar şişman olacak hanımefendi," diye uyardı.

Ona nazlı bir dudak büküşü fırlattı. "Beni karşı koyamayacağım kadar baştan çıkarmamalısın Jeffrey. Bunların hepsi senin suçun. Sen getirdin Beni her lokmanın bir zevk olduğu bir yere götürüp sonra da oburluk yaptığım için beni azarlamak mı? Sanırım. Şimdi bu geceyi telafi etmek için yarın açlıktan ölmem gerekecek." "Madem bu kadar kötü bir etkim var, belki de uzak durmalıyım."

Yüz ifadesi asıklaştı. "Zaten çok uzun süre uzak kaldın Jeffrey. Seni bir daha asla göremeyeceğimi düşünmeye başlamıştım."

Kadının sesinde belli belirsiz bir titreme sezen Jeff, evlilikleri için bir nebze olsun umutlanmasına izin verdi. Yine de ellerini açtı ve uygun bir mazeret sundu. "Özür dilerim hanımefendi, ama meşguldüm."

"Belli ki. Karını görmek için canını sıkamayacak kadar meşgulsün." Raelynn iç geçirdi ve karısını itti. Bitmemiş tatlı, iştahının yanı sıra sevincini de kaybetmişti. Karşı konulmaz bir ağlama dürtüsüne karşı mücadele ederken, ona bakacak kadar cesaret kazanması bir an aldı. "Eğer böyle bir düşünceniz varsa ben gitmeye hazırım."

Jeff hemen parmaklarını şıklatarak garsonun dikkatini çekti ve hesabı istedi. Adam geri döndüğünde, Jeff kısa bir süre faturaya baktı ve adamın dudaklarına geniş bir sırıtış getirecek kadarını fırlattı.

"Teşekkür ederim, Bay Birmingham. Çok teşekkür ederim."

Kısa süre sonra Jeff karısına dışarı kadar eşlik etti. Kapının hemen ötesinde, sis duvarına bakmadan önce pelerini karısının boynuna dolamak için durakladı onları çevreliyordu. Kesinlikle kalınlaşmıştı, öyle ki kendi kolunun uzunluğundan ötesini göremiyordu.

Raelynn ürpererek, "Bu bana Londra'yı hatırlatıyor," diye yorum yaptı.

"Bölgeyi iyi tanıdığımı sevindim. Bu şey az önce ekmek pudinginin yanında yediğin chantilly sosu kadar yoğun."

Jeff onun kolunu kendi koluna doladı ve tahta kaldırım boyunca yavaş bir tempoyla yürüdü. Arada sırada ayak sesleri

Diğer kalabalık restoran ve kahvehanelerin önünden geçerken bu sesler onlara yankılanıyor gibiydi. O bölgeyi arkalarında bıraktıklarında Jeff kısa bir süre dinlemek için durakladı ve sonra adımlarını hızlandırmaya başladı.

"Jeffrey, neden bu kadar hızlı yürüyoruz?" Raelynn ayak uydurmakta güçlük çekerek sordu. Jeffrey'nin bacakları, onun uzun adımlarına ayak uydurmayı umamayacağı kadar uzundu. "Ben birazdan Bir sonraki bloğa ulaştığımızda soluk soluğa kalacağız."

"Köşeye varmak üzereyiz," diye cesaretlendirdi, uzun adımlarına aldırmadan.

Raelynn beyazımsı bulanıklığın içinden görmek için kendini zorladı ama

Sanki bir duvar onları çevrelemiş gibiydi. "Emin misiniz?"

"Evet, madam. Bana güvenin." Tam söylediği gibi bölüme ulaştılar. Raelynn neredeyse sokağa adım atacaktı ama Jeff onu kendine doğru çekti. Raelynn nedenini sormak için döndüğünde Jeff parmaklarını Raelynn'in dudaklarına bastırarak onu sessiz olmaya zorladı. Eğilerek yüzünü kızın kulağına yaklaştırdı. "Arkamızdan bir araba geliyor. Duyabiliyor musun? başka bir şey var mı?"

Dinlemek için başını eğen Raelynn, yaklaşan arabadan gelen koşum takımlarının şangırtısını fark etti ve kaldırım taşları, atların toynaklarının yavaşça şaklaması. Acaba arkalarından gelen aceleci ayak seslerini de

duymuş muydu? Yoksa bu sadece sizin yarattığı bir
yanılsama mıydı?

Jeff'in dikkatinin dağıldığını fark etti ve artan bir korkuyla daha da yaklaştı. Arabanın sürücüsü arabasını Atını daha hızlı bir tırıs a kaldırdı ve durdukları köşeye oldukça hızlı bir şekilde geldi, kırbacının ucuyla atı dörterken onlara aldırış etmedi.

Araç nihayet geçip gittiğinde Jeff bir kolunu Raelynn'in beline doladı ve onu ayağı a kaldırıp caddenin karşısına doğru koştururken bir nefes almasını sağladı. Oraya vardığında, onu duvara yasladı ve koşan ayak sesleri hızla yükselirken kendini onun önünde destekledi.

onlara yaklaştı. Puslu örtünün içinden, uzun boylu, uğursuz kukuletalı bir figür, genişçe çırpılan bir pelerinin kanatlarında onlara doğru süzölüyor ve ürkütücü buharları savuruyor gibiydi. İlerlerken, bu karanlık kefenli cehennem zebanisi başının üzerinde parıldayan büyük bir kılıç kaldırdı ve

garip bir tıslama sesiyle kocasına saldırdı.

Raelynn'in çığlığı yoğun, nemli havada hızla kayboldu ama Jeff de en az saldırganı kadar çevikti. Onunla buluşmak için öne doğru adım atarak diğerinin bileğini kavradı ve Adamın sırtının arkasına sapladı ve bıçak yere düşmeden önce keskin bir acı çığlığı atmasına neden oldu. Şeytani şeytan serbest kaldı ve Jeff'in orta kısmına sert bir dirsek atarak onu tuğla binaya doğru geri sürdü.

Jeff'in nefesini toparlamak için ancak zamanı vardı.

Elinin tersiyle vurduğu darbe onu bir kez daha duvara çarptı ve bir anlığına sersemletti. Pelerinli olan bıçağı almak için koşuşturdu ve tam bıçağı a uzanıyordu ki Raelynn Şapkasından uzun, süslü iğneyi kaptı ve ona doğru uçarak gitti. Saldırganın niyetinin ikisinden birini ya da her ikisini de öldürmek olduğu korkutucu derecede açık hale gelmişti ama o da kendi payına düşeni vermeden saldırganın dağıttıklarını kabul etmeyecekti.

İleriye doğru yaptığı hamle ona ivme kazandırdı ve iğne süslü kabzasının ucuna kadar adamın kalçasının etli kısmına battı, adamdan bir çığlık kopardı ve onu aniden ayağa kaldırdı. Şimdi öfkelenen adam, kadının üzerine dönerek
Elinde bıçak, nefesi kapüşonunun deliklerinden dışarı doğru kesiliyordu.

"Sonun geldi, sürtük!" diye tısladı. "Bu geceden sonra, ne bulabileceğin konusunda artık endişelenmeyeceğiz."

Sersemliğini üzerinden atan Jeff, karısına yönelik tehdidi fark etti ve çömeldiği yerden yukarı doğru fırlayarak, kaslı omzuyla suçlunun kaburgalarının tam altına vurdu ve onu kaldırım taşlarının üzerine geri itti. Hemen bir Raelynn onların etrafında dönerek, sopasını bir kez daha saldırgana saplamak için fırsat kollarken, bıçağa sahip olmak için şiddetli bir itiş kakış başladı.

Hayatta kalmak için verdikleri mücadeleye odaklanmışken, hiçbirisi hızla koşan ayak seslerinin yaklaştığını fark etmedi, ta ki sisin içinden "Burada neler oluyor?" diye bir feryat yükselene kadar.

Jeff bu sesin bir arkadaşına ait olduğunu hemen anladı. "Rhys! Bize yardım et!"

Jeff pelerinli adamı yakalamak için uzandıysa da, adam bıçağının kabzasını kavradı ve kolunu güçlü bir hareketle çevirerek Jeff'in çenesine vurdu ve onu geriye, elektrik direğine doğru uçurdu. Kafası metal direğe çarptı ve baygın bir şekilde direğin dibine doğru kaydı.

Raelynn'i elinin altında tutan kötü adam, bıçağı eldivenli elinin içinde çevirdi ve ona doğru adım atarak silahı yukarı kaldırıp Raelynn'e doğru bir hamle yaptı
Göğüs. Dehşet içinde çığlık attı, ama hemen ardından patlayan bir tabancadan çıkan kurşun bıçağı yerinden fırlattı. kapüşonlu birinin eli. Bir çığlık kopardı

Saldırganın ciğerleri Raelynn'in irkilmesine yetti. Kapüşonlu olan, artık kanayan elini tuttu, sanki başka bir girişimde bulunmayı düşünüyormuş gibi ona baktı ve sonra dikkatini az önceki şerife yöneltti

ikinci bir tabancanın nişangâhını kaldırdı. Pelerinli adam hemen aşağıya doğru kaçma işine girişti.

Sokak. Rhys peşinden gitti ve Raelynn'i kocasıyla ilgilenmesi için bıraktı. Kocasının başını kucağına alıp elbisesinin eteğiyle alnından akan kanı silerken çaresizlikten inledi.

Birkaç dakika geçtikten sonra Şerif Rhys Townsend geri geldi ve Jeff'in yanında dizlerinin üzerine çöktü. Orada oturmuş, nefes nefese kalmıştı. "Dilenci çok hızlı. Beni göz açıp kapayıncaya kadar geçti," diye açıkladı, nefes nefese kalmıştı.

Raelynn'e baktığında gözyaşlarının aktığını gördü. ve korkularını yatıştırmak için acele etti. "Sakın ağlama. Jeff'in kafası granit kadar serttir."

Yine de bir çift parmağını arkadaşının boğazına bastırdı ve yavaş, sabit nabız atışıyla hemen rahatladı. Rhys dizlerinin üzerinde dönerek aynı iki parmağını ağzına götürdü ve Raelynn'in irkilmesine neden olan keskin bir ısıklık çaldı. Çok geçmeden, daha önce yanlarından geçen at arabası sisin içinden çıktı. Yanlarında durduktan sonra iri yarı sürücü onlara baktı.

"Orada yaralı bir adam var mı, Şerif?"

"Evet, Charlie, Bay Birmingham'ı arabaya yüklememe yardım et."

"Onu Oakley'e kadar götürmemi ister misin?" diye sordu şoför endişeyle.

Raelynn şerif adına, "Hayır," diye cevap verdi. "Onu Bayan Dalton'ın evine götürebilirsiniz, sonra da, eğer çok nazik olursanız, ben Dr. Clarence'ı ona getirirseniz çok memnun olurum."

"AMAN TANRIM, RAELYNN," DIYE HAYKIRDI İŞVERENİ

Elizabeth'in mütevazı evinin ön kapısını açtıktan sonra ve en yeni yardımcısını alışılmadık bir alaya liderlik ederken buldu. Hemen arkasından bıyıklı Jeff'in dizlerinin her birini dirseklerinin arasına sıkıştırmış olan şerif yardımcısı. Şerif de onu takip etmiş, kendi kollarını arkadaşlarının göğsüne arkadan kilitlemişti. Baygın adamın başının Rhys'in göğsüne yaslanışına bakılırsa, Farrell Jeffrey'nin hayatta mı yoksa ölü mü olduğundan hiç emin değildi. "Ne oldu böyle?"

Raelynn kenara çekilerek, endişeyle bilgi verirken iki adamın kendisinden önce gelmesine izin verdi. "Jeffrey ve ben saldırıya uğradık ve itiş kakış sırasında Jeffrey bir elektrik direğine çarptı. Başını çarptı ve o zamandan beri bilinci yerinde değil."

Korkudan gözyaşlarına boğulma isteğini bastıran Raelynn, o sırada yardımcısını merdivenlerden yukarıya kadar yakından takip eden Rhys'in peşinden koştu. Üzerinde yeterince kontrol kurdu

"Yatak odam üst katta ve solda." diye sabit bir sesle arkalarından seslendi.

Yatak odasının kapısına vardıklarında kapıyı açtı ve koşarak yatağın üzerindeki örtüleri çırptı. Temiz bir çarşafı koruyucu bir şekilde yastığın üzerine serdikten sonra,

Adamlar yüklerini yatağın üzerine bırakırken o kenara çekildi.

"Dikkatli ol," diye ısrar etti, yaklaşarak. Kocasının boyu o kadar uzundu ki saçları karyolanın başlığına, botlarının tabanı da ayakucuna değiyordu. Şimdiye kadar bunun oldukça büyük bir yatak olduğunu düşünmüştü. Yatakta büzülüp yattığında kesinlikle çok büyük görünmüştü. yalnızlık.

Nefes almak için duraklayan Rhys sonunda yardımcısına talimat verdi. "Git Doktor Clarence'ı getir ve elini çabuk tut."

Adam koşarak dışarı çıkarken Elizabeth, Farrell ile birlikte kapıya geldi ve "Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Raelynn kadının yüzüne baktı ve teklifi için minnettar oldu. "Dr.

Clarence, Jeffrey'nin kafasındaki yarayı kapattıktan sonra muhtemelen bandaja ihtiyaç duyacak. Eğer kullanışlılığını yitirmiş temiz çarşaflarınız varsa, Tizzy onları yırtarak bandaj haline getirebilir."

Elizabeth, "Tizzy'yi uyandırmana gerek yok," diye karşılık verdi. "Bunu kolayca yapabilirim. Hiç zamanımı almaz."

Esmer kadın hemen oradan ayrıldı ve onun yokluğunda Farrell yatağa yaklaşarak uzakta duran şerife işaret etti. "Jeffrey kıyafetleri olmadan daha rahat edecektir, Rhys. Onu soymama yardım et."

Adamlar kendilerini bu özel göreve verirken, Raelynn lavaboya su doldurdu ve kâseyi komodinin üzerine koydu. Sonra Elizabeth'ten bazı şifalı otlar ve merhemler almak için aşağı indi. Raelynn odaya döndüğünde Jeffrey soyunmuş, bir çarşaf ve battaniyeyle örtülmüştü.

Farrell kocasının başındaki yarayı nazikçe temizlerken bazı cevaplar aradı. "Bu şeyi kim yaptı, Raelynn? Sen biliyor musun?"

"Adamın kimliği hakkında en ufak bir fikrim yok." Adamın görünüşünü tarif ederken sesi titriyordu. "Saldırganımız tamamen pelerinliydi ve başında siyah bir kukuleta vardı. Konuşuyordu ama garip bir şekilde abartılmış gibi görünen alçak, hırıltılı bir tıslamayla. Uzun boylu görünüyordu, belki Jeffrey'nin boyunda ya da daha da uzun."

Rhys oturduğu sandalyeden, "Kısa sürede beni geride bıraktı," diye araya girdi. "Bana adamın sadece uzun adımlı değil, aynı zamanda çoğu erkeğe göre ona kesin bir avantaj sağlayacak kadar uzun bacakları olduğunu düşündürüyor. Benim bir Koşmaktan hoşlandığını hissediyordu, çünkü güvenli bir yere geldiğinde Önümde bir mesafe vardı, döndü ve bana yetişemediğim için alay etti. Sonra da 'Siz gençlerde hızlı koşacak yürek yok' dedi. "

Farrell, "Fridrich ya da Hyde gibi görünmüyor," diye sözlerini tamamladı.

"Hayır, bu adam ikisinden de çok daha uzun boyluydu ve bana genç dediğine göre Hyde'ın onun için bir bebek olduğunu varsayardım."

"Ama neden Jeff ve Raelynn'e saldırdı?" diye sordu modacı.

Raelynn kendi varsayımını sunarak onların tüm dikkatini üzerine çekti. "Yanılıyor olabilirim ama adamın asıl amacının beni öldürmek olduğuna dair bir his var içimde."

"Sen mi? Ama neden?" Farrell talep etti.

Omuzlarını çekingen bir omuz silkmeye kaldırdı. Eğer gerçekten de asıl hedef kendisiyse, bu varsayım kocası onun yüzünden bir kez daha acı çekmiş olabilir.

çok az teselli verdi. "En ufak bir fikrim bile yok. Adam beni bıçağıyla ilk tehdit ettiğinde, bana sonumun geldiğini söyledi ve ... Bu kısmı çok net hatırlıyorum... 'Bu geceden sonra ne bulacağın konusunda artık endişelenmeyeceğiz' dedi. Bunu söylediğinde, her türlü umudu vardı. beni öldürüyor."

Rhys, "Bıçağı elinden aldığımda kesinlikle tam da bunu yapmaya çalışıyordu," diye onayladı.

"Aslında bu beni ikinci kez bıçaklamaya çalışmasıydı. Adam saldırıyı ilk başlattığında Jeffrey'i öldürmeye kararlı görünüyordu, ama bu sadece o iblisin bana ulaşmak için engelleri ortadan kaldırma yöntemi olabilir. Her halükarda, Jeffrey ve ben bu adamlara karşı çok daha dikkatli olmalıyız.

Saldırganımız yakalanana kadar karanlık ve ıssız sokaklarda dolaşmaya devam edeceğiz."

"Sorduğum için özür dilerim," dedi Rhys biraz tereddütle.

"Amcan olması gerektiğini biliyorum ama acaba bu şeyi yapan Cooper Frye olabilir mi?"

Raelynn kendinden emin bir şekilde, "Hayır, bundan eminim," diye cevap verdi. "Cooper Frye saldırganımızdan çok daha ağır ve çok daha beceriksiz. Ve eğer seni rahatlatacaksa, onu amcam olarak görmüyorum."

Farrell, "Evet, bunu bana bir keresinde söylediğini hatırlıyorum ama o zamandan beri fikrini değiştirmiş olup olmadığını bilmiyordum," diye cevap verdi.

Elizabeth yeni yapılmış bandajlarla döndüğünde, Dr. Clarence hemen arkasındaydı. Doktor Jeff'in son yarasını muayene ettikten sonra, "Bu da mı Fridrich'in işi?" diye gürlledi.

Raelynn duygu dolu bir sesle, "Hayır efendim," diye cevap verdi. "Bu saldırgan Gustav'dan çok daha tehlikeliydi. Bizi öldürmeye niyetliydi ve Rhys bizi kurtarmaya gelmeseydi bunu başarabilirdi."

Dr. Clarence gözlerini gözlüklerinin üzerinden kaldırdı ve şerife dikerek takdir dolu bir baş hareketiyle onu selamladı. "Kanun adamlarımızın iyi olduğunu duymak her zaman güven vericidir. Bu güzel şehrin insanlarına göz kulak olmak. Ama Rhys'in bu göreve olan bağlılığından hiçbir zaman şüphe duymadım."

Şerif sonunda zamanında yaptığı müdahale hakkında daha fazla bilgi verdi. "Yardımcım, Birmingham'ları takip eden pelerinli bir form gördüğünde devriye geziyordu. O da Hemen beni almak için geri döndüler ama Charlie siste yolunu şaşırdı ve yerlerini hemen bulamadı. Charlie'yi arabayı başka bir yerde araması için bırakarak yaya olarak yola çıktım."

"Charlie muhtemelen Jeffrey'nin hayatını kurtardı," diye cevap verdi doktor. "Eğer o kadar dikkatli olmasaydı, muhtemelen onları zamanında bulamazdınız ve Jeff şimdi ölmüş olurdu."

"Ve Raelynn," diye ekledi Rhys ve yaşlı adamın gür kaşları şaşkınlıkla yukarı doğru kalkınca açıklamaya devam etti, "Saldırgan onun da canını almaya çalıştı. Bir saldırı sırasında elinden bıçağı aldım ama Raelynn bana bunun ikinci girişimi olduğunu söyledi." Kanun adamı omuz silkti. "Atışımın adamı ciddi şekilde yaralayıp yaralamadığını bilmiyorum ama her ihtimale karşı, size ya da başka bir doktora el yarasıyla gelebilecek herhangi biri için tetikte olun."

"Haberini etrafa yayacağım, ama alçak herif elini kendisi tedavi etti. Daha ciddi bir şey olsaydı, hayatını kurtarmamız için çılgın atarak gelebilirdi."

Dr. Clarence hastasının başına sargı bezi sarmayı bitirdiğinde, ağırbaşlı bir ifadeyle, "Artık yapılabilecek başka bir şey yok. Bu sadece bir bekleme meselesi olacak. Jeffrey'nin bilincinin yerine gelip gelmediğine bakın. Kafasına sert bir darbe aldı ve muhtemelen beyin sarsıntısı geçiriyor. Umarım hafif bir sarsıntıdır ama her halükarda bir süre baygın kalabilir. Kendine geldiğinde, kafasının tepesinin kopmak üzere olduğunu düşünmeye meyilli olacaktır, ancak gerekli dinlenmeyle baş ağrıları sonunda hafifleyecektir ... en azından benim görüşüm bu yönde umut." Raelynn'le yüzleştirdi ve çarpık bir parmağını kaldırarak ona talimat verdi. "Eğer yapabilirsen Jeffrey'i yatakta tut. Gustav'a yaptığı gibi saldırganın peşinden gitmesine izin verme ve sakın onu Oakley'e götüreceğim, orada ona zamanında ulaşamam. bir şeyler olur. Elizabeth itiraz etmezse, bırakın olduğu yerde kalsın. İçmesi için bol su verin. Eğer ağrı çok şiddetlenirse, ona biraz laudanum verin. Masanın üzerinde bıraktım ama dikkat et kızım, çok fazla değil."

"Anlıyorum, Dr. Clarence," diye sessizce cevap verdi. "Onunla ilgilenmeye geldiğiniz için gerçekten minnettarım." Kadın çantasını bıraktığı sandığa doğru ilerledi. "Bir dakika beklerseniz, size ödeme yapacağım."

Doktor, girişimini durdurmak için bir elini kaldırdı. "Hayır, çocuğum. Jeffrey tekrar ayağa kalktığında bunu yapabilir. Birine yardım ettiğimi bilene kadar ödeme almam." El sallayarak veda etti. "Kendim çıkabilirim."

Şerif cüssesini sandalyesinden kaldırdı. "Charlie ve ben seni geri götüreceğiz, Doktor."

Doktor kapı aralığında durakladı. "Teşekkürler Rhys. Gözlerim geceleri eskisi kadar iyi çalışmıyor, hele bu lanet siste hiç çalışmıyor."

Rhys, Dr. Clarence'ın peşinden dışarı çıktı ama Farrell kapıya doğru ilerlerken Raelynn ile konuşmak için durakladı. "Jeffrey'nin burada seninle ilgilenmesi gerekiyor, o yüzden sabah işe gelme konusunda endişelenmene gerek yok. Her ne kadar yardımına ihtiyacım olsa da Şu anda dükkânda, onunla ilgilendiğinizi bilsem kendimi çok daha iyi hissederdim."

"Teşekkür ederim, Farrell. Ben de öyle." Boğuluyordu, döndü Hemen akmaya başlayan gözyaşlarını saklamak için bir kenara çekildi. "İşe gitsem bile, bu süre zarfında konsantre olamayacağım. Jeffrey için endişeleniyorum. Gerçek bir zarar gelmemesi için dua ediyorum."

"Sus, ağlama Raelynn. Jeffrey iyi olacak," diye teselli edici bir şekilde mırıldandı Farrell ve onun omzuna nazik bir el koydu. İçtenlikle tahmin ettiği şeyin gerçekleşmesini ve arkadaşının sarsılmaz azmine duyduğu güvenin düşüncelerini gölgelemesine izin vermemesini umuyordu. "Kocanı durdurabilecek pek bir şey yok. Bunu tecrübelerimden biliyorum. Onun metanetinden şüphe edemeyeceğim kadar uzun süredir arkadaşız. Muhtemelen yarın sabah Yarın."

Raelynn burnunu çekti ve zarif bir mendille aceleyle yanaklarından aşağı süzülen ıslaklığı sildi. "Umarım öyledir," diye mırıldandı konuşmakta zorlanarak. "Eğer yenik düşerse kalbimin kesinlikle öleceğini biliyorum."

"Bunların hiçbirisi için endişelenmene gerek yok. Jeffrey ölmeyecek. Ve şu anda onun için en iyi merhem sensin. O yüzden kal ve ona iyi bak."

Ona döndüğünde dudaklarından titrek bir iç çekiş kaçtı. "Şimdi keşke saldırganın arkasına şapka iğnesi yerine bıçak saplasaydım diyorum."

Farrell şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve genç bir hanımın benzer durumlarda ne yapacağını anlamaya çalıştı.

"Affedersin, Raelynn.

Belki de kulaklarım bana oyun oynuyordu. Tekrar edebilir misiniz?"

Adamın sorgulayıcı bakışları altında yanakları kızardı. "Boş ver, Farrell. Önemli bir şey değildi."

"Ama saldırganın arkasına bir şapka iğnesi saplamakla ilgili bir şeyler söylemişsiniz," diye üsteledi modacı, dudakları alaycı bir şekilde kıvrılmıştı.

Mahcup bir halde ona yalvardı, "Lütfen kimseye söyleme."

Kızın isteğini reddederken sesini kahkahalar işgal etti. "Ama Raelynn, bu sır olarak saklanamayacak kadar komik. I Ruhunuz için sizi takdir ediyorum." Belli ki bu, erkeği tehlikeye koyan ona yardım edecek kadar cesur bir kadındı.

"Pek çok kadın böyle bir şeye başvuramazdı.

kesin bir intikam yöntemi, ama içiniz rahat olsun. Sadece en yakın dostlarımız bilecek. Şimdi, izin verirsiniz, aşağı inip Dr. Clarence'ı gitmeden yakalamalıyım. Bunu duymak yaşlı adama iyi gelecektir. Kesinlikle gülecektir. eve giderken."

Raelynn isyankâr bir surat ifadesiyle karşılık verdi. "Görünüşe göre bir sonraki kasaba tellalımız olmak için her türlü çabayı gösteriyorsun."

Farrell kahkahaları arasında, "Kesinlikle, hanımefendi, kesinlikle," demeyi başardı.

Raelynn kapıyı arkasından çarpmak istedi ama Jeffrey'yi gürültüden rahatsız etmekten korktuğu için buna cesaret edemedi. Bunun yerine sessizce kapıyı kapattı ve soyunmaya başladı. Belki de aptallık etmişti ama en güzel geceliğini giydi, o zamandan beri giymediği bir giysiydi bu.

Oakley'i terk etti. Rahatsız bir iç çekişle lambanın fitilini kısararak odayı yeniden aydınlığa kavuşturdu. tamamen bir karanlığa gömüldü. Sonra yorganın altına girdi.

Bir süre sırtüstü yattı ve kocasına sokulma isteğini bastırmaya çalışırken zifiri karanlığın içinden tavana doğru baktı. Çok geçmeden karşı koyamayacağı bir cazibe olduğu ortaya çıktı. Yan dönerek kocasının uzun, erkek formuna yaklaştı ve bir zamanlar karısının âdeti olduğu üzere, sertleşmiş uyluklarına yaslanmak için zarif bir uzvunu kaldırdı. Parmakları kordonlu bir kol boyunca yukarıya, bir omuza doğru ilerledi ve keskin, siyah saçlar arasında gizlenmiş bir erkek meme ucunu okşadı. Adamın nefes alış verişi değişmemişti ve kadın daha da cesaretlenerek bir elini adamın gergin, düz karnının üzerinden aşağı doğru kaydırды, ta ki o uyuşuk dolgunluğu ele geçirene kadar.

Eğer kocasını bu şekilde uyuşukluktan uyandırmak gibi bir arzusu varsa, Raelynn böyle bir fikrin aptallıktan başka bir şey olmadığını hemen anlamıştı. Şimdiye kadar Jeff en derin uykusundan bile her zaman tam olarak uyanmıştı. onun keşiflerine karşılık olarak uyandı. Ama şu anki durumunda bunu beklemek çok fazlaydı. Zihni ulaşamayacak bir yerde bağlıydı ve bu onu fazlasıyla endişelendiriyordu.

Ani bir titreme onu ele geçirdi. tüm yürek parçalayıcı olasılıklarla dolup taşıyordu. Ölebilir, sersemliğinden asla uyanamayabilir, çıldırmış bir deli olabilir ... ve bu böyle sürüp gidebilir.

"Bu kadar yeter!" Raelynn geçilmez karanlığın içinde öfkeyle tısladı. "Kocam yaşayacak! Yaşamak zorunda!"

TEKRAR ÇOCUK OLDU. Evinin uzun, camlı kapıları

Babasının çalışma odası hemen arkasında açık duruyordu. Özenle bakılmış bahçenin sarmalayan dinginliğinde, anne ve babasının kısık seslerini rahatça duyabiliyordu, oturup bebekleriyle oynadığı mermer basamağa doğru sürükleniyordu. Yakındaki kuşlar, onları dikkatle izlerken merakla başını eğen kedisi Mischief'in ulaşamayacağı bir yerde, çalıdan ağaca uçuyorlardı.

Oyuncak bebeklerini kucağına alarak granit terasta sallana sallana yürüdü. Mischief de onu takip ediyor, şakacı bir şekilde oraya buraya saldırıyor, yol boyunca bulduğu bir yaprağa ya da böceğe şiddetle saldırıyordu. Yol taştan bir banka çıkıyordu.

Bir ağacın altında dinlendirici bir yere oturdu ve oynamak için üzerine süründü. Kedisini çağırdı, ona bebek kıyafetleri giydirmek istiyordu ama Mischief gelmedi. Banktan kayarak, Bulanık hayvanı en son gördüğü yeri takip ederek yol boyunca yalpaladı. Tam önünde, ailesinin arazisini çevreleyen yüksek, süslü ferforje kapı belirdi. mülk. Bunun arkasında bir şey vardı, özellikle aradığı bir şey. Ama ne?

Kapı kilitli değildi; yüzünü parmaklıkların arasına bastırduğunda kapı gıcırdayarak açıldı. Sevinçli bir kahkaha atarak hızla içeri girdi ve kendini başka bir bahçede buldu. Bir kelebek kanat çırparak geçti. Elini kaldırdı ve peşinden koştu.

Renklerle bezenmiş, çok yükseklerde süzülüyor ve bir o kadar alçalıyordu, ama her zaman parmak uçlarının erişemeyeceği bir yerdeydi.

Yakınlardan kahkahalarla dolu derin bir ses geldi. "Onları asla böyle yakalayamayacaksınız, küçük hanım."

Döndü, zümrüt gözlerle ve onu dehşete düşüren bir sırıtışla karşılaştı. Siyah saçlı genç adamdan etkilenerek ona yaklaştı ve gülümseyen bakışlarıyla buluşmak için başını geriye doğru eğdi. Tıpkı

Kapıdan girdiğinde o kadar uzun boyluydu ki gökyüzüne uzanıyor gibiydi.

"Hadi bakalım, ailen gelmeden seni eve götürelim. seni arıyordum." Güçlü kollar onu yukarı kaldırdı ve omzuna yerleştirdi. Tüneği o kadar yüksekteydi ki korkudan ciyakladı ve güvenlik için adamın saçlarından bir tutam yakaladı ama adam evine doğru ilerlerken eli onu sıkıca tuttu.

Yeniden yağmur yağmaya başladı, hafif bir sis halinde yağan yağmur buklelerini ve parmaklarının dolandığı siyah saçlarını ıslattı.

∞ RÜYALARINDAN YUKARI DOĞRU SÜRÜKLENEN RAELENN GELDİ
İri bir elin geceliğinin altında yukarı doğru arama yaptığıının belli belirsiz farkındaydı. Uylukları nazikçe birbirinden ayrılmaya zorlanana ve keşifler derinleşene kadar hâlâ rüya gördüğünü sanıyordu. Nazik parmaklar yumuşakça üzerinde alaycı bir yavaşlıkla hareket ederken kalbi neşeli bir rahatlamayla yükseldi. şişen bedeni, kadınsı varlığının içinde hızlanan bir heyecan uyandırıyordu.

Başını yastığa koyduğunda onu zifiri karanlıktan başka bir şey karşılamadı. "Jeffrey?"

"Evet, madam," diye cevap verdi tanıdık bir erkek sesi boğuk bir sesle. "Ben buradayım."

"Nasıl

hissediyorsun?"

"Azgın."

Kıkırdadı. "Ben senin kafandan bahsediyordum."

"Değildim." Elini aramak için yukarı doğru sıvazladı ve, aşağı doğru çekerek, şişmiş etin üzerine kapattı.

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye mırıldanarak onun boynuna sokuldu. "Çok güzel hissediyorsun... aslında çok sıcak."

"Sen de öyle," diye nefes alırken uzun parmakları
"Ama benim hoşuma gitmeyecek kadar çok kıyafet giymişsin."

Raelynn hemen doğruldu ve geceliğinin kuyruğunu çıkarırken bir kalçasından diğerine geçti. Giysiyi çıkararak Vücudunun üzerinden yukarı kaldırdı, başının üzerinden sürükledi ve kolunu dışa doğru bir hareketle yatağın ötesindeki karanlığın denizine sürdü.

"Daha iyi," diye mırıldandı kocası, onu yeniden kendine yaklaştırdıktan sonra boğazına doğru. Dudakları aşağı doğru inerken parmakları ensesindeki saçların arasından geçti,

Ve açık ağzı bir meme ucunu bulduğunda onun zevkle soluduğunu duydu. Açlıkla yumuşak tepeleri yuttu, tatlı nektarlarını tattı, yaladı, alay etti, tüm vücudunu sarsan küçük, hızlı titremeler uyandırdı.

Jeff bir dirseğini onun üzerine dayadı ve Raelynn'in, "Bu yatak gıcırıyor ve Elizabeth'in yatak odası koridorun hemen sonunda. Ya bizi duyarsa?"

"Elizabeth dul bir kadın, tatlım," diye nefes aldı, karanlık boşlukta kendi ağzıyla Elizabeth'in ağzını aradı ve mırıldandı

Buna karşı. "Bu kadar uzun bir bekleyişten sonra bir kocanın ihtiyacını anlayacaktır."

Raelynn dilini onun tüketen ağzına doğru kıvırdı, yavaş, şehvetli bir dansla onun üzerinde, etrafında ve altında kaydırды.

Bir yandan da daha önce içtiği şarabın özünü tadıyordu. Yüzünü ona dönmek için yan döndü ve yatak hareketini protesto ettiğinde zihinsel olarak inledi. Kadın

"Elizabeth'in yüzüne nasıl bakabilirim?" diye sormak için

öpücüğünden çekildi.

Yarın, bu gece birlikte ne yaptığımızdan muhtemelen haberdar olacağını bilerek mi?"

Jeff hayal kırıklığı içinde içini çekti ve yastığına gömüldü. Ağır perdeler pencerelerin üzerine sıkıca kapatılmıştı, isli karanlığa ay ışığının ufacık bir huzmesinin bile girmesini yasaklıyordu. Karısının yüzünü görmesi imkânsızdı ve bunun gerçek bir endişe mi yoksa onun yaklaşımlarını reddetme çabasından başka bir şey mi olduğunu anlaması mümkün değildi. "Durmamı ister misin, Raelynn?"

"Hayır! Asla!" diye fısıldadı vurgulu bir şekilde, bir bacağını kalçasının üzerinden kaldırarak. Artık savunmasız olan yumuşaklığını uzun şafta sabitlerken topuğu kalçalarının arasına bastırdı. "Seni istiyorum! Senin karın, sevgilin, hayat arkadaşın olmak istiyorum. Seni içimde hissetmek, seninle bir olmak, çocuklarını doğurmak, senin bana sahip olduğun gibi ben de sana sahip olmak, dilediğim sıklıkta sana dokunmak ve avuçlarımda içinde hızlandığını hissetmek istiyorum. Sana çok ihtiyacım var Jeffrey, hem de çok."

Bir elini aralarından aşağıya doğru kaydırıp ve sert bir kavrayışla erkeklik organının üzerine kapatarak Jeff'in sahip olduğu tatlı, acımasız yoğunluk karşısında nefesini tutmasına neden oldu. Açık ağzı kışkırtıcı bir davetle Jeff'in ağzını okşarken, Jeff'in vücudunu yavaş ve metodik bir şekilde baştan çıkarmaya başladı.

Ona öğrettiği her beceriyi, sıcak teni daha fazlasını istemek için neredeyse zonklayana kadar kullandı. Gerçekten de, Jeff'in yapabildiği tek şey, kız onun üzerinde iradesini çalıştırırken, artan coşkusuyla kendini kaptırmamaktı.

Dudakları, kısa süre içinde birbirlerini zorlamalarına neden olan açgözlü bir öpücükle onunkilerle birleşti. Eli onun kadınsı yumuşaklığına geri döndü ve direnen bir engel bulamadı, sadece bir

Karısı da onun girişini kabul etmek ve kızışma dürtülerine uymak için can atıyordu. Kısa süre sonra sırtını

kamburlaştırıp

Göğüslerini bir adak gibi yukarı kaldırdı ve hassas kabarıklıklarla oynarken ve yavaş, amaçlı bir kasıtle ipeksi eti okşarken içinde yarattığı kargaşanın coşkusuyla neredeyse kıvranıyordu.

"Oh, seni çok özledim," diye fısıldadı, onu içinde hissetmeden bir an daha heyecana dayanamadı. Onun üzerinde yükselirken

Sertleşmiş şaftı nemli yarığa doğru yönlendirdi ve üzerine yerleşti, varlığının çekirdeğinden yukarı doğru süpürmeye başlayan baş döndürücü mutluluk karşısında nefesini içine çekti. Bu her şeyi tüketen coşkunun tadını çıkarmak için yüzünü kaldırarak, onunla bir olma hissinin tadını çıkarmak için sakın bir hareketsizlik içinde durakladı. Onun uzun, güzel ellerini hissetti

Çıplak vücudunun üzerinde büyüleyici bir yavaşlıkla hareket ediyordu, ama çok daha fazla zevk veren şey, onun içindeki adamın kıpır kıpır sıcaklığıydı.

"Hatırladığımdan daha da güzel hissediyorsun," diye mırıldanarak ellerini göğsünün üzerinde yukarı doğru gezdirdi.

"İstediğin gün ve saatte kucağıma oturabilirsin, tatlım," diye cevap verdi boğuk bir sesle.

Ellerini göğüslerine götürdü ve dolgunluklarını avuçlarının içine bastırdı, başparmakları meme uçlarında gezinirken neredeyse zevkten titriyordu. Yastığından kalkın Jeff, yüzünü kadının göğüslerinin arasına gömdü ve yumuşak küreleri zayıf yanaklarına sıkıca bastırdı.

Bir sonraki anda, bir şey tarafından sürüklenen bir adam gibi oldu.

Doymak bilmez bir arzu, yırtıcı bir açgözlülükle her bir meme ucunu sırayla ağzının sıcak, nemli mağarasına alıyordu. Kalçaları yavaş, dalgali vuruşlarla hareket etmeye başlarken ince parmakları omuzlarını yoğurdu. Sonra elleri Kalçalarını sıkıyor, onu sertleşmiş şaftın üzerine bastırırken ona itici bir ivme kazandırıyor. Yumuşak bir inilti

Adamın zonklayan sıcaklığı içinde yukarı doğru yükselmeye başladığında dudaklarından kaçtı ve mutluluk dalgaları onu yıkamaya başladığında titremeye başladı. Belli belirsiz yatağın hareketlerini protesto ettiğinin farkındaydı ama artık durmak yoktu. Karanlık, etraflarında patlıyormuş gibi görünen sayısız ışık parıltısıyla doldu, galaksinin çok ötesine, tamamen başka bir evrene yükselirken keskinleşen, parıldayan bir coşkuyla patladı.

Az önce birlikte yaşadıkları şey karşısında duydukları hayranlık azalmaya başladıktan çok sonra gerçeklik yavaşça geri geldi.

Yan yana uzanmışlardı, parmakları birbirine dolanmıştı, adamın dizi bükülmüş ve kadının kalçalarının altına sıkışmıştı, kadının başı adamın güçlü omzuna yaslanmıştı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Raelynn.

Jeffrey donmuş gibi yatıyor, az önce duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu.

"Ve seni çok ama çok özledim."

"Oakley'de benimle yaşamak için geri dönecek

misin?" "Oh, evet, mümkün olan en kısa

zamanda."

"Artık yapabilirim, madam."

Raelynn ona doğru yuvarlanarak bir kolunu ona doladı ve burnunu onun kordonlu boynuna sürttü. "Dr. Clarence şu anda hareket ettirilmemeniz gerektiğini söyledi."

Jeff, "Kendim hareket edebilirim," diye itiraz etti.

"Yine de, yolunuzun kesilmesinden sonra herhangi bir tepki görmeyeceğinizden emin olana kadar burada kalacağız."

"Bana yol veren o lanet olası direkti!" diye karşı çıktı.

Raelynn kıkırdadı. "Artık benim esirim oldun sevgili kocacığım, seni bırakmaya niyetim yok. Küçük parmağını bile kullanamayacak hale gelene kadar bu yatakta benim amaçlarıma hizmet edeceksin."

Jeff üzerlerinde beliren karanlığa doğru sırttı. Çelik gibi omurgasıyla sık sık dalga geçilen bir adam olarak, karısının zorlamalarına büyük bir hevesle boyun eğdi. kendini tamamen teslim etmeye istekli olduğunu gösterdi. Tehdit ettiği her şeyi ve daha fazlasını. "Bir ya da iki gün kalabiliriz, en azından tamamen Bu zavallı yatak çok yoruldu. Aslında, bununla işimiz bittiğinde Elizabeth başka bir tane almayı düşünecek."

Karısı onun kolunun altına memnuniyetle sokuldu. "Sonunda tekrar düşünürsün diye düşünmüştüm."

Yarım saat kadar daha sessizlikleri bozulmadı ve Raelynn'in göz kapaklarının kapanmasına izin verdi.

"Raelynn?"

Uykulu bir şekilde kocasına doğru kıpırdandı ve gözlerini açmak için her türlü çabayı gösterdi. "Evet, Jeffrey?"

"Ben de seni seviyorum." Bitmek bilmeyen bir süre boyunca bekledi, bir yanıt duymak için dinledi. Ağlamaklı bir burnunu çekme sesi duymayı pek beklemiyordu. Kadının üzerine çıkarak elini hafifçe yanağına bastırdı ve yanağından süzülen nemi hissederek hayretle sordu: "Ağlıyor musunuz hanımefendi?"

"Evet," diye boğuldu gözyaşları arasında.

"Ama neden?"

"Çünkü çok mutluyum."

Jeff yastığına yaslandı, kadının açıklamasının tuhaflığı karşısında şaşkına dönmüştü. Evlendiği bu güzel yaratığı, sevinçten ağlamakla üzüntüden ağlamak arasındaki farkı anlayacak kadar iyi anlayabilecek miydi?

∞ "ELIZABETH, SENİN İÇİN ÇOK MUTLUYUM," RAELYNN güvence verdi birkaç gün sonra Cumartesi sabahı kadının mutfağında. Raelynn, Farrell'la evlenecekleri gerçeğini bir başkasına açıklamadan önce koyu renk saçlı güzelin kendisini düşünerek bu haberi vermiş olmasından özellikle onur duyduğunu hissetti. Raelynn şimdiden Elizabeth'i kendi baldızı Heather kadar yakın bir arkadaşı olarak görmeye başlamıştı. "Ona bir randevu verdin mi?"

"Hayır, henüz değil. Önce Jake ile konuşmam gerekti. Farrell'dan gerçekten hoşlanıyor ama erkek çocukların anneleri yeniden evlenmeye karar verdiğinde nasıl tepki verecekleri asla tahmin edilemez, özellikle de sadece dört yaşındayken, ama yakında evlenebileceğimizi umuyorum. Bunca zamanı birbirimizi umursamadığımızı düşünerek ayrı geçirdik. Kaybettiğimiz onca yılı telafi etmenin zamanı geldi."

Elizabeth bu konuda daha da ikna olmuştu. Misafirlerinin yatağının uzak, ritmik gıcirtısıyla birkaç kez uyandıktan sonra gerekçe. Bu acılara katlanmak iç gıcıklayıcı bölümler ve kendi arzularına dair artan algısı onu anında yatıştırma arzusuna itmişti ve Farrell'a bu konuda en iyi nasıl yaklaşacağını merak ediyordu. Bir tarih belirlemenin kendisine bağlı olduğunu söylemiş olmasına rağmen, o zamandan beri bundan hiç söz etmemişti. Şu anda Hiçbir şey planlamamaları, sadece evlenmeleri gerektiğini düşünüyordu ama henüz acele bir düğün önerecek kadar cesaretini toplayamamıştı.

"Bunun özel bir mesele olmasını istiyoruz, sadece samimi arkadaşlar, anlıyorsun ya. Farrell, Jeffrey'e büyük saygı duyuyor ve sağdıç olarak onu desteklemesini isteyecek, tabii ki ben de senin nedimem olmanı istiyorum."

"Memnuniyetle," diye cevap verdi Raelynn mutlulukla. Belki de Elizabeth'i kendisini tanıdığı kadar iyi tanımaya başlamıştı ama arkadaşının bu gecikmeden pek hoşnut olmadığını hissetti. Zihinsel olarak Elizabeth'in Raelynn dudağını ısırdı ve neredeyse bunu yapmaktan kaçındı. Yine de kadının mesafeli ifadesi onu daha cesur olmaya itti. "Elizabeth, sen ve Farrell bu gece evliliğin tadını çıkarabilecekken, tüm bu zamanı gerçekten bir düğün planlayarak mı geçirmek istiyorsun?"

Elizabeth mutfak masasındaki sandalyeye yığılırken küçük bir inilti çıkardı. "Farrell'a hemen evlenmek istediğimi nasıl söyleyebilirim ki?"

"Sence o da bunun için hevesli değil mi? Sana nasıl baktığını gördüm, sanki seni yarım oda öteden yiyip bitirebilirmiş gibi. İstersen Jeffrey uyandığında ona Farrell'la düğüne devam etme konusunu konuşup konuşamayacağını sorabilirim."

"Jeffrey'nin baş ağrıları hafifliyor mu?"

"Afyon hapi uyumasına yardımcı oluyor ama yemeğinin içine katarak vermek zorundayım. Aksi takdirde almak konusunda yaşlı bir boğa kadar inatçı olur. Bu sabah o kadar yoğun bir acı içindeydi ki kahvaltısını bile zar zor yaptı. Karıştırdım. Yumurtasına biraz afyon ilacı koymuş ve ben de onu tehdit etmek zorunda kalmıştım. Onları bitirmeden kanepede uyurdu, bu yüzden yemeklerinizden şikayet ederse ona aldırmayın. Yarın eve dönmeyi umuyoruz ama Jeffrey'nin yola çıkıp çıkamayacağını bekleyip göreceğiz. O kadar çok uyuyor ki

Sakatlığından sonra tekrar ayağa kalktığında nasıl hissedeceğini kimse bilemez."

"Seni özleyeceğim."

Raelynn ona alaycı bir sırıtışla karşılık verdi. "Farrell senin yatağındaysa olmaz."

Elizabeth neşesini bastırmak için ince parmaklarını dudaklarına bastırdı ve sonra bir bulaşık bezinin ucunu çevirirken arkadaşına yan gözle baktı ona doğru. "Böyle bir şeyi önerdiğin için kendinden utanmalısın."

Raelynn kıkırdadı, Jeff'le tekrar birlikte oldukları için kendini inanılmaz mutlu hissediyordu. "Evli olabilirim Elizabeth ama kesinlikle kör değilim. Farrell çok güzel orantılı ve Kendi Jeffrey'im kadar yakışıklı."

Esmer kız tamamen aynı fikirdeydi ve şimdi bile yanaklarının kızarmasına neden olan bir olayı hatırladı. Raelynn'in yanında hissettiği özgürlük tuhaftı, sanki ona kınanmadan her şeyi anlatabilirdi. "Evet, orada Kendimi onun ne kadar yakışıklı olduğunu düşünürken yakaladığım ve yine de onun etrafında olmaktan korktuğum birçok zaman oldu. Kendimi sırf ona aval aval bakmak için dükkâna gelen o müptela kısraklar gibi davranırken bulmak istemiyordum. Altı ay kadar önce Farrell'ın dairesine ortalığı toplamak için gittiğimde aynı şeyi yapma şansını yakalamıştım. O zamanlar, onun Bir tekstil tüccarıyla randevu için dışarı çıkmıştım ama kısa süre sonra toplantının iptal edildiğini zor yoldan öğrendim. Farrell'ın banyo odasının kapısı açık duruyordu ve evde olduğunu fark etmeden içeri girdim. Küvetten yeni çıkmış, elindeki

içeri girdiğimde havlu. O kadar şaşırmıştım ki kıpırdayamadım. Sadece ona bakakaldım."

Elizabeth'in yanakları yeterince sıcak olmasaydı, itiraf ederken oldukça alevlenmişti, "Rahmetli kocamın yatakta spor yapacak fazla bir şeyi yoktu, ama ben masumdum ve bazı erkeklerin pantolonlarında daha fazlası olduğunu bilmiyordum. Sonunda aklımı başıma toplayıp kaçtım ve daha sonra

İzinsiz girdiğim için özür dilemek için biraz cesaret toplayan Farrell, bunu bir kenara bırakacak ve normal temizlik günümde orada olduğu konusunda beni uyarmadığı için hepsinin kendi hatası olduğunu söyleyecek kadar centilmendi. Hiçbir şey olmamış gibi davrandı. olmuştu. Yine de o sabahı bugüne kadar unutamadım."

Raelynn ona sırtarak karşılık verdi. "Bu da evliliğinizi geciktirmemeniz için bir neden daha. Eğer yaparsanız, ikiniz de kendinizi yatakta birlikte bulabilirsiniz ve biri bunu öğrenirse kaşların nasıl kalkacağını bir düşünün."

"Anne! Anne! Anne!" Jake ağlayarak, iki kadının pasta kreması yapmakta olduğu mutfığa koştu. "Kötü bir şey var-kapımızın önünde duran adam."

Elizabeth ve Raelynn ani bir telaşla birbirlerine baktılar, ikisi de başka bir saldırganın geldiğine dair ani bir korkuya kapıldılar. Elizabeth aceleyle kendini ayağa kaldırdı Raelynn eteklerini toplayıp evin önüne doğru koşarken.

"Gustav!" Raelynn ön pencereye varıp dantel panelden içeri baktığında nefesi kesildi. Alman, elinde bir buket çiçekle kapının önünde duruyordu. İyi el.

Elizabeth inledi. "Sanırım Bay Fridrich kur yapmaya gelmiş." Sesinde böyle bir kızınkinden çok daha fazla endişe vardı.

basit bir beyan normalde ortaya çıkabilirdi. Jake'i yanına çağırđı ve hemen ona talimatlar. "Yukarı çık ve Tizzy'ye koşup Bay Farrell'ı getirmesini ve bu konuda acele etmesini söyle!"

Çocuk aceleyle, "Emredersiniz," diye cevap verdi ve salondan dışarı fırladı; yüksek topuklu ayakkabıları acelesinden neredeyse halıların üzerinden uçuyordu.

Raelynn titreyen elini boğazına götürürken Gustav'ın kapıyı açmasını, içeri adım atmasını ve ardından kapıyı arkasından kapatmak için duraklamasını izledi. "Ne yapmamız gerekiyor? İçeri giriyor."

Elizabeth titreyerek Raelynn'in kolunu kavradı. "Yukarıda Emory'nin çakmaklı tüfeğı var." Gergin bir fısıltıdan daha yüksek bir ses çıkaramadı. "Farrell gelene kadar onu oyalayabilirim."

"İçinde bir adamı vurmak var mı?" Raelynn endişeyle ona baktı.

Elizabeth böyle bir görevi yerine getirme konusunda kendinden emin görünmek için zayıf bir girişimde bulundu, ancak "Hiç ihtiyacım olmadı" diye itiraf etmek zorunda kaldı.

Raelynn dişlerinin takırdamasını engellemeye çalışarak, "Al şunu," diye ısrar etti. "Eğer durdurulmazsa adamın neler yapabileceğini bildiğimden, sanırım bunu yapabilirim."

Elizabeth tabancayla geri döndüğünde Gustav ön verandaya ulaşmıştı. Tabancayı Raelynn'e uzattı, o da hemen şaşkınlıkla baktı.

"Dolu olup olmadığını nasıl anlayabilirsin?"

Elizabeth, "En azından bu kadarını biliyorum," diyerek arkadaşının elinden aldı. "Buraya gelmeden önce doldurmuştum. Şimdi seni göremeyeceği bir yere, kapının arkasına geç.

Cesaretini kırarsam belki de gider ve bizi rahat bırakır."

Gustav kapıya yaklaştığında, kapıyı çalmak için uzanmadan önce çiçek demetini işe yaramaz kolunun kıvrımına sıkıştırdı. Ancak bunu yaptıktan sonra şapkasını çıkarıp verandadaki sandalyenin üzerine bıraktı ve elindeki renkli kümeyi geri aldı.

Elizabeth elini uzatıp kapıyı açmadan önce tabancayı temkinli bir şekilde eteklerinin arkasına götürdü. Gülümsemeye zorlayarak adamın buz mavisi bakışlarıyla karşılaştı ve içinden soğuk bir ürperti geçtiğini hissetti. "Bay Fridrich, sanırım," dedi, ses tonu alışılmadık derecede yüksekti. Bir elini kaldırarak bir kez daha konuşma girişiminde bulunmadan önce boğazını temizledi. "Bu olayı neye borçluyuz?"

"Bayan Birmingham'a saygılarımı sunmaya geldim," diye nezaketle anons etti.

"Seni bekliyor mu?" Elizabeth küstahça sordu.

"Onunla konuşmak istiyorum." Gustav gözleri buz gibi parlarken çenesini kısa bir süreliğine dışarı doğru itti. "Onu benim için getirin."

Elizabeth cesurca, "Bayan Birmingham'ın sizi görmek istediğinden emin değilim," dedi. Titremesini durdurabilirse, belki de bu işi kazasız belasız atlatabileceğini düşündü.

gerçekte ne kadar korkmuş olduğunu ortaya çıkardı. "Ne de olsa onu kocasının evinden kaçırdınız. Böyle bir şeyi tekrar denemeyeceğini nereden bileceğiz?" Elizabeth soluk mavi gözlerin giderek sertleştiğini fark etmişti ama

aniden irkilmesine neden olan kükreyen feryadına pek hazırlıklı değildi.

"Seninle olan sabrımı kaybetmeden önce Frau Birmingham'ı getir, seni aptal kadın! Getirin onu hemen!"

Böylesine alevlenen bir öfke karşısında Elizabeth geri çekildi. Saklandığı yerden çıkan Raelynn ile çarpışana kadar hızla ilerledi. Çarpışmanın sonucunda

Esmer kadın yine tökezleyerek ileri atıldı. Omurgasıyla birlikte kararlılığını da sertleştirmeyi başaran Elizabeth konuşmak için ağzını açtı ve sesinin kaçtığını fark ederek dehşete kapıldı. Boğazını sertçe temizledi ve bir kez daha denedi. "Mr.

Fridrich, kendi evimde kimsenin bana bağırmasına izin vermeyeceğim.

Kendinizi sakınleştirin yoksa sizi derhal uzaklaştıracam."

Alman böyle aptalca bir fikir karşısında sırttı. "Bu görevi sizin için kim yapacak, Bayan Dalton? Evin erkeği mi?"

"Muhtemelen," diye gürledi kadınların arkasından bir erkek sesi,

Her birinden bir nefes yükseldi. Kapıya doğru ilerleyen Farrell, Elizabeth'in yanından geçti ve Alman'la yüzleşip kollarını kavuştururken neredeyse mütevazı kapı aralığını doldurdu

akimbo. Farrell altı yıldan uzun süredir bir boks turnuvasına katılmamış olsa da, arkadaşlarıyla yaptığı antrenmanlarda kondisyonunu korumuştı ve en kötü ihtimalle bu küstah davetsiz misafiri gereksiz bir çaba harcamadan uçurabileceğinden emindi. "Bu sefer ne istiyorsun, Fridrich?"

Jake yabancı adamın annesine bağırdığını duyunca bir sandalyenin arkasına kaçmış, sonra da korkudan titreyerek çömelmişti ama Farrell'in varlığı cesaretini artırmıştı. Saklandığı yerden çıkarak onların yanından geçti.

uzun boylu koruyucu ve kısa boylu adamın kaval kemiğine hızlı bir tekme atmaya başladı.

"Git buradan!" diye bağırdı çocuk. "Senden

hoşlanmıyoruz." "Seni küçük pislik!" Gustav bağırdı,

çocuğu gönderdi

gözleri irileşerek geriye doğru tökezledi. "I vill cut yu up into ve leşini köpekbalklarına yedir! Küçük bir lokmayı yuttukları gibi seni de yutacaklar."

Farrell uzanarak delikanlının omzuna rahatlatıcı bir el koydu ve onu bacağına doğru çekti. Delikanlı korku dolu gözlerle başını kaldırdığında, modacı onun kumral saçlarını karıştırdı ve sırtarak ona baktı. "O huysuz ihtiyarın seni korkutmasına izin verme evlat. Ben buralarda olduğum sürece olmaz."

Çocuk dönerek kollarını Farrell'ın kalçasına doladı ve sıkıca tutundu.

Öfkeli sesler Jeff'i uyandırmıştı. Tam olarak ne olduğunu bilmeden, pantolonunu giymişti.

Gömleği ve ayakkabıları olmadan aceleyle merdivenlerden indi. Tizzy'nin koridorda büyük bir telaş içinde neredeyse bir aşağı bir yukarı zıpladığını görünce, "Orada neler oluyor?" diye sordu.

"Bu Mistah Fridrich, Mistah Jeffrey," diye tısladı ve Jeff ilerlerken sessizce ön girişi işaret etti. "Dışarıda, verandada, kibar bir ziyaretçi gibi süslü püslü görünüyor. Sanırım Bayan Raelynn'e kur yapmaya gelmiş."

"Oh, öyle mi, öyle mi?" Jeffrey kafasındaki sıkıcı zonklamaya rağmen bu düşmanla başa çıkmaya fazlasıyla istekliydi. Pantolonundan başka bir şeyi olmadığı düşünülürse, bu durum için yeterince giyinmemiş olması önemli değildi.

üzerinde. Savaşçı ruhu kesinlikle hazırды. Gerçekten de, Brandon'ın Heather'ı öpmeye zorladığı için bir adamı neredeyse dövdüğü zaman ne hissettiğini şimdi tam olarak anlıyordu

Beau doğduktan kısa bir süre sonra.

Raelynn, kendisini geçmeye çalışan kocasının kolunu yakaladı. Duraklayıp ona baktığında yalvardı, "Lütfen Jeffrey, bırak bu işi Farrell halletsin. Gustav'la kapışacak durumda değilsin."

Jeff ona gülümseyerek elini avuçlarının arasına aldı ve gözleri onunkilerle birleşirken sevgi dolu bir öpücük için dudaklarına götürdü. "Korkmanıza gerek yok, madam. Dikkatli olacağım."

Elizabeth, Jeff'e geçmesi için yer açmak üzere geri çekildi. kapiya yaklaştı. Farrell göz ucuyla onu gördü ve verandaya çıkarak arkadaşının onu takip etmesine izin verdi ama Farrell bu çatışmadan ayrılmak niyetinde değildi yeni beyin sarsıntısı geçirmiş ve üstelik yalınayak olan bir adam tarafından karar verilecekti.

Gustav hasmını alaycı bir bakışla süzerken ince bir kaş yukarı doğru kalktı. "Şerifin sizi tutuklayarak görevini yerine getirmeye henüz uygun olmadığını düşünüyorum, Herr Birmingham. Kimsenin Nell'i öldürmek için sizin kadar sebebi yoktu. Bir kez daha, Herkes onun ahırında öldürüldüğünü biliyor, ama sen buradasın, rüzgar gibi özgürsün. Şerif Townzend ile arkadaş olmanın ödülleri var, değil mi?"

"Ve görüyorum ki hâlâ karımı kendinize mal etme hevesindesiniz Bay Fridrich. Onun bana ait olduğuna sizi ikna etmek için ne gerekiyor?"

Gustav, gözleri alaycı bir şekilde düşmanın uzun, yarı çemberli formunda gezinirken alay etti. Birmingham sadece daha genç, daha uzun ve daha kaslı değil, aynı zamanda daha zayıftı. Adamın belinin zayıf ve gergin

olması da işe yaramamıştı.

Bir buçuk on yaşından beri mücadele ettiği bir sorun olan göbekten eser yoktu. "Nell'i öldürdüğünüz için sizi astıktan hemen sonra, çok yakında bir kadın olacak, Bay Birmingham."

Jeff'ten başarısız bir kahkaha kaçtı. "Nefesini tutma Bu olayın gerçekleşmesini beklerken, Fridrich. Zamanından önce cehenneme inebilirsin."

"Cehenneme gidecek olan sizsiniz Herr Birmingham, ben değil! Ben kimseyi öldürmem."

"Hayır, o nemli beyaz ellerini böyle bir pisliğe bulaştırmazsın. Sadece uşaklarının senin için yapmasına izin verirsın. Hyde ve Frye'a, karıma giden yolu açabilmeniz için beni şu ya da bu şekilde ortadan kaldırmaları karşılığında bin Yankee doları teklif ettiğinizi duydum. Bu Bunu sağlamak için Nell'i hangi adamınızın öldürdüğünü görmek ilginç olacak. Belki de geçen gece bana yapılan saldırıdan bile siz sorumluydunuz." Jeff alaycı bir şekilde homurdandı. "Şerif Townsend sana birkaç soru sormak için yanına gelirse çok şaşıрма. Bu olayla ilgili sorular. Bu konuda söyleyeceklerinizi ben de duymak isterim."

Şerifin tekrar deposunun etrafında dolanması fikri Alman'ı öfkeden deliye döndürdü. "Ben yaptım nozhing!"

"Sen çok şey yaptın," diye karşılık verdi Jeff, "bahsetmeye bile gerek yok. Kadınları ve çocuğu korkutuyorsun. Benim düşünce tarzıma göre, bu sizi yolunuza göndermem için yeterli bir sebep."

"Buraya Raelynn'e saygılarımı sunmak için geldim, hepsi bu."

"O evli!" Jeff havladı. "Benimle! Şimdi geniş kıçınla tahtaların tozunu almadan önce o pis botlarını bu verandadan çek!"

Alman'ın üst dudağı iğneleyici bir küçümsemeyeyle yukarı kalktı. "Gerektiğinde sabırlı bir adamımdır, Herr Birmingham. Raelynn'i kendime almak için siz ölene kadar bekleyebilirim ve bunu kesinlikle yapacağım. Dedikleri gibi, senin cesedini çiğneyerek ona sahip olacağım."

Adam kendi şakasına kıkırdadı ve sonra yine kibirli bir alaycılıkla çiçekleri Jeff'in ayaklarının dibine fırlattı. Şapkasını kaptığı gibi kel poposunun üzerine yerleştirdi ve yüzünü dönerek verandadan aşağıya doğru yürüdü. Kapıyı arkasından kapatma zahmetine girmede ama güçlü kolunu kaldırdı ve caddede bekleyen bir at arabasını selamladı. Araba önünde durduğunda, Gustav basamaklara tırmandı, Jeff'e son bir kez yumruk salladı ve sonra içeriye yerleşti. Araç gürültüyle evin önünden geçti ama Gustav ne sağa ne de sola baktı.

Elizabeth rahatlayarak, "Bunun bittiğine sevindim," dedi ve tabancayı tutan elinin yanına düşmesine izin verdi.

İki adam içeri girdi ve Farrell nişanlısının elindeki çakmaklı tüfeği görünce bileğini kaldırıp silahı nazikçe elinden aldı. "Bundan sonra evinizi savunmak zorunda kalacağınız konusunda endişelenmenize gerek yok, hanımefendi. Eğer bir itirazınız yoksa, şimdi dışarı çıkıp bir vaiz bulacağım, böylece evlilik meselemiz bir kez ve herkes için çözüldü."

Elizabeth kendini onun kollarına bırakırken kendinden geçmiş bir çığlık attı. Hevesinden neredeyse onu boğacak olması, adamın boğuk bir kıkırdamasına neden oldu.

"Aman Tanrım, kadın, bırak da nefes alayım," diye yalvardı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı kızarmış bir yüz ifadesiyle ve geri adım attı, ama sadece bir anlığına. Dudaklarının yakınlığına karşı koyamayarak ayak parmaklarının ucuna kadar yükseldi ve onlara hızlı, kaçamak bir öpücük kondurdu. Sonra, biraz

Bu cüretkârlığı karşısında utanarak arkasını dönmeye çalıştı ama adamın elini kürek kemikleri arasında buldu ve ağzı kadınınkine inerken onu bir kez daha kendisine doğru bastırdı. Farrell evlenme teklif ettiğinden beri, onu öpmeye başladığında çok daha fazlasını yapmak isteyeceğini çok iyi bildiği için ihtiyatlı davranmaya özen göstermişti. Ona karşı giderek artan arzusuna ancak bu şekilde dayanabilmişti ama bu onu şu andaki çalkantılı yaylın ateşine pek de hazırlamamıştı dudakları ateşli bir açlıkla birleşirken içinde patlıyordu.

Raelynn kollarına girerken Jeff onlara doğru çarpık bir sırıtış fırlattı. O da aynı şekilde davranmak istiyordu ama Tizzy'nin çenesinin sarktığını fark etmişti bile. Karısını aynı hararetle öperse ne hale geleceğini kestiremiyordu.

"Sanırım bu aynı fikirde olduğunuz anlamına geliyor?" diye sordu modacı, nişanlısıyla ayrılırken usulca.

"Oh, evet, Farrell. Evet! Evet! Evet! Evet! Evet!" Elizabeth coşkuyla bağırdı.

Beyaz dişleri geniş bir gülümsemeyle parlıyordu. "O zaman yola çıksam iyi olacak." Çenesinin altına zayıf bir parmak eklemi yerleştirdi ve kaldırdı. "Ben yokken en güzel elbiseni giy aşkım ve geceyi geçirmek için neye ihtiyacın varsa topla. Eminim Raelynn ve Tizzy biz yarın dönene kadar Jake'e göz kulak olabilirler. Şimdilik, elimden geldiğince çabuk döneceğim."

"Ama bu gece nereye gidiyoruz?"

O da ona göz kırptı. "Daireme, madam, başka nereye?"

Dışarı çıkarken Jeff'in yanında durarak, "Sağdıçım olarak ayağa kalkacaksan üzerine bir şeyler giysen iyi olur, Jeffrey tatlım. Daha önce hiç evlenmedim, bu yüzden normal protokolden tam olarak emin değilim, ama bana öyle geliyor ki pantolondan daha uygun bir şeyler giymelisin."

Jeff aniden baş ağrısının geçtiğini fark etti. "Ben Bakalım ne yapabilirim, Süslü Adam. Evinizde fazladan temiz bir gömleğiniz yoktur, değil mi?"

Raelynn bir kolunu onunkinin arasından geçirdi. "Buna gerek yok canım. Tizzy seninkini yıkadı ve ütöledi. Üst kattaki odamızda."

"Kendimi biraz sersemlemiş hissediyorum." Bahanesini söylerken yanaklarındaki ikiz oluklar bastırılamaz bir sırıtışla derinleşti. "Sanırım odamıza gitmek ve giyinmek için biraz yardıma ihtiyacım var."

Başını onun omzuna yaslayan Raelynn, usulca parlayan gözlerle ona baktı. "Sanırım sana ödünç verebilirim Eğer gerekli görürsem biraz yardım edebilirim. Ben de bu duruma uygun giyinirsem hiç sorun olmaz."

"Yardıma ihtiyacınız olacak mı, Bayan Raelynn?" Tizzy koridordan seslendi.

"Sadece saçımla, Tizzy. Bu arada, gelinin ihtiyaç duyabileceği her türlü yardımı yapabilirsin. Bayan Elizabeth tören için saçını özellikle güzel bir şekilde düzenlemenden hoşlanabilir." Arkadaşına baktı ve hevesle başını salladı. Raelynn güldü. "Gördün mü Tizzy, bu evde çok talep görüyorsun. Senin için hazır olduğumda seni arayacağım."

Raelynn merdivenleri kocasının kuşatıcı bir kol. Yatak odasına girdiklerinde

Yukarıda, kapiya yaslanmış olan Jeff'in kucağına çekildi. Öpücüğü uzun ve kapsamlıydı ve onu bıraktığında, kendisi de biraz sersemlemiş hissediyordu.

"Seni ne kadar özlediğimi tahmin bile edemezsin. Ayrıldığımız süre boyunca, madam," diye fısıldadı ağzının üstünden. "Her gün sana koşmak ve bana yardım etmen için yalvarmak istedim. Bana geri dön, ama Red Pete'in evinde o gece yaptığın gibi yine benden uzaklaşmandan korktum."

"Jeffrey, ayrılığımız sırasında aramızda neler olduğunu düşünüp ağlayarak uyumadığım bir gece olduğunu sanmıyorum. Çok kızgın görünüyordun. Seninle ilgili şüphelerim yüzünden acı çektim ve buna hakkın vardı. Masumiyetine inanmalıyım ama kafam çok karışık. Bir yandan evliliğimizi bitirmenden korkuyordum, diğer yandan da görüldüğün kadar asil ve onurlu olmama ihtimalin aklımdan çıkmıyordu." Avucunu adamın yanağına koydu. "Görünüşe göre Böylesine acımasız bir cinayeti işleyebilecek bir adamı gerçekten, derinden sevebileceğimi düşünmek artık hayal bile edilemez."

"Sana karşı daha sabırlı olmalıyım," diye nefes aldı, Açtığı ağzını onunkine doğru indirdi. "Korkunç bir şok geçirdin."

"Artık her şey bitti," diye mırıldandı adamın dudakları talepkâr bir coşkuyla onunkileri kaplamadan önce. Kollarını adamın boynuna dolayarak ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve adamın sertleşen erkekliğinin ve kendi belindeki aç zonklamanın farkında olarak ona doğru gerildi. Meme uçları adamın çelik gibi göğsünde gerginleşti ve daha da yaklaştıkça onun dikkatini çekmek için zonkluyordu.

Jeff sonunda, "Giyinsek iyi olacak, aşkım," diye mırıldandı. "Farrell'ı tanıyorsam, kısa sürede buraya dönecektir ve eğer yaptığımız şeye devam edersek, o eski yatağı daha önce hiç gıcırdamadığı kadar gıcırdatacağım."

Raelynn geri çekilirken küçük, hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıktı, ama en azından kocası onu tekrar kendine çekip bir elini kombinezonunun içine sokana kadar korsajını çözmeye başladı. Yuvarlak bir göğsü kavrayan kocası, başparmağıyla yumuşamakta olan tepe noktasını okşayarak tekrar küçük bir yumru haline getirdi. Raelynn ona soru sorarcasına gülümsedi, aradaki ilişkiye devam etmeye oldukça istekliydi, ama tekrar ona doğru eğildiğinde, adam içini çekti ve başını salladı.

"Bu kadar yeter, kadın," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Eğer acele etmezsek, Farrell kapıyı yumruklamak üzere burada olacak."

Jeff büyük bir küvette derin ve sıcak bir banyoya çok ihtiyacı olduğunu hissetmesine rağmen, zamanının sadece leğen banyosuna yeteceğini fark etti. Maskeli adamla yüzleşmesinden sonra kasları hâlâ biraz ağrıyordu ama bundan da öte, karısını da güzel bir lavaboya sokmak hoşuna giderdi. Ayrı kaldıkları süre boyunca birçok kez, karısının küvette ona yaslandığı anları anımsamıştı. Ayrılıkları sırasında o tekil, yinelenen görüntü onu neredeyse karısının önünde diz çöktürmüştü. Gelecekte hafızasında sakladıklarına eşdeğer daha fazla banyo yapacağını bilmek rahatlatıcıydı.

Raelynn, kocası yıkanmaya başladığında kıyafetlerini hazırlamış ve bir çift çorap giymek için sandalyeye henüz yerleşmişti ki bir an başını kaldırıp baktığında onu tıraş sehпасının önünde çıırılçıplak dururken buldu. Bu normalde hayranlık uyandıran bir manzaraydı ama bugün

Özellikle de ilgisini çekmişti. Çok geçmeden Jeff'in tüm dikkatini üzerine çekmeyi başardı.

"Cinsel organlarım için bir fetiş mi edindiniz, hanımefendi?" diye alay etti. "Gerçekten, eğer daha fazla bakarsanız, kendimi pantolonumun altında saklayamayacağım."

"Jeffrey, diğer erkeklere kıyasla sen nasılsın?"

Kaşları şaşkınlıkla yukarı doğru kalktı. "Buna ne sebep oldu?"

"Merak." Bir bacağını kaldırıp çorabını baldırının üzerinde düzeltmeden önce ona sırtıttı. Yaptıkları pek çok açık konuşmayı düşününce, birçok kez seviştikten sonra, en ufak bir Erkeksi özelliklerini tartışmaktan çekiniyordu. Ön sevişmeleri sırasında, ona kendisini neyin memnun ettiğini anlatırken ya da heyecan verici bir adanmışlıkla en çok hoşuna giden yerleri gösterirken hiç çekingenlik göstermemiştir. uyarılara karşı duyarlıdır. "Peki, bana söyleyecek misin?"

Jeff karısının merakı karşısında kıkırdadı. "Hiçbir zaman zihinsel olarak kendimi diğer erkeklerle kıyaslamadım, hanımefendi, eğer kastettiğiniz buysa. Bu benim ilgi alanıma hiç girmedir." Tıraş sehpasının üzerindeki küçük, yuvarlak aynaya doğru eğilen Jeff, düz kenarlı usturayı Yanağı boyunca bıyıklarını kazıyarak temizledi. Son beyaz köpüğü de çırparak temizledikten sonra elini yüzünde gezdirerek hala bakıma ihtiyacı olan bölgeleri kontrol etti.

yumuşattı ve ardından yüzünü ılık, ıslak bir bezle sildi. Sonunda Raelynn'e doğru bir bakış fırlattı ve gözlerindeki şakacı parıltıdan, onu tamamen yatıştırana kadar vazgeçmeyeceğini anladı Merak. "Pekâlâ, canım. O mavi hançerleri kınına sokabilirsin. Sana bildiklerimi anlatacağım."

Bir hikâye dinlemek için sabırsızlanan bir çocuk gibi, Raelynn koltuğunun kenarına ilişti ve konuştukları konudan iyice büyülenmiş bir halde bekledi. Jeff bu son derece çekici manzaradan zevk alırken kıkırdamaktan kendini alamadı. Kadın taburenin üzerine bir hizmetçi gibi tünemişti, Yine de daracık giysileri onun ukala olduğu düşüncesini tamamen yok etti, çünkü yuvarlak göğsünü neredeyse sığ yerinden taşıran zarif bir kombinezondan başka bir şey giymiyordu. Korse ve göğüslerinin yumuşak, solgun tepeleri ipek kumaşı zorluyordu.

"Keşke Gustav seni şimdi görebilseydi, aşkım. Sırf sana sahip olabilmek için beni en yakın kılıçla delik deşik ederdi."

"O serserinin adını ağzına alma. Ondan hiç hoşlanmıyorum." Bir elini kaldırdı ve kocasını asıl konuya geri döndürmek için ince parmaklarını oynattı. "Devam et Jeffrey, ben bekliyorum."

"Evet, öylesin tatlım." İçini çekti, ona boyun eğdi ikna edici çağrılar. "Gençken arkadaşlarımla çıplak yüzmeye gittiğimde çok fazla azar işitirdim. Biz Dere kenarında yetişen ağacın dallarından birine bağlı uzun bir ip üzerinde suyun üzerinde sallanırdık. Bazen bu, hangimizin ipi bırakıp dereye düşmeden önce en uzağa yelken açabileceğine dair bir yarışmaya dönüşürdü. Birkaçımız ortalama bir tutamaktan daha fazlasına sahipti ve ip koparsa arkadaşlarımızın ne yapabileceğine dair birçok esprili öneri vardı. Önerileri, ipin yerine benim ya da benim gibi birinin ağaca tırmanması şeklindeydi. Komiklikleri hayal güçleri kadar genişti, çünkü bahse girdiler ki üyelerimiz biraz esnekliğe sahip olacağından, herkes daha uzağa uçabilecekler. Aksi takdirde, halatla aramızda çok az fark olacağını iddia ettiler."

"Alay etmeleri seni utandırmadı mı?"

Jeffrey sırtarak elini kaldırdı ve bir parmağıyla yanağını düşünceli düşünceli kaşıdı. sırtışından anlaşılıyordu. "İçlerinden birkaçının pantolonlarında bir paçadan başka bir şey olmadığını düşünürsek bir tencereye tükürdüğümde, o kadar da talihsiz olmadığımı karar verdim. En azından kimse beni bir kızla karıştırmadı."

"Görünüşünü beğendim."

Kendisini süzen bakışlarına karşılık verdiğini hissederek bir öneride bulundu. "Kocanızla spor yapmak için bir dakikanızı ayırmayı düşünmezsiniz herhalde, değil mi? Aşağıda gecikmemiz için mazeret sunabilirim."

Raelynn aşağıya döndüklerinde karşılaşacakları meraklı bakışları hayal edebiliyordu. "Yatak çok fazla gıcırıyor, Jeffrey. Ne yaptığımızı şüphesiz anlardı."

Kocası homurdandı. "Seni eve götüreceğim. Yatak gıcırdamıyor hanımefendi, sonra da sizi bırakmam için yalvarana kadar orada tutacağım."

Yüzü aydınlanırken gözlerinin içi parladı. "Söz mü?"

Adam ona göz kırptı. "Söz veriyorum, madam."

GUSTAV FRIDRICH sokağın aşağısına doğru ilerliyor. Yoluna çıkacak kadar aptal olan herkesi. Parlak, yuvarlak yüzü yorulduğu için alacalı bir kırmızıya bürünmüş olmasına ve nefesi güçlü göğsünden sert bir şekilde hırıltılı çıkmasına rağmen, hızını yavaşlatmayı bir kez bile düşünmedi. Dinlenmek için duraklamak, en az içinde bulunduğu dünya kadar nefret ettiği bir zayıflık olurdu.

Sokakta şık giyimli birkaç çiftin rahatça geçişini izlerken üst dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Sanki dünyada hiç umurlarında değilmiş gibi," diye zihinsel olarak alay etti. "Aptallar! Veak, aşağılık aptallar!"

Ona göre Charleston, kendi başına buyruk bir lağım çukuruydu. hoşgörüsü ve dikkatsiz neşesi sadece onun aşağılamasını hak ediyordu. Şehirde ve civardaki birçok kaçakçılık macerasına ve iş ilişkilerine rağmen onu çok zengin bir adam yaptı, halktan nefret ediyordu. Buradaki insanlar, ciddi bir servet arayışı içinde çabalayıp çok çalışmak yerine, hayatın basit zevklerinin tadını çıkarmak ve arkadaşlarına ve komşularına karşı misafirperver olmakla daha çok ilgileniyor gibiydi. Özellikle şeriften hiç hoşlanmıyordu. Rhys Townsend olmasaydı, Raelynn hâlâ onun olacaktı. Ona sahip olmak, işe yaramaz kolu için tatlı bir yardım olurdu. Daha önce hiç onun gibi bir kadınla birlikte olmamıştı ve onun gibi bir kadınla birlikte olmak için can atan bıkkın kadınlardan bıkmıştı.

Bir iki kuruş için her adama yanaşıyordu. Sahip oldukları Omzu parçalandıktan sonra ata binmeye çalışması onu utanç ve hüsrân içinde kıvrandırmıştı. Kırbacının kırbacından önce onları geniş gözlü bir korkuyla kaçırmaya göndermişti. vahşi dili ve böğüren öfkesi.

Ama Raelynn ile durum farklı olacaktı, diye kendini teselli etti. Onunla yatma düşüncesi bile, fahişelerin tüm bilgi ve tecrübelerine rağmen gevşekliklerinden kurtaramadıkları bir yanını harekete geçirmişti. Büyüleyici güzellikte, iyi yetiştirilmiş ve zarif, üstelik kolayca elinin altında tutabileceği kadar genç olan Raelynn yatağında nefis bir lokma olduğunu kanıtlayacaktı.

Ona duyduğu doymak bilmez arzusunun, kendisini acımasızca üzen korkunç bir sakatlığa yol açtığını bilmek de yardımcı olmuyordu. Artık her geçen ay daha da büyüyen kendi yansımasına bakmaya bile dayanamıyordu. İşe yaramaz kolunun ölü ağırlığı, tıpkı kasıklarındakine benzer bir şekilde, ona neden bu kadar ağır olduğunu sürekli hatırlatıyordu. Jeffrey Birmingham'dan tamamen nefret ediyordu. Şerifin Nell'in cinayeti için adamı tutuklamayı henüz uygun görmediğinin sürekli farkında olması da bir başka keskinlik olarak hizmet ediyordu, etine batan bir diken.

Acımasız düşüncelerine dalan Gustav, arabayı beklettiği yere kestirme bir yoldan gitmek için hızla bir ara sokağa döndü. İki denizcinin başlarıyla selamlaştıktan sonra kendisini dar sokağa kadar takip etmesine aldırmadan, kendi şiddetli düşüncelerine dalmış bir halde öfkeyle yoluna devam etti ve nefret.

Birden sağlam kolu tutuldu ve yüzüstü duvara itildi; çarpmanın şiddetiyle neredeyse burnu kırılacaktı. Bakmaya çalıştı.

Ama güçlü bir önkol ensesine iyice yapışmıştı.

"Şimdi burada!" Gustav havladı. "Bu rezaletin anlamı ne!"

Kıkırdayan bir nefes onu pis bir koku bulutu içinde soluk soluğa bırakırken, boğuk bir ses kulağının dibinde tısladı. "Ya paranı verirsin, ya da boğazını hemen şimdi keserim." Denizci, böyle bir eylemi gerçekleştirmeye istekli olduğunu vurgulamak için büyük bir bıçağı kurbanının iri boynuna bastırdı.

Yeni açılmış bir kesikten kan sızıyordu.

Diğer denizci, istediğini elde etmek için sadece tehditlerle zaman kaybetmek istemiyordu. Alman'ın yanında diz çökerek ceplerini karıştırmaya başladı. Uygun miktarda bozuk para bulamayınca, kurbanlarının ceketinin altını yukarı doğru aramaya başladı. Adamın poposunun etrafında bir şişkinlik beli, kendi parıldayan bıçağını çıkarmasına neden oldu. Adamın askılarını kısa sürede kopardı ve çok geçmeden Pantolonu gergin kalçalarının üzerinden aşağıya doğru sürükledi. Jambona benzeyen kalçalardan kurtulduktan sonra, pantolon hemen Gustav'ın ayak bileklerinin etrafına düştü ve geriye ağır kaslı bacaklarını örten ceketinin kuyrukları ve uzun iç çamaşırından başka bir şey kalmadı. Para kemerinin bağları çözüldü ve çok geçmeden kaslı bir omuza asıldı.

"Bu bizi bir ya da iki kış idare eder dostum," diye böbürlendi adam ve arkadaşının omzuna bir el attı.

"Onunla ne yapacağız?" diye sordu ikincisi, yol göstermesi için arkadaşına bakarak.

"Gırtlığını kes, başka?"

Korkunun, acının ve ölümün kurbanı olmaksansa bunları yaşatmaya alışkın olan Gustav, kelimenin tam anlamıyla Bir çift aşağılık katran tarafından öldürüleceği düşüncesi onu korkudan felç etmişti. Kalbi göğüs kafesinin iç duvarına çarpıyordu ve sert nefes alıp verışı artık keskin soluklara dönüşmüştü. Parayı ne kadar çok sevse de, şu anda ona dair en ufak bir düşüncesi yoktu. Önünde beliren şey, geriye dönüp baktığında hayatıydı; mahvettiği adamlar, kendi çıkarı için ölümlerini ayarladığı kişiler, olabilecek en iğrenç şekilde kullandığı kadınlar, yaşlılar dolandırıp sokaklarda dilenmeye bıraktığı çocukları, yolundan çevirdiği çocukları ya da elinin tersiyle ittiği dilencileri ve uçurdu. Kurbanlarından birkaçı servet ve güce tırmanışında birer piyon olmuş, diğerleri ise bir zamanlar talip olduğu yüce mertebeye ulaştıktan sonra pişmanlık duymadan üzerine bastığı işe yaramaz varlıklardı. Şimdi, uçurumun üzerinde dengede dururken yaşam ve ölüm arasındaki tehlikeli uçurumda, kurbanlarının yüzleri ona musallat olmak için geri geldi. Nell belirdi. Jeffrey Birmingham'ı Raelynn'le arasındaki engel olmaktan çıkarmak için bin Yankee doları vaat etmemiş miydi? Ve bunu genç annenin ölümünden başka ne izlemişti!

Benim suçum değil! Bilmiyordum! diye haykırdı zihni, iskelet sureti üzerinde yükselen siyah kefenli yargıca. Tokmak aşağı doğru indi. Suçlu, tüm niyet ve amaçlarla! Hüküm ölümdür!

Altı yaşından beri dua etmeyen Gustav nasıl yapacağını hatırlamaya çalışırken, bıçağı boğazına dayamış olan katrandan aniden bir inilti koptu. Diğer denizci bir hamleyle kolunu kaldırdı. Elinde tuttuğu pırıl pırıl bıçakla aniden şaşkınlıkla nefesini tuttu. Uzun, kanlı bir bıçak karnından kurtuldu ve sonra, oldukça yavaş bir şekilde, sessiz bir iniltiyle iki büklüm oldu.

Tanıdık bir ses ona, "Artık pantolonunuzu yukarı çekebilirsiniz, Bay Fridrich," dedi. "Bu katranlar size daha fazla zarar veremeyecek."

"Olney?" Gustav pantolonunu uzun iç çamaşırının üzerinden yukarı çekmek için büyük bir mücadele verdi.

"Evet, benim."

Alman, genç adama dönerek kemerini kalçasının üzerinden çekiştirmeyi bitirdi ve kapağını iliklemeye başladı. Olney'nin az önce hayatını kurtardığı gerçeğini aklından çıkarmıştı. "Nerelerdeydin? Haftalar önce dönmeni bekliyordum."

"Kıçımı kurtarmaya çalışıyordum. Kolum kırıldı ve saklandığım yerden çıkmaya cesaret edene kadar iyileşmesini beklemek zorunda kaldım. Birmin'am'ın kiralık adamları peşime düşmeseydi ve şerif adamlarıyla beni takip etmeseydi, orada burada biraz dinlenebilirdim. Ama onlardan kaçmaya çalışırken neredeyse beni mezara sokacaklardı. Sinirlerim iyice bozuldu. Bir aydır ne gerçek bir banyo yaptım ne de bir kadınla yattım. Yaşadığım her şeyi düşününce, bataklıklarda ve ormanlarda yeterince koştuğuma karar verdim.

Ol' Coop'u en son bulduğum kedi evinde de saklanabilirim.

Evet, efendim, kendime bir

Oradaki süslü kadınların tadına bakmak için. Aslında senin ve arkadaşlarının sokağa girdiğini gördüğümde ben de oraya gidiyordum." Merakla başını eğdi. "Birmin'am'a ne oldu bu arada? Henüz tutuklanmadı mı?"

"Nein! O aptal şerif Nell'in cinayetiyle ilgili bir şey yapmayı reddediyor! Yu onu sızdığı için öldürdü!"

Olney alaycı bir şekilde güldü. "O küçük fahişeyi ben öldürmedim! Birmin'am öldürdü! Onu yaparken gördüm!"

"Yalan söylüyorsun, Olney. Birmingham'a sorun çıkaracağına söz vererek onu buraya getirdin. Sonra öldürüldüğünü duydum. Vhy
Bu kadar güzel bir hayatı varken Nell'i öldürmek için zahmete girer mi?"

Kıvırcık saçlı adam iri omuzlarını kaldırdı. "Belki de Birmin'am, Nell balo sırasında evine girip onu bütün arkadaşlarının önünde ifşa etmekle tehdit edince öfkeden deliye dönmüştür. Onlara, karnını doğurduğu o küçük piçle dolduranın o olduğunu söyleyeceğini söyledi. Anladığım kadarıyla Birmin'am, arkadaşlarının o küçük aptalı hamile bırakıp sonra da onu gönderdiğini düşünerek utanç duymalarını istemiyordu. Bazı erkekler böyledir, itibarlarını kendilerini saygın ve yasalara uygun tutmaktan daha çok önemserler. Elbette ikimizin bu konuda endişelenmesine gerek yok, değil mi Bay Fridrich?"

Sorunun alayla sorulduğunu hissetmesine rağmen Gustav, hasmının bir katil olabileceği ihtimalini düşünürken suç hayatına dair imaları görmezden geldi. "Her ne kadar öyle olmasını istesem de buna inanmakta güçlük çekiyorum.
Birmingham bu kadar aptal olabilirdi," diye mırıldandı Gustav. "Belki de yanılıyorsun, Olney. Belki de gerçek katili gördün ve onun Birmingham olduğunu düşündün."

"Yargıç önünde Birmin'am'ın kendisi olduğuna dair yemin etmek isterdim ama bu pek mümkün değil,
Çünkü yüzümü gösterdiğim an, iyi şerif beni tutuklayacak. Hah! Muhtemelen jüriye her türlü kötü şeyi söyleyecektir, sırf beni önümüzdeki birkaç yıl boyunca kilitli görmek için. A Üç kuruşluk bin dolar başımı belaya sokmaya değmez, o yüzden eğer benden bunu yapmamı bekliyorsan, bana söz verdiğin şey sende kalsın."

Gustav haydutu neyin cezbedeceğini düşünürken buz mavisi gözleri hesaplı bir şekilde kısıldı. "Üç bin dolara ne dersin?"

Olney homurdandı. "Bunu yapmamın tek yolu, kasabaya döndüğüm ve Birmin'am'ın Nell'i öldürdüğünü gördüğüm haberini yaymam için adamlarınızı kullanmama izin vermenizdir. Adamlarınız gidip Kasabada dolaşıp halkı Şerif Townsend'e karşı kışkırtacak ve onu arkadaşlarından yana olmakla suçlayacaklardı. Sonra da beni şerifin ofisine kadar takip etmek zorunda kalacaklardı. Ben içeri girdiğimde Townsend'le dalga geçmek için orada olacaklar."

"Adamlarımın bunu kolayca yapmasını sağlayabilirim. Ne zaman başlamalarını istiyorsun?"

"Bir banyoya, bir hizmetçi ile birkaç saate ve peşin on bine ihtiyacım olacak."

"Zen zhousand! Delirmiş olmalısın! Sana asla bu kadar ödemem!"

Olney umursamaz bir tavırla omuzlarını kaldırdı. "Siz bilirsiniz Bay Fridrich, ama ben bunu daha azı için yapmıyorum. Hapishanede birkaç yıl geçirmek zorunda kalabilirim ve serbest kaldığımda Birmin'am gibi yaşayabilmek için içeri alınmadan önce yatırım yapmak için iyi bir meblağ istiyorum."

"İstediğin şey otoyol soygunu!"

Genç adamdan alaycı bir kıkırdama geldi. "Büyükbabam bir hayduttu, bu yüzden kanımda bir yerlerde olmalı, ama ikimiz arasında bir hırsız varsa, Bay Fridrich, o zaman ona bakıyorum. Maaşımı sen ödüyorsun, Hatırladın mı? Ben dürüst, çalışkan ve zamanı geldiğinde nasıl takas yapacağını bilen biriyim. Üç ya da daha fazla yıl hapis benim için çok uzun bir süre.

vereceğın avanta. Kısacası, istediğimden daha azını kabul etmiyorum."

Gustav ona dikkatle baktı. "Kabul edersem Birmingham'ın tutuklanacağını garanti ediyor musun?"

"Garanti ederim."

"Tutuklanması için Zen zhousand zhen. Eğer başarısız olursan, nehirde boğazın kesilmiş olarak bulunacaksın. Sana bu kadar söz veriyorum."

☞ "İYİ GÜNLER, ŞERİF."

Rhys Townsend hızlı bir refleksle döndü, eli tabancasına uzanıyordu. O sesi unutmaması mümkün değildi, hayal gücünün hiçbir sınırı yoktu. O kurnaz sıçan Olney'nin nereye kaçtığını anlamak için gösterdiği tüm çabalar boyunca gece gündüz aklından çıkmamıştı. Bu haylazın, insanın gözlerini kamaştıracak giysiler içinde, züppe bir beyefendi gibi ofisinin eşiğinden zıplayarak geçmesini kesinlikle beklemiyordu. Ama Olney orada duruyordu, hayat kadar büyüktü, kapı pervazına ukalaca yaslanmıştı ve üzerinde Yüksek sesli kareli frakı, kırmızı gömleği ve taba rengi pantolonunun paçaları daha iyi günler görmüş geyik derisi çizmelerinin içine sokulmuştu.

"Ne haltlar karıştırıyorsun Olney?" Rhys havladı, bakışlarını pencereden dışarı, ofisinin önünde toplanan insan kalabalığına çevirdi. Tüyleri diken diken olmuştu. Bir şeyler döndüğü kesindi. Bunu hayati organlarında hissedebiliyordu.

Olney sırtmasını engellemek için hiçbir çaba göstermeden, dünyayı kuyruğundan tutup yokuş aşağı çeken bir adam havasıyla öne doğru yürüdü. Kalın omuzları rahat bir omuz silkmeye yukarı kalktı. "Sadece saygılarımı sunmanın zamanı geldi diye düşündüm, Şerif. İtirazınız var mı?"

Genç adam yanından geçip giderken Rhys yüzünü buruşturdu.

burnunu çekti ve yüzünü keskin bir tiksintiyle yana çevirdi, sanki az önce rüzgârla gelen güçlü bir kaçak av kokusu almış gibiydi. "Parfüm fabrikası gibi kokuyorsun, evlat."

Olney başını geriye attı ve yüksek sesle kahkaha atarak yakındaki bir hücrede uyuklamakta olan şerif yardımcısını uyandırdı. Yaşlı kanun adamı tökezleyerek parmaklıklara doğru yürüdü ve uykulu bir şekilde mırıldanırken bariyerlerin arasından gözleri kamaşmış bir şekilde baktı, "Ne var ne oluyor?"

"Uyumaya devam et Charlie," dedi Rhys sertçe ve yardımcısını sendeleyerek ranzaya geri gönderdi. Rhys kaşlarını kaldırıp Kuyruğunu burnunun üzerinde sallamaktan başka her şeyi yapan sinsi, genç tilki.

"Yeni kıyafetlerimi beğenmedin mi, Şerif?" Olney alaycı bir sırıtişla sordu.

"Benim zevkime göre biraz şatafatlı Olney, ama ben sen değilim. Bunları almak için Fridrich'ten parayı nereden buldun?"

"İşte yine başladın Şerif, her zaman dürüstlüğümün kiralık olduğunu varsayıyorsun."

Rhys büyük bir şaşkınlıkla alay etti. "Ne bütünlüğü?"

"Sen hiç merak etme Şerif," diye karşılık verdi Olney öfkeyle ve alayını savuşturmak için işaret parmağını kanun adamının burnunun altına soktu. "Ben kendime yeterince sahibim."

"Öyle mi? Sen ve başka kim?"

Olney derin bir iç çekti ve sanki çok üzülmüş gibi başını salladı ziyaretinden yakınıyor. "İşte buradayım, çözemediğin bir

cinayeti çözmene yardım etmeye hazırım ve sen nazik bile davranmıyorsun.

Bana." Kalabalıklaşan kalabalığa doğru bir el salladı. Şerifin ofisinin önünde dolanıyorlardı. "Eminim buradaki herkes, siz olmasanız bile, Nell'in cinayeti konusunda söyleyeceklerimi duymak için sabırsızlanıyordur."

Rhys düşünceli adımlarla parmaklıklı pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı. Yüzler konusunda iyi bir hafızası vardı ve gördüğü adamlardan bazıları, kendisi ve bir sürü arkadaşı ve yardımcısıyla birlikte silahlarını ateşleyerek içeri daldıkları gece Fridrich'in deposunda bulunanlara çok benziyordu. "Neden bilmiyorum Olney, ama içimden bir ses dışarıdaki arkadaşlarının senin ne olduğunu bildiğini söylüyor. Aslında, katil olduğunu iddia ettiğin adamın adını bana söylemek için can attığını düşünüyorum. Tahmin etmemi ister misin? suçlayacağın kişi mi?"

Kulak memesini çekiştiren Olney, şerifin teklifini düşünürken gülümsedi. "Sanırım bir tahminde bulunmanıza izin verebilirim."

Rhys başını sokağa doğru salladı. "Görevin için yanında getirdiğin onca insanı düşününce iyi niyetle, şüphesiz beni zorlama düşüncesiyle, katil olarak Jeffrey Birmingham'dan başkasının adını vermeyeceğinizi düşünüyorum."

Olney hafifçe kıkırdayarak işaret parmağını burnunun altına sürttü. "Biliyor musun Şerif, bazen beni çok şaşırtıyorsun. Bana inandırıldığın kadar aptal görünmüyorsun."

Şerif kuru bir sesle, "Teşekkür ederim Olney," diye karşılık verdi. "Bunu bir iltifat olarak kabul ederdim ama kaynağını göz önünde bulundurmalıyım."

"Birmin'am'ın yaptığını gördüm, Şerif! Yalan söylemiyorum!" diye ısrar etti haydut öfkeyle.

Rhys'in bakışları serserinin şatafatlı kıyafetlerini gözden geçirdi. "Yeni kıyafetlerinden anladığım kadarıyla Fridrich, bu bilgiyi bana açıklayabilmen için otoriteme boyun eğmen karşılığında sana ödeme yapmış."

"Böyle diyebilirsin Şerif, haklı da olabilirsin. Beni hapse atmaya ne kadar hevesli olduğunuzu bildiğimden, hapiste harcayacağım zamana degecek kadar ganimet elde etmemiş olsaydım, burada dolaşmayı bile düşünmezdim. Şu anki duruma bakılırsa, hapisten çıktığımda çok güzel bir şey için sabırsızlanıyorum. Bay Fridrich'e gördüklerimi anlattığımda, adaletin yerini bulması için kendimi sana teslim edeceğimi düşündü." Olney böyle zorlama bir fikir karşısında alaycı bir şekilde homurdandı. "Kesinlikle o gün olacak. Bugün senin eşiğinden geçmem için on bin kişi gerekti. İşte buradayım Şerif, hem kendi günahlarımı hem de senin günahlarını itiraf etmeye hazırım. arkadaşının."

"Biliyor musun Olney, genellikle bir bedenın yalan söylediğini anlayabilirim. İçimde tuhaf bir his olur ve sonunda bana söylenenleri yutamayacağımı anlayana kadar bu his yatışmaz. Bazı insanlar sırf zevk için yalan söylerler çünkü içlerini kemiren kara bir çürük vardır. Vaizler bunun şeytan olduğunu söyleyebilir. onları ele geçirmek. Şimdi, şeytanın seni çoktan bağıladığını ve çantasına koyduğunu ve yakalamak için başka bir enayi aradığını biliyoruz. Demek istediğim, evlat, eğer bu konuda beni uzun süre kandırmayı umuyorsan, nefesini boşa harcama, çünkü eninde sonunda bunun sana bir faydası olmayacak. Senin yardımın olsa da olmasa da katili zamanında yakalayacağım."

"Ben ne gördüğümü biliyorum, Şerif," dedi haydut, gözleri kasıtlı olarak donuk bir şekilde şerife sabitlenmişti. "İnanmak istesen de istemesen de gerçek bu. Şimdi, anlatacaklarımı dinlemek için bana kulak verecek misin?"

ne dersin? Yoksa gidip dışarıdaki insanlara zengin, değerli arkadaşınız hakkında kötü ve çirkin bir şey dinlemek istemediğinizi mi söyleyeyim?"

"Hikayenin senin versiyonunu dinlemeye karşı değilim Olney. Ama şunu bil ki, bu konudaki yargılarımı Senin sözünden daha iyi bir kanıt bulana kadar Birmingham. İsterseniz bir de şunu düşünün. Vardığınız sonuçlar size göre doğru olabilir, ancak bu her zaman doğru olmayabilir. Uzun vadede olayların nasıl yığıldığını. Şimdi, eğer isterseniz, olanları gözünüzle görmeden önce bana bir şey söylemenizi istiyorum. O gece Nell'in cinayetine tanık olduktan sonra sizi Birmingham'ın ahırından kovalayan adamı kesin olarak teşhis edebilir misiniz?"

Olney şaşkınlıkla şerife baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Kaynaklarım var," dedi Rhys yumuşak bir gülümsemeyle. "Katilden kaçmak için Birmingham'ın kısırağını çaldın, değil mi?"

Olney'nin çenesi korkuyla gevşemişti ama ani bir şüpheyle gözlerini kısarak kanun adamına baktı. "Birmin'am sana bu konuda bir şey söyledi mi?"

"Nell'in öldürülmesinin ertesi gününden beri Birmingham'la bu konu hakkında konuşmadım." Bakışlarını yere indirerek eşkıyanın kirli ayakkabılarını inceledi ve alaycı bir ifadeyle gülümsedi. "Birmingham'ın ahırının önündeki otlakta bir ineğinki kadar belirgin izler bırakmışsın. Eğer daha önce fark etmediysen Olney, çok geniş ayakların var. ve botlarınızı yarlardan geçirme alışkanlığınız var. Ayak izlerini karıştırmak mümkün değil."

Şerife bakmaya devam ederken kıvrıcık saçlı haydutun yüzünde hâlâ temkinli bir şüphecilik vardı. "Peki sen nasıl

Orada kovalandığımı biliyor musun?"

"Daha küçük, daha süslü botlardan yapılmış bir başka parmak izi seti, sizinkileri koşarak takip etti ve otlaktaki izlerinizi çizdi. Seninki, atı çektiğin yerde durdu. kısrağa bindin. Oradan kısrağı çitin üzerinden geçirip kaçtınız. Diğer ayak izleri geri döndü ve ahıra tekrar girdi. Nell'in öldürüldüğünü gördün Olney, sonra da kuyruğun yanmış gibi kısrağın üzerine atladın. Elijah kısrağın seni ormana attığını ve bir süre yaya kaldığını söyledi. Bir sürü şey yapmışsın. Çok acı çekiyormuşsun gibi tökezleyip duruyordun." Gözleri genç adamı taradı. "Belli ki kısırak seni bir şekilde sakat bırakmış."

Olney şerifle karşılaştığında üstünlüğü ele geçireceğini düşünmüştü ama adam durumu tersine çevirmişti. Adamın, sanki o gece ahırın bir köşesindeki bir fareymiş gibi, gördüklerini ve yaptıklarını anlatarak ensesindeki tüyleri yolmaktan zevk aldığı belliydi. Bu lanet bir şeydi. Şu anda çenesi sarkık bir şekilde duran kişi olmak rahatsız edici.

Olney kendini silkeledi, sadece birkaç tüyünü düzleştirmeyi başardı ve sonunda mırıldandı, "Evet, kısrağı ben aldım. Neredeyse beni de öldürüyordu. Beni üzerinden sıyırdığında kolumu yuvasından çıkardı. Sonra Birmin'am'ı Red Pete'in evinde buldum. O ve karısı kendi başlarındaydı. Onlara rastlayana kadar yalnızdım. Kolumu düzeltmesi için onu zorladım. Bana Nell'i öldürenin o olmadığını söylemeye çalıştı, hatta üç kez bıçaklandığını bile söyledi." Haylaz alay etti. "Ben onu sadece bir kez bıçaklanırken gördüm."

"Birmingham sana yalan söylemiyordu Olney," diye bilgilendirdi Rhys onu. "Nell üç kez bıçaklandı."

"O zaman işini bitirmek için geri dönmüş olmalı, çünkü bunu ona sadece bir kez yaptığını gördüm."

Şerif, Olney'nin kendisine söylediklerini kendi zihninde doğrulamaya çalıştı. "Eğer katil onu iki kez daha bıçaklamak için gerçekten geri döndüyse, o zaman bunun siz kısrağı yaktıktan sonra olduğunu söylüyorsunuz."

"Bunu söylüyorum, tamam."

"Ayrılmadan önce herhangi bir zamanda katilin yüzünü net bir şekilde gördünüz mü?"

"Süslü akşam kıyafetleri giymiş, benden yarım kafa daha uzun bir adam gördüm."

"Ve yüzünü hiç görmemiş olmanıza rağmen, onu teşhis edebileceğinize şüphe duymadan yemin edebilir misiniz?" Rhys bastırdı.

"Onu nerede görsem tanırım, Şerif. Birmin'am'ın ta kendisiydi," diye kesin bir dille cevap verdi Olney.

"Neredeyse korkutuyordu

Peşimden öyle bir geldi ki, ödüm koptu. Neredeyse beni de yakalıyordu. Eğer o aptal kısrağ ihtiyacım olduğunda yanımda olmasaydı, ben de zavallı Nell gibi ölmüş olacaktım. Hiç bu kadar hızlı koşan bir adam görmemiştim ve işte buradayım, o heriften yaklaşık on yaş daha gencim."

Rhys ona şaşkınlık ve algılama karışımı bir bakış fırlattı.

"Adamın çok uzun boylu olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet, adam uzun boyluydu, neredeyse Birmin'am'ın kendisi kadar," diye sert bir şekilde karşılık verdi Olney.

kanun adamının inatçı ısrarı. "Senin kadar uzun boylu ve senin diğer süslü arkadaşın, hani şu kadınların elbiseler." Dudağını küçümseyerek büktü. "Sanırım fırfırlı kıyafetleri o kadar çok seviyor ki, onları yapmaya başlamak zorunda kaldı.

o bunları giyerken süslü odasında saklanabilir."

Rhys kuşkulu bakışlarını kel adamın üzerine dikti. "Farrell Ives hakkındaki aptalca varsayımına devam etmene izin vermeyeyim evlat, sana onun sadece emekli olmakla kalmayıp

Yenilgisiz boksördür ama son on yıldır bu bölgedeki en iyi nişancıdır. Altmış adımda, gözbebeklerinizi yuvalarından çıkarabilir.

kirpiklerini kırıştırarak."

"Arkadaşların konusunda çok savunmacısın Şerif," diye alaycı bir tavırla meydan okudu. "Şimdi, Birmin'am hakkında söyleyeceklerimi dinleyecek misin, dinlemeyecek misin?"

∞ "BEN KAPIYI AÇACAĞIM, TIZZY," RAELYNN ARKADAN ÇAĞIRDI
Genç siyah kadının Jake'i yıkamak için gittiği ev. "Sadece ne yapıyorsan ona devam et."

"Yas'ım, Bayan Raelynn."

Raelynn önce pencereye doğru adım attı ve ziyaretçinin dost canlısı bir yüzü olduğundan emin olmak için dikkatle dışarı baktı. Bunun üzerine Şerifi görünce şaşkınlıkla kapıyı açmak için acele etti. "Rhys, burada ne işin var?"

Sonra gözleri onun yanından geçerek evin önündeki sokağa kayd.

ve orada toplanan insanları gördüğünde algısı genişledi, en önde bilekleri zincirlenmiş Olney vardı. Birden şerifin neden orada olduğunu anladı.

gelmişti. Olney sonunda kocasını suçlamak için ortaya çıkmıştı.

"Jeffrey yapmadı, Rhys," diye açıkladı, artık bu soruyu kendi kafasında tartışmak için duraklamıyordu bile. Artık Jeff'in böyle bir şey yapmış olamayacağına kesin olarak ikna olmuştu.

korkunç bir eylem. Birini böylesine alçakça ldremeyecek kadar dürüst ve asil biriydi. "Onun yapmadığını biliyorum!"

Rhys ciddi bir ses tonuyla, "Onunla konuşmak istiyorum, Raelynn," dedi. "O burada mı?"

"Evet," diye isteksizce cevap verdi, kapıyı sonuna kadar açtı ve iri adamı içeri almak için geri çekildi.

Koridorda. "Jeffrey'nin birkaç saat önce yine kötü bir baş ağrısı vardı ve uyuması için yemeğine biraz afyon koydum. şimdiye kadar etkisi geçmiştir."

"Ona burada olduğumu söylerseniz çok memnun olurum."

"İçeri gelin ve salonda oturun," diye davet etti isteksizce.

"Teşekkür ederim, Raelynn."

Eve girdikten sonra Rhys etrafına bakındı. "Burada başka kimse var mı?"

"Sadece hizmetçim ve Jake. Elizabeth ve Farrell bu öğleden sonra evlendiler ve geceyi onun evinde geçirecekler. daire."

Rhys'in dudaklarına geniş bir sırıtış yayıldı. "Bunu duyduğuma sevindim. Bunu uzun zaman önce yapmaları gerekirdi."

"Jeffrey'i kaldırayım. Aşağı inmesi için birkaç dakika beklemeniz gerekebilir. Giyinmesi gerekecek."

"Benim için fark etmez, Raelynn. Hiçbir yere gitmiyorum."

Raelynn yatak odalarına vardığında, Jeff çoktan kalkmış ve yüzüne su sıratıyordu. Kadın içeri girdiğinde, başparmağını omzunun üzerinden n tarafa doğru attı.

Ağır perdelerini kenara çektiği pencereden.

"Dışarıda neler oluyor?" diye sordu yüzünü kurulayarak.
"Bütün bu insanlar evin önünde ne yapıyor?"

"Sanırım biraz daha dikkatli bakarsan, aşkım, onlardan birinin Olney Hyde olduğunu göreceksin. Rhys Townsend seninle konuşmak için aşağıda bekliyor. Her ne kadar söylemese de, korkarım seni tutuklamaya geldi."

Jeff yorgunca içini çekti ve havluyu yere attı. "Üzerime bir şeyler giysem iyi olacak."

Bakışlarını adamın uzun, çıplak vücudunda gezdirdi ama gözlerinde her zamanki hayranlık pırıltısı yoktu. "Bence gelsen iyi olur. Rhys aşağıya bu şekilde inmene pek şaşırmaz ama Tizzy kesinlikle şaşıırır."

"Bana kahve yapmasını söyleyebilir misin? Kendimi hâlâ biraz sersemlemiş hissediyorum." Bir elini alnında gezdirdi, sanki uzun süren bir uyuşukluğu kovmaya çalışıyordu. "Son zamanlarda neden bu kadar çok uyuyorum bilmiyorum."

Raelynn sebebini açıklamaya cesaret edemedi. "Kahve yapmayı Ives's Couture'de çalışırken öğrendim," dedi sessizce. "Sana Farrell'ın sevdiği gibi bir kahve yapacağım. Sert."

Birkaç dakika sonra Jeff gömlek, pantolon ve ayak bileğine kadar uzanan çizmeleriyle uygun bir şekilde aşağı indi. Rhys'in kendisini beklediği salona girdi ve adamlarla kısa bir selamlaşmanın ardından yemek odasından, üzerinde porselen kahve servisi ve zarif çiçekli fincanların üzerinde duran iki fincan kahve bulunan bir tepsiyle çıkmakta olan karısıyla karşılaştı. Karmakarışık düşüncelerinden arınmak için kahvenin uyarıcılığına büyük ihtiyaç duyan Jeff

öne çıktı ve tepside bir fincan alarak kendine yardım etti. Kahve hâlâ fokur fokur kaynıyordu ve Raelynn onun yanından şerife doğru ilerlerken yavaşça yudumlamak zorunda kaldı.

"Biraz kahve içmek ister misin Rhys?" diye sordu kibarca, tepsiyi ona uzatırken.

"Ben de Jeffrey gibi sade içiyorum," diye açıkladı ve sandalyesinde arkasına yaslanmadan önce kalan fincanı ve tabağı aldı.

Jeff bir kol boyu uzaktaki kanepeye yerleşti ve Raelynn'le göz göze geldiğinde sessizce yanındaki minderi okşadı. Ona gülümseyerek karşılık veren Raelynn, tepsiyi önlerindeki dar masaya bıraktı ve koltuğa yerleşti Yanında.

Rhys kahveden bir yudum aldıktan sonra başını sallayarak onayladı. "Güzel kahve. Tam da ihtiyacım olan şey."

Raelynn gülümsemeye zorlayarak, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. Birkaç dakika sonra Jeffrey'nin tutuklanmasıyla karşı karşıya kalabilecekken rahat görünmek zordu. "Elizabeth bana nasıl yapılacağını öğretti."

Rhys sırtarak başını kaldırdı. "Siz ikiniz bana istediğiniz zaman kahve yapabilirsiniz. Aslında ikinizi de evime getirebilirim, böylece Mary'me talimat verebilirsiniz. Benim düşünce tarzıma göre çok zayıf kalıyor. Sonrasında kahvenin tadı ne kadar zayıf olursa olsun, her zaman oradan buradan bir bozuk para kurtarmaya çalışır. İskoç kanından gelen tutumluluk, daha koyu bir demlik isteyen bir adamı sinirli bırakabilir."

Birmingham'ların gergin sessizliği, orada bulunma amacını açıklamasını beklediklerini ve konuya ne kadar girerlerse girsinler endişelerini gideremeyeceklerini belli ediyordu. Rhys boğazını temizledi ve sonunda

onu getiren iğrenç işe kadar. Arkadaşına bakarak başını sokağa doğru salladı. "Sanırım Jeff, dışarıdaki kalabalığı görmüşsündür," diye söze girdi ve yapacağı işten nefret ederek kahvesinden bir yudum daha aldı. "Olney takviye kuvvetlerden emin olmadan önce beni görmeye geldi. Nell'i öldürenin sen olduğuna yemin ediyor. . . ."

"Ne düşündüğünü biliyorum Rhys, ama yanılıyor," diye itiraz etti Jeff. "Nell'i ben öldürmedim. Sana ne olduğunu anlattım ve bu doğrudur."

"Jeffrey'nin o kızı öldürmüş olması mümkün değil, Rhys," dedi Raelynn bir kez daha inanarak ve kocasının şaşkınlığını uyandırarak. Kendi elini sıkmak için uzanan daha büyük eli hemen bırakarak, sarsılmaz bir kararlılıkla devam etti. "Onu benden daha uzun süredir tanıyorsun. Bunu benden daha iyi bilmen gerekirdi. Böyle bir şeyi yapamayacağını herkes bilir."

Rhys onları engellemek için elini kaldırdı. "Lütfen Jeff, Raelynn, bitirmeme izin verin. İkinizi de temin ederim ki aklımda başka bir şüpheli var ama seni dışarıdaki o çeteden korumak için Jeff, seni de yanımda götürmek zorundayım. Eğer seni tutuklamazsam, oradaki insanlar seni linç etmeye karar verebilirler. Fridrich'in adamları onları öyle bir kışkırttı ki

sadece görevimi yapmadığıma ikna oldum Çünkü sen benim arkadaşımsın. Şimdi sizden yapmanızı istediğim şey, size ve eşinize saldıran adam hakkında herhangi bir şey fark edip etmediğinizi bana söylemeniz. İkimiz de onun uzun boylu ve hızlı olduğunu biliyoruz ve eğer sizin cüssenizde bir adamı elektrik direğine çarpabildiyse, belli ki çok güçlü biri. Onunla ilgili aklınızdan geçen başka bir şey var mı? Ayaklarını fark ettiniz mi?"

Jeff sanki akli başından gitmiş gibi arkadaşına baktı. "Olney'nin ayaklarıyla ilgili aynı soruyu bana da sordun ve cevabım hâlâ hayır. Hayatta kalmaya ve o kasabın karımı öldürmesini engellemeye çalışıyordum." Merakla kanun adamına kaşlarını çattı. "Ayaklarında dikkatinizi çeken kayda değer bir şey var mıydı?"

Rhys ağır omuzlarını kaldırdı. "Ona hiç o kadar yaklaşmadım. Sadece botlarınızı giyebilecek kadar küçük ayakları olup olmadığını fark edip etmediğinizi merak ediyordum."

Jeff koltuğa yaslandı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. yüzünü süpürüyordu. "Nell'in cinayetini araştırırken Cora'nın banyo odamda bulunduğu çamurlu çizmeleri mi kastediyorsun?"

"Aynen öyle."

"Nell'i öldüren adam neden beni öldürmeye çalışsın ki?" Jeff henüz çok net düşünemediği için sordu. "Birinin beni bu işe bulaştırmak için onu öldürmüş olması daha muhtemel görünüyor." Giderek artan bir hayal kırıklığı içinde elini şakağına götürdü. "Üzgünüm Rhys, ama bütün bunları bir araya getirmekte zorlanıyorum. Başıma aldığım darbenin beni kalıcı olarak sakat bıraktığını düşünmeye başlıyorum."

"Oh, ben olsam bu konuda endişelenmezdim, hele de size afyon verilirken. O suçlayıcı şey bir vücudu neredeyse hissizleştirebilir ..." Rhys az önce ne söylediğini fark ederek aniden durdu. Yaptığı gaftan dolayı yüzünü buruşturarak Raelynn'in endişeli bakışlarıyla karşılaştı ve sessizce ondan af diledi.

Jeff'in kafası ikisi arasındaki görsel alışverişi kaçırarak karışmamıştı. Bunun üzerine karısına döndü. "Sen Bana afyon mu verdin?"

Raelynn onun kuşku bakışları altında, tıpkı kendi kabuğuna çekilen bir çocuk gibi omuzlarını silkti. "Baş ağrılarını hafifletmek için bir şeyler yapmam gerekiyordu Jeffrey. Mideni bulandırıyorlardı."

"Ama sana o ilacı almak istemediğimi söylemiştim," diye belirtti. "Baş ağrısını beynimin topallamasına tercih ederim. Şu anda söylenenleri dikkate alacak kadar sağlıklı düşünemiyorum bile."

"Özür dilerim, bir daha yapmayacağım," diye söz verdi, duygulu gözlerini onunkilere kaldırarak.

Jeff'in tüm kızgınlığı genç karısının bariz pişmanlığı karşısında hızla dağıldı. "Tanrım, hanımefendi, şeytanın bile kalbini çalabilirsiniz," diye mırıldandı huşu içinde. Bir kolunu kadının omuzlarına sertçe dolayarak onu kendine doğru çekti. Uzun ayrılık haftaları boyunca acı çektikten sonra, dünyada en son isteyeceği şey Şimdi istediği şey ona daha fazla acı çektirmektir. Başına bir öpücük kondurarak tatlı kokulu saçlarına doğru fısıldadı: "Üzülme aşkım. Lütfen, dayanamıyorum."

Rhys ikiliyi düşünürken sırtmasını engellemeye çalışmadı bile. Ancak bir fincan daha içmek için kendine yardım etti.

Kahve. "Sanırım bu kampınızda her şeyin yolunda olduğu anlamına geliyor, değil mi Jeff? Yani, seni bir süreliğine tutuklamak zorunda kalacağım gerçeği dışında." Bakışları bir an için

Raelynn'in eteklerinin altındaki nazik dolgunluk, geçen geceki heyecandan gözünden kaçmıştı. "Gelecek yıl yeni ebeveynler olarak çok meşgul olacağınızı görüyorum. Mary ve ben de aynı şekilde meşgul olacağız, ancak bizimkinin sizinkinden önce geleceğinden şüpheleniyorum. İlk öğreneceğin şey, Jeff, torun sahibi olacağımız olacak."

"Oha!" Jeff ağıladı ve kısa bir kahkaha attı. "Bırak da tadını çıkarayım
bunu evlendirmeden önce birkaç tane daha doğurmak Rhys. Henüz o kadar yaşlı değilim."

"Hayır, benden iki yaş küçük olduğunu düşünürsek, sanırım değilsin. Mary'nin gönlünde büyük bir aile kurmak yatıyor, ama ya her yıl bir aile kuracak
yoksa ellili yaşlarıma kadar onları doğurmaya devam edeceğim. Ama o zaman da Mary hep genç kalacak, en azından benim gözümde."

"Geçen gece bize saldıran adama geri dönelim," diye ısrar etti Jeff. "Ne yapmış olabileceğini merak ediyorum. O zamandan beri onun hakkında neler öğrendiniz ve neden Nell'i öldürmüş olabileceğini düşünüyorsunuz?"

"Olney, kendisini ahırdan kovalayan adamın çok hızlı olduğunu söyledi ve bu da saldırganın beni ne kadar çabuk geride bıraktığına dair kendi şaşkınlığımı hatırlamama neden oldu. Elbette, iki olay arasında bir bağlantı olup olmadığını kesin olarak söyleyemem, ancak Olney ve ben, her ikimizin de temas ettiği adamların, Olney'in gördüğü katilin ve geçen gece sana saldıran adamın çabukluğu karşısında dehşete düştük. Senin yavaş biri olmadığını biliyorum Jeff. Çocukken koştuğumuz yarışları hatırlıyorum, sen de kendi payına düşeni kazanmıştın ama beni hiçbir zaman aşırı hızlı biri olarak etkilememiştin, yani insanları şaşkına çevirecek kadar. Tek düşünebildiğim, Nell'i öldüren adamın sana saldıranla aynı kişi. Eğer öyleyse, bu kesinlikle işimi çok kolaylaştırır. O zaman iki yerine sadece bir adam arıyor olurum."

Jeff, "Ama henüz ne senin ne de Olney'nin onun neye benzediğine dair bir fikriniz var," dedi. "Olney onun ben olduğuma dair yanlış bir fikre kapılmıştı, ama bu varsayım katilin Nell'i o gittikten sonra ortaya çıkarmasından kaynaklanmış olabilir."

güya benimle konuşmak için yatak odama girdi. Olney adamın uzun boylu, siyah saçlı ve gece kıyafetleri giymiş olduğunu söyledi ki o zamanki tarifime uyuyordu. Nasılsın? O gece hangi misafirim o rapora uyduğunu bile söyleyemezken, burada Charleston'da yaşayan onca insan arasında böyle bir adam bulacak mıyım?"

Rhys bu soruyu düşünürken dudaklarını büzdü ve uzun bir nefes verdi. "Jeffrey, dostumuz Farrell'ın da dediği gibi, bu her kedinin kuyruğunu kıştırarak bir mesele."

Kapı çalınınca Rhys elini kaldırarak Raelynn'i koltuğuna geri oturttu. "Şüphesiz bu Charlie olacak. Dışarıdaki insanların benim görevimi yaptığımı görmek için biraz endişelendiklerini söylemek istiyorlar."

Kendini ayağa kaldırarak sandalyesinden kalktı ve ön salona geçerek kapıyı açtı. "Evet, Charlie?"

"Şerif, Olney dışarıdaki insanları kızdırıyor. Ağzını tıkamamı falan ister misin?"

Rhys nefesinin altından bir küfür mırıldandı ve sabırsız bir ses tonuyla, "Onlara gömleğinin kuyruğunu tutmalarını söyle, Charlie. Bay Birmingham ve ben birazdan çıkıyoruz."

Sandalyesinin yanına dönerek doğrudan Jeff'le yüzleşti. "Artık gitsek iyi olur yoksa Olney dışarıdaki kalabalığı buraya saldırtacak."

"O haylazı neden yanında getirdin Rhys?" Jeff kızgınlıkla sordu. "Sorun çıkaracağını bilmen gerekirdi."

"Her zamanki gibi Charlie ofisteki birkaç şeyi tamir etmek için kendi tatlı zamanını kullandı. Bu sefer sadece birkaç gün önce takılması gereken yeni hücre kapıları oldu. Biz döner dönmez bu işi halletmesi gerekecek, böylece Olney'i tekrar ortadan kaybolmasını istemiyorum. O alçağın peşinden ne kadar uzun süre ve ne kadar çok koştuySAM, bir kez daha parmaklarımın arasından kayıp gitmesini istemiyorum."

Kanepeyi terk eden Jeff, şerife yaklaştı ve isteksizce bileklerini uzattı. "Dışarıdaki insanlar beni prangalı görmeyi bekleyecekler Rhys. Görevini yapsan iyi olur."

Kanun adamı homurdandı. "Onlara haberlerim var, Jeffrey oğlum. Bunu göremeyecekler, en azından ben şerif olduğum sürece."

Raelynn masanın etrafında dolanırken yıkılmamak için büyük bir çaba sarf ederek, "Ben şalım getireyim," dedi.

Jeff ona döndü ve başını sallayarak karısının şaşkınlıkla ona bakmasına neden oldu. "Benimle dışarı çıkmayı istemiyorum, Raelynn. O kalabalığın ne olduğunu bilemeyiz. beni gördüklerinde ne yapacaklarını bilemezler. inciniyorsun. Lütfen, benim hatırım için, burada güvende olacağın yerde kal."

Gözleri, yalvarışlarının ortasında dolup taşan yaşlarla parladı. "Ama Jeffrey, ben ... ile birlikte olmak istiyorum."

"Hayır, aşkım, buna izin veremem," dedi, kendi sesi duygusallıkla doluydu. "Burada, evin içinde güvende olacağın yerde kalacaksın ve bu son sözüm."

Raelynn kirpiklerinin üzerinden yukarı doğru süzülen ıslaklıktan gözleri kamaşmış bir halde tökezleyerek yemek odasına doğru ilerlerken Rhys rahatsız bir şekilde boğazını temizledi. Jeff bir küfür mırıldandı.

tüm durumdan, özellikle de

Karısını evde Tizzy ve Jake'ten daha iyi bir koruma olmadan yalnız bırakmıştı. Onu bitişikteki odaya kadar takip etti ve arkasından yaklaşırken bir kolunu sırtına dolayarak onu kapının ötesine, Rhys'in onları göremeyeceği bir noktaya götürdü. Onu çevirerek

Yüzünü ona döndüğünde, dudakları onun dudaklarının üzerine düşerken onu kendine doğru çekti. Dudaklarının tadı gözyaşlarından tuzluydu ama

Onun tahrip edici ağzının ve araştıran dilinin altında hevesle parçalandı. Kız da ona, onunkine eşdeğer bir şevkle karşılık verdi,

Ve çok geçmeden hem bedenen hem de ruhen onunla tamamen birleşme arzusuyla kuşatılmış gibi ona doğru geriliyordu.

Jeff nihayet uzaklaştığında Raelynn'in uzuvları kontrolsüzce titriyordu ve ona destek olamayacak gibi görünüyordu. Zayıf bir şekilde ona yaslandı ve göz kapaklarını sıkıca kapattı, bu da yumuşak yanaklarından aşağıya küçük damlaların serbestçe dökülmesine neden oldu. Adamın dudakları uzun bir süre kızın alnına yapıştı, ta ki kızın burnunu çektiğini duyana kadar... Sonra şefkatli bir gülümsemeyle geri çekildi ve pantolonunun cebinden temiz bir mendil çıkardı.

Çocuğuyla ilgilenen bir baba gibi, gözlerini kuruladı ve nazikçe burnunu silmesini söyledi. Kadın bunu kabul etti ve taze gözyaşlarının arasından ona baktı.

"Paltonu getireyim," diye mırıldandı kalın kalın. "Dışarıda hava iyice soğudu."

Birkaç dakika sonra, Şerif Rhys Townsend hayat arkadaşına ön kapıdan aşağıya kadar eşlik etti.

kapıya ve bekleyen arabaya doğru. Ayaktakımının çoğu hem Rhys hem de Jeff için yabancıydı. Kıyafetlerinden anlaşıldığı kadarıyla şehrin yoksul kesiminden geliyorlardı ve bu da en azından bazılarının bir kanunsuz grubun parçası olarak dışarı çıkmaları için para almış olabileceği ihtimalini açık bırakıyordu. Onlar

Şerifi alaycı bir ses tonuyla taciz etti ve onu

Zengin dostlarını kayırıyor ve Olney gibi sıradan bir işçiye karşı cephe alıyordu. Jeff'e gelince, onlar da Ona "çocuk tacizcisi" ve "pis katil" gibi isimler takıyor ve yanından geçerken tükürüyorlardı. Nefret dolu, alaycı hakaretlerinin altında, bronzlaşmış yüzü bile koyu kırmızı bir renk aldı.

Raelynn pencerenin önünde durmuş, kendini dizginlemek için hiçbir çaba göstermiyordu. gözyaşları yanaklarından aşağı ve boğazının solgun sütunu boyunca akıyordu. Bir aydan uzun bir süre önce Şerif'in kocasını tutuklamak için harekete geçmemesi onu dehşete düşürmüştü. Şimdi ise bu özel durumun ortaya çıkmasına izin verdiği için giderek büyüyen bir kızgınlıkla doluydu. Jeff'in suçsuz olduğuna inanmasına rağmen onu tutuklamak zorunda kalmıştı.

Jeff arabaya ulaştığında, Olney çoktan arabanın yatağında, yan korkuluklardan birine tünemiş olan şerif yardımcısının dikkatli bakışları altında oturuyordu. Jeff arkada Olney'ye katılmak istese de Rhys onu hemen arabanın ön tarafına çağırdı; bu oturma düzeni kalabalığın daha fazla alay etmesine ve laf atmasına neden oldu.

"Onu şehirden çıkarır çıkarmaz gitmesine izin vereceksin, Şerif?" Şerif at arabasına tırmanırken kalabalıktan kalın bir ses yükseldi.

Bu alay karşısında Rhys yavaşça dönerek aracın etrafını saran insanların yüzlerini taradı. Pek çoğuyla göz göze geldi. "Bir katili tutuklamak için beni zorladığınızı sanıyorsunuz," diye gürleyerek sessizliklerini kazandı. "Yanılıyorsunuz. Ben sadece Jeffrey Birmingham'ın sizden ya da sizin gibilerden zarar görmemesini sağlamaya çalışıyorum. Onun Nell'in cinayetinden suçlu olduğunu sanmıyorum..." Ani alaylar Rhys'in elini kaldırıp sözünü kesmesine neden oldu. Bazıları hâlâ mırıldanıyor olsa da konuşmaya devam ederek onları

sessizliğe gömülür. "Zamanla, şimdi söylediklerimin doğru olduğunu anlayabileceksiniz, ama o zamana kadar sözlerimi iyi değerlendirin. Eğer sen Bu gece bu mahallede ya da şehrin herhangi bir yerinde şiddet içeren bir olay yaşanmasına neden olursanız, peşinizden geleceğim. Yüzlerinizi gördüm ve gerekirse sizi son adaminıza kadar avlayacağım. Bir linç kalabalığına tahammül edemem.

ne bu şehrin ne de bu meselenin kontrolünü ele geçirmek. Komşu kasabalardan takviye kuvvet gönderdim bile.

Burada kanun ve düzene saygı gösterileceğini garanti ediyorum." Bakışları havaya kalkmış yüzleri taradı. "Haklı olduğunuzu düşünüyorsunuz ama yanıldığınızı biliyorum ve önümüzdeki birkaç gün içinde bunu kanıtlamak için her türlü çabayı göstereceğim. O zamana kadar uyarımı dikkate almanızı öneririm. Arkadaşım Jeffrey Birmingham hiç kimseyi öldürmedi..." Rhys sessizliğin uzamasına izin verdi.

vurgulamak için uzun bir süre bekledikten sonra ters bir şekilde gülümsedi ve sözlerini şöyle tamamladı: "... ama ben yaptım."

Rhys ön koltukta Jeff'in yanına oturup dizginleri eline aldığıında Charlie de Olney'nin yanında arabanın yatağına yerleşti. Şeriften şikâyeti yoktu; yıllar önce öğrenmişti ki, insanlar

ya da Rhys Townsend ile kafa bulmaya çalışıyor.

Adamın işleri halletmek için kendine has bir yöntemi vardı ve garip bir nedenden ötürü bu yöntemler her zaman doğru sonuç veriyordu.

COOPER FRYE Ağırılığa Karşı Omuzlarını Kaldırdı

tahta kalas ve Gustav Fridrich'in deposunun ana kapısından içeri itildi. Hemen Alman'ı gördü

Ofisinin uzak köşesinde, bugünlerde genellikle bulunabileceği devasa masasının arkasında oturuyordu. Görünüşe göre sakat kolu onu, bir zamanlar sık sık fuhuş faaliyetlerine ve kadınlara, onun durumunda her seferinde yarım düzine kadına dalarak saatler geçirmeye meyilli olduğu kedi evlerinin iğrenç ortamına ve gürültülü curcunasına katlanmaya isteksiz hale getirmişti. Alman'ın serveti fahişeleri yeterince ucuza satın almıştı ama son zamanlarda karanlık ruh halini hafifletmeye kesinlikle yardımcı olmamıştı. Yine de Frye, adamı zenginliğinin küçük bir kısmından kurtarmak gibi özel bir amaçla gelmişti.

Buz mavisi gözleri defterlerden yavaşça kalktı ve İngiliz'in üzerine yerleşti. Gustav Fridrich, İngiliz'le olan kısa birlikteliği sırasında, Cooper Frye'in aklından geçenleri duymayı zaman zaman eğlenceli bulmuştu, çünkü adam beyni sert içkiyle salamura olmadığında son derece zekiydi. Ayrıca baştan aşağı bir dolandırıcıydı. Buna hiç şüphe yoktu. Gustav, Raelynn'i ve dolambaçlı bir yoldan kolunu kaybetmesine neden olan şeyin Frye'in sinsî numaraları olduğunu unutmamıştı. Bir gün İngiliz'i aldatıldığına pişman edecekti.

Devasa sandalyesinde arkasına yaslanan Gustav, tüy kaleminin tüylü ucunu masasının ince işlenmiş deri yüzeyine vurarak alaycı bir şekilde sırttı. "Peki Cooper Frye, bu fırsatı neye borçluyum? Seni nadiren ayık görüyorum, bu yüzden önemli bir şey olmalı. Nedir bu Zaman mı? Zomezhing tamamen farklı mı? Yoksa her zamanki gibi para mı? Neredeyse her zaman böyle olduğu için, bu sefer biraz para için ne yapmayı planladığınızı merak ediyorum."

Cooper davet edilmeden Alman'ın masasının karşısındaki sandalyeye oturdu. "Kulaklarımı açık tutuyorum ve içeride olup bitenlerden haberdar oluyorum. Charleston civarında. Bu   leden sonra Jeffrey Birmin'am'ın Nell'i öldürmekten tutuklandığını duydum. Tutuklandığına göre, bana söylemek zorunda olduğunuzu düşündüm. Son konu tu umuzda söz vermiştim."

"Ne için?" Gustav büyük bir kuşkuyla sordu. "Bu kesintiye de ecek ne yaptın? Hesaplarım üzerinde  alı tığımı göremiyor musun? İ imle u ra ırken rahatsız edilmekten ho lanmadığımı geçmiş deneyimlerimden biliyor olmalısın."

Cooper Alman'a omuz silkti. Adamın ho lanmadığı şeyler onu fazla rahatsız etmiyordu. "Nell'i  ld rmeseydim, Jeffrey Birmin'am şu anda hapiste olmayacaktı ve hatırladığım kadarıyla, ye enimle evlendiği o süslü herifin arasını a arsam bana bin Yankee doları vaat etmi tin."

Alman hızla yükselen bir öfkeyle ayağa fırladı ve avucunu masasının üzerine sertçe vurdu. "Yalan söylüyorsun! Daha  nce Olney ile konuştum. Bana Birmingham'ın kızı öldürdüğünü gördüğünü söyledi, peki ne yapmaya  alı yorsun? Yapmadığın bir şey için paramı mı talep ediyorsun?"

Frye rakibinin adının geçmesinden büyük bir tiksintiyle alay etti. Bu genç haylaz her zaman onun birkaç kuruş kazanma çabalarını baltalamaya çalışırdı. "Olney her zamanki gibi yanılıyor. Nell'i Birmin'am öldürmedi."

Gustav'ın gözleri adamın donuk bakışlarıyla karşılaşınca parladı. "Neden bana dışarıda neler olduğunu anlatmıyorsun?"

O gece buradaydım. Olney'den bir şey duydum. şimdi sen bana başka bir şey söyle. Hanginizin gerçekten yalan söylediğini ve beni kandırmak için elinden geleni yaptığını bilmek istiyorum."

"Sanırım merakını giderebilirim," diye izin verdi Frye. O da Gustav'ı hiç sevmemişti ve adamın serveti olmasaydı, zorbadan kurtulmanın bir yolunu bulacaktı. "Gördüğünüz gibi Olney'nin Nell'i alıp Birmin'am'ın balosu sırasında Oakley'de kargaşa çıkaracağını, eğer evlilik yoluyla yeğenim işbirliği yapmazsa. Ben de gidip etrafa bir göz atmaya karar verdim, ancak davetlilere eşlik etmek için kiralanan at arabaları yüzünden kendime bir at bulmakta zorlandım. Ben geldiğimde parti bitmişti. Yine de, çok alçakta yanan bir fenerle etrafı dikkatle inceledim.

Nell'i bir at ahırında karnından yaralı bir şekilde yatarken buldum. Oradaydı, sadece o ve bebeği vardı. Acı çekiyordu ama bana öyle geliyordu ki, bir doktordan biraz yardım aldıktan sonra bunu atlatacaktı.

"İlk başta Olney'in onu bıaklamış olabileceğini düşündüm. Bıçağı yakınlarda yatarken gördüm, ama Nell bunu ona bir yabancının yaptığını söyledi. Birmin'am'ı aramaya gittiğini, isteklerini yerine getirmese yaşayacağı utanç konusunda onu son bir kez uyarmak istediğini söyledi. Yatak odasına girdiğinde, Birmin'am'ın orada olmadığını, Birmin'am'ın masasındaki bir kutuyu karıştıran bir yabancı olduğunu söyledi.

Nell çok hızlı gitmeye çalıştığını söyledi, ama adam

Onu yakaladı, boğazına bir bıçak dayadı ve çığlık atarsa kesip açmakla tehdit etti. Yağmurdan sonra dışarısı gerçekten çamurluydu ve süslü ayakkabılarını kirletmek istemedi, bu yüzden onu yatağa çekti ve Birmin'am'ın bir çift botunu giyerken üzerine oturdu."

"Neden onu Herr Birmingham'ın yatak odasında öldürmedi? Kendini bir sürü zahmetten kurtarabilirdi."

"Misafir olduğu için, sanırım kendisi evdeyken cesedinin yırtılmasını ve ağlamasını istememiştir."

Gustav adamın varsayımını düşünürken çenesini düşünceli bir şekilde uzattı. Sonra elini küstahça salladı.
"Devam edin."

"Adam onu ahıra götürdü ve bıçakladı. Onu tekrar bıçaklayacaktı ama Nell'e göre bir ses duydu ve o anda Olney yandaki ahırdan koşarak çıktı. Adam peşinden koşmuş ama Nell Olney'nin kaçtığını anlamış çünkü o sırada uzaklardan bir toynak sesi duymuş. Yabancı Nell'i görmek için geri geldi ama Nell ölü taklidi yaptı. Sanırım adam onun oyununa kanmış.
o ölmemişti. İşte o zaman kendi kendime düşünmeye başladım. Burada bana yeni evlileri paylaştırmak için bin dolar vaat etmiştin ve bütün bunların suçlusu bir yabancıydı. İşte o zaman Nell'in işini kendim bitirmeye karar verdim." Kısa bir süre güldü. "Niyetimi görünce çığlık attı ama bu ona pek yaramadı. Yine de zamanlamam biraz yanlıştı. Evden gelen bir fener gördüm ve hemen kendi fenerimi söndürdüm.
|

Kendimi başka bir ahıra sakladım ve o zaman Birmin'am ahırın etrafına bakmak için dışarı çıktı, ancak zavallı Nell'den öteye gidemedi. Birmin'am ona ulaştığında Nell hâlâ hayattaydı ve onu sevdiğini, ona yalan söylediği için ne kadar üzgün olduğunu miyavlayarak anlattı.

Bebeğim. Kısa bir süre sonra, yeğenim onu aramaya çıktı ve olayların görünüşüne bakılırsa, Birmin'am'ın kızı öldürdüğünü çok çabuk kafasına soktu, çünkü ben Yeğenim sanki biri kombinezonunu yakmış gibi uçarak eve geri döndü."

"Yani, Frye! Bayan Dalton'a gittiğimde onunla aynı evde olması dışında, Birmingham'la yeğeninin arasını açan kişinin sen olduğuna ikna oldun mu?"

"Bunun önemi yok." Frye elini salladı ve Bu bilginin önemi. "Önemli olan, ben olmasaydım Nell'in hâlâ hayatta olacağı gerçeğidir.

Jeffrey Birmin'am şimdi hapiste olmazdı çünkü Nell onu bıçaklamaktan ve ondan çocuk sahibi olmaktan masum olduğunu herkese söylerdi. O zengin beyefendiye biraz aşıkta ve emin olabilirsiniz ki gerçeği söylemeden önce hapiste bir günden fazla acı çekmesine izin vermezdi, belki de onu çocuğunun babası olarak Birmin'am'ı nasıl iddia edeceğime dair."

Gustav bir varsayımı dile getirirken ses tonundaki alaycılığı gizlemek için hiçbir çaba göstermedi. "Anladığım kadarıyla, zhen, yaptığın şey için ödeme istiyorsun."

"Söz verdiğiniz gibi bin Yanki doları, Bay Fridrich. Aksi takdirde şerife, yeğenimin kocasının istediği adam olmadığını, Birmin'am'a katılan süslü bir yabancıyı araması gerektiğini söylemek zorunda kalacağım. Shindig."

İngiliz'in tehdidini düşünürken Gustav'ın ağzı aşağı doğru kıvrıldı. Olney'e zaten on dolar vermişti. Birmingham'ın tutuklanması için bin dolar istemişti ve bu iş başarılmıştı. O olayın rakibine karşı uyandırdığı olumsuz duyguları göz önünde bulunduran Gustav

Jeffrey Birmingham'ın çok fazla zaman geçmeden Nell'in cinayetinden asılarak Raelynn'i yaslı bir dul olarak bırakacağını umuyordu. Bu gerçekleştiğinde, her şeyini toplayabilecekti.

ondan istedi. Ancak Frye idamdan önce her şeyi karıştırabilirdi ama Gustav buna izin vermeyecekti.

"Ağzını kapalı tutman için sana bin dolar ödeyeceğim, Frye," diye kabul etti Gustav sonunda, İngiliz'in yüzüne ukala bir sırıtış getirdi. Alman küçük bir para çıkardı Masasındaki çelik kasayı açtı ve gerekli altınları saydı. "Eğer sana bunu vermezsem, tehdidini tutacağından ve Birmingham'ı serbest bırakacağından emin olacak kadar iyi tanıyorum seni."

"Ne de olsa karısı benim yeğenim ve dedikleri gibi, kan sudan daha kalındır." Frye paraları deri bir çantada topladı. ve sonra neşeli bir şekilde ön kapıya döndü ve orada rahat bir selam ve kısa bir gülümsemeyle ayrıldı.

"Lanet olsun!" Gustav kükreyerek yumruğunu masasına indirdi. Yüzünü çevirerek deponun karanlık koridorlarında sinsice ilerledi. "Herkes nerede? Morgan? Cheney mi? Muffat? Neredesin?"

Cevap gelmeyince, ahşap tüfek kutularını istifleyen adamların homurtularını duyana kadar yapının derinliklerine doğru ilerledi.

"Morgan, neredesin?"

"İşte efendim, nehrin yukarısına sevkiyat için bize söylediğiniz gibi tüfekleri dolduruyorum."

"Bunu şimdilik unut," diye sertçe emretti Gustav. "Şimdi yapman gereken daha önemli bir işim var. Cooper Frye ayrıldı

bir kaç dakika önce burada. İş girişimlerimiz için bir tehlike haline geldi. Seni istiyorum . . . ah . . . Nasıl söylesem? Acısına son vermenizi mi? Frye'ın üzerinde bir çanta dolusu para var. Eğer üçünüz onunla birlikte avay yaparsanız, o zaman bu revard olacak. Eşit ya da ayrı ayrı paylaşabilirsiniz. Fark etmez. Cooper Frye kalıcı olarak cezalandırıldığı sürece hanginiz yaparsa yapsın. Anladın mı?"

COOPER FRYE kendini çok iyi hissederek depodan uzaklaştı. Elinde bin Yankee parasıyla kendini beğenmiş bir halde. Zihnini köreltici şeylerden arındıralı uzun zaman olmuştu. İçkiyi bol bol içmeyi alışkanlık haline getirmişti ve o anda yanlış bir şey yapmayacağına inanıyordu. Aslında, servetini muhtemelen birkaç bin daha artırmak için bir sonraki girişimini çoktan planlamıştı. Bu özenle kaçındığı eski bir tanıdığıyla bir buluşma ayarlamasını gerektiriyordu. Bu adam Alman'dan çok daha tehlikeliydi, ama zekâsını keskin ve açık tutarsa, galip geleceğinden hiç şüphesi yoktu. Ne de olsa bugün onun şanslı günüydü.

Cooper Frye'ın Meeting Street'ten kasabanın en iyi pansiyonuna doğru yürümesi gerçekten de ender rastlanan bir durumdu.

eşiğini geçti. Böyle bir yerde bulunmaktan hoşlanmıyor değildi. Müesseseye girme konusundaki isteksizliği sadece normalde parası yetmediği için

Tesiste sahip olunmaya değer hiçbir şey yoktu ve içeri girdiğinde müdür ve çalışanlarının neredeyse tamamı ona sanki denizden yeni çıkmış lekeli bir şeymiş gibi bakıyordu. Daha önce

her zaman derin bir depresyonun sancılarını hissederek oradan ayrılmıştı, bu da onu daha fazla içmeye itmişti. En azından şimdi, cüzdanında parası vardı, ama Lüksün tadının bu kadar belirgin olduğu ve görmezden gelemeyeceği kadar cazip olduğu bir yerde uzun süre dayanamayacak kadar üzgündü.

Yaşını biraz geçmiş bir hizmetçiye ödenen küçük bir bozuk para rüşveti, notunun süitin sahibine verileceğinden makul ölçüde emin olmasını sağladı.

Tanıdıklar haber veriyordu. Yine de, teslimatın sahibine yapıldığından emin olana kadar gizlice takip etti.

belirtilen odaya. Hizmetçi, mektubu adamın kâhyasına verdikten sonra çalıştığı alana doğru koşturarak geri döndü ve kendi kendine mutlu bir şekilde mırıldanmaya başladı; ta ki iri bir elin kaba bir şekilde kalçalarının arasına vurmasıyla nefesi kesilene kadar. Kadın

Gözleri alev alev yanarak döndü ve Cooper Frye tökezleyerek güvenli bir mesafeye geri dönemedi önce elini

Kasıkları, erkeksi eşyalarını ayak parmaklarının ucuna kadar yükselmesine neden olan şiddetli bir kavrayışla yakaladı.

"Bunu bir daha sakın yapma, seni alçak!" diye tısladı dişlerini gıcırdatarak. "Eğer yaparsan, onları parçalara ayırırım, o yüzden bana yardım et. Anlıyor musun?" Frye bir sürü yalvarış ve söz mırıldanmaya başlayınca kadar baskıyı arttırdı. "Anlıyor musun?"

Hızla başını salladı ve kadın onu bırakırsa her şeyi yapabileceğini onayladı. Sonunda onu serbest bırakmaya tenezzül etti ve bunu tatmin edici bir kıkırdamayla yaptı.

Cooper'ın nefesi rahatlamış bir "vın" sesiyle onu terk ederken kadın geri çekildi ve

Sanki onu korkutmak bir günlük işmiş gibi ellerinin tozunu aldı.

"Orospu!" Cooper yüksek sesle mırıldandı ve etekleri sallana sallana uzaklaşırken arkasından ters ters baktı. kışına kadar. Her şeyi düzeltmeye çalışırken seğirip pantolonunu çekiştirirken yüzü buruştu. Şu anda en çok korktuğu şey, kalıcı olarak buruşmuş olmasıydı.

Frye yavaş yavaş kendini toparladı ve kalitesiz kıyafetlerini düzeltti. Muazzam bir servete sahipmiş gibi bir havaya bürünerek alt fuayeye döndü ve öğleden sonra serinliğine doğru yürüdü. Üzerinde hiç Ortağının randevuya uyacağından kuşkuluydu; buna uymak kesinlikle adamın yararınaydı. Tabii ki, Cooper Frye ikisinin insanların görebileceği bir yerde buluşmalarını ayarlamaya dikkat etmişti. Böylesi çok daha güvenliydi.

∞ JEFF, "Lanet olsun, RHYS, BENİ BIRAKMAK ZORUNDASIN," diye bağırdı.

O anda sandalyesinde arkasına yaslanmış, ayaklarını masasına dayamış olan kanun adamıyla yüzleşmek için dönerken öfkeyle "Şimdiye kadar Charleston'daki herkes Tutuklandım ve bu bilgi kesinlikle karım için tehlike anlamına gelecek. İster Gustav isterse bize saldıran kötü niyetli kişi olsun, ben rahatça kilit altında tutulurken ve yollarından çekilirken onu muhtemelen el altında bir kuş olarak görecektir."

"Sen kilitli değilsin Jeffrey," dedi şerif, haksız da sayılmazdı. Elini hapishanedeki tek dolu hücreye doğru salladı. Artık her iki hücrenin de kapısı açıktı.

genç mahkûmunu tutma konusunda bile kendinden emin olabilirdi. "Olney kilit altında. Sen özgürsün." Sanki misafirinin ofiste engellenmeden ve kendi isteğiyle dolaştığını hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi, misafirinin öfkeyle dolaştığı geniş alanı işaret etti. "Aslında, eğer volta atmayı bırakmazsan, döşememede lanet bir delik açacaksın."

"Senin o kalın kafana bir delik açmak isterdim dostum. Belki o zaman ne demek istediğimi anlarsın.

Jeff dönüp durarak, "Neden bahsediyorsun?" diye karşılık verdi. "Karımın Elizabeth'in evinde neredeyse yalnız olduğunu anlayamıyor musun?

Evinde sadece hizmetçisi ve bir şey olursa yardımına koşacak dört yaşında bir oğlan çocuğu varken mi? Gustav çoktan

Orada, onu kendine almak için baskı yapıyordu. Ve hayır Bize saldıran o kapüşonlu iblisin yokluğumda neler yapabileceğini tahmin bile edemezdim. Sana söylüyorum Rhys, gitmene izin vermelisin!"

Şerif ona, "Jeffrey, her şey kontrolüm altında," diye güvence verdi. "Elijah'la konuştum ve karına göz kulak olmaya devam edecek. Eğer bir şey olursa bana haber verecek."

"Bu beni tatmin etmek için yeterli değil!" Jeff karşı çıktı. "Şimdi olmaz! Ben buradayken olmaz!"

Rhys iç geçirdi, bu durumdan biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Adamın inatçı ısrarı. "Bak Jeffrey, neden gidip hücrende bir süre uzanıp biraz kestirmiyorsun?" diye önerdi. "Belki o zaman sakinleşir ve ne demek istediğimi anlarsın. Eğer gitmene izin veririm, büyük olasılıkla asılacaksın ve o zaman karına ne faydan olacak?"

Duraklayan Jeff, çenesini düşünceli bir şekilde eğik tuttu ve durumunu düşündü, Rhys'e şimdi daha makul olması amaçlanmıştır. Jeff çıkarımlarını açıkladığında bu varsayım hızlı bir ölümle sonuçlandı. "Buradan yürüyerek de çıkabilirim. Beni tutuklamadınız ve masum olduğumu çok iyi biliyorsunuz. Yani, sanırım bu beni özgür bir adam yapıyor." Cidden bu teoriyi test ediyorum, frakını kaptığı gibi ön kapıya doğru yürüdü. "Sonra görüşürüz, Rhys."

"Charlie!" Rhys bağırdı, portala ilk ulaşma telaşıyla sandalyesini devirdi. Bunu başardı ama zar zor.

"Buradayım Şerif," diye cevap verdi şerif yardımcısı, arka odadan ayaklarını sürüyerek içeri girerken.

Rhys kendi gözleriyle aynı hizada olan zümrüt gibi parlayan gözlerle karşılaştı ve onların karşısında hiç tereddüt etmese de

Aynı şekilde ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. O

Kendi boyuna eşit bir adamla karşı karşıyaydı ve birkaç taş ya da daha fazla hafif olmasına rağmen hâlâ çok güçlü bir fiziksel yapıya sahipti. Jeffrey Birmingham, Rhys'in de çok iyi bildiği gibi son derece hoş, hatta uysal biri olabilirdi ama hiç şüphe yoktu ki omurgasının çekirdeğini çelik oluşturunuyordu. Rhys'in Birmingham'ların neden kızdırılması tehlikeli adamlar olarak görüldüğünü anlaması bir an bile sürmedi. Eğer

O koyu yeşil parçalar bir insanı kalbinden bıçaklayamazdı, o zaman onları ele geçiren adamlar son düşman ve suçlu asılana kadar savaşmaya devam edeceklerdi. "Bay Birmingham'ı karyolasına kelepçeleysin."

"Ne?!" Jeff öfke içinde bağırdı. "Kahretsin Rhys, bunu bana yapamazsın, hele de karım içerideyken. tehlike!"

Şerif bir elini sert ve kaslı omzuna bastırarak arkadaşını kapıdan uzaklaştırmaya çalıştı. "Hücrene gir."

"Hayır, lanet olsun!" Jeff sıkılı yumruğuyla dönerek tersledi.

Kafasına vurmaktan daha fazlası değildi ama geçirdiği son beyin sarsıntısından sonra Jeffrey'nin yere yığılıp unutkanlık alemine dalması için kesinlikle yeterliydi. Rhys, Charlie'ye ona yardım etmesi için işaret etti ve ikisi, baygın adamı hücreye sokmayı başardılar ve onu karyolaya yatırdılar.

"Bu Bay Birmin'am'ı bir süre sessiz tutacaktır, Şerif?" dedi şerif yardımcısı alaycı bir sırıtışla. "Hâlâ onu kelepçelememi istiyor musun?"

"Hayır, onu rahat bırakın. Uyandığında çılgınlığa kargaşa eklemekten de yeterince kızgın olacak. Geldiğinde burada kalmasını sağlamak için kapıyı kilitleyeceğiz. etrafta." Rhys alaycı bir tavırla başını salladı. "Eğer bu işten sağ salim çıkarsak, Charlie, bu kesinlikle Bay Birmingham'ın derimizi yüzmeye çalışmayacağı için olmayacak. bize."

"Hey, Şerif?"

Rhys diğer hücrenin sakinine doğru döndü. Kıvırcık kafalı serseri karyolasına uzanmış, sanki eğleniyormuş gibi görünüyordu. Genç adam haydut onu taciz etmekten büyük zevk alıyordu. Gerçekten de, bir türlü vazgeçmiyordu. "Ne istiyorsun, Olney?"

Çenesini kaşıyan haylaz, başını yastığının üzerine koydu ve kanun adamına sırtıttı. "Birmin'am'dan korkuyor musun? Eğer değilseniz bile öyle davranıyorsunuz."

Rhys derin bir iç çekti. "Sessiz ol, Olney."

∞ COOPER FRYE eski bir gelenek olan PROVOST DUNGEON'DA BEKLEDİ

İngilizlerin savaş sırasında esirleri hapsetmek için kullandıkları eve, notunda belirttiği saatten yarım saat sonrasına kadar gitti. Her şeyi göz önünde bulundurarak, bunun Buluşmak için uygun bir yerdi ama artık burada daha fazla kalmanın kendisine pek bir faydası olmayacağına karar verdi. Belli ki adam gelmeyecekti.

Exchange Caddesi'nden ayrılıp kuzeye, Market Caddesi'ne doğru döndü ve o bölgeye girdikten sonra kendine atıştırmak için bir elma aldı. Tam omzunu bir ağacın gövdesine dayamıştı ki üzerine uzun bir gölge düştü ve ötesindeki zemine doğru uzanıyordu. Bir sonraki anda kaburgalarının olduğu bölgede bir bıçak dürtüsü hissetti.

Kulağının dibinde boğuk bir ses, "Günaydın Coop," diye selam verdi.

"Morgan?" Cooper Frye dönmeye çalıştı ama bıçağın ucu onu bir kez daha dürterek kıpırdamaması gerektiğini hatırlattı. "Ne yapıyorsun?"

"Bu sefer Bay Fridrich'i çok kızdırdın. Ben ve çocuklar senden sonra gönderildik, ama seni ilk ben buldum, sanırım bu da ödülü kendime saklayabileceğim anlamına geliyor."

"Ne ödülü?" Cooper'ın gözleri adamı görebilmek için sola doğru kayd.

"Üzerinde taşıdığın ödül. Sakıncası yoksa ben alırım."

"Gömleğimde var, ama şimdi sana vermeye kalkarsam, insanlar beni soyduğunu düşünür ve kanunu ararlar."

Morgan bunu bir an bile düşünmedi. Fridrich Şerif Townsend'in bu işe karışmasını istemezdi, o da istemezdi. "Körfeze daha yakın bir yere gidelim, orada bizi izleyecek çok fazla insan olmaz." Frye tereddüt ederken, bıçak belinin etrafındaki gevşek yuvarlağı dürttü. "Sana karşı sabrımı yitirmeden önce git."

Cooper Frye isteksizce razı oldu. Tanıkların görüş alanından iyice uzaklaştıklarında ceketini çıkarmaya başladı. İntikam hırsıyla ceketini çıkardığında ceket hala bir elindeydi ve Morgan'ın yüzüne sert bir şekilde vurdu.

Bıçak uçtu ve taşıyıcısı gözleri sulanarak geriye doğru tökezledi. Cooper hemen ardından silahı kaptı ve müstakbel saldırganının yumuşak göbeğine sapladı. Silah tekrar çekildiğinde Morgan guruldayan bir ses çıkardı ve dizlerinin üzerine çöktü. Adam yere yığılırken Frye bir an için memnuniyetle sırttı. ayaklarının dibinde düğümlendi ve sonra etrafına bakındı, yolu buldu

tamamen insanlardan arındırılmıştı. Kaçışını gerçekleştiren, gerçekten de şanslı bir gün olduğunu düşündü.

∞ COOPER FRYE KAPTIRILDIKTAN SONRA NEREDEYSE KAPTIRILMIŞTI aniden tüylerini diken diken eden garip, alçak sesli bir feryatla uyandı. Gözleri açıldı ve Gözleri üzerinde beliren devasa ve canavarca bir şeye takılana kadar onları temkinli bir şekilde yuvalarında döndürdü. O şey Yüzü yoktu, sadece çökük oyukların göz görevi gördüğü koyu siyahtan oluşan gevşek, boş bir maske vardı. İlk başta, o rüya gördüğüne ikna olmuştu. İkinci vardığı sonuç çok daha dehşet vericiydi. Çok az vicdanı olan bir adamdı, bu da onu hiçbir zaman fazla rahatsız etmemiş olan zayıf, bodur bir yumruydı. Bununla birlikte, canlı bir hayal gücü ve ruhlara karşı derin bir korkusu vardı. büyükbabasının büyüdüğü eve musallat olduğuna ikna olmuştu; bu evin arazisi üzerinde daha sonra bir keşif yapılmıştı bir düzineye yakın adamın iskelet kalıntılarıyla dolu, tahtalarla kapatılmış bir kuyu bulmuştu. Şimdi üzerinde gezinen şekil, cehennemden gelen bir hayaletin tüm görünümüne sahipti.

". . . G-ghost!" Frye fısıltıyla bağırdı, en iyi daralmış boğazı dışarı çıkabiliyordu. Aklına hemen Morgan geldi. Ne de olsa bu olay sadece iki ya da üç saat önce olmuştu. Yoksa geçmişteki bir karşılaşmadan kalma korkunç bir ruh muydu? bir canın alınmasını kendi çıkarları için en iyisi olarak gördüğü sırada? Bu tür olaylardan dolayı bir sürü isim çoktan unutulmuştu.

Sonra, eğer ziyaret yeterince korkutucu değilse, Frye'in beceriksiz beyni çok daha kötü bir ihtimalin üzerine düştü. Karanlık pelerinli form onun ölümünü müjdelemeye mi gelmişti?

Yatak başlığına doğru çılgınca tırmanarak, "Sen bir ölüm perisi misin? Senin uluduğunu duyduğumu sandım."

"Uyan dostum. Bir erkek kediden başka bir şey duymadın. Pencerenin dışında miyavlıyor," diye alay etti soğuk bir ses. Yumuşak, acımasız bir kıkırdama Frye'in bilinmeyene karşı duyduğu dehşeti daha da derinleştirdi. "Elbette, benim Şeytan'dan gelen bir elçi olduğumu düşünmeye yönlendirilenler var ve dürüst olmak gerekirse, ben Bu şekilde düşünmek için haklı sebepleri olduğunu kabul etmeliler."

Frye uyku sersemi beyninde bunu çözmeye çalışırken bile içinde yeni bir panik dalgası yükseldi ve ay ışığının parıldayan bir bıçağın uzunluğuna vurmasıyla yüreği ürperdi. Bıçağın ölümcül ucunun nefes borusuna dayandığını hissettiğinde boğazından boğuk bir ses çıktı.

"Fazla titrememeye çalışmanızı öneririm," diye uyardı hayalet abartılı bir endişe tonuyla. "Oldukça sağlam bir elim var ama yine de kazara kaymalar olabiliyor."

Frye, aceleyle gevelediği bir anlaşmadan biraz daha fazlasını ifade eden bir yanıt verdi.

Davetsiz misafir yine kıkırdadı. "Söyle bana," diye ısrar etti, "benim kim olduğum hakkında bir fikrin var mı?"

Frye telaşla başını salladı. Ne kadar üzülse de, burada kendisiyle birlikte kimin olduğunu, Nell'i ilk bıçaklayan kişinin kim olduğunu çok iyi biliyordu.

"Peki neden geldiğimi biliyor musun?"

"I . . . Benimle buluşman için sana bir not bıraktım, dostum, ama hiç gelmedin."

Bıçağın ucu tehditkâr bir şekilde yaklaşırken hırçın ses, "Ben senin sümüklü dostlarından biri değilim, o yüzden bana bir daha öyle deme," diye homurdandı.

"Size ne dememi istersiniz lordum?"

"Bu daha iyi." Bıçak hafifçe geri çekildi. "Burada, kolonilerde olduğumu ve nerede bulunacağımı nereden biliyordun?"

Frye, tüm düşünceleri bıyıklarına sürtünen silahın keskinliğine odaklanmışken zorlukla düşünebiliyordu. Kısıtlama bir dereceye kadar hafiflemiş olsa da, hâlâ hayati bir damara tehlikeli bir şekilde yakın duruyordu. "Lütfen, bana nefes alacak yer vererseniz anlatacağım."

Basınç biraz azalınca karanlık maskeden şeytani, alaycı bir tıslama çıktı. "Konuşmadan önce düşün, Frye. Yalana tahammülüm yok."

"Biliyorum lordum. Bir kere, onu ahırda bulduğumda Nell hâlâ yaşıyordu. Başladığın işi bitirerek sana yardım ettim, ama bunu yapmadan önce Nell bana Birmin'am'ın yatak odasında yeğenimin sandığını yontan bir yabancıyla karşılaştığını söyledi. O kutuyla ilgilenen üç adamdan biri olabilir diye düşündüm. Zevkli bir adam olduğun için, şehirdeki en iyi handa olacağına karar verdim. Sonra da arkadaşlarının seni işlerini halletmen için göndereceklerini düşündüm. verimli."

"Barrett'in kızı senin yeğenin değil, seni görgüsüz piç, bu yüzden bana hava atma. Asla bu ailenin bir parçası olamayacaksın.

Asalet. Sen sadece ayıkken iyi bir hafızaya sahip olan ve bir zamanlar denize düşüp boğulmadan önce gerçek Cooper Frye ile arkadaş olma şansını yakalamış sıradan bir katransın."

Yaşlı denizci kıkırdadı. "Evet, genç Coop her zaman ailesinden bahsetmeyi severdi. Bana avantaj sağladı.

Hem de çok güzel. Eviyle ve ailesiyle ilgili hikâyelerini kendi kız kardeşini kandıracak kadar iyi biliyordum."

Lord hazretleri alaycı bir şekilde güldü. "Evet ve ne yazık ki onu buraya, kolonilere yelken açmaya ikna ettiniz."

"Her zaman dünyanın bu bölgesine yerleşmek istemiştim, ama bindiğim her gemi beni gitmek istediğim yerden başka bir yere götürdü. Leydi Barrett'ı burada yaşamamanın yararları konusunda ikna etmek çok zor olmadı, Lord Barrett'tan sonra kızının ve kendisinin maruz kaldığı alayları düşününce

"Kendimi buradan kurtarmak için aklıma gelen en iyi yol kesinlikle buydu, bu yüzden bana geçiş için borç para vermeyi kabul edene kadar yoksulluktan yalvardım."

"Bunu yaparken, beni ve arkadaşlarımı size güvenip güvenemeyeceğimiz konusunda merakta bıraktınız. Güvenemeyeceğimize hemen karar verdim ve sizi takip ettim. Ne de olsa mektubun Barrett'ın eline geçmesinden sorumlu olan bendim. Uşağımın Barrett'ı buluşması gereken kişiyle karıştırmaması benim aptal şansımdı ve Barrett'ın yanlış yerde olması daha büyük bir aptallıktı.

Yanlış zamanda yanlış yerdeydim ama elbette Fransa'ya giden kuryenin gecikmiş olması da yardımcı olmadı. Ama bu ne burada ne de orada. Barrett öldü, sayenizde ve şu anda yoldaşlarım ve benim endişelenmemiz gereken tek şey, onun evinde sakladığı bilgilerin nerede olduğu.

duruşmasında sunmaya karar verdi. Tüm transferler göz önünde bulundurulduğunda, sorumlu kişilerin skalası sanırım yanlış ellere geçmesinden çekinmekte haklıydı.

Adama yaptıklarımızdan sonra, temkinli davrandığı için onu suçlamak pek mümkün değildir. Ona yardım etmeye çalışanlara. Siz gelene kadar kimseyle görüşmeyi reddetti. Gerçekten de, karısının kardeşi olduğunu iddia ederek yaptığınız hile olmasaydı, Barrett kanıtlarını sunacak ve ben ve arkadaşlarım tutuklanacaktık. Bunun için minnettar olmalıyım, ama sadece merak ediyorum.

Ŗu anda neyin peŖinde olduğunuzu. Eğer mesajı bulduysan ve bize karŖı kullanmak niyetindeysen, emin ol ki Senin gibi adamlarla uėraŖmak. O yüzden sana açıkça soracağım, benden ne istiyorsun?"

"Mesajı buldum, vali, tam da d Ŗ nd ė n z gibi, ve ona bir göz attıktan sonra, neden böyle davrandığınızı anlayabiliyorum.

YanlıŖ ellere geçerse kaybedeceklerinden korkuyorsun, en azından hayatını. Ŗ phesiz, İngiltere'nin d Ŗmanlarına iyi hizmet ederdi, diğer Ŗeylerin yanı sıra, majestelerinin askeri savunmalarındaki zayıflıkları bildirdiği için. Senin ve iki arkadaŖının imzalarını taŖıması çok kötü. Eğer  yle olmasaydı, onu geri almak için bu kadar zahmete girmenize gerek yoktu."

"Böyle bir bilgi ölümüne neden olabilir, Frye," diye uyardı çakıllı ses.

"Oh, evet! Bundan eminim, vali. Bu yüzden Ŗimdiye kadar baŖka biriyle bu konu hakkında konuŖmadım lordum."

"Bana bu haberi vermekte kesinlikle geç kaldınız. Nell öleli bir aydan fazla oldu."

"Londra'dan size söylemeden ayrıldığım için cesaretimi toplamam gerekti. O bı ağınızla beni keseceğinizden korkuyordum, ama sonunda Ŗansımı denemeye ve dürüst bir adam gibi bunu size açıkça söylemeye karar verdim."

Lord Marsden küçümseyerek güldü. "Nedense sana inanamıyorum, Frye. Hiç de dürüst olmadığını sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"ParŖ meni sana vermek istemeseydim seni arar mıydım?"

Lord hazretleri bir art niyet olduğundan şüphelense de yine de merak ediyordu. "Mektubu nereden buldunuz? Bir zamanlar olabileceğini düşündüğüm gibi Barrett'ın kişisel kasasında mı?"

"Evet, valla, ama onu bulmak için kapağı açmaktan fazlası gerekti. O kutuyu bulmak için saatlerce kafa patlattım ama İngiltere'den buraya gelirken çok zamanım vardı. Kutunun içinde gizli bir bölme olabileceğini söylemeseydin, bulmadan çok önce vazgeçerdim. Sonunda o lanet şeyin içine nasıl gireceğimi bulmam neredeyse iki buçuk ayımı aldı, ama işte oradaydı, tam da senin söylediğin gibi, kutunun dibinde, tam da senin "Zavallı Nell'i bıçaklamadan önce içeri girmeye çalıştın."

Pelerinli form ay ışığına bakmak için yana döndü sahne pencerenin ötesine uzanıyordu. "Orada olacağını düşünmüştüm," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde, "ama Barrett'i hainlikle suçladıktan ve Birçok meslektaşı ve çok daha yüksek mevkilerde bulunanlar tarafından gülünç bulunan Barrett'ın malikânesine yaklaşmaya bile korkuyordum çünkü arkadaşları izliyor olabilirdi. Siz benim son çaremdiniz ve tabii ki kayınbiraderi olduğunuzu iddia ederek Barrett'in hücrelerine girmeyi başardığınızda, aradığımız şeyi bulabileceğinize dair büyük umutlarım vardı." Tehditkâr figür bir kez daha tüylü saçlı adamla yüzleşti, ama şimdi tıslayan sesi yakıcı bir alaycılıkla doluydu. "Ziyaretini yüzüne gözüne bulaştırmanı ve mektubu eline almadan önce onu öldürmeni hiç beklemiyordum."

Frye itiraz etti. "Zehrin onun üzerinde bu kadar hızlı etki edeceğini nereden bilebilirdim ki? Onu sorgulamak için bolca zamanım olacağını düşünmüştüm. Söylediğin gibi ona biraz şarapla verdim ve sonra senin talimatlarına harfiyen uyarak ona ne yaptığımı bildirdim ve eğer bana kağıdı verirse ya da en azından nerede olduğunu söylerse ona bir panzehir vaat ettim.

ama zehir ancak karnına isabet etti ve sonra da öldü." Frye ifadesine vurgu yapmak için parmağını şıklattı. "Çok hızlıydı, lanet olsun ona!"

"Hayır, muhtemelen lanetlenecek olan sensin, Frye, olduğun gibi işbirlikçi bir alçak olduğun için," diye karşı çıktı kapüşonlu olan.

"Sadece düşmanlarınıza değil, dostlarınıza da sırtınızı dönüyorsunuz. Arkadaşlarım ve ben, konuşmalarımıza kulak misafiri olup bize ikilemimize bir çözüm önerdiğinizde size güvenilmeyeceğini fark etmedik. Paramızı aldınız ve sonra da dönüp Leydi Barrett'ı İngiltere'yi terk etmeye teşvik ettiniz. Artık zayıf bahanelerinizi yeterince duydum..."

Frye endişeli bir telaşla, "Zaten ülkeden kaçacaktı," dedi. "Kulübe tuttuğu yerde yaşayan sıradan insanların alaylarına dayanamazdı. Bunu çok iyi biliyorum. Barrett'ları ziyaret ettiğim sırada içlerinden biri bana bir lahana fırlattı ve neredeyse şaşı olacaktım. Böyle bir durumda bir erkeğin yapabileceği her şeyi yaptım. Evalina Barrett'ı öz kardeşi olduğuma ikna etmedim mi? Bunun kolay olduğunu mu sanıyorsun?" Frye mazeretlerini abartırken kendini öyle kaptırmıştı ki, gözlerinden acı dolu yaşlar akmaya başladı. Çenesi bile titriyordu. "O kadar uzun zamandır Cooper Frye olarak yaşıyorum ki, bazen kendi adıma bile hatırlamıyorum!"

"Bu arada, gerçek adın ne? Bunu hiç konuşmamıştık."

"Fenton . . . Oliver Fenton."

Bunu duyan adam için zerre kadar önemi yoktu. "Peki, Fenton, mektup şimdi nerede?"

Oliver Fenton'ın elinde henüz oynamadığı bir kart vardı. "Sizin ve arkadaşlarınızın aylar öncesinden onu şükran dolu ellerinize almak için ne kadar hevesli olduğunuzu görünce

Geri almak için ne kadar ödeyeceğinize dair yeni bir anlaşma."

"Uyarayım, Fenton," diye gürledi ziyaretçi. "Bir daha senin gibiler tarafından yağmalanmaya tahammül edemeyeceğim."

"Ben ne zaman ... ?"

"Benden ve arkadaşlarım Prescott ve Havelock'tan ödeme aldınız ve Barrett'in eline geçen mektubu bulmanız için size güvendidik. Sana iyi bir meblağ ödedik ve daha fazlasını vaat ettik." Sesi sertleşti. "Korkularımızı yatıştıracak hiçbir şey üretmemiş olmanıza rağmen ilk kısmı İngiltere'de yuttunuz. Şimdi sadece daha ne isteyebileceğinizi merak ediyorum."

"Sadece bana söz verdiğiniz kadar, lordum, bir de düzgün bir bar satın alabilmem için biraz daha fazlası..."

"Ne?" Karanlık pelerinli olan büyük bir inançsızlıkla alay etti. "Tüm kârı içmen için mi? Bulduğun mesaj nerede?"

"Muhafaza altında, lordum."

Bıçak tekrar Frye'in boğazına dayandı ve bu kez kan akıttı. "Bana nerede olduğunu söyle, lanet olası."

"Eğer beni öldürürseniz, lordum, onu asla bulamazsınız. Başka birinin kasasında ve öldüğümü duyarlarsa, onu Barrett kızına ya da şimdiki adıyla Bayan Birmin'am'a götürecekler."

"Şeytan diyorsun!" Marsden havladı. "Neden ona gönderdin ki? Duyduğuma göre, o ve o Yankee kocası onların evine ayak basmanı bile yasakladı."

Charleston'da onlara yaklaşmanıza bile izin vermezler."

"Babasını zehirlediğim ve annesini aç bıraktığım için kıza borçlu olduğumu söyleyebilirsin. Ayrıca, ben öldükten sonra, paramın olmaması artık benim için önemli olmayacak. Arkamda bırakacağım tek iyi şey bu olacak." Denizci kıkırdadı. " 'Ayrıca, o ve bayanı da bir daha Beni öldürecek olanlar. Onlar iyi, dürüst insanlar."

Lord Marsden adamın muhakemesindeki mantığı gördü ve Fenton'ın bu kez yerinden kıpırdamayacağını hissetti. Neden kalsındı ki? Bu davada üstünlük ondaydı. Eğer kız mektubu alırsa, kesinlikle bunun saygın avukatlar tarafından hızla İngiltere'ye götürülmesini sağlayacak ve onlar da babasının adını temize çıkarmaya ve suçluları mahkûm etmeye başlayacaklardı. ama kraliyete karşı ihanet suçundan.

Marsden aniden bıçağı çıkardı. "Evet, Fenton! Daha ne kadar istiyorsun ve bu takası nasıl gerçekleştirmeyi düşünüyorsun, böylece her birimiz diğerine güvenmenin sonuçlarına katlanmayacağımızdan emin olabilir miyiz?"

"En az beş bin daha istiyorum."

Lord yavaşça topallayarak uzaklaşırken uzun bir sessizlik onu yanıtladı. Odanın öbür ucundan hırıltılı bir ses duyuldu. "Devam et."

"Eğer anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmezsem, peşime düşüp kan arayacağınızı biliyorum. Bu, tabiri caizse, iyi davranmamı garanti edecek. Bana gelince, hizmetçini beş bin Yanki dolarıyla birlikte Seni yönlendireceğim kedi evinin adı. Oraya vardığında, adamına nereye gideceğine dair daha fazla talimat verilecek. Parayı elime aldıktan sonra

mesajını, sırlarını güvende tutmak için mühürlenmiş tahta bir kutuya koyacağım. Sonra da kâhyanı bir arabayla evine göndereceğim."

"Bu, gerçekten de bir iş bulacağımı garanti etmiyor. paranızı aldıktan sonra gönderirsiniz. Bu meseleyi halletmenin daha iyi bir yolu olmalı."

"O bıçağınla neler yapabileceğini biliyorum, vali, ve yapabileceğin başka şeyleri de biliyorum, mesela sırf zevk için koşmak gibi. Doğruyu söylemek gerekirse, bunu daha önce hiç görmedim. Ama sanırım seni zinde ve mutlu tutan da bu, böyle tuhaf şeylerden hoşlanmak." Fenton kısa bir süre güldü. "Paramı aldıktan sonra uzun süre buralarda olmayacağıma emin olabilirsin. Adil bir takas yaptığıma seni ikna etmek için, değişiklik olsun diye sözümü tutacağım. Belki o zaman o koca bıçağınla peşimden gelmeye kalkmazsın."

Homurdanan ses sonunda cevap verdi. "Her şeye rağmen bu geceden sonra da yaşayabilirsin, Fenton. Sadece söylediğin gibi yapmaya dikkat et. Aksi takdirde, cesedinin bir balçık çukuruna gömüldüğünü görene kadar rahat etmeyeceğim."

Kapı, karanlık pelerinli ziyaretçinin arkasından kapandı ve Oliver Fenton sonunda yatak başlığından uzaklaşarak uzun bir rahatlama iç çekişiyle nefesini bıraktı. Kendini yataktan atarak, kendine sert bir içki doldurdu ve bileğini bir hareketle aşağıya attı. Bir lamba yaktı ve bir an için, titreyen ellerini düşündü. Kesin olan bir şey vardı ki, korkudan aklını kaçırarak kadar yaşanmıştı.

Koridordaki tökezleyen ayak sesleri onu aniden endişelendirdi. Tek düşünebildiği, Lord Hazretleri'nin fikrini değiştirmiş olduğu ve

Ama odadan geçen adamın sesi içkinin etkisiyle bulanıklaşmıştı.

Fenton son birkaç dakika içinde ikinci kez nefesini bıraktı ve bunun sadece pansiyonda boş yatak arayan bir sarhoş olduğuna karar verdi. Bu duruma katlanmak istemiyordu. Kiraladığı odada bir başkasının varlığını fark etti ve böyle bir olasılığı önlemek için kapiya doğru bir adım attı, açtı ve dışarı baktı. Kapiyı tekrar kapatmış ve kilitlemek üzereydi ki, kalas iri bir omuz tarafından aniden içeri doğru itildi. şaşkınlıktan nefesi kesilen Fenton tökezleyerek geri çekildi. bıçaklarını çekerek kendisine yaklaşan iki adama bakakaldı. Yakalandığında kan donduran bir çığlık attı ama boğazına derin bir kesik atılarak sesi etkili bir şekilde kesildi. Her şeye rağmen şanslı gününde olmadığını anladığında gözleri büyüdü. Kan kusarak yutkundu ve sonra öne doğru yere yığıldı.

Dışarıdaki avluda, geceyi bir dehşet çığlığı doldururken pelerinli bir şekil irkilerek kendine geldi. Gözleri dışarıda ve az önce ziyaret ettiği odayı buldu ve dehşet içinde izlerken, iki adam hemen pencerelerden sürünerek dışarı çıkmaya başladı. Çatıya doğru tırmanmaya başladılar ve biri duraksayarak bir nesneyi aşağıya attı. Biri bıçağa çok benziyordu, diğeri ise yere düştü. İkisi de göründükleri kadar çabuk gittiler.

Bir kadının çığlığı gecenin sessizliğini deldi. "şerifi ağırın! Cooper Frye öldürüldü!"

Karanlık gölge döndü ve aceleyle topallayarak ağaçların arasına daldı. Artık nereye gitmesi gerektiğini biliyordu.

BAHÇE SABAH ÇIYIYLA NEMLENMİŞTİ. Arkasında Amcasının sahip olduğu ev bir mezar gibi sessizdi. Pazar günü öğle yemeğinden sonra, akrabaları eve çekilmişti. Çırpma teli oynamak için çizim odası. Kişisel olarak hiç Bu kart oyunlarına çok fazla ilgi duydu ve kütüphaneye yerleşmiş olan ağabeyine baktı. Orada eğlendirici bir şey bulamayacağını düşündü. Sonunda bahçeye çıkıp uzun bir atalar silsilesinden miras kalan konağın etrafına bir göz attı. Komşu arazileri birbirinden ayıran ferforje kapı, iki toprak sahibi arasındaki dostluğun güçlü bir kanıtı gibiydi. Kapının ardında, ara sıra bebekleriyle oynayan kumral saçlı küçük bir kız çocuğu görmüştü ve bitişik bahçedeki kedi. Hayvan her zaman süslü kapıdan içeri süzülüp komşunun hafifçe sürülmüş toprağını incelemeye gelirdi. Gri, kabarık tüyleri neredeyse diken diken olan ve oldukça iri görünen kedi, uygun bir yer bulana kadar genellikle pembe burnunu oraya buraya sokardı. Bugün, kedi komşusunun etrafını koklamaya geldi. cilalı binici çizimleri. Kendini ince deriye sürterek, sanki kucağa alınmak için yalvarıyormuş gibi mırıldandı. İsteyerek ona uydu ve tıpkı onun gibi kulağının arkasını kaşıdı. evdeki kedilere her zaman yaptığı gibi. Metalin gıcirtısını duyunca başını kaldırıp baktığında küçük kızı gördü. Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme, açık kapının yanında durmuş etrafına merakla bakıyordu. Bir kelebek uçarak yaklaştı

ve neşeyle ciyaklayarak, peşinden koşarken bir elini uzattı.

Onun çabaları karşısında kıkırdadı. "Onları asla böyle yakalayamayacaksın küçük hanım."

Kız onun sesiyle irkilmiş görünüyordu ve etrafına bakındı, meraklı bir kaş çatmayla ona baktı. Kedisini onun kollarında gördü ve su mavisini gözleri sanki bu onu kabul edilebilir kılıyormuş gibi ona parladı.

"Hadi bakalım, ailen seni aramaya gelmeden seni eve götürürelim," diye nazikçe uyardı ve onu omzuna aldı. Küçük bir çığlık attı, sanki korkmuş gibiydi ve yüksekteki tüneğini sabitlemek için saçlarından bir avuç tuttu. Kumral bir buklet dantel yakasının etrafından aşağıya doğru yuvarlanırken kız ona baktı. Tereddütlü bir sırtış ve ardından gergin bir kıkırdamayla idare etti.

Yağmur yağmaya başladı, hafif bir buğu halinde yağın yağmur onun bukletlerini ve gülümseyen yüzünü ıslattı.

JEFF DİREKSİYONA GEÇTİ, HAYALLERİNDEN KORKUNÇ BİR ŞEKİLDE KOPARILDI.

İşte o zaman kafası patladı. "Kahretsin!" diye mırıldandı. "Rhys!" diye bağırırken ellerinin topuklarını şakaklarına bastırdı. Bana ne yaptın böyle?"

Yakınlardan gelen yumuşak bir kıkırdama Jeff'in hücreler arasındaki koridorda asılı duran fenerin parıltısına karşı gözlerini kışmasına neden oldu. Gözleri ışık çemberinin ötesindeki kasveti araştırdı ve tüm bunları başlatan genç serseriye gördü.

Olney ukala bir sırtışla, "İyi günler, Birmin'am," diye selam verdi. "Bu akşam nasıl hissediyorsun? Belki farkında değilsin ama Bir süredir baygındır. Aslında şerif sabaha kadar uyuyacağınızı düşünüyordu. Sanırım seni bırakmanın güvenli olduğunu düşündü."

"Sessiz ol, Olney," diye tersledi Jeff. Başındaki zonklamaya rağmen, bakışlarını dikkatle etrafta gezdirdi. Hapishaneyi Olney ve kendisi dışında boş buldu. Kafasının kopacağından emin olmasına rağmen sendeleyerek hücre kapısına gitti ve kapıyı iterek açmak için uzandı. Şaşkınlık içindeydi ama kapı yerinden oynamıyordu. Öfkeyle kapıyı salladı ve sonra alnını parmaklıklara yaslayarak binanın arka tarafına giden dar koridora baktı. "Kahretsin Rhys, aç şu kapıyı!" diye bağırdı avazı çıktığı kadar. "Beni burada kilitli tutmak için hiçbir nedenin yok!"

Kıvırcık saçlı karabaş eğlenerek kıs kıs güldü ve Ranzasına uzandı, kollarını başının altında kavuşturdu ve çoraplı bileklerini çaprazladı. "Şerif ve onun Şerif yardımcısı bir süre önce dışarı çıktı. Birisi buraya geldi ve bir pansiyonda bir adamın boğazının kesildiğini söyledi. Şimdi burada sadece sen ve ben varız, Birmin'am. Evet, anladığım kadarıyla Şerif Rhys seni bir süreliğine alıkoymak istedi, belki de patronun kim olduğunu göstermek için."

Jeff hırlayarak, "Ona kimin patron olduğunu göstereceğim," diye söz verdi ve dar koridorun karşısındaki yüksek bir kancada asılı duran anahtar halkasına baktı. Tökezleyerek karyolaya geri döndü, anahtarı aldı ve hemen yere çarparak tahta bir bacağını kırdı. Karyolayı ters çevirerek diğer destekleri tekmelemeye başladı ve ardından bir tanesini iskeleti parçalamak için kullandı.

Bütün bunlar Olney'nin yatağının kenarına oturup kıkırdamasına yetti. "Huysuz biri olduğunu hep biliyordum Birmin'am."

"Daha yarısını bile görmedin, Olney," dedi Jeff, sonunda karyoladan bir yan çerçeveyi kurtararak. Hemen hemen Doğru boydaydı, boyundan biraz daha uzundu.

Jeff parmaklığı kaldırdı ve hücresinin parmaklıklarına doğru geri adım attı.

Tahta parçasını demir bariyerlerin arasından geçirerek bir ucunu sıkıca kavradı ve boştaki elini parmaklıkların bir başka bölümünden geçirerek derme çatma direğinin ucunu manevra yaptırarak direğin tam altına yerleştirdi.

koridorun uzak tarafındaki bir askıda asılı duran anahtar halkasını buldu. Kuyunun ucunu bulana kadar etrafı araştırdı. halkayı dübelden çıkarmak için acele etmedi. Metal halka ahşap sap boyunca aşağı doğru kayarak tam avucunun içine girdiğinde memnuniyetle sırttı.

Olney son birkaç dakikadır pür dikkat onu izliyordu. Şimdi ağzını kapattı, farkına vardı ki şaşkınlıkla açıldı. Jeffrey hücre kapısının kilidini açıp dışarı adımını atarken, kendi kaçıışı için bir umut görerek hücresinin parmaklıklarına yaklaştı. Serseri dudaklarını yaladı, eğer kaçabilirse sahip olacağı özgürlüğün tadını şimdiden almıştı. ancak diğer adamı razı edebildi. "Eh, Birmin'am, beni de serbest bırakmaya ne dersin? Gerçekten de yıllarca hapiste kalmayı hak edecek bir şey yapmadım..."

"Peki ya cinayete teşebbüs?" Jeff sertçe sordu. "Kâhyamın da şahitlik edebileceği gibi, sen ve Gustav'ın diğer haydutları evime zorla girdiğinizde beni öldürmeye çalıştınız."

Olney, "Ama bu sadece bir kazaydı, Birmin'am," diye yalvardı ve adamın yumuşamasını umarak yalvarırcasına elini uzattı. "Lütfen, anlamalısınız. Sizi vurmak istememiştim. Tabancam kendiliğinden ateş aldı."

Jeff anahtar halkasını avucunda sıktı ve nişan alarak onları geldikleri yere geri gönderdi. Sonra ellerini zayıf kalçalarına dayadı ve sanki mükemmel hedefine ağıt yakıyormuş gibi üzüntüyle başını salladı. "Bunu gerçekten yapmak istememiştim, Olney. Özür dilerim. Oraya kazara inmişler."

Olney homurdandı, sesi boğa filine benziyordu. "Evet! Tabii ya! Ve sen de kara kalpli bir yalancısın, Birmin'am."

Baş ağrısının hafiflediğini fark eden Jeff, kendini oldukça iyi ve memnun hissettiğine karar verdi, en azından hücresinin önünden geçmekte olan genç serseriye sırtacak kadar. "Senin gibi mi, Olney?"

∞ GEÇİP GİDERKEN KEDİSİ DE YANINDAN GEÇİP GİTTİ
Çiçekler ondan daha uzundu. Birkaç misafirin toplandığı komşunun bahçesinde çalan müzisyenler onu bahçe kapısına doğru çekiordu. Bahçe kapısından Demir bariyeri süsleyen süslü telkari, zarif malikânenin bitişiğindeki mermer terasta dönen birkaç çift gördü. Peri masallarına, parlak zırhlı şövalyelere ve güzel kadınlara karşı çocuksu bir hayranlıkla büyülenmişlerdi, zarif dansı izledi, küçük bedeni sallanıyordu müziğe eşlik etti. Kedisi eteklerine sürtünürken mırıldandı. Hayvan merakla dönüp bitişikteki bahçeye baktı ve sonra kıvrak bir zarafetle parmaklıkların arasından atladı. Kedi, açıklığın yakınındaki yeni sürülmüş bir çiçek yatağını incelemek için durakladı, ardından yavaşça diğer alanlara doğru ilerledi ve yavaş yavaş terasın bir köşesinde bir grup halinde oturan insan kümesine yaklaştı.

Birden yüksek sesli bir havlama huzuru bozdu ve büyük bir köpek

Çimenlerin üzerinden kediye doğru koştu; kedi ani bir korkuyla tısladı ve birkaç büyük ağacın altına sığındı, Köpeğin kolaylıkla geçemeyeceği çalılarla çevriliydi. Çılgınca bir açıklık arayan köpek, gürültülü bir ses duyulana kadar çalıların önünde ileri geri koştu

Düdük sesi dikkatini çekti. Kısa kesilmiş siyah saçlı, uzun boylu, genç bir adam ortaya çıktı ve sert bir emir vererek köpeği hantalca geri gönderdi.

Bir hizmetçi ona tasma taktı. Kibar adam çalıların yanına çömeldi ve kediye saklandığı yerden çıkardı

Ta ki kollarına gelene kadar, elinin uzun, yavaş ve nazik darbeleri altında memnuniyetle mırıldandı.

Kapıya doğru bir bakış fırlatan beyefendi, bir çiçeği sapından kopardı ve sırtarak öne çıktı. Parmaklıkların arasından kendisini dikkatle izleyen su mavisi gözlere gülümseyerek demir kapıyı açtı ve içeri adım attı. Hayvanı yere yatırdı ve sonra cesur bir selamla çiçeği küçük kıza uzattı.

Çekingen bir şekilde gülümseyerek genç şövalyenin hediyesini kabul etti ve kokusunu tattı. Yaprakları gıdıklandı ve kıkırdarken burnunu kırıştırdı. Başını iyice arkaya yaslayarak tepesinde dikilen adama baktı. Öğleden sonra güneşi başının arkasında parılıyordu ve Koyu renk başının etrafındaki halenin parlaklığı gözlerini kısmasına ve ovuşturmasına neden oldu. Esneyerek başını eğdi ve güzel çiçeği incelerken yapraklarını parmakladı.

Yakışıklı şövalye kıkırdarak, "Görünüşe göre uyku vaktin geldi küçük hanım," dedi. "Belki de burada uykuya dalmadan önce seni ailene geri götürmeliyim."

Eğilerek onu kollarına aldı ve dolambaçlı patikayı takip ederek komşu konağa doğru ilerledi. Bir kez daha esnedikten sonra, annesinin ona öğrettiği bir ezgiyi söylemeye başladı. Uzun boylu şövalyesi de ona katıldı. Hoş bir tarzı vardı, Yatıştırıcı bir sesle, kısa bir süre sonra onu yol boyunca vals yaparak yürütüyor ve daha fazla kıkırdamaya neden oluyordu.

Annesinin bahçelerinden çiçek topladığı yerin yakınındaki açıklığa vardıklarında, genç adam onu ayağa kaldırdı ve geri dönmek üzereydi, ama elini tuttu ve ona sırtarak baktı. çömeldi. Kollarını onun boynuna doladı, yanağından öptü ve sonra gülerek karısına doğru koştu

Bu değiş tokuşıa tanık olmak için zamanında dönmüş olan annesi. Ebeveyni gülümseyerek adamı bir fincan çay içmeye davet etti, ancak amcası misafirlerini kendileriyle tanıştırmak için davet etmişti, diye açıkladı ve aceleyle patikadan geri döndü.

Güneş ona gülümserken ve yanından bir kelebek geçerken başını iki yana eğerek şarkı söylemeye başladı.

☞ RAELYNN BİRDEN UYANDI, NEDEN UYANDIĞINDAN TAM OLARAK EMİN DEĞİLDİ

rüyalarından aniden koparılmıştı. Bir süre yattı, neyin yanlış olduğunu anlamaya çalıştı, tüm duyuları evin seslerine dikkatle uyum sağlamıştı. Uzaktan gelen bir gümbürtü duydu ve titreyen bir endişe içinde, komşunun evinden geldiğini umarak daha fazlasını duymak için bekledi.

Bir başka gümbürtü ve alt kattaki çıplak zemine sürtünen bir sandalye Raelynn'i bir anda yatağından kaldırdı.

Kontrolsüzce titreyerek yatağının boydan boya altını aradı, ellerini buruşuk örtülerin üzerinde gezdirerek bornozunu bulmaya çalıştı. Ayak ucuna yakın bir yerde buldu ve çılgınca bir aceleyle giydi. Tökezleyerek terliklerini giydi ve bir yandan da zihninde ne yapması gerektiğini tasarlıyordu. Eğer sesler gerçekten de bir insan tarafından çıkarıldıysa, o zaman kocasının döndüğüne dair hiçbir umudu kalmamıştı. Rhys Townsend yola çıkmadan önce, Jeff'i kendi güvenliği için kilit altında tutacağına dair onu temin etmek için zaman ayırmıştı. O da buna inanamıyordu.

Elizabeth ya da Farrell dönüyordu. Yeni evli çift ayrılırken, en erken Pazar gecesine kadar geri dönmeyeceklerini söylemişlerdi.

Uzakta.

Raelynn, kapıya ulaşana kadar dikkatle aşılmaz karanlığın içinden süzüldü. Oraya vardığında kapı kolunu dikkatlice çevirdi ve kapıyı hafifçe araladı.

açıktı. Koridorun en ucundaki pencerelerden süzülen ay ışığına minnettardı, çünkü bu sayede önünü net bir şekilde görebiliyordu. Jake ve hizmetçisi için duyduğu endişe onu koridorda Tizzy'nin odasına doğru sürükledi.

Kabinden içeri süzülürken, yatağında mışıl mışıl uyuyan kızı seçene kadar gözlerinin yoğun gölgelere alışması için kapının içinde durakladı. Raelynn yaklaştı ve eğilerek bir eliyle hizmetçinin ağzına bastırdı.

Tizzy boğuk bir solukla ayağa kalktı ve gözlerini açarak etrafına bakındı, ta ki bakışları sahibesine takılana kadar. Koyu renk gözlerinde parlayan korku kıvılcımı, kaşları şaşkınlıkla toplanırken azaldı.

Raelynn kızın kulağına eğilerek, "Sakin ses çıkarma," diye fısıldadı. "Aşağıda biri hareket ediyor, o yüzden çok dikkatli dinle ve lütfen, lütfen gürültü yapma. Bornozunu giy, Jake'i uyandır ve beni sahanlıkta bekle. Bayan Elizabeth'in tabancasını odasından alacağım ve sonra, eğer yapabilirsem, davetsiz misafiri mutfaktan uzaklaştırmaya çalışacağım. Aşağıya inmeden önce yolun açık olduğundan emin olun, bu yüzden çok iyi izleyin ve dinleyin. Adamın nerede olabileceğini belirlemek için dikkatlice. Arka kapıdan çıkacaksınız. Doğruca Bay Farrell'in dairesine git ve ona burada tek başıma olduğumu ve evde bir sinsi olduğunu söyle. Anladınız mı?"

"Evet, Bayan Raelynn," diye fısıldadı kız endişeyle, "ama alt kattaki Mistah Fridrich'se, daha da zor durumda kalacaksın. Kalırsam başım belaya girer. Neden sen giderken onu arka kapıdan çekmeme izin vermiyorsun ve Mistah Jake'i Mistah Farrell'a götürmüyorsun? Bu şekilde güvende olursun ve ses."

"Tartışmaya gerek yok, Tizzy. Sadece dediğimi yap," diye ısrar etti Raelynn. "Bay Fridrich beni öldürmeyecek. Beni çok istiyor. Seni öldürebilir. Şimdi kalk ve acele et! Evden kaçma şansım olursa kaçacağım ama önce senin ve Jake'in güvende olduğundan emin olmalıyım."

Tizzy isteksiz bir iç geçirdi ama başka seçeneği yoktu. İtaat etmek zorundaydı. Emri yerine getirmeye koyuldu. Mümkün olduğunca hızlı bir şekilde ve birkaç dakika sonra, metresi temkinli bir şekilde aşağı inmeye başlarken Jake'in ağzını temkinli bir el ile kapatarak merdivenlerin başında bekledi.

Raelynn, üzerine dikkatle bastığı basamak ağırlığının altında patlayınca irkildi. Bir sonraki anda yemek odasında bir çarpma sesi duydu. Elizabeth'in yokluğunda, Ön salonun perdeleri açık bırakılmıştı ve bir bakış odada kimsenin olmadığını doğruladı. Raelynn aceleyle inişini tamamladı ve "Kim var orada?" diye seslenmeye cesaret ettiği salona doğru uçtu.

Sözlü bir cevap gelmedi, sadece bir gümbürtü daha geldi.

"Evde birinin olduğunu biliyorum!" diye bağırdı titreyen ses tonuyla. "Şimdi kimsin sen?"

Zeminin bir bölümünde sürüklenen bir ayağa benzeyen garip bir sıyrık onu irkiltti ve titreyen elini boğazına götürdü. Daha önce herhangi bir şüphesi varsa bile, şimdi şüpheleri tamamen doğrulanmıştı. Etrafta sinsice dolaşan davetsiz bir misafir vardı.

"Gustav, sen misin?" diye titrek bir sesle seslendi ve umutsuzca cesaretini toplamaya çalıştı. "Eğer sensen uyarılsanız iyi olur. Elimde dolu bir tabanca var ve gerekirse onu kullanırım."

Raelynn göz ucuyla Tizzy ve Jake'in koridorda koşuşturduklarını gördü. Adam onların hareketlerini duymasın diye konuşmaya devam etti.

"Gelmemeliydiniz,

Gustav. Şerif Townsend buraya izinsiz girişinizi görecektir. seni tutuklamak için yeterli bir sebep. Bu kez masum olduğunuzu iddia edemeyeceksiniz."

Sandalyenin bir başka sürtünmesi Raelynn'i az kalsın sarmal bir korku içinde üst kata geri uçuruyordu. Olduğu yerde kalabilmek için her türlü çabayı göstermesine rağmen, iradesi sayesinde olduğu yerde kalmayı başardı. Eğer titremesi olmasaydı, durum hakkında çok daha cesur hissedebilirdi.

Yemek odasından büyük, karanlık bir gölge çıktı ve Raelynn onun Gustav değil, pelerinli ve kapüşonlu saldırgan olduğunu anlayınca nefesi kesildi. Elindeki tabancayı tamamen unutarak çığlık attı ve koridora doğru koşmaya başladı. Çabukluğuyla şerifin hayranlığını uyandıran bir adam tarafından yakalanmayı bekliyordu ama Şaşkınlık içinde, sanki bilinmeyen bir engel tarafından engelleniyormuş gibi onun peşinden ağır ağır yürüdü. Gerçekten de bir ayağını arkasından sürüklüyor gibiydi.

Artık hayatına yönelik yakın bir tehdidin farkına varan Raelynn, karanlık mutfağa daldı ve devasa Arka kapıya ulaşmak için endişeli bir arayış içinde ocağın başına geçti, ancak arka kapıya giden yolun karşısındaki gölgelere kasıtlı olarak yerleştirilmiş bir engel olan devrilmiş bir sandalyenin üzerinden uçarken ani bir panikle haykırdı kolayca görülemeyeceği bir yere. Tizzy'nin sandalyeye rastladığında mutfakta dikkatle dolaştığına kuşku yoktu, ama Raelynn o sırada fark edilmemek için çılgınlık.

Öne doğru yuvarlanan Raelynn, yana doğru dönerek bebeğinin yaralanmasını önlemek için her türlü çabayı

gösterdi. Ne yazık ki, unuttuğu bir şey vardı.

tuğla ocağın en ucunda duran büyük çömleğe çarptı. Baş çarpmanın şiddetiyle sarsıldı ve duyuları sarsıldı.

Sersemlemiş ama yine de güvenli bir yer bulmaya kararlı bir şekilde hareket etmeye devam etti ve masanın altına sürünerek girmeyi başardı.

Çok kısa bir süre sonra, koyu renk giysili gölge tökezledi mutfağa girdi ve sonra durdu, belli ki nerede olduğu konusunda şaşkıındı. Çok yavaşça arka kapıya doğru süzüldü. Kapıyı aniden açarak Raelynn'in şaşkınlıkla irkilmesine neden oldu ama Raelynn titreyen elini ağzına götürdü ve Raelynn'in dönüp mutfağı aramaya başlayacağı o an için kendini sakinleştirdi.

Saldırgan bu kadar yakındayken nefes almaya bile cesaret edemeyen Raelynn, giderek artan bir endişe içinde beklerken, kalbi göğsünde çılgınca çarparak küçük bir düğüm halinde çömeldi

kasvet. Adamın nefes nefese kaldığını fark etti ve bu kadar hızlı koşabilen biri için bunun gerçekten de çok tuhaf olduğunu düşündü. Gerçekten de adam sanki garip bir hastalığa tutulmuştu. Halihazırda sergilediğı fiziksel cesareti göz önüne alındığında, adamın hiç efor sarf etmediğini, özellikle de mutfağa girmek gibi basit bir iş için hiç efor sarf etmediğini gösteriyordu, ama durum hiç de öyle görünmüyordu. Sonra birkaç dakika önce onun arkasından hantalca geldiğini duyduğunu hatırladı. Bu anı Rhys'in saldırganın koşmaktan hoşlandığı yönündeki önermesine kesinlikle uymuyordu. Belki de bu konuda yanılmıştı.

Raelynn, sisin içinde onlara saldıran adamla aynı kişi olduğunu düşündü. Ama sonra, kapüşon ve pelerin aynıydı, değil mi?

Saklandığı yere çömeden Raelynn, adamdan önce yemek odasının kapısına ulaşma şansını düşündü

saklandığı yeri fark etti ve yolunu kesti. Adamın ağır ağır ilerleyişine bakılırsa, kız bunu başarabilirdi.

Bekleyen sessizlikte, Raelynn ön kapının açıldığını duyarak dikkat kesildi. Ziyaretçinin ayak sesleri koridordaki halı tarafından tanıyamayacağı kadar hızlı bir şekilde bastırılmıştı ama gözleri ani bir endişeyle açıldı. Karanlık pelerinli davetsiz misafirin giydiği örtüden bir bıçak çıkardığını gördü. Dönerek, ona doğru ilerledi hızlı ama duraklayan bir yürüyüşle yemek odasına girdi.

Raelynn'in aklı uçtu. Tizzy, yeni gelenin Farrell olma ihtimalini ortadan kaldıracak kadar uzun süredir ortalıkta yoktu. Peki Jeffrey'den başka kim eve girmeye çalışıyordu?

Az önce içeri giren adama kocasınınkinden başka bir isim koyacak yer bulamayan Raelynn masanın altından fırladı ve adamın arkasından koridora açılan kapıya doğru koşmaya başladı.

Koşarken sıkıca tuttuğu silahı umutsuzca kaldırmaya çalışıyordu. Böyle bir görevin tahmin ettiğinden çok daha zor olduğu ortaya çıktı, ve o iğrenç şeyi Şeytan'ın bir aracı olarak lanetledi, tüm kalbi ve gücüyle çılgınca bir çaba içinde koşarken maskeli sinsiden kurtuldu. Salon kapısına ulaştığında, suçlu yemek odasından çıkmak üzereydi.

Rhys Townsend koridorun aşağısından hızla yaklaşan ayak seslerini duyarak ona doğru baktı. Salona giren davetsiz misafirden habersiz olduğu için kendisine doğru savrulan bıçağı hiç görmedi.

"Rhys, dikkat et!" Raelynn çığlık attı.

Kanun adamı kendini yana attı ama çok geç kalmıştı. Bıçak göğsüne saplanınca nefesi kesildi ve sendeledi. Bacakları yavaşça altından çekilirken dengesiz bir şekilde. Bir sonraki anda bir sandalyeye yığıldı ve sonra yavaşça

oturduğu yere kaydı ve güçsüzce silahın kabzasını kavramaya çalıştı.

Bu ölümcül oyunda kararlı olan kötü adam, garip bir sıçrayış ve atlayışla şerife doğru ilerledi. Raelynn Şiddetli bir kararlılıkla dişlerini gıcırdattı ve avucunun kenarını ateşleme mekanizmasının üzerine doğru indirdi. Adam bıçağı çekip çıkardığı anda mekanizma yerine oturdu.

Rhys'in göğsü, kanun adamından acı dolu bir çığlık kopardı. Saldırgan kolunu geri çekerek bıçağı tekrar saplamaya niyetlendi. Bir sonraki anda tabanca patladı ve bir kurşun bilyeyi suçlunun eline doğru gönderdi. Şeytani iblis acı içinde kükrerken bıçak

avuçlarından uçup gitti. Yaralı uzvunu tutarken, nefesi maskesindeki hava deliklerinden sertçe geçerken acı içinde kıvranıyor gibiydi. Sonra tökezledi

Raelynn ile yüzleşti ve ay ışığının parıltısı

Salon pencereleri, yarıkların altına gizlenmiş gözleri parlatarak kukuletalı canavarı gerçekmiş gibi gösteriyordu. Gırtlaktan gelen bir sesle şeytani bir

şekilde homurdandı. "Orospu! Seni

öldüreceğim!"

Ona doğru yalpalayarak pelerininin cebinden bir mendil kaptı ve kanayan eline sardı. Sonra, sakarca da olsa, kadının kaçamayacağı kadar hızlı görünen aksak yürüyüşünü devreye soktu.

Raelynn'in elleri patlayan tabancanın etkisiyle hâlâ sızlıyordu. Silahı yeniden doldurmak için yeterli zamanı olsaydı, böyle bir başarı zor olurdu, çünkü şimdi kontrolsüzce titriyordu. Titremeleri durdurmak için dişlerini sıkarak işe yaramaz çakmaklı tüfeği başının arkasına kaldırdı

ve rakibine doğru fırlattı. Koyu renk giysili yanağına isabet etti ve küfür edip sağlam eliyle vurarak uzaklaştırdı.

Ay ışığı kukuletalı başına değerek onu aydınlattı. Kumaş gece yarısı grisine dönerken, göz delikleri de simsiyah bir renge büründü. Topallayarak ona doğru ilerlerken bakışları artık hiç durmadan ona odaklanmış gibiydi.

Raelynn bu sefer nereye gittiğini çok iyi bilerek döndü. Dışarı! Adamın onu yakaladığı takdirde öldüreceğini fark etmesinin verdiği cesaretle, birkaç dakika önce kat ettiği yolu geri dönerek can havliyle koşmaya başladı. Önündeki salona ulaşma çabasından dolayı zaten ağır nefes alıyordu saldırgan, yine de kaçmak için çaresizdi. Bu kışkırtıcı korku ayaklarını hızlıca kanatlandırdı.

Mutfakta, kendisini daha önce aşağıya indiren sandalyenin üzerinden adeta süzülerek geçti. Bir sonraki anda Arka kapıyı çekerek açtı ve çatılı verandadan uçarak geçti. Avluya doğru koşarken arkasından hızla gelen hantal ayak seslerini duyunca omzunun üzerinden korkulu bir bakış fırlattı ve adamın sıcak bir takip içinde verandayı geçtiğini gördü. Bir an sonra çok sert bir şeye doğru koşarken nefesi duyulabilir bir "Oof!" sesiyle onu terk etti. Bir ağaç gövdesi de aynı sonucu verebilirdi ama bu Uzun kollar onu sarıp bir çığlık atmasına neden olurken, katılığın fazlasıyla insani olduğu ortaya çıktı. Panik içinde zihni bariz olana odaklandı. Peşinde sadece bir deli yoktu; iki tane vardı!

"Raelynn!"

Tanıdık ses en son duymayı beklediği sestiydi ama kesinlikle en çok hoşuna gidendi. Yine de arkalarında, acımasız bir hasat elde etmek isteyen bıçaklı bir iblis vardı. Adam elinden gelse ikisini de öldürecekti.

"Jeffrey, dikkat et! Rhys'i bıçakladı!"

Jeff hapishaneden yanında tek bir silah olmadan çıkmıştı. Hâlâ bir silahtan yoksundu, Raelynn'i arkasından itti ve yaklaşan bu düşmanla karşılaşmak için kendini hazırladı. Çıplak elle ve kafa kafaya. Düşmanı bu yeni tehdidin göğsüne doğru bir hamle yapmak için kılıcını havaya kaldırdı ama Jeff siyah mantonun önünü kavradı ve kasıklarına sert bir diz darbesi indirerek şövalyeyi yarı soluk, yarı yutkunur bir iniltiyle öne doğru yuvarladı. İyi bir önlem olarak, Jeff saldırısını her türlü umutla tekrarladı diğerinin belinde kalan küçük çakıl taşlarını eziyordu.

Pelerinli haydut kabağan bir yığın halinde yere yığıldı. Jeff'in ayaklarının dibinde yerde kıvranıyordu. Bu değerli kişi kapüşonu öyle bir güçle kaptı ki, suçlunun başı karanlık giysili omuzlarının etrafında gevşekçe sallanmaya başladı. Jeff adamın hakkını vermeye niyetliydi ve bir kez daha pelerinin önünü yakaladı. Adamı dik tutarak çenesine sert bir yumruk indirerek yüzünü sarsmıştı. Bir başka sert darbeye diğerinin yanağını da çevirmekten geri kalmadı. Gerçekten de, şimdi sarkan çeneye bir sağ yumruk daha indirirken acımasız olduğunu kanıtladı ve Bunu birkaç darbe daha izledi, ta ki suikastçi avuçlarının içinde bayılana kadar. Jeff sonunda tutuşunu bıraktı ve rakibinin karanlık bir yığın halinde yere yığılmasına izin verdi. Jeff ancak o zaman uzandı ve diğerinin yüzünü ayın yetersiz ışığına çevirdi.

"Lord Marsden'dan başkası değil," diye alay etti.

"Marsden!" Raelynn soluk soluğa kocasının yanına geldi. "Ama neden Jeffrey? Biz ona ne yaptık ki?"

"Bunun anahtarı, aşkım, onun babana yaptığı şey olabilir. O bir İngiliz lordu, değil mi? Ve babanın sorununu bildiğini söyledi, bu yüzden şüphesiz

İngiltere'ye oldukça yakın bir zamanda, belki de sizin peşinizden. Farz edelim ki, İngiltere'ye para kazanmak için gelmedi.

kızı için bir arazi, ama kesin bir görevle
Çok değerli veya önemli bir şey, hatta babanızın masumiyetini doğrulayan bir mektup bile olabilir. aynı zamanda Marsden'ın suçluluğunu da kanıtlayabilirdi. Eğer babanızın böyle bir kanıtı kasasında sakladığını düşündüyse, bu nedenini açıklar. Birisi, belki de Marsden'ın kendisi bile gizli bölmeyi açmaya çalıştı. Onu keşfettiğimde, içinde hiçbir şey yok, ama bu Frye'ın elindeyken içinde ne varsa çalmadığı anlamına gelmiyor."

"Böyle bir yer mi buldun?" Raelynn hayretle sordu. "Evet, buldum, Oakley'den kaçtığın gece."

Raelynn zihnini yokladı. "Belki de dediğiniz gibi, Cooper Frye yolculuk sırasında bölmeyi keşfetti ve içinde ne varsa aldı."

"Bunu ona sormamız gerekecek. Lord Marsden'a gelince, bizim balomuzdaydı. Hatta belki de Nell beni tehdit etmek için eve geldiğinde yatak odamızdaydı. Sırf sessiz kalsın diye onu öldürmüş olabilir. İkimizin de bildiği gibi, bu adam bıçaklara düşkündür."

"Rhys'i de bıçakladı."

Tam o anda Şerif Yardımcısı Charlie elinde büyük bir tabancayla evin köşesinden oflayıp puflayarak geldi avuçlarının içinde tutuyordu. Birdenbire evin yakınındaki bahçede bir çift gölgenin farkına vararak Bacaklarını açarak bir duruş pozisyonu aldı ve silahının kabzasını iki eliyle kavrayarak nişan aldı. "Orada dur!"

Jeff, "Birinin kafasını uçurmadan önce o lanet şeyi yere bırak, Charlie," diye bağırdı.

"Bayan Bir-ming-h-ham?" diye şaşkınlıkla kekeleyen şerif yardımcısı kollarını iki yana açtı. "Sizi hapishanede kilitli bıraktığımızı sanıyordum."

Jeff ona kısa ve öz bir şekilde, "Kendimi dışarı attım," dedi ve yerdeki baygın adamı gösterdi. "Bu kemik torbasını bir bohça haline getir, Charlie. Rhys'e bakmak için eve gidiyorum. Karım bu şeytanın onu bıçakladığını söyledi."

"Şerif Townsend'i mi bıçakladın?" Charlie'nin sesinde ani endişesini yansıtan bir zayıflık notası vardı.

Jeff anlamsız adama doğru eliyle işaret etti. "Siz onu izlerken bu gübre yığını hareket ederse, lütfen Tabancanın kabzasını, onu cehenneme göndermeye yetecek bir güçle kafasına vur. Hepimize büyük bir iyilik yapmış olacaksın."

Yarı dönerek karısının omuzlarına bir kol attı ve onu yanına çekti. "Söyle bana aşkım, iyi misin?"

"Evet, sadece biraz sarsıldım, hepsi bu." Çok güzeldi. Kocasının kollarında bir kez daha güvendeydi ama onun göğsüne kapandığında hıçkırıklarını tutamadı. "Ah Jeff, o korkunç adam... sen gelmeseydin beni öldürecekti. Rhys eve girdikten sonra onu uyarmaya çalıştım. Elimde bir tabanca vardı ama horozunu kaldırmayı başardığımda artık çok geçti. Lord Marsden Rhys'e bir bıçak fırlattı ve bıçağın göğsüne saplandığını gördüm. Hatta ölmüş bile olabilirdi. Şimdi öldü."

"Gidip ona bir bakalım aşkım," diye ısrar etti Jeff ve sonra aceleyle boğazını temizledi.

İçinde kabaran duygu. Yükselmekle tehdit ediyordu yıllar boyunca çocukluk arkadaşıyla kurduğu yakın dostluğu düşündükçe yeniden yüzeye çıktı. Rhys'in ölümünün onun için katlanılması zor bir kayıp olacağını biliyordu.

Jeff, düşen sandalyeyi almak için öne çıkmadan önce Raelynn'in arkasından mutfak kapısını ciddiyetle kapattı. Bir elini Raelynn'in sırtına koyarak, mutfak ocağındaki küçük, titrek ateşten yayılan yetersiz parıltı aracılığıyla onu yemek odasının kapısına doğru yönlendirdi. Ay ışığı salonun pencerelerinden akan su, yemek masasının etrafında ilerlemelerine yardımcı oldu. Sadece adım atıyorlardı Tanıdık bir ses salondan haykırdığında bu parçanın ötesindeydi.

"Lanet olsun, herkes nerede?"

Gölgeli karanlıkta Jeff ve Raelynn şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Merak onları teşvik etti ve Rhys'in kendini bir sandalyenin koluna dayamayı başardığı ön salona koştu.

"Yaşıyorsun!" Raelynn neşeli bir kahkaha atarak ağladı.

"Tabii ki hayattayım!" Rhys bir elini omzunun altındaki kanlı bölgeye götürerek gürlledi. "Yine de beni bıçaklayan o adam sayesinde değil." Şüpheli gözlerini Jeff'e çevirdi. "Nasıl dışarı çıktığını sorabilir miyim? Seni sıkı sıkıya kilitlemiştim!"

Jeff kıkırdarak, "O kadar sert ve hızlı değil," diye karşılık verdi. "Bunu kanıtlamak için buradayım."

"O lanet olası aptal Olney de mi kaçtı?" Rhys öfkeyle sordu.

"Hayır, hücresinde güvende. En azından ben ayrıldığımda öyleydi ve eğer bir akrobat değilse, hâlâ orada olduğunu tahmin ediyorum."

"Senin için iyi bir şey. Seni çiğneyebilirdim..." Aniden kendini tutarak, yetersiz ışıktaki Raelynn'e baktı ve tehdidini yeniden ifade etmeden önce boğazını sertçe temizledi. "Kafanı koparırdım, yapacağım şey bu olurdu."

"Yaran ne kadar kötü?" Jeff endişeyle yanına diz çökerek sordu.

"Beni arkama atacak kadar kötü," Rhys Jeff ceketini çıkarmaya çalışırken homurdandı ve sonra sertçe yüzünü buruşturdu. "Onu görmek için bu kadar acele etme. Hasar! Ona ulaşmak için acele etseniz bile yine de orada olacaktır."

Jeff üzüntüyle, "Özür dilerim," diye mırıldandı ve daha yavaş ilerledi.

Raelynn, Rhys'in yarası için bez ve havlu getirdikten sonra salondaki birkaç lambayı yakmak için acele etti. Bir tanesini Rhys'in yanındaki masanın üzerine koydu. Şerifin ceketini çıkardı ve yarayı incelemek için kanlı gömleği açtı. Delinme kanun adamının omzunun altında, kalbinden ve ciğerlerinden uzakta, ancak bir doktorun bakımını gerektirecek kadar derindeydi.

Jeff topuklarının üzerine oturdu ve yüzünü buruşturdu. "Doktor Clarence'ın bununla ilgilenmesi gerekecek Rhys. Yanında Charlie'den başka birini getirdin mi?"

"Evet, dışarıda bir yerlerde birkaç polis memuru daha olmalı. En azından evdeki işleri kontrol etmek için içeri girdiğimde onları orada bırakmıştım. Adamlarımın geri kalanı Fridrich'in deposunda. Elijah sonunda yerimi bulduğunda oradaydım. Pelerinli bir adam gördükten sonra

Buranın ön kapısından girdikten sonra beni bulmak için yola çıktı ama hapishaneden itibaren izimi takip etmek zorunda kaldı. Eğer bir pansiyonda boğazı kesilen adam olmasaydı, buraya çok daha erken gelebilirdim." Ölen adamla genç kadın arasındaki akrabılığı hatırlayarak özür dileyen bakışlarını kadına çevirdi. "Bunu sana söylediğim için üzgünüm Raelynn, ama öldürülen adam senin amcan çıktı."

Jeff ve Raelynn şaşkınlıkla Rhys'e baktılar. Sonunda Raelynn boğazını temizleyerek, "Cooper Frye mı demek istiyorsun?" diye sormayı başardı.

"Evet, Cooper Frye. İçimden bir ses Fridrich'in bir şekilde onun cinayetiyle bağlantılı olduğunu söylüyordu. Öğleden önce Fridrich'in adamlarından biri ölü bulunmuştu ve Frye'i bulduktan sonra bir dolap döndüğünü, Fridrich'in adamlarını Frye'in işini bitirmek için göndermiş olabileceğini düşündüm. Bu önermeye dayanarak, bazı yardımcılara yemin ettirdim ve depoda. Bu kez kel kafalı şeytani, çalıntı tüfek ve malzemelerle dolu kasalarla suçüstü yakaladık ve neşeyle el koyduk. Şimdi onu çeşitli suçlamalarla tutuklamak için ihtiyacımız olan tüm kanıtlara sahibiz, bunların başında da Frye için ayarladığı cinayet geliyor.

Şu ya da bu nedenle, hiç şüphesiz kendi çıkarı için kaç kişiyi daha öldürttüğünü ancak Tanrı bilir. Gelelim

Kaçak silahları, birkaç yıldır kötü şöhreti olan çeşitli müşterilere satıyor gibi görünüyor. Bunu Gustav'ın kayıtlarından anladım." Rhys kıkırdadı. "İçeri girdiğimizde adam silahlar üzerinde çalışıyordu, yani bu sefer onları saklamak mümkün değildi.

Zaten keşfettiklerimizden sonra, Fridrich'i kısa sürede darağacına gönderebileceğiz."

"Bu arada Rhys, Doktor Clarence'ı getirmesi için birini göndersek iyi olur," diye ısrar etti Jeff.

yaranın üzerine. "Ben gönderecek birini bulana kadar bunu sıkıca yerinde tutun."

Yanına bir lamba alan Jeff verandanın sonuna doğru adım attı, tam o sırada üstsüz bir Farrell çıplak ayaklarıyla koşarak geldi. Modacıyı böyle giyinmiş görmek gerçekten de ender rastlanan bir şeydi.

gelişigüzel. Sadece küçük bir boks maçına katıldığında adam giyinip kuşandı. Bu kez görünüşünün Raelynn'in güvenliğinden çok daha az önemli olduğunu düşündüğü anlaşıyordu.

"Jeff!" diye bağırdı, ön basamaklarda şaşkınlıkla durdu. "Tizzy senin tutuklandığını ve Raelynn'in evde davetsiz bir misafirle tek başına olduğunu söyledi. O iyi mi?"

"Evet, ama Rhys yaralandı." "Ne oldu böyle?"

"Pelerinli saldırganımız geri döndü, karımı öldürmeye çalıştı ve onun yerine Rhys'i bıçakladı."

"Rhys ciddi şekilde yaralandı mı?" Farrell'ın sesi gücünü biraz kaybetmişti.

"Raelynn'e göre, kukuletalı düşmanımız Lord Marsden onu öldürmek için elinden geleni yapmış, ama Rhys bir kez iyi olacak.

Doktor Clarence yarayı kapatır."

"Lord Marsden," dedi Farrell şaşkınlık içinde. "Neden . . . ?"

"Bu uzun bir hikaye ve daha fazla zamanım olduğunda size anlatacağım."

"Marsden yine kaçtı mı?"

"Hayır, bu sefer yakalandı. Charlie arka bahçede ona göz kulak oluyor. Onu kurtarması için birini ve Rhys için Doktor Clarence'ı getirmesi için başka bir atlıyı göndermeliyim. Adamlarının buralarda bir yerde olması gerekiyor. Umarım burada olurlar.

Bizi tanıdıkları anda kafalarını gösterecekler."

Farrell Jeff'e el sallayarak eve geri döndü. "Onları bulabilirim. Sen sadece sana ihtiyaç duyulan yere geri dön."

"Sağ ol dostum."

CHARLIE DÜŞMEDEN ÖNCE BİRKAÇ SAAT GEÇTİ Dr. Clarence, Yaralı Lord Hazretleri ve sargılı Rhys'i hapis haneye götürdü. Sonuncusu, ofisinde her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin olana kadar eve gitmeyi reddetmişti. Onlar vardığında, işe aldığı diğer yardımcılar Gustav Fridrich ve adamlarını kilitlemişti. Jeff'in daha önce boşalttığı hücrede Frye'ı öldürmüştü. Olney kendi iyiliği için Fridrich'le arasına mesafe koymayı tercih etmişti ama Rhys ve Charlie yeni mahkûmlarıyla içeri girdiklerinde yine de meraktan gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Arka odadan bir ranza daha getirildi ve Olney'nin hücre sine yerleştirildi. Hâlâ sersemlemiş olan Lord Marsden, Dr. Clarence'ın önünde dikkatlice uzanarak yüzünü saran kesik ve çürükleri tedavi etmeye koyuldu.

Rhys yardımcısına, "Anahtarları asmak için başka bir yer bul, Charlie," dedi. "Fridrich'in ya da adamlarından herhangi birinin Bay Birmingham'ın yaptığı numarayı yapmasını istemiyorum." Sırtarak, Gustav'a bakarak, "Gerçi o haydutlar topluluğunun arkadaşımın sahip olduğu zekânın yakınından bile geçebileceğini düşünemiyorum," dedi.

Gustav içinde bulunduğu durumdan duyduğu tiksintiyle homurdandı. "Sen bir aptalsın, Şerif Townzend, eğer

Sanırım beni burada tutacaksın. Ben çok zengin bir adamım. En iyi avukatları tutacağım..."

"Çaldıklarınızı göz önünde bulundurursak, Bay Fridrich, paranızın çoğu kurbanlarınıza geri ödenecek. Parayı saklamanıza izin verilmeyecek."

Gustav sararmış dişlerini öfkeyle hırıldayarak gösterdi. "Bana bunu yapamazsın!"

"Bunu sana kendim yapmazdım ama eminim ki yargıç, şu anda elimde bulunan tüm kanıtları teslim ettikten sonra yapacaktır. Aslında, bu yılın sonunda hala yaşıyor olursanız, çok şaşıracağım."

Alman'ın yüzünün normalde parlak olan tonları çok daha solgun bir renge büründü ve titreyerek parmaklıklılı bölmenin bir köşesine gitti ve kendini güçlkle yere bıraktı. İnsanın oturabileceği tek yer orasıydı. . .
ve düşün.

Rhys dönerek bir elini yaralı omzuna bastırdı ve acıdan yüzünü buruşturmasına izin verdi. Masasına gitti ve küçük yaraları temizlemek ve şeriflik yaptığı yıllar boyunca payına düşen yaralanmaların acısını hafifletmek için elinin altında bulundurduğu küçük bir sürahidenden kendine küçük bir fıçı viski doldurdu. Bir yan çekmeceyi açarak aradığını bulana kadar içindekileri karıştırdı ve elini küçük nesnenin etrafına kapattı.

birkaç hafta önce saklamak için oraya yerleştirmişti. Omzundaki yakıcı rahatsızlıktan dolayı tekrar irkildi ve gücünün azaldığını ve daha fazla ayakta kalamayacağını fark etti. Yine de eve gitmeden önce yapması gereken bir şey daha vardı.

Olney'nin hücreesine doğru ilerledi ve doktorla birlikte içeri giren şerif yardımcısı gelene kadar kapının dışında bekledi.

kilidi açtı. Sonra da Lord Hazretleri'nin tedavi gördüğü karyolaya doğru ilerledi. "En yeni hastanız nasıl, Doktor?"

Doktor doğrulurken kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Bilmiyorum Rhys."

"Bilmiyorum da ne demek? Lord Hazretlerinin yüzünde birkaç çürük ve sıyrık var. Bu kadar kafa karıştırıcı olan ne?"

"Lord Marsden'ın ateşi yüksek." "Yani hasta mı?"

"Öyle görünüyor."

"Çok kötü," diye cevap verdi Rhys kayıtsızca.

Kanun adamının alaycılığını fark eden Lord Marsden ona çatık ve şiş kaşlarını kaldırdı ama ani bir pişmanlıkla yüzünü buruşturdu. "Kına yakmaya mı geldiniz, Şerif?"

"Böbürlendiğimi nereden çıkardın?"

Lord Hazretleri inanmayarak homurdandı. "Benim elimle yaralandınız, değil mi?"

"Evet."

"Ve siz de Birmingham'ın arkadaşısınız, değil mi?"

"Öyleyim." diye onayladı şerif, bu gerçekten son derece gurur duyarak. "En iyisi diyebilirsiniz."

"Neden sevinmeyessin ki?"

"Haklısın," diye karşılık verdi Rhys.

Marsden alay etti. "Siz sömürgeciler hepiniz aynısınız. Hepiniz aşağılık piçlersiniz."

Dr. Clarence ve Şerif Townsend anlamlı bir bakış alışverişinde bulunduktan sonra Rhys, "Sanırım bu kibirli bir ahmak olmaktan daha iyi bir durum," diye espri yaptı.

Bakışlarını düşünceli bir şekilde yere indiren Rhys büyüdü. Bir noktaya bakarken aniden niyetlendi. Çok acı çekmesine rağmen eğildi ve yerden bir şey alıyormuş gibi yaptı. "Nedir bu?" Doktorun görmesi için nesneyi havaya kaldırdı. "Bu sizin mi doktor?"

Lord Marsden şerifin elindeki enfiye kutusunu kaptı. "O benim, seni duygusuz ahmak. Düşürmüş olmalıyım . . ." Birden hatasını fark ederek kekeleydi ve porselen kutuyu kanun adamına geri vermek için uzandı. "Özür dilerim, yanlışmışım. Bu benim değil."

Rhys alaycı bir sırıtışla, "Ama öyle lordum," diye karşılık verdi. "Nell'i ahıra götürüp bıçakladığın gece Birmingham'ın yatak odasında düşürmüştün."

Dr. Clarence şaşkınlıkla nefesini tuttu ve İngiliz'e ani bir hoşnutsuzlukla baktı. Kendine gelen Olney ranzasında doğruldu.

"O değil," diye karşı çıktı genç adam. "Düz yürüyemiyor bile, sert bir kışta pekmez kadar yavaş."

"Belki şimdi öyledir," diye kabul etti şerif, "ama birkaç hafta önce seni neredeyse yakalayacak kadar hızlıydı. seni ahırdan kovdu." Adamın elindeki, en son yarasına çok yakın büyüklükteki eski yara kabuğunu kayıtsızca işaret etti. "Bunu görüyor musun? Bunu ona ben verdim. Neredeyse bir hafta önce Bayan Birmingham'ı bıçaklamaya çalıştığımda, yani bu yakalamaya çalıştığım aynı haydut. Bu adam

kesinlikle beni toz içinde bırakacak kadar hızlıydı, ama o zamandan beri, bir yara tarafından az ya da çok engellendi ona Bayan Birmingham tarafından verildi."

Farrell'in, Raelynn'in saldırganın sırtına sapladığı uzun şapka iğnesine güldüğünü hatırlayınca Dr. Clarence'ın yüzünde ani bir aydınlanma ifadesi belirdi. Adama kaşlarını çatarak, "Eğer o yarayla ilgili bir sorunuz varsa lordum, bana şimdi söyleseniz iyi olur. Ateşinize neden olan şey lekeli bir yara olabilir ve tedavi edilmezseniz ölebilirsiniz."

Lord Marsden hızla ilerleyen bir telaşla yatağın üzerinde geriye doğru büzüldü. "Kalçam şişti," derken sesi ancak bir fısıltıya dönüşmüştü.

"Bunun için bilinen bir neden var mı?" Dr. Clarence dürttü.

"Bir iğnenin üzerine oturdum," diye tersledi lord hazretleri.

Dr. Clarence adamın iddialarını yalanlamak için hiçbir çaba göstermedi. "Arka tarafınızı görmeme izin verir misiniz?"

Marsden isteksizce pantolonunu gevşeterek ve çok dikkatli bir şekilde karyolada yüzüstü dönerek buna uydu. Bunu büyük bir rahatsızlıkla yaptı, bu noktada hangisinin kendisine daha fazla acı verdiğini bilmiyordu, ön tarafı mı yoksa arka tarafı mı? Birmingham'lar onu her iki bölgede de son derece hassas bırakmıştı.

Dr. Clarence adamın pantolonunu indirdi ve kararmış, irin dolu yaradan dışarı doğru akan kırmızı çizgileri görünce şaşkınlıktan nefesi kesildi. Daha detaylı bir inceleme yaptığında adamın sağ kalçasının ve uyluğunun sola göre belirgin bir şekilde daha büyük olduğunu gördü. Gerçekten de, tüm görünüşe bakılırsa, doktorun enfeksiyonun ciddi nitelikte olduğuna inanmaktan başka seçeneği yoktu. Doktorluk yaptığı yıllarda

Doktor, birçok uzvu kesmişti ama kalçayı kesmek daha önce hiç yapmadığı bir şeydi.

Doktor yüksek sesle, "Zehri çekip çıkarmak için kalçanıza bir lapa koymamız gerekecek," diye düşündü. "Ama sizi uyarmalıyım, çok geç olabilir."

"Bir şeyler yapmalısınız!" diye ısrar etti lord hazretleri. "Bunun böyle devam etmesine izin veremezsiniz. Neden, ölebilirim!"

"Elimden geleni yapacağım lordum, ama hiçbir şey için söz veremem."

Rhys son demlerini yaşıyordu ve Charlie'ye onu eve götürmesi için yorgunca yalvardı. O gitmeye hazır olduğunda, Dr. Clarence Marsden'in kışına lapa uygulamayı bitirmişti. Şimdilik yapabileceği tek şey buydu ve eve bırakılması için yalvardı. Rhys'in evinde durduklarında, doktor içeri girip Mary'ye kocasının yarası iltihaplanmazsa bir hafta içinde görevinin başına dönebileceğini söyledi, bunun üzerine Rhys hemen doktora kaybedecek o kadar zamanı olmadığını söyledi. Yumuşak dilli Mary, doktora Rhys'in iyileşmesini hızlandırmak için gerektiği kadar dinleneceğine dair sessizce söz verdi.

Harlot, TRUDY Vincent geldiğinde sabahın ortasıydı, Elizabeth'in evine giden yolu buldu ve Raelynn Birmingham'a küçük bir paket teslim etti. Gözyaşları içinde burnunu çekerken

"Coop amcan, eğer başına kötü bir şey gelirse, bu paketi sana vermemi ve babanın tabutunda ya da öyle bir yerde bulunduğunu, dolayısıyla sana ait olduğunu söylememi istedi. Mektubun babanın adını temize çıkarabileceğinden ve ona bunu yapan gerçek haylazları mahkum edebileceğinden bahsetti. kir."

Raelynn değerli zarfı göğsüne bastırdı. "Çok teşekkür ederim, Bayan Vincent," dedi ve zarfı yırttı.

sevinçten havaya uçu. Kocasından bir altın dilenerek kadına zahmetinin karşılığını ödedi. Böylesine harika bir hediye için yapabileceği en az şey buydu.

Hayatında tek bir altın bile kazanmamıştı ve ilk geldiğinde verdiği bilgiler konusunda cömert davranmak niyetinde olmasa da, şimdi Oliver Fenton olarak tanıdığı adamın kızı vermesini istediği mesajın geri kalanını anlatacak kadar minnettardı. "Ayrıca Nell'i öldürenin Lord Marsden olduğunu ve gerçek amcan Coop'un daha küçük bir çocukken denizde boğulduğunu söyledi. Ol' Coop o zamanlar onunla birlikte denize açılmış. Bu yüzden onun hakkında bu kadar çok şey biliyordu. Bütün bunları senin için kendisi yazardı, ama yazmadı.

Özellikle de kalem ve mürekkep konusunda çok becerikliydi. Yapması gerektiğinde iyi yapardı, ama kelimeleri yazmak onun yapabileceği bir şey değildi. özellikle düşkün."

Jeff, kadının söylediklerini duyduktan sonra kendini özellikle yardımsever hissediyordu ve ona bir altın daha verdi iyi bir ölçü için bir parça. "Eşim ve ben size teşekkür ederiz, Bayan . . ."

"Bana sadece Trudy de, vali," diye cevap verdi fahişe neşeli bir sırıtışla. "Herkes beni böyle çağırır."

Kadın

paraları göğsüne bastırdı. "Bu paralar için ikinize de teşekkür etmesi gereken kişi benim. Ol' Coop ..." Başını salladı ve yeniden başladı. "Oliver Fenton ve ben çok iyi anlaşırdık. O öldürülmeden önce, biz kuzeye gidip bir bar açmayı planlıyorduk. Mistah Fridrich ve diğerleri sürekli ona zarar vermeye çalışırken burada yaşamanın güvenli olmadığını söyledi." İçini çekti. "O yaşlı sazanın adamları tarafından boğazının nasıl kesildiğini görünce, daha doğru sözlerin söylenmediğini düşünüyorum. Nell'in bağırsaklarını deşen Marsden denen adam da en az onun kadar kötüydü."

Trudy, Jeff'e tekrar bakmadan önce kızın ölümüne derin bir üzüntü duyarak içini çekti. "Nell'i çok iyi tanırdım. Arkadaş olduğumuz söylenebilir. Bir keresinde ona seni takip etmesi ve senin peşinde dolanması konusunda akıl vermeye çalışmışım. Eğer sana aşık olduğunu düşünmeseydi, Mr. Birmin'am, aynı anda kalırlarken o İrlandalı deniz kaptanının onu yatağına almasına izin vermeyebilirdi. Sana çok benzediğini söyledi, ama birkaç gün sonra yelken açmak zorunda kaldı. Nell'le o kadar kısa süre birlikte olmuş ki, eminim çocuğunu Nell'in karnında büyüttüğünü bilmiyordur. Belki bir gün yine bu taraflara yelken açar da ona Nell'le birlikte ne kadar iyi bir çocuk yaptıklarını anlatabilirim."

Raelynn kadına dostça bir el uzattı. "Bugün buraya geldiğin için teşekkür ederim, Trudy," diye mırıldandı fahişe teklifini biraz şaşkınlıkla kabul ederken. "Şu ana kadar bizi herkesin yapabildiğinden çok daha iyi aydınlatmayı başardın. Son derece minnettarım, o kadar ki tam olarak açıklayabileceğimden şüpheliyim. Yine de garip ve muhtelif zamanlarda bize söylediklerinizin bazılarının doğru olduğunu algıladım, Şu ana kadar tamamını bilmiyordum. Ben son derece Gerçeğin farkında olan ve bunu ayrıntılı olarak açıklayabilen birinin olduğunu keşfetmek rahatlatıcı. Her şey için teşekkür ederim."

"Hoş geldiniz, Bayan Birmin'am."

Jeff, "Eğer karım ve ben Şerife kadar size eşlik etti, tüm bunları ona anlatmak ister misiniz? Bu onun soruşturmasını kolaylaştıracaktır."

Trudy kısa bir süre düşündükten sonra başını salladı. "Bunu yapabilirim, Bay Birmin'am." Omuz silkti. "'Ayrıca, katil serserilerin hepsinin hapse atıldığını görmek isterim."

özgürce dolaşmak ve sizin gibi güzel insanlara pisliklerini yapmak."

∞ OAKLEY, RAELYNN'İN HATIRLADIĞI GİBİ AYNIYDI, AMA
Birçok açıdan eve değişmiş bir kadın olarak döndü. Artık yeni keşfedilmiş bir istek ve beklenti zenginliği içindeydi. Avukatlar Marsden'in belgesini İngiltere Kralı George'un yakın çevresindeki güvenilir asillere teslim ettiklerinde, çok da uzak olmayan bir gelecekte babasının adının temize çıkacağına ve bunun üzerine Marsden'in suç ortakları Lord Prescott ve Havelock'un tutuklanıp Kraliyet'e karşı ihanet suçundan yargılanacaklarına olan inancı tamdı.

Trudy sayesinde söylentiler Charleston şehrine yayılıyor, Nell'in katilinin sanıldığı gibi Jeffrey Birmingham değil, Lord Marsden olduğu haberini taşıyordu. Trudy ayrıca Nell'in oğlunun İrlandalı bir deniz kaptanından doğduğunu ve Jeffrey Birmingham'ın bu olayda da tamamen masum olduğunu duyuruyordu bazılarının ona karşı alışkanlığı vardı.

Tüm bu ifşaatlar Raelynn'i son derece memnun etmişti ama aynı zamanda artık hiçbir sorunun sorulmamasından da sonsuz memnuniyet duyuyordu
Oakley'in metresi ve olağanüstü bir girişimci olan Jeffrey Lawrence Birmingham'ın sevgili karısı olduğu hem kendi aklında hem de başkalarının aklında kalmıştı. Ona bir çocuk doğuracağı için çok heyecanlıydı ve gelecek yıllarda çok daha fazlasına sahip olacaklarından emindi. Şansları yaver giderse sonunda birlikte yaşlanacak ve torun sahibi olacaktı. Ancak şu anda, mutluluğunun tadını olduğu gibi çıkarmaktan son derece memnundu.

Eve geldikten birkaç gün sonra, çift Rhys Townsend'in hala acı çekerek işe döndüğü haberini aldı.

Yarası biraz iyileşmişti ama yine de sapasağlamdı. Öte yandan Lord Marsden, derinleşen bir enfeksiyonun yol açtığı ateşli bir komaya girmişti. Şu anda Gustav Fridrich ve adamları şerifin ofisinde hâlâ aynı hücreyi paylaşıyorlardı ve Olney de hâlâ koridorun karşısında hasta Lord Marsden'la birlikte oturuyordu. Görünüşe göre Olney hayatını eski işverenine emanet etmeye ya da ona yakın bir yerde bulunmaya niyetli değildi. Artık on bin dolar daha zengindi ve Şerif Townsend'e karşı tanıklık etmek üzere teslim olmuştu.

Jeffrey Birmingham, her ne kadar hikâyesi hatalı olsa da. Yine de Olney'e göre parayı hak etmişti, çünkü bilinmeyen yerlere gidebilir ve

özgürlüğünü korudu. Jeffrey Birmingham'ı yaraladığı için birkaç yıl hapis yatmayı bekleyebilirdi, oysa Fridrich adamlarına emrettiği tüm cinayetler için muhtemelen asılacaktı.

Olney bunların hiçbirine katılmamıştı. Fridrich'i savunmak için bıçakladığı katranları kendine sakladı ve bu olayın, kendisine yapılan iyiliklere hiçbir zaman pek aldırış etmeyen Alman tarafından unutulmuş olmasını umdu. Yine de meşru müdafaada bulunabilirdi, çünkü en azından biri onu öldürmeye çalışmıştı.

Fridrich'in elbette her şeyi anlatmakla kaybedeceği bir şey yoktu ve olayı hatırlarsa Olney'nin başına dert açacağı kesindi. Ne de olsa başkalarının hayatı onun için hiçbir şey ifade etmiyordu,

Bu da Olney'i adam ve operasyonları hakkında bildiklerini anlatmaya daha da istekli hale getirdi, en azından şerifle özel olarak görüştüğü sırada.

Yeni evliler Farrell ve Elizabeth, Jeffrey ve Raelynn'i ziyarete gelmişler ve Jeffrey'nin karşı koyamayacağı bir teklifte bulunmuşlardı. Raelynn onlara uygun sayıda yeni moda tasarımı sağlamaya devam ederse

Oakley'de boş zamanlarında üzerinde çalışabileceği değişen mevsimler, çift, çocuğunun doğumundan sonra ona her dönem için eksiksiz gardıroplar sağlamaktan mutluluk duyacaktır.

Yılın her günü, onlar için yeni elbiseler çizmeye özen gösterdiği sürece. Sadece onun tasarımlarından faydalanmakla kalmayacaklar, aynı zamanda dükkânlarında ürettikleri güzel kıyafetlerin yürüyen bir kanıtı olacaktı. Jeff, karısının karar vermesine izin verdi ve eğer kabul ederse, hem parasını koruyabileceğini hem de onu modanın zirvesinde giyinmiş görme arzusunu tatmin edebileceğini söyledi. Raelynn çiftin teklifini kabul ettiği için çok mutluydu. Bu kesinlikle hoşuna giden bir işti ve yapabildiği sürece en mutlu olduğu Oakley'de kalırsa, o zaman kesinlikle Görünüşe göre her iki dünyanın da en iyisine sahip olacaktı.

Sessiz, sıcak, erken bir Kasım akşamı, akşam yemeğinden kısa bir süre sonra Kingston, çiftin çay ve kahve içmek için oyalandıkları yemek odasına geldi ve birkaç arabanın evin önünde durduğunu duyurdu. Açıklamaya devam etti, "Bunlar yabancı halk, Mistah Jeffrey, Çingeneler, sanırım kendilerine öyle diyorlar. Her neyse, bu gece arazinizde kamp yapmalarına izin verip vermeyeceğinizi öğrenmek istiyorlar. Georgia'ya doğru yola çıktıklarını ve sizi ya da arazinizi rahatsız etmek istemediklerini söylüyorlar, ama bugün erken saatlerde, bir çift çocuk mayalanmış çilek yemekten hastalanmış ve arabanın hareketi çocukları daha da hasta etmiş. Diyorlar ki, eğer aklınız varsa kalmalarına izin verirseniz, kamp kurmadan önce sizin için biraz müzik çalarlar. Onların dürüst insanlar olduğunu, çalmadıklarını ve başkalarına zarar vermediklerini senin de bilmeni istiyorlar. Müzik çalarak hayatlarını kazanıyorlar, hepsi bu."

Raelynn kocasının elini tutarak, "Oh, ne güzel," diye mırıldandı. Ona gülümsedi. "Kalmalarına izin verir misin Jeffrey?"

Kocası, onu sandalyesinden çekerken, ısıltılı ricasına hemen boyun eğdi. "Onlara izin vermekte bir sakınca görmüyorum, hanımefendi, sadece bir gece için olması şartıyla."

Bir kolunu onunkinin arasından geçirerek gülerek, "O zaman gel Jeffrey. Verandaya çıkalım, orada onların müziğini dinleyebiliriz."

Kol kola girerek, Kingston'ın elinde hanımının şalıyla onları beklediği salona doğru yürüdüler. Jeff onu yerleştirdi. karısının ince omuzlarına doladı ve revağa çıktıklarında kolunu bir kez daha cesurca uzattı. Şaşkınlık içinde ön bahçede ellerinde enstrümanlarıyla neredeyse bir düzine müzisyenin toplandığını gördüler. Sadece bir tanesi anlaşılabilir kadar iyi konuşuyordu ama o zaman bile çabaları kafalarını karıştırdı. Yine de kemanının melodik tınları ve ona eşlik eden gitarlar, flütler ve diğer kemanlar çifti nadir bulunan bir zevk âlemine taşıdı. Müzik, dinleyen kulaklarına ipek gibi düşüyor, kalplerini neşe ve hayranlıkla karıştırıyordu. İster canlı ister yatıştırıcı olsun, melodiler zevk uyandırıyor, öyle ki Raelynn çok geçmeden kendini kocasının kollarında, verandanın enine ve boyuna vals yaparken buldu.

Yıldızlar yaprakların arasından parıldıyor ve zarif Araziyi çevreleyen devasa meşe ağaçlarının geniş kolları. Sonbaharın kokusu havadaydı ve ne erkek ne de kadının inkâr edemeyeceği bir baş dönmesi yaratıyordu. Mutluydular, memnunnardı ve kendilerini harika bir şekilde canlı hissediyorlardı.

"Tanrım, efendim, bir kadının aklını başından alıyorsunuz," dedi Raelynn soluk soluğa bir şaşkınlıkla. "Hiç bu kadar Üç yaşımdan beri bir erkeğin büyüüne kapıldım."

"Üç yaşındayken ne oldu aşkım?"

"Hepsini hatırlayamıyorum ama kedim ve bebeklerimle bir bahçede olduğumu ve yağmur yağmaya başladığını hatırlıyorum. İngiltere'de nadiren sağanak yağar, sadece yumuşak, hafif bir yağmur. İşte bu İngiliz bahçelerinin bu kadar güzel olmasının nedeni de bu sanırım." Aniden güldü ve kaprisli anılarına bakarak başını salladı. "Bazen her şeyi hayal mi ettim diye merak ediyorum."

Kocasının gözleri, ön kapının yanında yanan devasa fenerlerin ışıltısını yakalayıp ona baktı. "Amcamın Londra'da bir malikanesi vardı ve ben çok daha küçükken ailece onu ziyarete giderdik. Orasının ne kadar serin olduğuna şaşırdığımı hatırlıyorum, en azından buraya kıyasla. Neredeyse her gün yağmur yağırdı."

Raelynn yumuşak bir kahkaha atarak, "Doğru," diye onayladı ve sonra aniden durdu. "Garip ama sanırım son zamanlarda bunun hakkında rüya görüyorum." Tekrar sessizliğe gömüldü, geçici bir hayalin, aslında sadece bir hissin peşine düşmüştü. O bir yine bir çocuk, çok küçük, bir bahçede, birisi onu yukarı kaldırmıştı ...

"Bunu söylemen çok tuhaf, aşkım," diye mırıldandı Jeff. "Nasıl yani, Jeffrey? Her türlü farklı rüyayı görürüz şeyler."

"Doğru, ama bahsettiğiniz şey bir şekilde tanıdık geldi." Tam olarak ne olduğunu hatırlamaya çalışırken kaşları toplandı. "Sanırım ben de son zamanlarda rüyamda Londra'yı görüyor olabilirim."

"Üzerinde büyük bir etki bıraktı mı?" diye sordu alaycı bir tavırla.

"Sanırım yeterince sevdim. Amcamın malikanesinin duvarlarla çevrili bir bahçesi olduğunu hatırlıyorum."

hakkında. Hatta döndüğümüzde bitkilerden birkaçını Harthaven'a geri getirdi."

"Babamın arazisinde duvarlarla çevrili bir bahçemiz vardı. Orası benim en sevdiğim yerdı. Orada harika maceralar yaşadım, Elfleri ve perileri arıyorum." Kıkırdadı. "Beyaz atlı prensimle bile tanıştım."

Jeff ona eğlenen bir bakış fırlattı ve güldü. "Kıskanmalı mıyım, yoksa o cesur bir sincap mıydı?"

"Kıskanmak için bir nedenin var," diye tatlı tatlı kışkırttı, yüzünü buruşturarak. "Ben ona aşık oldum."

Dudaklarında orantısız bir sırıtış belirirken Jeff'in kaşları keskin bir şekilde yukarı doğru kalktı. "Bana kalbini çalan şu serseri hayduttan bahset. O da benim kadar yakışıklı mıydı?"

"Hem tavırları hem de güzel görünüşüyle çok asil."

"Bu züppenin en çok hangi özelliğini beğendiniz?"

Raelynn bir dirseğini omzuna dayadı ve bir parmağını hüznle yanağına koydu. "Sanırım siyah saçları vardı. Demir bir kapı, duvarlarla çevrili bahçelerimizden geçişi sağlıyordu. Bir gün muhtemelen kedimi aramak için onun bahçesine girdim. Beni gördü ve evime geri götürdü. Beni omzuna aldığında biraz korktuğumu hatırlıyorum. Hatırladığım kadarıyla çok genişlerdi." Gülümsemesi çocukluk hayaliyle derinleşti. "Ve eğer merak ediyorsan, o yağmur yağmaya başladı."

Jeff şimdi ona tuhaf tuhaf bakıyordu, öyle ki Raelynn hemen onu ikna etmeye çalıştı: "O aslında benim Beyaz Atlı Prensım değildi Jeffrey, ama ben çok gençken bana öyle görünmüştü."

Jeff yavaşça düşünerek, "Bu Beyaz Atlı Prens sana hiç çiçek verdi mi?" diye sordu.

Raelynn şaşkınlıkla kocasına baktı. "Bunu nasıl bilebilirdin Jeffrey?"

"Çünkü yıllar önce, özellikle yağmurlu bir Londra baharında, amcamın bahçesinde dolaşıp duran çekici bir elfle tanıştım. O kadar sevimli küçük bir şeydi ki ziyaretlerini pek umursamadım ama onu eve daha yakın bir yerde kalmaya ikna etmeye çalıştım. Çok güzel bir şekilde kabul etti ki benim yapmam şartıyla yapardı."

"Onunla dans et," diye tamamladı Raelynn huşu içinde, neredeyse kelimelerin ötesinde bir şaşkınlıkla. "Beni kaldırdın. Bir şarkı söyledim ve sen de bana katıldın, sonra da dans ettik. Muhteşem bir zamandı, bunca yıldır unutamadığım bir anıydı. Ama ondan sonra gittin ve seni bir daha hiç görmedim."

"Amcam öldü ve artık Londra'ya dönmek için bir nedenimiz kalmadı," diye yumuşak bir sesle cevap verdi Jeff, zihninin gözünde bir kez daha o küçük kızı görüyordu.

Raelynn ona bakakaldı. O zamandan beri onun ideal sevgilisi, şövalye ruhlu beyaz atlı prensi olmuştu. Onları ayıran yıllar ve kilometreler boyunca bilmeden özlem duymuştu. "Gerçekten de en başından beri birbirimiz için yaratıldığımızı mı düşünüyorsun?"

Jeff gülümsedi. "Kalbim başka bir kadınla asla rahat etmedi ama sen o gün Charleston'da hayatıma girdiğinde, sanki yıllardır beslediğim bir rüyadan çıkıp gelmiş gibiydin. Sonunda sevgilimi bulduğum düşüncesiyle sevinçten havalara uçmuştum."

Yumuşakça parlayan gözleri Jeffrey'nin gözlerinin içine bakarken, tatlı tatlı gülümseyen dudaklarının arasından fısıldadı. "Jeffrey, sen

sevdiğim tek erkek oldun. Ben daha çocukken sen benim prens şövalyemdin, şimdi de kocam olarak hayatımın neşesisin. Karın olduğum için çok mutluyum."

"Affedersiniz," dedi derin bir erkek sesi evin önündeki dar sokaktan.

Jeffrey ve Raelynn ortak eğlencelerinden irkilerek ayrıldılar ve etraflarına bakındılar. Uzun boylu, geniş omuzlu, iyi Görünüşlü adam şapkasını çıkardı ve verandaya çıkan basamaklara doğru ilerledi.

"Siz Bay Birmingham mısınız?" diye sordu adam İrlanda'dan bulaşmış bir brogue ile.

"Evet, ben Jeffrey Birmingham. Aynı adı taşıyan Brandon adında bir de kardeşim var." Jeff batı yönünü işaret etti. "Birkaç kilometre ötede yaşıyor."

"Sanırım konuşmaya geldiğim kişi sizsiniz, efendim."

"Peki ya adınız?"

"Yüzbaşı Shannon O'Keefe. Beni sana Trudy gönderdi."

Jeff'in yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Sen Daniel'ın babası mısın?"

"Sanırım öyleyim, efendim. Nell'i yatağıma aldığımda masumdu ve bu kadar kısa sürede başka bir adamın yatağına gideceğini düşünmem için hiçbir neden yok."

"Ziyarete mi geldin?"

"Oğluma sahip çıkmaya, ona bir isim vermeye ve kısır olan kız kardeşimin onu kendi çocuğu gibi büyütmesine izin vermeye geldim. Yıllardır ona adını verecek küçük bir bebek için yanıp tutuşuyor.

Kendime ait bir karım olmadığına göre, en azından benimle denize açılacak yaşa gelene kadar, onun bakımını Bryden'a bırakmam uygun olur."

Jeff verandayı geçti ve dostluk için elini uzattı. "Sizi gördüğümüze çok sevindik efendim. Çocuk için endişeleniyorduk, babasının adı olmadan nasıl bir geleceği olacağını merak ediyorduk. Ona bakılacağını ve sevileceğini bilmek içimizi rahatlattı."

RAELYNN KOCASINA DAHA YAKINDAN SARILDI ta ki başı yastığının yanında dinleniyordu. "Bir kız mı yoksa erkek çocuk mu istediğinizi düşündünüz mü?"

Jeffrey onun karnının kıvrımlarını taradı. "Seçme şansım olsaydı, ikisinden de en az birer tane isterdim."

"Aynı anda değil elbette," diye itiraz etti kıkırdayarak. Ona sırtıttı ve parmak ucuyla ağzının kenarındaki küçük yarım ay şeklindeki yara izinin üzerinde gezindi. "Sana benzeyen bir oğlum olsun isterdim."

Jeff yüksek sesle, "Beau kesinlikle Brandon'a benziyor," diye düşündü, Omuz silkerek kaşlarını yukarı kaldırdı. "Öyle görünüyor ki, böyle olması güçlü bir olasılık. Ama o zaman, sanırım sana benzeyen bir kızımız olmalı."

Raelynn elini bebeklerinin rahminde hareket ettiği yerin üzerine bastırdı. "Onu hissediyor musun?"

"Küçük meşgul bir sincap, değil mi?" diye yorumladı kocası kıkırdayarak.

"Sorun değil," diye yanıtladı Raelynn ve memnuniyetle içini çekti. "Bu bana her şeyin yolunda olduğuna dair güven veriyor."

Jeff onun alnına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Evet, madam, her şey iyi. Her zaman ait olduğun yerde, benim kollarımdasın."

"Birlikte olduğumuzda dünya gerçekten güzel bir yer, değil mi Jeffrey?"

"Gerçekten de öyle, madam. Gerçekten de öyle."

Yazar Hakkında

Kathleen E. Woodiwiss, Türkiye'deki ilk tarihi 1972'de yazdığı aşk romanı Alev ve Çiçek bir tür yarattı ve Bayan Woodiwiss'i 36 milyon kitap baskısıyla dünyanın en popüler yazarlarından biri haline getirdi. HarperCollins e-kitapları, Bayan Woodiwiss'in yeni romanı The Reluctant Suitor'u (2003) kutlamak amacıyla, Birmingham Family Saga'nın tamamı da dahil olmak üzere Bayan Woodiwiss'in klasikleşmiş arka listesini yayınlıyor:
Alev ve Çiçek; Ele Geçmez Alev; Bir Mevsim
Bir Öpücüğün Ötesinde. Ayrıca Bayan Woodiwiss'in Ashes in the Wind; Come Love a Stranger; Forever in Your Embrace adlı kitapları da mevcuttur;
Nehirdeki Yapraklar; Kışın Bir Gül; Shanna; Aşkıma Değer; Kurt ve Güvercin.

En sevdiğiniz HarperCollins yazarı hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

[Övgü](#)

NEW YORK TIMES ÇOK SATAN YAZAR
KATHLEEN E. WOODIWISS

"KRALİÇE
TARIHI ROMANTİZM."
Atlanta Journal-Constitution

"BİR FENOMEN"
The New York Times

"WOODIWISS REIGNS!"
Yaşam

"BİR MEGASTAR."
Publishers Weekly

"KATHLEEN E. WOODIWISS'İN YARATTIĞI
DÜNYAYI YAŞAYIN VE SOLUYUN."
Houston Chronicle

[Diğer Kitaplar](#)

Kathleen E. Woodiwiss tarafından yazılan eserler

Birmingham Ailesi Destanı:

Alev ve Çiçek Ele Geçmez
Alev
Bir Öpücüğün Ötesinde Bir Mevsim

Ve ayrıca:

Rüzgarda Küller
Gel Bir Yabancıyı Sev
Sonsuza Dek Kucağında
Nehirdeki Yapraklar
Kışın Bir Gül Shanna
Aşkima Çok Layıksın
Kurt ve Güvercin
Gönülsüz Talip

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

BİR ÖPÜCÜĞÜN ÖTESİNDE BİR MEVSİM. Telif hakkı © 2000 Kathleen E. Woodiwiss'e aittir. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakları Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size münhasır olmayan, Bu e-kitabın metnine ekrandan erişmek ve okumak için devredilemez hak. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-kitap'ın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

EPub © Baskı NİSAN 2003 ISBN: 9780061760150

Avon Books ciltsiz ilk baskı: Mart 2001

Avon Books ticari ciltsiz ilk baskı: Mart 2000 10 9 8 7 6 5

4 3 2 1

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.
25 Ryde Yolu (Posta Kutusu 321)
Pymble, NSW 2073, Avustralya
<http://www.harpercollinsebooks.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
2 Bloor Street East - 20th Floor
Toronto, ON, M4W 1A8, Kanada
<http://www.harpercollinsebooks.ca>

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Kutusu 1
Auckland, Yeni Zelanda
<http://www.harpercollinsebooks.co.nz>

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers
Ltd. 77-85 Fulham Palace
Road Londra, W6 8JB,
Birleşik Krallık
<http://www.harpercollinsebooks.co.uk>

Amerika Birleşik

Devletleri HarperCollins
Publishers Inc. 10 Doğu 53.
Sokak
New York, NY 10022
<http://www.harpercollinsebooks.com>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.